

The New Testament in the Original Greek Byzantine Text Form

2018

by Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

The 2017 text was converted to Unicode in Microsoft Word by David Robert Palmer, from CCAT raw text files sent to him by Dr. Maurice A. Robinson. Then DRP has updated the textual variants to the NA28, and in Acts, NA29.

The 2018 edition of the Robinson-Pierpont text has very few, and minor, text changes from the 2005 edition, including one corrected error of reading (based on misinterpretation of Hoskier's data) at Rev 2:17 (now omits φαγεῖν) and John 18:11, 32, where a marginal reading has now become the main text and vice versa. Mainly it has updates and corrections in capitalization, accentuation, and punctuation, plus some previously missing iota subscripts. The most significant change is that the variant readings of the Nestle-Aland text are updated to the NA28 in the catholic epistles, and in the Acts of the Apostles, to the ECM (Editio Critica Maior). Variant readings within the Byzantine text stream are shown within brackets thus: {B...}, and variants to the NA28 (NA29 in Acts) are shown within {N...}. Both types of variant are separated by the ♦ symbol, so may be easily spotted among the main text. I (DRP) decided to leave the variants within the main text body, so that one's eyes do not have to jump to the bottom of the page, find the right reference, and then go back up and have to find the place they left off.

The GentiumAlt font was chosen for its clarity, and for the circumflex accent being rendered as an arc rather than a tilde. However, one drawback with the GentiumAlt font is that it moves the iota subscript from under Capital letters to a postscript position.

This PDF is designed to open by default with the bookmarks panel, or links bar, showing on the left, so that you can click on the name of a book or heading and it takes you there like an Internet link. If you are using a combination of device and software app in which this is not true, there may be an option in the "view" menu by which you may choose to view these bookmarks or links under, for example, "navigation panels."

If you click on a download link without executing the "save as" command and save it to disk, the bookmark column on the left probably will not show. However, after you save it to your hard drive and then open it, at that time it likely will show.

This PDF was designed to enable you to copy and paste from it, and also to print it. And you can search by verse reference; e.g., "Lk 4:7" will take you to that verse.

KATA MATHAIION

Mt 1:1 Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ Δαυΐδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Mt 1:2 ¶ Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβον· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·

Mt 1:3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐσρῶμ· Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄραμ·

Mt 1:4 Ἄραμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάρον· Ἀμιναδὰρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών·

Mt 1:5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὸζ {Ν Βοὸζ ἐκ ♦ Βόες ἐκ} ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὸζ {Ν Βοὸζ δὲ ♦ Βόες δὲ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὥβηδ {Ν Ὥβηδ ἐκ ♦ Ἰωβήδ ἐκ} ἐκ τῆς Ρούθ· Ὥβηδ {Ν Ὥβηδ δὲ ♦ Ἰωβήδ δὲ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαῖ·

Mt 1:6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. ¶ Δαυὶδ δὲ ὁ {Ν ὁ βασιλεὺς ♦ -} βασιλεὺς ἐγέννησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·

Mt 1:7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄβια· Ἄβια δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄσα· {Ν Ἄσα ♦ Ἄσαφ}

Mt 1:8 Ἄσα {Ν Ἄσα ♦ Ἄσαφ} δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτον· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὁζίαν·

Mt 1:9 Ὁζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμον· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζόν· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν·

Mt 1:10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆν· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμώννον {Ν Ἀμών Ἀμών ♦ Ἀμώς Ἀμώς} Ἀμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν·

Mt 1:11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνος.

Mt 1:12 ¶ Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλώνος, Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλον· Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελόν·

Mt 1:13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἄβιούδον· Ἄβιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακείμονα {Ν Ἐλιακείμ Ἐλιακείμ ♦ Ἐλιακίμ Ἐλιακίμ} Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρον·

Mt 1:14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκον· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχείμονα {Ν Ἀχείμ Ἀχείμ ♦ Ἀχίμ Ἀχίμ} Ἀχείμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιούδον·

Mt 1:15 Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρον· Ἐλεάζαρος δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάνον· Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβον·

Mt 1:16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος χριστός.

Mt 1:17 ¶ Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἥως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἥως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἥως τοῦ χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Mt 1:18 ¶ Τοῦ δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις {Ν γέννησις ♦ γένεσις } οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γάρ {Ν γάρ ♦ - } τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἡ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἀγίου.

Mt 1:19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὅν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, {Ν παραδειγματίσαι ♦ δειγματίσαι } ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν.

Mt 1:20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἵδού, ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων, Ἰωσήφ, οὗτος Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ {Ν Μαριὰμ ♦ Μαρίαν } τὴν γυναῖκά σου· τὸ γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματός ἐστιν ἀγίου.

Mt 1:21 Τέξεται δὲ νίον, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γάρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

Mt 1:22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ὁρθὲν ὑπὸ τοῦ {Ν τοῦ κυρίου ♦ κυρίου } κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 1:23 Ἰδού, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται νίον, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὃ ἐστιν μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Mt 1:24 Διεγερθεὶς {Ν Διεγερθεὶς ♦ Ἐγερθεὶς } δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου· καὶ παρέλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Mt 1:25 καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἥως οὗ ἔτεκεν τὸν {Ν τὸν νίὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον ♦ νίον } νίὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Mt 2:1 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδού, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,

Mt 2:2 λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Εἴδομεν γάρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

Mt 2:3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης {Ν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ♦ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης } ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ·

Mt 2:4 καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται.

Mt 2:5 Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γάρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου,

Mt 2:6 Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδᾳ• ἐκ σοῦ γὰρ ἔξελεύσεται ἥγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

Mt 2:7 Τότε Ἡρώδης, λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους, ἡκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

Mt 2:8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν, Πορευθέντες ἀκριβῶς {Ν ἀκριβῶς ἔξετάσατε ♦ ἔξετάσατε ἀκριβῶς } ἔξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου• ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθῶν προσκυνήσω αὐτῷ.

Mt 2:9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες τὸν βασιλέως ἐπορεύθησαν• καὶ ἴδού, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἔως ἐλθῶν ἔστη {Ν ἔστη ♦ ἔσταθη } ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Mt 2:10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἔχαρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

Mt 2:11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προστίνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

Mt 2:12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Mt 2:13 ¶ Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἴδού, ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσῆφ, λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἔως ἂν εἴπω σοί• μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

Mt 2:14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον,

Mt 2:15 καὶ ἦν ἐκεῖ ἔως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου• ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ τοῦ {Ν τοῦ κυρίου ♦ κυρίου } κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

Mt 2:16 Τότε Ἡρώδης, ἵδων ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον δὲν ἡκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων.

Mt 2:17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθὲν ὑπὸ {Ν ὑπὸ ♦ διὰ } Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 2:18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἡκούσθη, θρῆνος {Ν θρῆνος καὶ ♦ - } καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίοντα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσίν.

Mt 2:19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἴδού, ἄγγελος κυρίου κατ' {Ν κατ' ὅναρ φαίνεται ♦ φαίνεται κατ' ὅναρ } ὅναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἴγυπτῳ,

Mt 2:20 λέγων, Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ• τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

Mt 2:21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν {Ν ἥλθεν ♦ εἰσῆλθεν } εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

Mt 2:22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ - } τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου {Ν Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ♦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου } τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν• χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὅναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας,

Mt 2:23 καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ• ὅπως πληρωθῇ τὸ ρήθεν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Mt 3:1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

Mt 3:2 καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ] } λέγων, Μετανοεῖτε• ἥγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 3:3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρήθεὶς ὑπὸ {Ν ὑπὸ ♦ διὰ } Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Φωνὴ βιώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου• εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Mt 3:4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἦν ♦ ἦν αὐτοῦ } ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

Mt 3:5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου•

Mt 3:6 καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' {Ν ὑπ' ♦ ποταμῷ ὑπ' } αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Mt 3:7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς;

Mt 3:8 Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας•

Mt 3:9 καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἄβραάμ• λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἄβραάμ.

Mt 3:10 Ἡδη δὲ καὶ {Ν καὶ ἡ ♦ ἡ } ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν βίζαν τῶν δένδρων κεῖται• πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Mt 3:11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω {Ν βαπτίζω ὑμᾶς ♦ ὑμᾶς βαπτίζω } ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν• ὁ δὲ ὅπισω μου ἐρχόμενος ἵσχυρότερός μου ἔστιν, οὗτος εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι• αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ. {Ν ἀγίῳ ♦ ἀγίῳ καὶ πυρί }

Mt 3:12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσφέστω.

Mt 3:13 ¶ Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

Mt 3:14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων, Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με;

Mt 3:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἄφες ἄρτι• οὕτως γὰρ πρέπον ἔστιν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

Mt 3:16 Καὶ {Ν Καὶ βαπτισθεὶς ♦ Βαπτισθεὶς δὲ } βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη {Ν ἀνέβη εὐθὺς ♦ εὐθὺς ἀνέβη } εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος• καὶ ἴδού, ἀνεῳχθησαν {Ν ἀνεῳχθησαν αὐτῷ ♦ ἡνεῳχθησαν [αὐτῷ] } αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδεν τὸ {Ν τὸ πνεῦμα τοῦ ♦ [τὸ] πνεῦμα [τοῦ] } πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ {Ν καὶ ἐρχόμενον ♦ [καὶ] ἐρχόμενον } ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

Mt 3:17 Καὶ ἴδού, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα, Οὗτός ἔστιν ὁ νιός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὑδόκησα.

Mt 4:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

Mt 4:2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα καὶ νύκτας τεσσεράκοντα } καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασεν.

Mt 4:3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπεν ♦ ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ } ὁ πειράζων εἶπεν, Εἴ νιός εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

Mt 4:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Γέγραπται, Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, {Ν ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ.

Mt 4:5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν {Ν ἵστησιν ♦ ἵστησεν } αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ Ἱεροῦ,

Mt 4:6 καὶ λέγει αὐτῷ, Εἴ νιός εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω• γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ• καί, Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σοῦ.

Mt 4:7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πάλιν γέγραπται, Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

Mt 4:8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,

Mt 4:9 καὶ λέγει {Ν λέγει ♦ εἶπεν} αὐτῷ, Ταῦτα πάντα {Ν πάντα σοι ♦ σοι πάντα} σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

Mt 4:10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Υπαγε ὀπίσω {Ν ὀπίσω μου ♦ - } μου, Σατανᾶ• γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

Mt 4:11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος• καὶ ἴδού, ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

Mt 4:12 ¶ Ἀκούσας δὲ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν•

Mt 4:13 καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, {Ν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρά } ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναούμ {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ• {Ν Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ }

Mt 4:14 ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 4:15 Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, {Ν Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ } ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἔθνῶν,

Mt 4:16 ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδεν {Ν εἶδεν φῶς ♦ φῶς εἶδεν } φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

Mt 4:17 ¶ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν, Μετανοεῖτε• ἥγγικεν γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 4:18 ¶ Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν• ἥσαν γάρ ἀλιεῖς.

Mt 4:19 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Mt 4:20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἤκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 4:21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν• καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

Mt 4:22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἤκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 4:23 ¶ Καὶ περιῆγεν ὅλην {Ν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς ♦ ἐν ὅλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ } τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ

κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Mt 4:24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν• καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ {Ν καὶ δαιμονιζομένους ♦ [καὶ] δαιμονιζομένους } δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιαζομένους, καὶ παραλυτικούς• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Mt 4:25 Καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Mt 5:1 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος• καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον {Ν προσῆλθον ♦ προσῆλθαν } αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ•

Mt 5:2 καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων,

Mt 5:3 ¶ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι• ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:4 ¶ Μακάριοι οἱ πενθοῦντες• ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Mt 5:5 ¶ Μακάριοι οἱ πρᾷεῖς• ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

Mt 5:6 ¶ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην• ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Mt 5:7 ¶ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες• ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Mt 5:8 ¶ Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ• ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.

Mt 5:9 ¶ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί• ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.

Mt 5:10 ¶ Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης• ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:11 ¶ Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν, καὶ εἴπωσιν πάντα πονηρὸν ὥριμα {Ν ὥριμα ♦ - } καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, {Ν ψευδόμενοι ♦ [ψευδόμενοι]} ἔνεκεν ἐμοῦ.

Mt 5:12 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς οὔτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

Mt 5:13 ¶ Ὦμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς• ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; Εἰς οὐδὲν ἴσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι {Ν βληθῆναι εἶχα καὶ ♦ βληθὲν εἶχα } εἶχα καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Mt 5:14 Ὦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου• οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὅρους κειμένη•

Mt 5:15 οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Mt 5:16 Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἵδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 5:17 ¶ Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἥλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι.

Mt 5:18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵωτα ἐν ἡ μίᾳ κεραίᾳ οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἔως ἂν πάντα γένηται.

Mt 5:19 Ὡς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν• ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:20 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ {Ν ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν ♦ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη } δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 5:21 ¶ Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐ φονεύσεις• ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει•

Mt 5:22 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ {Ν εἰκῇ ♦ - } ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει• ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ὦρα, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ• ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Mt 5:23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ {Ν καὶ ἐκεὶ ♦ κάκει } ἐκεῖ μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,

Mt 5:24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

Mt 5:25 Ἰσθι εύνοων τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἔως ὅτου εἶ ἐν {Ν ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ } τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε {Ν σε παραδῷ τῷ ♦ τῷ } παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

Mt 5:26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἔως ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

Mt 5:27 ¶ Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Οὐ μοιχεύσεις•

Mt 5:28 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἥδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Mt 5:29 Εἰ δὲ ὁ ὄφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ εἰς γέενναν.

Mt 5:30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ {Ν βληθῆ εἰς γέενναν ♦ εἰς γέενναν ἀπέλθῃ} εἰς γέενναν.

Mt 5:31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } "Ος ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον•

Mt 5:32 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς {Ν ὃς ἀν ἀπολύσῃ ♦ πᾶς ὁ ἀπολύων} ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι• {Ν μοιχᾶσθαι ♦ μοιχευθῆναι} καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ μοιχάται.

Mt 5:33 ¶ Πάλιν ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου•

Mt 5:34 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως• μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἔστιν τοῦ θεοῦ•

Mt 5:35 μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἔστιν τῶν ποδῶν αὐτοῦ• μήτε εἰς Τεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἔστιν τοῦ μεγάλου βασιλέως•

Mt 5:36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ {Ν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι ♦ ποιῆσαι ἢ μέλαιναν} μέλαιναν ποιῆσαι.

Mt 5:37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναί, οὐ οὔ• τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἔστιν.

Mt 5:38 ¶ Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ, καὶ ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος•

Mt 5:39 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ• ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει {Ν ραπίσει ἐπὶ ♦ ῥαπίζει εἰς} ἐπὶ τὴν δεξιὰν {Β σιαγόνα ♦ σου σιαγόνα} σιαγόνα, στρέψον {Ν στρέψον ♦ [σου] στρέψον} αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην•

Mt 5:40 καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον•

Mt 5:41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἔν, ὕπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

Mt 5:42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου• {Ν δίδου ♦ δός} καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι {Ν δανείσασθαι ♦ δανίσασθαι} μὴ ἀποστραφῆς.

Mt 5:43 ¶ Ἡκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἔχθρόν σου•

Mt 5:44 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, Ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε {Ν εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς ♦ - } τοὺς καταρωμένους

ύμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ύμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων {Ν ἐπηρεαζόντων ύμᾶς καὶ ♦ - } ύμᾶς, καὶ διωκόντων ύμᾶς•

Mt 5:45 ὅπως γένησθε υἱοί τοῦ πατρὸς ύμῶν τοῦ ἐν τοῖς {Β τοῖς ♦ - } {Ν τοῖς ♦ - } οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Mt 5:46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ύμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν;

Mt 5:47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους {Ν φίλους ♦ ἀδελφοὺς } ύμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; Οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι {Ν τελῶναι οὗτως ♦ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ } οὗτως ποιοῦσιν;

Mt 5:48 ὜σεσθε οὖν ύμεῖς τέλειοι, ὥσπερ {Ν ὥσπερ ♦ ως } ὁ πατὴρ ύμῶν ὃ ἐν {Ν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ οὐράνιος } τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

Mt 6:1 Προσέχετε τὴν {Ν τὴν ἐλεημοσύνην ♦ [δὲ] τὴν δικαιοσύνην } ἐλεημοσύνην ύμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς• εἰ δὲ μήγε, {Ν μήγε ♦ μή γε } μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ύμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 6:2 ¶ Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ύποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων• ἀμὴν λέγω ύμÎν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mt 6:3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου,

Mt 6:4 ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ• καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ - } ἀποδώσει σοι ἐν {Ν ἐν τῷ φανερῷ ♦ - } τῷ φανερῷ.

Mt 6:5 ¶ Καὶ ὅταν προσεύχῃ, {Ν προσεύχῃ οὐκ ἔσῃ ὥσπερ ♦ προσεύχησθε οὐκ ἔσεσθε ως } οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ύποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν {Ν ἂν ♦ - } φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις• ἀμὴν λέγω ύμÎν ὅτι {Ν ὅτι ἀπέχουσιν ♦ ἀπέχουσιν } ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Mt 6:6 Σὺ δέ, ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν {Ν ταμεῖόν ♦ ταμεῖόν } σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ• καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν {Ν ἐν τῷ φανερῷ ♦ - } τῷ φανερῷ.

Mt 6:7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, {Ν βαττολογήσητε ♦ βατταλογήσητε } ώσπερ οἱ ἐθνικοί• δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

Mt 6:8 Μὴ οὖν ὄμοιωθῆτε αὐτοῖς• οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ύμῶν ὅν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ύμᾶς αἰτήσαι αὐτόν.

Mt 6:9 Ούτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς• Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

Mt 6:10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς {Ν τῆς ♦ - } γῆς.

Mt 6:11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

Mt 6:12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν {Ν ἀφίεμεν ♦
ἀφήκαμεν } τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Mt 6:13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἥθισαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. Ὅτι {Ν Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν
♦ - } σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Mt 6:14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ
ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανιος•

Mt 6:15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ {Ν τὰ παραπτώματα αὐτῶν ♦ - }
παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Mt 6:16 ¶ Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὕσπερ {Ν ὕσπερ ♦ ώς } οἱ ὑποκριταὶ
σκυθρωποί• ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσιν τοῖς
ἀνθρώποις νηστεύοντες• ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν
αὐτῶν.

Mt 6:17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλήν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου
νίψαι,

Mt 6:18 ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν
τῷ κρυπτῷ• {Ν κρυπτῷ καὶ ♦ κρυφαίῳ καὶ } καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ {Ν κρυπτῷ ἀποδώσει ♦ κρυφαίῳ ἀποδώσει } ἀποδώσει σοι.

Mt 6:19 ¶ Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις
ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν•

Mt 6:20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε
βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν.

Mt 6:21 Ὅπου γάρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, {Ν ὑμῶν ἐκεῖ ♦ σου ἐκεῖ } ἐκεῖ ἔσται
καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. {Ν καρδία ὑμῶν ♦ καρδία σου }

Mt 6:22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἔστιν ὁ ὀφθαλμός• ἐὰν οὖν ὁ {Ν οὖν ♦ οὖν ἦ ὁ }
ὀφθαλμός σου ἀπλούς ἦ, {Ν ἦ ♦ - } ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται•

Mt 6:23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν
ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἔστιν, τὸ σκότος πόσον;

Mt 6:24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν• ἢ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει, καὶ τὸν ἔτερον ἀγαπήσει• ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἐτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ.

Mt 6:25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ {Ν καὶ τί πίητε ♦ [ἢ τί πίητε] } τί πίητε• μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Mt 6:26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά• οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

Mt 6:27 Τίς δὲ ἔξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἔνα;

Mt 6:28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει• {Ν αὐξάνει οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει ♦ αὐξάνουσιν οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν } οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει•

Mt 6:29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ώς ἐν τούτων.

Mt 6:30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Mt 6:31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

Mt 6:32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ• {Ν ἐπιζητεῖ ♦ ἐπιζητοῦσιν } οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων.

Mt 6:33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ ♦ [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Mt 6:34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον• ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ {Ν τὰ ♦ -} ἔαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Mt 7:1 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε•

Mt 7:2 ἐν Ὁ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε• καὶ ἐν Ὁ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν.

Mt 7:3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὄφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

Mt 7:4 Ὅτις ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἐκ } τοῦ ὄφθαλμοῦ σου• καὶ ἴδού, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὄφθαλμῷ σου;

Mt 7:5 Ὦποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν {Ν τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου ♦ ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου τὴν δοκόν } δοκὸν ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἔκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Mt 7:6 ¶ Μὴ δῶτε τὸ ἄγιον τοῖς κυσίνῳ μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν {Ν καταπατήσωσιν ♦ καταπατήσουσιν } αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς.

Mt 7:7 ¶ Αἴτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν • ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε• κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

Mt 7:8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Mt 7:9 Ὡς τίς ἔστιν ἔξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν {Ν ἐὰν αἰτήσῃ ♦ αἰτήσει } αἰτήσῃ ὁ νιὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

Mt 7:10 Καὶ {Ν Καὶ ἐὰν ιχθὺν αἰτήσῃ ♦ Ὡς καὶ ιχθὺν αἰτήσει } ἐὰν ιχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὅφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

Mt 7:11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Mt 7:12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν {Ν ἂν ♦ ἐὰν } θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς • οὕτος γάρ ἔστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Mt 7:13 ¶ Εἰσέλθετε {Ν Εἰσέλθετε ♦ Εἰσέλθατε } διὰ τῆς στενῆς πύλης• ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς•

Mt 7:14 τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν.

Mt 7:15 ¶ Προσέχετε δὲ {Ν δὲ ἀπὸ ♦ ἀπὸ } ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες.

Mt 7:16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς• μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν, {Ν σταφυλήν ♦ σταφυλάς } ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

Mt 7:17 Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ• τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.

Mt 7:18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

Mt 7:19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Mt 7:20 Ὦρα γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

Mt 7:21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν• ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {Ν οὐρανοῖς ♦ τοῖς οὐρανοῖς }

Mt 7:22 Πολλοὶ ἔροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, κύριε, οὐ τῷ σῷ ὄνόματι προεφητεύσαμεν, {Ν προεφητεύσαμεν ♦ ἐπροφητεύσαμεν } καὶ τῷ σῷ ὄνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὄνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

Mt 7:23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι Οὐδέποτε ἔγνων ύμᾶς• ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Mt 7:24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιώσω {Ν ὁμοιώσω αὐτὸν ♦ ὁμοιωθήσεται } αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ὡκοδόμησεν τὴν {Ν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὴν οἰκίαν } οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν•

Mt 7:25 καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ καὶ ἥλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον {Ν προσέπεσον ♦ προσέπεσαν } τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν• τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Mt 7:26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὡκοδόμησεν τὴν {Ν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὴν οἰκίαν } οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον•

Mt 7:27 καὶ κατέβῃ ἡ βροχὴ καὶ ἥλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν• καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

Mt 7:28 ¶ Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν {Ν συνετέλεσεν ♦ ἐτέλεσεν } ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ•

Mt 7:29 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. {Ν γραμματεῖς ♦ γραμματεῖς αὐτῶν }

Mt 8:1 Καταβάντι {Ν Καταβάντι δὲ αὐτῷ ♦ Καταβάντος δὲ αὐτοῦ } δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὅρους, ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

Mt 8:2 καὶ ἴδού, λεπρὸς ἐλθὼν {Ν ἐλθὼν ♦ προσελθὼν } προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

Mt 8:3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, λέγων, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

Mt 8:4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁρα μηδενὶ εἴπῃς• ἀλλὰ ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἵερεῖ, καὶ προσένεγκε {Ν προσένεγκε ♦ προσένεγκον } τὸ δῶρον ὃ προσέταξεν Μωσῆς, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mt 8:5 ¶ Εἰσελθόντι {Ν Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ♦ Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ } δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναούμ, {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

Mt 8:6 καὶ λέγων, Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.

Mt 8:7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

Mt 8:8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη, Κύριε, οὐκ εἴμι ἵκανὸς ἴνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ιαθήσεται ὁ παῖς μου.

Mt 8:9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας• καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται• καὶ ἄλλω, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται• καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

Mt 8:10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν, καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ {Ν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν ♦ παρ'} οὐδενὶ τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ } ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν ἕνρον.

Mt 8:11 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν•

Mt 8:12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 8:13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῃ, "Ὕπαγε, καὶ {Ν καὶ ώς ♦ ώς } ώς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ιάθη ὁ παῖς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ]} ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Mt 8:14 ¶ Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν,

Mt 8:15 καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός• καὶ ἡγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτῷ.

Mt 8:16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς• καὶ ἔξεβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν•

Mt 8:17 ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

Mt 8:18 ¶ Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς {Ν πολλοὺς ὄχλους ♦ ὄχλον } ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

Mt 8:19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἔὰν ἀπέρχῃ.

Mt 8:20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις• ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

Mt 8:21 Ἔτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

Mt 8:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ λέγει } αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

Mt 8:23 ¶ Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἡκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mt 8:24 Καὶ ἴδού, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων• αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν.

Mt 8:25 Καὶ προσελθόντες οἱ {Ν οἱ μαθηταὶ ♦ - } μαθηταὶ ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες, Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, {Ν ἡμᾶς ♦ - } ἀπολλύμεθα.

Mt 8:26 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Mt 8:27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες, Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν {Ν ὑπακούουσιν αὐτῷ ♦ αὐτῷ ὑπακούουσιν } αὐτῷ;

Mt 8:28 ¶ Καὶ ἐλθόντι {Ν ἐλθόντι αὐτῷ ♦ ἐλθόντος αὐτοῦ } αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, {Ν Γεργεσηνῶν ♦ Γαδαρηνῶν } ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης•

Mt 8:29 καὶ ἴδού, ἔκραξαν λέγοντες, Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } υἱὲ τοῦ θεοῦ; Ἡλθες ὥδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

Mt 8:30 Ἡν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

Mt 8:31 Οἱ δὲ δαιμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον {Ν ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν ♦ ἀπόστειλον ἡμᾶς } ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

Mt 8:32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν {Ν τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων ♦ τοὺς χοίρους } ἀγέλην τῶν χοίρων• καὶ ἴδού, ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν {Ν τῶν χοίρων κατὰ ♦ κατὰ } χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὅδασιν.

Mt 8:33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

Mt 8:34 Καὶ ἴδού, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν {Ν συνάντησιν ♦ ὑπάντησιν } τῷ Ἰησοῦ• καὶ ἴδοντες αὐτόν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν όρίων αὐτῶν.

Mt 9:1 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ {Ν τὸ ♦ - } πλοῖον διεπέρασεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν.

Mt 9:2 Καὶ ἵδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἵδων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ, Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί {Ν ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου ♦ ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι } σοι αἱ ἀμαρτίαι σου.

Mt 9:3 Καὶ ἵδού, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } ἐν ἔαυτοῖς, Οὗτος βλασφημεῖ.

Mt 9:4 Καὶ ἵδων {Β ιδῶν ♦ εἰδῶς } ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν, Ἰνα {Ν "Ινα τί ♦ Ινατί } τί ύμεν {Ν ύμεν ♦ - } ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ύμῶν;

Mt 9:5 Τί γάρ ἐστιν εὔκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί {Ν Ἀφέωνταί ♦ Ἀφίενταί } σου {Β σου ♦ σοι } αἱ ἀμαρτίαι• ἢ εἰπεῖν, Ἔγειραι {Ν "Ἐγειραι ♦ Ἔγειρε } καὶ περιπάτει;

Mt 9:6 Ἰνα δὲ εἰδῆτε, δτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ - Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Mt 9:7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Mt 9:8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, {Ν ἐθαύμασαν ♦ ἐφοβήθησαν } καὶ ἐδόξασαν τὸν θεόν, τὸν δόντα ἔξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Mt 9:9 ¶ Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, Ματθαῖον {Ν Ματθαῖον ♦ Μαθθαῖον } λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἡκολούθησεν αὐτῷ.

Mt 9:10 ¶ Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἵδού, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Mt 9:11 Καὶ ἵδοντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον {Ν εἶπον ♦ ἔλεγον } τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ύμῶν;

Mt 9:12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

Mt 9:13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν, Ἐλεον {Ν "Ἐλεον ♦ Ἐλεος } θέλω, καὶ οὐ θυσίαν• οὐ γὰρ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς {Ν εἰς μετάνοιαν ♦ - } μετάνοιαν.

Mt 9:14 ¶ Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες, Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, {Ν πολλά ♦ [πολλά] } οἱ δὲ μαθηταί σου οὐ νηστεύουσιν;

Mt 9:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ νίοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἔστιν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

Mt 9:16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἴματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἴματίου, καὶ χειρον σχίσμα γίνεται.

Mt 9:17 Οὐδὲ βάλλουσιν οὖν νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς• εἰ δὲ μήγε ♦ μή γε } ρήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται• {Ν ἀπολοῦνται ♦ ἀπόλλυνται } ἀλλὰ βάλλουσιν οὖν νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς, καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

Mt 9:18 ¶ Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἵδού, ἄρχων εἰς ἐλθών προσεκύνει αὐτῷ, λέγων ὅτι Ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν• ἀλλὰ ἐλθών ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

Mt 9:19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἤκολούθησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mt 9:20 Καὶ ἵδού, γυνὴ αἵμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ.

Mt 9:21 ᾖλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ, Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

Mt 9:22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς {Ν ἐπιστραφεὶς ♦ στραφεὶς } καὶ ἵδων αὐτὴν εἶπεν, Θάρσει, θύγατερ• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ ἐσώθῃ ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 9:23 Καὶ ἐλθών ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἵδων τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον,

Mt 9:24 λέγει {Ν λέγει αὐτοῖς ♦ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Ἀναχωρεῖτε• οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.

Mt 9:25 Ὅτε δὲ ἔξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθών ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἤγερθη τὸ κοράσιον.

Mt 9:26 Καὶ ἔξῆλθεν ἡ φῆμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

Mt 9:27 ¶ Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἤκολούθησαν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ [αὐτῷ] } δύο τυφλοί, κράζοντες καὶ λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, νιέ {Β νιέ ♦ νιός } {Ν νιέ ♦ νιός } Δαυίδ.

Mt 9:28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, κύριε.

Mt 9:29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων, Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

Mt 9:30 Καὶ ἀνεώχθησαν {Ν ἀνεώχθησαν ♦ ἡνεώχθησαν} αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοί• καὶ ἐνεβριμήσατο {Ν ἐνεβριμήσατο ♦ ἐνεβριμήθη } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Ὁράτε μηδεὶς γινωσκέτω.

Mt 9:31 Οἱ δὲ ἔξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

Mt 9:32 ¶ Αὐτῶν δὲ ἔξερχομένων, ἵδού, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

Mt 9:33 Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός• καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

Mt 9:34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον, Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Mt 9:35 ¶ Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν {Ν ἐν τῷ λαῷ ♦ - } τῷ λαῷ.

Mt 9:36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἥσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐρριμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

Mt 9:37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι•

Mt 9:38 δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Mt 10:1 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

Mt 10:2 ¶ Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὄνόματά ἐστιν ταῦτα• πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἄνδρεας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ• Ἰάκωβος {Ν Ἰάκωβος ♦ καὶ Ἰάκωβος } ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ•

Mt 10:3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος• Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος {Ν Ματθαῖος ♦ Μαθθαῖος } ὁ τελώνης Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος {Ν Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς ♦ - } ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος•

Mt 10:4 Σίμων ὁ Κανανίτης, {Ν Κανανίτης ♦ Καναναῖος } καὶ Ἰούδας {Ν Ἰούδας ♦ Ἰούδας ὁ } Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

Mt 10:5 ¶ Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων, Εἰς ὁδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν {Ν Σαμαρειτῶν ♦ Σαμαριτῶν } μὴ εἰσέλθητε•

Mt 10:6 πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

Mt 10:7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες ὅτι ὮΗγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 10:8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς {Ν λεπροὺς ♦ νεκροὺς ἐγείρετε λεπροὺς } καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε• δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Mt 10:9 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,

Mt 10:10 μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδους• {Ν ῥάβδους ♦ ῥάβδον } ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἔστιν. {Ν ἔστιν ♦ - }

Mt 10:11 Εἰς ἣν δ' ἄν πόλιν ἡ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἔστιν• κάκεῖ μείνατε, ἔως ἂν ἐξέλθητε.

Mt 10:12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

Mt 10:13 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἡ οἰκία ἄξια, ἐλθέτω {Ν ἐλθέτω ♦ ἐλθάτω } ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν• ἐὰν δὲ μὴ ἡ ἄξια, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

Mt 10:14 Καὶ ὃς ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἄν } μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς {Ν ἐξερχόμενοι ♦ ἐξερχόμενοι ἔξω } οἰκίας ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

Mt 10:15 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἡ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Mt 10:16 Π Ιδού, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων• γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

Mt 10:17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων• παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς•

Mt 10:18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Mt 10:19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν {Ν παραδιδῶσιν ♦ παραδῶσιν } ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἡ τί λαλήσητε• δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε• {Ν λαλήσετε ♦ λαλήσητε }

Mt 10:20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἔστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

Mt 10:21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον• καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

Mt 10:22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου• ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mt 10:23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· {Ν ἄλλην ♦ ἔτεραν} ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ, ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ νίδιος τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 10:24 ¶ Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

Mt 10:25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, {Ν ἐκάλεσαν ♦ ἐπεκάλεσαν} πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκειακοὺς {Ν οἰκειακοὺς ♦ οἰκιακοὺς} αὐτοῦ;

Mt 10:26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς• οὐδὲν γάρ ἔστιν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

Mt 10:27 Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί• καὶ ὃ εἰς τὸ οὓς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

Mt 10:28 Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων {Ν ἀποκτενόντων ♦ ἀποκτεννόντων} τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι• φοβήθητε {Ν φοβήθητε ♦ φοβεῖσθε} δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν {Β τὴν ψυχὴν ♦ ψυχὴν} ψυχὴν {Ν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ♦ ψυχὴν καὶ} καὶ τὸ {Β καὶ τὸ ♦ καὶ} σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

Mt 10:29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν•

Mt 10:30 ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἥριθμημέναι εἰσίν.

Mt 10:31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε• {Ν φοβηθῆτε ♦ φοβεῖσθε} πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

Mt 10:32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κάγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {Ν οὐρανοῖς ♦ [τοῖς] οὐρανοῖς}

Mt 10:33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν {Ν αὐτὸν κάγῳ ♦ κάγῳ αὐτὸν} κάγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. {Ν οὐρανοῖς ♦ [τοῖς] οὐρανοῖς}

Mt 10:34 ¶ Μὴ νομίσητε ὅτι ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν• οὐκ ἥλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

Mt 10:35 Ἡλθον γάρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς•

Mt 10:36 καὶ ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκειακοὶ {Ν οἰκειακοὶ ♦ οἰκιακοὶ} αὐτοῦ.

Mt 10:37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος• καὶ ὁ φιλῶν νιὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος•

Mt 10:38 καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὡπίσω μου,
οὐκ ἔστιν μου ἄξιος.

Mt 10:39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν• καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν.

Mt 10:40 ¶ Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται• καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με.

Mt 10:41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου
λήψεται• {Ν λήψεται καὶ ♦ λήμψεται καὶ } καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα
δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. {Ν δικαίου λήψεται ♦ δικαίου λήμψεται }

Mt 10:42 Καὶ ὅς ἔὰν {Ν ἔὰν ♦ ἀν } ποτίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον
ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ.

Mt 11:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Mt 11:2 ¶ Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ,
πέμψας δύο {Ν δύο ♦ διὰ } τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Mt 11:3 εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἔτερον προσδοκῶμεν;

Mt 11:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε
Ἰωάννην ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε•

Mt 11:5 τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται,
καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ {Ν νεκροὶ ♦ καὶ νεκροὶ } ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ
εὐαγγελίζονται•

Mt 11:6 καὶ μακάριος ἐστιν, ὅς ἔὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Mt 11:7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ
Ἰωάννου, Τί ἐξήλθετε {Ν ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε } εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Mt 11:8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {Ν ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε } ἵδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς
ἱματίοις {Ν ιματίοις ♦ - } ἡμφιεσμένον; Ἰδού, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς
οἵκοις τῶν βασιλείων {Β βασιλείων ♦ βασιλέων } {Ν βασιλείων ♦ βασιλέων } εἰσίν.

Mt 11:9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε {Ν ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε } ἵδεῖν; Προφήτην; Ναί, λέγω
ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Mt 11:10 Οὗτος γάρ {Ν γάρ ♦ - } ἐστιν περὶ οὐ γέγραπται, Ἰδού, ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου.

Mt 11:11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἔστιν.

Mt 11:12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἔως ἂρτι ἡ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιαστὰί ἀρπάζουσιν αὐτήν.

Mt 11:13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἔως Ἰωάννου προεφήτευσαν· {Ν προεφήτευσαν ♦ ἐπροφήτευσαν }

Mt 11:14 καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἔστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

Mt 11:15 Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν {Ν ἀκούειν ♦ - } ἀκουέτω.

Mt 11:16 Τίνι δὲ ὄμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία ἔστιν παιδίοις ἐν {Ν ἐν ἀγοραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἑταίροις αὐτῶν ♦ καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς προσφωνοῦντα τοῖς ἑτέροις } ἀγοραῖς {Β ἀγοραῖς ♦ ἀγορᾶ } καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν τοῖς ἑταίροις {Β ἑταίροις ♦ ἑτέροις } αὐτῶν,

Mt 11:17 καὶ {Ν καὶ λέγουσιν ♦ λέγουσιν } λέγουσιν, Ηὔλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε• ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, {Ν ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν ♦ ἐθρηνήσαμεν } καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

Mt 11:18 Ἡλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ λέγουσιν, Δαιμόνιον ἔχει.

Mt 11:19 Ἡλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν, Ἰδού, ἀνθρωπὸς φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων {Ν τέκνων ♦ ἔργων } αὐτῆς.

Mt 11:20 ¶ Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

Mt 11:21 Οὐάί σοι, Χοραζίν, οὐάί σοι, Βηθσαϊδά, {Β Βηθσαϊδά ♦ Βηθσαϊδάν } ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

Mt 11:22 Πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

Mt 11:23 Καὶ σύ, Καπερναούμ, {Ν Καπερναούμ ἡ ♦ Καφαρναούμ μὴ } ἡ ἔως τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, {Β ὑψωθεῖσα ♦ ὑψωθῆσ } {Ν ὑψωθεῖσα ♦ ὑψωθῆσῃ } ἔως Ἄιδου καταβιβασθήσῃ• {Ν καταβιβασθήσῃ ♦ καταβήσῃ } ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο {Ν ἐγένοντο ♦ ἐγενήθησαν } αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί, ἔμειναν {Ν ἔμειναν ♦ ἔμεινεν } ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

Mt 11:24 Πλὴν λέγω ὑμῖν ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

Mt 11:25 ¶ Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας {Ν ἀπέκρυψας ♦ ἔκρυψας} ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ την πίστιν.

Mt 11:26 Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὗτως ἐγένετο {Ν ἐγένετο εὐδοκία ♦ εὐδοκία ἐγένετο} εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Mt 11:27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου[•] καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν νιόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ[•] οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ νιός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ νιός ἀποκαλύψαι.

Mt 11:28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κάγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Mt 11:29 Ἀρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός {Ν πρᾶός ♦ πρᾶος} εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ[•] καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

Mt 11:30 Ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Mt 12:1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων[•] οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχνας καὶ ἐσθίειν.

Mt 12:2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον {Ν εἴπον ♦ εἶπαν} αὐτῷ, Ἰδού, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

Mt 12:3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυίδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ -} καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·

Mt 12:4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, {Ν ἔφαγεν οὓς ♦ ἔφαγον ὃ} οὓς οὐκ ἔξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσιν μόνοις;

Mt 12:5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσιν, καὶ ἀναίτιοί εἰσιν;

Mt 12:6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζον ἐστιν ὁδε.

Mt 12:7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν, Ἔλεον {Ν Ἔλεον ♦ Ἔλεος} θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἀν κατεδικάσατε τοὺς ἀναιτίους.

Mt 12:8 Κύριος γάρ ἐστιν τοῦ σαββάτου ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 12:9 ¶ Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἥλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

Mt 12:10 Καὶ ἴδού, ἄνθρωπος ἦν {Ν ἦν τὴν ♦ -} τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν[•] καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, Εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; {Ν θεραπεύειν ♦ θεραπεῦσαι} ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Mt 12:11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, δις ἔξει πρόβατον ἔν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ ἔγερεῖ;

Mt 12:12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. "Ωστε ἔξεστιν τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

Mt 12:13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, Ἐκτεινον τὴν {Ν τὴν χεῖρά σου ♦ σου τὴν χεῖρα} χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινεν, καὶ ἀποκατεστάθη {Ν ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη} ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

Mt 12:14 Οἱ {Ν οἱ δὲ ♦ Ἐξελθόντες δὲ οἱ } δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, {Ν ἐξελθόντες ♦ - } ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

Mt 12:15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῦθεν• καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι {Ν ὄχλοι ♦ [ὄχλοι]} πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας,

Mt 12:16 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσιν•

Mt 12:17 ὅπως {Ν ὅπως ♦ ἵνα } πληρωθῇ τὸ ρήθεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 12:18 Ἰδού, ὁ παῖς μου ὃν ἡρέτισα• ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου• θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

Mt 12:19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάσει• οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

Mt 12:20 Κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει• ἔως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

Mt 12:21 Καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

Mt 12:22 ¶ Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν τυφλὸν {Ν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ ♦ κωφὸν} καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

Mt 12:23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, Μήτι οὗτός ἔστιν ὁ υἱὸς Δανίδ;

Mt 12:24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

Mt 12:25 Εἰδὼς δὲ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς ἐρημοῦται• καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἐαυτῆς οὐ σταθήσεται.

Mt 12:26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἐαυτὸν ἐμερίσθη• πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

Mt 12:27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν {Ν ὑμῶν ἔσονται κριταὶ ♦ κριταὶ ἔσονται ὑμῶν } ἔσονται κριταί.

Mt 12:28 Εἴ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Mt 12:29 "Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, {Ν διαρπάσαι ♦ ἀρπάσαι } ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; Καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

Mt 12:30 'Ο μὴ ὃν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἔστιν• καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Mt 12:31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πᾶσα ἀμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις• ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς {Ν οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις ♦ οὐκ ἀφεθήσεται } ἀνθρώποις.

Mt 12:32 Καὶ ὅς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ• ὅς δ' ἀν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τῷ {Ν τῷ νῦν ♦ τούτῳ τῷ } νῦν αἰώνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

Mt 12:33 "Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἥ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν• ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

Mt 12:34 Γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; Ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

Mt 12:35 'Ο ἀγαθὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά• καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρωπὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

Mt 12:36 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ρῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν {Ν ἐὰν λαλήσωσιν ♦ λαλήσουσιν } λαλήσωσιν οἱ ἀνθρωποι, ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Mt 12:37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

Mt 12:38 Π Τότε ἀπεκρίθησάν τινες {Ν τινες ♦ αὐτῷ τινες } τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

Mt 12:39 'Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ• καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Mt 12:40 'Ωσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

Mt 12:41 Ἀνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν• ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδού, πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε.

Mt 12:42 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν• ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος• καὶ ἴδού, πλεῖον Σολομῶνος ὥδε.

Mt 12:43 Ὁταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἔξελθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπταυσιν, καὶ οὐχ εύρισκει.

Mt 12:44 Τότε λέγει, Ἐπιστρέψω {Ν Ἐπιστρέψω εἰς ♦ Εἰς} εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν {Ν ὅθεν ♦ Ἐπιστρέψω ὅθεν} ἔξηλθον. Καὶ ἔλθον εύρισκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

Mt 12:45 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐπτὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ• καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Mt 12:46 ¶ Ἔτι δὲ {Ν δὲ ♦ -} αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἴδού, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

Mt 12:47 Εἶπεν {Ν Εἶπεν ♦ [Εἶπεν]} δέ τις αὐτῷ, Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλῆσαι. {Ν λαλῆσαι ♦ λαλῆσαι]}

Mt 12:48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ εἰπόντι {Ν εἰπόντι ♦ λέγοντι} αὐτῷ, Τίς ἔστιν ἡ μήτηρ μου; Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

Mt 12:49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Ἰδού, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

Mt 12:50 Ὅστις γὰρ ἀν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἔστιν.

Mt 13:1 Ἐν δὲ {Ν δὲ ♦ -} τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ -} τῆς οἰκίας ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

Mt 13:2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ {Ν τὸ ♦ -} πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστήκει.

Mt 13:3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων, Ἰδού, ἔξηλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. {Β σπείρειν ♦ σπεῖραι}

Mt 13:4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ἐπὶ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν {Ν ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ ♦ ἐλθόντα τὰ πετεινὰ} τὰ πετεινὰ καὶ κατέφραγεν αὐτά.

Mt 13:5 Ἀλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν• καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς•

Mt 13:6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη.

Mt 13:7 Ὅλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν {Ν ἀπέπνιξαν ♦ ἔπνιξαν } αὐτά.

Mt 13:8 Ὅλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν• καὶ ἐδίδου καρπόν, ὃ μὲν ἔκατόν, ὃ δὲ ἔξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

Mt 13:9 Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν {Ν ἀκούειν ♦ - } ἀκούετω.

Mt 13:10 ¶ Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

Mt 13:11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

Mt 13:12 Ὅστις γάρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται• Ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mt 13:13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσιν.

Mt 13:14 Καὶ ἀναπληροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε• καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

Mt 13:15 Ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὧσὶν βαρέως ἥκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν• μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὧσὶν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι {Β ἰάσομαι ♦ ἰάσωμαι } αὐτούς.

Mt 13:16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσιν• καὶ τὰ ὥτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. {Ν ἀκούει ♦ ἀκούουσιν }

Mt 13:17 Ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἵδεῖν ἢ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον• {Ν εἶδον ♦ εἶδαν } καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἥκουσαν.

Mt 13:18 Ὕμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος. {Ν σπείροντος ♦ σπείραντος }

Mt 13:19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρός, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ• οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

Mt 13:20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν•

Mt 13:21 οὐκ ᔁχει δὲ ρίζαν ἐν ἔαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν• γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

Mt 13:22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου {Ν τούτου ♦ - } καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Mt 13:23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν {Ν γῆν τὴν καλὴν ♦ καλὴν γῆν } τὴν καλὴν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών• {Ν συνιών ♦ συνιεῖς } ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ {Ν ὁ μὲν ... ὁ δὲ ... ὁ δὲ ♦ ὁ μὲν ... ὁ δὲ ... ὁ δὲ } μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἔξηκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

Mt 13:24 ¶ Ἀλλιν παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι {Ν σπείροντι ♦ σπείραντι } καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ•

Mt 13:25 ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἥλθεν αὐτοῦ ὁ ἔχθρὸς καὶ ἔσπειρεν {Ν ἔσπειρεν ♦ ἔπεσπειρεν } ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.

Mt 13:26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπὸν ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

Mt 13:27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ, Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; Πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια;

Mt 13:28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς, Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον {Ν εἶπον ♦ λέγουσιν } αὐτῷ, Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν {Β συλλέξομεν ♦ συλλέξωμεν } {Ν συλλέξομεν ♦ συλλέξωμεν } αὐτά;

Mt 13:29 Ὁ δὲ ἔφη, {Ν ἔφη ♦ φησιν } Οὐ• μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἀμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

Mt 13:30 Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι {Ν μέχρι ♦ ἔως } τοῦ θερισμοῦ• καὶ ἐν καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς, Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά• τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

Mt 13:31 ¶ Ἀλλιν παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων, Ὡμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, δὸν λαβὼν ἀνθρωπὸς ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ•

Mt 13:32 ὁ μικρότερον μέν ἐστιν πάντων τῶν σπερμάτων• ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστίν, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Mt 13:33 ¶ Ἀλλιν παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς, Ὡμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἦν λαβοῦσα γυνὴ ἔκρυψεν {Β ἔκρυψεν ♦ ἐνέκρυψεν } {Ν ἔκρυψεν ♦ ἐνέκρυψεν } εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἔως οὐ ἐζυμώθῃ ὅλον.

Mt 13:34 ¶ Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὐδὲν } ἐλάλει αὐτοῖς•

Mt 13:35 ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθεν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος, Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. {Ν κόσμου ♦ [κόσμου] }

Mt 13:36 ¶ Τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἥλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς• καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Φράσον {Ν Φράσον ♦ Διασάφησον} ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζάνιων τοῦ ἀγροῦ.

Mt 13:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἔστιν ὁ οὐρανός τοῦ ἀνθρώπου•

Mt 13:38 ὁ δὲ ἀγρός ἔστιν ὁ κόσμος• τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ τῆς βασιλείας• τὰ δὲ ζιζάνια εἰσιν οἱ οὐρανοὶ τοῦ πονηροῦ•

Mt 13:39 ὁ δὲ ἔχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά ἔστιν ὁ διάβολος• ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } αἰῶνος ἔστιν• οἱ δὲ θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν.

Mt 13:40 "Ωσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ καίεται, {Ν καίεται ♦ [κατα]καίεται} οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. {Ν τούτου ♦ - }

Mt 13:41 Ἀποστελεῖ ὁ οὐρανός τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,

Mt 13:42 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων.

Mt 13:43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν {Ν ἀκούειν ♦ - } ἀκούετω.

Mt 13:44 ¶ Πάλιν {Ν Πάλιν ♦ - } ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, δὲν εὑρών ἄνθρωπος ἔκρυψεν• καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα {Ν πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ ♦ πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει} ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

Mt 13:45 ¶ Πάλιν ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας•

Mt 13:46 ὃς {Ν ὃς εὑρών ♦ εὑρών δὲ} εὑρών ἔνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν.

Mt 13:47 ¶ Πάλιν ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ•

Mt 13:48 ἦν, δτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἴγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεια, {Ν ἄγγεια ♦ ἄγγη} τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

Mt 13:49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος• ἔξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς πονηρούς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,

Mt 13:50 καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 13:51 ¶ Λέγει {Ν λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ♦ -} αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ, Ναί, κύριε. {Ν κύριε ♦ -}

Mt 13:52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς {Ν εἰς τὴν βασιλείαν ♦ τῇ βασιλείᾳ} τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὅμοιός ἔστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ παλαιά.

Mt 13:53 ¶ Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν•

Mt 13:54 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὃστε ἐκπλήττεσθαι {Ν ἐκπλήττεσθαι ♦ ἐκπλήσσεσθαι} αὐτοὺς καὶ λέγειν, Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις;

Mt 13:55 Οὐχὶ οὗτός ἔστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; Οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ οὐχ} ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωσῆς {Ν Ἰωσῆς ♦ Ἰωσὴφ} καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;

Mt 13:56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσίν; Πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

Mt 13:57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Mt 13:58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Mt 14:1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἥκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης {Ν τετράρχης ♦ τετραάρχης} τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ,

Mt 14:2 καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἔστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

Mt 14:3 Ὁ γάρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην ἔδησεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ ♦ [αὐτὸν] καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο} καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Mt 14:4 Ἔλεγεν γάρ αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ} ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν αὐτήν.

Mt 14:5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Mt 14:6 Γενεσίων {Ν Γενεσίων δὲ ἀγομένων ♦ Γενεσίοις δὲ γενομένοις} δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὡρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρῳδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσεν τῷ Ἡρώδῃ·

Mt 14:7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὁ ἐὰν αἰτήσηται.

Mt 14:8 Ἡ δέ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησίν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Mt 14:9 Καὶ ἐλυπήθη {N ἐλυπήθη ♦ λυπηθεὶς} ὁ βασιλεύς, διὰ δὲ {N δὲ ♦ -} τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι•

Mt 14:10 καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισεν τὸν {N τὸν ♦ [τὸν]} Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

Mt 14:11 Καὶ ἡνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Mt 14:12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα, {N σῶμα ♦ πτῶμα} καὶ ἔθαψαν αὐτό• {N αὐτό ♦ αὐτό[ν]} καὶ ἐλθόντες ἀπίγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

Mt 14:13 ¶ Καὶ {N Καὶ ἀκούσας ♦ Ἀκούσας δὲ} ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἵδιαν• καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἡκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Mt 14:14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

Mt 14:15 Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ -} λέγοντες, Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἡδη παρῆλθεν• ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

Mt 14:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {N Ἰησοῦς ♦ [Ἰησοῦς]} εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν• δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

Mt 14:17 Οἱ δὲ λέγοντες αὐτῷ, Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἵχθύας.

Mt 14:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Φέρετέ μοι αὐτοὺς {N αὐτοὺς ὥδε ♦ ὥδε αὐτούς} ὥδε.

Mt 14:19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς {N τοὺς χόρτους ♦ τοῦ χόρτου} χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἵχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

Mt 14:20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν• καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

Mt 14:21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Mt 14:22 ¶ Καὶ εὐθέως ἤναγκασεν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἔως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Mt 14:23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς δχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος κατ' ιδίαν προσεύξασθαι• ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

Mt 14:24 Τὸ δὲ πλοῖον ἥδη μέσον {Ν μέσον τῆς θαλάσσης ἦν ♦ σταδίους πολλοὺς ἀπὸ τῆς γῆς ἀπεῦχεν } τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων• ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

Mt 14:25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθεν {Ν ἀπῆλθεν ♦ ἥλθεν } πρὸς αὐτοὺς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς {Ν τῆς θαλάσσης ♦ τὴν θάλασσαν } θαλάσσης.

Mt 14:26 Καὶ {Ν Καὶ ιδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ♦ Οἱ δὲ μαθηταὶ ιδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν {Ν τὴν θάλασσαν ♦ τῆς θαλάσσης } θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν, λέγοντες δτι Φάντασμά ἔστιν• καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν.

Mt 14:27 Εὐθέως {Ν Εὐθέως ♦ Εὐθὺς } δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ♦ [ό Ἰησοῦς] αὐτοῖς } ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Θαρσεῖτε• ἐγώ εἰμι• μὴ φοβεῖσθε.

Mt 14:28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός {Ν πρός σε ἐλθεῖν ♦ ἐλθεῖν πρός σε } σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

Mt 14:29 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ {Ν ὁ Πέτρος ♦ [ό Πέτρος] Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν {Ν ἐλθεῖν ♦ καὶ ἥλθεν } πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Mt 14:30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν {Ν ἰσχυρὸν ♦ [ἰσχυρὸν] } ἐφοβήθη• καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξεν, λέγων, Κύριε, σῶσόν με.

Mt 14:31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

Mt 14:32 Καὶ ἐμβάντων {Ν ἐμβάντων ♦ ἀναβάντων } αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος•

Mt 14:33 οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες {Ν ἐλθόντες ♦ - } προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες, Ἄληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ.

Mt 14:34 ¶ Καὶ διαπεράσαντες ἥλθον εἰς {Ν εἰς τὴν γῆν ♦ ἐπὶ τὴν γῆν εἰς } τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Mt 14:35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας•

Mt 14:36 καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ• καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.

Mt 15:1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ {Ν οἱ ♦ - } ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς {Ν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ♦ Φαρισαῖοι καὶ γραμματεῖς } καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες,

Mt 15:2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; Οὐ γάρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ♦ [αὐτῶν] } ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

Mt 15:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

Mt 15:4 Ὁ γάρ θεὸς ἐνετείλατο, {Ν ἐνετείλατο λέγων ♦ εἶπεν } λέγων, Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα• καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ•

Mt 15:5 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί, Δῶρον, ὃ ἐὰν ἔξ ἔμοῦ ὡφεληθῆς, καὶ {Ν καὶ ♦ - } οὐ μὴ τιμήσῃ {Ν τιμήσῃ ♦ τιμήσει } τὸν πατέρα αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα ♦ - } ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ•

Mt 15:6 καὶ ἡκυρώσατε τὴν {Ν τὴν ἐντολὴν ♦ τὸν λόγον } ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν•

Mt 15:7 ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσεν {Ν προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων,

Mt 15:8 Ἐγγίζει {Ν Ἐγγίζει μοι ♦ - } μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ {Ν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ♦ - } στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἔμοι.

Mt 15:9 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Mt 15:10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς, Ἀκούετε καὶ συνίετε.

Mt 15:11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον• ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ εἶπον ♦ λέγουσιν } εἶπον αὐτῷ, Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;

Mt 15:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.

Mt 15:14 Ἀφετε αὐτούς• ὁδηγοί {Ν ὁδηγοί εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν ♦ τυφλοί εἰσιν ὁδηγοὶ [τυφλῶν] } εἰσιν τυφλοὶ τυφλῶν• τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.

Mt 15:15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην. {Ν ταύτην ♦ [ταύτην] }

Mt 15:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } εἶπεν, Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

Mt 15:17 Οὕπω {Ν οὕπω ♦ οὐ } νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

Mt 15:18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἔξερχεται, κάκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἔξερχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι•

Mt 15:20 ταῦτα ἐστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον• τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mt 15:21 ¶ Καὶ ἔξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

Mt 15:22 Καὶ ἴδού, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὄριων ἐκείνων ἔξελθοῦσα ἐκραύγασεν {Ν ἐκραύγασεν αὐτῷ ♦ ἐκραζεν } αὐτῷ, λέγουσα, Ἐλέησόν με, κύριε, νίè {Ν νιè ♦ νιός } Δαυίδ• ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

Mt 15:23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἡρώτων {Ν ἡρώτων ♦ ἡρώτουν } αὐτόν, λέγοντες, Ἀπόλυτον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν.

Mt 15:24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

Mt 15:25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν {Ν προσεκύνησεν ♦ προσεκύνει } αὐτῷ λέγουσα, Κύριε, βοήθει μοι.

Mt 15:26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐκ ἔστιν καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

Mt 15:27 Ἡ δὲ εἶπεν, Ναί, κύριε• καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἔσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Mt 15:28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ίάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 15:29 ¶ Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἤλθεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας• καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὅρος ἐκάθητο ἐκεῖ.

Mt 15:30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, {Ν κωφούς κυλλούς ♦ κυλλούς κωφούς } κυλλούς, καὶ ἔτέρους πολλούς, καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ {Ν τοῦ Ἰησοῦ ♦ αὐτοῦ } Ἰησοῦ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς•

Mt 15:31 ὥστε τοὺς {Ν τοὺς ὄχλους ♦ τὸν ὄχλον } ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς {Ν χωλοὺς ♦ καὶ χωλοὺς } περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας• καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

Mt 15:32 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν, Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, δτὶ ἥδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν• καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

Mt 15:33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

Mt 15:34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

Mt 15:35 Καὶ ἐκέλευσεν {Ν ἐκέλευσεν τοῖς ὄχλοις ♦ παραγγείλας τῷ ὄχλῳ } τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

Mt 15:36 καὶ {Ν καὶ λαβὼν ♦ ἔλαβεν } λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας {Ν εὐχαριστήσας ♦ καὶ εὐχαριστήσας } ἔκλασεν, καὶ ἔδωκεν {Ν ἔδωκεν ♦ ἔδίδου } τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ {Ν τῷ ὄχλῳ ♦ τοῖς ὄχλοις } ὄχλῳ.

Mt 15:37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν• καὶ ἥραν {Ν ἥραν τὸ ♦ τὸ } τὸ περισσεῦν τῶν κλασμάτων, ἐπτὰ {Ν ἐπτὰ ♦ ἥραν ἐπτὰ } σπυρίδας πλήρεις.

Mt 15:38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἥσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

Mt 15:39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη {Β ἐνέβη ♦ ἀνέβη } εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἤλθεν εἰς τὰ δρια Μαγδαλά. {Ν Μαγδαλά ♦ Μαγαδάν }

Mt 16:1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισᾶιοι καὶ Σαδδουκαῖοι πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

Mt 16:2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁψίας {Ν Ὁψίας ♦ [Οψίας } γενομένης λέγετε, Εύδία• πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.

Mt 16:3 Καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμών• πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, {Ν Ὑποκριταί ♦ - } τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε; {Ν δύνασθε ♦ δύνασθε] }

Mt 16:4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ• καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ {Ν τοῦ προφήτου ♦ - } προφήτου. Καὶ καταλιπών αὐτούς, ἀπῆλθεν.

Mt 16:5 ¶ Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

Mt 16:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ὁράτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Mt 16:7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες ὅτι Ἀρτους οὐκ ἐλάβομεν.

Mt 16:8 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, δλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε; {Ν ἐλάβετε ♦ ἔχετε }

Mt 16:9 Οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

Mt 16:10 Οὐδὲ τοὺς ἕπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

Mt 16:11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου {Ν ἄρτου ♦ ἄρτων } εἶπον ὑμῖν προσέχειν {Ν προσέχειν ♦ προσέχετε δὲ } ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

Mt 16:12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ {Ν τοῦ ἄρτου ♦ τῶν ἄρτων } ἄρτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

Mt 16:13 ¶ Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων, Τίνα με {Ν με ♦ - } λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Mt 16:14 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν• ἄλλοι δὲ Ἡλίαν• ἔτεροι δὲ Ἰερεμίαν, ἢ ἔνα τῶν προφητῶν.

Mt 16:15 Λέγει αὐτοῖς, Ὦμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

Mt 16:16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν, Σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Mt 16:17 Καὶ {Ν Καὶ ἀποκριθεὶς ♦ Ἀποκριθεὶς δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 16:18 Κάγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι Ἄιδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

Mt 16:19 Καὶ {Ν Καὶ δώσω ♦ Δώσω } δώσω σοὶ τὰς κλεῖς {Ν κλεῖς ♦ κλεῖδας } τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν• καὶ ὁ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς• καὶ ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mt 16:20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἔστιν Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } ὁ χριστός.

Mt 16:21 ¶ Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν {Ν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπελθεῖν } εἰς

Τεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

Mt 16:22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων,
"Ιλεώς σοι, κύριε• οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

Mt 16:23 Ὁ δὲ στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ, "Υπαγε ὅπίσω μου, Σατανᾶ,
σκάνδαλόν μου {Ν μου εἰ ♦ εἰ ἔμοι} εἰ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν
ἀνθρώπων.

Mt 16:24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Εἴ τις θέλει ὅπίσω μου
ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθείτω μοι.

Mt 16:25 "Ος γάρ ἄν {Ν ἂν θέλῃ ♦ ἔὰν θέλῃ } θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν• δι' ἄν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἔμοι εὑρήσει
αὐτήν•

Mt 16:26 τί γάρ ὡφελεῖται {Ν ὡφελεῖται ♦ ὡφεληθήσεται } ἀνθρωπος ἐὰν τὸν
κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; "Η τί δώσει ἀνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Mt 16:27 Μέλλει γάρ ὁ νίδιος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν
αὐτοῦ.

Mt 16:28 Ἄμην λέγω ὑμῖν, εἰσίν {Ν εἰσίν ♦ ὅτι εἰσίν } τινες ὥδε {Ν ὥδε ♦ τῶν ὥδε }
ἔστωτες, {Ν ἔστωτες ♦ ἔστωτων } οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν
ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Mt 17:1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἔξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν.

Mt 17:2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἴματα αὐτοῦ ἐγένοντο {Β ἐγένοντο ♦ ἐγένετο } {Ν ἐγένοντο
♦ ἐγένετο } λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

Mt 17:3 Καὶ ᾧδού, ὥφθησαν {Ν ὥφθησαν ♦ ὥφθη } αὐτοῖς Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦
Μωϋσῆς } καὶ Ἡλίας, μετ' {Ν μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες ♦ συλλαλοῦντες μετ' αὐτοῦ }
αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

Mt 17:4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ Ἰησοῦ, Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε
εἶναι• εἰ θέλεις, ποιήσωμεν {Ν ποιήσωμεν ♦ ποιήσω } ὥδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν,
καὶ Μωσῆ {Ν Μωσῆ ♦ Μωϋσῆ } μίαν, καὶ μίαν {Ν μίαν Ἡλία ♦ Ἡλίᾳ μίαν } Ἡλίᾳ.

Mt 17:5 "Ετι αὐτοῦ λαλοῦντος, ᾧδού, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς• καὶ
ἴδού, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν
ῷ εὐδόκησα• αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἀκούετε ♦ ἀκούετε αὐτοῦ } ἀκούετε.

Mt 17:6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

Mt 17:7 Καὶ προσελθών {Ν προσελθών ♦ προσῆλθεν } ὁ Ἰησοῦς ἤψατο {Ν ἤψατο αὐτῶν καὶ ♦ καὶ ἀψάμενος αὐτῶν } αὐτῶν καὶ εἶπεν, Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε.

Mt 17:8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν {Ν τὸν ♦ αὐτὸν } Ἰησοῦν μόνον.

Mt 17:9 ¶ Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὅρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὄραμα, ἵνα οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. {Ν ἀναστῇ ♦ ἐγερθῇ }

Mt 17:10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } λέγοντες, Τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

Mt 17:11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, {Ν πρῶτον ♦ - } καὶ ἀποκαταστήσει πάντα•

Mt 17:12 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι Ἡλίας ἥδη ἥλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ σα ήθέλησαν• οὕτως καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

Mt 17:13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

Mt 17:14 ¶ Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ - } πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἀνθρωπὸς γονυπετῶν αὐτὸν

Mt 17:15 καὶ λέγων, Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει• πολλάκις γάρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις είς τὸ ὄντος.

Mt 17:16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

Mt 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη, ἔως πότε ἔσομαι {Ν ἔσομαι μεθ' ὑμῶν ♦ μεθ' ὑμῶν ἔσομαι } μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὥδε.

Mt 17:18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Mt 17:19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἴδιαν εἶπον, Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Mt 17:20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς εἶπεν ♦ λέγει } εἶπεν αὐτοῖς, Διὰ τὴν ἀπιστίαν {Ν ἀπιστίαν ♦ ὀλιγοπιστίαν } ὑμῶν. Ἄμην γάρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, Μετάβηθι {Ν Μετάβηθι ἐντεῦθεν ♦ Μετάβα ἐνθεν } ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται• καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

Mt 17:21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
{N - }

Mt 17:22 Π Ἀναστρεφομένων {N Ἀναστρεφομένων ♦ Συστρεφομένων } δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μέλλει ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,

Mt 17:23 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἔλυπήθησαν σφόδρα.

Mt 17:24 Π Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναούμ, {N Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } 'Ο διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ {N τελεῖ τὰ ♦ τελεῖ [τὰ] } δίδραχμα;

Mt 17:25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε {N ὅτε εἰσῆλθεν ♦ ἐλθόντα } εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσιν τέλη ἢ κῆνσον; Ἀπὸ τῶν νιῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

Mt 17:26 Λέγει {N λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος ♦ Εἰπόντος δέ } αὐτῷ ὁ Πέτρος, Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. "Εφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ νιοί.

Mt 17:27 Ἰνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν {N τὴν ♦ - } θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβαίνοντα {B ἀναβαίνοντα ♦ ἀναβάντα } {N ἀναβαίνοντα ♦ ἀναβάντα } πρῶτον ἵθιν ἄρον• καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὑρήσεις στατῆρα• ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Mt 18:1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες, Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

Mt 18:2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς παιδίον ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν,

Mt 18:3 καὶ εἶπεν, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 18:4 Ὁστις οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Mt 18:5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον {N παιδίον τοιοῦτον ἐν ♦ ἐν παιδίον τοιοῦτο } τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, ἐμὲ δέχεται•

Mt 18:6 ὃς δ' ἀν σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς εἰς {N εἰς τὸν ♦ περὶ τὸν } τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

Mt 18:7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων• ἀνάγκη γάρ ἐστιν {N ἐστιν ♦ - } ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα• πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, {N ἐκείνῳ ♦ - } δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

Mt 18:8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ ♦ αὐτὸν } καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν {Ν χωλὸν ἢ κυλλόν ♦ κυλλόν ἢ χωλόν } ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Mt 18:9 Καὶ εἰ ὁ ὄφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ• καλόν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὄφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

Mt 18:10 Ὁράτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσιν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Mt 18:11 Ἡλθεν γὰρ ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. {Ν - }

Mt 18:12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἐκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἐν ἔξ αὐτῶν• οὐχὶ ἀφεὶς {Ν ἀφεὶς ♦ ἀφήσει } τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὅρη πορευθεὶς {Ν πορευθεὶς ♦ καὶ πορευθεὶς } ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

Mt 18:13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

Mt 18:14 Οὕτως οὐκ ἐστιν θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς {Ν εἰς ♦ ἐν } τῶν μικρῶν τούτων.

Mt 18:15 ¶ Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς {Ν εἰς σὲ ♦ [εἰς σὲ] } σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε καὶ {Ν καὶ ἔλεγξον ♦ ἔλεγξον } ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. Ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου•

Mt 18:16 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἔνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ρήμα•

Mt 18:17 ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ• ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἐστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.

Mt 18:18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα {Ν δεδεμένα ἐν τῷ ♦ δεδεμένα ἐν } ἐν τῷ οὐρανῷ• καὶ δσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ {Ν λελυμένα ἐν τῷ ♦ λελυμένα ἐν } οὐρανῷ.

Mt 18:19 Πάλιν ἀμὴν {Ν ἀμὴν ♦ [ἀμὴν] } λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν {Ν ὑμῶν συμφωνήσωσιν ♦ συμφωνήσωσιν ἐξ ὑμῶν } συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὓς ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Mt 18:20 Οὖ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Mt 18:21 ¶ Τότε προσελθὼν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπεν ♦ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ } ὁ Πέτρος εἶπεν, Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; Ἔως ἐπτάκις;

Mt 18:22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Οὐ λέγω σοι ἔως ἐπτάκις, ἀλλ' {Ν ἀλλ'♦ ἀλλὰ} ἔως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά.

Mt 18:23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἥθελησεν συνάραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

Mt 18:24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

Mt 18:25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ πραθῆναι♦ πραθῆναι} πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ καὶ♦ καὶ} καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, {Ν εἶχεν♦ ἔχει} καὶ ἀποδοθῆναι.

Mt 18:26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ, λέγων, Κύριε, {Ν Κύριε♦ -} μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι {Ν σοι ἀποδώσω♦ ἀποδώσω σοι} ἀποδώσω.

Mt 18:27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

Mt 18:28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἔνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἐκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν, λέγων, Ἀπόδος μοι {Ν μοι♦ -} εἴ τι ὀφείλεις.

Mt 18:29 Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς {Ν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ♦ -} τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτόν, λέγων, Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι.

Mt 18:30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἔως οὗ {Ν οὗ♦ -} ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

Mt 18:31 Ἰδόντες δὲ {Ν δὲ♦ οὖν} οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα• καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἔαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

Mt 18:32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ, Δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὄφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με•

Mt 18:33 οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεήσαι τὸν σύνδουλόν σου, ώς καὶ {Ν καὶ ἐγώ♦ κἀγώ} ἐγώ σε ἡλέησα;

Mt 18:34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἔως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. {Ν αὐτῷ♦ -}

Mt 18:35 Οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος {Ν ἐπουράνιος♦ οὐράνιος} ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἔκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ {Ν τὰ παραπτώματα αὐτῶν♦ -} παραπτώματα αὐτῶν.

Mt 19:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Mt 19:2 Καὶ ἡκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Mt 19:3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ {Ν οἱ ♦ - } Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ, {Ν αὐτῷ Εἰ ♦ Εἰ } Εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἵτιαν;

Mt 19:4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας {Ν ποιήσας ♦ κτίσας } ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς,

Mt 19:5 καὶ εἶπεν, Ἔνεκεν {Ν Ἔνεκεν ♦ Ἔνεκα } τούτου καταλείψει ἀνθρωπος τὸν πατέρα {Β πατέρα ♦ πατέρα αὐτοῦ } καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται {Β προσκολληθήσεται ♦ κολληθήσεται } {Ν προσκολληθήσεται ♦ κολληθήσεται } τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν;

Mt 19:6 Ὦστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἀνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Mt 19:7 Λέγουσιν αὐτῷ, Τί οὖν Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν; {Ν αὐτήν ♦ [αὐτήν] }

Mt 19:8 Λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναικας ὑμῶν• ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως.

Mt 19:9 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχάται• καὶ {Ν καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχάται ♦ - } ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχάται.

Mt 19:10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } Εἰ οὗτως ἐστὶν ἡ αἵτια τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

Mt 19:11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον, {Ν τοῦτον ♦ [τοῦτον] } ἀλλ' οἵ δέδοται.

Mt 19:12 Είσὶν γὰρ εὔνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως καὶ εἰσιν εὔνοῦχοι, οἵτινες εύνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων• καὶ εἰσιν εὔνοῦχοι, οἵτινες εύνουχισαν ἐαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω.

Mt 19:13 ¶ Τότε προσηνέχθη {Ν προσηνέχθη ♦ προσηνέχθησαν } αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῆ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται• οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

Mt 19:14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mt 19:15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ♦ τὰς χεῖρας αὐτοῖς } τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

Mt 19:16 Καὶ ἴδού, εἶς προσελθών εἶπεν {Ν εἶπεν αὐτῷ ♦ αὐτῷ εἶπεν } αὐτῷ,
Διδάσκαλε ἀγαθέ, {Ν ἀγαθέ ♦ - } τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω {Ν ἔχω ♦ σχῶ } ζωὴν
αἰώνιον;

Mt 19:17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις {Ν λέγεις ἀγαθόν ♦ ἐρωτᾶς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ }
ἀγαθόν; Οὐδεὶς {Ν οὐδεὶς ἀγαθός εἰ μὴ εἶς ὁ θεός ♦ Εἰς ἐστιν ὁ ἀγαθός } ἀγαθός, εἰ μὴ
εἶς, ὁ θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, {Ν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν ♦ εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν } τίρησον τὰς ἐντολάς.

Mt 19:18 Λέγει αὐτῷ, Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Τὸ Οὐ φονεύσεις• οὐ
μοιχεύσεις• οὐ κλέψεις• οὐ ψευδομαρτυρίσεις•

Mt 19:19 τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα• καί, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτόν.

Mt 19:20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος, Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην {Ν ἐφυλαξάμην ἐκ
νεότητός μου ♦ ἐφύλαξα } ἐκ νεότητός μου• τί ἔτι ὑστερῶ;

Mt 19:21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπαγε, πώλησόν σου
τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς, {Ν πτωχοῖς ♦ [τοῖς] πτωχοῖς } καὶ ἔξεις θησαυρὸν
ἐν οὐρανῷ {Ν οὐρανῷ ♦ οὐρανοῖς } καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

Mt 19:22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος• ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά.

Mt 19:23 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
δυσκόλως {Ν δυσκόλως πλούσιος ♦ πλούσιος δυσκόλως } πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Mt 19:24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὔκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς {Ν εἰς ♦ εἰσελθεῖν εἰς } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν. {Ν εἰσελθεῖν ♦ - }

Mt 19:25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἐξεπλήσσοντο σφόδρα,
λέγοντες, Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

Mt 19:26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
ἀδύνατόν ἐστιν, παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά. {Β δυνατά ♦ δυνατά ἐστιν }

Mt 19:27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι• τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

Mt 19:28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ
ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ οὐρανός τοῦ ἀνθρώπου
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε {Ν καθίσεσθε ♦ καθήσεσθε } καὶ ὑμεῖς ἐπὶ
δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Mt 19:29 Καὶ πᾶς ὃς {Ν ὃς ♦ ὅστις } ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς,
πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ {Ν ἢ γυναῖκα ♦ - } γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν τοῦ

όνόματός μου, ἔκατοντα πλασίονα λήψεται, {Ν λήψεται ♦ λήμψεται } καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

Mt 19:30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Mt 20:1 Ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἔξῆλθεν ἄμα πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Mt 20:2 Καὶ {Ν Καὶ συμφωνήσας ♦ Συμφωνήσας δὲ } συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

Mt 20:3 Καὶ ἔξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς•

Mt 20:4 καὶ ἐκείνοις εἶπεν, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ ἐὰν ἢ δίκαιον δώσω ὑμῖν.

Mt 20:5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἔξελθὼν {Ν ἔξελθὼν ♦ [δὲ] ἔξελθὼν } περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὠσαύτως.

Mt 20:6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν {Ν ὥραν ♦ - } ἔξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, {Ν ἀργούς ♦ - } καὶ λέγει αὐτοῖς, Τί ὅδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

Mt 20:7 Λέγουσιν αὐτῷ, Ὄτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς, Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ {Ν καὶ ὅ ἐὰν ἢ δίκαιον λήψεσθε ♦ - } ὅ ἐὰν ἢ δίκαιον λήψεσθε.

Mt 20:8 Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ, Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἔως τῶν πρώτων.

Mt 20:9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

Mt 20:10 Ἐλθόντες {Ν Ἐλθόντες δὲ ♦ Καὶ ἐλθόντες } δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα {Ν πλείονα ♦ πλεῖον } λήψονται• {Ν λήψονται ♦ λήμψονται } καὶ ἔλαβον καὶ {Ν καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον ♦ [τὸ] ἀνὰ δηνάριον καὶ αὐτοὶ } αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

Mt 20:11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

Mt 20:12 λέγοντες ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἵσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα.

Mt 20:13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν {Ν εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν ♦ ἐνὶ αὐτῶν εἶπεν } ἐνὶ αὐτῶν, Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε• οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

Mt 20:14 Ἀρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε• θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ώς καὶ σοί.

Mt 20:15 Ἡ {Ν "Η ♦ [Η] } οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι {Ν ποιῆσαι ὁ θέλω ♦ ὁ θέλω ποιῆσαι } ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; Εἰ {Ν Εἰ ♦ "Η } ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἔστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός είμι;

Mt 20:16 Οὗτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι• πολλοὶ {Ν πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί ♦ - } γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Mt 20:17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς {Ν μαθητὰς ♦ [μαθητὰς] } κατ' ιδίαν ἐν {Ν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ♦ καὶ ἐν τῇ ὁδῷ } τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς,

Mt 20:18 Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ,

Mt 20:19 καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι• καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. {Ν ἀναστήσεται ♦ ἐγερθήσεται }

Mt 20:20 ¶ Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα καὶ αἴτοῦσά τι παρ' {Ν παρ' ♦ ἀπ' } αὐτοῦ.

Mt 20:21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἔξ εὐωνύμων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Mt 20:22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον δὲ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ἢ {Ν ἢ τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι ♦ - } τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ, Δυνάμεθα.

Mt 20:23 Καὶ {Ν Καὶ λέγει ♦ Λέγει } λέγει αὐτοῖς, Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ {Ν καὶ τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆσθε ♦ - } τὸ βάπτισμα δὲ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆσθε• τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἔξ εὐωνύμων μου {Ν μου οὐκ ♦ οὐκ } οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, {Ν δοῦναι ♦ [τοῦτο] δοῦναι } ἀλλ' οἵς ητοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

Mt 20:24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἡγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

Mt 20:25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἔθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Mt 20:26 Οὐχ οὕτως δὲ {Ν δὲ ♦ - } ἔσται ἐν ὑμῖν• ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος•

Mt 20:27 καὶ ὃς ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἀν } θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω {Ν ἔστω ♦ ἔσται } ὑμῶν δοῦλος•

Mt 20:28 ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Mt 20:29 ¶ Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχώ, ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

Mt 20:30 Καὶ ἴδού, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔκραξαν, λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, {N κύριε ♦ [κύριε] } υἱὸς Δαυίδ.

Mt 20:31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον, {N ἔκραζον ♦ ἔκραξαν } λέγοντες, Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυίδ.

Mt 20:32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν, Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

Mt 20:33 Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν {N ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί ♦ ἀνοιγῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν } ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

Mt 20:34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ᾔψυστος τῶν ὀφθαλμῶν {N ὀφθαλμῶν ♦ ὀμμάτων } αὐτῶν• καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν {N αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί ♦ - } οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἤκολούθησαν αὐτῷ.

Mt 21:1 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἥλθον εἰς Βηθσφαγὴ {B Βηθσφαγὴ ♦ Βηθφαγὴ } {N Βηθσφαγὴ πρὸς ♦ Βηθφαγὴ εἰς } πρὸς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἀπέστειλεν δύο μαθητάς,

Mt 21:2 λέγων αὐτοῖς, Πορεύθητε {N Πορεύθητε ♦ Πορεύεσθε } εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι {N ἀπέναντι ♦ κατέναντι } ὑμῶν, καὶ εὐθέως εύρήσετε ὅνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς• λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

Mt 21:3 Καὶ ἔάν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι Ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει• εὐθέως {N εὐθέως δὲ ♦ ἀποστέλλει ♦ εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ } δὲ ἀποστέλλει αὐτούς.

Mt 21:4 Τοῦτο δὲ ὅλον {N ὅλον ♦ - } γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθεν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος,

Mt 21:5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδού, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὅνον καὶ πῶλον {N πῶλον ♦ ἐπὶ πῶλον } υἱὸν ὑποζυγίου.

Mt 21:6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν {N προσέταξεν ♦ συνέταξεν } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

Mt 21:7 ἤγαγον τὴν ὅνον καὶ τὸν πῶλον• καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω {N ἐπέθηκαν ♦ ἐπάνω ♦ ἐπέθηκαν ἐπ' } αὐτῶν τὰ ἴματα αὐτῶν, {N αὐτῶν καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.

Mt 21:8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἐστρωσαν ἔαυτῶν τὰ ἴματα ἐν τῇ ὁδῷ• ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ.

Mt 21:9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ {N καὶ ♦ αὐτὸν καὶ } οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Mt 21:10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις,
λέγουσα, Τίς ἐστιν οὗτος;

Mt 21:11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ♦ ὁ
προφήτης Ἰησοῦς } ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ {Ν Ναζαρὲτ ♦ Ναζαρὲθ } τῆς
Γαλιλαίας.

Mt 21:12 ¶ Καὶ εἰσῆλθεν ὁ {Ν ὁ -} Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ -} θεοῦ,
καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς πωλούντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς
τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστεράς.

Mt 21:13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται• ύμεις δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε {Ν ἐποιήσατε ♦ ποιεῖτε } σπήλαιον λῃστῶν.

Mt 21:14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ {Ν χωλοὶ καὶ τυφλοὶ ♦ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ } καὶ
τυφλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ• καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Mt 21:15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἀ ἐποίησεν,
καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας {Ν κράζοντας ♦ τοὺς κράζοντας } ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ νἱῷ Δαυίδ, ἡγανάκτησαν,

Mt 21:16 καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἄκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Ναί• οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι Ἐκ στόματος νηπίων καὶ
θηλαζόντων κατηρτίσω αἴνον;

Mt 21:17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ
ηὔλισθη ἐκεῖ.

Mt 21:18 ¶ Πρωΐας {Ν Πρωΐας ♦ Πρωΐ } δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασεν.

Mt 21:19 Καὶ ἴδων συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἥλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν
εὑρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλα μόνον• καὶ λέγει αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰώνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

Mt 21:20 Καὶ ἴδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες, Πῶς παραχρῆμα
ἐξηράνθη ἡ συκῆ;

Mt 21:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε
πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὅρει
τούτῳ εἴπητε, Ἀρθητε, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

Mt 21:22 Καὶ πάντα ὅσα ἐὰν {Β ἐὰν ♦ ἀν } {Ν ἐὰν ♦ ἀν } αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ,
πιστεύοντες, λήψεσθε. {Ν λήψεσθε ♦ λήμψεσθε }

Mt 21:23 ¶ Καὶ ἐλθόντι {Ν ἐλθόντι αὐτῷ ♦ ἐλθόντος αὐτοῦ } αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν,
προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ,
λέγοντες, Ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἔξουσίαν
ταύτην;

Mt 21:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς κάγὼ λόγον ἔνα, ὃν ἐὰν εἴπητε μοι, κάγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mt 21:25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου {Ν Ἰωάννου ♦ τὸ Ἰωάννου } πόθεν ἦν; Ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' {Ν παρ' ♦ ἐν } ἑαυτοῖς, λέγοντες, Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν, Διὰ τί οὐν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

Mt 21:26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον• πάντες γάρ ἔχουσιν {Ν ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην ♦ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην } τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

Mt 21:27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ οἴδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mt 21:28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀνθρωπος εἶχεν τέκνα δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν, Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. {Ν μου ♦ - }

Mt 21:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Οὐ θέλω• ὕστερον δὲ μεταμεληθείς, ἀπῆλθεν.

Mt 21:30 Καὶ {Ν Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ ♦ Προσελθὼν δὲ τῷ ἑτέρῳ } προσελθὼν τῷ δευτέρῳ {Β δευτέρῳ ♦ ἑτέρῳ } εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἐγώ, κύριε• καὶ οὐκ ἀπῆλθεν.

Mt 21:31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός; Λέγουσιν αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Mt 21:32 Ἡλθεν γάρ πρὸς {Ν πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ♦ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς } ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν δόδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ• οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ• ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ {Ν οὐ ♦ οὐδὲ } μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεύσαι αὐτῷ.

Mt 21:33 ¶ Ἀλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρωπός τις {Β τις ♦ - } {Ν τις ♦ - } ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὥκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο {Ν ἐξέδοτο ♦ ἐξέδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

Mt 21:34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργούς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

Mt 21:35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

Mt 21:36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων• καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

Mt 21:37 Ὅτερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων, Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

Mt 21:38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἴδοντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος• δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ κατάσχωμεν {Ν κατάσχωμεν ♦ σχῶμεν} τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

Mt 21:39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔξεβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν.

Mt 21:40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

Mt 21:41 Λέγουσιν αὐτῷ, Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

Mt 21:42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας• παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Mt 21:43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει πιοιῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.

Mt 21:44 Καὶ {Ν Καὶ ♦ [Καὶ } ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται• ἐφ' δὲ δὲ ἀν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ αὐτόν]}

Mt 21:45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

Mt 21:46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ {Ν ἐπειδὴ ὡς ♦ ἐπεὶ εἰς} ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Mt 22:1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς ♦ ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς} ἐν παραβολαῖς, λέγων,

Mt 22:2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ•

Mt 22:3 καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἥθελον ἐλθεῖν.

Mt 22:4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων, Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις. Ὑδού, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, {Ν ἡτοίμασα ♦ ἡτοίμακα} οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα• δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

Mt 22:5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ {Ν ὁ μὲν ♦ ὃς μὲν} μὲν εἰς τὸν ᾗδιον ἀγρόν, ὁ {Ν ὁ δὲ εἰς ♦ δὲ δὲ ἐπὶ} δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ•

Mt 22:6 οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὤβρισαν καὶ ἀπέκτειναν.

Mt 22:7 Καὶ {Ν Καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ♦ Ὁ δὲ βασιλεὺς } ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὡργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν.

Mt 22:8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἥσαν ἄξιοι.

Mt 22:9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν {Β ἄν ♦ ἔαν } {Ν ἄν ♦ ἔαν } εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.

Mt 22:10 Καὶ ἔξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους {Ν ὅσους ♦ οὓς } εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς• καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

Mt 22:11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἀνθρωπὸν οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου•

Mt 22:12 καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐταῦρε, πῶς εἰσῆλθες ὥδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.

Mt 22:13 Τότε εἶπεν {Ν εἶπεν ὁ βασιλεὺς ♦ ὁ βασιλεὺς εἶπεν } ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις, Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, {Β πόδας καὶ χεῖρας ♦ χεῖρας καὶ πόδας } ἄρατε {Ν ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε ♦ ἐκβάλετε αὐτὸν } αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον• ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων.

Mt 22:14 Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Mt 22:15 ¶ Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

Mt 22:16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθής εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός• οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

Mt 22:17 Εἶπε οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; Ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ;

Mt 22:18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν, Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;

Mt 22:19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

Mt 22:20 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὗτη καὶ ἡ ἐπιγραφή;

Mt 22:21 Λέγουσιν αὐτῷ, Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

Mt 22:22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν• καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. {Ν ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν }

Mt 22:23 ¶ Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ {Β οἱ ♦ - } {Ν οἱ ♦ - } λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν,

Mt 22:24 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mt 22:25 Ἡσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί• καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας {Ν γαμήσας ♦ γῆμας } ἐτελεύτησεν• καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mt 22:26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἔως τῶν ἐπτά.

Mt 22:27 "Υστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἡ γυνή.

Mt 22:28 Ἐν τῇ οὖν {Ν οὖν ἀναστάσει ♦ ἀναστάσει οὖν } ἀναστάσει, τίνος τῶν ἐπτὰ ἔσται γυνή; Πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

Mt 22:29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.

Mt 22:30 Ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται, {Ν ἐκγαμίζονται ♦ γαμίζονται } ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ ἐν ♦ ἐν τῷ } θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν.

Mt 22:31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ρήθεν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, λέγοντος,

Mt 22:32 Ἔγώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; Οὐκ ἔστιν ὁ {Ν ὁ θεὸς θεὸς ♦ [ό] θεὸς } θεὸς θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

Mt 22:33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Mt 22:34 ¶ Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Mt 22:35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός, {Ν νομικός ♦ [νομικός] } πειράζων αὐτόν, καὶ {Ν καὶ λέγων ♦ - } λέγων,

Mt 22:36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

Mt 22:37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ - } ἔφη αὐτῷ, Ἄγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ {Ν καρδίᾳ ♦ τῇ καρδίᾳ } σου, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ {Ν ψυχῇ ♦ τῇ ψυχῇ } σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.

Mt 22:38 Αὕτη ἔστιν πρώτη {Ν πρώτη καὶ μεγάλη ♦ ἡ μεγάλη καὶ πρώτη } καὶ μεγάλη ἐντολή.

Mt 22:39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, {Β αὐτῇ ♦ αὕτη } Ἄγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Mt 22:40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ {Ν καὶ ♦ κρέμαται καὶ } οἱ προφῆται κρέμανται. {Ν κρέμανται ♦ - }

Mt 22:41 ¶ Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,

Mt 22:42 λέγων, Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ; Τίνος υἱός ἔστιν; Λέγουσιν αὐτῷ, Τοῦ Δαυίδ.

Mt 22:43 Λέγει αὐτοῖς, Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι κύριον {Ν κύριον αὐτὸν καλεῖ ♦ καλεῖ αὐτὸν κύριον } αὐτὸν καλεῖ, λέγων,

Mt 22:44 Εἶπεν ὁ {Ν ὁ ♦ - } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον {Ν ὑποπόδιον ♦ ὑποκάτω } τῶν ποδῶν σου;

Mt 22:45 Εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν;

Mt 22:46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἀποκριθῆναι ♦ ἀποκριθῆναι αὐτῷ } ἀποκριθῆναι λόγον• οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτήσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Mt 23:1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

Mt 23:2 λέγων, Ἐπὶ τῆς Μωσέως {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισᾶιοι•

Mt 23:3 πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, {Ν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε ♦ ποιήσατε καὶ τηρεῖτε } τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε• κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν.

Mt 23:4 Δεσμεύουσιν γὰρ {Ν γὰρ ♦ δὲ } φορτία βαρέα καὶ {Ν καὶ δυσβάστακτα ♦ [καὶ δυσβάστακτα] } δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ {Ν τῷ δὲ ♦ αὐτοὶ δὲ τῷ } δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσαι αὐτά.

Mt 23:5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις• πλατύνουσιν δὲ {Ν πλατύνουσιν δὲ ♦ πλατύνουσιν γὰρ } τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα τῶν {Ν τῶν ίματίων αὐτῶν ♦ - } ίματίων αὐτῶν•

Mt 23:6 φιλοῦσιν τε {Ν τε ♦ δὲ } τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

Mt 23:7 καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, Ῥαββί• {Ν Ῥαββί Ῥαββί ♦ Ῥαββί }

Mt 23:8 ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί• εἷς γάρ ἔστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής, {Ν καθηγητής ὁ χριστός ♦ διδάσκαλος } ὁ χριστός• πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἔστε.

Mt 23:9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς• εἷς γάρ ἔστιν ὁ {Ν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐρανιος } πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Mt 23:10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί• εῖς {N εῖς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητής ♦ ὅτι καθηγητής ὑμῶν ἐστιν εῖς } γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητής, ὁ χριστός.

Mt 23:11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Mt 23:12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἔαυτόν, ταπεινωθήσεται• καὶ Ὅστις ταπεινώσει ἔαυτόν, ὑψωθήσεται.

Mt 23:13 ¶ Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε {N κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα ♦ - } τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

Mt 23:14 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι {N Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ♦ - } κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων• ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

Mt 23:15 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἵνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

Mt 23:16 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, ὄδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες, "Ος ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν• ὃς δ' ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὄφείλει.

Mt 23:17 Μωροὶ καὶ τυφλοί• τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων {N ἀγιάζων ♦ ἀγιάσας} τὸν χρυσόν;

Mt 23:18 Καί, "Ος ἐὰν {N ἐὰν ♦ ἂν} ὄμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν• ὃς δ' ἀν ὄμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὄφείλει.

Mt 23:19 Μωροὶ {N Μωροὶ καὶ ♦ - } καὶ τυφλοί• τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

Mt 23:20 Ὁ οὖν ὄμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ•

Mt 23:21 καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι {N κατοικήσαντι ♦ κατοικοῦντι} αὐτόν•

Mt 23:22 καὶ ὁ ὄμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

Mt 23:23 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν {N τὸν ἔλεον ♦ τὸ ἔλεος} ἔλεον καὶ τὴν πίστιν• ταῦτα ἔδει {N ἔδει ♦ [δε] ἔδει} ποιῆσαι, κάκενα μὴ ἀφίεναι.

Mt 23:24 Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

Mt 23:25 ¶ Ούαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. {Ν ἀδικίας ♦ ἀκρασίας }

Mt 23:26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ {Ν καὶ τῆς παροψίδος ♦ - } τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ αὐτοῦ } καθαρόν.

Mt 23:27 ¶ Ούαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν δόστεων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

Mt 23:28 Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοί {Ν μεστοί ἐστε ♦ ἐστε μεστοί } ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

Mt 23:29 ¶ Ούαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων,

Mt 23:30 καὶ λέγετε, Εἰ ἥμεν {Ν ἥμεν ἐν ♦ ἥμεθα ἐν } ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἄν ἥμεν {Ν ἥμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ♦ ἥμεθα αὐτῶν κοινωνοὶ } κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἴματι τῶν προφητῶν.

Mt 23:31 "Ωστε μαρτυρεῖτε ἔαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας·

Mt 23:32 καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

Mt 23:33 "Οφεις, γεννήματα ἔχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

Mt 23:34 Διὰ τοῦτο, ἴδού, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς• καὶ {Ν καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε ♦ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε } ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

Mt 23:35 ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον {Ν ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυννόμενον } ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἔως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξύ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Mt 23:36 Ἄμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } ἥξει πάντα {Ν πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } ταῦτα {Β πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

Mt 23:37 ¶ Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα {Β ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα } {Ν ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα } τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει {Ν ἐπισυνάγει ὅρνις ♦ ὅρνις ἐπισυνάγει } ὅρνις τὰ νοσσία ἔαυτῆς {Ν ἔαυτῆς ♦ αὐτῆς } ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθελήσατε.

Mt 23:38 Ἰδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

Mt 23:39 Λέγω γάρ θεοῦ, οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι ἔως ἂν εἴπητε, Εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Mt 24:1 Καὶ ἔξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο {Ν ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ♦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο } ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ• καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

Mt 24:2 'Ο δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ ἀποκριθεὶς } εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; {Β πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } {Ν πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα } Ἀμὴν λέγω θεοῦ, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Mt 24:3 ¶ Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ᾧδιαν, λέγοντες, Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς {Ν τῆς συντελείας ♦ συντελείας } συντελείας τοῦ αἰώνος;

Mt 24:4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Βλέπετε μή τις θεοῦ πλανήσῃ.

Mt 24:5 Πολλοὶ γάρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ἐγώ είμι ὁ χριστός• καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

Mt 24:6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων• ὀρᾶτε, μὴ θροεῖσθε• δεῖ γάρ πάντα {Ν πάντα ♦ - } γενέσθαι, ἀλλ' οὕπω ἐστὶν τὸ τέλος.

Mt 24:7 Ἐγερθήσεται γάρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν• καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ {Ν λοιμοὶ καὶ ♦ - } καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

Mt 24:8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὡδίνων.

Mt 24:9 Τότε παραδώσουσιν θεοῦ εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν θεοῦ. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἔθνων διὰ τὸ ὄνομά μου.

Mt 24:10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

Mt 24:11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσιν πολλούς.

Mt 24:12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν•

Mt 24:13 ὁ δὲ θεοῦ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mt 24:14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν• καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος.

Mt 24:15 ¶ Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἔστως {Ν ἔστως ♦ ἔστὸς } ἐν τόπῳ ἀγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων νοείτω -

Mt 24:16 τότε οί ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ εἰς} τὰ ὅρη•

Mt 24:17 ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβαινέτω {Ν καταβαινέτω ♦ καταβάτω} ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ•

Mt 24:18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ὅπίσω ἄραι τὰ {Ν τὰ ἴματια ♦ τὸ ἴματιον} ἴματια αὐτοῦ.

Mt 24:19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Mt 24:20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ σαββάτῳ.

Mt 24:21 "Εσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οὕτα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἔως τοῦ νῦν, οὐδὲ οὐ μὴ γένηται.

Mt 24:22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἀν ἐσώθη πᾶσα σάρξ• διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

Mt 24:23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδού, ὥδε ὁ χριστός, ἢ ὥδε, μὴ πιστεύσητε.

Mt 24:24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

Mt 24:25 Ἰδού, προείρηκα ὑμῖν.

Mt 24:26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, Ἰδού, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε• Ἰδού, ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε.

Mt 24:27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἔως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ {Β καὶ ἡ ♦ ἡ} {Ν καὶ ἡ ♦ ἡ} ἡ παρουσία τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:28 Ὅπου γὰρ {Ν γὰρ ♦ -} ἐάν ἢ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Mt 24:29 ¶ Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

Mt 24:30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ {Ν τῷ ♦ -} οὐρανῷ• καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν νιόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

Mt 24:31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς {Ν φωνῆς ♦ -} μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἔως ἄκρων {Ν ἔως ♦ ἔως [τῶν]} αὐτῶν.

Mt 24:32 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·

Mt 24:33 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα, {Β ταῦτα πάντα ♦ πάντα ταῦτα } {Ν ταῦτα πάντα ♦ πάντα ταῦτα } γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

Mt 24:34 Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐ {Ν οὐ ♦ ὅτι οὐ } μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

Mt 24:35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, {Ν παρελεύσονται ♦ παρελεύσεται } οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.

Mt 24:36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ {Ν εἰ μὴ ὁ πατήρ μου ♦ οὐδὲ ὁ νιός, εἰ μὴ ὁ πατήρ } μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

Mt 24:37 Ὡσπερ δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ } αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:38 Ὡσπερ {Ν Ὡσπερ ♦ Ὡς } γὰρ ἥσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς {Ν ἡμέραις ♦ ἡμέραις [έκειναι] } πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, {Ν ἐκγαμίζοντες ♦ γαμίζοντες } ἕχοι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,

Mt 24:39 καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἔως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἥρεν ἄπαντας, οὕτως ἔσται καὶ {Ν καὶ ἡ ♦ [καὶ] ἡ } ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Mt 24:40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ• ὁ {Ν ἀγρῷ ὁ ♦ ἀγρῷ } εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ {Ν καὶ ὁ ♦ καὶ } εἰς ἀφίεται.

Mt 24:41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ• {Ν μύλῳ ♦ μύλῳ } μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται.

Mt 24:42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ {Ν ὥρᾳ ♦ ἡμέρᾳ } ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

Mt 24:43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἀν εἰλασεν διορυγήναι {Ν διορυγήναι ♦ διορυχθῆναι } τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Mt 24:44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι• ὅτι ἡ ὥρᾳ {Ν ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ♦ οὐ δοκεῖτε ὥρᾳ } οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Mt 24:45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι ♦ ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ τοῦ δοῦναι } ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ;

Mt 24:46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα {Ν ποιοῦντα οὕτως ♦ οὕτως ποιοῦντα } οὕτως.

Mt 24:47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Mt 24:48 Ἐὰν δὲ εἰπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ {Ν ὁ κύριός μου ♦ μου ὁ κύριος } κύριός μου ἐλθεῖν, {Ν ἐλθεῖν ♦ - }

Mt 24:49 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους, {Ν συνδούλους ♦ συνδούλους αὐτοῦ } ἐσθίειν {Ν ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν ♦ ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ } δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων,

Mt 24:50 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὡρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,

Mt 24:51 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει• ἐκεὶ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 25:1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ ἔαυτῶν } ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν {Ν ἀπάντησιν ♦ ὑπάντησιν } τοῦ νυμφίου.

Mt 25:2 Πέντε δὲ ἥσαν {Ν ἥσαν ἐξ αὐτῶν ♦ ἐξ αὐτῶν ἥσαν } ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, {Ν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί ♦ μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι } καὶ αἱ πέντε μωραί.

Mt 25:3 Αἵτινες {Ν Αἵτινες ♦ Αἱ γάρ } μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἔαυτῶν ἔλαιον•

Mt 25:4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις {Ν ἀγγείοις αὐτῶν ♦ ἀγγείοις } αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. {Ν λαμπάδων αὐτῶν ♦ λαμπάδων ἔαυτῶν }

Mt 25:5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.

Mt 25:6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἰδού, ὁ νυμφίος ἔρχεται, {Ν ἔρχεται ♦ - } ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] }

Mt 25:7 Τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. {Ν αὐτῶν ♦ ἔαυτῶν }

Mt 25:8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

Mt 25:9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, Μήποτε οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὐ μὴ } ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν• πορεύεσθε δὲ {Ν δὲ μᾶλλον ♦ μᾶλλον } μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἔαυταῖς.

Mt 25:10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἥλθεν ὁ νυμφίος• καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

Mt 25:11 "Υστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

Mt 25:12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

Mt 25:13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν {Ν ἐν ᾧ
οὐδὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ♦ - } ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Mt 25:14 ΠῚ Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ιδίους δούλους,
καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ•

Mt 25:15 καὶ ὡς μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα, ὡς δὲ δύο, ὡς δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ
τὴν ἴδιαν δύναμιν• καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

Mt 25:16 Πορευθεὶς δὲ {Ν δὲ ♦ - } ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο {Ν
εἰργάσατο ♦ ἡργάσατο } ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν {Ν ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα ♦
ἐκέρδησεν ἄλλα πέντε } ἄλλα πέντε τάλαντα.

Mt 25:17 Ὡσαύτως καὶ {Ν καὶ ὡς ♦ ὡς } ὁ τὰ δύο ἐκέρδησεν καὶ {Ν καὶ αὐτὸς ♦ - }
αὐτὸς ἄλλα δύο.

Mt 25:18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν {Ν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψεν ♦ γῆν
καὶ ἔκρυψεν } τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Mt 25:19 Μετὰ δὲ χρόνον {Ν χρόνον πολὺν ♦ πολὺν χρόνον } πολὺν ἔρχεται ὁ
κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' {Ν μετ' αὐτῶν λόγον ♦ λόγον μετ'
αὐτῶν } αὐτῶν λόγον.

Mt 25:20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα
πέντε τάλαντα, λέγων, Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας• ἵδε, ἄλλα πέντε
τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' {Ν ἐπ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς.

Mt 25:21 Ἐφη δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ,
ἐπὶ δλίγα ἡς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω• εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου.

Mt 25:22 Προσελθὼν δὲ {Ν δὲ ♦ [δὲ] } καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν {Ν λαβὼν ♦ - }
ἔπειν, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας• ἵδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ' {Ν ἐπ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς.

Mt 25:23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ δλίγα ἡς
πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω• εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

Mt 25:24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν, Κύριε, ἔγνων σε
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ
διεσκόρπισας•

Mt 25:25 καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ• ἵδε, ἔχεις
τὸ σόν.

Mt 25:26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ,
ἥδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα•

Mt 25:27 ἔδει οὖν {Ν οὖν σε ♦ σε οὖν } σε βαλεῖν τὸ {Ν τὸ ἀργύριον ♦ τὰ ἀργύρια } ἀργύριον μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

Mt 25:28 Ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

Mt 25:29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται• ἀπὸ {Ν ἀπὸ δὲ τοῦ ♦ τοῦ δὲ } δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mt 25:30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον διῆλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Mt 25:31 ¶ Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι {Ν ἄγιοι ♦ - } ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,

Mt 25:32 καὶ συναχθήσεται {Ν συναχθήσεται ♦ συναχθήσονται } ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ {Ν ἀφοριεῖ ♦ ἀφορίσει } αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων•

Mt 25:33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

Mt 25:34 Τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Mt 25:35 Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν• ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με• ξένος ἥμην, καὶ συνηγάγετέ με•

Mt 25:36 γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με• ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με• ἐν φυλακῇ ἥμην, καὶ ἥλθετε {Ν ἥλθετε ♦ ἥλθατε } πρός με.

Mt 25:37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; Ἡ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

Mt 25:38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; Ἡ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

Mt 25:39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, {Ν ἀσθενῆ ♦ ἀσθενοῦντα } ἡ ἐν φυλακῇ, καὶ ἥλθομεν πρός σε;

Mt 25:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἔρει αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

Mt 25:41 Τότε ἔρει καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ {Ν οἱ ♦ [οἱ] } κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἄγγέλοις αὐτοῦ.

Mt 25:42 Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖνο ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με•

Mt 25:43 ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με• γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με• ἀσθενής, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

Mt 25:44 Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοί, λέγοντες, Κύριε, πότε σὲ εἰδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενή, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

Mt 25:45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων, Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

Mt 25:46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον• οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Mt 26:1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

Mt 26:2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Mt 26:3 Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς {Ν γραμματεῖς καὶ οἱ ♦ -} καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα,

Mt 26:4 καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν.

Mt 26:5 Ἔλεγον δέ, Μὴ ἐν τῇ ἔορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Mt 26:6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

Mt 26:7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον {Ν ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα ♦ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου } μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν {Ν τὴν κεφαλὴν ♦ τῆς κεφαλῆς } κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

Mt 26:8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἡγανάκτησαν, λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

Mt 26:9 Ἡδύνατο {Ν Ἡδύνατο ♦ Ἡδύνατο } γὰρ τοῦτο τὸ {Ν τὸ μύρον ♦ - } μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι {Β πτωχοῖς ♦ τοῖς πτωχοῖς } πτωχοῖς.

Mt 26:10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικὶ; Ἐργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο {Ν εἰργάσατο ♦ ἡργάσατο } εἰς ἐμέ.

Mt 26:11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς {Β Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ♦ Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε } ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Mt 26:12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἔνταφιάσαι με ἐποίησεν.

Mt 26:13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἔὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Mt 26:14 Τότε πορευθεὶς εἶς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

Mt 26:15 εἶπεν, Τί θέλετε μοι δοῦναι, κάγὼ {Β κάγω ♦ καὶ ἐγὼ } ὑμῖν παραδώσω αὐτὸν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια,

Mt 26:16 καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

Mt 26:17 ¶ Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Ποῦ θέλεις ἔτοιμάσομέν {Β ἔτοιμάσομέν ♦ ἔτοιμάσωμέν } {Ν ἔτοιμάσομέν ♦ ἔτοιμάσωμέν } σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα;

Mt 26:18 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ, Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστιν• πρὸς σε ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

Mt 26:19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ως συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.

Mt 26:20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

Mt 26:21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

Mt 26:22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἥρξαντο λέγειν αὐτῷ ἔκαστος {Ν ἔκαστος αὐτῶν ♦ εἰς ἔκαστος } αὐτῶν, Μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε;

Mt 26:23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν {Ν ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα ♦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ } τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

Mt 26:24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ• οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δὲ! οὐδὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται• καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

Mt 26:25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν εἶπεν, Μήτι ἐγώ εἰμι, λαββί; Λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.

Mt 26:26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν {Ν τὸν ♦ - } ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας {Ν εὐχαριστήσας ♦ εὐλογήσας } ἔκλασεν καὶ ἐδίδου {Ν ἐδίδου ♦ δοὺς } τοῖς μαθηταῖς, καὶ {Ν καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } εἶπεν, Λάβετε, φάγετε• τοῦτο ἐστιν τὸ σῶμά μου.

Mt 26:27 Καὶ λαβὼν τὸ {Ν τὸ ♦ - } ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες•

Mt 26:28 τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά μου, τὸ {N τὸ τῆς καινῆς ♦ τῆς } τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον {N ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυννόμενον } εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Mt 26:29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ - } οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος {N γεννήματος ♦ γενήματος } τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸν πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

Mt 26:30 ¶ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Mt 26:31 ¶ Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ• γέγραπται γάρ, Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται {N διασκορπισθήσεται ♦ διασκορπισθήσονται } τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

Mt 26:32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Mt 26:33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ, Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ {B δὲ οὐδέποτε ♦ οὐδέποτε } οὐδέποτε {N δὲ οὐδέποτε ♦ οὐδέποτε } σκανδαλισθήσομαι.

Mt 26:34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἄμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

Mt 26:35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος, Κἄν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσωμαι. {B ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσομαι } {N ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσομαι } Ὁμοίως δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. {N εἶπον ♦ εἶπαν }

Mt 26:36 ¶ Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή, {N Γεθσημανή ♦ Γεθσημανί } καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς, Καθίσατε αὐτοῦ, ἔως οὗ {N οὗ ♦ [οὗ] } ἀπελθὼν προσεύξωμαι {N προσεύξωμαι ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ προσεύξωμαι } ἐκεῖ.

Mt 26:37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

Mt 26:38 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἔως θανάτου• μείνατε ὥδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

Mt 26:39 Καὶ προσελθὼν {N προσελθὼν ♦ προελθὼν } μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων, Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστιν, παρελθέτω {N παρελθέτω ♦ παρελθάτω } ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο• πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

Mt 26:40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

Mt 26:41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

Mt 26:42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων, Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ {Ν τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ♦ παρελθεῖν} ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἔὰν μὴ αὐτὸς πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

Mt 26:43 Καὶ ἐλθὼν εύρισκει {Ν εύρισκει αὐτοὺς πάλιν ♦ πάλιν εὑρεν αὐτοὺς} αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας• ἥσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὁφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

Mt 26:44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθὼν {Ν ἀπελθὼν πάλιν ♦ πάλιν ἀπελθὼν} πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. {Ν εἰπὼν ♦ εἰπὼν πάλιν}

Mt 26:45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ -} καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε τὸ {Ν τὸ ♦ [τὸ]} λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. Ἰδού, ἥγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

Mt 26:46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδού, ἥγγικεν ὁ παραδιδούς με.

Mt 26:47 ¶ Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού, Ἱούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἥλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

Mt 26:48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων, "Ον ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν• κρατήσατε αὐτόν.

Mt 26:49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπεν, Χαῖρε, ὁ φίλος· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Mt 26:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ {Ν φ♦ ὃ} πάρει; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Mt 26:51 Καὶ ἰδού, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασεν τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ώτίον.

Mt 26:52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀπόστρεψόν σου {Ν σου τὴν μάχαιραν ♦ τὴν μάχαιράν σου} τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς• πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ {Ν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται ♦ μαχαίρῃ ἀπολοῦνται} ἀποθανοῦνται.

Mt 26:53 Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι {Ν ἄρτι ♦ -} παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους {Ν πλείους ἡ δώδεκα λεγεώνας ♦ ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιώνας} ἡ δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων;

Mt 26:54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι;

Mt 26:55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξήλθετε {Ν ἔξήλθετε ♦ ἔξήλθατε} μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν πρὸς {Ν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἵερῷ ♦ ἐν τῷ ἵερῷ ἐκαθεζόμην διδάσκων} ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἵερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

Mt 26:56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν.
Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔψυχον.

Mt 26:57 ¶ Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπίγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὃπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

Mt 26:58 Ὁ δὲ Πέτρος ἡκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως• καὶ εἰσελθὼν ἐσώ ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἵδειν τὸ τέλος.

Mt 26:59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ {Ν οἱ πρεσβύτεροι καὶ ♦ - } πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως θανατώσωσιν {Ν θανατώσωσιν αὐτόν ♦ αὐτὸν θανατώσωσιν } αὐτόν,

Mt 26:60 καὶ οὐχ εὑρον. Καὶ {Ν καὶ πολλῶν ♦ πολλῶν } πολλῶν ψευδομαρτύρων {Ν ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ εὑρον ♦ προσελθόντων ψευδομαρτύρων } προσελθόντων, οὐχ εὑρον.

Mt 26:61 "Υστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες {Ν ψευδομάρτυρες ♦ - } εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οὗτος ἔφη, Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ - }

Mt 26:62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

Mt 26:63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ, Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Mt 26:64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Mt 26:65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ἐβλασφήμησεν• τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; "Ιδε, νῦν ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. {Ν βλασφημίαν αὐτοῦ ♦ βλασφημίαν }

Mt 26:66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } "Ενοχος θανάτου ἐστίν.

Mt 26:67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν• οἱ δὲ ἐρράπισαν, {Ν ἐρράπισαν ♦ ἐράπισαν }

Mt 26:68 λέγοντες, Προφήτευσον ἡμῖν, χριστέ. Τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

Mt 26:69 ¶ Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω {Ν ἔξω ἐκάθητο ♦ ἐκάθητο ἔξω } ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα, Καὶ σὺ ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

Mt 26:70 Ὁ δὲ ἡρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ - } πάντων, λέγων, Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

Mt 26:71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν {Ν αὐτὸν εἰς ♦ εἰς } εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἐκεῖ Καὶ ♦ τοῖς ἐκεῖ } ἐκεῖ, Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

Mt 26:72 Καὶ πάλιν ἤρνήσατο μεθ' {Ν μεθ' ♦ μετὰ } ὅρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

Mt 26:73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἴ• καὶ γάρ ἡ λαλιά σου δῆλον σε ποιεῖ.

Mt 26:74 Τότε ἥρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Mt 26:75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ {Ν τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ♦ Ἰησοῦ εἰρηκότος } Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνήσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἐκλαυσεν πικρῶς.

Mt 27:1 Πρωΐας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν•

Mt 27:2 καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν {Ν αὐτὸν Ποντίῳ ♦ - } Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Mt 27:3 ¶ Τότε ἴδων Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψεν {Ν ἀπέστρεψεν ♦ ἔστρεψεν } τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς {Ν τοῖς πρεσβυτέροις ♦ πρεσβυτέροις } πρεσβυτέροις,

Mt 27:4 λέγων, "Ημαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ δψει. {Ν δψει ♦ δψῃ }

Mt 27:5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν {Ν ἐν τῷ ναῷ ♦ εἰς τὸν ναόν } τῷ ναῷ, ἀνεχώρησεν• καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο.

Mt 27:6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἔστιν.

Mt 27:7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἡγόρασαν ἔξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

Mt 27:8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος Ἄγρὸς Αἵματος, ἔως τῆς σήμερον.

Mt 27:9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, δν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ•

Mt 27:10 καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέν μοι κύριος.

Mt 27:11 ¶ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη {Ν ἔστη ♦ ἔσταθη } ἐμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος• καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμών, λέγων, Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Σὺ λέγεις.

Mt 27:12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν {Ν τῶν πρεσβυτέρων ♦ πρεσβυτέρων } πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

Mt 27:13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσιν;

Mt 27:14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν ρήμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

Mt 27:15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἔνα τῷ ὅχλῳ δέσμιον, ὃν ἔθελον.

Mt 27:16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμενον Βαραββᾶν. {Ν Βαραββᾶν ♦ [Ἰησοῦν] Βαραββᾶν }

Mt 27:17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, {Ν Βαραββᾶν ♦ [Ἰησοῦν τὸν] Βαραββᾶν } ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;

Mt 27:18 Ὦντες γάρ δτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

Mt 27:19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βῆματος, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ πολλὰ γάρ ἔπαθον σίμερον κατ' ὄντα δι' αὐτόν.

Mt 27:20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὅχλους ἵνα αἴτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

Mt 27:21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν Τὸν } Βαραββᾶν.

Mt 27:22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ - } πάντες, Σταυρωθήτω.

Mt 27:23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν {Ν ἡγεμὼν ♦ - } ἔφη, Τί γάρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες, Σταυρωθήτω.

Mt 27:24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὅχλου, λέγων, Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ {Ν τοῦ δικαίου ♦ - } δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὁψεσθε.

Mt 27:25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

Mt 27:26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Mt 27:27 ¶ Τότε οι στρατιώται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν•

Mt 27:28 καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν {Ν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην
♦ χλαμύδα κοκκίνην περιέθηκαν αὐτῷ } αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνη.

Mt 27:29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν {Ν τὴν κεφαλὴν ♦ τῆς κεφαλῆς } κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ {Ν ἐπὶ τὴν δεξιὰν ♦ ἐν τῇ δεξιᾷ } τὴν δεξιὰν αὐτοῦ• καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον {Ν ἐνέπαιζον ♦ ἐνέπαιξαν } αὐτῷ, λέγοντες, Χαῖρε, ὁ {Ν ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων•

Mt 27:30 καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Mt 27:31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

Mt 27:32 ¶ Ἔξερχόμενοι δὲ εῦρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὁνόματι Σίμωνα• τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Mt 27:33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅ ἐστιν λεγόμενος {Ν λεγόμενος Κρανίου Τόπος ♦ Κρανίου Τόπος λεγόμενος } Κρανίου Τόπος,

Mt 27:34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος {Ν ὄξος ♦ οἶνον } μετὰ χολῆς μεμιγμένον• καὶ γευσάμενος οὐκ ἥθελεν {Ν ἥθελεν ♦ ἥθελησεν } πιεῖν.

Mt 27:35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτόν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον.

Mt 27:36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

Mt 27:37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἵτιαν αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Mt 27:38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Mt 27:39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

Mt 27:40 καὶ λέγοντες, Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἴκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν• εἰ νίδις εἴ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι {Ν κατάβηθι ♦ [καὶ] κατάβηθι } ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

Mt 27:41 Ὁμοίως δὲ {Ν δὲ ♦ - } καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ {Ν καὶ Φαρισαίων ♦ - } Φαρισαίων ἔλεγον,

Mt 27:42 Ἀλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ {Ν Εἰ ♦ - } βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. {Ν αὐτῷ ♦ αὐτόν }

Mt 27:43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν• ρύσασθω νῦν {Ν νῦν αὐτόν ♦ νῦν } αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν. Εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἴμι υἱός.

Mt 27:44 Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ σὺν αὐτῷ } ὠνείδιζον αὐτόν.

Mt 27:45 ¶ Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης.

Mt 27:46 Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἡλί, Ἡλί, λιμὰ {Ν λιμὰ ♦ λεμα } σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστιν, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα {Ν ἵνα τί ♦ ίνατί } τί με ἐγκατέλιπες;

Mt 27:47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων {Ν ἑστώτων ♦ ἑστηκότων } ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος.

Mt 27:48 Καὶ εὐθέως δραμῶν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε δόξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.

Mt 27:49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, Ἶφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν.

Mt 27:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα.

Mt 27:51 Καὶ ἴδού, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς {Ν εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω ♦ ἀπ' ἄνωθεν ἔως κάτω εἰς δύο } δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω• καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη• καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν•

Mt 27:52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν• καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἡγέρθη• {Ν ἡγέρθη ♦ ἡγέρθησαν }

Mt 27:53 καὶ ἔξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

Mt 27:54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἴδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Mt 27:55 Ἡσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἥκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ,

Mt 27:56 ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ {Ν Ἰωσῆ ♦ Ἰωσὴφ } μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Mt 27:57 ¶ Ὁψίας δὲ γενομένης, ἥλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν {Ν ἐμαθήτευσεν ♦ ἐμαθητεύθη } τῷ Ἰησοῦ•

Mt 27:58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ {Ν ἀποδοθῆναι ♦ ἀποδοθῆναι } σῶμα.

Mt 27:59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸς σινδόνι {Ν σινδόνι ♦ [ἐν] σινδόνι } καθαρῷ,

Mt 27:60 καὶ ἔθηκεν αὐτὸς ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ• καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

Mt 27:61 Ἡν δὲ ἐκεῖ Μαρία {Ν Μαρία ἡ ♦ Μαριάμ ἡ } ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Mt 27:62 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶν μετὰ τὴν Παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

Mt 27:63 λέγοντες, Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

Mt 27:64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἵως τῆς τρίτης ἡμέρας• μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς {Ν νυκτὸς ♦ - } κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ, Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν• καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

Mt 27:65 Ἔφη δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Ἐχετε κουστωδίαν• ύπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

Mt 27:66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἤσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Mt 28:1 Ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἥλθεν Μαρία {Ν Μαρία ἡ ♦ Μαριάμ ἡ } ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

Mt 28:2 Καὶ ᾧδού, σεισμὸς ἐγένετο μέγας• ἄγγελος γάρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν {Ν προσελθὼν ♦ καὶ προσελθὼν } ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ {Ν ἀπὸ τῆς θύρας ♦ - } τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

Mt 28:3 Ἡν δὲ ἡ ᾧδεα {Ν ᾧδεα ♦ εἰδέα } αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει {Ν ὥσει ♦ ὡς } χιών.

Mt 28:4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο {Ν ἐγένοντο ὥσει ♦ ἐγενήθησαν ὡς } ώσει νεκροί.

Mt 28:5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναιξίν, Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς• οἶδα γάρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

Mt 28:6 Οὐκ ἔστιν ὁδε• ἡγέρθη γάρ, καθὼς εἶπεν. Δεῦτε, ἰδετε τὸν τόπον ὃπου ἔκειτο ὁ {Ν ὁ κύριος ♦ - } κύριος.

Mt 28:7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι Ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν• καὶ ᾧδού, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν• ἐκεῖ αὐτὸν ὅψεσθε• ᾧδού, εἶπον ὑμῖν.

Mt 28:8 Καὶ ἐξελθοῦσαι {Ν ἐξελθοῦσαι ♦ ἀπελθοῦσαι } ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Mt 28:9 Ὡς {Ν Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ - } δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἴδού, Ἰησοῦς ἀπήντησεν {Ν ἀπήντησεν ♦ ὑπήντησεν } αὐταῖς, λέγων, Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

Mt 28:10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς• Μὴ φοβεῖσθε• ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ {Β καὶ ἐκεῖ ♦ κάκε } {Ν καὶ ἐκεῖ ♦ κάκε } με ὅψονται.

Mt 28:11 ¶ Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἴδού, τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

Mt 28:12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

Mt 28:13 λέγοντες, Εἴπατε ὅτι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

Mt 28:14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, {Ν αὐτόν ♦ [αὐτόν]} καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν.

Mt 28:15 Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. {Ν σήμερον ♦ σήμερον [ἡμέρας]}

Mt 28:16 ¶ Οἱ δὲ ἐνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὖ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

Mt 28:17 Καὶ ἴδοντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ• {Ν αὐτῷ ♦ - } οἱ δὲ ἐδίστασαν.

Mt 28:18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων, Ἐδόθη μοι πᾶσα ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. {Ν γῆς ♦ [ῆς] γῆς }

Mt 28:19 Πορευθέντες μαθητεύσατε {Ν μαθητεύσατε ♦ οὖν μαθητεύσατε } πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος•

Mt 28:20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν• καὶ ἴδού, ἔγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἄμήν. {Ν Ἄμήν ♦ - }

KATA MAPKON

Mk 1:1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ {Ν υἱοῦ τοῦ θεοῦ ♦ [υἱοῦ θεοῦ]} τοῦ θεοῦ.

Mk 1:2 ¶ Ὡς {Ν Ὡς ♦ Καθὼς} γέγραπται ἐν τοῖς {Ν τοῖς προφήταις ♦ τῷ Ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ} προφήταις, Ἰδού, ἐγώ {Ν ἐγώ ♦ -} ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν {Ν ἔμπροσθέν σου ♦ -} σου.

Mk 1:3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου• εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Mk 1:4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων {Ν βαπτίζων ♦ [ό] βαπτίζων} ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Mk 1:5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμῖται, καὶ {Ν καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ♦ πάντες καὶ ἐβαπτίζοντο} ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν {Ν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ♦ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ} τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Mk 1:6 Ἡν {Ν Ἡν δὲ ♦ Καὶ ἦν} δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

Mk 1:7 Καὶ ἐκήρυσσεν, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἵσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

Mk 1:8 Ἐγὼ μὲν {Ν μὲν ♦ -} ἐβάπτισα ὑμᾶς {Ν υμᾶς ἐν ὕδατι ♦ υμᾶς ὕδατι} ἐν ὕδατι• αὐτὸς δὲ βαπτίσει υμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Mk 1:9 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἥλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ {Ν ύπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην ♦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ύπὸ Ἰωάννου} Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

Mk 1:10 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἀναβαίνων ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἐκ} τοῦ ὕδατος, εἶδεν σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ πνεῦμα ὧσεὶ {Β ὧσεὶ ♦ ὧς} {Ν ὧσεὶ ♦ ὧς} περιστερὰν καταβαίνον ἐπ' {Ν ἐπ' ♦ εἰς} αὐτόν•

Mk 1:11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ὧ {Ν ὧ ♦ σοὶ} εὐδόκησα.

Mk 1:12 ¶ Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

Mk 1:13 Καὶ ἦν ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ♦ -} ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας {Ν ἡμέρας τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα ἡμέρας} τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

Mk 1:14 ¶ Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς {Ν τῆς βασιλείας ♦ - } βασιλείας τοῦ θεοῦ,

Mk 1:15 καὶ λέγων ὅτι Πεπλήρωται ὁ καιρός, καὶ ἥγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ• μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Mk 1:16 ¶ Περιπατῶν {Ν Περιπατῶν δὲ ♦ Καὶ παράγων} δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ τοῦ ♦ - } τοῦ Σίμωνος βάλλοντας {Ν βάλλοντας ἀμφίβληστρον ♦ ἀμφιβάλλοντας} ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥσαν γάρ ἀλιεῖς.

Mk 1:17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

Mk 1:18 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ♦ - } ἤκολούθησαν αὐτῷ.

Mk 1:19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν {Ν ἐκεῖθεν ♦ - } ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

Mk 1:20 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἐκάλεσεν αὐτούς• καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαίον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

Mk 1:21 ¶ Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναούμ• {Ν Καπερναούμ καὶ εὐθέως ♦ Καφαρναούμ καὶ εὐθὺς} καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἔδιδασκεν.

Mk 1:22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ• ἦν γάρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἔξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

Mk 1:23 Καὶ ἦν {Ν ἦν ♦ εὐθὺς ἦν} ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξεν,

Mk 1:24 λέγων, "Ἐα, {Ν "Ἐα ♦ - } τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ተΗλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ.

Mk 1:25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.

Mk 1:26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ κράξαν {Ν κράξαν ♦ φωνῆσαν} φωνῇ μεγάλῃ, ἔξηλθεν ἐξ αὐτοῦ.

Mk 1:27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, {Ν πάντες ♦ ἄπαντες} ὥστε συζητεῖν πρὸς ἔαυτούς, λέγοντας, Τί ἐστιν τοῦτο; Τίς {Ν Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη ὅτι ♦ Διδαχὴ καινὴ} ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἔξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασιν τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Mk 1:28 Ἐξῆλθεν {Ν Ἐξῆλθεν δὲ ♦ Καὶ ἐξῆλθεν } δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς {Ν εἰς ♦ πανταχοῦ εἰς } ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Mk 1:29 ¶ Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἥλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

Mk 1:30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς•

Mk 1:31 καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς• {Ν αὐτῆς ♦ - } καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετός εὐθέως, {Ν εὐθέως ♦ - } καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

Mk 1:32 ¶ Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους•

Mk 1:33 καὶ ἡ {Ν ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν ♦ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη } πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

Mk 1:34 Καὶ ἐθεράπευσεν πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἥφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ἥδεισαν αὐτόν. {Β αὐτόν ♦ αὐτὸν χριστὸν εἶναι }

Mk 1:35 ¶ Καὶ πρωῒ ἔννυχον {Ν ἔννυχον ♦ ἔννυχα } λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκει προσηγύχετο.

Mk 1:36 Καὶ κατεδίωξαν {Ν κατεδίωξαν ♦ κατεδίωξεν } αὐτὸν ὁ {Ν ὁ ♦ - } Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ•

Mk 1:37 καὶ εύροντες {Ν εύροντες αὐτὸν ♦ εὑρόντες αὐτὸν καὶ } αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι Πάντες σε {Ν σε ζητοῦσιν ♦ ζητοῦσίν σε } ζητοῦσιν.

Mk 1:38 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀγωμεν εἰς {Ν Ἀγωμεν ♦ Ἀγωμεν ἀλλαχοῦ } τὰς ἔχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω• εἰς τοῦτο γάρ ἐξελήλυθα. {Ν ἐξελήλυθα ♦ ἐξῆλθον }

Mk 1:39 Καὶ ἦν {Ν ἦν ♦ ἥλθεν } κηρύσσων ἐν {Ν ἐν ταῖς συναγωγαῖς ♦ εἰς τὰς συναγωγὰς } ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

Mk 1:40 ¶ Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρός, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ {Ν καὶ γονυπετῶν αὐτόν ♦ [καὶ γονυπετῶν] } γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

Mk 1:41 Ὁ {Ν Ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ Καὶ } δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθείς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο {Ν ἤψατο αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἤψατο } αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ, Θέλω, καθαρίσθητι.

Mk 1:42 Καὶ εἰπόντος {Ν εἰπόντος αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Mk 1:43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐξέβαλεν αὐτόν,

Mk 1:44 καὶ λέγει αὐτῷ, Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπης• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἵερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἢ προσέταξεν Μωσῆς, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mk 1:45 Ὁ δὲ ἔξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω ἐν {Ν ἐν ♦ ἐπ'} ἐρήμοις τόποις ἦν• καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν. {Ν πανταχόθεν ♦ πάντοθεν}

Mk 2:1 Καὶ εἰσῆλθεν {Ν εἰσῆλθεν ♦ εἰσελθὼν} πάλιν εἰς Καπερναοὺμ {Ν Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ} δι' ἡμερῶν• καὶ {Ν καὶ ἡκούσθη ♦ ἡκούσθη} ἡκούσθη ὅτι εἰς {Ν εἰς οἶκόν ♦ ἐν οἴκῳ} οἴκον ἐστιν.

Mk 2:2 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ -} συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν• καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Mk 2:3 Καὶ ἔρχονται πρὸς {Ν πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες ♦ φέροντες πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν} αὐτόν, παραλυτικὸν φέροντες, αἱρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

Mk 2:4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι {Ν προσεγγίσαι ♦ προσενέγκαι} αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὃπου ἦν, καὶ ἔξορύζαντες χαλῶσιν τὸν κράββατον {Β κράββατον ♦ κράβαττον} {Ν κράββατον ἐφ' ὧ ♦ κράβαττον ὃπου} ἐφ' ὧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

Mk 2:5 Ἰδὼν {Ν ἴδων δὲ ♦ Καὶ ἴδων} δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ, Τέκνον, ἀφέωνταί {Ν ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου ♦ ἀφίενταί σου αἱ ἀμαρτίαι} σοι αἱ ἀμαρτίαι σου.

Mk 2:6 Ἡσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν,

Mk 2:7 Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; {Ν λαλεῖ βλασφημίας; ♦ λαλεῖ; βλασφημεῖ.} Τίς δύναται ἀφιέναι ἀμαρτίας εἰ μὴ εἶς, ὁ θεός;

Mk 2:8 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὗτος αὐτοὶ {Ν αὐτοὶ ♦ -} διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἰπεν {Ν εἶπεν ♦ λέγει} αὐτοῖς, Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Mk 2:9 Τί ἔστιν εὔκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἀφέωνταί {Ν Ἀφέωνταί ♦ Ἀφίενταί} σοι αἱ ἀμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, Ἐγειραι, {Β Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε} {Ν Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε} καὶ ἄρον σου {Ν σου τὸν κράββατον ♦ τὸν κράβαττόν σου} τὸν κράββατον, {Β κράββατον ♦ κράβαττον} καὶ περιπάτει;

Mk 2:10 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν ἔχει ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι {Β ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ♦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι} ἐπὶ {Ν ἐπὶ τῆς γῆς ἀμαρτίας ♦ ἀμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς} τῆς γῆς ἀμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ -

Mk 2:11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι {Β ἔγειραι ♦ ἔγειρε} {Ν ἔγειραι καὶ ♦ ἔγειρε} καὶ ἄρον τὸν κράββατόν {Β κράββατόν ♦ κράβαττόν} {Ν κράββατόν ♦ κράβαττόν} σου, καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Mk 2:12 Καὶ ἡγέρθη εὐθέως, {Ν εὐθέως καὶ ♦ καὶ εὐθὺς} καὶ ἄρας τὸν κράββατον, {Β κράββατον ♦ κράβαττον} {Ν κράββατον ♦ κράβαττον} ἐξῆλθεν ἐναντίον {Ν ἐναντίον ♦ ἔμπροσθεν} πάντων• ὅστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν θεόν, λέγοντας δὲ Οὐδέποτε {Ν οὐδέποτε οὕτως ♦ οὕτως οὐδέποτε} οὕτως εἴδομεν.

Mk 2:13 ¶ Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν• καὶ πᾶς ὁ ὥχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

Mk 2:14 Καὶ παράγων εἶδεν Λεῡν {Β Λεῡν ♦ Λεῡν} {Ν Λεῡν ♦ Λεῡν} τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἤκολούθησεν αὐτῷ.

Mk 2:15 Καὶ ἐγένετο {Ν ἐγένετο ἐν τῷ ♦ γίνεται} ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ• ἥσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἤκολούθησαν {Ν ἤκολούθησαν ♦ ἤκολούθουν} αὐτῷ.

Mk 2:16 Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ {Ν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ♦ τῶν Φαρισαίων} οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἐσθίοντα ♦ δὲ ἐσθίει} ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν {Ν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἔλεγον ♦ ἀμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν ἔλεγον} καὶ ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Τί {Ν τί ♦ -} δὲ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ {Ν καὶ πίνει ♦ -} πίνει;

Mk 2:17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Οὐ {Ν οὐ ♦ [ὅτι] οὐ} χρείαν ἔχουσιν οἱ ἴσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἥλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς {Ν εἰς μετάνοιαν ♦ -} μετάνοιαν.

Mk 2:18 ¶ Καὶ ἥσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν {Ν τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες ♦ Φαρισαῖοι νηστεύοντες} Φαρισαίων νηστεύοντες• καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν {Ν τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες ♦ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες} Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν;

Mk 2:19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ δύνανται οἱ νίοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν, νηστεύειν; "Οσον χρόνον μεθ' {Ν μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον ♦ ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν} ἐαυτῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν•

Mk 2:20 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἑκείναις {Ν ἑκείναις ταῖς ἡμέραις ♦ ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ} ταῖς ἡμέραις.

Mk 2:21 Καὶ {Ν καὶ οὐδεὶς ♦ οὐδεὶς} οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει {Ν ἐπιρράπτει ἐπὶ ίματιῷ παλαιῷ ♦ ἐπιράπτει ἐπὶ ίμάτιον παλαιόν} ἐπὶ ίματιῷ παλαιῷ• εἰ δὲ μή, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ ἀπ' αὐτοῦ} τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

Mk 2:22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς• εἰ δὲ μή, ρήσσει {Ν ρήσσει ♦ ρήξει} ὁ οἶνος ὁ {Ν ὁ νέος ♦ -} νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται {Ν ἐκχεῖται ♦ ἀπόλλυται} καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται• {Ν ἀπολοῦνται ♦ -} ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς βλητέον. {Ν βλητέον ♦ -}

Mk 2:23 ¶ Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι {Ν παραπορεύεσθαι αὐτὸν ♦ αὐτὸν} αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ {Ν διὰ ♦ παραπορεύεσθαι διὰ} τῶν σπορίμων, καὶ ἥρξαντο {Ν ἥρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἥρξαντο} οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

Mk 2:24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ, Ἰδε, τί ποιοῦσιν ἐν {Ν ἐν ♦ -} τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν;

Mk 2:25 Καὶ αὐτὸς {Ν αὐτὸς ἔλεγεν ♦ λέγει} ἔλεγεν αὐτοῖς, Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησεν Δαυίδ, ὅτε χρείαν ἔσχεν καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

Mk 2:26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς {Ν τοῖς ιερεῦσιν ♦ τοὺς ιερεῖς} ἱερεῦσιν, καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν;

Mk 2:27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ {Ν οὐχ ♦ καὶ οὐχ} ὃ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον•

Mk 2:28 ὥστε κύριός ἐστιν ὃ νίδος τοῦ ἄνθρωπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Mk 3:1 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

Mk 3:2 Καὶ παρετίρουν αὐτὸν εἰς τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Mk 3:3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἔξηραμμένην {Ν ἔξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα "Εγειραι ♦ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι "Εγειρε} ἔχοντι τὴν χεῖρα, "Εγειραι εἰς τὸ μέσον.

Mk 3:4 Καὶ λέγει αὐτοῖς, "Ἐξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι {Ν ἀγαθοποιῆσαι ♦ ἀγαθὸν ποιῆσαι} ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

Mk 3:5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὄργης, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, "Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. {Ν σου ♦ -} Καὶ ἔξετεινεν, καὶ ἀποκατεστάθη {Β ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη} {Ν ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη} ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς {Ν ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη ♦ -} ὡς ἡ ἄλλη.

Mk 3:6 Καὶ ἔξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν {Ν ἐποίουν ♦ ἐδίδουν} κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

Mk 3:7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν {Ν ἀνεχώρησεν μετὰ ♦ μετὰ} μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς {Ν πρὸς ♦ ἀνεχώρησεν πρὸς} τὴν Θάλασσαν• καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἤκολούθησαν {Β ἤκολούθησαν ♦ ἤκολούθησεν} {Ν ἤκολούθησαν αὐτῷ ♦ [ἤκολούθησεν]} αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

Mk 3:8 καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ {Ν οἱ ♦ -} περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες {Ν ἀκούσαντες ♦ ἀκούοντες} ὅσα ἐποίει, ἥλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 3:9 Καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

Mk 3:10 Πολλοὺς γάρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

Mk 3:11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, {Ν ἐθεώρει προσέπιπτεν ♦ ἐθεώρουν προσέπιπτον} προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζεν, {Ν ἔκραζεν λέγοντα ♦ ἔκραζον λέγοντες} λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Mk 3:12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν {Ν φανερὸν αὐτὸν ♦ αὐτὸν φανερὸν} αὐτὸν ποιήσωσιν.

Mk 3:13 ¶ Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὅρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός• καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 3:14 Καὶ ἐποίησεν δώδεκα, ἵνα {Ν δώδεκα ♦ δώδεκα [οὓς καὶ ἀποστόλους ὀνόμασεν]} ὥσιν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

Mk 3:15 καὶ ἔχειν ἔξουσίαν θεραπεύειν {Ν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ♦ - } τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια•

Mk 3:16 καὶ {Ν καὶ ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα ♦ [καὶ ἐποίησεν τοὺς δώδεκα] καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι } ἐπέθηκεν τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον•

Mk 3:17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου• καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνόματα {Ν ὄνόματα Βοανεργές ♦ ὄνόμα[τα] Βοανηργές } Βοανεργές, ὅ ἐστιν, Υἱὸς Βροντῆς•

Mk 3:18 καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, {Ν Ματθαῖον ♦ Μαθθαῖον} καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, {Ν Κανανίτην ♦ Κανανᾶιον}

Mk 3:19 καὶ Ιούδαν Ἰσκαριώτην, {Ν Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώθ } ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. ¶ Καὶ {Ν ἔρχονται ♦ ἔρχεται} ἔρχονται εἰς οἶκον•

Mk 3:20 καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, {Ν ὄχλος ♦ [ό] ὄχλος } ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε {Ν μήτε ♦ μηδὲ} ἄρτον φαγεῖν.

Mk 3:21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν• ἔλεγον γὰρ ὅτι Ἐξέστη.

Mk 3:22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Mk 3:23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

Mk 3:24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη.

Mk 3:25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἔαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται {Ν δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη ♦ δυνήσεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι } σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη.

Mk 3:26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἔαυτὸν καὶ μεμέρισται, {Ν μεμέρισται ♦ ἐμερίσθῃ } οὐ δύναται σταθῆναι, {Ν σταθῆναι ♦ στῆναι } ἀλλὰ τέλος ἔχει.

Mk 3:27 Οὐδεὶς {Ν Οὐδεὶς δύναται ♦ Ἄλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς } δύναται τὰ {Ν τὰ σκεύη τοῦ ἴσχυροῦ εἰσελθών εἰς τὴν οἰκίαν ♦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἴσχυροῦ εἰσελθών τὰ σκεύη } σκεύη τοῦ ἴσχυροῦ, εἰσελθών εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἴσχυρὸν δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσῃ. {Β διαρπάσῃ ♦ διαρπάσει } {Ν διαρπάσῃ ♦ διαρπάσει }

Mk 3:28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ {Ν τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ♦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα } ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ {Ν καὶ ♦ καὶ αἱ } βλασφημίαι ὅσας {Ν ὅσας ἂν ♦ ὅσα ἐὰν } ἄν βλασφημήσωσιν•

Mk 3:29 ὃς δ' ἄν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως. {Ν κρίσεως ♦ ἀμαρτήματος }

Mk 3:30 Ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

Mk 3:31 ¶ Ἔρχονται {Ν Ἔρχονται οὖν ♦ Καὶ ἔρχεται } οὖν οἱ {Ν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ♦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ } ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες {Ν ἐστῶτες ♦ στήκοντες } ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνοῦντες {Ν φωνοῦντες ♦ καλοῦντες } αὐτόν.

Mk 3:32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος {Ν ὄχλος περὶ αὐτόν ♦ περὶ αὐτὸν ὄχλος } περὶ αὐτόν· εἶπον {Ν εἶπον δὲ ♦ καὶ λέγουσιν } δὲ αὐτῷ, Ἰδού, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ {Ν καὶ αἱ ἀδελφαί σου ♦ [καὶ αἱ ἀδελφαί σου]} αἱ ἀδελφαί σου ἔξω ζητοῦσίν σε.

Mk 3:33 Καὶ ἀπεκρίθη {Ν ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων ♦ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει } αὐτοῖς λέγων, Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ {Ν ἢ οἱ ♦ καὶ οἱ } οἱ ἀδελφοί μου; {Ν ἀδελφοί μου ♦ ἀδελφοί [μου] }

Mk 3:34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ {Ν κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν ♦ τοὺς περὶ αὐτὸν κύκλῳ } τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει, Ἰδε, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

Mk 3:35 Ὁς γάρ {Ν γάρ ♦ [γάρ]} ἄν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου {Ν ἀδελφή μου ♦ ἀδελφὴ } καὶ μήτηρ ἐστίν.

Mk 4:1 Καὶ πάλιν ἥρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθη {Ν συνήχθη ♦ συνάγεται } πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς, {Ν πολύς ♦ πλεῖστος } ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα {Ν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον ♦ εἰς πλοῖον ἐμβάντα } εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. {Ν ἦν ♦ ἦσαν }

Mk 4:2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ,

Mk 4:3 Ἀκούετε· ἴδού, ἔξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ {Ν τοῦ ♦ -} σπεῖραι.

Mk 4:4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὄδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πτετεινὰ καὶ κατέφαγεν αὐτό.

Mk 4:5 Ἄλλο {Ν Ἄλλο δὲ ♦ Καὶ ἄλλο} δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν• καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἔξανέτειλεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς•

Mk 4:6 ἡλίου {Ν ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ♦ καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἡλιος} δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἔξηράνθη.

Mk 4:7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν.

Mk 4:8 Καὶ ἄλλο {Ν ἄλλο ♦ ἄλλα} ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν• καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, {Ν αὐξάνοντα ♦ αὐξανόμενα} καὶ ἔφερεν ἐν {Ν ἐν...ἐν...ἐν ♦ ἐν...ἐν...ἐν} τριάκοντα, καὶ ἐν ἔξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

Mk 4:9 Καὶ ἔλεγεν, Ὁ {Ν Ὁ ἔχων ♦ Ὅς ἔχει} ἔχων ὡτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Mk 4:10 ¶ Ὄτε {Ν Ὄτε δὲ ἐγένετο καταμόνας ἥρωτησαν ♦ Καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας ἥρωτων} δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἥρωτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν ♦ τὰς παραβολάς} παραβολήν.

Mk 4:11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὦμιν δέδοται {Ν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον ♦ τὸ μυστήριον δέδοται} γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ• ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται•

Mk 4:12 ἵνα βλέποντες βλέπωσιν, καὶ μὴ ἴδωσιν• καὶ ἀκούοντες ἀκούωσιν, καὶ μὴ συνιῶσιν• μήποτε ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ {Ν τὰ ἀμαρτήματα ♦ -} ἀμαρτήματα.

Mk 4:13 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; Καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

Mk 4:14 Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

Mk 4:15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὄδόν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἔρχεται ὁ Σατανᾶς καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν {Ν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ♦ εἰς αὐτούς} ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Mk 4:16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως {Ν ὁμοίως ♦ -} οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἵ, ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν,

Mk 4:17 καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἔαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν• εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } σκανδαλίζονται.

Mk 4:18 Καὶ οὗτοί {Ν οὗτοί ♦ ἄλλοι } εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ {Ν οἱ τὸν ♦ οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν } τὸν λόγον ἀκούοντες, {Ν ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες }

Mk 4:19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, {Ν τούτου ♦ - } καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Mk 4:20 Καὶ οὗτοί {Ν οὗτοί ♦ ἑκεῖνοι } εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούονται τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν {Ν ἐν...ἐν...ἐν ♦ ἐν...ἐν...ἐν } τριάκοντα, καὶ ἐν ἑξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

Mk 4:21 ¶ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Μήτι ὁ {Ν ὁ λύχνος ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ λύχνος } λύχνος ἔρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; Οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; {Ν ἐπιτεθῇ ♦ τεθῇ }

Mk 4:22 Οὐ γάρ ἔστιν τι {Ν τι κρυπτόν ὃ ἐὰν μὴ ♦ κρυπτόν ἐὰν μὴ ἵνα } κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ• οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς {Ν εἰς φανερὸν ἔλθῃ ♦ ἔλθῃ εἰς φανερόν } φανερὸν ἔλθῃ.

Mk 4:23 Εἴ τις ἔχει ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Mk 4:24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Βλέπετε τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς {Ν τοῖς ἀκούοντιν ♦ - } ἀκούοντιν.

Mk 4:25 "Ος γὰρ ἂν {Ν ἂν ἔχῃ ♦ ἔχει } ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ• καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃς ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Mk 4:26 ¶ Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ - } ἀνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

Mk 4:27 καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ {Ν βλαστάνῃ ♦ βλαστᾷ} καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

Mk 4:28 Αὐτομάτη γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη {Ν πλήρη ♦ πλήρη[ς]} σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

Mk 4:29 "Οταν δὲ παραδῷ {Ν παραδῷ ♦ παραδοῖ } ὁ καρπός, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

Mk 4:30 ¶ Καὶ ἔλεγεν, Τίνι {Ν τίνι ὁμοιώσωμεν ♦ πῶς ὁμοιώσωμεν } ὁμοιώσωμεν {Β ὁμοιώσωμεν ♦ ὁμοιώσουμεν } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; "Η ἐν ποίᾳ {Ν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν ♦ τίνι αὐτήν παραβολῇ θῶμεν } παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

Mk 4:31 Ὡς κόκκον {Ν κόκκον ♦ κόκκῳ } σινάπεως, ὅς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,
μικρότερος {Ν μικρότερος ♦ μικρότερον ὃν } πάντων τῶν σπερμάτων ἔστιν {Ν ἔστιν
♦ - } τῶν ἐπὶ τῆς γῆς

Mk 4:32 καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων {Ν πάντων τῶν λαχάνων
μεῖζων ♦ μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων } τῶν λαχάνων μεῖζων, καὶ ποιεῖ κλάδους
μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνοῦν.

Mk 4:33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς
ἐδύναντο {Ν ἐδύναντο ♦ ἡδύναντο } ἀκούειν•

Mk 4:34 χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ιδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς
{Ν μαθηταῖς αὐτοῦ ♦ ιδίοις μαθηταῖς } αὐτοῦ ἐπέλυεν πάντα.

Mk 4:35 ¶ Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας γενομένης, Διέλθωμεν
εἰς τὸ πέραν.

Mk 4:36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ᾧν ἐν τῷ πλοίῳ.
Καὶ ἄλλα δὲ {Ν δὲ πλοιάρια ♦ πλοῖα } πλοιάρια ᾧν μετ' αὐτοῦ.

Mk 4:37 Καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου {Ν ἀνέμου μεγάλη ♦ μεγάλη ἀνέμου } μεγάλη·
τὰ {Ν τὰ δὲ ♦ καὶ τὰ } δὲ κύματα ἐπέβαλλεν {Β ἐπέβαλλεν ♦ ἐπέβαλεν } εἰς τὸ πλοῖον,
ώστε αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἥδη γεμίζεσθαι ♦ ἥδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον } ἥδη γεμίζεσθαι.

Mk 4:38 Καὶ ᾧν {Ν ᾧν αὐτὸς ἐπὶ τῇ ♦ αὐτὸς ᾧν ἐν τῇ } αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ
προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν {Ν διεγείρουσιν ♦ ἐγείρουσιν } αὐτόν,
καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

Mk 4:39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ, Σιώπα,
πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Mk 4:40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί δειλοί ἐστε οὕτως; {Ν ἐστε οὕτως; Πῶς οὐκ ♦ ἐστε;
οὕπω } Πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

Mk 4:41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς ἄρα
οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν {Ν ὑπακούουσιν ♦
ὑπακούει } αὐτῷ;

Mk 5:1 Καὶ ἥλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.
{Ν Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν }

Mk 5:2 Καὶ ἐξελθόντι {Ν ἐξελθόντι αὐτῷ ♦ ἐξελθόντος αὐτοῦ } αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου,
εὐθέως {Ν εὐθέως ἀπίντησεν ♦ εὐθὺς ὑπίντησεν } ἀπίντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν
μνημείων ἀνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,

Mk 5:3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασιν· καὶ οὕτε {Ν οὕτε ἀλύσεσιν ♦
οὐδὲ ἀλύσει οὐκέτι } ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι,

Mk 5:4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσιν δεδέσθαι, καὶ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι• καὶ οὐδεὶς αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἵσχυεν ♦ ἵσχυεν αὐτὸν } ἵσχυεν δαμάσαι•

Mk 5:5 καὶ διὰ παντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὅρεσιν {Ν ὅρεσιν ♦ μνήμασιν } καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν {Ν μνήμασιν ♦ ὅρεσιν } ἥν κράζων καὶ κατακόπτων ἔαυτὸν λίθοις.

Mk 5:6 Ἰδὼν {Ν Ἰδὼν δὲ ♦ Καὶ ἰδὼν } δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμεν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ,

Mk 5:7 καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ λέγει } Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, νιέ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Ὁρκίζω σε τὸν θεόν, μή με βασανίσῃς.

Mk 5:8 Ἐλεγεν γὰρ αὐτῷ, Ἐξελθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.

Mk 5:9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν, Τί σοι {Ν σοι ὄνομα ♦ ὄνομά σοι } ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, {Ν ἀπεκρίθη λέγων ♦ λέγει αὐτῷ } λέγων, Λεγεών {Ν Λεγεών ♦ Λεγιών } ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί ἐσμεν.

Mk 5:10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτοὺς {Ν αὐτοὺς ♦ αὐτὰ } ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

Mk 5:11 Ἡν δὲ ἐκεῖ πρὸς τῷ ὅρει ἀγέλη χοίρων μεγάλῃ βοσκομένῃ•

Mk 5:12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες {Ν πάντες οἱ δαίμονες ♦ - } οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

Mk 5:13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως {Ν εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ♦ - } ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους• καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν• ἥσαν {Ν ἥσαν δὲ ♦ - } δὲ ὡς δισχίλιοι• καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Mk 5:14 Οἱ {Ν οἱ δὲ ♦ Καὶ οἱ } δὲ βόσκοντες τοὺς {Ν τὸν χοίρους ♦ αὐτοὺς } χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν {Ν ἀνήγγειλαν ♦ ἀπήγγειλαν } εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον {Ν ἐξῆλθον ♦ ἥλθον } ἴδειν τί ἐστιν τὸ γεγονός•

Mk 5:15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ {Ν καθήμενον καὶ ἴματισμένον ♦ καθήμενον ἴματισμένον } ἴματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν Λεγεώνα• {Ν Λεγεώνα ♦ Λεγιώνα } καὶ ἐφοβήθησαν.

Mk 5:16 Διηγήσαντο {Ν Διηγήσαντο δὲ ♦ Καὶ διηγήσαντο } δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

Mk 5:17 Καὶ ἥρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Mk 5:18 Καὶ ἐμβάντος {Ν ἐμβάντος ♦ ἐμβαίνοντος } αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς, ἵνα ἦ {Ν ἦ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ἦ } μετ' αὐτοῦ.

Mk 5:19 Ὁ {Ν ὁ δὲ Ἰησοῦς ♦ Καὶ } δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ,
“Ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀνάγγειλον {Ν ἀνάγγειλον ♦
ἀπάγγειλον } αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ κύριος {Ν σοι ὁ κύριος ♦ ὁ κύριος σοι } πεποίηκεν, καὶ
ἡλέησέν σε.

Mk 5:20 Καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἥρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς• καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

Mk 5:21 ¶ Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν {Ν ἐν τῷ πλοίῳ ♦ [ἐν τῷ πλοίῳ] } τῷ
πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν
θάλασσαν.

Mk 5:22 Καὶ ἴδού, {Ν ἴδού ♦ - } ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι
Ἰάειρος, {Ν Ἰάειρος ♦ Ἰάιρος } καὶ ἴδων αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

Mk 5:23 καὶ παρεκάλει {Ν παρεκάλει ♦ παρακαλεῖ } αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι Τὸ
θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆται αὐτῇ {Ν αὐτῇ τὰς χεῖρας ὅπως ♦
τὰς χεῖρας αὐτῇ ἵνα } τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται. {Ν ζήσεται ♦ ζήσῃ }

Mk 5:24 Καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ• καὶ ἡκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολύς, καὶ
συνέθλιβον αὐτόν.

Mk 5:25 ¶ Καὶ γυνή τις {Ν τις ♦ - } οὖσα ἐν ρύσει αἴματος ἔτη {Ν ἔτη δώδεκα ♦
δώδεκα ἔτη } δώδεκα,

Mk 5:26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ'
αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα,

Mk 5:27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ
ἵματίου αὐτοῦ•

Mk 5:28 ἔλεγεν γὰρ ὅτι Κἀν {Ν Κἀν ♦ Ἐὰν ἄψωμαι κἀν } τῶν ἴματίων αὐτοῦ
ἄψωμαι, {Ν ἄψωμαι ♦ - } σωθήσομαι.

Mk 5:29 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς,
καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

Mk 5:30 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγεν, Τίς μου ἤψατο
τῶν ἴματίων;

Mk 5:31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά
σε, καὶ λέγεις, Τίς μου ἤψατο;

Mk 5:32 Καὶ περιεβλέπετο ἴδειν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

Mk 5:33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' {Ν ἐπ' ♦ - }
αὐτῇ, ἦλθεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Mk 5:34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θύγατερ, {Ν θύγατερ ♦ θυγάτηρ} ἡ πίστις σου σέσωκέν σε• ὑπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἵσθι ύγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Mk 5:35 ¶ Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

Mk 5:36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως {Ν εὐθέως ἀκούσας ♦ παρακούσας} ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ, Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε.

Mk 5:37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ μετ' αὐτοῦ} συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον {Ν πέτρον ♦ τὸν πέτρον} καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

Mk 5:38 Καὶ ἔρχεται {Ν ἔρχεται ♦ ἔρχονται} εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας {Ν κλαίοντας ♦ καὶ κλαίοντας} καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

Mk 5:39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς, Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; Τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

Mk 5:40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ {Ν 'ο ♦ αὐτὸς} δέ, ἐκβαλὼν πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἴν τὸ παιδίον ἀνακείμενον. {Ν ἀνακείμενον ♦ -}

Mk 5:41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ, Ταλιθά, κοῦμι• {Ν κοῦμι ♦ κοῦμ} ὅ ἐστιν μεθερμηνεύμενον, Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειραι. {Ν ἔγειραι ♦ ἔγειρε}

Mk 5:42 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει, ἥν γὰρ ἐτῶν δώδεκα• καὶ ἔξεστησαν ἐκστάσει {Ν ἐκστάσει ♦ [εὐθὺς] ἐκστάσει} μεγάλῃ.

Mk 5:43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ {Ν γνῶ ♦ γνοῖ} τοῦτο• καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Mk 6:1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἥλθεν {Ν ἥλθεν ♦ ἔρχεται} εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ• καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mk 6:2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν {Ν ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν ♦ διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ} τῇ συναγωγῇ διδάσκειν• καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἔξεπλήσσοντο, λέγοντες, Πόθεν τούτῳ ταῦτα; Καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, {Ν αὐτῷ καὶ ♦ τούτῳ καὶ αἱ} καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται; {Ν γίνονται ♦ γινόμεναι}

Mk 6:3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, {Ν Μαρίας ♦ τῆς Μαρίας} ἀδελφὸς {Ν ἀδελφὸς δὲ ♦ καὶ ἀδελφὸς} δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ {Ν Ἰωσῆ ♦ Ἰωσῆτος} καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὥδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Mk 6:4 Ἔλεγεν {Ν ἔλεγεν δὲ ♦ Καὶ ἔλεγεν} δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν {Ν συγγενέσιν ♦ συγγενεῦσιν αὐτοῦ} καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Mk 6:5 Καὶ οὐκ ἡδύνατο {Ν ἡδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι ♦ ἡδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν } ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσεν.

Mk 6:6 Καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. ¶ Καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

Mk 6:7 ¶ Καὶ προσκαλεῖται τὸὺς δώδεκα, καὶ ἥρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἔξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

Mk 6:8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον• μὴ πήραν, {Ν πήραν μὴ ἄρτον ♦ ἄρτον μὴ πήραν } μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν•

Mk 6:9 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑποδεδεμένους σανδάλια• καὶ μὴ ἐνδύσησθε δύο χιτῶνας.

Mk 6:10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἔως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.

Mk 6:11 Καὶ ὅσοι {Ν ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ♦ ὅς ἂν τόπος μὴ δέξηται } ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Ἀμήν {Ν Ἀμήν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ ♦ - } λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Mk 6:12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυξσον {Ν ἐκήρυξσον ἵνα μετανοήσωσιν ♦ ἐκήρυξαν ἵνα μετανοῶσιν } ἵνα μετανοήσωσιν•

Mk 6:13 καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Mk 6:14 ¶ Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν {Ν ἔλεγεν ♦ ἔλεγον } ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ {Ν ἐκ νεκρῶν ἡγέρθη ♦ ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν } νεκρῶν ἡγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

Mk 6:15 "Ἄλλοι ἔλεγον {Ν "Ἄλλοι ἔλεγον ♦ "Ἄλλοι δὲ ἔλεγον } ὅτι Ἡλίας ἐστίν• ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Προφήτης ἐστίν, {Ν ἐστίν ως ♦ ως } ως εἰς τῶν προφητῶν.

Mk 6:16 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης {Β Ἡρώδης ♦ ὁ Ἡρώδης } {Ν Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ♦ ὁ Ἡρώδης ἔλεγεν } εἶπεν ὅτι "Ον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν• {Ν ἐστιν αὐτὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν ♦ ἡγέρθη } αὐτὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν.

Mk 6:17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

Mk 6:18 Ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Mk 6:19 Ἡ δὲ Ἡρώδιας ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ ἤδύνατο•

Mk 6:20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἄγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, {Ν ἐποίει ♦ ἡπόρει } καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἥκουεν.

Mk 6:21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει {Ν ἐποίει ♦ ἐποίησεν } τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,

Mk 6:22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς {Ν αὐτῆς τῆς ♦ αὐτοῦ } τῆς Ἡρῳδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, καὶ {Ν καὶ ἀρεσάσης ♦ ἡρεσεν } ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ, Αἴτησόν με ὁ ἔανθελης, καὶ δῶσω σοι•

Mk 6:23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι {Ν ὅτι "Ο ♦ [πολλὰ] "Ο τι } "Ο ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἔως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου.

Mk 6:24 Ἡ {Ν Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα ♦ Καὶ ἐξελθοῦσα } δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς, Τί αἰτήσομαι; {Ν αἰτήσομαι ♦ αἰτήσωμαι } Ἡ δὲ εἶπεν, Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. {Ν βαπτιστοῦ ♦ βαπτίζοντος }

Mk 6:25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἡτήσατο, λέγουσα, Θέλω ἴνα μοι {Ν μοι δῶς ἐξαυτῆς ♦ ἐξαυτῆς δῶς μοι } δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.

Mk 6:26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεύς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους {Ν συνανακειμένους ♦ ἀνακειμένους } οὐκ ἤθέλησεν αὐτὴν {Ν αὐτὴν ἀθετῆσαι ♦ ἀθετῆσαι αὐτήν } ἀθετῆσαι.

Mk 6:27 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι {Ν ἐνεχθῆναι ♦ ἐνέγκαι } τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Mk 6:28 Ὁ {Ν Ὁ δὲ ♦ Καὶ } δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Mk 6:29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἥλθον, καὶ ἤραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐν μνημείῳ.

Mk 6:30 ¶ Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ {Ν πάντα καὶ ♦ πάντα } ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Mk 6:31 Καὶ εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ λέγει } αὐτοῖς, Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ιδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε {Ν ἀναπαύεσθε ♦ ἀναπαύσασθε } ὀλίγον. Ἡσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν.

Mk 6:32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς {Ν εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ ♦ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον } ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ίδιαν.

Mk 6:33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν {Ν αὐτὸν πολλοί ♦ πολλοί } πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτούς, καὶ {Ν καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν ♦ - } συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

Mk 6:34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ αὐτούς } ὅτι ἡσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα• καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

Mk 6:35 Καὶ ἥδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν {Ν λέγουσιν ♦ ἔλεγον } ὅτι Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἥδη ὥρα πολλή•

Mk 6:36 ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἔαυτοῖς ἄρτους. {Ν ἄρτους Τί γάρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν ♦ τί φάγωσιν } Τί γάρ φάγωσιν ούκ ἔχουσιν.

Mk 6:37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ, Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δῶμεν {Ν δῶμεν ♦ δώσομεν } αὐτοῖς φαγεῖν;

Mk 6:38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Ὑπάγετε καὶ {Ν καὶ ἰδετε ♦ ἰδετε } ἰδετε. Καὶ γνόντες λέγουσιν, Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

Mk 6:39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

Mk 6:40 Καὶ ἀνέπεσον {Ν ἀνέπεσον ♦ ἀνέπεσαν } πρασιὰὶ πρασιά, ἀνὰ {Ν ἀνὰ ἐκατὸν καὶ ἀνὰ ♦ κατὰ ἐκατὸν καὶ κατὰ } ἐκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.

Mk 6:41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν, καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } ἵνα παραθῶσιν {Ν παραθῶσιν ♦ παρατιθῶσιν } αὐτοῖς• καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν.

Mk 6:42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν•

Mk 6:43 καὶ ἦραν κλασμάτων {Ν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις ♦ κλάσματα δώδεκα κοφίνων πληρώματα } δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

Mk 6:44 Καὶ ἡσαν οἱ φαγόντες τοὺς {Ν τοὺς ἄρτους ♦ [τοὺς ἄρτους] } ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

Mk 6:45 ¶ Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἡνάγκασεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βιθσαϊδάν, ἔως αὐτὸς ἀπολύσῃ {Ν ἀπολύσῃ ♦ ἀπολύει } τὸν ὄχλον.

Mk 6:46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι.

Mk 6:47 Καὶ ὄψιας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

Mk 6:48 Καὶ εἶδεν {Ν εἶδεν ♦ ιδών } αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἔλαυνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς, καὶ {Ν καὶ περὶ ♦ περὶ } περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτούς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης• καὶ ἥθελεν παρελθεῖν αὐτούς.

Mk 6:49 Οἱ δέ, ιδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα {Ν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ♦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα } ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα {Ν φάντασμα εἶναι ♦ ὅτι Φάντασμά ἔστιν } εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν•

Mk 6:50 πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ {Ν Καὶ εὐθέως ♦ 'Ο δὲ εὐθὺς } εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Θαρσεῖτε• ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

Mk 6:51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος• καὶ λίαν ἐκπειρισσοῦ {Ν ἐκπειρισσοῦ ♦ [ἐκ πειρισσοῦ] } ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ {Ν καὶ ἐθαύμαζον ♦ - } ἐθαύμαζον.

Mk 6:52 Οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις• ἦν {Ν ἦν γὰρ ♦ ἀλλ' ἦν } γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.

Mk 6:53 ¶ Καὶ διαπεράσαντες ἥλθον {Ν ἥλθον ἐπὶ τὴν γῆν ♦ ἐπὶ τὴν γῆν ἥλθον εἰς } ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ, καὶ προσωριμίσθησαν.

Mk 6:54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐπιγνόντες αὐτόν,

Mk 6:55 περιδραμόντες {Ν περιδραμόντες ♦ περιέδραμον } δλην τὴν περίχωρον {Ν περίχωρον ♦ χώραν } ἐκείνην, ἥρξαντο {Ν ἥρξαντο ♦ καὶ ἥρξαντο } ἐπὶ τοῖς κραββάτοις {Ν κραββάτοις ♦ κραβάττοις } τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ♦ - } ἔστιν.

Mk 6:56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις {Ν πόλεις ἢ ♦ εἰς πόλεις ἢ εἰς } ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγορᾶῖς ἐτίθουν {Ν ἐτίθουν ♦ ἐτίθεσαν } τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἀν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ ἄψωνται• καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο {Ν ἥπτοντο ♦ ἥψαντο } αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Mk 7:1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων•

Mk 7:2 καὶ ιδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς {Ν κοιναῖς ♦ ὅτι κοιναῖς } χερσίν, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας {Ν ἐσθίοντας ἄρτους ἐμέμψαντο ♦ ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους } ἄρτους ἐμέμψαντο.

Mk 7:3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσιν, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων•

Mk 7:4 καὶ ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἀπ'} ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἔσθίουσιν• καὶ ἄλλα πολλά ἔστιν ἂ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ {Ν καὶ κλινῶν ♦ [καὶ κλινῶν]} κλινῶν.

Mk 7:5 Ἐπειτα {Ν Ἐπειτα ♦ Καὶ } ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διὰ τί οἱ {Ν οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν ♦ οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ σου } μαθηταὶ σου οὐ περιπατοῦσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις {Ν ἀνίπτοις ♦ κοιναῖς} χερσὶν ἔσθίουσιν τὸν ἄρτον;

Mk 7:6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Καλῶς προεφήτευσεν {Ν προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται, Οὗτος {Ν οὗτος ♦ [ὅτι] οὗτος } ὁ λαὸς τοῖς χείλεσίν με τιμᾷ, ή δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

Mk 7:7 Μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Mk 7:8 Ἀφέντες γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸὺς {Ν βαπτισμὸὺς ξεστῶν καὶ ποτηρίων καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε ♦ - } ξεστῶν καὶ ποτηρίων• καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Mk 7:9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. {Ν τηρήσητε ♦ στήσητε }

Mk 7:10 Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } γὰρ εἶπεν, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου• καί, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ•

Mk 7:11 ὑμεῖς δὲ λέγετε, Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Κορβᾶν, ὅ ἔστιν, δῶρον, δὲ ἄν ἔξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς.

Mk 7:12 καὶ {Ν καὶ ♦ - } οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἢ ♦ ἢ } ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, {Ν μητρὶ αὐτοῦ ♦ μητρὶ }

Mk 7:13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἥ παρεδώκατε• καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Mk 7:14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα {Ν πάντα ♦ πάλιν } τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἄκούετέ {Ν Ἄκούετε ♦ Ἄκούσατε } μου πάντες, καὶ συνίετε. {Ν συνίετε ♦ σύνετε }

Mk 7:15 Οὐδέν ἔστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτὸν {Ν αὐτὸν κοινῶσαι ♦ κοινῶσαι αὐτόν } κοινῶσαι• ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα {Ν ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἔκεινά ♦ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά } ἀπ' αὐτοῦ, ἔκεινά ἔστιν τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:16 Εἴ τις ἔχει ὥτα ἀκούειν ἀκουέτω. {Ν - }

Mk 7:17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ {Ν περὶ τῆς παραβολῆς ♦ τὴν παραβολήν } τῆς παραβολῆς.

Mk 7:18 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; Οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινώσαι,

Mk 7:19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον {Ν καθαρίζον ♦ καθαρίζων} πάντα τὰ βρώματα.

Mk 7:20 Ὅτι Ελεγεν δὲ ὅτι Τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:21 Ἔσωθεν γάρ, ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, {Ν μοιχεῖαι πορνεῖαι ♦ πορνεῖαι κλοπαί} πορνεῖαι, φόνοι,

Mk 7:22 κλοπαί, {Ν κλοπαί ♦ μοιχεῖαι} πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὁφθαλμὸς πονηρός, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη•

Mk 7:23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

Mk 7:24 ¶ Καὶ {Ν Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Ἐκεῖθεν δὲ } ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια {Ν μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος ♦ δρια Τύρου} Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν, οὐδένα ἥθελεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἡδυνήθη λαθεῖν.

Mk 7:25 Ἀκούσασα {Ν Ἀκούσασα γάρ ♦ Ἀλλ' εὐθὺς ἀκούσασα} γάρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἥς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ•

Mk 7:26 ἦν {Ν ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς Συραφοινίκισσα ♦ ἡ δὲ γυνὴ ἦν Ἑλληνίς Συροφοινίκισσα} δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συραφοινίκισσα τῷ γένει• καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

Mk 7:27 Ὁ {Ν Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν ♦ Καὶ ἔλεγεν} δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα• οὐ γάρ καλόν {Ν καλόν ἐστιν ♦ ἐστιν καλὸν} ἐστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν {Ν βαλεῖν τοῖς κυναρίοις ♦ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν} τοῖς κυναρίοις.

Mk 7:28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ, Ναί, {Ν Ναί κύριε καὶ γάρ ♦ Κύριε καὶ} κύριε• καὶ γάρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει {Ν ἐσθίει ♦ ἐσθίουσιν} ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

Mk 7:29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε• ἔξελήλυθεν τὸ {Ν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου ♦ ἐκ τῆς θυγατρός σου τὸ δαιμόνιον} δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου.

Mk 7:30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν τὸ δαιμόνιον {Ν δαιμόνιον ἔξεληλυθός καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης ♦ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἔξεληλυθός} ἔξεληλυθός, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

Mk 7:31 ¶ Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ {Ν καὶ Σιδῶνος ἥλθεν πρὸς
♦ ἥλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς} Σιδῶνος, ἥλθεν πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ
μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

Mk 7:32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογγιλάλον, {Β μογγιλάλον ♦ μογιλάλον} {Ν
μογγιλάλον ♦ καὶ μογιλάλον} καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Mk 7:33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ιδίαν, ἔβαλεν τοὺς
δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὡτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ,

Mk 7:34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξεν, καὶ λέγει αὐτῷ, Ἐφφαθά,
ὅ ἐστιν, Διανοίχθητι.

Mk 7:35 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως διηνοίχθησαν ♦ [εὐθέως] ἡνοίγησαν} διηνοίχθησαν
αὐτοῦ αἱ ἀκοαί• καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὅρθως.

Mk 7:36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν• {Ν εἴπωσιν ♦ λέγωσιν} ὅσον
δὲ αὐτὸς {Ν αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο ♦ αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοὶ} αὐτοῖς διεστέλλετο,
μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυξσον.

Mk 7:37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες, Καλῶς πάντα
πεποίηκεν• καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς {Ν τοὺς ἀλάλους ♦ [τοὺς]
ἀλάλους} ἀλάλους λαλεῖν.

Mk 8:1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου {Ν παμπόλλου ♦ πάλιν πολλοῦ }
ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσιν, προσκαλεσάμενος ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - }
Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } λέγει αὐτοῖς,

Mk 8:2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἥδη ἡμέραι {Β ἡμέραι ♦ ἡμέρας} τρεῖς
προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν•

Mk 8:3 καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτὸνς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν
τῇ ὁδῷ• τινὲς {Ν τινὲς γάρ ♦ καὶ τινες} γάρ αὐτῶν μακρόθεν {Ν μακρόθεν ἥκουσιν ♦
ἀπὸ μακρόθεν ἥκασιν } ἥκουσιν.

Mk 8:4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν {Ν Πόθεν ♦ ὅτι Πόθεν }
τούτους δυνήσεται τις ὁδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

Mk 8:5 Καὶ ἐπηρώτα {Ν ἐπηρώτα ♦ ἡρώτα } αὐτούς, Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ
εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἐπτά.

Mk 8:6 Καὶ παρήγγειλεν {Ν παρήγγειλεν ♦ παραγγέλλει } τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ
τῆς γῆς• καὶ λαβὼν τοὺς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσιν• {Ν παραθῶσιν ♦ παρατιθῶσιν} καὶ παρέθηκαν τῷ
ὄχλῳ.

Mk 8:7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα• καὶ εὐλογήσας εἶπεν {Ν εἶπεν παραθεῖναι καὶ αὐτά
♦ αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι } παραθεῖναι {Β παραθεῖναι ♦ παραθῆναι } καὶ αὐτά.

Mk 8:8 Ἔφαγον {Ν Ἔφαγον δέ ♦ Καὶ ἔφαγον } δέ, καὶ ἔχορτάσθησαν• καὶ ἥραν περισσεύματα κλασμάτων ἐπτὰ σπυρίδας.

Mk 8:9 Ἡσαν δὲ οἱ {Ν οἱ φαγόντες ♦ - } φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι• καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Mk 8:10 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἥλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

Mk 8:11 ¶ Καὶ ἔξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

Mk 8:12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον {Ν σημεῖον ἐπιζητεῖ ♦ ζητεῖ σημεῖον } ἐπιζητεῖ; Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

Mk 8:13 Καὶ ἀφεὶς αὐτούς, ἐμβὰς {Ν ἐμβὰς πάλιν εἰς πλοῖον ♦ πάλιν ἐμβὰς } πάλιν εἰς {Β εἰς ♦ εἰς τὸ } πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

Mk 8:14 ¶ Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἔνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' εἰαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Mk 8:15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

Mk 8:16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες {Ν λέγοντες ♦ - } ὅτι Ἅρτους οὐκ ἔχομεν. {Ν ἔχομεν ♦ ἔχουσιν }

Mk 8:17 Καὶ γνοὺς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, Τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὕπω νοεῖτε, οὐδὲ συνίετε; ὜τι {Ν ὢτι ♦ - } πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

Mk 8:18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; Καὶ ὡτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; Καὶ οὐ μνημονεύετε;

Mk 8:19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις {Ν πλήρεις κλασμάτων ♦ κλασμάτων πλήρεις } κλασμάτων ἥρατε; Λέγουσιν αὐτῷ, Δώδεκα.

Mk 8:20 Ὅτε δὲ {Ν δὲ τοὺς ♦ τοὺς } τοὺς ἐπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἥρατε; Οἱ {Ν οἱ δὲ εἶπον ♦ Καὶ λέγουσιν [αὐτῷ] } δὲ εἶπον, Ἐπτά.

Mk 8:21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Πῶς {Ν πῶς οὐ ♦ οὐ } οὐ συνίετε;

Mk 8:22 ¶ Καὶ ἔρχεται {Ν ἔρχεται ♦ ἔρχονται } εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται.

Mk 8:23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν {Ν ἐξήγαγεν ♦ ἐξήνεγκεν} αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης• καὶ πτύσας εἰς τὰ ὅμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει. {Ν εἴ τι βλέπει. ♦ Εἴ τι βλέπεις; }

Mk 8:24 Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὄρῳ περιπατοῦντας.

Mk 8:25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν {Ν ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι ♦ διέβλεψεν } αὐτὸν ἀναβλέψαι. Καὶ ἀποκατεστάθη, {Ν ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατέστη } καὶ ἐνέβλεψεν {Β ἐνέβλεψεν ♦ ἀνέβλεψεν } {Ν ἐνέβλεψεν ♦ ἐνέβλεπεν } τηλαυγῶς ἄπαντας. {Ν ἄπαντας ♦ ἄπαντα }

Mk 8:26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν {Β τὸν ♦ - } {Ν τὸν ♦ - } οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ {Ν μηδὲ εἴπης τινὶ ἐν τῇ κώμῃ ♦ - } εἴπης τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

Mk 8:27 ¶ Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου• καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποί εἶναι;

Mk 8:28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, {Ν ἀπεκρίθησαν ♦ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες [ὅτι] } Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν• καὶ ἄλλοι Ἡλίαν• ἄλλοι δὲ ἔνα {Ν ἔνα ♦ ὅτι εἴς } τῶν προφητῶν.

Mk 8:29 Καὶ αὐτὸς λέγει {Ν λέγει αὐτοῖς ♦ ἐπηρώτα αὐτούς } αὐτοῖς, Ὅμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ {Ν δὲ ὁ ♦ ὁ } ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ χριστός.

Mk 8:30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ.

Mk 8:31 Καὶ ἥρξατο διδάσκειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ὑπὸ } τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι•

Mk 8:32 καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν {Ν αὐτὸν ὁ Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος αὐτὸν } ὁ Πέτρος ἥρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

Mk 8:33 Ὁ δὲ ἐπιστραφείς, καὶ ἴδων τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησεν τῷ {Ν τῷ Πέτρῳ λέγων ♦ Πέτρῳ καὶ λέγει } Πέτρῳ, λέγων, "Ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ• ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Mk 8:34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, "Οστις {Ν "Οστις ♦ Εἴ τις } θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἔαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Mk 8:35 "Ος γάρ ἄν {Ν ἀν θέλῃ ♦ ἐὰν θέλῃ } θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν• δις δ' ἄν ἀπολέσῃ {Ν ἀπολέσῃ ♦ ἀπολέσει } τὴν ἔαυτοῦ {Ν ἔαυτοῦ ψυχὴν ♦ ψυχὴν αὐτοῦ } ψυχὴν ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος {Ν οὗτος ♦ - } σώσει αὐτήν.

Mk 8:36 Τί γάρ ὡφελήσει {Ν ὡφελήσει ♦ ὡφελεῖ } ἄνθρωπον, ἐὰν {Ν ἐὰν κερδήσῃ ♦ κερδῆσαι } κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ {Ν ζημιωθῇ ♦ ζημιωθῆναι } τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

Mk 8:37 "Η {Ν "Η τί δώσει ♦ Τί γάρ δοῖ } τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

Mk 8:38 "Ος γάρ ἐὰν {Β ἐὰν ♦ ὀν } ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἔμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἀγίων.

Mk 9:1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσίν τινες τῶν {Ν τῶν ὁδε ♦ ὁδε τῶν } ὁδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθίαν ἐν δυνάμει.

Mk 9:2 ¶ Καὶ μεθ' {Ν μεθ' ♦ μετὰ } ἡμέρας ἔξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, {Β Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην } {Ν Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην } καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὅρος ὑψηλὸν κατ' ιδίαν μόνους. Καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν,

Mk 9:3 καὶ τὰ ἴματα αὐτοῦ ἐγένοντο {Β ἐγένοντο ♦ ἐγένετο } {Ν ἐγένοντο ♦ ἐγένετο } στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς {Ν ὡς χιών ♦ - } χιών, οἵα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται λευκᾶναι. {Ν λευκᾶναι ♦ οὔτως λευκᾶναι }

Mk 9:4 Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσῇ, {Β Μωσῇ ♦ Μωσεῖ } {Ν Μωσῇ ♦ Μωϋσεῖ } καὶ ἥσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

Mk 9:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὁδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς {Ν σκηνὰς τρεῖς ♦ τρεῖς σκηνὰς } τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ {Β Μωσῇ ♦ Μωσεῖ } {Ν Μωσῇ ♦ Μωϋσεῖ } μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.

Mk 9:6 Οὐ γάρ ἥδει τί λαλήσει· {Ν λαλήσει ἥσαν γάρ ἔκφοβοι ♦ ἀποκριθῇ ἔκφοβοι γάρ ἐγένοντο } ἥσαν γάρ ἔκφοβοι.

Mk 9:7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἥλθεν {Ν ἥλθεν ♦ ἐγένετο } φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, Οὐτός ἐστιν ὁ νίός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἀκούετε ♦ ἀκούετε αὐτοῦ } ἀκούετε.

Mk 9:8 Καὶ ἔξαπινα περιβλεψάμενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἔαυτῶν.

Mk 9:9 ¶ Καταβαινόντων {Ν Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ ♦ Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ } δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅρους, διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται {Ν διηγήσωνται ἢ εἶδον ♦ ἢ εἶδον διηγήσωνται } ἢ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Mk 9:10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἔαυτούς, συζητοῦντες τί ἐστιν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Mk 9:11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες δτι Λέγουσιν οἱ γραμματεῖς δτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

Mk 9:12 Ὁ δὲ ἀποκριθείς, {Ν ἀποκριθείς εἶπεν ♦ ἔφη } εἶπεν αὐτοῖς, Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾶ {Ν ἀποκαθιστᾷ ♦ ἀποκαθιστάνει } πάντα• καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν νίδον τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἔξουδενωθῇ. {Ν ἔξουδενωθῇ ♦ ἔξουδενηθῇ }

Mk 9:13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν δτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ δσα ἡθέλησαν, {Ν ἡθέλησαν ♦ ἥθελον } καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

Mk 9:14 ¶ Καὶ ἐλθὼν {Ν ἐλθὼν ♦ ἐλθόντες } πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδεν {Ν εἶδεν ♦ εἶδον } ὄχλον πολὺν περὶ αὐτούς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. {Ν αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς }

Mk 9:15 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } πᾶς ὁ ὄχλος ἴδων {Ν ιδὼν αὐτὸν ἔξεθαμβήθη ♦ ιδόντες αὐτὸν ἔξεθαμβήθησαν } αὐτὸν ἔξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν.

Mk 9:16 Καὶ ἐπηρώτησεν τοὺς {Ν τοὺς γραμματεῖς ♦ αὐτούς } γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

Mk 9:17 Καὶ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ ἀπεκρίθη αὐτῷ } εἶς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ - } Διδάσκαλε, ἥνεγκα τὸν νίδον μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.

Mk 9:18 Καὶ ὅπου ἂν {Ν ἂν ♦ ἐὰν } αὐτὸν καταλάβῃ, ρήσσει αὐτόν• καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὄδόντας αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } καὶ ξηραίνεται• καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπα } τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸν ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἰσχυσαν.

Mk 9:19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ αὐτοῖς } λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρός με.

Mk 9:20 Καὶ ἥνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν• καὶ ιδὼν αὐτόν, εὐθέως {Ν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν ♦ τὸ πνεῦμα εὐθὺς συνεσπάραξεν } τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν• καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

Mk 9:21 Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστίν, ώς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπεν, Παιδιόθεν. {Ν Παιδιόθεν ♦ Ἐκ παιδιόθεν }

Mk 9:22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν {Ν αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ♦ καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν } καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν• ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, {Ν δύνασαι ♦ δύνη } βοήθησον ὑμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ὑμᾶς.

Mk 9:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τὸ εὶ δύνασαι {Ν δύνασαι πιστεῦσαι ♦ δύνη } πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

Mk 9:24 Καὶ {Ν Καὶ εὐθέως ♦ Εὐθὺς } εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ {Ν μετὰ δακρύων ♦ - } δακρύων ἔλεγεν, Πιστεύω, κύριε, {Ν κύριε ♦ - } βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

Mk 9:25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, Τὸ πνεῦμα {Ν πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν ♦ ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα} τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι {Ν σοι ἐπιτάσσω ♦ ἐπιτάσσω σοι} ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

Mk 9:26 Καὶ κράξαν, {Ν κράξαν ♦ κράξας} καὶ πολλὰ σπαράξαν {Ν σπαράξαν αὐτόν ♦ σπαράξας} αὐτόν, ἔξῆλθεν• καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς {Ν πολλοὺς ♦ τοὺς πολλοὺς} λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

Mk 9:27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν {Ν αὐτὸν τῆς χειρός ♦ τῆς χειρὸς αὐτοῦ} τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν• καὶ ἀνέστη.

Mk 9:28 Καὶ εἰσελθόντα {Ν εἰσελθόντα αὐτὸν ♦ εἰσελθόντος αὐτοῦ} αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων {Ν ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν ♦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτὸν} αὐτὸν κατ' ἰδίαν ὅτι Ἡμεῖς οὐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Mk 9:29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἔξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ {Ν καὶ νηστείᾳ ♦ -} νηστείᾳ.

Mk 9:30 ¶ Καὶ {Ν Καὶ ἐκεῖθεν ♦ Κάκειθεν} ἐκεῖθεν ἔξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας• καὶ οὐκ ἥθελεν ἵνα τις γνῶ. {Ν γνῶ ♦ γνοῖ}

Mk 9:31 Ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ οὐίος τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• καὶ ἀποκτανθείς, τῇ {Ν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ♦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας} τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Mk 9:32 Οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ὅρμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

Mk 9:33 ¶ Καὶ ἦλθεν {Ν ἦλθεν εἰς Καπερναούμ ♦ ἦλθον εἰς Καφαρναούμ} εἰς Καπερναούμ• καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτούς, Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς {Ν πρὸς ἑαυτούς ♦ -} ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

Mk 9:34 Οἱ δὲ ἐσιώπων• πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

Mk 9:35 Καὶ καθίσας ἐφώνησεν τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος.

Mk 9:36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν• καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς•

Mk 9:37 Ὅς ἐὰν {Ν ἐὰν ἐν ♦ ἐν ἐν} ἐν τῷ παιδίῳ δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται• καὶ ὃς ἐὰν {Ν ἐὰν ἐμὲ δέξηται ♦ ἐν ἐμὲ δέχηται} ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

Mk 9:38 ¶ Ἀπεκρίθη {Ν Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης λέγων ♦ Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης} δὲ αὐτῷ Ἰωάννης, {Β Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης} λέγων, Διδάσκαλε, εἰδομέν τινα τῷ {Ν τῷ ♦ ἐν τῷ} ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς {Ν ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν καὶ

ἐκωλύσαμεν ♦ καὶ ἐκωλύομεν } οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν• καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ {Ν ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ♦ ὅτι οὐκ ἡκολούθει } ἡμῖν.

Mk 9:39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Μὴ κωλύετε αὐτόν• οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι με.

Mk 9:40 Ὅς γάρ οὐκ ἐστιν καθ' ὑμῶν {Ν ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ♦ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν } ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

Mk 9:41 Ὅς γάρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν ὄνόματί μου, {Ν μου ♦ - } ὅτι χριστοῦ ἐστέ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ {Ν οὐ ♦ ὅτι οὐ } μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Mk 9:42 Καὶ ὃς ἂν {Ν ἂν ♦ ἂν } σκανδαλίσῃ ἔνα τῶν μικρῶν τῶν {Ν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ ♦ τούτων τῶν πιστευόντων [εἰς ἐμέ] } πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος {Ν λίθος μυλικὸς ♦ μύλος ὄνικὸς } μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

Mk 9:43 Καὶ ἂν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν• καλόν σοι {Ν σοι ἐστὶν ♦ ἐστίν σε } ἐστὶν κυλλὸν εἰς {Ν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ♦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν } τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χειρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Mk 9:44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. {Ν - }

Mk 9:45 Καὶ ἂν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν• καλόν ἐστίν σοι {Β σοι ♦ σε } {Ν σοι ♦ σε } εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς {Ν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ♦ - } τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Mk 9:46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. {Ν - }

Mk 9:47 Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν• καλόν σοι {Ν σοι ♦ σέ } ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ {Ν τοῦ πυρός ♦ - } πυρός,

Mk 9:48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Mk 9:49 Πᾶς γάρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ {Ν καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται ♦ - } πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται.

Mk 9:50 Καλὸν τὸ ἄλας• ἂν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἐχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, {Ν ἄλας καὶ ♦ ἄλα καὶ } καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Mk 10:1 Κάκειθεν {Ν Κάκειθεν ♦ Καὶ ἐκεῖθεν } ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ {Ν διὰ τοῦ ♦ [καὶ] } τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου• καὶ συμπορεύονται πάλιν ὅχλοι πρὸς αὐτόν• καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

Mk 10:2 Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι {Β Φαρισαῖοι ♦ οἱ Φαρισαῖοι } ἐπηρώτησαν {Ν ἐπηρώτησαν ♦ ἐπηρώτων } αὐτόν, Εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι,
πειράζοντες αὐτόν.

Mk 10:3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; {Ν Μωσῆς ♦
Μωϋσῆς }

Mk 10:4 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον Μωσῆς ἐπέτρεψεν ♦ εἶπαν Ἐπέτρεψεν Μωϋσῆς } Μωσῆς
ἐπέτρεψεν βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

Mk 10:5 Καὶ {Ν Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ♦ Ὁ δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς
τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην•

Mk 10:6 ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ {Ν ὁ θεός ♦ - }
θεός.

Mk 10:7 Ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν
μητέρα, καὶ {Ν καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ♦ [καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ] } προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,

Mk 10:8 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὡστε οὐκέτι εἰσὶν δύο, ἀλλὰ μία
σάρξ.

Mk 10:9 Ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Mk 10:10 Καὶ ἐν {Ν ἐν τῇ οἰκίᾳ ♦ εἰς τὴν οἰκίαν } τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
{Ν αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν ♦ περὶ τούτου ἐπηρώτων } περὶ τοῦ αὐτοῦ
ἐπηρώτησαν αὐτόν.

Mk 10:11 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὅς ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἂν } ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν•

Mk 10:12 καὶ ἐὰν γυνὴ {Ν γυνὴ ἀπολύσῃ ♦ αὐτὴ ἀπολύσασα } ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα
αὐτῆς καὶ {Ν καὶ γαμηθῆ ἄλλω ♦ γαμήσῃ ἄλλον } γαμηθῆ ἄλλω, μοιχᾶται.

Mk 10:13 ¶ Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ᾧνα ἄψηται {Ν ἄψηται αὐτῶν ♦ αὐτῶν
ἄψηται } αὐτῶν• οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων {Ν ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν ♦ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς } τοῖς προσφέρουσιν.

Mk 10:14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡγανάκτησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρός με• μὴ κωλύετε αὐτά• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ.

Mk 10:15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἂν } μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Mk 10:16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς {Ν τιθεὶς ♦ κατευλόγει τιθεὶς } τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτά, εὐλόγει {Ν εὐλόγει αὐτά ♦ - } αὐτά.

Mk 10:17 ¶ Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

Mk 10:18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εῖς, ὁ θεός.

Mk 10:19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσῃς, {Ν μοιχεύσῃς μὴ φονεύσῃς ♦ φονεύσῃς μὴ μοιχεύσῃς } μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

Mk 10:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς εἶπεν ♦ ἔφη } εἶπεν αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

Mk 10:21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἡγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐν σοι {Ν σοι ♦ σε } ὑστερεῖ• ὅπαγε, δόσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός πτωχοῖς, {Ν πτωχοῖς ♦ [τοῖς] πτωχοῖς } καὶ ἔχεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας {Ν ἄρας τὸν σταυρὸν ♦ - } τὸν σταυρόν.

Mk 10:22 Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν λυπούμενος• ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

Mk 10:23 ¶ Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται.

Mk 10:24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς, Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς {Ν τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν ♦ - } πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

Mk 10:25 Εὔκοπάτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τῆς {Ν τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ♦ [τῆς] τρυμαλιᾶς [τῆς] ῥαφίδος διελθεῖν } τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.

Mk 10:26 Οἱ δὲ περισσῶς ἔξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

Mk 10:27 Ἐμβλέψας δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ• πάντα γὰρ δυνατά ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ - } παρὰ τῷ θεῷ.

Mk 10:28 Ἡρξατο ὁ {Ν ὁ Πέτρος λέγειν ♦ λέγειν ὁ Πέτρος } Πέτρος λέγειν αὐτῷ, Ὅτού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν {Ν ἡκολουθήσαμέν ♦ ἡκολουθήκαμέν } σοι.

Mk 10:29 Ἀποκριθεὶς {Β Ἀποκριθεὶς ♦ Ἀποκριθεὶς δὲ } {Ν Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ♦ Ἐφη ὁ Ἰησοῦς } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, {Ν πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ♦ μητέρα ἢ πατέρα } ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγρούς, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ ἔνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, {Β ἔνεκεν τοῦ ♦ τοῦ }

Mk 10:30 ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἄγρούς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰώνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

Mk 10:31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ {Β καὶ ἔσχατοι ♦ καὶ οἱ ἔσχατοι } {Ν καὶ ἔσχατοι ♦ καὶ [οἱ] ἔσχατοι } ἔσχατοι πρῶτοι.

Mk 10:32 ¶ Ἡσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ {Ν καὶ ἀκολουθοῦντες ♦ οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες } ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν•

Mk 10:33 ὅτι Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματεῦσιν, {Ν γραμματεῦσιν ♦ τοῖς γραμματεῦσιν } καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν,

Mk 10:34 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν {Ν μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ ♦ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν } αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• {Ν αὐτόν καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ♦ καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας } καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Mk 10:35 ¶ Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες, {Ν λέγοντες ♦ λέγοντες αὐτῷ } Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἴτησωμεν, {Ν αἴτησωμεν ♦ αἴτησωμέν σε } ποιήσῃς ἡμῖν.

Mk 10:36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Τί θέλετε ποιῆσαί {Ν ποιῆσαί με ♦ [με] ποιήσω } με ὑμῖν;

Mk 10:37 Οἵ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἶς ἐκ {Ν ἐκ δεξιῶν σου ♦ σου ἐκ δεξιῶν } δεξιῶν σου καὶ εἶς ἐξ ἐξ εὐωνύμων {Ν εὐωνύμων σου ♦ ἀριστερῶν } σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

Mk 10:38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐκ οἴδατε τί αἴτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ {Ν καὶ ♦ ἥ } τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;

Mk 10:39 Οἵ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Τὸ μὲν {Ν μὲν ♦ - } ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε•

Mk 10:40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ {Ν καὶ ♦ ἥ } ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἶς ήτοίμασται.

Mk 10:41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

Mk 10:42 Ὁ {Ν 'Ο δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ♦ Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὃ Ἰησοῦς } δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς, Οἴδατε ὅτι οἱ

δοκούντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

Mk 10:43 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται {Ν ἔσται ἐν ♦ ἔστιν ἐν} ἐν ὑμῖν• ἀλλ' ὅς ἐὰν {Ν ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ♦ ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι } θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν ἔσται ὑμῶν διάκονος•

Mk 10:44 καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι ♦ ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι } θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος.

Mk 10:45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἥλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Mk 10:46 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ• καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὅχλου ἵκανού, υἱὸς {Ν υἱὸς ♦ ὁ υἱὸς } Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ {Ν ὁ τυφλὸς ♦ τυφλὸς προσαίτης } τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. {Ν προσαιτῶν ♦ - }

Mk 10:47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος {Ν Ναζωραῖός ♦ Ναζαρηνός } ἔστιν, ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν, Ὁ {Ν Ὁ υἱὸς ♦ γιὲ } υἱὸς Δαυίδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

Mk 10:48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοί, ἵνα σιωπήσῃ• ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Γιὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.

Mk 10:49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν φωνηθῆναι ♦ Φωνήσατε αὐτόν } φωνηθῆναι• καὶ φωνοῦσιν τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ, Θάρσει• ἔγειραι, {Ν ἔγειραι ♦ ἔγειρε } φωνεῖ σε.

Mk 10:50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς {Ν ἀναστὰς ♦ ἀναπηδήσας } ἥλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

Mk 10:51 Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει {Ν λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ♦ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις {Ν θέλεις ποιήσω σοί ♦ σοι θέλεις ποιήσω } ποιήσω σοί; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.

Mk 10:52 Ὁ {Ν Ὁ δὲ ♦ Καὶ ὁ } δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, "Υπαγε• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } ἀνέβλεψεν, καὶ ἤκολούθει τῷ {Ν τῷ Ἰησοῦ ♦ αὐτῷ } Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Mk 11:1 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, {Ν Ἱερουσαλήμ εἰς Βηθσφαγὴ ♦ Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγὴ } εἰς Βηθσφαγὴ {Β Βηθσφαγὴ ♦ Βηθφαγὴ } καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

Mk 11:2 καὶ λέγει αὐτοῖς, 'Υπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν• καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς } εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων {Ν ἀνθρώπων κεκάθικεν λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε ♦ οὗπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε } κεκάθικεν• λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

Mk 11:3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει• καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθὺς} αὐτὸν ἀποστέλλει ὥδε. {Ν ὡδε ♦ πάλιν ὥδε }

Mk 11:4 Ἀπῆλθον {Ν Ἀπῆλθον δὲ ♦ Καὶ ἀπῆλθον} δὲ καὶ εὑρον πῶλον {Β πῶλον ♦ τὸν πῶλον} δεδεμένον πρὸς τὴν {Ν τὴν ♦ - } θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

Mk 11:5 Καί τινες τῶν ἐκεī ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

Mk 11:6 Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο {Ν ἐνετείλατο ♦ εἶπεν} ὁ Ἰησοῦς• καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.

Mk 11:7 Καὶ ἤγαγον {Ν ἤγαγον ♦ φέρουσιν} τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν• καὶ ἐπέβαλον {Ν ἐπέβαλον ♦ ἐπιβάλλουσιν} αὐτῷ τὰ ἴμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ. {Ν ἐπ' αὐτῷ ♦ ἐπ' αὐτόν}

Mk 11:8 Πολλοὶ {Ν πολλοὶ δὲ τὰ ♦ Καὶ πολλοὶ τὰ} δὲ τὰ ἴμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν• ἄλλοι δὲ στοιβάδας {Ν στοιβάδας ἕκοπτον ♦ στιβάδας κόψαντες} ἕκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, {Ν δένδρων καὶ ἔστρωνυνον εἰς τὴν ὁδὸν ♦ ἀγρῶν} καὶ ἔστρωνυνον εἰς τὴν ὁδὸν.

Mk 11:9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, {Ν λέγοντες ♦ - } Ὡσαννά• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Mk 11:10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν {Ν ἐν ὀνόματι κυρίου ♦ - } ὀνόματι κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Mk 11:11 ¶ Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς καὶ ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν• καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὁψίας ἥδη οὕσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

Mk 11:12 ¶ Καὶ τῇ ἐπαύριον ἔξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασεν.

Mk 11:13 Καὶ ἵδων συκῆν μακρόθεν, {Ν μακρόθεν ♦ ἀπὸ μακρόθεν} ἔχουσαν φύλλα, ἥλθεν εἰ ἄρα εὐρήσει {Ν εὐρήσει τι ♦ τι εὐρήσει} τι ἐν αὐτῇ• καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα• οὐ {Ν οὐ γάρ ἦν καιρὸς ♦ ὁ γάρ καιρὸς οὐκ ἦν} γάρ ἦν καιρὸς σύκων.

Mk 11:14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ♦ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ} σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Mk 11:15 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ εἰσελθὼν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας {Ν ἀγοράζοντας ♦ τοὺς ἀγοράζοντας} ἐν τῷ ἱερῷ• καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψεν•

Mk 11:16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

Mk 11:17 Καὶ ἐδίδασκεν, λέγων {Ν λέγων ♦ καὶ ἔλεγεν} αὐτοῖς, Οὐ γέγραπται ὅτι 'Ο οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν; 'Υμεῖς δὲ ἐποιήσατε {Ν ἐποιήσατε ♦ πεποιήκατε} αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

Mk 11:18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς {Ν γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς} καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἔζητον πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν• ἐφοβοῦντο γάρ αὐτόν, ὅτι {Ν ὅτι πᾶς ♦ πᾶς γάρ} πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Mk 11:19 ¶ Καὶ ὅτε {Ν ὅτε ♦ ὅταν} ὁψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο {Ν ἐξεπορεύετο ♦ ἐξεπορεύοντο} ἔξω τῆς πόλεως.

Mk 11:20 ¶ Καὶ πρωῒ {Ν πρωΐ παραπορευόμενοι ♦ παραπορευόμενοι πρωΐ} παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ρίζῶν.

Mk 11:21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ, Ῥαββί, ἵδε, ἡ συκῆ ἦν κατηράσω ἐξήρανται.

Mk 11:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς, "Ἐχετε πίστιν θεοῦ.

Mk 11:23 Ἀμὴν γάρ {Ν γάρ ♦ -} λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὅρει τούτῳ, Ἐρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ {Ν πιστεύσῃ ♦ πιστεύῃ} ὅτι ἂν {Ν ἂ λέγει ♦ δ λαλεῖ} λέγει γίνεται• ἔσται αὐτῷ ὁ {Ν ὁ ἐὰν εἴπῃ ♦ -} ἐὰν εἴπῃ.

Mk 11:24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Πάντα ὅσα ἂν {Ν ἂν προσευχόμενοι αἰτήσθε ♦ προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε} προσευχόμενοι αἰτήσθε, {Β αἰτήσθε ♦ αἰτεῖσθε} πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, {Ν λαμβάνετε ♦ ἐλάβετε} καὶ ἔσται ὑμῖν.

Mk 11:25 Καὶ ὅταν στήκητε {Ν στήκητε ♦ στήκετε} προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος• ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Mk 11:26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. {Ν -}

Mk 11:27 ¶ Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα• καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

Mk 11:28 καὶ λέγουσιν {Ν λέγουσιν ♦ ἔλεγον} αὐτῷ, 'Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; Καὶ {Ν Καὶ τίς ♦ "Η τίς"} τίς σοι τὴν {Ν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ♦ ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην} ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῆς;

Mk 11:29 'Ο δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ -} εἶπεν αὐτοῖς, 'Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ -} ἐγὼ ἵνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mk 11:30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου {Ν Ἰωάννου ♦ τὸ Ἰωάννου} ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Ἀποκρίθητέ μοι.

Mk 11:31 Καὶ ἐλογίζοντο {Ν ἐλογίζοντο ♦ διελογίζοντο } πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες,
Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν] } οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ;

Mk 11:32 Ἀλλ' {Ν 'Αλλ' ♦ 'Αλλά } εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν•
{Ν λαόν ♦ ὄχλον } ἄπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι {Ν ὅτι ὅντως ♦ ὅντως ὅτι }
ὅντως προφήτης ἦν.

Mk 11:33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν {Ν λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ ♦ τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν }
τῷ Ἰησοῦ, Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } λέγει αὐτοῖς,
Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Mk 12:1 Καὶ ἥρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν, {Ν λέγειν ♦ λαλεῖν }
Ἄμπελῶνα ἐφύτευσεν {Ν ἐφύτευσεν ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπος ἐφύτευσεν } ἄνθρωπος,
καὶ περιέθηκεν φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον,
καὶ ἔξεδοτο {Ν ἔξεδοτο ♦ ἔξεδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

Mk 12:2 Καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν
γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ {Ν τοῦ καρποῦ ♦ τῶν καρπῶν } καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

Mk 12:3 Οἱ {Ν οἱ δὲ ♦ Καὶ } δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

Mk 12:4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον• κάκεῖνον
λιθοβολήσαντες {Ν λιθοβολήσαντες ♦ - } ἐκεφαλαίωσαν, {Ν ἐκεφαλαίωσαν ♦
ἐκεφαλίωσαν } καὶ ἀπέστειλαν {Ν ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον ♦ ἡτίμασαν } ἡτιμωμένον.

Mk 12:5 Καὶ πάλιν {Ν πάλιν ♦ - } ἄλλον ἀπέστειλεν• κάκεῖνον ἀπέκτειναν• καὶ
πολλοὺς ἄλλους, τοὺς {Ν τοὺς μὲν δέροντες τοὺς δὲ ἀποκτένοντες ♦ οὓς μὲν δέροντες
οὓς δὲ ἀποκτέννοντες } μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτένοντες.

Mk 12:6 Ἔτι οὖν {Ν οὖν ♦ - } ἔνα υἱὸν {Ν υἱὸν ἔχων ♦ εἶχεν υἱὸν } ἔχων ἀγαπητὸν
αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἀπέστειλεν καὶ {Ν καὶ ♦ - } αὐτὸν πρὸς {Ν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον ♦
ἔσχατον πρὸς αὐτούς } αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων ὅτι Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

Mk 12:7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον {Ν εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ♦ πρὸς ἑαυτοὺς εἶπαν }
πρὸς ἑαυτοὺς ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος• δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ
ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

Mk 12:8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἀπέκτειναν ♦ ἀπέκτειναν αὐτόν } ἀπέκτειναν,
καὶ ἔξεβαλον {Ν ἔξεβαλον ♦ ἔξεβαλον αὐτὸν } ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

Mk 12:9 Τί οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν] } ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ
ἀπολέσει τοὺς γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

Mk 12:10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, Λίθον δν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας•

Mk 12:11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Mk 12:12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

Mk 12:13 ¶ Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν λόγῳ.

Mk 12:14 Οἱ {Ν οἱ δὲ ἐλθόντες ♦ Καὶ ἐλθόντες } δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθῆς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις. "Εξεστιν κῆνσον {Ν κῆνσον Καίσαρι δοῦναι ♦ δοῦναι κῆνσον Καίσαρι } Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὗ;

Mk 12:15 Δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

Mk 12:16 Οἱ δὲ ἥνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Καίσαρος.

Mk 12:17 Καὶ {Ν Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ♦ Ὁ δὲ } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε {Ν Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος ♦ Τὰ Καίσαρος ἀπόδοτε } τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν {Ν ἐθαύμασαν ♦ ἐξεθαύμαζον } ἐπ' αὐτῷ.

Mk 12:18 ¶ Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν {Ν ἐπηρώτησαν ♦ ἐπηρώτων } αὐτόν, λέγοντες,

Mk 12:19 Διδάσκαλε, Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα {Ν τέκνα μὴ ἀφῆ ♦ μὴ ἀφῆ τέκνον } μὴ ἀφῆ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἔξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Mk 12:20 Ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκεν σπέρμα·

Mk 12:21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν, καὶ {Ν καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν ♦ μὴ καταλιπὼν } οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκεν σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὠσαύτως.

Mk 12:22 Καὶ ἔλαβον {Ν ἔλαβον αὐτὴν ♦ } αὐτὴν οἱ ἐπτά, καὶ οὐκ {Ν καὶ οὐκ ♦ οὐκ } ἀφῆκαν σπέρμα. Ἐσχάτη {Ν Ἐσχάτη ♦ Ἐσχατὸν } πάντων ἀπέθανεν {Ν ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή ♦ καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν } καὶ ἡ γυνή.

Mk 12:23 Ἐν τῇ ἀναστάσει, ὅταν {Ν ὅταν ἀναστῶσιν ♦ [ὅταν ἀναστῶσιν] } ἀναστῶσιν, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; Οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

Mk 12:24 Καὶ {Ν Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς ♦ Ἐφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς } ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ;

Mk 12:25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὕτε γαμοῦσιν, οὕτε γαμίσκονται, {Ν γαμίσκονται ♦ γαμίζονται } ἀλλ' εἰσὶν ώς ἄγγελοι οἱ {Ν οἱ ♦ - } ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Mk 12:26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, {Β Μωσέως ♦ Μωϋσέως} {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως} ἐπὶ τοῦ βάτου, ὡς {Ν ως ♦ πῶς} εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, λέγων, Ἐγώ ὁ θεὸς Ἀρραάμ, καὶ ὁ {Ν ὁ θεὸς Ἰσαάκ ♦ [δ] θεὸς Ἰσαάκ} θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; {Ν ὁ θεὸς Ἰακώβ ♦ [δ] θεὸς Ἰακώβ}

Mk 12:27 Οὐκ ἔστιν ὁ {Ν ὁ ♦ -} θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ θεὸς {Ν θεὸς ζώντων ♦ ζώντων} ζώντων• ύμεῖς {Ν ύμεῖς οὖν ♦ -} οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Mk 12:28 ¶ Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς {Ν εἰδὼς ♦ ιδὼν} ὅτι καλῶς αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἀπεκρίθη ♦ ἀπεκρίθη αὐτοῖς} ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν, Ποίᾳ ἔστιν πρώτη {Ν πρώτη πάντων ἐντολή ♦ ἐντολὴ πρώτη πάντων} πάντων ἐντολή;

Mk 12:29 Ὁ {Ν Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ♦ Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς} δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι Πρώτη πάντων {Ν πάντων τῶν ἐντολῶν ♦ ἔστιν} τῶν ἐντολῶν, Ἐκουε, Ἰσραήλ• κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἔστιν•

Mk 12:30 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη {Ν Αὕτη πρώτη ἐντολή ♦ -} πρώτη ἐντολή.

Mk 12:31 Καὶ {Ν Καὶ δευτέρα ὄμοια ♦ Δευτέρα} δευτέρα ὄμοια αὕτη, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ως σεαυτόν. Μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν.

Mk 12:32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς, Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας {Ν εἶπας ♦ εἶπες} ὅτι εἷς ἔστιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ•

Mk 12:33 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, {Ν ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ♦ -} καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ως ἔαυτόν, πλεῖόν {Ν πλειόν ♦ περισσότερόν} ἔστιν πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

Mk 12:34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤδων αὐτὸν {Ν αὐτὸν ὅτι ♦ [αὐτὸν]} ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ, Οὐ μακρὰν εἴ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτήσαι.

Mk 12:35 ¶ Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ χριστὸς υἱός ἔστιν {Ν ἔστιν Δαυίδ ♦ Δαυίδ ἔστιν} Δαυίδ;

Mk 12:36 Αὐτὸς γάρ {Ν γάρ ♦ -} Δαυίδ εἶπεν ἐν πνεύματι {Ν πνεύματι ἀγίῳ ♦ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ} ἀγίῳ, Λέγει {Ν Λέγει ὁ ♦ Εἶπεν} ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον {Ν ὑποπόδιον ♦ ὑποκάτω} τῶν ποδῶν σου.

Mk 12:37 Αὐτὸς οὖν {Ν οὖν ♦ -} Δαυίδ λέγει αὐτὸν κύριον• καὶ πόθεν υἱὸς {Ν υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν ♦ αὐτοῦ ἔστιν υἱός} αὐτοῦ ἔστιν; Καὶ ὁ {Ν ὁ ♦ [δ]} πολὺς ὄχλος ἥκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

Mk 12:38 ¶ Καὶ ἔλεγεν {Ν ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ♦ ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν} αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

Mk 12:39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις•

Mk 12:40 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι• οὗτοι λήψονται {Ν λήψονται ♦ λήψονται} περισσότερον κρίμα.

Mk 12:41 ¶ Καὶ καθίσας ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἔθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον• καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

Mk 12:42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὡς ἐστιν κοδράντης.

Mk 12:43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει {Ν λέγει ♦ εἶπεν} αὐτοῖς, Ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖστην πάντων βέβληκεν {Ν βέβληκεν ♦ ἔβαλεν} τῶν βαλλόντων {Β βαλλόντων ♦ βαλόντων} εἰς τὸ γαζοφυλάκιον•

Mk 12:44 πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον• αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὄσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Mk 13:1 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἴκοδομαί.

Mk 13:2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτῷ, Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφεθῆ λίθος {Ν λίθος ἐπὶ λίθῳ ♦ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον} ἐπὶ λίθῳ, δος οὐ μὴ καταλυθῇ.

Mk 13:3 ¶ Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων {Ν ἐπηρώτων ♦ ἐπηρώτα} αὐτὸν κατ' ιδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας,

Mk 13:4 Εἶπε {Ν Εἶπε ♦ Εἰπὼν} ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὃταν μέλλῃ πάντα {Ν πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι ♦ ταῦτα συντελεῖσθαι πάντα} ταῦτα συντελεῖσθαι;

Mk 13:5 'Ο δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν ♦ ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς} αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν, Βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

Mk 13:6 Πολλοὶ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου, λέγοντες ὅτι Ἐγώ εἰμι• καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

Mk 13:7 'Οταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε• δεῖ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } γενέσθαι, ἀλλ' οὕπω τὸ τέλος.

Mk 13:8 'Εγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ {Ν ἐπὶ ἔθνος ♦ ἐπὶ ἔθνος} ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν• καὶ {Ν καὶ ἔσονται σεισμοὶ ♦ ἔσονται σεισμοὶ} ἔσονται σεισμοὶ κατὰ

τόπους, καὶ {Ν καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαὶ ἀρχαὶ ♦ ἔσονται λιμοὶ ἀρχὴ } ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαῖ• ἀρχαὶ ὡδίνων ταῦτα.

Mk 13:9 ¶ Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἔαυτούς• παραδώσουσιν γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Mk 13:10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ {Ν δεῖ πρῶτον ♦ πρῶτον δεῖ } πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

Mk 13:11 "Οταν {Ν "Οταν δὲ ἀγάγωσιν ♦ Καὶ ὅταν ἄγωσιν } δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ {Ν μηδὲ μελετᾶτε ♦ - } μελετᾶτε• ἀλλ' ὁ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε• οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον.

Mk 13:12 Παραδώσει {Ν Παραδώσει δὲ ♦ Καὶ παραδώσει } δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον• καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

Mk 13:13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου• ό δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Mk 13:14 ¶ "Οταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ {Ν τὸ ρήθεν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ♦ - } ρήθεν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστῶς {Ν ἐστῶς ♦ ἐστηκότα } ὅπου οὐ δεῖ - ὁ ἀναγινώσκων νοείτω - τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη•

Mk 13:15 ό δὲ {Ν δὲ ♦ [δὲ] } ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς {Ν εἰς τὴν οἰκίαν ♦ - } τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω {Ν εἰσελθέτω ♦ εἰσελθάτω } ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ•

Mk 13:16 καὶ ό εἰς τὸν ἀγρὸν ὧν {Ν ὧν ♦ - } μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὄπίσω, ἄραι τὸ ἰμάτιον αὐτοῦ.

Mk 13:17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Mk 13:18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ {Ν ἡ φυγὴ ὑμῶν ♦ - } φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

Mk 13:19 "Εσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἡς {Ν ἡς ♦ ἡν } ἔκτισεν ό θεὸς ἔως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

Mk 13:20 Καὶ εὶ μὴ κύριος {Ν κύριος ἐκολόβωσεν ♦ ἐκολόβωσεν κύριος } ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας, οὐκ ἀν ἐσώθῃ πᾶσα σάρξ• ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, οὓς ἔξελέξατο, ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας.

Mk 13:21 Τότε {Β Τότε ♦ Καὶ τότε } {Ν Τότε ♦ Καὶ τότε } ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, Ἰδού, {Ν Ἰδού ὡδε ♦ Ἰδε ὡδε } ὥδε ὁ χριστός, ἢ {Ν ἢ Ἰδού ♦ Ἰδε } Ἰδού, ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.

Mk 13:22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ {Ν καὶ τοὺς ♦ τοὺς} τοὺς ἐκλεκτούς.

Mk 13:23 Ὦμεῖς δὲ βλέπετε• ἴδού, {Ν ἴδού ♦ - } προείρηκα ὑμῖν πάντα.

Mk 13:24 ¶ Ἄλλ' {Ν ἄλλ' ♦ ἄλλὰ} ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,

Mk 13:25 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ {Ν τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ♦ ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ} οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, {Ν ἐκπίπτοντες ♦ πίπτοντες} καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

Mk 13:26 Καὶ τότε ὅψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

Mk 13:27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ καὶ ♦ καὶ} καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἐκ ♦ [αὐτοῦ] ἐκ} ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

Mk 13:28 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν• ὅταν αὐτῆς {Ν αὐτῆς ἥδη ὁ κλάδος ♦ ἥδη ὁ κλάδος αὐτῆς} ἥδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν•

Mk 13:29 οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα {Ν ταῦτα ἴδητε ♦ ἴδητε ταῦτα} ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

Mk 13:30 Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρι {Ν μέχρι ♦ μέχρις} οὗ πάντα {Ν πάντα ταῦτα ♦ ταῦτα πάντα} ταῦτα γένηται.

Mk 13:31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, {Β παρελεύσεται ♦ παρελεύσονται} {Ν παρελεύσεται ♦ παρελεύσονται} οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. {Ν παρέλθωσιν ♦ παρελεύσονται}

Mk 13:32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ὥρας {Ν ὥρας ♦ τῆς ὥρας} οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ {Ν οἱ ἐν ♦ ἐν} ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

Mk 13:33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ {Ν καὶ προσεύχεσθε ♦ - } προσεύχεσθε• οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.

Mk 13:34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἔξουσίαν, καὶ {Ν καὶ ἐκάστῳ ♦ ἐκάστῳ} ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

Mk 13:35 Γρηγορεῖτε οὖν• οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὁψέ, {Ν ὁψέ ♦ ὁψέ} η μεσονυκτίου ♦ η ὁψέ η μεσονύκτιον} η μεσονυκτίου, η ἀλεκτοροφωνίας, η πρωῒ•

Mk 13:36 μὴ ἐλθὼν ἔξαίφνης εὔρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

Mk 13:37 Ὅτι {Ν Ὅτι ♦ Ο} δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγω, Γρηγορεῖτε.

Mk 14:1 Ὡν δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

Mk 14:2 Ὅτι λέγοντες δέ, {Ν δέ ♦ γάρ } Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος {Ν θόρυβος
ἔσται ♦ ἔσται θόρυβος } ἔσται τοῦ λαοῦ.

Mk 14:3 ¶ Καὶ ὅντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
κατακειμένου αὐτοῦ, ἥλθεν γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρον νάρδου
πιστικῆς πολυτελούς· καὶ {Ν καὶ συντρίψασα τὸ ♦ συντρίψασα τὴν } συντρίψασα τὸ
{Β τὸ ♦ τὸν } ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ {Ν κατὰ ♦ - } τῆς κεφαλῆς.

Mk 14:4 Ὁσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ {Ν καὶ λέγοντες ♦ - }
λέγοντες, Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

Mk 14:5 Ἦδύνατο γὰρ τοῦτο {Ν τοῦτο ♦ τοῦτο τὸ μύρον } πραθῆναι ἐπάνω
τριακοσίων {Ν τριακοσίων δηναρίων ♦ δηναρίων τριακοσίων } δηναρίων, καὶ
δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμώντο αὐτῇ.

Mk 14:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφετε αὕτην· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; Καλὸν
ἔργον εἰργάσατο {Ν εἰργάσατο ♦ ἡργάσατο } ἐν ἐμοί.

Mk 14:7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε
δύνασθε αὐτοὺς {Ν αὐτοὺς ♦ αὐτοῖς } εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Mk 14:8 Ὅτι ἔσχεν αὕτη {Ν αὕτη ♦ - } ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι μου {Ν μου τὸ
σῶμα ♦ τὸ σῶμά μου } τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Mk 14:9 Ἄμην λέγω {Β λέγω ♦ δὲ λέγω } {Ν λέγω ♦ δὲ λέγω } ύμῖν, ὅπου ἐὰν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο {Ν τοῦτο ♦ - } εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ
ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Mk 14:10 ¶ Καὶ ὁ {Ν ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ♦ Ἰούδας Ἰσκαριώθ ὁ } Ἰούδας ὁ
Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ {Ν
παραδῷ αὐτὸν ♦ αὐτὸν παραδοῖ } αὐτὸν αὐτοῖς.

Mk 14:11 Οἵ δὲ ἀκούσαντες ἔχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι, καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως {Ν εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ ♦ αὐτὸν εὐκαίρως
παραδοῖ } αὐτὸν παραδῷ.

Mk 14:12 ¶ Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἄζυμων, ὅτε τὸ Πάσχα ἔθυον, λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν {Β ἐτοιμάσωμεν ♦
ἐτοιμάσομεν } ἵνα φάγης τὸ Πάσχα;

Mk 14:13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς,
Ὕπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ύμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ,

Mk 14:14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι Ὁ διδάσκαλος λέγει, Ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα, ὅπου {Ν κατάλυμα ♦ κατάλυμά μου } τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

Mk 14:15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον {Β ἀνώγεον ♦ ἀνάγαιον } {Ν ἀνώγεον ♦ ἀνάγαιον } μέγα ἐστρωμένον ἔτοιμον• ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ♦ καὶ ἐκεῖ } ἔτοιμάσατε ἡμῖν.

Mk 14:16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } καὶ ἥλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὑρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.

Mk 14:17 ¶ Καὶ ὄψιας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

Mk 14:18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν {Ν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν } ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

Mk 14:19 Οἱ {Ν οἱ δὲ ♦ - } δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' {Ν καθ' ♦ κατὰ } εἰς, Μήτι {Ν Μήτι ἐγώ Καὶ ἄλλος ♦ - } ἐγώ; Καὶ ἄλλος, Μήτι ἐγώ;

Mk 14:20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς, Εἶς ἐκ {Ν ἐκ ♦ - } τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

Mk 14:21 Ὁ {Ν Ὁ μὲν ♦ Ὄτι ὁ μὲν } μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ• οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται• καλὸν ἦν {Ν ἦν ♦ - } αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος.

Mk 14:22 ¶ Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, Λάβετε, φάγετε• {Ν φάγετε ♦ - } τοῦτο ἔστιν τὸ σῶμά μου.

Mk 14:23 Καὶ λαβὼν τὸ {Ν τὸ ♦ - } ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

Mk 14:24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτό ἔστιν τὸ αἷμά μου, τὸ {Ν τὸ τῆς καινῆς ♦ τῆς } τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ {Ν περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν } πολλῶν ἐκχυνόμενον.

Mk 14:25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Mk 14:26 ¶ Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Mk 14:27 ¶ Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν {Ν ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ♦ - } ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ• ὅτι γέγραπται, Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται {Ν διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα ♦ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται } τὰ πρόβατα.

Mk 14:28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Mk 14:29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, Καὶ {Ν Καὶ εἰ ♦ Εἰ καὶ } εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

Mk 14:30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ σήμερον ἐν {Ν ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ♦ ταύτῃ τῇ νυκτί } τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἡ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ {Ν ἀπαρνήσῃ με ♦ με ἀπαρνήσῃ } με.

Mk 14:31 Ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ {Ν ἐκπερισσοῦ ἔλεγεν μᾶλλον ♦ ἐκπερισσῶς ἐλάλει } ἔλεγεν μᾶλλον, Ἐάν με {Ν με δέῃ ♦ δέῃ με } δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσωμαι. {Ν ἀπαρνήσωμαι ♦ ἀπαρνήσωμαι } Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

Mk 14:32 ¶ Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, {Ν Γεθσημανῆ ♦ Γεθσημανί } καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Καθίσατε ὥδε, ἔως προσεύξωμαι.

Mk 14:33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον {Ν Ἰάκωβον ♦ [τὸν] Ἰάκωβον } καὶ Ἰωάννην {Ν Ἰωάννην ♦ [τὸν] Ἰωάννην } μεθ' {Ν μεθ' ἑαυτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ } ἑαυτοῦ, καὶ ἥρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

Mk 14:34 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Περίλυπός ἔστιν ἡ ψυχή μου ἔως θανάτου• μείνατε ὥδε καὶ γρηγορεῖτε.

Mk 14:35 Καὶ προσελθὼν {Ν προσελθὼν ♦ προελθὼν } μικρόν, ἔπεσεν {Ν ἔπεσεν ♦ ἔπιπτεν } ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἔστιν, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

Mk 14:36 Καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι. Παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' {Ν ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο ♦ τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ } ἐμοῦ τοῦτο• ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ.

Mk 14:37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ, Σίμων, καθεύδεις; Οὐκ ἵσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

Mk 14:38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε {Ν εἰσέλθητε ♦ ἔλθητε } εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

Mk 14:39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

Mk 14:40 Καὶ ὑποστρέψας {Ν ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν ♦ πάλιν ἔλθων εὗρεν αὐτοὺς } εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας• ἥσαν γάρ οἱ {Ν οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ♦ αὐτῶν οἱ ὄφθαλμοὶ } ὄφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, {Ν βεβαρημένοι ♦ καταβαρυνόμενοι } καὶ οὐκ ἥδεισαν τί αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἀποκριθῶσιν ♦ ἀποκριθῶσιν αὐτῷ } ἀποκριθῶσιν.

Mk 14:41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Καθεύδετε λοιπὸν {Ν λοιπὸν ♦ τὸ λοιπὸν } καὶ ἀναπαύεσθε. Ἀπέχει• ἥλθεν ἡ ὥρα. Ἰδού, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

Mk 14:42 Ἔγείρεσθε, ἄγωμεν. Ἰδού, ὁ παραδιδούς με ἥγγικεν.

Mk 14:43 ¶ Καὶ εὐθέως, {Ν εὐθέως ♦ εὐθύς} ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἰς ὧν {Ν ὧν ♦ -} τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς {Ν πολὺς ♦ -} μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.

Mk 14:44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων, "Ον ἄν φιλήσω, αὐτός ἐστιν• κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε {Ν ἀπαγάγετε ♦ ἀπάγετε} ἀσφαλῶς.

Mk 14:45 Καὶ ἐλθών, εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ εὐθύς} προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ, {Ν αὐτῷ Ραββί ♦ -} Ραββί, ραββί• καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Mk 14:46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' {Ν ἐπ' αὐτὸν ♦ -} αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ♦ αὐτῷ} καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Mk 14:47 Εἶς δέ τις {Ν τις ♦ [τις]} τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ωτίον. {Ν ωτίον ♦ ωτάριον}

Mk 14:48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, 'Ως ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε {Ν ἐξήλθετε ♦ ἐξήλθατε} μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

Mk 14:49 Καθ' ἡμέραν ἥμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἵερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με• ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

Mk 14:50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες {Ν πάντες ἔφυγον ♦ ἔφυγον πάντες} ἔφυγον.

Mk 14:51 ¶ Καὶ εἶς {Ν εἶς τις νεανίσκος ἡκολούθησεν ♦ νεανίσκος τις συνηκολούθει} τις νεανίσκος ἡκολούθησεν αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ. Καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ {Ν οἱ νεανίσκοι ♦ -} νεανίσκοι•

Mk 14:52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' {Ν ἀπ' αὐτῶν ♦ -} αὐτῶν.

Mk 14:53 ¶ Καὶ ἀπῆγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα• καὶ συνέρχονται αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ -} πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

Mk 14:54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἡκολούθησεν αὐτῷ ἔως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως• καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

Mk 14:55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρισκον. {Ν εὗρισκον ♦ ηὗρισκον}

Mk 14:56 Πολλοὶ γάρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἥσαν.

Mk 14:57 Καί τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες

Mk 14:58 ὅτι Ἡμεῖς ἡκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.

Mk 14:59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἵση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

Mk 14:60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπηρώτησεν τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; Τί οὖτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

Mk 14:61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν {Ν οὐδὲν ἀπεκρίνατο ♦ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδέν } ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;

Mk 14:62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

Mk 14:63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει, Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;

Mk 14:64 Ἡκούσατε τῆς βλασφημίας. Τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι {Ν εἶναι ἔνοχον ♦ ἔνοχον εἶναι } ἔνοχον θανάτου.

Mk 14:65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ {Ν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον } πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ, Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.{Β ἔβαλλον ♦ ἔβαλον } {Ν ἔβαλλον ♦ ἔλαβον }

Mk 14:66 ¶ Καὶ ὅντος τοῦ Πέτρου ἐν {Ν ἐν τῇ αὐλῇ κάτω ♦ κάτω ἐν τῇ αὐλῇ } τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως,

Mk 14:67 καὶ ἴδούσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ ἥσθα ♦ ἥσθα τοῦ Ἰησοῦ } ἥσθα.

Mk 14:68 Ὁ δὲ ἥρνήσατο, λέγων, Οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὔτε } οἶδα, οὐδὲ {Β οὐδὲ ♦ οὔτε } {Ν οὐδὲ ♦ οὔτε } ἐπίσταμαι τί {Ν τί σὺ ♦ σὺ τί } σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον• καὶ {Ν καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν ♦ [καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν] } ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Mk 14:69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἴδούσα αὐτὸν πάλιν {Ν πάλιν ἤρξατο ♦ ἤρξατο πάλιν } ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν {Ν παρεστηκόσιν ♦ παρεστῶσιν } ὅτι Οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

Mk 14:70 Ὁ δὲ πάλιν ἤρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἰ• καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἰ, καὶ {Ν καὶ ἡ λαλιά σου ὅμοιάζει ♦ - } ἡ λαλιά σου ὅμοιάζει.

Mk 14:71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὅμνύναι ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

Mk 14:72 Καὶ ἐκ {Ν ἐκ ♦ εὐθὺς ἐκ } δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ρῆμα ὃ {Ν ὃ εἶπεν ♦ ως εἶπεν } εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσῃ {Ν ἀπαρνήσῃ με τρίς ♦ τρίς με ἀπαρνήσῃ } με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν.

Mk 15:1 Καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ἐπὶ τὸ ♦ εὐθὺς } ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ {Ν τῷ ♦ - } Πιλάτῳ.

Mk 15:2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Οὐ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν {Ν εἶπεν αὐτῷ ♦ αὐτῷ λέγει } αὐτῷ, Σὺ λέγεις.

Mk 15:3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά•

Mk 15:4 ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν {Ν ἐπηρώτησεν ♦ ἐπηρώτα } αὐτόν, λέγων, Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; Ἐδειπέτε, πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. {Ν καταμαρτυροῦσιν ♦ κατηγοροῦσιν }

Mk 15:5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

Mk 15:6 ¶ Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἔνα δέσμιον, ὅνπερ {Ν ὅνπερ ἡτοῦντο ♦ δν παρητοῦντο } ἡτοῦντο.

Mk 15:7 Ἡν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν {Ν συστασιαστῶν ♦ στασιαστῶν } δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

Mk 15:8 Καὶ ἀναβοήσας {Ν ἀναβοήσας ♦ ἀναβάς } ὁ ὄχλος ἤρξατο αἴτεισθαι καθὼς ἀεὶ {Ν ἀεὶ ♦ - } ἐποίει αὐτοῖς.

Mk 15:9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων, Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Mk 15:10 Ἐγίνωσκεν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

Mk 15:11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

Mk 15:12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν ♦ πάλιν ἀποκριθεὶς ἔλεγεν } πάλιν εἶπεν αὐτοῖς, Τί οὖν θέλετε {Ν θέλετε ποιήσω δν λέγετε ♦ [θέλετε] ποιήσω [δν λέγετε] τὸν } ποιήσω δν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Mk 15:13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν.

Mk 15:14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, Τί γὰρ κακὸν {Ν κακὸν ἐποίησεν ♦ ἐποίησεν κακόν } ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως {Ν περισσοτέρως ♦ περισσῶς } ἔκραξαν, Σταύρωσον αὐτόν.

Mk 15:15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν• καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.

Mk 15:16 ¶ Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστιν πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

Mk 15:17 Καὶ ἐνδύουσιν {Ν ἐνδύουσιν ♦ ἐνδιδύσκουσιν } αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον,

Mk 15:18 καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν, Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς {Β ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } {Ν ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεῦ } τῶν Ἰουδαίων•

Mk 15:19 καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Mk 15:20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἔξεδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματια τὰ {Ν τὰ ἴδια ♦ αὐτοῦ } ἵδια, καὶ ἔξαγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

Mk 15:21 ¶ Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἄγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Mk 15:22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ {Ν Γολγοθᾶ ♦ τὸν Γολγοθᾶν } τόπον, ὅ ἐστιν μεθερμηνεύμενον Κρανίου Τόπος.

Mk 15:23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν {Ν πιεῖν ♦ - } ἐσμυρνισμένον οἶνον• ὁ {Ν ὁ ♦ ὅς } δὲ οὐκ ἔλαβεν.

Mk 15:24 Καὶ σταυρώσαντες {Ν σταυρώσαντες αὐτόν ♦ σταυροῦσιν αὐτὸν καὶ } αὐτόν, διαμερίζονται τὰ ἴματια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ.

Mk 15:25 Ἡν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

Mk 15:26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἵτιας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Mk 15:27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστάς, ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

Mk 15:28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. {Ν - }

Mk 15:29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Ούά, ὁ καταλύων τὸν ναόν καὶ ἐν {Ν ἐν τριοῖν ἡμέραις οἰκοδομῶν ♦ οἰκοδομῶν ἐν τρισὶν ἡμέραις } τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,

Mk 15:30 σῶσον σεαυτόν, καὶ {Ν καὶ κατάβα ♦ καταβὰς } κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

Mk 15:31 Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον, Ἀλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

Mk 15:32 Ὁ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ {Ν τοῦ Ἰσραὴλ ♦ Ἰσραὴλ } Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. {Ν πιστεύσωμεν αὐτῷ ♦

πιστεύσωμεν } Καὶ {Β πιστεύσωμεν αὐτῷ ♦ πιστεύσωμεν } οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ {Ν συνεσταυρωμένοι ♦ συνεσταυρωμένοι σὺν } ὧνείδιζον αὐτόν.

Mk 15:33 ¶ Γενομένης {Ν Γενομένης δὲ ♦ Καὶ γενομένης } δὲ ὥρας ἔκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης.

Mk 15:34 Καὶ τῇ ὥρᾳ {Ν ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ♦ ἐνάτῃ ὥρᾳ } τῇ ἐνάτῃ ἐβόήσεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, {Ν λέγων ♦ - } Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λιμὰ {Ν λιμὰ ♦ λεμα } σαβαχθανί; Ὁ ἐστιν μεθερμηνεύμενον, Ὁ θεός μου, ὁ θεός μου, εἰς τί με {Ν με ἐγκατέλιπες ♦ ἐγκατέλιπές με } ἐγκατέλιπες;

Mk 15:35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον, Ἰδού, {Ν Ἰδού ♦ Ἰδε } Ἡλίαν φωνεῖ.

Mk 15:36 Δραμὸν δὲ εἶς, {Ν εῖς καὶ ♦ τις [καὶ] } καὶ γεμίσας σπόγγον ὕξους, περιθείς τε {Ν τε ♦ - } καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων, Ἀφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

Mk 15:37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσεν.

Mk 15:38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἀπ' } ἄνωθεν ἔως κάτω.

Mk 15:39 Ἰδών δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράξας {Ν κράξας ♦ - } ἐξέπνευσεν, εἶπεν, Ἄληθῶς ὁ {Ν ὁ ἀνθρωπὸς οὗτος ♦ οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς } ἀνθρωπὸς οὗτος υἱὸς ἦν {Ν ἦν θεοῦ ♦ θεού ἦν } θεοῦ.

Mk 15:40 Ἡσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν {Ν ἦν ♦ - } καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ {Ν τοῦ Ἰακώβου ♦ Ἰακώβου } Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ {Ν Ἰωσῆ ♦ Ἰωσῆτος } μῆτηρ, καὶ Σαλώμη,

Mk 15:41 αἳ καί, {Ν αὖ καί ♦ αὕ } ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἡκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Mk 15:42 ¶ Καὶ ἥδη ὁψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν Παρασκευή, ὅ ἐστιν προσάρβιατον, {Β προσάρβιατον ♦ πρὸς σάρβιατον }

Mk 15:43 ἥλθεν {Ν ἥλθεν Ἰωσὴφ ὁ ♦ ἥλθων Ἰωσὴφ [ό] } Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσῆμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• τολμήσας εἰσῆλθεν πρὸς Πιλάτον, {Ν πιλάτον ♦ τὸν πιλάτον } καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Mk 15:44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθνηκεν• καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν.

Mk 15:45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα {Ν σῶμα ♦ πτῶμα } τῷ Ἰωσῆφ.

Mk 15:46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ {Ν καὶ καθελῶν ♦ καθελῶν } καθελῶν αὐτόν, ἐνείλησεν τῇ σινδόνι, καὶ κατέθηκεν {Ν κατέθηκεν ♦ ἔθηκεν } αὐτὸν ἐν μνημείῳ,

ὅτιν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

Mk 15:47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ {Ν Ἰωσῆ ♦ ἡ Ἰωσῆτος } ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. {Ν τίθεται ♦ τέθειται }

Mk 16:1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου {Β Ἰακώβου ♦ ἡ τοῦ Ἰακώβου } {Ν Ἰακώβου ♦ ἡ [τοῦ] Ἰακώβου } καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

Mk 16:2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς {Ν τῆς μιᾶς ♦ τῇ μιᾷ τῶν } μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

Mk 16:3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς, Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

Mk 16:4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἥν γὰρ μέγας σφόδρα.

Mk 16:5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἔξεθαμβήθησαν.

Mk 16:6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς, Μή ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὁδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.

Mk 16:7 Ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι Προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεὶ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

Mk 16:8 Καὶ ἔξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν δὲ {Ν δὲ ♦ γάρ } αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδὲν οὐδὲν εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } ἐφοβοῦντο γάρ. {Ν γάρ ♦ γάρ + [[shorter ending]]}

Mk 16:9 ¶ Ἀναστὰς {Ν Ἀναστὰς ♦ [[Ἀναστὰς } δὲ πρωΐ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' {Ν ἀφ' ♦ παρ'} } ἥς ἐκβεβλήκει ἐπτὰ δαιμόνια.

Mk 16:10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσιν καὶ κλαίουσιν.

Mk 16:11 Κάκεινοι ὀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἡπίστησαν.

Mk 16:12 ¶ Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

Mk 16:13 Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

Mk 16:14 ¶ "Υστερον ἀνακειμένοις {Ν ἀνακειμένοις ♦ [δὲ] ἀνακειμένοις } αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

Mk 16:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἄπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

Mk 16:16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται• ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

Mk 16:17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει• ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν• γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς.

Mk 16:18 Ὁφεις {Ν ὅφεις ♦ [καὶ ἐν ταῖς χερσὶν] ὅφεις } ἀροῦσιν• κὰν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ• ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

Mk 16:19 ¶ Ὁ μὲν οὖν κύριος, {Ν κύριος ♦ κύριος Ἰησοῦς } μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη {Ν ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.

Mk 16:20 Ἐκεῖνοι δὲ ἔξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν. {Ν σημείων. Ἀμήν ♦ σημείων.] }

KATA LOYKAN

Lk 1:1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ήμīν πραγμάτων,

Lk 1:2 καθὼς παρέδοσαν ήμīν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου,

Lk 1:3 ἔδοξεν κάμοί, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε,

Lk 1:4 ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

Lk 1:5 ¶ Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά• καὶ ἡ {Ν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ♦ γυνὴ αὐτῷ } γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

Lk 1:6 Ἡσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον {Ν ἐνώπιον ♦ ἐναντίον } τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου ἀμεμπτοι.

Lk 1:7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ {Ν ἡ Ἐλισάβετ ἦν ♦ ἦν ἡ Ἐλισάβετ } Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

Lk 1:8 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ,

Lk 1:9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχεν τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθών εἰς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου.

Lk 1:10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

Lk 1:11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

Lk 1:12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἵδων, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

Lk 1:13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία• διότι εἰσηκούσθη ἡ δέσησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

Lk 1:14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει {Ν γεννήσει ♦ γενέσει} αὐτοῦ χαρήσονται.

Lk 1:15 Ἐσται γάρ μέγας ἐνώπιον τοῦ {Β τοῦ ♦ - } {Ν τοῦ ♦ [τοῦ] } κυρίου, καὶ οὗνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ, καὶ πνεύματος ἀγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

Lk 1:16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν•

Lk 1:17 καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

Lk 1:18 Καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγώ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

Lk 1:19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ• καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

Lk 1:20 Καὶ ἴδού, ἔσῃ σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἕχρι ἷς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

Lk 1:21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν• καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ ♦ ἐν τῷ ναῷ αὐτόν} ἐν τῷ ναῷ.

Lk 1:22 Ἐξελθών δὲ οὐκ ἤδύνατο {Ν ἤδύνατο ♦ ἤδύνατο} λαλῆσαι αὐτοῖς• καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἔωρακεν ἐν τῷ ναῷ• καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός.

Lk 1:23 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Lk 1:24 ¶ Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυψεν ἔαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα

Lk 1:25 ὅτι Οὗτως μοι πεποίηκεν ὁ {Ν ὁ ♦ - } κύριος ἐν ἡμέραις αἵς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ {Ν τὸ ♦ - } ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Lk 1:26 ¶ Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ {Ν ὑπὸ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἥ ὄνομα Ναζαρέτ, {Ν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ }

Lk 1:27 πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην {Ν μεμνηστευμένην ♦ ἐμνηστευμένην } ἀνδρί, ὃ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

Lk 1:28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ {Ν ὁ ἄγγελος ♦ - } ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη {Ν εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ♦ - } σὺ ἐν γυναιξίν.

Lk 1:29 Ἡ δὲ ἴδούσα {Ν ιδούσα ♦ - } διεταράχθη {Ν διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ♦ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη } ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

Lk 1:30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, Μή φοβοῦ, Μαριάμ· εὑρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ.

Lk 1:31 Καὶ ἴδού, συλλήψῃ {Ν συλλήψῃ ♦ συλλήμψῃ } ἐν γαστρί, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Lk 1:32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυίδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,

Lk 1:33 καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

Lk 1:34 Εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

Lk 1:35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, Πνεῦμα ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ.

Lk 1:36 Καὶ ἴδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής {Ν συγγενής ♦ συγγενίς } σου, καὶ αὐτὴ συνειληφεῖ {Ν συνειληφεῖ ♦ συνείληφεν } υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἔκτος ἔστιν αὐτῇ τῇ καλουμένη στείρᾳ.

Lk 1:37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ {Ν τῷ θεῷ ♦ τοῦ θεοῦ } θεῷ πᾶν ρῆμα.

Lk 1:38 Εἶπεν δὲ Μαριάμ, Ἰδού, ἡ δούλη κυρίου· γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Lk 1:39 ¶ Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὁρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα,

Lk 1:40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

Lk 1:41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἥκουσεν ἡ {Ν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ♦ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἡ Ἐλισάβετ } Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου ἡ Ἐλισάβετ,

Lk 1:42 καὶ ἀνεφώνησεν φωνῇ {Ν φωνῇ ♦ κραυγῇ } μεγάλῃ, καὶ εἶπεν, Εὔλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Lk 1:43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυρίου μου πρός με; {Ν με ♦ ἐμέ }

Lk 1:44 Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ {Ν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ♦ ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος } βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

Lk 1:45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.

Lk 1:46 Καὶ εἶπεν Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον,

Lk 1:47 καὶ ἡγαλλίασεν τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Lk 1:48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦντος με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Lk 1:49 Ὅτι ἐποίησεν μοι μεγαλεῖα {Ν μεγαλεῖα ♦ μεγάλα } ὁ δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Lk 1:50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν {Ν γενεῶν ♦ καὶ γενεὰς } τοῖς φιβουμένοις αὐτόν.

Lk 1:51 Ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ• διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Lk 1:52 Καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὢψωσεν ταπεινούς.

Lk 1:53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Lk 1:54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

Lk 1:55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Lk 1:56 ¶ Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ {Ν ὡσεὶ ♦ ὡς } μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Lk 1:57 ¶ Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτῆν, καὶ ἐγέννησεν γιόν.

Lk 1:58 Καὶ ἥκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

Lk 1:59 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὄγδοῃ {Ν ὄγδοη ἡμέρᾳ ♦ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ } ἡμέρα, ἥλθον περιτεμένην τὸ παιδίον• καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν.

Lk 1:60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

Lk 1:61 Καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτὴν ὅτι Οὐδείς ἐστιν ἐν {Ν ἐν τῇ συγγενείᾳ ♦ ἐκ τῆς συγγενείας } τῇ συγγενείᾳ σου δὲς καλεῖται τῷ ὄνόματι τούτῳ.

Lk 1:62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ αὐτό }

Lk 1:63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν, λέγων, Ἰωάννης ἐστὶν τὸ {Ν τὸ ♦ - } ὄνομα αὐτοῦ• καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

Lk 1:64 Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν.

Lk 1:65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς• καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὥρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

Lk 1:66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ {Ν χεὶρ ♦ γὰρ χεὶρ } κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

Lk 1:67 ¶ Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἀγίου, καὶ προεφήτευσεν, {Ν προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } λέγων,

Lk 1:68 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

Lk 1:69 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ {Ν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ ♦ οἴκῳ Δαυὶδ }

οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ -

Lk 1:70 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἀγίων τῶν μισούντων ἡμᾶς•

Lk 1:71 σωτηρίαν ἔξ ἔχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς•

Lk 1:72 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ,

Lk 1:73 ὅρκον ὃν ὕμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

Lk 1:74 ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν {Ν τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν ♦ ἔχθρῶν } ἔχθρῶν ἡμῶν
ρυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ

Lk 1:75 ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας {Ν πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ♦ πάσαις ταῖς ἡμέραις } τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Lk 1:76 Καὶ σύ, {Ν σύ ♦ σὺ δέ } παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ•
προπορεύῃ γάρ πρὸ {Ν πρὸ προσώπου ♦ ἐνώπιον } προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι
ὅδοὺς αὐτοῦ•

Lk 1:77 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἄμαρτιῶν
αὐτῶν,

Lk 1:78 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο {Ν ἐπεσκέψατο ♦
ἐπισκέψεται } ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

Lk 1:79 ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ
κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Lk 1:80 ¶ Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανεν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις ἔως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Lk 2:1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθεν δόγμα παρὰ Καίσαρος
Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Lk 2:2 Αὕτη ἡ {Ν ἡ ♦ - } ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας
Κυρηνίου.

Lk 2:3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν {Ν ἴδιαν ♦
ἐαυτοῦ } πόλιν.

Lk 2:4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, {Ν Ναζαρέτ
♦ Ναζαρέθ } εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυίδ, ἵτις καλεῖται Βηθλέεμ, διὰ τὸ
εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυίδ,

Lk 2:5 ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ {Ν μεμνηστευμένῃ αὐτῷ
γυναικί ♦ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ } αὐτῷ γυναικί, οὕσῃ ἐγκύῳ.

Lk 2:6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν
αὐτήν.

Lk 2:7 Καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν,
καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ {Ν τῇ ♦ - } φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ
καταλύματι.

Lk 2:8 ¶ Καὶ ποιμένες ἥσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ
φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.

Lk 2:9 Καὶ ἴδού, {Ν ιδού ♦ - } ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα κυρίου
περιέλαμψεν αὐτούς• καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Lk 2:10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἵδοὺ γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

Lk 2:11 ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἔστιν χριστὸς κύριος, ἐν πόλει Δαυίδ.

Lk 2:12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον {Ν κείμενον ♦ καὶ κείμενον} ἐν φάτνῃ.

Lk 2:13 Καὶ ἔξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν θεόν, καὶ λεγόντων,

Lk 2:14 Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. {Ν εὐδοκία ♦ εὐδοκίας}

Lk 2:15 ¶ Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ {Ν καὶ οἱ ἀνθρώποι ♦ - } οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον {Ν εἶπον ♦ ἐλάλουν} πρὸς ἀλλήλους, Διέλθωμεν δὴ ἔως Βηθλέεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρήμα τοῦτο τὸ γεγονός, δὸς κύριος ἐγνώρισεν ὑμῖν.

Lk 2:16 Καὶ ἥλθον {Ν ἥλθον ♦ ἥλθαν} σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον {Ν ἀνεῦρον ♦ ἀνεῦραν} τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

Lk 2:17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν {Ν διεγνώρισαν ♦ ἐγνώρισαν} περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.

Lk 2:18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

Lk 2:19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Lk 2:20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεόν ἐπὶ πᾶσιν οὓς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Lk 2:21 ¶ Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμένην αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι {Ν συλληφθῆναι ♦ συλλημφθῆναι} αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Lk 2:22 ¶ Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως} ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ κυρίῳ -

Lk 2:23 καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι Πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν ἄγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται -

Lk 2:24 καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ {Ν νόμῳ ♦ τῷ νόμῳ} κυρίου, Ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς {Ν νεοσσοὺς ♦ νοσσοὺς} περιστερῶν.

Lk 2:25 Καὶ ἴδού, ἦν {Ν ἦν ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπος ἦν } ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ
ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος
παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πνεῦμα ἦν ἄγιον ἐπ' αὐτόν.

Lk 2:26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου, μὴ ἴδεῖν
θάνατον πρὶν ἥ {Ν ἥ ♦ [ἥ] ἂν} ᾔδη τὸν χριστὸν κυρίου.

Lk 2:27 Καὶ ἥλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν• καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς
γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου
περὶ αὐτοῦ,

Lk 2:28 καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸς εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } καὶ
εὐλόγησεν τὸν θεόν, καὶ εἶπεν,

Lk 2:29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ἄρμα σου, ἐν εἰρήνῃ•

Lk 2:30 ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

Lk 2:31 ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν•

Lk 2:32 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Lk 2:33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ {Ν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ♦ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ } καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.

Lk 2:34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, Ἰδού, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον•

Lk 2:35 καὶ σοῦ δὲ {Ν δὲ ♦ [δὲ]} αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία• ὅπως
ἄν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

Lk 2:36 Καὶ ἦν "Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουρῆλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ - αὕτη
προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη {Ν ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ♦ μετὰ ἀνδρὸς
ἔτη } μετὰ ἀνδρὸς ἔπτα ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς,

Lk 2:37 καὶ αὕτη χήρα ὡς {Ν ὡς ♦ ἔως } ἐτῶν ὅγδοήκοντα τεσσάρων - ἥ οὐκ
ἀφίστατο ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ - } τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσιν λατρεύουσα νύκτα
καὶ ἡμέραν.

Lk 2:38 Καὶ αὕτη αὐτῇ {Ν αὕτη αὐτῇ ♦ αὐτῇ } τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ
κυρίῳ, {Ν κυρίῳ ♦ θεῷ } καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις
λύτρωσιν ἐν {Ν ἐν ♦ - } Ἱερουσαλήμ.

Lk 2:39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἄπαντα {Ν ἄπαντα ♦ πάντα } τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου,
ὑπέστρεψαν {Ν ὑπέστρεψαν ♦ ἐπέστρεψαν } εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν {Ν τὴν πόλιν ♦
πόλιν } πόλιν ἔαυτῶν Ναζαρέτ. {Ν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ }

Lk 2:40 ¶ Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανεν, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, {Ν πνεύματι ♦ - }
πληρούμενον σοφίας• {Ν σοφίας ♦ σοφίᾳ } καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Lk 2:41 ¶ Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.

Lk 2:42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων {Ν ἀναβάντων ♦ ἀναβαίνοντων} αὐτῶν εἰς {Ν εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ - } Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς,

Lk 2:43 καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ• καὶ οὐκ ἔγνω {Ν ἔγνω Ἰωσῆφ καὶ ἡ μήτηρ ♦ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς} Ἰωσῆφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Lk 2:44 νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι ♦ εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ } τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἥλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσιν {Ν συγγενέσιν καὶ ἐν ♦ συγγενεῦσιν καὶ} καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς•

Lk 2:45 καὶ μὴ εὑρόντες αὐτόν, {Ν αὐτόν ὑπέστρεψαν ♦ ὑπέστρεψαν} ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες {Ν ζητοῦντες ♦ ἀναζητοῦντες} αὐτόν.

Lk 2:46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' {Ν μεθ' ♦ μετὰ} ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἰερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

Lk 2:47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

Lk 2:48 Καὶ ἴδοντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν• καὶ πρὸς {Ν πρὸς ♦ εἶπεν πρὸς} αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ - } Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; Ἰδού, ὁ πατήρ σου κάγω ὁδυνώμενοι ἔζητοῦμέν σε.

Lk 2:49 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί ὅτι ἐζητεῖτε με; Οὐκ ἥδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;

Lk 2:50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ρῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

Lk 2:51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἥλθεν εἰς Ναζαρέτ• {Ν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ} καὶ ἦν ὁ πατασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ρήματα ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ - } ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Lk 2:52 ¶ Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφίᾳ {Ν σοφίᾳ ♦ [ἐν τῇ] σοφίᾳ} καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Lk 3:1 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαὶ δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος {Ν καὶ τετραρχοῦντος ♦ καὶ τετρααρχοῦντος} τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος {Ν αὐτοῦ τετραρχοῦντος ♦ αὐτοῦ τετρααρχοῦντος} τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, {Ν Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος ♦ Ἀβιληνῆς τετρααρχοῦντος}

Lk 3:2 ἐπὶ ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ρῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Lk 3:3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν {Ν τὴν ♦ [τὴν] } περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,
κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν•

Lk 3:4 ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος, {Ν
λέγοντος ♦ - } Φωνὴ βιώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου•
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Lk 3:5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται• καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς
λείας•

Lk 3:6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ.

Lk 3:7 ¶ Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,
Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς;

Lk 3:8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας• καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν
ἐαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ• λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ
τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

Lk 3:9 Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται• πᾶν οὖν
δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

Lk 3:10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσομεν; {Ν
ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν }

Lk 3:11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει {Ν λέγει ♦ ἔλεγεν } αὐτοῖς, Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι• καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὅμοίως ποιείτω.

Lk 3:12 Ἡλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς
αὐτόν, Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; {Ν ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν }

Lk 3:13 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
πράσσετε.

Lk 3:14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες, Καὶ {Ν Καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσομεν ♦ Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς } ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπεν πρὸς {Ν πρὸς
αὐτούς ♦ αὐτοῖς } αὐτούς, Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε• καὶ
ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψώνιοις ὑμῶν.

Lk 3:15 ¶ Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ χριστός,

Lk 3:16 ἀπεκρίνατο ὁ {Ν ὁ Ἰωάννης ἄπασιν λέγων ♦ λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης } Ἰωάννης,
ἄπασιν λέγων, Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς• ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου,
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ• αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν πνεύματι ἀγίῳ καὶ πυρί•

Lk 3:17 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ {Ν καὶ διακαθαριεῖ ♦ διακαθάραι } διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει {Ν συνάξει ♦ συναγαγεῖν } τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.

Lk 3:18 ¶ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν•

Lk 3:19 ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, {Ν τετράρχης ♦ τετραάρχης } ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρῳδίαδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

Lk 3:20 προσέθηκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, καὶ {Ν καὶ κατέκλεισεν ♦ [καὶ] κατέκλεισεν } κατέκλεισεν τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ {Ν τῇ ♦ - } φυλακῇ.

Lk 3:21 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἄπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν,

Lk 3:22 καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον σωματικῷ εἶδει ὡσεὶ {Ν ὡσεὶ ♦ ὡς } περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἔξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν, {Ν λέγουσαν ♦ - } Σὺ εἶ ὁ νιός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Lk 3:23 ¶ Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς ὡσεὶ {Ν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ♦ ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα } ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὥν - ὡς {Ν ὡς ἐνομίζετο νιὸς ♦ νιός ὡς ἐνομίζετο } ἐνομίζετο - νιὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλί,

Lk 3:24 τοῦ Ματθάτ, {Ν Ματθάτ ♦ Μαθθάτ } τοῦ Λευΐ, τοῦ Μελχί, τοῦ Ἰαννά, {Ν Ἰαννά ♦ Ἰανναί } τοῦ Ἰωσήφ,

Lk 3:25 τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμώς, τοῦ Ναούμ, τοῦ Ἐσλί, τοῦ Ναγγαί,

Lk 3:26 τοῦ Μαάθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ Σεμεῖ, {Β Σεμεῖ ♦ Σεμεεῖ } {Ν Σεμεῖ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰούδα ♦ Σεμεῖν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωάδα } τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,

Lk 3:27 τοῦ Ἰωανάν, {Β Ἰωανάν ♦ Ἰωαννᾶ } τοῦ Ῥησά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί,

Lk 3:28 τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, {Ν Ἐλμωδάμ ♦ Ἐλμαδάμ } τοῦ Ἡρ,

Lk 3:29 τοῦ Ἰωσή, {Ν Ἰωσή ♦ Ἰησοῦ } τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρείμ, {Ν Ἰωρείμ τοῦ Ματθάτ ♦ Ἰωρίμ τοῦ Μαθθάτ } τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευΐ,

Lk 3:30 τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, {Ν Ἰωνάν τοῦ Ἐλιακείμ ♦ Ἰωνάμ τοῦ Ἐλιακείμ } τοῦ Ἐλιακείμ,

Lk 3:31 τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, {Ν Μαϊνάν ♦ Μεννά } τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, {Ν Ναθάν ♦ Ναθάμ } τοῦ Δαυΐδ,

Lk 3:32 τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὀβίδ, {Ν Ὀβίδ τοῦ Βοόζ τοῦ Σαλμών ♦ Ἰωβίδ τοῦ Βόος τοῦ Σαλά } τοῦ Βοόζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών,

Lk 3:33 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, {Β Ἀράμ, ♦ Ἀράμ, τοῦ Ἰωράμ, } {Ν Ἀράμ ♦ Ἀδμίν τοῦ Ἀρνί } τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα,

Lk 3:34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, {Β Θάρα ♦ Θάρρα } τοῦ Ναχώρ,

Lk 3:35 τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ Φάλεγ, {Β Φάλεγ ♦ Φαλέκ } {Ν Φάλεγ ♦ Φαλέκ } τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά,

Lk 3:36 τοῦ Καϊνάν, {Ν Καϊνάν ♦ Καϊνάμ } τοῦ Ἀρφαξάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,

Lk 3:37 τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, {Ν Ἰαρέδ ♦ Ἰάρετ } τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν, {Ν Καϊνάν ♦ Καϊνάμ }

Lk 3:38 τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἄδάμ, τοῦ θεοῦ.

Lk 4:1 Ἰησοῦς δὲ πνεύματος {Ν πνεύματος ἀγίου πλήρης ♦ πλήρης πνεύματος ἀγίου } ἀγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς {Ν εἰς τὴν ἔρημον ♦ ἐν τῇ ἔρημῳ } τὴν ἔρημον,

Lk 4:2 ἡμέρας τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις• καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον {Ν ὕστερον ♦ - } ἐπείνασεν.

Lk 4:3 Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν δὲ } εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

Lk 4:4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν ♦ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς } πρὸς αὐτόν, λέγων, {Ν λέγων ♦ - } Γέγραπται ὅτι Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, {Β ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } {Ν ἄνθρωπος ♦ ὁ ἄνθρωπος } ἀλλ' {Ν ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι θεοῦ - } ἐπὶ παντὶ ρήματι θεοῦ.

Lk 4:5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ {Ν ὁ διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν - } διάβολος εἰς ὅρος ὑψηλὸν ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου.

Lk 4:6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος, Σοὶ δώσω τὴν ἔξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν• ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ὃ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν.

Lk 4:7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιον ἐμοῦ, ἔσται σοῦ πᾶσα.

Lk 4:8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ {Ν αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ } εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, "Υπαγε {Ν "Υπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ ♦ - } ὀπίσω μου, Σατανᾶ• γέγραπται, Προσκυνήσεις {Ν Προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου ♦ Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις } κύριον τὸν θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

Lk 4:9 Καὶ {Ν Καὶ ἤγαγεν ♦ "Ηγαγεν δὲ } ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἐπὶ ♦ ἐπὶ } ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω•

Lk 4:10 γέγραπται γὰρ ὅτι Τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε•

Lk 4:11 καί, Ἐπὶ {Ν Ἐπὶ ♦ ὅτι Ἐπὶ } χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Lk 4:12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Εἴρηται, Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου.

Lk 4:13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

Lk 4:14 ¶ Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν• καὶ φήμη ἐξῆλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

Lk 4:15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

Lk 4:16 ¶ Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν {Ν τὴν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρά } Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος• καὶ εἰσῆλθεν, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

Lk 4:17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου {Ν Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ♦ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου } τοῦ προφήτου. Καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον,

Lk 4:18 Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς• ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι {Ν ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν ♦ - } τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν• κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,

Lk 4:19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.

Lk 4:20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν• καὶ πάντων ἐν {Ν ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὄφθαλμοὶ ♦ οἱ ὄφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ } τῇ συναγωγῇ οἱ ὄφθαλμοὶ ἥσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

Lk 4:21 Ὦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

Lk 4:22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, Οὐχ {Ν οὐχ οὐτός ἐστιν ὁ νιὸς Ἰωσήφ ♦ Οὐχὶ νιός ἐστιν Ἰωσήφ οὗτος } οὐτός ἐστιν ὁ νιὸς Ἰωσήφ;

Lk 4:23 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην, Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν• δόσα ἡκούσαμεν γενόμενα ἐν {Ν ἐν τῇ Καπερναούμ ♦ εἰς τὴν Καφαρναούμ } τῇ Καπερναούμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

Lk 4:24 Εἶπεν δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

Lk 4:25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Lk 4:26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος {Ν Σιδῶνος ♦ Σιδωνίας} πρὸς γυναῖκα χήραν.

Lk 4:27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ {Ν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ♦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου} Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ• καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν {Ν Νεεμὰν ♦ Ναιμὰν} ὁ Σύρος.

Lk 4:28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα,

Lk 4:29 καὶ ἀναστάντες ἔξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἔξως ὁφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν {Ν αὐτῶν ψικόδομητο εἰς τὸ ♦ ψικόδομητο αὐτῶν ὥστε} ψικόδομητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

Lk 4:30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Lk 4:31 ¶ Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ {Ν Καπερναοὺμ ♦ Καφαρναοὺμ} πόλιν τῆς Γαλιλαίας• καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν.

Lk 4:32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

Lk 4:33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ,

Lk 4:34 λέγων, {Ν λέγων ♦ - } "Εα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἡλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ θεοῦ.

Lk 4:35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἔξ {Ν ἔξ ♦ ἀπ' } αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον {Ν μέσον ♦ τὸ μέσον } ἔξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

Lk 4:36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, καὶ ἐξέρχονται;

Lk 4:37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἥχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

Lk 4:38 ¶ Ἀναστὰς δὲ ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος• πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ• καὶ ἤρωτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

Lk 4:39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν• παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

Lk 4:40 ¶ Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες {Ν πάντες ♦ ἄπαντες } δόσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις ἥγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν• ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεὶς {Ν ἐπιθεὶς ἐθεράπευσεν ♦ ἐπιτιθεὶς ἐθεράπευεν } ἐθεράπευσεν αὐτούς.

Lk 4:41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα {Β κράζοντα ♦ κραυγάζοντα } {Ν κράζοντα ♦ κρ[αυγ]άζοντα } καὶ λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ χριστὸς {Ν ὁ χριστὸς ♦ - } ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴᾳ αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

Lk 4:42 ¶ Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἔξελθων ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν, καὶ ἥλθον ἔως αὐτοῦ, καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

Lk 4:43 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• ὅτι εἰς {Ν εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι ♦ ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην } τοῦτο ἀπέσταλμαι.

Lk 4:44 ¶ Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν {Ν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας ♦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Ἰουδαίας } ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Lk 5:1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ {Ν τοῦ ἀκούειν ♦ καὶ ἀκούειν } ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτῳ

Lk 5:2 καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην• οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες {Ν ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν ♦ ἀπ' αὐτῶν ἀποβάντες ἔπλυνον } ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

Lk 5:3 Ἐμβάς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ {Ν τοῦ Σίμωνος ♦ Σίμωνος } Σίμωνος, ἡρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον. Καὶ {Ν Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου ♦ Καθίσας δὲ ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν } καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τούς ὄχλους.

Lk 5:4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα, Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

Lk 5:5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {Ν ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ ♦ Σίμων εἶπεν } Σίμων εἶπεν αὐτῷ, Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς {Ν τῆς ♦ - } νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν• ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ {Ν τὸ δίκτυον ♦ τὰ δίκτυα } δίκτυον.

Lk 5:6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἵχθυων πολύ• διερρήγνυτο {Ν διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον ♦ διερρήσσετο δὲ τὰ δίκτυα } δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν•

Lk 5:7 καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς {Ν τοῖς ἐν ♦ ἐν } ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς• καὶ ἥλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

Lk 5:8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ, λέγων, Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἀμαρτωλός εἰμι, κύριε.

Lk 5:9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἵχθυών ἥ {Ν ἥ ♦ ὕν} συνέλαβον·

Lk 5:10 ὄμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἵ ἥσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπεν πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

Lk 5:11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἄπαντα, {Ν ἄπαντα ♦ πάντα} ἡκολούθησαν αὐτῷ.

Lk 5:12 ¶ Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἴδού, ἀνὴρ πλήρης λέπρας• καὶ {Ν καὶ ιδὼν ♦ ιδὼν δὲ} ιδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων, Κύριε, ἐὰν θέλης, δύνασαι με καθαρίσαι.

Lk 5:13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών, {Ν εἰπών ♦ λέγων} Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

Lk 5:14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν• ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξεν Μωσῆς, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Lk 5:15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὅχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' {Ν υπ' αὐτοῦ ♦ -} αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

Lk 5:16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος.

Lk 5:17 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων• καὶ ἥσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἵ ἥσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ• καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰάσθαι αὐτούς. {Ν αὐτούς ♦ αὐτόν}

Lk 5:18 Καὶ ἴδού, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον {Ν ἐνώπιον ♦ [αὐτὸν] ἐνώπιον} αὐτοῦ•

Lk 5:19 καὶ μὴ εύροντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὅχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 5:20 Καὶ ιδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ -} Ἀνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου.

Lk 5:21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; Τίς δύναται ἀφιέναι {Ν ἀφιέναι ἀμαρτίας ♦ ἀμαρτίας ἀφεῖναι} ἀμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ θεός;

Lk 5:22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Lk 5:23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, Ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν,
Ἐγειραι {Ν Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε } καὶ περιπάτει;

Lk 5:24 Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἔξουσίαν {Ν ἔξουσίαν ἔχει ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου ♦ ὁ νιός τοῦ
ἀνθρώπου ἔξουσίαν ἔχει } ἔχει ὁ νιός τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας
- εἰπεν τῷ παραλελυμένῳ - Σοὶ λέγω, ἔγειραι, {Ν ἔγειραι ♦ ἔγειρε } καὶ ἄρας τὸ
κλινίδιόν σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

Lk 5:25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κατέκειτο,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν θεόν.

Lk 5:26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἄπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ
ἐπλήσθησαν φόβον, λέγοντες ὅτι Εἴδομεν παράδοξα σήμερον.

Lk 5:27 ¶ Καὶ μετὰ ταῦτα ἔξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελώνην, ὀνόματι Λευΐν,
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἰπεν αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι.

Lk 5:28 Καὶ καταλιπὼν ἄπαντα, {Ν ἄπαντα ♦ πάντα } ἀναστὰς ἡκολούθησεν {Ν
ἡκολούθησεν ♦ ἡκολούθει } αὐτῷ.

Lk 5:29 Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευΐς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ• καὶ ἦν
ὅχλος τελωνῶν {Ν τελωνῶν πολύς ♦ πολὺς τελωνῶν } πολύς, καὶ ἄλλων οἵ ἥσαν
μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

Lk 5:30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς {Ν γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ♦
Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν } αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τῶν {Β τῶν ♦ - } τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίετε
καὶ πίνετε;

Lk 5:31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ
ὑγιαίνοντες ιατροῦ, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } οἱ κακῶς ἔχοντες.

Lk 5:32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Lk 5:33 Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ οἱ {Ν Διὰ τί οἱ ♦ οἱ } τί οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνά, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ
τῶν Φαρισαίων• οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

Lk 5:34 Ὁ δὲ εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ Ἰησοῦς εἶπεν } πρὸς αὐτούς, Μὴ δύνασθε τοὺς νιόντος
τοῦ νυμφῶνος, ἐν ὧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν, ποιῆσαι νηστεύειν; {Ν
νηστεύειν ♦ νηστεῦσαι }

Lk 5:35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Lk 5:36 Ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἴματίου
{Ν ἴματίου καινοῦ ♦ ἀπὸ ἴματίου καινοῦ σχίσας } καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματίου
παλαιούν• εἰ δὲ μήγε, {Ν μήγε ♦ μή γε } καὶ τὸ καινὸν σχίζει, {Ν σχίζει ♦ σχίσει } καὶ
τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ {Ν συμφωνεῖ ♦ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα } τὸ ἀπὸ τοῦ
καινοῦ.

Lk 5:37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς• εἰ δὲ μήγε, {Ν μήγε
♦ μή γε } ρίξει ὁ {Ν ὁ νέος οἶνος ♦ ὁ οἶνος ὁ νέος } νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

Lk 5:38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον, καὶ {Ν καὶ ἀμφότεροι
συντηροῦνται ♦ - } ἀμφότεροι συντηροῦνται.

Lk 5:39 Καὶ {Ν Καὶ ♦ [Καὶ] } οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὐθέως {Ν εὐθέως ♦ - } θέλει
νέον• λέγει γάρ, Ὁ παλαιὸς χρηστότερός {Ν χρηστότερός ♦ χρηστός } ἐστιν.

Lk 6:1 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ {Ν δευτεροπρώτῳ ♦ - }
διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν {Ν τῶν ♦ - } σπορίμων• καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἥσθιον ♦ καὶ ἥσθιον τοὺς στάχυας } στάχυας, καὶ
ἥσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσίν.

Lk 6:2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον {Ν εἶπον αὐτοῖς ♦ εἶπαν } αὐτοῖς, Τί ποιεῖτε ὃ
οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν {Ν ποιεῖν ἐν ♦ - } ἐν τοῖς σάββασιν;

Lk 6:3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ
ἐποίησεν Δαυίδ, ὅπότε {Ν όπότε ♦ δτε } ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες;
{Ν ὄντες ♦ [ὄντες] }

Lk 6:4 Ὡς {Ν Ὡς ♦ [Ως] } εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβεν, {Ν ἔλαβεν καὶ ♦ λαβὼν } καὶ ἔφαγεν, καὶ ἔδωκεν καὶ {Ν καὶ τοῖς
♦ τοῖς } τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;

Lk 6:5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Κύριός ἐστιν ὁ {Ν ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τοῦ σαββάτου ♦ τοῦ σαββάτου ὁ νίὸς τοῦ ἀνθρώπου } νίὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου.

Lk 6:6 ¶ Ἐγένετο δὲ καὶ {Ν καὶ ἐν ♦ ἐν } ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν• καὶ ἦν ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ἀνθρωπος ♦ ἀνθρωπος ἐκεῖ }
ἀνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

Lk 6:7 Παρετήρουν {Ν Παρετίρουν δὲ ♦ Παρετηροῦντο δὲ αὐτὸν } δὲ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει• {Ν θεραπεύσει ♦ θεραπεύει } ἵνα
εὔρωσιν κατηγορίαν {Ν κατηγορίαν ♦ κατηγορεῖν } αὐτοῦ.

Lk 6:8 Αὐτὸς δὲ ἥδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ {Ν καὶ εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ ♦
εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ } εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηράν ἔχοντι τὴν χεῖρα, Ἔγειραι, {Ν
Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε } καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ {Ν Ὁ δὲ ♦ Καὶ } δὲ ἀναστὰς ἐστη.

Lk 6:9 Εἶπεν οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ } ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς, Ἐπερωτήσω {Ν Ἐπερωτήσω ♦
Ἐπερωτῶ } ὑμᾶς τί, {Ν ὑμᾶς τί, Ἔξεστιν ♦ ὑμᾶς, Εἰ ἔξεστιν } Ἔξεστιν τοῖς {Ν τοῖς
σάββασιν ♦ τῷ σαββάτῳ } σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; Ψυχὴν σῶσαι ἢ
ἀποκτεῖναι; {Ν ἀποκτεῖναι ♦ ἀπολέσαι }

Lk 6:10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά
σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν καὶ ἀποκατεστάθη {Ν ἀποκατεστάθη ♦ ἀπεκατεστάθη } ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς {Ν ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη ♦ - } ὡς ἡ ἄλλη.

Lk 6:11 Αύτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας• καὶ διελάλουν πρὸς ἄλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν {Ν ποιήσειαν ♦ ποιήσαιεν} τῷ Ἰησοῦ.

Lk 6:12 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξῆλθεν {Ν ἐξῆλθεν ♦ ἐξελθεῖν αὐτὸν} εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι• καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ.

Lk 6:13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ• καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν,

Lk 6:14 Σίμωνα ὁν καὶ ὠνόμασεν Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον {Ν Ἰάκωβον ♦ καὶ Ἰάκωβον} καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον {Ν Φίλιππον ♦ καὶ Φίλιππον} καὶ Βαρθολομαῖον,

Lk 6:15 Ματθαῖον {Ν Ματθαῖον ♦ καὶ Μαθθαῖον} καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον {Ν Ἰάκωβον τὸν τοῦ ♦ καὶ Ἰάκωβον} τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτήν,

Lk 6:16 Ἰούδαν {Ν Ἰούδαν Ἰακώβου ♦ καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου} Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, {Ν Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώθ} ὃς {Ν ὃς καὶ ♦ ὃς} καὶ ἐγένετο προδότης.

Lk 6:17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὅχλος μαθητῶν {Ν μαθητῶν ♦ πολὺς μαθητῶν} αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἥλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν•

Lk 6:18 καὶ οἱ ὄχλοις μενοὶ {Ν ὄχλοις μενοὶ ♦ ἐνοχλούμενοὶ} ὑπὸ {Ν ὑπὸ ♦ ἀπὸ} πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ {Ν καὶ ἐθεραπεύοντο ♦ ἐθεραπεύοντο} ἐθεραπεύοντο.

Lk 6:19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει {Ν ἐζήτει ♦ ἐζήτουν} ἄπτεσθαι αὐτοῦ• ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας.

Lk 6:20 ¶ Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν, ¶ Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 6:21 ¶ Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. ¶ Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

Lk 6:22 ¶ Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἀνθρωποί, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἔνεκα τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 6:23 Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε• ἵδοὺ γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ• κατὰ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ τὰ αὐτὰ} γάρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Lk 6:24 ¶ Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

Lk 6:25 ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι, {Ν ἐμπεπλησμένοι ♦ ἐμπεπλησμένοι νῦν } ὅτι πεινάσετε. ¶ Οὐαὶ ὑμῖν, {Ν ὑμῖν οἱ γελῶντες ♦ οἱ γελῶντες } οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

Lk 6:26 ¶ Οὐαὶ ὅταν καλῶς {Ν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν ♦ ὑμᾶς καλῶς εἴπωσιν πάντες } ὑμᾶς εἴπωσιν {Β εἰπώσιν ♦ εἴπωσιν πάντες } οἱ ἄνθρωποι• κατὰ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ τὰ αὐτὰ } γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

Lk 6:27 ¶ Ἄλλ' {Β Ἄλλ' ♦ Ἄλλα } {Ν Ἄλλ' ♦ Ἄλλα } ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν, Ἐγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς,

Lk 6:28 εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, {Ν ὑμῖν ♦ ὑμᾶς } προσεύχεσθε ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ♦ περὶ } τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

Lk 6:29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην• καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.

Lk 6:30 Παντὶ δὲ {Ν δὲ τῷ ♦ - } τῷ αἰτοῦντί σε δίδου• καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.

Lk 6:31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ {Ν καὶ ὑμεῖς ♦ - } ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

Lk 6:32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστιν; Καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν.

Lk 6:33 Καὶ ἔὰν {Ν ἔὰν ♦ [γὰρ] ἔὰν } ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἔστιν; Καὶ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν.

Lk 6:34 Καὶ ἔὰν δανείζητε {Ν δανείζητε ♦ δανίσητε } παρ' ὃν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, {Ν ἀπολαβεῖν ♦ λαβεῖν } ποία ὑμῖν χάρις ἔστιν; {Ν ἔστιν ♦ [ἔστιν] } Καὶ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, {Ν δανείζουσιν ♦ δανίζουσιν } ἵνα ἀπολάβωσιν τὰ ἵσα.

Lk 6:35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἔχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε, {Ν δανείζετε ♦ δανίζετε } μηδὲν ἀπελπίζοντες• καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου• ὅτι αὐτὸς χρηστός ἔστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

Lk 6:36 Γίνεσθε οὖν {Ν οὖν ♦ - } οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ] } ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἔστιν.

Lk 6:37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε. {Ν κριθῆτε ♦ κριθῆτε. Καὶ } Μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε• ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε•

Lk 6:38 δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν• μέτρον καλόν, πεπιεσμένον καὶ {Ν καὶ σεσαλευμένον ♦ σεσαλευμένον } σεσαλευμένον καὶ {Ν καὶ ὑπερεκχυνόμενον ♦ ὑπερεκχυνόμενον } δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν. Τῷ {Ν τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ὡς ♦ Ὡς γὰρ μέτρῳ } γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ὡς μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

Lk 6:39 ¶ Εἶπεν δὲ {Ν δὲ ♦ δὲ καὶ } παραβολὴν αὐτοῖς, Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; Οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; {Ν πεσοῦνται ♦ ἐμπεσοῦνται }

Lk 6:40 Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ• {Ν αὐτοῦ κατηρτισμένος ♦ κατηρτισμένος} κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

Lk 6:41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἴδιῳ ὄφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

Lk 6:42 "Η {Ν "Η ♦ - } πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, Ἀδελφέ, ἄφες ἔκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὄφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἔκβαλεῖν {Ν ἐκβαλεῖν τὸ ♦ τὸ } τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὄφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. {Ν ἀδελφοῦ σου ♦ ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν }

Lk 6:43 Οὐ γάρ ἔστιν δένδρον καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρόν• οὐδὲ {Ν οὐδὲ ♦ οὐδὲ πάλιν} δένδρον σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν.

Lk 6:44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἴδιου καρποῦ γινώσκεται. Οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσιν σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσιν {Ν τρυγῶσιν σταφυλήν ♦ σταφυλήν τρυγῶσιν} σταφυλήν.

Lk 6:45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν ♦ προφέρει τὸ ἀγαθόν} προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος {Ν πονηρὸς ἄνθρωπος ♦ πονηρὸς} ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ {Ν πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ ♦ πονηροῦ} τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν• ἐκ γὰρ τοῦ {Ν τοῦ περισσεύματος τῆς ♦ περισσεύματος} περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Lk 6:46 ¶ Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, κύριε, καὶ οὐ ποιεῖτε ἀλέγω;

Lk 6:47 Πᾶς δὲ ἐρχόμενος πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἔστιν ὅμοιος•

Lk 6:48 ὅμοιός ἔστιν ἀνθρώπω οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, δος ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνεν, καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν• πλημμύρας {Ν πλημμύρας ♦ πλημμύρης} δὲ γενομένης, προσέρρηξεν {Ν προσέρρηξεν ♦ προσέρηξεν} ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἵσχυσεν σαλεῦσαι αὐτήν• τεθεμελίωτο {Ν τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν ♦ διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομῆσθαι αὐτήν} γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

Lk 6:49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὅμοιός ἔστιν ἀνθρώπω οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου• ἥ προσέρρηξεν {Ν προσέρρηξεν ♦ προσέρηξεν} ὁ ποταμός, καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ἔπεσεν ♦ εὐθὺς συνέπεσεν} ἔπεσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Lk 7:1 Ἐπεὶ {Ν Ἐπεὶ δὲ ♦ Ἐπειδὴ } δὲ ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ. {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ}

Lk 7:2 ¶ Ἐκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἥμελλεν } τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

Lk 7:3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ιουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

Lk 7:4 Οἱ δέ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι Ἄξιός ἐστιν ὁ παρέξει {Ν παρέξει ♦ παρέξῃ } τοῦτο•

Lk 7:5 ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὡκοδόμησεν ἡμῖν.

Lk 7:6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἡδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπειμψεν πρὸς {Ν πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους ♦ φίλους ὁ ἑκατόνταρχης } αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ, Κύριε, μὴ σκύλλου• οὐ γάρ εἴμι {Ν εἴμι ίκανὸς ♦ ίκανός εἴμι } ίκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου {Β ὑπὸ τὴν στέγην μου ♦ μου ὑπὸ τὴν στέγην } εἰσέλθῃς•

Lk 7:7 διὸ οὐδὲ ἔμαυτὸν ἡξίωσα πρός σε ἐλθεῖν• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἰπὲ λόγω, καὶ ίαθήσεται {Ν ίαθήσεται ♦ ίαθήτω } ὁ παῖς μου.

Lk 7:8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἔμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται• καὶ ἄλλω, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται• καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

Lk 7:9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὅχλῳ εἶπεν, Λέγω ὑμῖν, οὔτε {Β οὔτε ♦ οὐδὲ } {Ν οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον.

Lk 7:10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ {Ν οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον ♦ εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες } πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα {Ν ἀσθενοῦντα ♦ - } δοῦλον ὑγιαίνοντα.

Lk 7:11 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ {Β τῷ ♦ τῇ } ἔξῆς, ἐπορεύετο {Ν ἐπορεύετο ♦ ἐπορεύθη } εἰς πόλιν καλούμενην Ναΐν• καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ίκανοί, {Ν ίκανοί ♦ - } καὶ ὅχλος πολύς.

Lk 7:12 Ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἴδού, ἔξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς {Ν υἱὸς μονογενὴς ♦ μονογενὴς υἱὸς } μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴν χήραν• {Β χήρα ♦ ἦν χήρα } {Ν χήρα ♦ ἦν χήρα } καὶ ὅχλος τῆς πόλεως ίκανὸς σὺν {Ν σὺν ♦ ἦν σὺν } αὐτῇ.

Lk 7:13 Καὶ ἴδων αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Μὴ κλαῖε.

Lk 7:14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ• οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν. Καὶ εἶπεν, Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

Lk 7:15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν. Καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

Lk 7:16 Ἐλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, λέγοντες ὅτι Προφήτης μέγας ἐγήγερται {Ν ἐγήγερται ♦ ἡγέρθη} ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι Ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Lk 7:17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν δλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν {Ν ἐν πάσῃ ♦ πάσῃ} πάσῃ τῇ περιχώρᾳ.

Lk 7:18 ¶ Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

Lk 7:19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπειμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, {Ν Ἰησοῦν ♦ κύριον} λέγων, Σὺ εἰς ὁ ἐρχόμενος, ἥ ἄλλον προσδοκῶμεν;

Lk 7:20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν {Ν ἀπέσταλκεν ♦ ἀπέστειλεν} ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων, Σὺ εἰς ὁ ἐρχόμενος, ἥ ἄλλον προσδοκῶμεν;

Lk 7:21 Ἐν αὐτῇ {Ν αὐτῇ δὲ ♦ ἐκείνῃ} δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ {Ν τὸ ♦ -} βλέπειν.

Lk 7:22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννην ἃ εἴδετε καὶ ἡκούσατε• ὅτι {Ν ὅτι ♦ -} τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ {Ν κωφοὶ ♦ καὶ κωφοὶ} ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται•

Lk 7:23 καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἔὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

Lk 7:24 ¶ Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν τοῖς {Ν τοῖς ὄχλοις ♦ πρὸς τοὺς ὄχλους} ὅχλοις περὶ Ἰωάννου, Τί ἐξεληλύθατε {Ν ἐξεληλύθατε ♦ ἐξῆλθατε} εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Lk 7:25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε {Ν ἐξεληλύθατε ♦ ἐξῆλθατε} ἵδεῖν; Ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδού, οἱ ἐν ἴματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

Lk 7:26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε {Ν ἐξεληλύθατε ♦ ἐξῆλθατε} ἵδεῖν; Προφήτην; Νάρ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Lk 7:27 Οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται, Ἰδού, ἐγὼ {Ν ἐγὼ ♦ -} ἀποστέλλω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν δόδον σου ἔμπροσθέν σου.

Lk 7:28 Λέγω γὰρ {Ν γὰρ ♦ -} ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης {Ν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ♦ Ἰωάννου} Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν• ὃ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

Lk 7:29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου•

Lk 7:30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

Lk 7:31 Τίνι οὖν ὄμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν ὄμοιοι;

Lk 7:32 Ὁμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ {Ν καὶ λέγουσιν ♦ ἂ λέγει } λέγουσιν, Ηὔλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε• ἐθρηνήσαμεν {Ν ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν ♦ ἐθρηνήσαμεν } ὑμῖν, καὶ οὐκ ἔκλαύσατε.

Lk 7:33 Ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε {Ν μήτε ἄρτον ἐσθίων ♦ μὴ ἐσθίων ἄρτον } ἄρτον ἐσθίων μήτε οἶνον {Ν οἶνον πίνων ♦ πίνων οἶνον } πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει·

Lk 7:34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδού, ἀνθρωπὸς φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν.

Lk 7:35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν {Ν τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων ♦ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς } τέκνων αὐτῆς πάντων.

Lk 7:36 ¶ Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν {Ν τὴν οἰκίαν ♦ τὸν οἶκον } οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. {Ν ἀνεκλίθη ♦ κατεκλίθη }

Lk 7:37 Καὶ ἴδού, γυνὴ ἐν {Ν ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ♦ ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει } τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἀμαρτωλός, ἐπιγνοῦσα {Ν ἐπιγνοῦσα ♦ καὶ ἐπιγνοῦσα } {Β ἐπιγνοῦσα ♦ καὶ ἐπιγνοῦσα } δτὶ ἀνάκειται {Ν ἀνάκειται ♦ κατάκειται } ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου,

Lk 7:38 καὶ στᾶσα παρὰ {Ν παρὰ ♦ ὅπισω παρὰ } τοὺς πόδας αὐτοῦ ὅπισω {Ν ὅπισω κλαίουσα ♦ κλαίουσα τοῖς δάκρυσιν } κλαίουσα, ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς {Ν τοῖς δάκρυσιν ♦ - } δάκρυσιν, καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἔξεμασσεν, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφεν τῷ μύρῳ.

Lk 7:39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων, Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἀν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἄπτεται αὐτοῦ, δτὶ ἀμαρτωλός ἐστιν.

Lk 7:40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν, Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ο δέ φησιν, {Ν φησιν Διδάσκαλε εἰπέ ♦ Διδάσκαλε εἰπέ φησιν } Διδάσκαλε, εἰπέ.

Lk 7:41 Δύο χρεωφειλέται {Ν χρεωφειλέται ἥσαν δανειστῇ ♦ χρεοφειλέται ἥσαν δανιστῇ } ἥσαν δανειστῇ τινί• ὁ εἰς ὕφειλεν δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἔτερος πεντήκοντα.

Lk 7:42 Μὴ ἔχόντων δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἔχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, {Ν εἰπέ πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει ♦ πλεῖον ἀγαπήσει αὐτὸν } πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

Lk 7:43 Ἀποκριθεὶς δὲ {Ν δὲ ό ♦ - } ὁ Σίμων εἶπεν, 'Υπολαμβάνω ὅτι ὁ τὸ πλεῖον ἔχαρισατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, 'Ορθῶς ἔκρινας.

Lk 7:44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη, Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ {Ν ἐπὶ τοὺς πόδας μου ♦ μοι ἐπὶ πόδας } τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας• αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέν μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶν τῆς {Ν τῆς κεφαλῆς ♦ - } κεφαλῆς αὐτῆς ἔξεμαξεν.

Lk 7:45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας• αὕτη δέ, ἀφ' ἣς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

Lk 7:46 Ἐλαίω τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας• αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέν μου {Ν μου τοὺς πόδας ♦ τοὺς πόδας μου } β μου τοὺς πόδας ♦ τοὺς πόδας μου } τοὺς πόδας.

Lk 7:47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἄμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἡγάπησεν πολύ• ὁ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, δλίγον ἀγαπᾷ.

Lk 7:48 Εἶπεν δὲ αὐτῇ, Ἀφέωνται σου αἱ ἄμαρτίαι.

Lk 7:49 Καὶ ἥρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἄμαρτίας ἀφίησιν;

Lk 7:50 Εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, 'Η πίστις σου σέσωκέν σε• πορεύου εἰς εἰρήνην.

Lk 8:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευεν κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ• καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,

Lk 8:2 καὶ γυναῖκές τινες αἱ Ἰσααὶαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλούμενη Μαγδαληνή, ἀφ' ἣς δαιμόνια ἐπτὰ ἔξεληλύθει,

Lk 8:3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, {Β Σουσάννα ♦ Σωσάννα } καὶ ἔτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτοῖς ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἐκ } τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

Lk 8:4 ¶ Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπεν διὰ παραβολῆς,

Lk 8:5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

Lk 8:6 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν {Ν ἔπεσεν ♦ κατέπεσεν } ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἔξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

Lk 8:7 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

Lk 8:8 Καὶ ἔτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησεν καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει, Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκούετω.

Lk 8:9 ¶ Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, {Ν λέγοντες ♦ - } Τίς εἴη {Ν εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη ♦ αὕτη εἴη ἡ παραβολή } ἡ παραβολὴ αὕτη;

Lk 8:10 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὅμιν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ• τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσιν, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

Lk 8:11 Ἔστιν δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἔστιν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

Lk 8:12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, {Ν ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες } εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἱρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

Lk 8:13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἵ, ὅταν ἀκούσωσιν, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἵ πρὸς καιρὸν πιστεύουσιν, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

Lk 8:14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν.

Lk 8:15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Lk 8:16 ¶ Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, {Ν ἐπιτίθησιν ♦ τίθησιν } ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσιν τὸ φῶς.

Lk 8:17 Οὐ γάρ ἐστιν κρυπτόν, ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται• οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται {Ν γνωσθήσεται ♦ μὴ γνωσθῇ } καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

Lk 8:18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε• ὃς γὰρ {Ν γὰρ ἐὰν ♦ ἂν γὰρ } ἐὰν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ• καὶ ὃς ἐὰν {Ν ἐὰν μὴ ♦ ἂν μὴ } μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

Lk 8:19 ¶ Παρεγένοντο {Ν Παρεγένοντο ♦ Παρεγένετο } δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

Lk 8:20 Καὶ {Ν Καὶ ἀπηγγέλῃ αὐτῷ λεγόντων ♦ Ἀπηγγέλῃ δὲ αὐτῷ } ἀπηγγέλῃ αὐτῷ, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔστήκασιν ἔξω, ἵδεῖν σε {Ν σε θέλοντες ♦ θέλοντες σε } θέλοντες.

Lk 8:21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ - }

Lk 8:22 ¶ Καὶ {Ν Καὶ ἐγένετο ♦ Ἐγένετο δὲ } ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

Lk 8:23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν• καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

Lk 8:24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτόν, λέγοντες, Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς {Ν ἐγερθεὶς ♦ διεγερθεὶς } ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος• καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

Lk 8:25 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ποῦ ἐστιν {Ν ἐστιν ἡ ♦ ἡ } ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἔθαυμασαν, λέγοντες πρὸς ἄλλήλους, Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Lk 8:26 ¶ Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, {Ν Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν } ἥτις ἐστὶν ἀντιέραν {Ν ἀντιπέραν ♦ ἀντιέρα } τῆς Γαλιλαίας.

Lk 8:27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἀνήρ ♦ ἀνήρ } ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς {Ν δις εἶχεν ♦ ἔχων } εἶχεν δαιμόνια ἐκ {Ν ἐκ χρόνων ἵκανῶν καὶ ♦ καὶ χρόνῳ ἵκανῳ } χρόνων ἵκανῶν, καὶ ἴματιον {Ν ἴματιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο ♦ οὐκ ἐνεδύσατο ἴματιον } οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

Lk 8:28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ {Ν καὶ ἀνακράξας ♦ ἀνακράξας } ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν, Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, νίè τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; Δέομαί σου, μή με βασανίσῃς.

Lk 8:29 Παρήγγειλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου• πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο {Ν ἐδεσμεῖτο ♦ ἐδεσμεύετο } ἀλύσεσιν καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἥλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος {Ν δαίμονος ♦ δαιμονίου } εἰς τὰς ἐρήμους.

Lk 8:30 Ἐπηρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, {Ν λέγων ♦ - } Τί σοι ἐστὶν {Ν ἐστὶν δόνομα ♦ δόνομά ἐστιν } δόνομα; Ὁ δὲ εἶπεν, Λεγεών, {Ν Λεγεών ♦ Λεγιών } ὅτι δαιμόνια {Ν δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν ♦ εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ } πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

Lk 8:31 Καὶ παρεκάλει {Ν παρεκάλει ♦ παρεκάλουν } αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

Lk 8:32 Ὡν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἵκανῶν βοσκομένων {Ν βοσκομένων ♦ βοσκομένη } ἐν τῷ ὄρει• καὶ παρεκάλουν {Ν παρεκάλουν ♦ παρεκάλεσαν } αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

Lk 8:33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους• καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη.

Lk 8:34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον {Ν γεγενημένον ♦ γεγονὸς } ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἄγρούς.

Lk 8:35 Ἐξῆλθον δὲ ἵδεῖν τὸ γεγονός• καὶ ἥλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, {Ν ἐξεληλύθει ♦ ἔξηλθεν } ἴματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ• καὶ ἐφοβήθησαν.

Lk 8:36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ {Ν καὶ ♦ - } οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

Lk 8:37 Καὶ ἡρώτησαν {Ν ἡρώτησαν ♦ ἡρώτησεν } αὐτὸν ἄπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν {Ν Γαδαρηνῶν ♦ Γερασηνῶν } ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο• αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ {Ν τὸ πλοῖον ♦ πλοῖον } πλοῖον ὑπέστρεψεν.

Lk 8:38 Ἐδέετο {Ν Ἐδέετο ♦ Ἐδεῖτο } δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσεν δὲ αὐτὸν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς λέγων,

Lk 8:39 Ὑπόστρεψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν {Ν ἐποίησέν σοι ♦ σοι ἐποίησεν } σοι ὁ θεός. Καὶ ἀπῆλθεν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Lk 8:40 ¶ Ἔγένετο {Ν Ἔγένετο ♦ Ἔδεετο } δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι ♦ Ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν } δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος• ἥσαν γάρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

Lk 8:41 Καὶ ἱδού, ἥλθεν ἀνὴρ ὁ ὄνομα Ἰάειρος, {Ν Ἰάειρος καὶ αὐτὸς ♦ Ἰάειρος καὶ οὗτος } καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχεν, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ {Ν τοῦ ♦ [τοῦ] } Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Lk 8:42 ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη {Β αὕτη ♦ αὕτῃ } {Ν αὕτη ♦ αὕτῃ } ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

Lk 8:43 ¶ Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἴματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἱατροῖς {Ν ἱατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον ♦ [ἱατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον] } προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' {Ν ὑπ' ♦ ἀπ' } οὐδενὸς θεραπευθῆναι,

Lk 8:44 προσελθοῦσα ὅπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἴματίου αὐτοῦ• καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

Lk 8:45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ {Ν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ♦ - } οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσιν, καὶ {Ν καὶ λέγεις Τίς ὁ ἀψάμενός μου ♦ - } λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου;

Lk 8:46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἡψατό μού τις• ἐγὼ γάρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν {Ν ἐξελθοῦσαν ♦ ἐξεληλυθυῖαν } ἀπ' ἐμοῦ.

Lk 8:47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθεν, τρέμουσα ἥλθεν, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἐνώπιον ♦ ἐνώπιον } ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ως ἵαθη παραχρῆμα.

Lk 8:48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει, {Ν θάρσει θύγατερ ♦ θυγάτηρ } θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε• πορεύου εἰς εἰρήνην.

Lk 8:49 ¶ Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ - } ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου• μὴ {Ν μὴ ♦ μηκέτι } σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

Lk 8:50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων, {Ν λέγων ♦ - } Μὴ φοβοῦ• μόνον πίστευε, {Ν πίστευε ♦ πίστευσον } καὶ σωθήσεται.

Lk 8:51 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, {Ν οὐδένα ♦ τινα σὺν αὐτῷ } εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

Lk 8:52 Ἔκλαιον δὲ πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπεν, Μὴ κλαίετε• οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὐ γάρ } ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

Lk 8:53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

Lk 8:54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν {Ν ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ ♦ - } ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησεν λέγων, Ἡ παῖς, ἐγείρου. {Ν ἐγείρου ♦ ἐγειρε } ἐγειρε

Lk 8:55 Καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα• καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

Lk 8:56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς• ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Lk 9:1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

Lk 9:2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς {Ν τοὺς ἀσθενοῦντας ♦ [τοὺς ἀσθενεῖς] } ἀσθενοῦντας.

Lk 9:3 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν• μήτε ῥάβδους, {Ν ῥάβδους ♦ ῥάβδον } μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ {Ν ἀνὰ ♦ [ἀνὰ] } δύο χιτῶνας ἔχειν.

Lk 9:4 Καὶ εἰς ἣν ἄν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

Lk 9:5 Καὶ ὅσοι ἔὰν {Ν ἔὰν μὴ δέξωνται ♦ ἔὰν μὴ δέχωνται } μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ {Ν καὶ τὸν ♦ τὸν } τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε {Ν ἀποτινάξατε ♦ ἀποτινάσσετε } εἰς μαρτύριον ἐπ'
αὐτούς.

Lk 9:6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Lk 9:7 ¶ Ἡκουσεν δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης {Ν τετράρχης ♦ τετραάρχης } τὰ γινόμενα ὑπ' {Ν υπ' αὐτοῦ ♦ - } αὐτοῦ πάντα• καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται {Ν ἐγήγερται ♦ ἡγέρθη } ἐκ νεκρῶν•

Lk 9:8 ὑπό τινων δὲ ὅτι Ἡλίας ἐφάνη• ἄλλων δὲ ὅτι Προφήτης εῖς {Ν εῖς ♦ τις } τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

Lk 9:9 Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν Ἡρώδης ♦ Εἶπεν δὲ Ἡρώδης } εἶπεν Ἡρώδης, Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα• τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ {Ν ἐγὼ ἀκούω ♦ ἀκούων } ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

Lk 9:10 ¶ Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβών αὐτούς, ὑπεχώρησεν κατ' ιδίαν εἰς τόπον {Ν τόπον ἔρημον ♦ - } ἔρημον πόλεως {Ν πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδάν ♦ πόλιν καλουμένην Βηθσαϊδά } καλουμένης Βηθσαϊδάν.

Lk 9:11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἡκολούθησαν αὐτῷ• καὶ δεξάμενος {Ν δεξάμενος ♦ ἀποδεξάμενος } αὐτούς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἴατο.

Lk 9:12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἥρξατο κλίνειν• προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες {Ν ἀπελθόντες ♦ πορευθέντες } εἰς τὰς κύκλως κώμας καὶ τοὺς {Ν τοὺς ♦ - } ἀγροὺς καταλύσωσιν, καὶ εὔρωσιν ἐπισιτισμόν• ὅτι ὥδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

Lk 9:13 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε {Ν πέντε ἄρτοι ♦ ἄρτοι πέντε } ἄρτοι καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

Lk 9:14 Ἡσαν γὰρ ὧσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ {Ν ἀνὰ ♦ [ώσει] ἀνὰ } πεντήκοντα.

Lk 9:15 Καὶ ἐποίησαν οὕτως, καὶ ἀνέκλιναν {Ν ἀνέκλιναν ♦ κατέκλιναν } ἄπαντας.

Lk 9:16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασεν, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι {Ν παρατιθέναι ♦ παραθείναι } τῷ ὄχλῳ.

Lk 9:17 Καὶ ἔφαγον καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες• καὶ ἥρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

Lk 9:18 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, {Ν καταμόνας ♦ κατὰ μόνας } συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί• καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, λέγων, Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

Lk 9:19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ ὅτι Προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

Lk 9:20 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ὅμεις δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς {Ν Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος ♦ Πέτρος δὲ ἀποκριθεὶς } δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν, Τὸν χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

Lk 9:21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ εἰπεῖν {Ν εἰπεῖν ♦ λέγειν } τοῦτο,

Lk 9:22 εἰπὼν ὅτι Δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.{Β ἀναστῆναι ♦ ἐγερθῆναι } {Ν ἀναστῆναι ♦ ἐγερθῆναι }

Lk 9:23 Ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας, Εἴ τις θέλει ὅπίσω μου ἐλθεῖν, {Ν ἐλθεῖν ἀπαρησάσθω ♦ ἔρχεσθαι ἀρνησάσθω } ἀπαρησάσθω ἔαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ καθ' ἡμέραν } καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Lk 9:24 Ὅς γάρ ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἂν } θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· δὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

Lk 9:25 Τί γάρ ὡφελεῖται ἄνθρωπος, κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἔαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;

Lk 9:26 Ὅς γάρ ἀν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ νίδος τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων.

Lk 9:27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσίν τινες τῶν ὥδε {Ν ὥδε ἐστῶτων ♦ αὐτοῦ ἐστηκότων } ἐστῶτων, οἵ οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἔως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Lk 9:28 ¶ Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὧσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ {Ν καὶ παραλαβὼν ♦ [καὶ] παραλαβὼν } παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὅρος προσεύξασθαι.

Lk 9:29 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἔτερον, καὶ ὁ ἴματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

Lk 9:30 Καὶ ἴδού, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } καὶ Ἡλίας,

Lk 9:31 οἵ ὄφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἦν ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἔμελλεν } πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Lk 9:32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

Lk 9:33 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν Πέτρος {Ν Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος} πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι• καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσῆν, {Β Μωσῆς ♦ Μωσεῖ} {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσεῖ} καὶ μίαν Ἡλίᾳ• μὴ εἰδώς ὅ λέγει.

Lk 9:34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν {Ν ἐπεσκίασεν ♦ ἐπεσκίαζεν} αὐτούς• ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους {Ν ἐκείνους εἰσελθεῖν ♦ εἰσελθεῖν αὐτοὺς} εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

Lk 9:35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός• {Ν ἀγαπητός ♦ ἐκλεγμένος} αὐτοῦ ἀκούτε.

Lk 9:36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὑρέθη ὁ {Ν ὁ ♦ -} Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὥν ἔωράκασιν. {Ν ἔωράκασιν ♦ ἔώρακαν}

Lk 9:37 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν {Ν ἐν ♦ -} τῇ ἔξῃς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

Lk 9:38 Καὶ ἴδού, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησεν, {Ν ἀνεβόησεν ♦ ἐβόησεν} λέγων, Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι {Β ἐπίβλεψαι ♦ ἐπίβλεψον} ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενῆς ἐστίν {Ν ἐστίν μοι ♦ μοί ἐστιν} μοι•

Lk 9:39 καὶ ἴδού, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἔξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

Lk 9:40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν.

Lk 9:41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἔως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν {Ν τὸν υἱόν σου ὥδε ♦ ὥδε τὸν υἱόν σου} υἱόν σου ὥδε.

Lk 9:42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν• ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

Lk 9:43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ. ¶ Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐποίησεν {Ν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ♦ ἐποίει} ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,

Lk 9:44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους• ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

Lk 9:45 Οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό• καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτήσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

Lk 9:46 ¶ Εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

Lk 9:47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἵδων {Ν ιδών ♦ εἰδῶς} τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, {Ν παιδίου ♦ παιδίον} ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ,

Lk 9:48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὄνόματί μου ἐμὲ δέχεται• καὶ ὃς ἐὰν {Ν ἐὰν ἐμὲ ♦ ἀν ἐμὲ} ἐμὲ δέξηται δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με• ὁ γάρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων οὗτος ἔσται {Ν ἔσται ♦ ἔστιν} μέγας.

Lk 9:49 ¶ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ {Ν δ ♦ -} Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ ἐν} τῷ ὄνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια• καὶ ἐκωλύσαμεν {Ν ἐκωλύσαμεν ♦ ἐκωλύμεν} αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

Lk 9:50 Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν δὲ} εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ κωλύετε• ὃς γάρ οὐκ ἔστιν καθ' ἡμῶν {Ν ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ♦ ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν} ὑπὲρ ἡμῶν ἔστιν.

Lk 9:51 ¶ Ἔγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως {Ν ἀναλήψεως ♦ ἀναλήψεως} αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἔστηριξεν ♦ ἔστηρισεν} ἔστηριξεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,

Lk 9:52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ• καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, {Ν Σαμαρειτῶν ὥστε ♦ Σαμαριτῶν ὡς} ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ.

Lk 9:53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

Lk 9:54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ -} Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς {Ν ώς καὶ Ἡλίας ἐποίησεν ♦ -} καὶ Ἡλίας ἐποίησεν;

Lk 9:55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, {Ν καὶ εἶπεν Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἔστε ὑμεῖς ♦ -} καὶ εἶπεν, Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἔστε ὑμεῖς• {Β καὶ εἶπεν Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἔστε ὑμεῖς ♦ -}

Lk 9:56 ὁ γάρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. {Β ὁ γάρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι ♦ -} {Ν ὁ γάρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι ἀλλὰ σῶσαι ♦ -} Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἔτεραν κώμην.

Lk 9:57 ¶ Ἔγένετο {Ν Ἔγένετο δὲ ♦ Καὶ} δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέν τις πρὸς αὐτόν, Ἀκολούθησα σοι ὅπου ἂν {Β ἂν ♦ ἐὰν} {Ν ἂν ♦ ἐὰν} ἀπέρχῃ, κύριε. {Ν κύριε ♦ -}

Lk 9:58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις• ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

Lk 9:59 Εἶπεν δὲ πρὸς ἔτερον, Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπεν, Κύριε, {Ν Κύριε ♦ [Κύριε]} ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

Lk 9:60 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, "Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἔαυτῶν νεκρούς• σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Lk 9:61 Εἶπεν δὲ καὶ ἔτερος, Ἀκολουθήσω σοι, κύριε• πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

Lk 9:62 Εἶπεν δὲ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν ♦ [πρὸς αὐτὸν] ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Οὐδείς, ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὅπισω, εὕθετός ἐστιν εἰς {Ν εἰς τὴν βασιλείαν ♦ τῇ βασιλείᾳ } τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Lk 10:1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ {Ν καὶ ἔτερους ἑβδομήκοντα ♦ ἔτερους ἑβδομήκοντα [δύο]} ἔτερους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ {Ν ἀνὰ δύο ♦ ἀνὰ δύο [δύο]} δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } αὐτὸς ἔρχεσθαι.

Lk 10:2 Ἐλεγεν οὖν {Ν οὖν πρὸς ♦ δὲ πρὸς } πρὸς αὐτούς, Ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι• δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ {Ν ἐκβάλῃ ἐργάτας ♦ ἐργάτας ἐκβάλῃ } ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Lk 10:3 Ὦ Υπάγετε• ιδού, ἐγὼ {Ν ἐγὼ ♦ - } ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

Lk 10:4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, {Ν βαλάντιον ♦ βαλλάντιον } μὴ πήραν, μηδὲ {Ν μηδὲ ♦ μὴ } ὑποδήματα• καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

Lk 10:5 Εἰς ἣν δ' ἀν οἰκίαν {Ν οἰκίαν εἰσέρχησθε ♦ εἰσέλθητε οἰκίαν } εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

Lk 10:6 Καὶ ἐὰν ἦ {Ν ἦ ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ ἦ } ἐκεῖ νιὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται {Ν ἐπαναπαύσεται ♦ ἐπαναπαύσεται } ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν• εἰ δὲ μήγε, {Ν μήγε ♦ μή γε } ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

Lk 10:7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν• ἄξιος γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστίν. {Ν ἐστίν ♦ - } Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

Lk 10:8 Καὶ εἰς ἣν ἀν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν,

Lk 10:9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς, Ὡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 10:10 Εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν εἰσέρχησθε, {Ν εἰσέρχησθε ♦ εἰσέλθητε } καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἴπατε,

Lk 10:11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα {Ν ἀπομασσόμεθα ♦ εἰς τὸν πόδας ἀπομασσόμεθα } ὑμῖν• πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἥγγικεν ἐφ' {Ν ἐφ' ὑμᾶς ♦ - } ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 10:12 Λέγω ύμÎν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Lk 10:13 Οὐάί σοι, Χοραζίν, οὐαί σοι, Βηθσαΐδα• ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶν ἐγένοντο {Ν ἐγένοντο ♦ ἐγενήθησαν} αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ύμÎν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι {Ν καθήμεναι ♦ καθήμενοι} μετενόησαν.

Lk 10:14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶν ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ύμÎν.

Lk 10:15 Καὶ σύ, Καπερναούμ, {Ν Καπερναούμ ἡ ♦ Καφαρναούμ μὴ} ἡ ἔως τοῦ {Ν τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθῆσα ♦ οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ} οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἔως ᾿Αιδου {Ν ᾿Αιδου καταβιβασθήσῃ ♦ τοῦ ᾿Αιδου καταβήσῃ} καταβιβασθήσῃ.

Lk 10:16 Ὁ ἀκούων ύμÎν ἐμοῦ ἀκούει• καὶ ὁ ἀθετῶν ύμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ• ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

Lk 10:17 ¶ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ {Ν ἐβδομήκοντα ♦ ἐβδομήκοντα [δύο]} χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμÎν ἐν τῷ δύναμαί σου.

Lk 10:18 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ώς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

Lk 10:19 Ἰδού, δίδωμι {Ν δίδωμι ♦ δέδωκα} ύμÎν τὴν ἔξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὕφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἔχθροῦ• καὶ οὐδὲν ύμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ.

Lk 10:20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ύμÎν ὑποτάσσεται• χαίρετε δὲ ὅτι τὰ δύναματα ύμÎν ἐγράφη {Ν ἐγράφη ♦ ἐγγέγραπται} ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Lk 10:21 ¶ Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ {Ν τῷ πνεύματι ♦ [ἐν] τῷ πνεύματι τῷ ἄγιῳ} πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ -} καὶ εἶπεν, Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὗτως ἐγένετο {Ν ἐγένετο εὐδοκία ♦ εὐδοκία ἐγένετο} εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Lk 10:22 Καὶ {Ν Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν μαθητὰς εἶπεν ♦ -} στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶπεν, Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου• καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἔστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἔστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

Lk 10:23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν μαθητὰς κατ' ᾧδιαν εἶπεν, Μακάριοι οἱ ὄφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἢ βλέπετε.

Lk 10:24 Λέγω γὰρ ύμÎν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἡθέλησαν ἰδεῖν ἢ ύμεις βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον• {Ν εἶδον ♦ εἶδαν} καὶ ἀκοῦσαι ἢ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Lk 10:25 ¶ Καὶ ἴδού, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτόν, καὶ {Ν καὶ λέγων ♦ λέγων } λέγων, Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

Lk 10:26 Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; Πῶς ἀναγινώσκεις;

Lk 10:27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς {Ν τῆς καρδίας ♦ [τῆς] καρδίας } καρδίας σου, καὶ ἐξ {Ν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ♦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύι σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ } ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου• καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Lk 10:28 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Ὁρθῶς ἀπεκρίθης• τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

Lk 10:29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν {Ν δικαιοῦν ♦ δικαιῶσαι } ἔαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον;

Lk 10:30 Ὅπολαβὼν δὲ {Ν δὲ ♦ - } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. {Ν τυγχάνοντα ♦ - }

Lk 10:31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ• καὶ ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν.

Lk 10:32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος {Ν γενόμενος ♦ [γενόμενος]} κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἴδων ἀντιπαρῆλθεν.

Lk 10:33 Σαμαρείτης {Ν Σαμαρείτης ♦ Σαμαρίτης } δέ τις ὄδεύων ἥλθεν κατ' αὐτόν, καὶ ἴδων αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη ♦ ἐσπλαγχνίσθη } ἐσπλαγχνίσθη,

Lk 10:34 καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον• ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

Lk 10:35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθών, {Ν ἐξελθών ♦ - } ἐκβαλὼν δύο {Ν δύο δηνάρια ἔδωκεν ♦ ἔδωκεν δύο δηνάρια } δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ• καὶ ὅ τι ἀν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

Lk 10:36 Τίς οὖν {Ν οὖν ♦ - } τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς;

Lk 10:37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Lk 10:38 ¶ Ἐγένετο {Ν Ἐγένετο δὲ ἐν ♦ Ἐν δὲ } δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτούς, καὶ {Ν καὶ ♦ - } αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά• γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς {Ν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς ♦ - } τὸν οἶκον αὐτῆς.

Lk 10:39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, {Ν Μαρία ἦ ♦ Μαριάμ [ῆ]} ἥ καὶ παρακαθίσασα {Ν παρακαθίσασα παρὰ ♦ παρακαθεσθεῖσα πρὸς } παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ ♦ κυρίου } ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ.

Lk 10:40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν• ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν, Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλειπεν {Ν κατέλειπεν ♦ κατέλιπεν } διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

Lk 10:41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, {Ν Ἰησοῦς ♦ κύριος } Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ {Ν τυρβάζῃ ♦ θορυβάζῃ } περὶ πολλά•

Lk 10:42 ἐνὸς δέ ἐστιν χρεία• Μαρία {Ν Μαρία δὲ ♦ Μαριάμ γὰρ } δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' {Ν ἀπ' ♦ - } αὐτῆς.

Lk 11:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

Lk 11:2 Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, "Οταν προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ♦ - } ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω {Ν Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ♦ - } τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Lk 11:3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

Lk 11:4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν {Ν ἀφίεμεν ♦ ἀφίομεν } παντὶ ὁφείλοντι ἡμῖν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ {Ν ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ♦ - } ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Lk 11:5 ¶ Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τίς ἔξ ύμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,

Lk 11:6 ἐπειδὴ φίλος παρεγένετο {Ν φίλος ♦ φίλος μου } ἔξ ὄδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ•

Lk 11:7 κάκενος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ, Μή μοι κόπους πάρεχε• ἥδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν• οὐ δύναμαι ἀναστάς δοῦναί σοι.

Lk 11:8 Λέγω ύμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ φίλον ♦ φίλον αὐτοῦ } φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον {Ν ὅσον ♦ ὅσων } χρήζει.

Lk 11:9 Κάγω ύμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ύμῖν• ζητεῖτε, καὶ εύρήσετε• κρούέτε, καὶ ἀνοιγήσεται ύμῖν.

Lk 11:10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει• καὶ ὁ ζητῶν εύρισκει• καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. {Ν ἀνοιγήσεται ♦ ἀνοιγ[ή]σεται }

Lk 11:11 Τίνα δὲ ύμῶν {Ν ύμῶν ♦ ἐξ ύμῶν} τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, {Ν ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ ♦ - } μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; "Ἡ {Ν "Ἡ καὶ ἵχθυν μὴ ♦ ἵχθυν καὶ } καὶ ἵχθυν, μὴ ἀντὶ ἵχθυος ὅφιν ἐπιδώσει {Ν ἐπιδώσει αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐπιδώσει } αὐτῷ;

Lk 11:12 "Ἡ καὶ ἐὰν {Ν ἐὰν αἰτήσῃ φόν μὴ ♦ αἰτήσει φόν} αἰτήσῃ φόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

Lk 11:13 Εἰ οὖν ύμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ύμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ {Ν ὁ ἐξ ♦ [ό] ἐξ} ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἄγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

Lk 11:14 ¶ Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ {Ν καὶ αὐτὸς ἦν ♦ [καὶ αὐτὸς ἦν]} αὐτὸς ἦν κωφόν. Ἐγένετο δέ, τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός• καὶ ἔθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

Lk 11:15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι {Ν ἄρχοντι ♦ τῷ ἄρχοντι} τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Lk 11:16 Ἔτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον παρ' {Ν παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ ♦ ἐξ οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ} αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

Lk 11:17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἔαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται• καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει.

Lk 11:18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἔαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Ὁτι λέγετε, Ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

Lk 11:19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ύμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο κριταὶ {Ν κριταὶ ύμῶν αὐτοὶ ♦ αὐτοὶ ύμῶν κριταὶ} ύμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

Lk 11:20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω {Ν ἐκβάλλω ♦ [ἐγὼ] ἐκβάλλω} τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ύμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 11:21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἔαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἔστιν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ•

Lk 11:22 ἐπὰν δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ - } ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ἥ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

Lk 11:23 Ὁ μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἔστιν• καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει.

Lk 11:24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπταυσιν• καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει, {Ν λέγει ♦ [τότε] λέγει} Ὅποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου δθεν ἐξῆλθον.

Lk 11:25 Καὶ ἐλθὼν εύρισκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

Lk 11:26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτὰ {Ν ἐπτὰ ἔτερα ♦ ἔτερα } ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ {Ν καὶ ἐλθόντα ♦ ἐπτά καὶ εἰσελθόντα } ἐλθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ• καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

Lk 11:27 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ {Ν γυνὴ φωνὴν ♦ φωνὴν γυνὴ } φωνὴν ἐκ τοῦ ὅχλου εἶπεν αὐτῷ, Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.

Lk 11:28 Αὐτὸς δὲ εἶπεν, Μενούνγε {Ν Μενούνγε ♦ Μενοῦν } μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ - }

Lk 11:29 ¶ Τῶν δὲ ὅχλων ἐπαθροιζομένων ἥρξατο λέγειν, Ὡς γενεὰ αὕτη πονηρά {Ν πονηρά ♦ γενεὰ πονηρά } ἐστιν• σημεῖον ἐπιζητεῖ, {Ν ἐπιζητεῖ ♦ ζητεῖ } καὶ σημεῖον οὐδὲ διθῆσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ {Ν τοῦ προφήτου ♦ - } προφήτου.

Lk 11:30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον {Ν σημεῖον τοῖς Νινευῖταις ♦ τοῖς Νινευῖταις σημεῖον } τοῖς Νινευῖταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

Lk 11:31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς• ὅτι ἥλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος, καὶ ἴδού, πλεῖον Σολομῶνος ὥδε.

Lk 11:32 Ἀνδρες Νινευῖ {Β Νινευῖ ♦ Νινευῖται } {Ν Νινευῖ ♦ Νινευῖται } ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν• ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ, καὶ ἴδού, πλεῖον Ἰωνᾶ ὥδε.

Lk 11:33 ¶ Οὐδεὶς δὲ {Ν δὲ ♦ - } λύχνον ἄψας εἰς κρύπτην τίθησιν, οὐδὲ {Ν οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον ♦ [οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον] } ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορεύμενοι τὸ φέγγος {Ν φέγγος ♦ φῶς } βλέπωσιν.

Lk 11:34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὄφθαλμός• {Ν ἐστιν ὁ ὄφθαλμός ♦ ἐστιν ὁ ὄφθαλμός σου } ὅταν οὖν {Ν οὖν ♦ - } ὁ ὄφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν• ἐπάν δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

Lk 11:35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν.

Lk 11:36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι {Ν τι μέρος ♦ μέρος τι } μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.

Lk 11:37 ¶ Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἥρωτα {Ν ἥρωτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ♦ ἔρωτῷ αὐτὸν Φαρισαῖός } αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ• εἰσελθών δὲ ἀνέπεσεν.

Lk 11:38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἴδων ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.

Lk 11:39 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐτόν, Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.

Lk 11:40 Ἀφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν;

Lk 11:41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ίδού, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἔστιν.

Lk 11:42 ¶ Ἄλλ' {Ν ἄλλ' ♦ ἄλλὰ } οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ• ταῦτα ἔδει {Ν ἔδει ♦ δὲ ἔδει } ποιῆσαι, κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. {Ν ἀφιέναι ♦ παρεῖναι }

Lk 11:43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

Lk 11:44 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς {Ν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί ♦ - } καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἔστε ως τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες {Ν περιπατοῦντες ♦ [οἱ] περιπατοῦντες } ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.

Lk 11:45 ¶ Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

Lk 11:46 Ὁ δὲ εἶπεν, Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἄνθρωπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

Lk 11:47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.

Lk 11:48 Ἐρα μαρτυρεῖτε {Ν μαρτυρεῖτε ♦ μάρτυρες ἔστε } καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν• ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν {Ν αὐτῶν τὰ μνημεῖα ♦ - } τὰ μνημεῖα.

Lk 11:49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν, Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀπόστολους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν {Ν ἐκδιώξουσιν ♦ διώξουσιν }

Lk 11:50 ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον {Ν ἐκχυνόμενον ♦ ἐκκεχυμένον } ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

Lk 11:51 ἀπὸ τοῦ {Ν ἀπὸ τοῦ ♦ ἀπὸ } αἵματος Ἀβελ ἔως τοῦ {Ν ἔως τοῦ ♦ ἔως } αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολογένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

Lk 11:52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἥρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως• αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, {Ν εἰσήλθετε ♦ εἰσήλθατε } καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

Lk 11:53 Π Λέγοντος {Ν Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς ♦ Κάκεῖθεν ἐξελθόντος αὐτοῦ} δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ πλειόνων,

Lk 11:54 ἐνεδρεύοντες αὐτόν, ζητοῦντες {Ν ζητοῦντες ♦ - } θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὥνα {Ν ὥνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ ♦ - } κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Lk 12:1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὡστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον, Προσέχετε ἔαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν {Ν τῶν Φαρισαίων ἡτις ἐστὶν ὑπόκρισις ♦ ἡτις ἐστὶν ὑπόκρισις τῶν Φαρισαίων} Φαρισαίων, ἡτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

Lk 12:2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθήσεται.

Lk 12:3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται• καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

Lk 12:4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων {Ν ἀποκτενόντων ♦ ἀποκτεινόντων} τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων περισσότερόν τι ποιήσαι.

Lk 12:5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε• φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔξουσίαν {Ν ἔξουσίαν ἔχοντα ♦ ἔχοντα ἔξουσίαν} ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν• ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

Lk 12:6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται {Ν πωλεῖται ♦ πωλοῦνται} ἀσσαρίων δύο; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Lk 12:7 Ἄλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται. Μὴ οὖν {Ν οὖν ♦ - } φοβεῖσθε• πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

Lk 12:8 Λέγω δὲ ὑμῖν, Πᾶς δὲ ἂν ὁμοιογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ•

Lk 12:9 ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ.

Lk 12:10 Καὶ πᾶς δὲ ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ• τῷ δὲ εἰς τὸ ἄγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

Lk 12:11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν {Ν προσφέρωσιν ♦ εἰσφέρωσιν} ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε {Ν μεριμνᾶτε ♦ μεριμνήστε} πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε•

Lk 12:12 τὸ γάρ ἄγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἣ δεῖ εἰπεῖν.

Lk 12:13 ¶ Εἶπεν δέ τις αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ } ἐκ τοῦ ὄχλου, Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

Lk 12:14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ὅντες τίς με κατέστησεν δικαστὴν {Ν δικαστὴν ♦ κριτὴν } ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

Lk 12:15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς {Ν τῆς ♦ πάσης } πλεονεξίας• ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ αὐτοῦ } ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῷ }

Lk 12:16 Εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων, Ὅντες τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα•

Lk 12:17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων, Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου;

Lk 12:18 Καὶ εἶπεν, Τοῦτο ποιήσω• καθελὼ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ {Ν τὰ γενήματά μου ♦ τὸν σῖτον } γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου.

Lk 12:19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου, Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά• ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

Lk 12:20 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός, Ἄφρον, {Ν Ἄφρον ♦ Ἄφρων } ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ• ἀ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;

Lk 12:21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.

Lk 12:22 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } Διὰ τοῦτο ὑμῖν {Ν ὑμῖν λέγω ♦ λέγω ὑμῖν } λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, {Ν ὑμῶν ♦ - } τί φάγητε• μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσησθε.

Lk 12:23 Ἡ ψυχὴ {Ν ψυχὴ ♦ γάρ ψυχὴ } πλεῖόν ἐστιν τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

Lk 12:24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οἵς οὐκ ἔστιν ταμεῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεός τρέφει αὐτούς• πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

Lk 12:25 Τίς δὲ ἔξ ύμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι {Β προσθεῖναι ♦ προσθῆναι } {Ν προσθεῖναι ἐπὶ ♦ ἐπὶ } ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν {Ν πῆχυν ἔνα ♦ προσθεῖναι πῆχυν } ἔνα;

Lk 12:26 Εἰ οὖν οὔτε {Ν οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

Lk 12:27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει• οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νίθει• λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

Lk 12:28 Εἰ δὲ τὸν {Ν τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὅντα ♦ ἐν ἀγρῷ τὸν χόρτον ὅντα σήμερον } χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ σήμερον ὅντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, {Ν ἀμφιέννυσιν ♦ ἀμφιέζει } πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Lk 12:29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ {Ν η ♦ καὶ } τί πίητε• καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

Lk 12:30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ• {Ν ἐπιζητεῖ ♦ ἐπιζητοῦσιν } ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.

Lk 12:31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα ♦ αὐτοῦ καὶ ταῦτα } θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Lk 12:32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον• ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

Lk 12:33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἔαυτοῖς βαλάντια {Ν βαλάντια ♦ βαλάντια } μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὃπου κλέπτης οὐκ ἔγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

Lk 12:34 ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

Lk 12:35 ¶ Ἐστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι.

Lk 12:36 καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἔαυτῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα, ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

Lk 12:37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εύρήσει γρηγοροῦντας• ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

Lk 12:38 Καὶ {Ν Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ καὶ ♦ Κἀν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἄν } ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὗρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ {Ν οἱ δοῦλοι ♦ - } δοῦλοι ἐκεῖνοι.

Lk 12:39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἥδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν {Ν ἐγρηγόρησεν ἄν καὶ ♦ - } ἄν, καὶ οὐκ ἄν ἀφῆκεν διορυγῆναι {Ν διορυγῆναι ♦ διορυχθῆναι } τὸν οἴκον αὐτοῦ.

Lk 12:40 Καὶ ὑμεῖς οὖν {Ν οὖν ♦ - } γίνεσθε ἔτοιμοι• ὅτι ἡ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ οἰκός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Lk 12:41 ¶ Εἶπεν δὲ αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ - } ὁ Πέτρος, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

Lk 12:42 Εἶπεν {Ν Εἶπεν δὲ ♦ Καὶ εἶπεν } δὲ ὁ κύριος, Τίς ἄρα ἔστιν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ {Ν καὶ φρόνιμος ♦ ὁ φρόνιμος } φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ {Ν τὸ ♦ [τὸ] } σιτομέτριον;

Lk 12:43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως.

Lk 12:44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Lk 12:45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Χρονίζει ὁ κύριος μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι•

Lk 12:46 Ἡξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

Lk 12:47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἔαυτοῦ, {Ν ἔαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } καὶ μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ {Ν μηδὲ ♦ ἢ } ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς•

Lk 12:48 ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ὡς ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ• καὶ ὡς παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

Lk 12:49 ¶ Πῦρ ἥλθον βαλεῖν εἰς {Ν εἰς ♦ ἐπὶ } τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνήφθῃ;

Lk 12:50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἔως οὗ {Ν οὗ ♦ ὅτου } τελεσθῇ.

Lk 12:51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.

Lk 12:52 Ἐσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ {Ν οἴκῳ ἐνὶ ♦ ἐνὶ οἴκῳ } ἐνὶ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσίν, καὶ δύο ἐπὶ τρισίν.

Lk 12:53 Διαμερισθήσεται {Ν Διαμερισθήσεται ♦ Διαμερισθήσονται } πατὴρ ἐπὶ υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί• μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, {Ν θυγατρί ♦ τὴν θυγατέρα } καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί• {Ν μητρί ♦ τὴν μητέρα } πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. {Ν πενθερὰν αὐτῆς ♦ πενθεράν }

Lk 12:54 Ἐλεγεν δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, Ὅταν ἴδητε τὴν {Ν τὴν ♦ [τὴν] } νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἐπὶ } δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, Ὅμβρος {Ν Ὅμβρος ♦ ὅτι Ὅμβρος } ἔρχεται• καὶ γίνεται οὕτως.

Lk 12:55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι Καύσων ἔσται• καὶ γίνεται.

Lk 12:56 Ὅτις γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ {Ν δὲ καιρὸν ♦ καιρὸν δὲ } καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ {Ν οὐ δοκιμάζετε ♦ οὐκ οἴδατε δοκιμάζειν } δοκιμάζετε;

Lk 12:57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

Lk 12:58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ• μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ {Ν παραδῷ ♦ παραδώσει } τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ {Ν βάλῃ ♦ βαλεῖ } εἰς φυλακήν.

Lk 12:59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ᾧς οὖν {Ν οὐ καὶ τὸν ♦ καὶ τὸ } καὶ τὸν ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Lk 13:1 Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὃν τὸ ἀἷμα Πιλάτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

Lk 13:2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα {Ν τοιαῦτα ♦ ταῦτα } πεπόνθασιν;

Lk 13:3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν• ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὡσαύτως {Ν ὡσαύτως ♦ ὁμοίως } ἀπολεῖσθε.

Lk 13:4 Ἔτεροι δέ τινες {Ν δέκα καὶ ὀκτώ ♦ δεκαοκτώ } καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι {Ν οὗτοι ♦ αὐτοὶ } δύοειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους {Ν ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους } τοὺς κατοικοῦντας {Ν κατοικοῦντας ἐν ♦ κατοικοῦντας } ἐν Ἱερουσαλήμ;

Lk 13:5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν• ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως {Ν ὁμοίως ♦ ὡσαύτως } ἀπολεῖσθε.

Lk 13:6 Ἐλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβολήν• Συκῆν εἶχέν τις ἐν {Ν ἐν τῷ ♦ πεφυτευμένην ἐν τῷ } τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην• {Ν πεφυτευμένην ♦ - } καὶ ἥλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

Lk 13:7 Εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, Ἰδού, τρία ἔτη ἔρχομαι {Ν ἔρχομαι ♦ ἀφ' οὐ ἔρχομαι } ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εύρίσκω• ἔκκοψον αὐτήν• {Ν αὐτήν ♦ [οὖν] αὐτήν } ἵνα {Ν ἵνα τί ♦ ινατί } τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

Lk 13:8 Ο δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ, Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἔως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κόπρια•

Lk 13:9 καν μὲν ποιήσῃ καρπόν• εἰ {Ν εἰ δὲ μήγε εἰς τὸ μέλλον ♦ εἰς τὸ μέλλον εἰ δὲ μή γε } δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Lk 13:10 ¶ Ἡν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν•

Lk 13:11 καὶ ἴδού, γυνὴ ἡν {Ν ἦν πνεῦμα ♦ πνεῦμα} πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα {Ν δέκα καὶ ὀκτώ ♦ δεκαοκτώ} καὶ ὀκτώ, καὶ ἡν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

Lk 13:12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν, καὶ εἶπεν αὐτῇ, Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

Lk 13:13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας• καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν.

Lk 13:14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἔθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ, "Εξ {Ν "Εξ ♦ ὅτι "Εξ} ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι• ἐν ταύταις {Ν ταύταις ♦ αὐταῖς} οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

Lk 13:15 Ἀπεκρίθη οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ} αὐτῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν, 'Υποκριταί, ἔκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

Lk 13:16 Ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἴδού, δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

Lk 13:17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ• καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Lk 13:18 ¶ Ἐλεγεν δέ, {Ν δέ ♦ οὖν} Τίνι ὁμοία ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ; Καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

Lk 13:19 Ὁμοία ἔστιν κόκκω σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ• καὶ ἥξησεν, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, {Ν μέγα ♦ -} καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

Lk 13:20 Πάλιν {Ν πάλιν ♦ Καὶ πάλιν} εἶπεν, Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;

Lk 13:21 Ὁμοία ἔστιν ζύμῃ, ἦν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν {Ν ἐνέκρυψεν ♦ [ἐν]έκρυψεν} εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἔως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Lk 13:22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα}

Lk 13:23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ, Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς,

Lk 13:24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης• {Ν πύλης ♦ θύρας} ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζητίσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.

Lk 13:25 Ἀφ' οὐ ἀν ἐγερθῆ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἐστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, κύριε, {N Κύριε κύριε ♦ Κύριε} ἄνοιξον ἡμῖν• καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ•

Lk 13:26 τότε ἄρξεσθε λέγειν, Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

Lk 13:27 Καὶ ἐρεῖ, Λέγω {N λέγω ♦ λέγων} ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς {N ὑμᾶς ♦ [ὑμᾶς]} πόθεν ἐστέ• ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ {N οἱ ἐργάται τῆς ♦ ἐργάται} ἐργάται τῆς ἀδικίας.

Lk 13:28 Ἔκειν ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὅψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

Lk 13:29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ {N βορρᾶ ♦ ἀπὸ βορρᾶ} καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 13:30 Καὶ ἵδού, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

Lk 13:31 ¶ Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ {N ἡμέρᾳ προσῆλθόν ♦ ὡρᾳ προσῆλθάν} προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ, Ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

Lk 13:32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ἱδού, ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ιάσεις ἐπιτελῶ {N ἐπιτελῶ ♦ ἀποτελῶ} σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

Lk 13:33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἔχομένη πορεύεσθαι• ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

Lk 13:34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα {B ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα} {N ἀποκτένουσα ♦ ἀποκτείνουσα} τοὺς προφήτας καὶ λιθοβιολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἡθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, δὸν τρόπον ὅρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθελήσατε.

Lk 13:35 Ἱδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. {N ἔρημος ♦ -} Λέγω δὲ {N δὲ ♦ [δὲ]} ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ♦ -} οὐ μή με {N με ἰδητε ♦ ἰδητέ με} ἰδητε ἔως ἂν {N ἂν ἥξει ὅτε ♦ [ἥξει ὅτε]} ἥξει, ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Lk 14:1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν {N τῶν Φαρισαίων ♦ [τῶν] Φαρισαίων} Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἤσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

Lk 14:2 Καὶ ἵδού, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

Lk 14:3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Εἰ {N Εἰ ♦ -} ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; {N θεραπεύειν ♦ θεραπεῦσαι} η οὖ}

Lk 14:4 Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσεν.

Lk 14:5 Καὶ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, Τίνος ὑμῶν νίὸς ἡ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, {Ν ἐμπεσεῖται ♦ πεσεῖται } καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ {Ν τῇ ♦ - } ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

Lk 14:6 Καὶ οὐκ ἵσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ - } πρὸς ταῦτα.

Lk 14:7 ¶ Ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἔξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς,

Lk 14:8 Ὅταν κληθῆς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν• μήποτε ἐντιμότερός σου ἡ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ,

Lk 14:9 καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι, Δὸς τούτῳ τόπον• καὶ τότε ἄρξῃ μετ' {Ν μετ' ♦ μετὰ } αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

Lk 14:10 Ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον• ἵνα, ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ {Ν εἴπῃ ♦ ἐρεῖ } σοι, Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον• τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν {Ν τῶν ♦ πάντων τῶν } συνανακειμένων σοι.

Lk 14:11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἔαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἔαυτὸν ὑψωθήσεται.

Lk 14:12 ¶ Ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτὸν, Ὅταν ποιῆς ἄριστον ἡ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους• μήποτε καὶ αὐτοί σε {Ν σε ἀντικαλέσωσιν ♦ ἀντικαλέσωσίν σε } ἀντικαλέσωσιν, καὶ γένηται σοι {Ν σοι ἀνταπόδομα ♦ ἀνταπόδομά σοι } ἀνταπόδομα.

Lk 14:13 Ἀλλ' ὅταν ποιῆς {Ν ποιῆς δοχῆν ♦ δοχὴν ποιῆς } δοχήν, κάλει πτωχούς, ἀναπήρους, {Ν ἀναπήρους ♦ ἀναπείρους } χωλούς, τυφλούς•

Lk 14:14 καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδούναί σοι• ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

Lk 14:15 ¶ Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ, Μακάριος, ὃς {Ν ὃς φάγεται ἄριστον ♦ ὃστις φάγεται ἄρτον } φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 14:16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Ἐνθρωπός τις ἐποίησεν {Ν ἐποίησεν ♦ ἐποίει } δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσεν πολλούς•

Lk 14:17 καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, Ἐρχεσθε, ὅτι ἡδη ἔτοιμά ἔστιν πάντα. {Ν πάντα ♦ - }

Lk 14:18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι {Ν παραιτεῖσθαι πάντες ♦ πάντες παραιτεῖσθαι } πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ, Ἀγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην

ἐξελθεῖν {Ν ἐξελθεῖν καὶ ♦ ἐξελθών } καὶ ἵδεῖν αὐτόν• ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Lk 14:19 Καὶ ἔτερος εἶπεν, Ζεύγη βιοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά• ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

Lk 14:20 Καὶ ἔτερος εἶπεν, Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

Lk 14:21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος {Ν ἐκεῖνος ♦ - } ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὄργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ, Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους {Ν ἀναπήρους ♦ ἀναπέίρους } καὶ χωλοὺς {Ν χωλοὺς καὶ τυφλοὺς ♦ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς } καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὥδε.

Lk 14:22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, Κύριε, γέγονεν ὡς {Ν ὡς ♦ ὅ } ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.

Lk 14:23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ {Ν ὁ οἰκός μου ♦ μου ὁ οἰκός } οἰκός μου.

Lk 14:24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. {Ν Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί ♦ - } Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. {Β Πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοί ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί ♦ - }

Lk 14:25 ¶ Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς,

Lk 14:26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ καὶ ♦ ἔαυτοῦ καὶ } καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ {Ν δὲ ♦ τε } καὶ τὴν ἔαυτοῦ {Ν ἔαυτοῦ ψυχήν ♦ ψυχὴν ἔαυτοῦ } ψυχήν, οὐ δύναται μου {Ν μου μαθητής εἶναι ♦ εἶναί μου μαθητής } μαθητής εἶναι.

Lk 14:27 Καὶ {Ν Καὶ ὅστις ♦ "Οστις"} ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ ἔαυτοῦ } καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.

Lk 14:28 Τίς γὰρ ἔξ ὑμῶν, ὁ {Ν ὁ ♦ - } θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ {Ν τὰ ♦ - } εἰς {Β εἰς ♦ πρὸς } ἀπαρτισμόν;

Lk 14:29 Ἰνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν {Ν ἐμπαίζειν αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐμπαίζειν } αὐτῷ,

Lk 14:30 λέγοντες, ὅτι Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

Lk 14:31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν {Ν συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ ♦ ἐτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν } ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται {Ν βουλεύεται ♦ βουλεύσεται } εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν

ἀπαντήσαι {Ν ἀπαντήσαι ♦ ὑπαντήσαι } τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ'
αὐτόν;

Lk 14:32 Εἰ δὲ μήγε, {Ν μήγε ♦ μή γε } ἔτι πόρρω {Ν πόρρω αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ πόρρω }
αὐτοῦ ὅντος, πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

Lk 14:33 Οὗτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ
ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου {Ν μου εἶναι ♦ εἶναι μου} εἶναι μαθητής.

Lk 14:34 Καλὸν τὸ {Ν Καλὸν ♦ Καλὸν οὖν } ἄλας• ἐὰν δὲ τὸ {Ν δὲ ♦ δὲ καὶ } ἄλας
μωρανθῆ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

Lk 14:35 Οὕτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν• ἔξω βάλλουσιν αὐτό.
Ο ἔχων ὥτα ἀκούειν ἀκούετω.

Lk 15:1 Ἡσαν δὲ ἐγγίζοντες {Ν ἐγγίζοντες αὐτῷ ♦ αὐτῷ ἐγγίζοντες } αὐτῷ πάντες οἱ
τελῶναι καὶ οἱ ἀμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ.

Lk 15:2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι {Ν Φαρισαῖοι ♦ τε Φαρισαῖοι } καὶ οἱ
γραμματεῖς λέγοντες ὅτι Οὗτος ἀμαρτωλὸς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει
αὐτοῖς.

Lk 15:3 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων,

Lk 15:4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐν {Ν ἐν ἐξ
αὐτῶν ♦ ἐξ αὐτῶν ἐν } ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἔως εὗρῃ αὐτό;

Lk 15:5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμους ἑαυτοῦ {Ν ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } χαίρων.

Lk 15:6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας,
λέγων αὐτοῖς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

Lk 15:7 Λέγω ὑμῖν ὅτι οὗτως χαρὰ ἔσται {Ν ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ♦ ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔσται } ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα
δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας.

Lk 15:8 ¶ "Η τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ¹
ἄπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἔως ὅτου {Ν ὅτου ♦ οὐ }
εὕρῃ;

Lk 15:9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται {Ν συγκαλεῖται ♦ συγκαλεῖ } τὰς φίλας καὶ τὰς {Ν
τὰς γείτονας ♦ γείτονας } γείτονας, λέγουσα, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν
δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

Lk 15:10 Οὗτως, λέγω ὑμῖν, χαρὰ {Ν χαρὰ γίνεται ♦ γίνεται χαρὰ } γίνεται ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

Lk 15:11 ¶ Εἶπεν δέ, "Ανθρωπός τις εἶχεν δύο νίούς•

Lk 15:12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί, Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ {Ν Καὶ διεῖλεν ♦ Ὁ δὲ διεῖλεν} διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

Lk 15:13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἄπαντα {Ν ἄπαντα ♦ πάντα} ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

Lk 15:14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἵσχυρὸς {Ν ἵσχυρὸς ♦ ἵσχυρὰ} κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

Lk 15:15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης• καὶ ἔπειμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

Lk 15:16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι {Ν γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ ♦ χορτασθῆναι ἐκ } τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἥσθιον οἱ χοῖροι• καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

Lk 15:17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ ἔφη} Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν {Ν περισσεύουσιν ♦ περισσεύονται} ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! {Ν ἀπόλλυμαι ♦ ὥδε ἀπόλλυμαι}

Lk 15:18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου•

Lk 15:19 καὶ {Ν καὶ ♦ -} οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου• ποίησόν με ὡς ἔνα τῶν μισθίων σου.

Lk 15:20 Καὶ ἀναστὰς ἥλθεν πρὸς τὸν πατέρα {Β πατέρα αὐτοῦ ♦ πατέρα ἑαυτοῦ} {Ν πατέρα αὐτοῦ ♦ πατέρα ἑαυτοῦ} αὐτοῦ. "Ετι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

Lk 15:21 Εἶπεν δὲ αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ υἱός ♦ ὁ υἱὸς αὐτῷ} ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ {Ν καὶ οὐκέτι ♦ οὐκέτι} οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

Lk 15:22 Εἶπεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Ἐξενέγκατε {Ν Ἐξενέγκατε τὴν ♦ Ταχὺ ἐξενέγκατε} τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας•

Lk 15:23 καὶ ἐνέγκαντες {Ν ἐνέγκαντες ♦ φέρετε} τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν•

Lk 15:24 ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν• καὶ {Ν καὶ ἀπολωλῶς ἦν ♦ ἦν ἀπολωλῶς} ἀπολωλῶς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

Lk 15:25 Ὡν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ• καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἥκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν.

Lk 15:26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη {Ν εἴη ♦ ἀνείη} ταῦτα.

Lk 15:27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι Ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

Lk 15:28 Ὡργίσθη δέ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ} πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

Lk 15:29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί, {Ν πατρί ♦ πατρὶ αὐτοῦ} Ἰδού, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὑφρανθῶ.

Lk 15:30 Ὅτε δὲ ὁ νιός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἥλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον {Ν μόσχον τὸν σιτευτόν ♦ σιτευτὸν μόσχον} τὸν σιτευτόν.

Lk 15:31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἔστιν.

Lk 15:32 Εὑφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησεν· {Ν ἀνέζησεν καὶ ἀπολωλώς ἦν ♦ ἔζησεν καὶ ἀπολωλώς} καὶ ἀπολωλώς ἦν, καὶ εὐρέθη.

Lk 16:1 Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς {Ν μαθητὰς αὐτοῦ ♦ μαθητάς} αὐτοῦ, Ἀνθρωπός τις ἦν πλούσιος, δις εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

Lk 16:2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ, Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; Ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γάρ δυνήσῃ {Ν δυνήσῃ ♦ δύνῃ} ἔτι οἰκονομεῖν.

Lk 16:3 Εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος, Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

Lk 16:4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ τῆς {Ν τῆς ♦ ἐκ τῆς} οἰκονομίας, δέξωνται με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

Lk 16:5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα ἔκαστον τῶν χρεωφειλετῶν {Ν χρεωφειλετῶν ♦ χρεοφειλετῶν} τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγεν τῷ πρώτῳ, Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

Lk 16:6 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν ♦ Ὁ δὲ εἶπεν} εἶπεν αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ {Ν τὸ γράμμα ♦ τὰ γράμματα} γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

Lk 16:7 Ἔπειτα ἐτέρῳ εἶπεν, Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν κόρους σίτου. Καὶ {Ν Καὶ λέγει ♦ Λέγει} λέγει αὐτῷ, Δέξαι σου τὸ {Ν τὸ γράμμα ♦ τὰ γράμματα} γράμμα, καὶ γράψον ὄγδοήκοντα.

Lk 16:8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν• ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἔαυτῶν εἰσίν.

Lk 16:9 Κἀγὼ {N Κἀγὼ ♦ Καὶ ἐγὼ } ὑμῖν λέγω, Ποιήσατε {N Ποιήσατε ἔαυτοῖς ♦ ἔαυτοῖς ποιήσατε } ἔαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, {N ἐκλίπητε ♦ ἐκλίπῃ } δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Lk 16:10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικος καὶ ἐν πολλῷ ἀδικός ἐστιν.

Lk 16:11 Εἴ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνῷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

Lk 16:12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

Lk 16:13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν• ἡ γὰρ τὸν ἔνα μισήσει, καὶ τὸν ἔτερον ἀγαπήσει• ἡ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἔτερου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνῷ.

Lk 16:14 ¶ Ἡκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ {N καὶ οἱ ♦ οἱ } οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἔξεμυκτήριζον αὐτόν.

Lk 16:15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ὅμεις ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἔαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν• ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Lk 16:16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἔως {N ἔως ♦ μέχρι } Ἰωάννου• ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

Lk 16:17 Εὔκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

Lk 16:18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἐτέραν μοιχεύει• καὶ πᾶς {N καὶ πᾶς ♦ καὶ } ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει.

Lk 16:19 ¶ Ἀνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

Lk 16:20 Πτωχὸς δέ τις ἦν {N ἦν ὄνόματι Λάζαρος δς ♦ ὄνόματι Λάζαρος } ὄνόματι Λάζαρος, δς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἥλκωμένος {N ἥλκωμένος ♦ είλκωμένος }

Lk 16:21 καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν {N τῶν ψιχίων ♦ - } ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλούσιον• ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον {N ἀπέλειχον ♦ ἐπέλειχον } τὰ ἔλκη αὐτοῦ.

Lk 16:22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ• ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

Lk 16:23 Καὶ ἐν τῷ ᾧ Ἀιδη̄ ἐπάρας τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρᾳ τὸν {Ν τὸν ♦ - } Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

Lk 16:24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλώσσάν μου· ὅτι ὁδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

Lk 16:25 Εἶπεν δὲ Ἀβραάμ, Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ {Ν σὺ τὰ ♦ τὰ } τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά• νῦν δὲ ὥδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὁδυνᾶσαι.

Lk 16:26 Καὶ ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ ἐν } πᾶσιν τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἔστηρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ {Ν οἱ ἐκεῖθεν ♦ ἐκεῖθεν } ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

Lk 16:27 Εἶπεν δὲ, Ἐρωτῶ οὖν {Ν οὖν σε ♦ σε οὖν } σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου,

Lk 16:28 ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

Lk 16:29 Λέγει αὐτῷ {Ν Λέγει αὐτῷ ♦ Λέγει δὲ } Ἀβραάμ, Ἐχουσιν Μωσέα {Ν Μωσέα ♦ Μωϋσέα } καὶ τοὺς προφήτας• ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

Lk 16:30 Ὁ δὲ εἶπεν, Ούχι, πάτερ Ἀβραάμ• ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.

Lk 16:31 Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Εἴ Μωσέως {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδέ, {Ν οὐδέ ♦ οὐδ' } ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Lk 17:1 Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, {Ν μαθητάς ♦ μαθητὰς αὐτοῦ } Ἀνένδεκτόν ἔστιν τοῦ μὴ {Ν μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα ♦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν } ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα• οὐαὶ {Ν οὐαὶ δὲ ♦ πλὴν οὐαὶ } δὲ δι' οὐ ἔρχεται.

Lk 17:2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος {Ν μύλος ὄνικὸς ♦ λίθος μυλικὸς } ὄνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἔνα {Ν ἔνα τῶν μικρῶν τούτων ♦ τῶν μικρῶν τούτων ἔνα } τῶν μικρῶν τούτων.

Lk 17:3 Προσέχετε ἔαυτοῖς. Ἐὰν δὲ {Ν δὲ ἀμάρτη εἰς σὲ ♦ ἀμάρτη } ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ• καὶ ἐάν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

Lk 17:4 Καὶ ἐὰν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀμάρτη {Ν ἀμάρτη ♦ ἀμαρτήσῃ } εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς {Ν τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ♦ ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ } ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων, Μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

Lk 17:5 ¶ Καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ, Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

Lk 17:6 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος, Εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἀν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, {Ν ταύτῃ ♦ [ταύτῃ] } Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ• καὶ ὑπήκουσεν ἀν ὑμῖν.

Lk 17:7 Τίς δὲ ἔξ ύμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ {Ν ἐρεῖ ♦ ἐρεῖ αὐτῷ } εὐθέως, Παρελθὼν ἀνάπεσε•

Lk 17:8 ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἔως φάγω καὶ πίω• καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

Lk 17:9 Μὴ χάριν {Ν χάριν ἔχει ♦ ἔχει χάριν } ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ {Ν ἐκείνῳ ♦ - } ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; Οὐ {Ν οὐ δοκῶ ♦ - } δοκῶ.

Lk 17:10 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι Δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν• ὅτι {Ν ὅτι δὲ ὄφείλομεν ♦ δὲ ὄφείλομεν } δὲ ὄφείλομεν {Β δοφείλομεν ♦ ὄφείλομεν } ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

Lk 17:11 ¶ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ - } εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου {Ν μέσου ♦ μέσον } Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

Lk 17:12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ [αὐτῷ] } δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἵ ἔστησαν πόρρωθεν•

Lk 17:13 καὶ αὐτοὶ ἥραν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦν, ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

Lk 17:14 Καὶ ἴδων εἶπεν αὐτοῖς, Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν.

Lk 17:15 Εἶς δὲ ἔξ αὐτῶν, ἴδων ὅτι ίάθη, ὑπέστρεψεν, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν•

Lk 17:16 καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ• καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. {Ν Σαμαρείτης ♦ Σαμαρίτης }

Lk 17:17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

Lk 17:18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;

Lk 17:19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄναστὰς πορεύου• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

Lk 17:20 ¶ Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν, Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως•

Lk 17:21 οὐδὲ ἔροῦσιν, Ἰδοὺ ὁδε, ᾧ, Ἰδοὺ {Ν Ἰδοὺ ἐκεῖ ♦ Ἐκεῖ } ἐκεῖ. Ἰδοὺ γάρ, ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ύμῶν ἔστιν.

Lk 17:22 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς, Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἵδειν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

Lk 17:23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν, Ἰδοὺ ὁδε, {Ν ὁδε ἢ Ἰδοὺ ἐκεῖ ♦ ἐκεῖ [ἢ] Ἰδοὺ ὁδε } ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ• μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

Lk 17:24 Ὡσπερ γάρ ἡ ἀστραπὴ ἡ {Ν ἡ ἀστράπτουσα ♦ ἀστράπτουσα } ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' {Ν ὑπ' οὐρανὸν εἰς ♦ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς } οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν {Ν ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῷ ♦ [ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῷ] } τῇ ἡμέρᾳ αὐτῷ.

Lk 17:25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

Lk 17:26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 17:27 Ἡσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἔξεγαμίζοντο, {Ν ἔξεγαμίζοντο ♦ ἐγαμίζοντο } ἕχρι ἡς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἥλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἄπαντας. {Ν ἄπαντας ♦ πάντας }

Lk 17:28 Ὁμοίως καὶ {Ν καὶ ὡς ♦ καθὼς } ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· Ἡσθιον, ἔπινον, ἤγραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὥκοδόμουν.

Lk 17:29 ἢ δὲ ἡμέρα ἔξῆλθεν Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἄπαντας. {Ν ἄπαντας ♦ πάντας }

Lk 17:30 κατὰ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ τὰ αὐτὰ } ἔσται ἢ ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

Lk 17:31 Ἔν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἅραι αὐτά• καὶ ὁ ἐν τῷ {Ν τῷ ♦ - } ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὄπίσω.

Lk 17:32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

Lk 17:33 Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι {Ν σῶσαι ♦ περιποιήσασθαι } ἀπολέσει αὐτήν• καὶ {Ν καὶ ὃς ἐὰν ♦ ὃς δὲ ἂν } ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ {Ν ἀπολέσῃ αὐτήν ♦ ἀπολέσῃ } αὐτὴν ζωογονήσει αὐτήν.

Lk 17:34 Λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς• εἷς {Ν εἷς παραληφθήσεται ♦ ὁ εἷς παραλημφθήσεται } παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἔτερος ἀφεθήσεται.

Lk 17:35 Δύο {Ν Δύο ἔσονται ♦ Ἐσονται δύο } ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό• μία {Ν μία παραληφθήσεται καὶ ἡ ♦ ἡ μία παραλημφθήσεται ἡ δὲ } παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἔτερα ἀφεθήσεται.

Lk 17:36

Lk 17:37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ, Ποῦ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς,
Ὄπου τὸ σῶμα, ἔκει συναχθήσονται {Ν συναχθήσονται οἱ ἀετοί ♦ καὶ οἱ ἀετοὶ
ἐπισυναχθήσονται} οἱ ἀετοί.

Lk 18:1 Ἔλεγεν δὲ καὶ {Ν καὶ παραβολὴν ♦ παραβολὴν} παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ
δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι {Ν προσεύχεσθαι ♦ προσεύχεσθαι αὐτοὺς}, καὶ μὴ
ἔκκακεῖν, {Ν ἔκκακεῖν ♦ ἔγκακεῖν}

Lk 18:2 λέγων, Κριτής τις ἦν τινι πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος•

Lk 18:3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἥρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα,
Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

Lk 18:4 Καὶ οὐκ ἡθέλησεν {Ν ἡθέλησεν ♦ ἡθελεν} ἐπὶ χρόνον• μετὰ δὲ ταῦτα
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβούμαι, καὶ {Ν καὶ ἄνθρωπον οὐκ ♦ οὐδὲ
ἄνθρωπον} ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι•

Lk 18:5 διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα
μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάζῃ {Ν ὑποπιάζῃ ♦ ὑπωπιάζῃ} με.

Lk 18:6 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος, Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

Lk 18:7 Ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ {Β ποιήσῃ ♦ ποιήσει} τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βιώντων πρὸς {Ν πρὸς αὐτὸν ♦ αὐτῷ} αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτός, καὶ μακροθυμῶν {Ν μακροθυμῶν ♦ μακροθυμεῖ} ἐπ' αὐτοῖς;

Lk 18:8 Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ νιὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔλθὼν ἀρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

Lk 18:9 ¶ Εἶπεν δὲ πρός {Ν πρός ♦ καὶ πρός} τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
ὅτι εἰσὶν δίκαιοι, καὶ ἔξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην•

Lk 18:10 Ἔλεγω ὑμῖν ἐπειδὴν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι• ὁ εἷς Φαρισαῖος,
καὶ ὁ ἔτερος τελώνης.

Lk 18:11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο, Ὅ θεός,
εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι,
μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

Lk 18:12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

Lk 18:13 Καὶ {Ν Καὶ ὁ ὅ δὲ} ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἡθελεν οὐδὲ τοὺς
ὅφθαλμοὺς εἰς {Ν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι ♦ ἐπᾶραι εἰς τὸν οὐρανὸν} τὸν οὐρανὸν
ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτεν {Ν ἔτυπτεν εἰς ♦ ἔτυπτεν} εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων, Ὅ
θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Lk 18:14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ {Ν ἢ
γάρ ἐκεῖνος ♦ παρ' ἐκεῖνον} γάρ ἐκεῖνος• ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται,
ὅ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Lk 18:15 ¶ Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπτηται• ἴδοντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν {Ν ἐπετίμησαν ♦ ἐπετίμων} αὐτοῖς.

Lk 18:16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος {Ν προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν ♦ προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων} αὐτὰ εἶπεν, Ὅφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά• τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Lk 18:17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, δος ἐὰν {Ν ἐὰν ♦ ἀν} μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Lk 18:18 ¶ Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

Lk 18:19 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ θεός.

Lk 18:20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας, Μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. {Ν μητέρα σου ♦ μητέρα}

Lk 18:21 Ὁ δὲ εἶπεν, Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην {Ν ἐφυλαξάμην ♦ ἐφύλαξα} ἐκ νεότητός μου. {Ν μου ♦ - }

Lk 18:22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ - } ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἐτι ἔν σοι λείπει• πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ• {Ν οὐρανῷ ♦ [τοῖς] οὐρανοῖς} καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

Lk 18:23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο• {Ν ἐγένετο ♦ ἐγενήθη} ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

Lk 18:24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον {Ν περίλυπον γενόμενον ♦ [περίλυπον γενόμενον]} γενόμενον εἶπεν, Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται {Ν εἰσελεύσονται ♦ - } εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. {Ν θεοῦ ♦ θεοῦ εἰσπορεύονται}

Lk 18:25 Εὔκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς {Ν τρυμαλιᾶς ῥαφίδος ♦ τρήματος βελόνης} ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

Lk 18:26 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν} δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

Lk 18:27 Ὁ δὲ εἶπεν, Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά ἐστιν {Ν ἐστιν παρὰ τῷ θεῷ ♦ παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν} παρὰ τῷ θεῷ.

Lk 18:28 Εἶπεν δὲ Πέτρος, {Ν Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος} Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν {Ν ἀφήκαμεν πάντα καὶ ♦ ἀφέντες τὰ ἵδια} πάντα καὶ ἡκολουθήσαμέν σοι.

Lk 18:29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐστιν δος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, {Ν γονεῖς ♦ γυναῖκα} ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, {Ν γυναῖκα ♦ γονεῖς} ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

Lk 18:30 ὅς οὐ {Ν οὐ μὴ ἀπολάβῃ ♦ οὐχὶ μὴ [ἀπο]λάβῃ } μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰώνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

Lk 18:31 ¶ Παραλαβὼν δὲ τὸν δώδεκα, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, {Ν Ἱεροσόλυμα ♦ Ἱερουσαλήμ } καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 18:32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται,

Lk 18:33 καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν• καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

Lk 18:34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ρῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Lk 18:35 ¶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν• {Ν προσαιτῶν ♦ ἐπαιτῶν }

Lk 18:36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

Lk 18:37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

Lk 18:38 Καὶ ἐβόησεν, λέγων, Ἰησοῦ, νιὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.

Lk 18:39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ• {Ν σιωπήσῃ ♦ σιγήσῃ } αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με.

Lk 18:40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν• ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν,

Lk 18:41 λέγων, {Ν λέγων ♦ - } Τί σοι θέλεις ποιήσω; Ο δὲ εἶπεν, Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

Lk 18:42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἄναβλεψον• ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

Lk 18:43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἤκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν θεόν• καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἴδων ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

Lk 19:1 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ.

Lk 19:2 Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὄνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος {Ν οὗτος ἦν ♦ αὐτὸς } ἦν πλούσιος.

Lk 19:3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἤδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

Lk 19:4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν {Ν ἔμπροσθεν ♦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν } ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν {Ν συκομωραίαν ♦ συκομορέαν } ἵνα ἤδη αὐτόν• δτὶ ἐκείνης {Β ἐκείνης ♦ δι' ἐκείνης } ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἥμελλεν } διέρχεσθαι.

Lk 19:5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν {Ν εἶδεν αὐτόν καὶ ♦ - } αὐτόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι• σήμερον γάρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.

Lk 19:6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

Lk 19:7 Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες δτὶ Παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν καταλῦσαι.

Lk 19:8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπεν πρὸς τὸν κύριον, Ἰδού, τὰ ἡμίση {Ν ἡμίση ♦ ἡμίσιά μου } τῶν ὑπαρχόντων μου, {Ν μου κύριε ♦ κύριε } κύριε, δίδωμι {Ν δίδωμι τοῖς πτωχοῖς ♦ τοῖς πτωχοῖς δίδωμι } τοῖς πτωχοῖς• καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

Lk 19:9 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς δτὶ Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἔγενετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

Lk 19:10 Ἠλθεν γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Lk 19:11 ¶ Ἄκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπεν παραβολὴν, διὰ τὸ ἔγγὺς αὐτὸν {Ν αὐτὸν εἶναι Ιερουσαλήμ ♦ εἶναι Ιερουσαλήμ αὐτόν } εἶναι Ιερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς δτὶ παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

Lk 19:12 Εἶπεν οὖν, "Ἄνθρωπός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἔαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

Lk 19:13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἔαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Πραγματεύσασθε ἔως {Ν ἔως ♦ ἐν ὧ } ἔρχομαι.

Lk 19:14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὅπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

Lk 19:15 Καὶ ἔγενετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπεν {Β καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἵς ἔδωκεν {Ν ἔδωκεν ♦ δεδώκει } τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ {Ν γνῷ τίς τι διεπραγματεύσατο ♦ γνοῖ τί διεπραγματεύσαντο } τίς τι διεπραγματεύσατο.

Lk 19:16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο {Ν προσειργάσατο δέκα ♦ δέκα προσηργάσατο } δέκα μνᾶς.

Lk 19:17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὗ, {Ν Εὗ ♦ Εὗγε } ἀγαθὲ δοῦλε• δτὶ ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἔγενου, ἵσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

Lk 19:18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύριε, {Ν Κύριε ἡ μνᾶ σου ♦ Ἡ μνᾶ σου κύριε } ἡ μνᾶ σου ἐποίησεν πέντε μνᾶς.

Lk 19:19 Εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ, Καὶ σὺ γίνου {Ν γίνου ἐπάνω ♦ ἐπάνω γίνου} ἐπάνω πέντε πόλεων.

Lk 19:20 Καὶ ἔτερος {Ν ἔτερος ♦ ὁ ἔτερος} ἥλθεν, λέγων, Κύριε, ἴδού, ή μνᾶ σου, ἦν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ•

Lk 19:21 ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰ• αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

Lk 19:22 Λέγει δὲ {Ν δὲ ♦ -} αὐτῷ, Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. Ἡιδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός είμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα•

Lk 19:23 καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ {Ν τὸ ἀργύριον μου ♦ μου τὸ ἀργύριον} ἀργύριον μου ἐπὶ τράπεζαν, καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ κάγὼ} ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἀν ἔπραξα {Ν ἔπραξα αὐτό ♦ αὐτὸ ἔπραξα} αὐτό;

Lk 19:24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν, Ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

Lk 19:25 Καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} αὐτῷ, Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

Lk 19:26 Λέγω γάρ {Ν γάρ ♦ -} ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται• ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' {Ν ἀπ' αὐτοῦ ♦ -} αὐτοῦ.

Lk 19:27 Πλὴν τοὺς ἔχθρούς μου ἐκείνους, {Ν ἐκείνους ♦ τούτους} τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὅδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν {Ν ἔμπροσθέν ♦ αὐτούς ἔμπροσθέν} μου.

Lk 19:28 ¶ Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

Lk 19:29 ¶ Καὶ ἐγένετο ώς ἡγγισεν εἰς Βηθσφαγὴ {Β Βηθσφαγὴ ♦ Βηθφαγὴ} {Ν Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανίαν ♦ Βηθφαγὴ καὶ Βηθανία[ν]} καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὅρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ -}

Lk 19:30 εἰπών, {Ν εἰπών ♦ λέγων} Ὅπαγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην• ἐν ᾧ εἰσπορεύομενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες {Ν λύσαντες ♦ καὶ λύσαντες} αὐτὸν ἀγάγετε.

Lk 19:31 Καὶ ἐάν τις ύμᾶς ἐρωτᾷ, Διὰ τί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ -} ὅτι Ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

Lk 19:32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

Lk 19:33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς, Τί λύετε τὸν πῶλον;

Lk 19:34 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν ὅτι} Ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.

Lk 19:35 Καὶ ἥγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπιρρίψαντες {Ν ἐπιρρίψαντες
έαυτῶν ♦ ἐπιρρίψαντες αὐτῶν } ἔαυτῶν τὰ ὡμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν
Ἰησοῦν.

Lk 19:36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυνον τὰ ὡμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

Lk 19:37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἥδη πρὸς τὴν καταβάσει τοῦ ὅρους τῶν Ἐλαιῶν,
ἥρξαντο ἄπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεόν φωνῇ
μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

Lk 19:38 λέγοντες, ¶ Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς {Ν βασιλεὺς ♦ ὁ
βασιλεὺς } ἐν ὀνόματι κυρίου• εἰρήνη {Ν εἰρήνη ἐν οὐρανῷ ♦ ἐν οὐρανῷ εἰρήνη } ἐν
οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

Lk 19:39 ¶ Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν }
πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

Lk 19:40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ - } Λέγω ὑμῖν ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } ἐὰν
οὗτοι σιωπήσωσιν, {Ν σιωπήσωσιν ♦ σιωπήσουσιν } οἱ λίθοι κεκράξονται. {Ν
κεκράξονται ♦ κράξουσιν }

Lk 19:41 ¶ Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἵδων τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, {Ν αὐτῇ ♦ αὐτίνῳ }

Lk 19:42 λέγων ὅτι Εἰ ἔγνως καὶ {Ν καὶ σύ καί γε ♦ - } σύ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
{Ν σου ταύτῃ ♦ ταύτῃ καὶ σὺ } ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην {Ν εἰρήνην σου ♦ εἰρήνην } σου•
νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

Lk 19:43 "Οτι τίς οὐκέτι ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ περιβαλοῦσιν {Ν περιβαλοῦσιν ♦
παρεμβαλοῦσιν } οἱ ἔχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσίν σε, καὶ
συνέξουσίν σε πάντοθεν,

Lk 19:44 καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν {Ν
ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ ♦ λίθον ἐπὶ λίθον ἐν σοὶ } σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ• ἀνθ' ὧν οὐκ
ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

Lk 19:45 ¶ Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἥρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν
{Ν ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας ♦ - } αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

Lk 19:46 λέγων αὐτοῖς, Γέγραπται, Ὁ {Ν Ὁ ♦ Καὶ ἔσται ὁ } οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς ἔστιν• {Ν ἔστιν ♦ - } ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

Lk 19:47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ•

Lk 19:48 καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν, ὁ λαὸς γὰρ ἄπας ἐξεκρέματο
αὐτοῦ ἀκούων.

Lk 20:1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, {Ν ἐκείνων ♦ - } διδάσκοντος
αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς {Ν ἱερεῖς
♦ ἀρχιερεῖς } καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

Lk 20:2 καὶ εἶπον {Ν εἶπον πρὸς αὐτὸν λέγοντες Εἶπε ♦ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτὸν Εἶπὸν } πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Εἶπε ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἔστιν ὁ δούς σοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην;

Lk 20:3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἔνα {Ν ἔνα ♦ - } λόγον, καὶ εἴπατέ μοι·

Lk 20:4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἔξι οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἔξι ἀνθρώπων;

Lk 20:5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες ὅτι Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, Διὰ τί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

Lk 20:6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς {Ν πᾶς ὁ λαὸς ♦ ὁ λαὸς ἄπας } ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς• πεπεισμένος γάρ ἔστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

Lk 20:7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

Lk 20:8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἔξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Lk 20:9 ¶ Ἡρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρωπος ἐφύτευσεν {Ν ἐφύτευσεν ♦ [τις] ἐφύτευσεν } ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο {Ν ἐξέδοτο ♦ ἐξέδετο } αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν χρόνους ἰκανούς.

Lk 20:10 καὶ ἐν {Ν ἐν ♦ - } καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν {Ν δῶσιν ♦ δώσουσιν } αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες {Ν δείραντες αὐτὸν ἔξαπέστειλαν ♦ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν δείραντες } αὐτὸν ἔξαπέστειλαν κενόν.

Lk 20:11 Καὶ προσέθετο πέμψαι {Ν πέμψαι ἔτερον ♦ ἔτερον πέμψαι } ἔτερον δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἔξαπέστειλαν κενόν.

Lk 20:12 Καὶ προσέθετο πέμψαι {Ν πέμψαι τρίτον ♦ τρίτον πέμψαι } τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἔξέβαλον.

Lk 20:13 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; Πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἴδοντες {Ν ἴδοντες ♦ - } ἐντραπήσονται.

Lk 20:14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, {Ν ἑαυτούς ♦ ἀλλήλους } λέγοντες, Οὗτος ἔστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, {Ν δεῦτε ♦ - } ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

Lk 20:15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

Lk 20:16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Μὴ γένοιτο.

Lk 20:17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν, Τί οὖν ἔστιν τὸ γεγραμμένον τοῦτο, λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

Lk 20:18 Πᾶς δὲ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται• ἐφ' δὲ ἄν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

Lk 20:19 ¶ Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς {Ν ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ♦ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς} καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν• {Ν ἐφοβήθησαν ♦ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν} ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτὸὺς τὴν {Ν τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπεν ♦ εἶπεν τὴν παραβολὴν ταύτην} παραβολὴν ταύτην εἶπεν.

Lk 20:20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἔαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς {Ν εἰς τὸ ♦ ὥστε} τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

Lk 20:21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις• καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν δόδον τοῦ θεοῦ διδάσκεις.

Lk 20:22 Ἐξεστιν ἡμῖν {Ν ἡμῖν ♦ ἡμᾶς} Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὕ;

Lk 20:23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί {Ν Τί με πειράζετε ♦ -} με πειράζετε;

Lk 20:24 Ἐπιδείξατέ {Ν Ἐπιδείξατέ ♦ Δείξατέ} μοι δηνάριον• τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες {Ν Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον ♦ Οἱ δὲ εἶπαν} δὲ εἶπον, Καίσαρος.

Lk 20:25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς} Ἀπόδοτε {Ν Ἀπόδοτε τοίνυν ♦ τοίνυν ἀπόδοτε} τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ.

Lk 20:26 Καὶ οὐκ ἵσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ρήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

Lk 20:27 ¶ Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες {Ν ἀντιλέγοντες ♦ [ἀντι]λέγοντες} ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτόν,

Lk 20:28 λέγοντες, Διδάσκαλε, Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς} ἔγραψεν ἡμῖν, Ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀτεκνος ἀποθάνῃ, {Ν ἀποθάνῃ ἵνα ♦ ἥτις ἵνα} ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Lk 20:29 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν• καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἀτεκνος•

Lk 20:30 καὶ ἔλαβεν {Ν ἔλαβεν ♦ -} ὁ δεύτερος τὴν {Ν τὴν γυναῖκα καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἀτεκνος ♦ -} γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἀτεκνος,

Lk 20:31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν {Ν αὐτὴν ὡσαύτως ♦ αὐτήν } ὡσαύτως.
‘Ωσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά• οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

Lk 20:32 “Ὕστερον δὲ {Β δὲ ♦ - } {Ν δὲ πάντων ♦ - } πάντων ἀπέθανεν {Ν ἀπέθανεν
καὶ ἡ γυνὴ ♦ καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν } καὶ ἡ γυνὴ.

Lk 20:33 Ἐν {Ν Ἐν τῇ οὖν ♦ Ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ } τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν
γίνεται γυνή; Οἱ γὰρ ἐπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

Lk 20:34 Καὶ ἀποκριθεὶς {Ν ἀποκριθεὶς ♦ - } εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ ἐκγαμίσκονται• {Ν ἐκγαμίσκονται ♦ γαμίσκονται }

Lk 20:35 οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνους τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως
τῆς ἐκ νεκρῶν οὕτε γαμοῦσιν οὕτε ἐκγαμίζονται• {Ν ἐκγαμίζονται ♦ γαμίζονται }

Lk 20:36 οὕτε {Ν οὕτε ♦ οὐδὲ } γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται• ισάγγελοι γάρ εἰσιν,
καὶ υἱοί εἰσιν τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

Lk 20:37 “Οτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς {Β Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } {Ν Μωσῆς
♦ Μωϋσῆς } ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει, Κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ
τὸν {Ν καὶ τὸν θεὸν Ἰσαὰκ ♦ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ } θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν {Ν καὶ τὸν θεὸν Ἰακώβ
♦ καὶ θεὸν Ἰακώβ } θεὸν Ἰακώβ.

Lk 20:38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων• πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

Lk 20:39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν }
Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

Lk 20:40 Οὐκέτι δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ } ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν.

Lk 20:41 ¶ Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Πῶς λέγουσιν τὸν χριστὸν υἱὸν {Ν υἱὸν Δαυὶδ
εἶναι ♦ εἶναι Δαυὶδ υἱόν } Δαυὶδ εἶναι;

Lk 20:42 Καὶ {Ν Καὶ αὐτὸς ♦ Αὐτὸς γὰρ } αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν,
Εἶπεν ὁ {Ν ὁ ♦ - } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

Lk 20:43 ἔως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Lk 20:44 Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς {Ν υἱὸς αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ υἱός }
αὐτοῦ ἔστιν;

Lk 20:45 ¶ Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {Ν
αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] }

Lk 20:46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν
στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις•

Lk 20:47 οἵ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ
προσεύχονται. Οὗτοι λήψονται {Ν λήψονται ♦ λήμψονται } περισσότερον κρίμα.

Lk 21:1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς βάλλοντας τὰ {Ν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον ♦ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ δῶρα αὐτῶν } δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους•

Lk 21:2 εἶδεν δέ τινα καὶ {Ν καὶ ♦ - } χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο {Ν δύο λεπτά ♦ λεπτὰ δύο } λεπτά,

Lk 21:3 καὶ εἶπεν, Ἐληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ {Ν ἡ πτωχὴ αὕτη ♦ αὕτη ἡ πτωχὴ } πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν•

Lk 21:4 ἄπαντες {Ν ἄπαντες ♦ πάντες } γάρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ ♦ - } θεοῦ• αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἄπαντα {Ν ἄπαντα ♦ πάντα } τὸν βίον δὲν εἶχεν ἔβαλεν.

Lk 21:5 ¶ Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν,

Lk 21:6 Ταῦτα ἂ θεωρεῖτε, ἔλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

Lk 21:7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτόν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; Καὶ τί τὸ σημεῖον ὃταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

Lk 21:8 Ὁ δὲ εἶπεν, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε• πολλοὶ γάρ ἔλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄντοματί μου, λέγοντες ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ἔγώ εἰμι• καί, Ὁ καιρὸς ἥγγικεν, μὴ οὖν {Ν οὖν ♦ - } πορευθῆτε ὅπιστα αὐτῶν.

Lk 21:9 "Οταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε• δεῖ γάρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

Lk 21:10 ¶ Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ {Ν ἐπὶ ἔθνος ♦ ἐπ' ἔθνος } ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν•

Lk 21:11 σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ {Ν κατὰ τόπους καὶ ♦ καὶ κατὰ τόπους } τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα {Ν σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ ♦ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα } ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

Lk 21:12 Πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς {Ν συναγωγὰς ♦ τὰς συναγωγὰς } καὶ φυλακάς, ἀγομένους {Ν ἀγομένους ♦ ἀπαγομένους } ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἔνεκεν τοῦ ὄντομάτος μου.

Lk 21:13 Ἀποβήσεται δὲ {Ν δὲ ♦ - } ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

Lk 21:14 Θέσθε {Ν θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ♦ θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις } οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι•

Lk 21:15 ἔγὼ γάρ δῶσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἢ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν {Ν ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες ♦ ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἄπαντες } οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

Lk 21:16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν {Ν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν ♦ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων} καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

Lk 21:17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

Lk 21:18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

Lk 21:19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Lk 21:20 ¶ Ὁταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν {Ν τὴν ♦ - } Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε ὅτι ἡγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

Lk 21:21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαΐᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὅρη• καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν• καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

Lk 21:22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταί εἰσιν, τοῦ πλησθῆναι {Β πλησθῆναι ♦ πληρωθῆναι} πάντα τὰ γεγραμμένα.

Lk 21:23 Οὐαὶ δὲ {Ν δὲ ♦ - } ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις• ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὁργὴ ἐν {Ν ἐν τῷ ♦ τῷ} τῷ λαῷ τούτῳ.

Lk 21:24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, {Ν μαχαίρας ♦ μαχαίρης} καὶ αἷχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα {Ν πάντα τὰ ἔθνη ♦ τὰ ἔθνη πάντα} τὰ ἔθνη• καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἔθνων, ἄχρι {Ν ἄχρι ♦ ἄχρι οὐ} πληρωθῶσιν καιροὶ ἔθνων.

Lk 21:25 Καὶ ἔσται {Ν ἔσται ♦ ἔσονται} σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ, ἡχούσης {Ν ἡχούσης ♦ ἡχους} θαλάσσης καὶ σάλου,

Lk 21:26 ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ• αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

Lk 21:27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν νίὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

Lk 21:28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν• διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

Lk 21:29 ¶ Καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς, "Ιδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα•

Lk 21:30 ὅταν προβάλωσιν ἥδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἥδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἔστιν.

Lk 21:31 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

Lk 21:32 Ἐμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἔως ἂν πάντα γένηται.

Lk 21:33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. {Ν παρέλθωσιν ♦ παρελεύσονται }

Lk 21:34 ¶ Προσέχετε δὲ ἔαυτοῖς, μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος {Ν αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ♦ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος } ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη•

Lk 21:35 ὡς παγὶς γὰρ {Ν γὰρ ἐπελεύσεται ♦ ἐπεισελεύσεται γὰρ } ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Lk 21:36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ } ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε {Ν καταξιωθῆτε ♦ κατισχύσητε } ἐκφυγεῖν πάντα {Ν πάντα ♦ ταῦτα πάντα } τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ νίοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Lk 21:37 ¶ Ἡν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων• τὰς δὲ νύκτας ἔξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.

Lk 21:38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὥρθηται πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

Lk 22:1 Ἡγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.

Lk 22:2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν• ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

Lk 22:3 ¶ Εἰσῆλθεν δὲ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον {Ν ἐπικαλούμενον ♦ καλούμενον } Ἰσκαριώτην, δοντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.

Lk 22:4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν {Ν αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς ♦ αὐτοῖς παραδῷ αὐτόν } παραδῷ αὐτοῖς.

Lk 22:5 Καὶ ἔχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

Lk 22:6 Καὶ ἔξωμολόγησεν καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου ♦ ἄτερ ὅχλου αὐτοῖς } ἄτερ ὅχλου.

Lk 22:7 ¶ Ἡλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν {Ν ἐν ♦ [ἐν] } ἦ δει θύεσθαι τὸ Πάσχα.

Lk 22:8 Καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών, Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ Πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

Lk 22:9 Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσομεν; {Β ἐτοιμάσομεν ♦ ἐτοιμάσωμεν } {Ν ἐτοιμάσομεν ♦ ἐτοιμάσωμεν }

Lk 22:10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰδού, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ {Ν οὗ ♦ εἰς ἣν} εἰσπορεύεται.

Lk 22:11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας, Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, Ποῦ ἔστιν τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ Πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

Lk 22:12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον {Ν ἀνώγεον ♦ ἀνάγαιον} μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἔτοιμασατε.

Lk 22:13 Ἀπελθόντες δὲ εὑρον καθὼς εἴρηκεν {Ν εἴρηκεν ♦ εἰρήκει} αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ Πάσχα.

Lk 22:14 ¶ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσεν, καὶ οἱ δώδεκα {Ν δώδεκα ♦ -} ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

Lk 22:15 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν·

Lk 22:16 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι {Ν οὐκέτι ♦ -} οὐ μὴ φάγω ἐξ {Ν ἐξ αὐτοῦ ♦ αὐτό} αὐτοῦ, ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

Lk 22:17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπεν, Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἔαυτοῖς {Ν ἔαυτοῖς ♦ εἰς ἔαυτούς}

Lk 22:18 λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι {Ν ὅτι ♦ [ὅτι]} οὐ μὴ πίω ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπὸ} τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἔως ὅτου {Ν ὅτου ♦ οὗ} ἡ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ἔλθῃ.

Lk 22:19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Τοῦτό ἔστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Lk 22:20 Ὡσαύτως {Ν Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον ♦ Καὶ τὸ ποτήριον ώσαύτως} καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καὶνὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. {Ν ἐκχυνόμενον ♦ ἐκχυννόμενον}

Lk 22:21 Πλὴν ἴδού, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Lk 22:22 Καὶ {Ν Καὶ ὁ μὲν νιὸς ♦ Ὄτι ὁ νιὸς μὲν} ὁ μὲν νιὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται {Ν πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον ♦ κατὰ τὸ ὡρισμένον πορεύεται} κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

Lk 22:23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἔαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Lk 22:24 ¶ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

Lk 22:25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἔξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

Lk 22:26 'Υμεῖς δὲ οὐχ οὗτως• ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γενέσθω {Ν γενέσθω ♦ γινέσθω} ώς ὁ νεώτερος• καὶ ὁ ἡγούμενος ώς ὁ διακονῶν.

Lk 22:27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δέ εἰμι {Ν εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ♦ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι} ἐν μέσῳ ὑμῶν ώς ὁ διακονῶν.

Lk 22:28 'Υμεῖς δέ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου•

Lk 22:29 κάγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν,

Lk 22:30 ἵνα ἐσθίητε {Ν ἐσθίητε ♦ ἐσθῆτε} καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου {Β μου ♦ μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου} {Ν μου ♦ μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου} καὶ καθίσεσθε {Ν καθίσεσθε ♦ καθήσεσθε} ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες {Ν κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς ♦ τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντες} τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Lk 22:31 Εἶπεν {Ν Εἶπεν δὲ ὁ κύριος ♦ - } δὲ ὁ κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδού, ὁ Σατανᾶς ἔξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ώς τὸν σῖτον•

Lk 22:32 ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ {Β ἐκλίπῃ ♦ ἐκλείπῃ} ἡ πίστις σου• καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον {Ν στήριξον ♦ στήρισον} τοὺς ἀδελφούς σου.

Lk 22:33 'Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

Lk 22:34 'Ο δὲ εἶπεν, Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ {Ν οὐ μὴ φωνήσῃ ♦ οὐ φωνήσει} μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν {Ν πρὶν ἢ ♦ ἔως} ἡ τρὶς ἀπαρνήσῃ {Ν ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με ♦ με ἀπαρνήσῃ εἰδέναι} μὴ εἰδέναι με.

Lk 22:35 ¶ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, "Οτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου {Ν βαλαντίου ♦ βαλλαντίου} καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Οὐθενός.

Lk 22:36 Εἶπεν οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ} αὐτοῖς, Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον {Ν βαλάντιον ♦ βαλλάντιον} ἀράτω, ὅμοίως καὶ πήραν• καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλήσει {Ν πωλήσει ♦ πωλησάτω} τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσει {Ν ἀγοράσει ♦ ἀγορασάτω} μάχαιραν.

Lk 22:37 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι {Ν ἔτι ♦ - } τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη• καὶ γὰρ τὰ {Ν τὰ ♦ τὸ} περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

Lk 22:38 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Κύριε, ἰδού, μάχαιραι ὥδε δύο. 'Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἰκανόν ἔστιν.

Lk 22:39 ¶ Καὶ ἐξελθών ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν• ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ - }

Lk 22:40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς, Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

Lk 22:41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,

Lk 22:42 λέγων, Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν {Ν παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ♦ παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον } τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ• πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. {Β γενέσθω ♦ γινέσθω } {Ν γενέσθω ♦ γινέσθω }

Lk 22:43 Ὦφθη {Ν Ὦφθη ♦ [[Ὦφθη }} δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν.

Lk 22:44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο {Ν Ἐγένετο δὲ ♦ Καὶ ἐγένετο } δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. {Ν γῆν ♦ γῆν] }

Lk 22:45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς {Ν αὐτοὺς κοιμωμένους ♦ κοιμωμένους αὐτοὺς } κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης,

Lk 22:46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί καθεύδετε; Ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

Lk 22:47 ¶ Ἔτι δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτοῦ λαλοῦντος, ἴδού, ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος Ιούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτούς, καὶ ἤγγισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν.

Lk 22:48 Ὁ {Ν 'Ο δὲ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς δὲ } δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Ἰούδα, φιλήματι τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

Lk 22:49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον εἶπον {Ν εἶπον αὐτῷ ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; {Ν μαχαίρᾳ ♦ μαχαίρῃ }

Lk 22:50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν {Ν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ♦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον } δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ τὸ οὖς ♦ τὸ οὖς αὐτοῦ } τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

Lk 22:51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐᾶτε ἔως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὥτιου αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἰάσατο αὐτόν.

Lk 22:52 Εἶπεν δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ Ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἔξεληλύθατε {Ν ἔξεληλύθατε ♦ ἔξηλθατε } μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;

Lk 22:53 Καθ' ἡμέραν ὅντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ Ἱερῷ, οὐκ ἔξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. Ἄλλ' αὕτη ὑμῶν {Ν ὑμῶν ἔστιν ♦ ἔστιν ὑμῶν } ἔστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ σκότους.

Lk 22:54 ¶ Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἥγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν {Ν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον ♦ εἰς τὴν οἰκίαν } εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχιερέως• ὁ δὲ Πέτρος ἤκολούθει μακρόθεν.

Lk 22:55 Ἀψάντων {Ν Ἀψάντων ♦ Περιαψάντων } δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ἐκάθητο ♦ ἐκάθητο } ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν {Ν ἐν μέσῳ αὐτῶν ♦ μέσος αὐτῶν } μέσῳ αὐτῶν.

Lk 22:56 Ἰδούσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπεν, Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

Lk 22:57 Ὁ δὲ ἡρνήσατο {Ν ἡρνήσατο αὐτόν ♦ ἡρνήσατο } αὐτόν, λέγων, Γύναι, {Ν Γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν ♦ Οὐκ οἶδα αὐτόν γύναι } οὐκ οἶδα αὐτόν.

Lk 22:58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἔτερος ἵδων αὐτὸν ἔφη, Καὶ σὺ ἔξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ ἔφη } Ἀνθρωπε, οὐκ εἰμί.

Lk 22:59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν• καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

Lk 22:60 Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ.

Lk 22:61 Καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ. Καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου {Ν λόγου ♦ ρήματος } τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι Πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ {Ν ἀπαρνήσῃ ♦ σήμερον ἀπαρνήσῃ } με τρίς.

Lk 22:62 Καὶ ἔξελθων ἔξω ὁ {Ν ὁ Πέτρος ♦ - } Πέτρος ἔκλαυσεν πικρῶς.

Lk 22:63 ¶ Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν {Ν τὸν Ἰησοῦν ♦ αὐτὸν } Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες.

Lk 22:64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπτον {Ν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ἐπηρώτων αὐτόν ♦ ἐπηρώτων } αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες, Προφήτευσον. Τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

Lk 22:65 Καὶ ἔτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

Lk 22:66 ¶ Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ {Ν ἀρχιερεῖς ♦ ἀρχιερεῖς τε } γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον {Ν ἀνήγαγον ♦ ἀπήγαγον } αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες,

Lk 22:67 Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπὲ {Ν εἰπὲ ♦ εἰπὸν } ἡμῖν. Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε•

Lk 22:68 ἐὰν δὲ καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, {Ν μοι ἢ ἀπολύσητε ♦ - } ἢ ἀπολύσητε.

Lk 22:69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται {Ν ἔσται ♦ δὲ ἔσται } ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ.

Lk 22:70 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν } δὲ πάντες, Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; Ο δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη, 'Υμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

Lk 22:71 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Τί ἔτι χρείαν {Ν χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας ♦ ἔχομεν μαρτυρίας χρείαν } ἔχομεν μαρτυρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Lk 23:1 Καὶ ἀναστὰν ἄπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἥγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

Lk 23:2 Ἡρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες, Τοῦτον εὗρομεν {Ν εὔρομεν ♦ εὔραμεν } διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, {Ν ἔθνος ♦ ἔθνος ἡμῶν } καὶ κωλύοντα Καίσαρι {Ν Καίσαρι φόρους ♦ φόρους Καίσαρι } φόρους διδόναι, λέγοντα {Ν λέγοντα ♦ καὶ λέγοντα } ἔαυτὸν χριστὸν βασιλέα εἶναι.

Lk 23:3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν {Ν ἐπηρώτησεν ♦ ἡρώτησεν } αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ο δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη, Σὺ λέγεις.

Lk 23:4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς δρακόντες, Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

Lk 23:5 Οἱ δὲ ἐπίσχυνον, λέγοντες ὅτι Ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος {Ν ἀρξάμενος ♦ καὶ ἀρξάμενος } ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἥως ὧδε.

Lk 23:6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν {Ν Γαλιλαίαν ♦ - } ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἀνθρωπὸς Γαλιλαῖος ἐστιν.

Lk 23:7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἔξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὃντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

Lk 23:8 ¶ Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη λίαν• ἦν γὰρ θέλων {Ν θέλων ἔξ ίκανον ♦ ἔξ ίκανων χρόνων θέλων } ἔξ ίκανον ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ {Ν πολλὰ ♦ - } περὶ αὐτοῦ• καὶ ἥλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

Lk 23:9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ίκανοῖς• αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

Lk 23:10 Είστηκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὔτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

Lk 23:11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ {Ν ὁ ♦ [καὶ] ὁ } Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἐσθῆτα ♦ ἐσθῆτα } ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

Lk 23:12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλάτος {Ν Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ♦ Ἡρώδης καὶ ὁ πιλάτος } καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων• προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὅντες πρὸς ἔαυτούς. {Ν ἔαυτούς ♦ αὐτούς }

Lk 23:13 ¶ Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,

Lk 23:14 εἶπεν πρὸς αὐτούς, Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἴδού, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν {Ν οὐδὲν ♦ οὐθὲν} εὑρὸν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ·

Lk 23:15 ἀλλ' οὐδὲ 'Ηρώδης• ἀνέπεμψα {Ν ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν ♦ ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς} γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν, καὶ ἴδού, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἔστιν πεπραγμένον αὐτῷ.

Lk 23:16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

Lk 23:17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἕορτὴν ἔνα. {Ν - }

Lk 23:18 Ἀνέκραξαν {Ν Ἀνέκραξαν ♦ Ἀνέκραγον} δὲ παμπληθεί, λέγοντες, Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν· {Ν Βαραββᾶν ♦ τὸν Βαραββᾶν}

Lk 23:19 ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον βεβλημένος {Ν βεβλημένος εἰς φυλακήν ♦ βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ} εἰς φυλακήν.

Lk 23:20 Πάλιν οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ} δὲ Πιλάτος προσεφώνησεν, {Ν προσεφώνησεν ♦ προσεφώνησεν αὐτοῖς} θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

Lk 23:21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες, Σταύρωσον, {Ν Σταύρωσον σταύρωσον ♦ σταύρου σταύρου} σταύρωσον αὐτόν.

Lk 23:22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; Οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

Lk 23:23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἵτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ {Ν καὶ τῶν ἀρχιερέων ♦ -} τῶν ἀρχιερέων.

Lk 23:24 Ὁ {Ν Ὁ δὲ ♦ καὶ} δὲ Πιλάτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.

Lk 23:25 Ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ -} φυλακήν, δὲν ἥτοιντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν τῷ θελήματι αὐτῶν.

Lk 23:26 ¶ Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός {Ν Σίμωνός τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ♦ Σίμωνά τινα Κυρηναίον ἐρχόμενον} τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 23:27 ¶ Ἡκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν αἱ καὶ {Ν καὶ ἐκόπτοντο ♦ ἐκόπτοντο} ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

Lk 23:28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ {Ν ὁ ♦ [ό]} Ἰησοῦς εἶπεν, Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἐαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

Lk 23:29 Ὅτι ἴδού, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι {Ν κοιλίαι αἱ οὐκ ♦ αἱ κοιλίαι αἱ οὐκ } αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. {Ν ἐθήλασαν ♦ ἔθρεψαν }

Lk 23:30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσιν, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς• καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς.

Lk 23:31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

Lk 23:32 ¶ Ἡγοντο δὲ καὶ ἔτεροι δύο {Ν δύο κακοῦργοι ♦ κακοῦργοι δύο } κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

Lk 23:33 ¶ Καὶ ὅτε ἀπῆλθον {Ν ἀπῆλθον ♦ ἥλθον } ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

Lk 23:34 Ὁ {Ν ο ♦ [[ο }} δὲ Ἰησοῦς ἔλεγεν, Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσιν. {Ν ποιοῦσιν ♦ ποιοῦσιν]} Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. {Ν κλῆρον ♦ κλήρους }

Lk 23:35 Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἔρχοντες σὺν {Ν σὺν αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς, λέγοντες, Ἀλλους ἔσωσεν, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, ὁ {Ν ὁ τοῦ θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ ὁ } τοῦ θεοῦ ἐκλεκτός.

Lk 23:36 Ἐνέπαιζον {Ν Ἐνέπαιζον ♦ Ἐνέπαιξαν } δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι καὶ {Ν καὶ ὅξος ♦ ὅξος } ὅξος προσφέροντες αὐτῷ,

Lk 23:37 καὶ λέγοντες, Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

Lk 23:38 Ἡν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη {Ν γεγραμμένη ♦ - } ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν {Ν γράμμασιν 'Ἐλληνικοῖς καὶ 'Ρωμαϊκοῖς καὶ 'Εβραϊκοῖς Οὗτός ἐστιν ♦ - } 'Ἐλληνικοῖς καὶ 'Ρωμαϊκοῖς καὶ 'Εβραϊκοῖς, Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. {Ν Ἰουδαίων ♦ Ἰουδαίων οὗτος }

Lk 23:39 ¶ Εἶς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Εἰ {Ν Εἰ σὺ ♦ Οὐχὶ σὺ } σὺ εἶ ὁ χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

Lk 23:40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα {Ν ἐπετίμα αὐτῷ λέγων ♦ ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη } αὐτῷ, λέγων, Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

Lk 23:41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν• οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξεν.

Lk 23:42 Καὶ ἔλεγεν τῷ {Ν τῷ Ἰησοῦ Μνήσθητί ♦ Ἰησοῦ μνήσθητί } Ἰησοῦ, Μνήσθητί μου, κύριε, {Ν κύριε ♦ - } ὅταν ἔλθῃς ἐν {Ν ἐν τῇ βασιλείᾳ ♦ εἰς τὴν βασιλείαν } τῇ βασιλείᾳ σου.

Lk 23:43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἄμὴν λέγω {Ν λέγω σοι ♦ σοι λέγω } σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Lk 23:44 ¶ Ἡν {Ν Ἡν δὲ ♦ Καὶ ἦν ἥδη } δὲ ὡσεὶ ὕρα ἔκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἔως ὕρας ἐνάτης.

Lk 23:45 Καὶ {Ν Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος ♦ Τοῦ ἡλίου ἐκλιπόντος } ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ {Ν καὶ ἐσχίσθη ♦ ἐσχίσθη δὲ } ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

Lk 23:46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι {Ν παραθήσομαι ♦ παρατίθεμαι } τὸ πνεῦμα μου• καὶ {Ν καὶ ταῦτα ♦ τοῦτο δὲ } ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Lk 23:47 Ἰδών δὲ ὁ ἐκατόνταρχος {Ν ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης } τὸ γενόμενον, ἐδόξασεν {Ν ἐδόξασεν ♦ ἐδόξαζεν } τὸν θεόν, λέγων, "Οντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

Lk 23:48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες {Ν θεωροῦντες ♦ θεωρήσαντες } τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν {Ν ἑαυτῶν ♦ - } τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

Lk 23:49 Είστηκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῷ ἀπὸ } μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι {Ν συνακολουθήσασαι ♦ συνακολουθοῦσαι } αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Lk 23:50 ¶ Καὶ ἰδού, ἀνὴρ ὄνοματι Ἰωσήφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, {Ν ὑπάρχων ♦ ὑπάρχων [καὶ]} ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος -

Lk 23:51 οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν - ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ {Ν καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς ♦ προσεδέχετο } προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ•

Lk 23:52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Lk 23:53 Καὶ καθελῶν {Ν καθελῶν αὐτὸς ♦ καθελῶν } αὐτὸς ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ {Ν αὐτὸ ἐν ♦ αὐτὸν ἐν } ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω {Ν οὐδέπω οὐδεὶς ♦ οὐδεὶς οὕπω } οὐδεὶς κείμενος.

Lk 23:54 Καὶ ἡμέρα ἦν Παρασκευή, {Ν Παρασκευή ♦ Παρασκευῆς καὶ } σάββατον ἐπέφωσκεν.

Lk 23:55 Κατακολούθησασαι δὲ γυναῖκες, {Ν γυναῖκες ♦ αἱ γυναῖκες } αἵτινες ἦσαν συνεληλυθῦαι αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ♦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας αὐτῷ } ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Lk 23:56 Ὅποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα. Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Lk 24:1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὅρθρου βαθέος, {Β βαθέος ♦ βαθέως } {Ν βαθέος ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα ♦ βαθέως ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθον } ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἄντας τὸ μνημεῖον τοῦ Ἰησοῦ οὓς ἡτοίμασαν αὐτῷ.

Lk 24:2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου.

Lk 24:3 Καὶ {Ν Καὶ εἰσελθοῦσαι ♦ Εἰσελθοῦσαι δὲ } εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Lk 24:4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι {Ν διαπορεῖσθαι ♦ ἀπορεῖσθαι } αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἵδού, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν {Ν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις ♦ ἐσθῆτι ἀστραπτούσῃ } ἀστραπτούσαις;

Lk 24:5 ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ {Ν τὸ πρόσωπον ♦ τὰ πρόσωπα } πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

Lk 24:6 Οὐκ ἔστιν ὁδε, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἡγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

Lk 24:7 λέγων ὅτι {Ν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ♦ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου δεῖ δεῖ } δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

Lk 24:8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρήμάτων αὐτοῦ,

Lk 24:9 καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς.

Lk 24:10 Ἡσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, {Β Ἰακώβου ♦ ἡ Ἰακώβου } {Ν Ἰακώβου ♦ ἡ Ἰακώβου } καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ {Ν αἱ ἔλεγον ♦ ἔλεγον } ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

Lk 24:11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν, {Ν αὐτῶν καὶ ♦ ταῦτα καὶ } καὶ ἡπίστουν αὐταῖς.

Lk 24:12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὄθόνια κείμενα {Ν κείμενα ♦ - } μόνας· καὶ ἀπῆλθεν πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Lk 24:13 ¶ Καὶ ἵδού, δύο ἔξ αὐτῶν ἥσαν {Ν ἥσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ♦ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἥσαν πορευόμενοι } πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἥ ὄνομα Ἐμμαούς.

Lk 24:14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

Lk 24:15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.

Lk 24:16 Οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.

Lk 24:17 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε {Ν ἐστε ♦ ἐστάθησαν } σκυθρωποί;

Lk 24:18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ {Ν ὁ εἶς ὁ ὄνομα ♦ εἰς ὄνόματι } εἶς, ὁ ὄνομα Κλεοπᾶς, εἶπεν πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις;

Lk 24:19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, {Ν Ναζωραίου ♦ Ναζαρηνοῦ } ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

Lk 24:20 ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

Lk 24:21 Ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ. Ἄλλα γε σὺν {Ν σὺν ♦ καὶ σὺν } πᾶσιν τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον {Ν σήμερον ♦ - } ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

Lk 24:22 Ἄλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὅρθριαι {Ν ὅρθριαι ♦ ὅρθριναι } ἐπὶ τὸ μνημεῖον•

Lk 24:23 καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἥλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἵ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

Lk 24:24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον• αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

Lk 24:25 Καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐλάλησαν οἱ προφῆται•

Lk 24:26 οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

Lk 24:27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν {Ν διηρμήνευεν ♦ διερμήνευσεν } αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.

Lk 24:28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὖν ἐπορεύοντο• καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο {Ν προσεποιεῖτο πορρωτέρω ♦ προσεποιήσατο πορρώτερον } πορρωτέρω πορεύεσθαι.

Lk 24:29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες, Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστίν, καὶ κέκλικεν ἡ {Ν ἡ ♦ ἥδη ἡ } ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

Lk 24:30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.

Lk 24:31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν• καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

Lk 24:32 Καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } πρὸς ἀλλήλους, Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν {Ν ἐν ἡμῖν ♦ [ἐν ἡμῖν]} ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ {Ν καὶ ὡς ♦ ὡς} ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

Lk 24:33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους {Ν συνηθροισμένους ♦ ἡθροισμένους} τοὺς ἔνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

Lk 24:34 λέγοντας ὅτι Ἡγέρθη {Ν Ἡγέρθη ὁ κύριος ὄντως ♦ Ὄντως Ἡγέρθη ὁ κύριος} ὁ κύριος ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι.

Lk 24:35 Καὶ αὐτοὶ ἔξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Lk 24:36 ¶ Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ -} Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν.

Lk 24:37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

Lk 24:38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τί τεταραγμένοι ἔστε, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς {Ν ταῖς καρδίαις ♦ τῇ καρδίᾳ} καρδίαις ὑμῶν;

Lk 24:39 Ἔδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς {Ν αὐτὸς ἐγώ εἰμι ♦ ἐγώ εἰμι αὐτός} ἐγώ εἰμι• ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὅστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἔμεθε θεωρεῖτε ἔχοντα.

Lk 24:40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν {Ν ἐπέδειξεν ♦ ἔδειξεν} αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

Lk 24:41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς, Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε;

Lk 24:42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὄπτοῦ μέρος, καὶ {Ν καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου ♦ -} ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

Lk 24:43 Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

Lk 24:44 ¶ Εἶπεν δὲ αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ πρὸς αὐτούς} Οὗτοι οἱ λόγοι {Ν λόγοι ♦ λόγοι μου} οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως {Ν Μωσέως καὶ ♦ Μωϋσέως καὶ τοῖς} καὶ προφήταις καὶ φαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

Lk 24:45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς•

Lk 24:46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτως γέγραπται, καὶ {Ν καὶ οὕτως ἔδει ♦ -} οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

Lk 24:47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ {Ν καὶ ἄφεσιν ♦ εἰς ἄφεσιν} ἄφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον {Ν ἀρξάμενον ♦ ἀρξάμενοι} ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

Lk 24:48 Ὦμεῖς δέ {Ν δέ ἐστε ♦ - } ἐστε μάρτυρες τούτων.

Lk 24:49 Καὶ ἰδού, {Ν ιδού ♦ [ιδού] } ἐγώ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς• ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ - } ἔως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν {Ν δύναμιν ἐξ ὑψους ♦ ἐξ ὑψους δύναμιν } ἐξ ὑψους.

Lk 24:50 ¶ Ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω {Ν ἔξω ἔως εἰς ♦ [ἔξω] ἔως πρὸς } ἔως εἰς Βηθανίαν• καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς.

Lk 24:51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

Lk 24:52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης•

Lk 24:53 καὶ ἡσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἵερῳ, αἰνοῦντες {Ν αἰνοῦντες καὶ ♦ - } καὶ εὐλογοῦντες τὸν θεόν. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Jn 1:1 Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

Jn 1:2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν.

Jn 1:3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὃ γέγονεν.

Jn 1:4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων,

Jn 1:5 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸν οὐ κατέλαβεν.

Jn 1:6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὃνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

Jn 1:7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ.

Jn 1:8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

Jn 1:9 Ὡν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

Jn 1:10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

Jn 1:11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

Jn 1:12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύοντις εἰς τὸ ὃνομα αὐτοῦ•

Jn 1:13 οὐκ ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Jn 1:14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν - καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός - πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Jn 1:15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγεν λέγων, Οὗτος ἦν ὁν εἶπον, Ὁ ὅπισω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν• ὅτι πρῶτος μου ἦν.

Jn 1:16 Καὶ {Ν Καὶ ἐκ ♦ "Οτι ἐκ } ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἔλαβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

Jn 1:17 "Οτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο.

Jn 1:18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε• ὁ {Ν ὁ μονογενὴς υἱός ♦ μονογενὴς θεός } μονογενὴς υἱός, ὁ ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Jn 1:19 ¶ Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ {Ν οἱ ♦ [πρὸς αὐτὸν] οἱ } Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἵερεῖς καὶ Λευΐτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν, Σὺ τίς εἶ;

Jn 1:20 Καὶ ὡμολόγησεν, καὶ οὐκ ἤρνήσατο• καὶ ὡμολόγησεν ὅτι Οὐκ {Ν οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ♦ Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ } εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός.

Jn 1:21 Καὶ ἤρωτησαν αὐτόν, Τί οὖν; Ἡλίας {Ν Ἡλίας εἶ σύ ♦ Σὺ Ἡλίας εἶ } εἶ σύ; Καὶ λέγει, Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη, Οὔ.

Jn 1:22 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν αὐτῷ, Τίς εἶ; Ἶνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

Jn 1:23 "Εφη, Ἐγὼ φωνὴ βιωντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

Jn 1:24 Καὶ οἱ {Ν οἱ ♦ - } ἀπεσταλμένοι ἥσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

Jn 1:25 Καὶ ἤρωτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστός, οὔτε {Ν οὔτε Ἡλίας οὔτε ♦ οὐδὲ Ἡλίας οὐδὲ } Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

Jn 1:26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων, Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι• μέσος δὲ {Ν δὲ ♦ - } ύμῶν ἔστηκεν ὁν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Jn 1:27 Αὐτός {Ν Αὐτός ἐστιν ♦ - } ἐστιν ὁ ὅπισω μου ἐρχόμενος, ὃς {Ν δς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ♦ - } ἔμπροσθέν μου γέγονεν• οὐ ἐγὼ {Ν ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ♦ οὐκ εἰμὶ [ἐγὼ] } οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἴμαντα τοῦ ὑποδήματος.

Jn 1:28 Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης {Ν Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης } βαπτίζων.

Jn 1:29 ¶ Τῇ ἐπαύριον βλέπει {Β βλέπει ♦ βλέπει ὁ Ἰωάννης } τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει, "Ιδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἄμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Jn 1:30 Οὗτός ἐστιν περὶ {Ν περὶ ♦ ὑπὲρ } οὗ ἐγὼ εἶπον, Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρώτος μου ἦν.

Jn 1:31 Καγὼ οὐκ ἥδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἥλθον ἐγὼ ἐν τῷ {Ν τῷ ὕδατι ♦ ὕδατι } ὕδατι βαπτίζων.

Jn 1:32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι Τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὧσεὶ {Β ὧσεὶ ♦ ὧς } {Ν ὧσεὶ ♦ ὧς } περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

Jn 1:33 Καγὼ οὐκ ἥδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἰπεν, Ἐφ' ὃν ἂν ἴδης τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Jn 1:34 Καγὼ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Jn 1:35 ¶ Τῇ ἐπαύριον πάλιν είστηκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο•

Jn 1:36 καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, "Ιδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ.

Jn 1:37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ ♦ οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ } οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἤκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

Jn 1:38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς, Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ῥαββί - ὁ λέγεται ἐρμηνευόμενον, {Ν ἐρμηνευόμενον ♦ μεθερμηνευόμενον } Διδάσκαλε - ποῦ μένεις;

Jn 1:39 Λέγει αὐτοῖς, "Ερχεσθε καὶ ἴδετε. {Ν ἴδετε ♦ δψεσθε } Ἡλθον {Ν Ἡλθον καὶ εἶδον ♦ Ἡλθαν οὖν καὶ εἶδαν } καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.

Jn 1:40 Ἡν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἶς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκούσαντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

Jn 1:41 Εύρισκει οὗτος πρῶτος {Ν πρῶτος ♦ πρῶτον } τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, Εὐρήκαμεν τὸν Μεσίαν - {Ν Μεσίαν ♦ Μεσσίαν } ὃ ἐστιν μεθερμηνευόμενον, χριστός.

Jn 1:42 Καὶ {Ν Καὶ ♦ - } ἥγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας {Β Ἐμβλέψας ♦ Ἐμβλέψας δὲ } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· {Ν Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς - ὁ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

Jn 1:43 ¶ Τῇ ἐπαύριον ἥθελησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εύρισκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, {Β ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἀκολούθει μοι.

Jn 1:44 Ὡν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

Jn 1:45 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, Ὁν ἔγραψεν Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωσῆς} ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν {Ν τὸν υἱὸν ♦ υἱὸν} υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

Jn 1:46 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ, Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, {Ν Φίλιππος ♦ [δ] Φίλιππος} Ἐρχου καὶ ἵδε.

Jn 1:47 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, Ἰδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν.

Jn 1:48 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ, Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅντα ύπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε.

Jn 1:49 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ {Ν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ♦ αὐτῷ Ναθαναήλ} καὶ λέγει αὐτῷ, Ραββί, σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ εἰ {Ν εἰ ὁ βασιλεὺς ♦ βασιλεὺς εἰ} ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Jn 1:50 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὅτι εἶπόν σοι, Εἶδόν {Ν Εἶδόν ♦ ὅτι εἶδόν} σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; Μείζω τούτων ὅψει. {Ν ὅψει ♦ ὅψῃ}

Jn 1:51 Καὶ λέγει αὐτῷ, Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' {Ν ἀπ' ἄρτι ♦ -} ἄρτι ὅψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Jn 2:1 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

Jn 2:2 ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

Jn 2:3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν, Οἶνον οὐκ ἔχουσιν.

Jn 2:4 Λέγει {Ν λέγει ♦ [Καὶ] λέγει} αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Τί ἔμοὶ καὶ σοί, γύναι; Οὕπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

Jn 2:5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις, Ὅ τι ἀν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

Jn 2:6 Ὡσαν δὲ ἔκει ὑδρίαι {Ν ύδριαι λίθιναι ἔξ κείμεναι κατὰ ♦ λίθιναι ὑδρίαι ἔξ κατὰ} λίθιναι ἔξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι {Ν χωροῦσαι ♦ κείμεναι χωροῦσαι} ἀνὰ μετρητὰς δύο ἥ τρεῖς.

Jn 2:7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Γεμίσατε τὰς ύδριας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἔως ἄνω.

Jn 2:8 Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ {Ν Καὶ ἥνεγκαν ♦ Οἱ δὲ ἥνεγκαν} ἥνεγκαν.

Jn 2:9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὄντων οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ἥδει πόθεν ἔστιν - οἱ δὲ διάκονοι ἥδεισαν οἱ ἡντληκότες τὸ ὄντων - φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

Jn 2:10 καὶ λέγει αὐτῷ, Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν, τότε {Ν τότε ♦ - } τὸν ἐλάσσω• σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἔως ἄρτι.

Jn 2:11 Ταύτην ἐποίησεν τὴν {Ν τὴν ἀρχὴν ♦ ἀρχὴν } ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ• καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Jn 2:12 ¶ Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναούμ, {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, {Ν ἀδελφοὶ αὐτοῦ ♦ ἀδελφοὶ [αὐτοῦ] } καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

Jn 2:13 ¶ Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

Jn 2:14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἵερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.

Jn 2:15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἔξεβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας• καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἔξέχεεν τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψεν• {Ν ἀνέστρεψεν ♦ ἀνέτρεψεν }

Jn 2:16 καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς πωλοῦσιν εἶπεν, Ἐρατε ταῦτα ἐντεῦθεν• μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.

Jn 2:17 Ἐμνήσθησαν δὲ {Ν δὲ ♦ - } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἔστιν, Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με.

Jn 2:18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

Jn 2:19 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερώ αὐτόν.

Jn 2:20 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Τεσσαράκοντα {Ν Τεσσαράκοντα ♦ Τεσσεράκοντα } καὶ ἔξ ἔτεσιν ὡκοδομήθη {Ν ὡκοδομήθη ♦ οἰκοδομήθη } ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

Jn 2:21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Jn 2:22 Ὄτε οὖν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, Ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν• καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ὃ {Ν ὃ ♦ ὃν } εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

Jn 2:23 ¶ Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

Jn 2:24 Αὐτὸς δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν {Ν ἑαυτὸν ♦ αὐτὸν } αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας,

Jn 2:25 καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου• αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν τῷ ἀνθρώπῳ.

Jn 3:1 Ὡς δὲ ἀνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων•

Jn 3:2 οὗτος ἤλθεν πρὸς αὐτὸν {Β αὐτὸν ♦ τὸν Ἰησοῦν } νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ, 'Ραββί, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος• οὐδεὶς γὰρ ταῦτα {Ν ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ♦ δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα } τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ̄ ὁ θεός μετ' αὐτοῦ.

Jn 3:3 Ἀπεκρίθη ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἄμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ιδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Jn 3:4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } Νικόδημος, Πῶς δύναται ἀνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὕν; Μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

Jn 3:5 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἄμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Jn 3:6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἔστιν• καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμα ἔστιν.

Jn 3:7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

Jn 3:8 Τὸ πνεῦμα ὃπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει• οὔτως ἔστιν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος.

Jn 3:9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ, Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

Jn 3:10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

Jn 3:11 Ἄμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν• καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

Jn 3:12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

Jn 3:13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ οὐδὲς τοῦ ἀνθρώπου ὁ {Ν ὁ ὕν ἐν τῷ οὐρανῷ ♦ - } ὕν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Jn 3:14 Καὶ καθὼς Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ὥψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὔτως ὥψωθῆναι δεῖ τὸν οὐδὲν τοῦ ἀνθρώπου•

Jn 3:15 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς {Ν εἰς αὐτὸν ♦ ἐν αὐτῷ } αὐτὸν μὴ {Ν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ♦ - } ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Jn 3:16 ¶ Οὕτως γάρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

Jn 3:17 Οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ εἰς ♦ εἰς } εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Jn 3:18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται• ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἥδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

Jn 3:19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς• ἦν γάρ πονηρὰ {Ν πονηρὰ αὐτῶν ♦ αὐτῶν πονηρὰ } αὐτῶν τὰ ἔργα.

Jn 3:20 Πᾶς γάρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Jn 3:21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

Jn 3:22 ¶ Μετὰ ταῦτα ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν• καὶ ἐκεὶ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

Jn 3:23 Ἡν δὲ καὶ Ἰωάννης {Ν Ἰωάννης ♦ ὁ Ἰωάννης } βαπτίζων ἐν Αἶνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλήμ, {Β σαλήμ ♦ σαλείμ } {Ν σαλήμ ♦ σαλείμ } δότι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ• καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

Jn 3:24 Οὕπω γάρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

Jn 3:25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ.

Jn 3:26 Καὶ ἥλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ὦ φαββί, δος ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

Jn 3:27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν, Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδέν, {Ν οὐδέν ♦ οὐδὲ ἔν } ἐὰν μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Jn 3:28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε {Ν μαρτυρεῖτε ♦ μοι μαρτυρεῖτε } ὅτι εἶπον, Οὐκ {Ν οὐκ ♦ [ὅτι] οὐκ } εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

Jn 3:29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν• ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἔστικώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου• αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

Jn 3:30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

Jn 3:31 ¶ Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὃν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστιν, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ• ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω {Ν οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν ♦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος [ἐπάνω πάντων ἐστίν] } πάντων ἐστίν.

Jn 3:32 Καὶ {Ν Καὶ δὲ "Ο } δὲ ἔώρακεν καὶ ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ• καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

Jn 3:33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστιν.

Jn 3:34 "Ον γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεός, τὰ ρήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ• οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν δὲ {Ν ὁ θεὸς τὸ ♦ τὸ } θεὸς τὸ πνεῦμα.

Jn 3:35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Jn 3:36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον• ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται {Β ζωὴν ♦ τὴν ζωὴν } ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὄργη τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Jn 4:1 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος {Ν κύριος ♦ Ἰησοῦς } ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἡ Ἰωάννης -

Jn 4:2 καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ -

Jn 4:3 ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς {Ν εἰς ♦ πάλιν εἰς } τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 4:4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

Jn 4:5 "Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου δὲ ἔδωκεν Ἰακώβῳ Ἰωσήφῳ {Ν Ἰωσήφῳ [τῷ] Ἰωσήφῳ } τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

Jn 4:6 ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβου. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακώς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὡρα ἦν ὥσει {Ν ὥσει ♦ ώς } ἔκτη.

Jn 4:7 "Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ• λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν. {Ν πιεῖν ♦ πεῖν }

Jn 4:8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν.

Jn 4:9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις, {Ν Σαμαρεῖτις ♦ Σαμαρῖτις } Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὃν παρ' ἐμοῦ πιεῖν {Ν πιεῖν ♦ πεῖν } αἴτεῖς, οὕσης {Ν οὕσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος ♦ γυναικὸς Σαμαρίτιδος οὕσης } γυναικὸς Σαμαρείτιδος; - Οὐ γὰρ συγχρώνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. {Ν Σαμαρείταις ♦ Σαμαρίταις }

Jn 4:10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, {Ν πιεῖν ♦ πεῖν } σὺ ἀν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἀν σοι ὕδωρ ζῶν.

Jn 4:11 Λέγει αὐτῷ ἡ {Ν ἡ γυνή ♦ [ἡ γυνή]} γυνή, Κύριε, οὕτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἔστιν βαθύ• πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

Jn 4:12 Μὴ σὺ μείζων εἰ̄ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, δός ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

Jn 4:13 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ, Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν•

Jn 4:14 δος δ' ἀν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ {Ν διψήσῃ ♦ διψήσει} εἰς τὸν αἰώνα• ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Jn 4:15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή, Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι {Ν ἔρχομαι ♦ διέρχωμαι} ἐνθάδε ἀντλεῖν.

Jn 4:16 Λέγει αὐτῇ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, "Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σοῦ, καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.

Jn 4:17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν, Οὐκ {Ν εἶπεν ♦ εἶπεν αὐτῷ} ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω.

Jn 4:18 πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν δὲν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ• τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.

Jn 4:19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ.

Jn 4:20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὅρει τούτῳ προσεκύνησαν• καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἔστιν ὁ τόπος ὅπου δεῖ {Ν δεῖ προσκυνεῖν ♦ προσκυνεῖν δεῖ} προσκυνεῖν.

Jn 4:21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, {Ν Γύναι πίστευσόν μοι ♦ Πίστευέ μοι γύναι} πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὕτε ἐν τῷ ὅρει τούτῳ οὕτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί.

Jn 4:22 Ὦμεῖς προσκυνεῖτε δὲ οὐκ οἴδατε• ὧμεῖς προσκυνοῦμεν δὲ οἴδαμεν• ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ιουδαίων ἔστιν.

Jn 4:23 Ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ• καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Jn 4:24 Πνεῦμα ὁ θεός• καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

Jn 4:25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή, Οἶδα ὅτι Μεσίας {Ν Μεσίας ♦ Μεσσίας} ἔρχεται - ὁ λεγόμενος χριστός• ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. {Ν πάντα ♦ πάντα}

Jn 4:26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

Jn 4:27 ¶ Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἥλθον {Ν ἥλθον ♦ ἥλθαν} οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἔθαύμασαν {Ν ἔθαύμασαν ♦ ἔθαύμαζον} ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει• οὐδεὶς μέντοι εἶπεν, Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

Jn 4:28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις,

Jn 4:29 Δεῦτε, ἵδετε ἄνθρωπον, δις εἰπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα• μήτι οὐτός ἐστιν ὁ χριστός;

Jn 4:30 Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

Jn 4:31 Ἐν δὲ {Ν δὲ ♦ -} τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες, Ὦ αββί, φάγε.

Jn 4:32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

Jn 4:33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους, Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

Jn 4:34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ {Ν ποιῶ ♦ ποιήσω} τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

Jn 4:35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι "Ἐτι τετράμηνός ἐστιν, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδού, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἥδη.

Jn 4:36 Καὶ {Ν Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν ♦ Ὁ θερίζων μισθὸν} ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον• ἵνα καὶ {Ν ἵνα καὶ ♦ ἵνα} ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων.

Jn 4:37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ {Ν ὁ ἀληθινός ♦ ἀληθινός} ἀληθινός, ὅτι Ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

Jn 4:38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε• ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

Jn 4:39 ¶ Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν {Ν Σαμαρειτῶν ♦ Σαμαριτῶν} διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης ὅτι Εἶπέν μοι πάντα ὅσα {Ν ὅσα ♦ ἂ} ἐποίησα.

Jn 4:40 Ὡς οὖν ἥλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, {Ν Σαμαρεῖται ♦ Σαμαρῖται} ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς• καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

Jn 4:41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ,

Jn 4:42 τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν• αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὐτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ {Ν ὁ χριστός ♦ -} χριστός.

Jn 4:43 ¶ Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ {N καὶ ἀπῆλθεν ♦ - } ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 4:44 Αὐτὸς γάρ ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἴδιᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

Jn 4:45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἀ {N ἀ ♦ ὅσα } ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ• καὶ αὐτοὶ γάρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

Jn 4:46 ¶ Ἡλθεν οὖν πάλιν ὁ {N ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἥσθενει ἐν Καπερναούμ. {N Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ }

Jn 4:47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἱκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἤρωτα αὐτὸν {N αὐτὸν ἵνα ♦ ἵνα } ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν νιόν• ἔμελλεν {B ἔμελλεν ♦ ἔμελλεν } {N ἔμελλεν ♦ ἔμελλεν } γάρ ἀποθνήσκειν.

Jn 4:48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

Jn 4:49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός, Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

Jn 4:50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Πορεύου• ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ {N Καὶ ἐπίστευσεν ♦ Ἐπίστευσεν } ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃ {N ὃ ♦ ὅν } εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο.

Jn 4:51 Ἡδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν {N ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν ♦ ὑπήντησαν αὐτῷ } αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι Ὁ παῖς σου {N σου ♦ αὐτοῦ } ζῇ.

Jn 4:52 Ἐπύθετο οὖν παρ' {N παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ♦ τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν } αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾧ κομψότερον ἔσχεν. Καὶ {N Καὶ εἶπον ♦ Εἶπαν οὖν } εἶπον αὐτῷ ὅτι Χθὲς {N χθὲς ♦ ἔχθὲς } ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

Jn 4:53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν {N ἐν ἐκείνῃ ♦ [ἐν] ἐκείνῃ } ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι {N ὅτι Ὁ ♦ Ὁ } Ὁ υἱός σου ζῇ• καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

Jn 4:54 Τοῦτο πάλιν {N πάλιν ♦ [δὲ] πάλιν } δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλθων ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Jn 5:1 Μετὰ ταῦτα ἦν ἡ {B ἡ ♦ - } {N ἡ ♦ - } ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ {N ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

Jn 5:2 ¶ Ἐστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, {N Βηθεσδά ♦ Βηθζαθά } πέντε στοὰς ἔχουσα.

Jn 5:3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ {Ν πολὺ ♦ - } τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων {Ν ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν ♦ - } τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

Jn 5:4 Ἀγγελος γάρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσεν τὸ ὕδωρ• ὁ οὖν πρώτος ἐμβάς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ὃ δήποτε κατείχετο νοσήματι. {Ν - }

Jn 5:5 Ἡν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα {Β ὄκτω ♦ καὶ ὄκτω } ὄκτω {Ν ὄκτω ♦ [καὶ] ὄκτω } ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. {Ν ἀσθενείᾳ ♦ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ }

Jn 5:6 Τοῦτον ἴδων ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἥδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ, Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;

Jn 5:7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν, Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν• ἐν ὃ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

Jn 5:8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Εγειραι, {Ν "Εγειραι ♦ "Εγειρε } ἀρον τὸν κράββατόν {Ν κράββατόν ♦ κράβαττόν } σου, καὶ περιπάτει.

Jn 5:9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρεν τὸν κράββατον {Ν κράββατον ♦ κράβαττον } αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἡν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Jn 5:10 ¶ Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ, Σάββατόν ἐστιν• οὐκ {Ν οὐκ ♦ καὶ οὐκ } ἔξεστίν σοι ἀραι τὸν κράββατον. {Ν κράββατον ♦ κράβαττόν σου }

Jn 5:11 Ἀπεκρίθη {Ν Ἀπεκρίθη ♦ 'Ο δὲ ἀπεκρίθη } αὐτοῖς, 'Ο ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν, Ἄρον τὸν κράββατόν {Ν κράββατόν ♦ κράβαττόν } σου καὶ περιπάτει.

Jn 5:12 Ἡρώτησαν οὖν {Ν οὖν ♦ - } αὐτόν, Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Ἄρον τὸν {Ν τὸν κράββατόν σου ♦ - } κράββατόν σου καὶ περιπάτει;

Jn 5:13 'Ο δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἥδει τίς ἐστιν• ὁ γάρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, δχλου ὅντος ἐν τῷ τόπῳ.

Jn 5:14 Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, "Ιδε ὑγιὴς γέγονας• μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν τί σοι {Β τί σοι ♦ σοί τι } {Ν τί σοι ♦ σοί τι } γένηται.

Jn 5:15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Jn 5:16 Καὶ διὰ τοῦτο ἔδίωκον τὸν {Ν τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι ♦ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν } Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ {Ν καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι ♦ - } ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

Jn 5:17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ [Ἰησοῦς]} ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, Ὁ πατήρ μου ἔως
ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

Jn 5:18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ
μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἵσον
ἐαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ.

Jn 5:19 ¶ Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ ἔλεγεν} αὐτοῖς, Ἄμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἔαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μή τι βλέπῃ
τὸν πατέρα ποιοῦντα• ἂν γὰρ ἀν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὄμοιώς ποιεῖ.

Jn 5:20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἢ αὐτὸς ποιεῖ•
καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἐργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

Jn 5:21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ
υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.

Jn 5:22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ
υἱῷ•

Jn 5:23 ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσιν τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν
τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

Jn 5:24 Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον• καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἐρχεται, ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Jn 5:25 Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἔστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ¹
ἀκούσονται {Ν ἀκούσονται ♦ ἀκούσουσιν} τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ
ἀκούσαντες ζήσονται. {Ν ζήσονται ♦ ζήσουσιν}

Jn 5:26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως δέδωκεν {Ν δέδωκεν καὶ τῷ
υἱῷ ♦ καὶ τῷ υἱῷ δέδωκεν} καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ•

Jn 5:27 καὶ ἔξουσίαν δέδωκεν αὐτῷ καὶ {Ν καὶ κρίσιν ♦ κρίσιν} κρίσιν ποιεῖν, ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

Jn 5:28 Μή θαυμάζετε τοῦτο• ὅτι ἐρχεται ὥρα, ἐν ᾧ πάντες οἱ ἐν τοῖς
μνημείοις ἀκούσονται {Ν ἀκούσονται ♦ ἀκούσουσιν} τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

Jn 5:29 καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς• οἱ δὲ
τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

Jn 5:30 ¶ Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν• καθὼς ἀκούω, κρίνω•
καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἔστιν• ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός. {Ν πατρός ♦ - }

Jn 5:31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

Jn 5:32 Ἀλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθῆς ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

Jn 5:33 Ὦμεις ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ.

Jn 5:34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

Jn 5:35 Ἔκεīνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ ἡθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Jn 5:36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου• τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέν {Ν ἔδωκέν ♦ δέδωκέν } μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ {Ν ἐγὼ ποιῶ ♦ ποιῶ } ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν.

Jn 5:37 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ ἐκεīνος } μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ. Οὕτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε {Ν ἀκηκόατε πώποτε ♦ πώποτε ἀκηκόατε } πώποτε, οὕτε εἰδος αὐτοῦ ἐωράκατε.

Jn 5:38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα {Ν μένοντα ἐν ὑμῖν ♦ ἐν ὑμῖν μένοντα } ἐν ὑμῖν, ὅτι δὲν ἀπέστειλεν ἐκεīνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

Jn 5:39 Ἐρευνᾶτε {Ν Ἐρευνᾶτε ♦ Ἐραυνᾶτε } τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν, καὶ ἐκεīναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ•

Jn 5:40 καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

Jn 5:41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω•

Jn 5:42 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

Jn 5:43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με• ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἴδιῳ, ἐκεīνον λήψεσθε. {Ν λήψεσθε ♦ λήμψεσθε }

Jn 5:44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

Jn 5:45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα• ἐστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } εἰς δὲν ὑμεῖς ἡλπίκατε.

Jn 5:46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῆ, {Β Μωσῆ ♦ Μωσῆ } {Ν Μωσῆ ♦ Μωϋσῆ } ἐπιστεύετε ἀν ἐμοί• περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεīνος ἔγραψεν.

Jn 5:47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκεīνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ρήμασιν πιστεύσετε;

Jn 6:1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος.

Jn 6:2 Καὶ {Ν Καὶ ἡκολούθει ♦ Ἡκολούθει δὲ } ἡκολούθει αὐτῷ ὅχλος πολύς, ὅτι ἔώρων {Ν ἔώρων αὐτοῦ ♦ ἔθεώρουν } αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

Jn 6:3 Ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Jn 6:4 Ἐν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα, ἡ ἕορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

Jn 6:5 Ἐπάρας οὖν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς ♦ τοὺς ὄφθαλμοὺς ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὅχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν {Ν τὸν ♦ - } Φίλιππον, Πόθεν ἀγοράσομεν {Ν ἀγοράσομεν ♦ ἀγοράσωμεν } ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

Jn 6:6 Τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν• αὐτὸς γὰρ ἥδει τί ἔμελλεν ποιεῖν.

Jn 6:7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος, {Ν Φίλιππος ♦ [ό] Φίλιππος } Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἔκαστος αὐτῶν {Ν αὐτῶν βραχύ τι ♦ βραχύ [τι] } βραχύ τι λάβῃ.

Jn 6:8 Λέγει αὐτῷ εἶς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἄνδρεας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου,

Jn 6:9 Ἔστιν παιδάριον ἐν {Ν ἐν ὥδε ὁ ♦ ὥδε ὅς } ὥδε, ὁ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια• ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν εἰς τοσούτους;

Jn 6:10 Εἶπεν δὲ {Ν δὲ ὁ ♦ ὁ } ὁ Ἰησοῦς, Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἡν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον {Β Ἀνέπεσον ♦ Ἀνέπεσαν } {Ν Ἀνέπεσον ♦ Ἀνέπεσαν } οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὧσεὶ {Ν ὧσεὶ ♦ ὧς } πεντακισχίλιοι.

Jn 6:11 Ἐλαβεν δὲ {Ν δὲ τοὺς ♦ οὖν τοὺς } τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς, {Ν τοῖς μαθηταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ ♦ - } οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις• ὅμοιως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἥθελον.

Jn 6:12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

Jn 6:13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν {Ν ἐπερίσσευσεν ♦ ἐπερίσσευσαν } τοῖς βεβρωκόσιν.

Jn 6:14 Οἱ οὖν ἀνθρωποι ἴδόντες ὁ ἐποίησεν σημεῖον ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἔστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Jn 6:15 Ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν {Ν ποιήσωσιν αὐτὸν ♦ ποιήσωσιν } αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησεν {Ν ἀνεχώρησεν ♦ ἀνεχώρησεν πάλιν } εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

Jn 6:16 ¶ Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν,

Jn 6:17 καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ {Ν τὸ ♦ - } πλοῖον, ἥρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } Καὶ σκοτία ἥδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὕπω } ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς.

Jn 6:18 Ὅτε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο. {Ν διηγείρετο ♦ διεγείρετο }

Jn 6:19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε ἥ τριάκοντα, θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον• καὶ ἐφοβήθησαν.

Jn 6:20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Ἔγώ εἰμι• μὴ φοβεῖσθε.

Jn 6:21 Ἡθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον• καὶ εὐθέως τὸ {Ν τὸ πλοῖον ἐγένετο ♦ ἐγένετο τὸ πλοῖον } πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

Jn 6:22 ¶ Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἔστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἵδων {Ν ιδῶν ♦ εἶδον } ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἡνὶ ἐκεῖ εἰ μὴ ἐν ἐκεῖνῳ {Ν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ - } εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον, {Ν πλοιάριον ἀλλὰ ♦ πλοῖον ἀλλὰ } ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον -

Jn 6:23 ἄλλα δὲ {Ν δὲ ♦ - } ἦλθεν πλοιάρια {Ν πλοιάρια ♦ πλοιά[ρια] } ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου -

Jn 6:24 ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, {Ν πλοῖα ♦ πλοιάρια } καὶ ἦλθον εἰς Καπερναούμ, {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ } ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

Jn 6:25 Καὶ εύροντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ, Ῥαββί, πότε ὕδε γέγονας;

Jn 6:26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἰδέτε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἔχορτάσθητε.

Jn 6:27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἢν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει• τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ θεός.

Jn 6:28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν, ἵνα ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ;

Jn 6:29 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ [ό] Ἰησοῦς } καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ἔστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πιστεύσητε {Ν πιστεύσητε ♦ πιστεύητε } εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

Jn 6:30 Εἶπον οὖν αὐτῷ, Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι; Τί ἐργάζῃ;

Jn 6:31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθώς ἔστιν γεγραμμένον, Ἀρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

Jn 6:32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς {Ν Μωσῆς
♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ• ἀλλ' ὁ πατήρ μου
δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

Jn 6:33 Ὁ γάρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἔστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν
διδοὺς τῷ κόσμῳ.

Jn 6:34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

Jn 6:35 Εἶπεν δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς• ὁ
ἐρχόμενος πρός με {Ν πρός με ♦ πρὸς ἐμὲ } οὐ μὴ πεινάσῃ• καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ
οὐ μὴ διψήσῃ {Ν διψήσῃ ♦ διψήσει } πώποτε.

Jn 6:36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, {Ν με ♦ [με] } καὶ οὐ πιστεύετε.

Jn 6:37 Πᾶν ὁ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἥξει• καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με
{Ν με ♦ ἐμὲ } οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

Jn 6:38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

Jn 6:39 Τοῦτο δέ ἔστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, {Ν πατρός ♦ - } ἵνα
πᾶν ὁ δέδωκέν μοι, μὴ ἀπολέσω ἔξι αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸν {Β αὐτὸν ♦
αὐτὸν } τῇ {Β τῇ ♦ ἐν τῇ } {Ν τῇ ♦ [ἐν] τῇ } ἐσχάτη ἡμέρᾳ.

Jn 6:40 Τοῦτο δέ {Ν δέ ♦ γάρ } ἔστιν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός {Ν πέμψαντός με ♦
πατρός μου } με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ {Ν τῇ ♦ [ἐν] τῇ } ἐσχάτη ἡμέρᾳ.

Jn 6:41 ¶ Ἔγογγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν, Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος
ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Jn 6:42 Καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτος ἔστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσῆφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν {Ν οὖν λέγει οὗτος ♦ νῦν λέγει } λέγει οὗτος
ὅτι Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

Jn 6:43 Ἀπεκρίθη οὖν {Ν οὖν ὁ ♦ - } ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Μή γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων.

Jn 6:44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ
αὐτόν, καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ κάγὼ } ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτη ἡμέρᾳ.

Jn 6:45 Ἔστιν γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ
θεοῦ. Πᾶς οὖν {Ν οὖν ὁ ἀκούων ♦ ὁ ἀκούσας } ὁ ἀκούων παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ
μαθών, ἔρχεται πρός με. {Ν με ♦ ἐμέ }

Jn 6:46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις {Ν τις ἐώρακεν ♦ ἐώρακέν τις } ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὁν
παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα.

Jn 6:47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς {Ν εἰς ἐμέ ♦ - } ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Jn 6:48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

Jn 6:49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ {Ν τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ♦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ μάννα } μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

Jn 6:50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

Jn 6:51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς• ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται {Ν ζήσεται ♦ ζήσει} εἰς τὸν αἰώνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἔγὼ δώσω, ἡ σάρξ μου ἐστίν, ἣν {Ν ἣν ἔγὼ δώσω ♦ - } ἔγὼ δώσω ύπερ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

Jn 6:52 ¶ Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; {Ν σάρκα ♦ σάρκα [αὐτοῦ]}

Jn 6:53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτὸν τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

Jn 6:54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ {Ν καὶ ἔγὼ ♦ κάγὼ} ἔγὼ ἀναστήσω αὐτὸν {Β τῇ ♦ ἐν τῇ} τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 6:55 Ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς {Ν ἀληθῶς ἐστιν βρῶσις ♦ ἀληθής ἐστιν βρῶσις} ἐστιν βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς {Ν ἀληθῶς ἐστιν πόσις ♦ ἀληθής ἐστιν πόσις} ἐστιν πόσις.

Jn 6:56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ ἐν αὐτῷ.

Jn 6:57 Καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατήρ, κάγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα• καὶ ὁ τρώγων με, κάκείνος ζήσεται {Ν ζήσεται ♦ ζήσει} δι' ἐμέ.

Jn 6:58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ {Ν ἐκ τοῦ ♦ ἐξ} τοῦ οὐρανοῦ καταβάς• οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν {Ν ὑμῶν τὸ μάννα ♦ - } τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον• ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται {Β ζήσεται ♦ ζήσει} {Ν ζήσεται ♦ ζήσει} εἰς τὸν αἰώνα.

Jn 6:59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναούμ. {Ν Καπερναούμ ♦ Καφαρναούμ}

Jn 6:60 ¶ Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Σκληρός ἐστιν οὗτος {Ν οὗτος ὁ λόγος ♦ ὁ λόγος οὗτος} ὁ λόγος• τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

Jn 6:61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

Jn 6:62 Ἐὰν οὖν θεωρήτε τὸν νίδον τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

Jn 6:63 Τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σάρξ οὐκ ὡφελεῖ οὐδέν• τὰ ρήματα ἂ ἐγὼ λαλῶ {Ν λαλῶ ♦ λελάληκα} ὑμῖν, πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν.

Jn 6:64 Ἀλλ' εἰσὶν ἔξι ύμῶν τινες οἵ οὐ πιστεύουσιν. "Ηίδει γὰρ ἔξι ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

Jn 6:65 Καὶ ἔλεγεν, Διὰ τοῦτο εἴρηκα ύμῖν ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. {Ν μου ♦ - }

Jn 6:66 ¶ Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον {Ν ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ♦ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον} τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

Jn 6:67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα, Μὴ καὶ ύμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

Jn 6:68 Ἀπεκρίθη οὖν {Ν οὖν ♦ - } αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ρήματα ζωῆς αἰώνιον ἔχεις.

Jn 6:69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς {Ν χριστὸς ὁ νίδος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ♦ ἄγιος τοῦ θεοῦ} ὁ νίδος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

Jn 6:70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, {Β ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Οὐκ ἐγὼ ύμᾶς τοὺς δώδεκα ἔξελεξάμην, καὶ ἔξι ύμῶν εἶς διάβολός ἐστιν;

Jn 6:71 Ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην• {Ν Ἰσκαριώτην ♦ Ἰσκαριώτου} οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν παραδιδόναι ♦ παραδιδόναι αὐτὸν} παραδιδόναι, εἶς ὧν {Ν ὧν ♦ - } ἐκ τῶν δώδεκα.

Jn 7:1 Καὶ περιεπάτει {Ν περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ♦ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς} ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ• οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

Jn 7:2 Ἡν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ Σκηνοπηγία.

Jn 7:3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσιν {Ν θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ♦ θεωρήσουσιν σοῦ τὰ ἔργα} τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

Jn 7:4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν {Ν ἐν κρυπτῷ τι ♦ τι ἐν κρυπτῷ} κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

Jn 7:5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

Jn 7:6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν, ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ ἐστιν ἔτοιμος.

Jn 7:7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς• ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἔστιν.

Jn 7:8 Ὦμεις ἀνάβητε εἰς τὴν ἔορτὴν ταύτην• {Ν ταύτην ἐγὼ οὕπω ♦ ἐγὼ οὐκ } ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἔορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς {Ν καιρὸς ὁ ἐμὸς ♦ ἐμὸς καιρὸς } ὁ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται.

Jn 7:9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, {Ν αὐτοῖς ♦ αὐτὸς } ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Jn 7:10 ¶ Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε {Ν τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἔορτὴν ♦ εἰς τὴν ἔορτὴν τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη } καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἔορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ὡς ♦ ἀλλὰ [ὡς] } ὡς ἐν κρυπτῷ.

Jn 7:11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἔορτῇ, καὶ ἔλεγον, Ποῦ ἔστιν ἔκεινος;

Jn 7:12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς {Ν πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ♦ περὶ αὐτοῦ ἦν πολὺς } περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις• οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι Ἀγαθός ἔστιν• ἄλλοι ἔλεγον, {Ν ἄλλοι ♦ ἄλλοι [δὲ] } Οὗ, ἀλλὰ πλανᾶ τὸν ὄχλον.

Jn 7:13 Οὐδεὶς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Jn 7:14 ¶ Ἡδη δὲ τῆς ἔορτῆς μεσούσης, ἀνέβη ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκεν.

Jn 7:15 Καὶ {Ν Καὶ ἐθαύμαζον ♦ Ἐθαύμαζον οὖν } ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν, μὴ μεμαθηκώς;

Jn 7:16 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ ♦ [ὁ] } Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

Jn 7:17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

Jn 7:18 Ὁ ἀφ' ἔαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ιδίαν ζητεῖ• ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθῆς ἔστιν, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

Jn 7:19 Οὐ Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι;

Jn 7:20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ {Ν καὶ εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Δαιμόνιον ἔχεις• τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;

Jn 7:21 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, "Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

Jn 7:22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν - οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἔστιν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων - καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

Jn 7:23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, {Ν Μωσέως ♦ Μωϋσέως } ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

Jn 7:24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. {Ν κρίνατε ♦ κρίνετε }

Jn 7:25 ¶ Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Οὐχ οὗτός ἔστιν ὁν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;

Jn 7:26 Καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. Μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἔστιν ἀληθῶς {Ν ἀληθῶς ♦ ὁ } ὁ χριστός;

Jn 7:27 Ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἔστιν• ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἔστιν.

Jn 7:28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμε οἴδατε, καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί• καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ούκ οἴδατε.

Jn 7:29 Ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κάκεινός με ἀπέστειλεν.

Jn 7:30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι. Καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Jn 7:31 Πολλοὶ {Ν Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ } δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ο χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι {Ν μήτι ♦ μὴ } πλείονα σημεῖα τούτων {Ν τούτων ♦ - } ποιήσει ὃν οὗτος ἐποίησεν;

Jn 7:32 Ἡκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα• καὶ ἀπέστειλαν ὑπηρέτας {Ν ὑπηρέτας οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας } οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

Jn 7:33 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἐτι μικρὸν {Ν μικρὸν χρόνον ♦ χρόνον μικρὸν } χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

Jn 7:34 Ζητήσετε με, καὶ οὐχ εὑρήσετε• {Ν εὑρήσετε ♦ εὑρήσετέ [με] } καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Jn 7:35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς, Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς ούχ εύρήσομεν αὐτόν; Μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας;

Jn 7:36 Τίς ἔστιν οὗτος {Ν οὗτος ὁ λόγος ♦ ὁ λόγος οὗτος } ὁ λόγος ὃν εἶπεν, Ζητήσετε με, καὶ οὐχ εὑρήσετε• {Ν εὑρήσετε ♦ εὑρήσετέ [με] } καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Jn 7:37 ¶ Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς είστηκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν, λέγων, Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω.

Jn 7:38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος.

Jn 7:39 Τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ {Β οὐ ♦ ὁ } {Ν οὐ ♦ ὁ } ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες {Ν πιστεύοντες ♦ πιστεύσαντες} εἰς αὐτόν• οὕπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἄγιον, {Ν ἄγιον ♦ - } ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.

Jn 7:40 Πολλοὶ {Ν πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ♦ Ἐκ τοῦ ὄχλου οὖν } οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν {Ν τὸν λόγον ♦ τῶν λόγων τούτων } λόγον ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

Jn 7:41 Ἀλλοι ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. {Ν χριστός Ἀλλοι ♦ χριστός οἱ δὲ } Ἀλλοι ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ χριστὸς ἔρχεται;

Jn 7:42 Οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ οὐχ } ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυίδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυίδ, ὁ {Ν ὁ χριστὸς ἔρχεται ♦ ἔρχεται ὁ χριστός } χριστὸς ἔρχεται;

Jn 7:43 Σχίσμα οὖν ἐν {Ν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο ♦ ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ } τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

Jn 7:44 Τινὲς δὲ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

Jn 7:45 ¶ Ἡλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους• καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι, Διὰ τί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν;

Jn 7:46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, Οὐδέποτε οὔτως {Ν οὔτως ἐλάλησεν ♦ ἐλάλησεν οὔτως } ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς {Ν ὡς οὔτος ὁ ἄνθρωπος ♦ - } οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Jn 7:47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι, Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

Jn 7:48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

Jn 7:49 Ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί {Ν ἐπικατάρατοί ♦ ἐπάρατοί } εἰσιν.

Jn 7:50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς - ὁ ἐλθὼν νυκτὸς {Ν νυκτὸς πρὸς αὐτόν ♦ πρὸς αὐτὸν [τὸ] πρότερον } πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν -

Jn 7:51 Μὴ ὁ νόμος ήμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' {Ν παρ' αὐτοῦ πρότερον ♦ πρῶτον παρ' αὐτοῦ } αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ;

Jn 7:52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Ἐρεύνησον {Ν Ἐρεύνησον ♦ Ἐραύνησον } καὶ ἵδε ὅτι προφήτης {Ν προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας ♦ ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης } ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. {Ν ἐγήγερται ♦ ἐγέρεται }

Jn 7:53¹ Καὶ {Ν Καὶ ♦ [[Καὶ } ἐπορεύθη {Ν ἐπορεύθη ♦ ἐπορεύθησαν } ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ•

Jn 8:1 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν.

Jn 8:2 ¶ Ὁρθρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο• {Ν ἤρχετο ♦ ἤρχετο πρὸς αὐτόν } καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

Jn 8:3 Ἀγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς {Ν πρὸς αὐτὸν ♦ - } αὐτὸν γυναῖκα ἐν {Ν ἐν μοιχείᾳ ♦ ἐπὶ μοιχείᾳ } μοιχείᾳ καταληφθεῖσαν• {Ν καταληφθεῖσαν ♦ κατειλημένην } καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

Jn 8:4 λέγουσιν αὐτῷ, πειράζοντες, {Ν πειράζοντες ♦ - } Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθῃ {Ν κατελήφθῃ ♦ κατείληπται } ἐπ' αὐτοφόρῳ {Β αὐτοφόρῳ ♦ αὐτοφώρῳ } {Ν αὐτοφόρῳ ♦ αὐτοφώρῳ } μοιχευομένη.

Jn 8:5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς {Β Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } {Ν Μωσῆς ἡμῖν ♦ ἡμῖν Μωϋσῆς } ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι• {Ν λιθοβολεῖσθαι ♦ λιθάζειν } σὺ οὖν τί λέγεις;

Jn 8:6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν {Β ἔγραφεν ♦ κατέγραφεν } {Ν ἔγραφεν ♦ κατέγραφεν } εἰς τὴν γῆν, μὴ {Ν μὴ προσποιούμενος ♦ - } προσποιούμενος.

Jn 8:7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας {Ν ἀνακύψας εἰπεν πρὸς αὐτούς ♦ ἀνέκυψεν καὶ εἰπεν αὐτοῖς } εἰπεν πρὸς αὐτούς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτον {Β πρῶτον ♦ πρῶτος } {Ν πρῶτον ♦ πρῶτος } ἐπ' αὐτὴν τὸν {Β τὸν ♦ - } {Ν τὸν λίθον βαλέτω ♦ βαλέω λίθον } λίθον βαλέτω. {Β βαλέτω ♦ βαλλέτω }

Jn 8:8 Καὶ πάλιν κάτω {Ν κάτω κύψας ♦ κατακύψας } κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

Jn 8:9 Οἱ δέ, ἀκούσαντες, καὶ {Ν καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ♦ - } ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἔξήρχοντο εἰς καθ' εῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν

¹ Jn 7:53 Main text of the PA is M5 text; following is the M6 text of the PA:

53Καὶ ἀπῆλθεν ἔκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 1Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύθη εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. 2Ὅρθρου δὲ πάλιν {Β βαθέος ♦ βαθέως } ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. 3Ἀγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι {Β πρὸς αὐτὸν ♦ - } γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ, 4εἴπον αὐτῷ, Διδάσκαλε, ταῦτην εὑρομεν ἐπ' {Β αὐτοφώρῳ ♦ αὐτοφόρῳ } μοιχευομένην. 5Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῶν {Β Μωϋσῆς ♦ Μωσῆς } ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν• σὺ οὖν τί λέγεις {Β περὶ αὐτῆς; ♦ - } 6Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 7Ως δὲ ἐπέμενον ἐπερωτῶντες αὐτόν, ἀναβλέψας εἰπεν αὐτοῖς, Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος λίθον βαλέτω ἐπ' αὐτήν. 8Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9Οἱ δέ, ἀκούσαντες, {Β ἔξήρχοντο ♦ καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι εξήρχοντο } εἰς καθ' εῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἔως τῶν ἐσχάτων• καὶ κατελείφθη {Β μόνος ὁ Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς μόνος } καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα. 10Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν, Γύναι, ποῦ {Β εἰσιν; ♦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου } Οὐδείς σε κατέκρινεν; 11Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδείς, κύριε. Εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω• πορεύου {Β καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ♦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ } μηκέτι ἀμάρτανε.

πρεσβυτέρων• καὶ κατελείφθη μόνος ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα.

Jn 8:10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ {Ν καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός ♦ - } μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ, {Ν αὐτῇ ♦ αὐτῇ Γύναι } Ποῦ εἰσιν ἔκεινοι {Ν ἔκεινοι οἱ κατήγοροί σου ♦ - } οἱ κατήγοροί σου; Οὐδείς σε κατέκρινεν;

Jn 8:11 Ἡ δὲ εἶπεν, Οὐδείς, κύριε. Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ἐγώ σε κρίνω• {Ν κρίνω ♦ κατακρίνω } πορεύου καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ] ἀπὸ τοῦ νῦν } μηκέτι ἀμάρτανε. {Ν ἀμάρτανε ♦ ἀμάρτανε]]}

Jn 8:12 ¶ Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν ♦ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς ἐλάλησεν λέγων, Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου• ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Jn 8:13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

Jn 8:14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Κἀν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἔστιν ἡ μαρτυρία μου• ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω• ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, καὶ {Ν ἔρχομαι καὶ ♦ ἔρχομαι ἢ } ποῦ ὑπάγω.

Jn 8:15 Ὅμενις κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε· ἐγώ οὐ κρίνω οὐδένα.

Jn 8:16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής {Ν ἀληθής ♦ ἀληθινή } ἔστιν• ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

Jn 8:17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἔστιν.

Jn 8:18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

Jn 8:19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἔστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὕτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου• εἰ ἐμὲ ἥδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἥδειτε {Ν ἥδειτε ἄν ♦ ἄν ἥδειτε } ἄν.

Jn 8:20 Ταῦτα τὰ ρήματα ἐλάλησεν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ• καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Jn 8:21 ¶ Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγώ ὑπάγω, καὶ ζητήσετε με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε• ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

Jn 8:22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέγει, "Οπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

Jn 8:23 Καὶ εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ ἔλεγεν} αὐτοῖς, 'Υμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί• ὑμεῖς ἐκ τοῦ {Ν τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ ♦ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ} κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Jn 8:24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν• ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

Jn 8:25 "Ἐλεγον οὖν αὐτῷ, Σὺ τίς εἶ; Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν ♦ Εἶπεν} εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

Jn 8:26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν• ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἐστιν, κἀγὼ ἂν ἥκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω {Ν λέγω ♦ λαλῶ} εἰς τὸν κόσμον.

Jn 8:27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

Jn 8:28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ [αὐτοῖς]} ὁ Ἰησοῦς, "Οταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου, {Ν μου ♦ -} ταῦτα λαλῶ•

Jn 8:29 καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἐμοῦ ἐστιν• οὐκ ἀφῆκέν με μόνον ὁ {Ν ὁ πατήρ ♦ -} πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

Jn 8:30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Jn 8:31 ¶ Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους, 'Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ•

Jn 8:32 καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

Jn 8:33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ πρὸς αὐτόν} Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδὲνι δεδουλεύκαμεν πώποτε• πῶς σὺ λέγεις ὅτι Ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

Jn 8:34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἄμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἀμαρτίας.

Jn 8:35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα• ὁ νιὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Jn 8:36 Ἐὰν οὖν ὁ νιὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

Jn 8:37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε• ἀλλὰ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

Jn 8:38 Ἔγὼ {Ν Ἔγὼ δ ♦ Ἅ ἐγὼ} δὲ ἔώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου, {Ν μου ♦ -} λαλῶ• καὶ ὑμεῖς οὖν δὲ {Ν δὲ ἔωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν ♦ ἂν ἥκουσατε παρὰ τοῦ πατρός} ἔωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

Jn 8:39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} αὐτῷ, 'Ο πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἴ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, {Ν ἦτε ♦ ἐστε} τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε. {Β ἐποιεῖτε ♦ ἐποιεῖτε ἄν}

Jn 8:40 Νῦν δὲ ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἡκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

Jn 8:41 Ὅμεις ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον {Ν εἶπον οὖν ♦ εἶπαν [οὖν]} οὖν αὐτῷ, Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἔνα πατέρα ἔχομεν, τὸν θεόν.

Jn 8:42 Εἶπεν οὖν {Ν οὖν ♦ - } αὐτοῖς ὃ Ἰησοῦς, Εἰ δὲ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπᾶτε ἀν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἡκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν.

Jn 8:43 Διὰ τί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

Jn 8:44 Ὅμεις ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ {Ν οὐχ ἔστηκεν ♦ οὐκ ἔστηκεν} ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἴδιων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἔστιν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Jn 8:45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

Jn 8:46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας; Εἰ δὲ {Ν δὲ ♦ - } ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;

Jn 8:47 Ὁ ὄντες ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ.

Jn 8:48 Ἀπεκρίθησαν οὖν {Ν οὖν ♦ - } οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι Σαμαρείτης {Ν Σαμαρείτης ♦ Σαμαρίτης} εἰ σύ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

Jn 8:49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

Jn 8:50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

Jn 8:51 Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον {Ν λόγον τὸν ἐμὸν ♦ ἐμὸν λόγον} τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰώνα.

Jn 8:52 Εἶπον οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν]} αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις, Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσηται θανάτου εἰς τὸν αἰώνα.

Jn 8:53 Μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανεν; Καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ {Ν σὺ ποιεῖς ♦ ποιεῖς} ποιεῖς;

Jn 8:54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἐάν ἐγὼ δοξάζω {Ν δοξάζω ♦ δοξάσω} ἐμαυτόν, ἥ δόξα μου οὐδέν ἔστιν· ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεός ἡμῶν ἔστιν,

Jn 8:55 καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν• ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν, καὶ {Ν καὶ ἐὰν ♦ κἄν} ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, {Ν ὑμῶν ♦ ὑμῖν} ψεύστης• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

Jn 8:56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλλιάσατο ἵνα ᾔδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν, καὶ εἶδεν καὶ ἔχάρη.

Jn 8:57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν, Πεντήκοντα ἔτη οὕπω ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἔώρακας;

Jn 8:58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ ♦ -} Ἰησοῦς, Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι.

Jn 8:59 Ἡραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν• Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν {Ν διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρῆγεν οὕτως ♦ -} διὰ μέσου αὐτῶν• καὶ παρῆγεν οὕτως.

Jn 9:1 Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Jn 9:2 Καὶ ἡρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

Jn 9:3 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ• ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Jn 9:4 Ἐμὲ {Ν Ἐμὲ ♦ Ἡμᾶς} δεῖ ἔργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν• ἔρχεται νῦν, δτε οὐδεὶς δύναται ἔργάζεσθαι.

Jn 9:5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὥ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

Jn 9:6 Ταῦτα εἰπών, ἔπιεν χαμαί, καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισεν τὸν {Ν τὸν ♦ αὐτοῦ τὸν} πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ {Ν τοῦ τυφλοῦ ♦ -} τυφλοῦ,

Jn 9:7 καὶ εἶπεν αὐτῷ, "Ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ - ὁ ἔρμηνεύεται, Ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἥλθεν βλέπων.

Jn 9:8 Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς {Ν τυφλὸς ♦ προσαίτης} ἦν, ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαίτῶν;

Jn 9:9 Ἀλλοι ἔλεγον ὅτι Οὗτός ἐστιν• ἄλλοι δὲ {Ν δὲ ὅτι ♦ ἔλεγον οὐχί ἀλλὰ} ὅτι Ὁμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι Ἔγώ εἰμι.

Jn 9:10 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ, Πῶς ἀνεῳχθησάν {Β ἀνεῳχθησάν ♦ ἡνεῳχθησάν} {Ν ἀνεῳχθησάν ♦ [οὖν] ἡνεῳχθησάν} σου οἱ ὄφθαλμοί;

Jn 9:11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ {Ν καὶ εἶπεν Ἀνθρωπος ♦ Ὁ ἄνθρωπος ὁ } εἶπεν, Ἀνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν, καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ εἶπέν μοι, {Ν μοι ♦ μοι ὅτι} "Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ

♦ τὸν } κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ {Ν δὲ ♦ οὖν } καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

Jn 9:12 Εἶπον {Ν Εἶπον οὖν ♦ Καὶ εἶπαν } οὖν αὐτῷ, Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα.

Jn 9:13 ¶ Ὅτις οὐκ οἶδεν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν.

Jn 9:14 Ὅτις δὲ σάρβατον ὅτε {Ν ὅτε ♦ ἐν ᾧ ἡμέρᾳ } τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς.

Jn 9:15 Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Πηλὸν ἐπέθηκέν μου ἐπὶ τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

Jn 9:16 Ὅτις οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές, Οὗτος {Ν Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ ♦ Οὐκ ἔστιν οὗτος παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος } ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ, ὅτι τὸ σάρβατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον, {Ν Ἄλλοι ♦ Ἄλλοι [δὲ] } Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

Jn 9:17 Λέγουσιν τῷ {Ν τῷ ♦ οὖν τῷ } τυφλῷ πάλιν, Σὺ {Ν σὺ τί ♦ Τί σὺ } τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἥνοιξέν {Ν ἥνοιξέν ♦ ἥνεῳξέν } σου τοὺς ὄφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι Προφήτης ἐστίν.

Jn 9:18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς {Ν τυφλὸς ἦν ♦ ἦν τυφλὸς } ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἔως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος,

Jn 9:19 καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, δὸν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι {Ν ἄρτι βλέπει ♦ βλέπει ἄρτι } βλέπει;

Jn 9:20 Ἐπεκρίθησαν δὲ {Ν δὲ αὐτοῖς ♦ οὖν } αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

Jn 9:21 πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἴδαμεν• ἡ τίς ἥνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς, ὑμεῖς οὐκ οἴδαμεν• αὐτὸς {Ν αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε ♦ αὐτὸν ἐρωτήσατε ἡλικίαν ἔχει} ἡλικίαν ἔχει• αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἔαυτοῦ λαλήσει.

Jn 9:22 Ταῦτα εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους• ἥδη γάρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὅμολογήσῃ χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται.

Jn 9:23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } ὅτι Ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. {Ν ἐρωτήσατε ♦ ἐπερωτήσατε }

Jn 9:24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ {Ν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ♦ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευτέρου } δευτέρου τὸν ἄνθρωπον δὲ ἦν τυφλός, καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Δὸς δόξαν τῷ θεῷ• ὑμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ {Ν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ♦ οὗτος ὁ ἄνθρωπος } ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν.

Jn 9:25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ {Ν καὶ εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν,
οὐκ οἶδα• ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν, ἄρτι βλέπω.

Jn 9:26 Εἶπον δὲ {Ν δὲ αὐτῷ πάλιν ♦ οὖν αὐτῷ } αὐτῷ πάλιν, Τί ἐποίησέν σοι; Πῶς
ἥνοιξέν σου τοὺς ὄφθαλμούς;

Jn 9:27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς, Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἡκούσατε. Τί πάλιν θέλετε
ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

Jn 9:28 Ἐλοιδόρησαν {Ν Ἐλοιδόρησαν ♦ Καὶ ἐλοιδόρησαν } αὐτόν, καὶ εἶπον, Σὺ εἰ {Ν
εὶ μαθητής ♦ μαθητῆς εἰ } μαθητῆς ἐκείνου• ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως {Ν Μωσέως ♦
Μωϋσέως } ἐσμὲν μαθηταί.

Jn 9:29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῆ {Ν Μωσῆ ♦ Μωϋσεῖ } λελάληκεν ὁ θεός• τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν.

Jn 9:30 Ἀπεκρίθη ὁ ἀνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐν γὰρ {Ν γὰρ τούτῳ ♦ τούτῳ γὰρ
τὸ } τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέῳξέν {Ν
ἀνέῳξεν ♦ ἥνοιξέν } μου τοὺς ὄφθαλμούς.

Jn 9:31 Οἴδαμεν δὲ {Ν δὲ ♦ - } ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει• ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει.

Jn 9:32 Ἐκ τοῦ αἰώνος οὐκ ἡκούσθη ὅτι ἥνοιξέν {Ν ἥνοιξέν ♦ ἡνέῳξέν } τις
ὄφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου.

Jn 9:33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

Jn 9:34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτῷ, Ἐν ἀμαρτίαις σὺ
ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω.

Jn 9:35 ¶ Ὦ Ηκουσεν ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ιησοῦς ὅτι ἔξεβαλον αὐτὸν ἔξω• καὶ εὑρὼν
αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; {Ν θεοῦ ♦
ἀνθρώπου }

Jn 9:36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, Καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς
αὐτόν;

Jn 9:37 Εἶπεν δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτῷ ὁ Ιησοῦς, Καὶ ἐώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν.

Jn 9:38 Ο δὲ ἔφη, Πιστεύω, κύριε• καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Jn 9:39 Καὶ εἶπεν ὁ Ιησοῦς, Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἤλθον, ἵνα
οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσιν, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

Jn 9:40 Καὶ {Ν Καὶ ἡκουσαν ♦ Ὦ ηκουσαν } ἡκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ
ὄντες {Ν ὄντες μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὄντες } μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, Μὴ καὶ
ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;

Jn 9:41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἀμαρτίαν• νῦν δὲ λέγετε ὅτι Βλέπομεν• ἡ οὖν {Ν οὖν ♦ - } ἀμαρτία ὑμῶν μένει.

Jn 10:1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἔστιν καὶ λῃστής.

Jn 10:2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἔστιν τῶν προβάτων.

Jn 10:3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ᾯδια πρόβατα καλεῖ {Ν καλεῖ ♦ φωνεῖ } κατ' ὄνομα, καὶ ἔξαγει αὐτά.

Jn 10:4 Καὶ {Ν Καὶ ὅταν ♦ Ὄταν } ὅταν τὰ ᾯδια πρόβατα {Ν πρόβατα ἐκβάλῃ ♦ πάντα ἐκβάλῃ } ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται• καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

Jn 10:5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, {Ν ἀκολουθήσωσιν ♦ ἀκολουθήσουσιν } ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ• ὅτι οὐκ οἴδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

Jn 10:6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς• ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἢ ἐλάλει αὐτοῖς.

Jn 10:7 ¶ Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ - } ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

Jn 10:8 Πάντες ὅσοι ἥλθον {Ν ἥλθον ♦ ἥλθον [πρὸ ἐμοῦ] } κλέπται εἰσὶν καὶ λῃσταῖ• ἀλλ' οὐκ ἥκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

Jn 10:9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα• δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἔξελεύσεται, καὶ νομήν εύρήσει.

Jn 10:10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ• ἔγὼ ἥλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

Jn 10:11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός• ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Jn 10:12 Ὁ μισθωτὸς δέ, {Ν δέ ♦ - } καὶ οὐκ ὀν ποιμήν, οὐδὲ οὐκ εἰσὶν {Ν εἰσὶν ♦ ἔστιν } τὰ πρόβατα ᾯδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἔρχόμενον, καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει• καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ {Ν σκορπίζει τὰ πρόβατα ♦ σκορπίζει } πρόβατα.

Jn 10:13 Ὁ {Ν 'Ο δὲ μισθωτὸς φεύγει ♦ - } δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἔστιν, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

Jn 10:14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι {Ν γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν ♦ γινώσκουσίν με τὰ ἐμά } ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

Jn 10:15 Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα• καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Jn 10:16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με {Ν με δεῖ ♦ δεῖ με } δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν• καὶ γενήσεται {Ν γενήσεται ♦ γενήσονται } μία ποίμνη, εἰς ποιμήν.

Jn 10:17 Διὰ τοῦτο ὁ {Ν ὁ πατήρ με ♦ με ὁ πατὴρ } πατὴρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

Jn 10:18 Οὐδὲὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ.
Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

Jn 10:19 ¶ Σχίσμα οὖν {Ν οὖν ♦ - } πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

Jn 10:20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται• τί αὐτοῦ ἀκούετε;

Jn 10:21 Ἄλλοι ἔλεγον, Ταῦτα τὰ ρήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου• μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν; {Ν ἀνοίγειν ♦ ἀνοίξαι }

Jn 10:22 ¶ Ἐγένετο δὲ {Ν δὲ ♦ τότε } τὰ Ἑγκαίνια ἐν Ἱεροσολύμοις, {Ν Ἱεροσολύμοις καὶ ♦ τοῖς Ἱεροσολύμοις } καὶ χειμῶν ἦν.

Jn 10:23 καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος. {Ν Σολομῶνος ♦ τοῦ Σολομῶνος }

Jn 10:24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ, Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

Jn 10:25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε• τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

Jn 10:26 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑμεῖς οὐ πιστεύετε• οὐ {Ν οὐ γάρ ♦ ὅτι οὐκ } γάρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς {Ν καθὼς εἶπον ὑμῖν ♦ - } εἶπον ὑμῖν.

Jn 10:27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, {Ν ἀκούει ♦ ἀκούουσιν } κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι•

Jn 10:28 κἀγὼ ζωὴν {Ν ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς ♦ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον } αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς• καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰώνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

Jn 10:29 Ὁ πατὴρ μου ὃς {Ν ὃς δέδωκέν μοι μείζων πάντων ♦ ὃ δέδωκέν μοι πάντων μείζον } δέδωκέν μοι, μείζων πάντων ἔστιν• καὶ οὐδὲὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου. {Ν πατρός μου ♦ πατρός }

Jn 10:30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμεν.

Jn 10:31 Ἐβάστασαν οὖν {Ν οὖν ♦ - } πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

Jn 10:32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Πολλὰ καλὰ {Ν καλὰ ἔργα ♦ ἔργα καλὰ} ἔργα
ἔδειξα ύμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου• {Ν μου ♦ - } διὰ ποιον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ {Ν
λιθάζετέ με ♦ ἐμὲ λιθάζετε } με;

Jn 10:33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, {Ν λέγοντες ♦ - } Περὶ καλοῦ
ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὃν
ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

Jn 10:34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } Ἰησοῦς, Οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ
νόμῳ ύμῶν, Ἐγὼ {Ν Ἐγὼ ♦ ὅτι Ἐγὼ } εἶπα, Θεοί ἔστε;

Jn 10:35 Εἰ ἐκείνους εἶπεν θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο - καὶ οὐ
δύναται λυθῆναι ἡ γραφή -

Jn 10:36 ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ύμεῖς λέγετε ὅτι
Βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι;

Jn 10:37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι•

Jn 10:38 εἰ δὲ ποιῶ, καὶν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε• {Ν
πιστεύσατε ♦ πιστεύετε } ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε {Ν πιστεύσητε ♦ γινώσκητε } ὅτι ἐν
ἐμοὶ ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ. {Ν αὐτῷ ♦ τῷ πατρί }

Jn 10:39 Ἐζήτουν οὖν {Β οὖν ♦ - } {Ν οὖν πάλιν αὐτὸν ♦ [οὖν] αὐτὸν πάλιν } πάλιν
αὐτὸν πιάσαι• καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Jn 10:40 ¶ Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν
Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων• καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

Jn 10:41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον
ἐποίησεν οὐδέν• πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

Jn 10:42 Καὶ ἐπίστευσαν {Ν ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ♦ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτὸν ἐκεῖ } πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Jn 11:1 Ὡν δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ
Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

Jn 11:2 Ὡν δὲ Μαρία {Ν Μαρία ♦ Μαριὰμ } ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ, καὶ
ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἡσθένει.

Jn 11:3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι, Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς
ἀσθενεῖ.

Jn 11:4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς.

Jn 11:5 Ἡγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

Jn 11:6 Ὡς οὖν ἥκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

Jn 11:7 Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς, Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

Jn 11:8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί, Ραββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

Jn 11:9 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν {Ν εἰσιν ὥραι ♦ ὥραι εἰσιν} ὥραι τῆς ἡμέρας; Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.

Jn 11:10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

Jn 11:11 Ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς, Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται• ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

Jn 11:12 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν} οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῷ} Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται.

Jn 11:13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ• ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνου λέγει.

Jn 11:14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ, Λάζαρος ἀπέθανεν.

Jn 11:15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἡμην ἐκεῖ• ἀλλὰ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

Jn 11:16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς, Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

Jn 11:17 ¶ Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας {Ν ἡμέρας ἥδη ♦ ἥδη ἡμέρας} ἥδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

Jn 11:18 Ἡν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.

Jn 11:19 καὶ {Ν καὶ πολλοὶ ♦ πολλοὶ δὲ} πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς {Ν τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν ♦ τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ} περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν. {Ν αὐτῶν ♦ -}

Jn 11:20 Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἥκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπῆντησεν αὐτῷ• Μαρία {Ν Μαρία ♦ Μαριάμ} δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

Jn 11:21 Εἶπεν οὖν Μάρθα {Ν Μάρθα ♦ ἡ Μάρθα } πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Κύριε, εἰ ὅς
ῶδε, ὁ {Ν δὲ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει ♦ οὐκ ἂν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου } ἀδελφός
μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.

Jn 11:22 Ἀλλὰ {Ν Ἀλλὰ ♦ [Ἀλλὰ] } καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἂν αἴτήσῃ τὸν θεόν,
δώσει σοι ὁ θεός.

Jn 11:23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἄναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

Jn 11:24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα, {Ν Μάρθα ♦ ἡ Μάρθα } Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 11:25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ• ὁ πιστεύων
εἰς ἐμέ, κἀν ἀποθάνῃ, ζήσεται•

Jn 11:26 καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα.
Πιστεύεις τοῦτο;

Jn 11:27 Λέγει αὐτῷ, Ναί, κύριε• ἔγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

Jn 11:28 Καὶ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ τοῦτο } εἰποῦσα ἀπῆλθεν, καὶ ἐφώνησεν Μαρίαν
{Ν Μαρίαν ♦ Μαριάμ } τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρᾳ, εἰποῦσα, Ὁ διδάσκαλος
πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε.

Jn 11:29 Ἐκείνη ὡς {Ν ὡς ♦ δὲ ὡς } ἤκουσεν, ἐγείρεται {Ν ἐγείρεται ♦ ἡγέρθη } ταχὺ
καὶ ἔρχεται {Ν ἔρχεται ♦ ἥρχετο } πρὸς αὐτόν.

Jn 11:30 Οὕπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐν {Ν ἐν ♦ ἔτι ἐν }
τῷ τόπῳ ὃπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.

Jn 11:31 Οἱ οὖν Ιουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι
αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν {Ν Μαρίαν ♦ Μαριάμ } ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ
ἔξῆλθεν, ἡκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες {Ν λέγοντες ♦ δόξαντες } ὅτι Ὅπαγε εἰς
τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

Jn 11:32 Ἡ οὖν Μαρία, {Ν Μαρία ♦ Μαριάμ } ὡς ἥλθεν ὅπου ἦν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦
Ἰησοῦς } Ἰησοῦς, ἰδούσα αὐτόν, ἔπεσεν αὐτοῦ εἰς {Ν εἰς ♦ πρὸς } τοὺς πόδας
λέγουσα αὐτῷ, Κύριε, εἰ ὅς ὅδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν {Ν ἀπέθανέν μου ♦ μου
ἀπέθανεν } μου ὁ ἀδελφός.

Jn 11:33 Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίοντας, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ
Ιουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν,

Jn 11:34 καὶ εἶπεν, Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ, Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

Jn 11:35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

Jn 11:36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ιουδαῖοι, Ἰδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

Jn 11:37 Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν εἶπον, {Ν εἶπον Οὐκ ἡδύνατο ♦ εἶπαν Οὐκ ἐδύνατο } Οὐκ ἡδύνατο οὖτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ οὖτος μὴ ἀποθάνῃ;

Jn 11:38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἡν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

Jn 11:39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς, Ὅρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος {Ν τεθνηκότος ♦ τετελευτηκότος } Μάρθα, Κύριε, ἥδη ὅζει• τεταρταῖος γάρ ἐστιν.

Jn 11:40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει {Ν ὄψει ♦ ὄψη } τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ;

Jn 11:41 Ἡραν οὖν τὸν λίθον, οὗ {Ν οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς κείμενος ♦ - } ἦν ὁ τεθνηκώς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἥρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπεν, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἡκουσάς μου.

Jn 11:42 Ἐγὼ δὲ ἥδειν ὅτι πάντοτε μου ἀκούεις• ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 11:43 Καὶ ταῦτα εἰπών, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν, Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

Jn 11:44 Καὶ {Ν Καὶ ἔξηλθεν ♦ Ἐξῆλθεν } ἔξηλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Λύσατε αὐτόν, καὶ ἀφετε ὑπάγειν. {Ν ὑπάγειν ♦ αὐτὸν ὑπάγειν }

Jn 11:45 ¶ Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν {Ν Μαρίαν ♦ Μαριὰμ } καὶ θεασάμενοι ἢ ἐποίησεν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

Jn 11:46 Τινὲς δὲ ἔξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } αὐτοῖς ἢ ἐποίησεν ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς.

Jn 11:47 ¶ Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, Τί ποιοῦμεν; Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα {Ν σημεῖα ποιεῖ ♦ ποιεῖ σημεῖα } ποιεῖ.

Jn 11:48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν• καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

Jn 11:49 Εἶς δέ τις ἔξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, Ὦμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν,

Jn 11:50 οὐδὲ διαλογίζεσθε {Ν διαλογίζεσθε ♦ λογίζεσθε } ὅτι συμφέρει ἡμῖν {Ν ἡμῖν ♦ ὑμῖν } ἵνα εἶς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.

Jn 11:51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὃν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔκείνου, προεφήτευσεν {Ν προεφήτευσεν ♦ ἐπροφήτευσεν } ὅτι ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους,

Jn 11:52 καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

Jn 11:53 Ἀπ' ἔκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο {Ν συνεβουλεύσαντο ♦ ἐβουλεύσαντο } ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

Jn 11:54 ¶ Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς οὖν ♦ 'Ο οὖν Ἰησοῦς } οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν, κἀκεὶ διέτριβεν {Ν διέτριβεν ♦ ἔμεινεν } μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ - }

Jn 11:55 Ὡν δὲ ἐγγὺς τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων• καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ Πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς.

Jn 11:56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἰερῷ ἐστηκότες, Τί δοκεῖ ὑμῖν; "Οτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

Jn 11:57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ {Ν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ♦ οἱ ἀρχιερεῖς } οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν, {Ν ἐντολήν ♦ ἐντολάς } ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστιν, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Jn 12:1 'Ο οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἔξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἥλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ {Ν ὁ τεθνηκώς ♦ - } τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. {Ν νεκρῶν ♦ νεκρῶν Ἰησοῦς }

Jn 12:2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει• ὁ δὲ Λάζαρος εἶς ἦν τῶν {Ν τῶν ♦ ἐκ τῶν } ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ.

Jn 12:3 Ἡ οὖν Μαρία {Ν Μαρία ♦ Μαριάμ } λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψεν τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ• ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.

Jn 12:4 Λέγει οὖν {Ν οὖν εἶς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης ♦ δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἶς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ } εἶς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι,

Jn 12:5 Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

Jn 12:6 Εἶπεν δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν, {Ν εἶχεν καὶ ♦ ἔχων } καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

Jn 12:7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, "Αφες αὐτήν• εἰς {Ν εἰς ♦ ἵνα εἰς } τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν {Ν τετήρηκεν ♦ τηρήσῃ } αὐτό.

Jn 12:8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Jn 12:9 ¶ Ἔγνω οὖν ὅχλος {Ν ὅχλος ♦ [ό] ὅχλος} πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστιν• καὶ ἥλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

Jn 12:10 Ἐβούλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν•

Jn 12:11 ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Jn 12:12 ¶ Τῇ ἐπαύριον ὅχλος {Ν ὅχλος ♦ ὁ ὅχλος} πολὺς ὁ ἔλθων εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς} εἰς Ἱεροσόλυμα,

Jn 12:13 ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον, {Ν ἔκραζον ♦ ἔκραυγαζον} Ὡσαννά• εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, βασιλεὺς {Ν βασιλεὺς ♦ [καὶ] ὁ βασιλεὺς} τοῦ Ἰσραήλ.

Jn 12:14 Εύρων δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄνταριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθώς ἔστιν γεγραμμένον,

Jn 12:15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ {Ν θύγατερ ♦ θυγάτηρ} Σιών• ἴδού, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὅνου.

Jn 12:16 Ταῦτα δὲ {Ν δὲ ♦ -} οὐκ ἔγνωσαν οἱ {Ν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ} μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον• ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη {Β Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς} Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

Jn 12:17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὅχλος ὁ ὧν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Jn 12:18 Διὰ τοῦτο καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ]} ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὅχλος, ὅτι ἤκουσεν {Ν ἤκουσεν ♦ ἤκουσαν} τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Jn 12:19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} πρὸς ἑαυτούς, Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν• ἵδε ὁ κόσμος ὅπιστα αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Jn 12:20 ¶ Ἡσαν δέ τινες {Ν τινες "Ελληνες ♦ "Ελληνές τινες} "Ελληνες ἐκ τῶν ἀναβατινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

Jn 12:21 οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαΐδα τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

Jn 12:22 "Ἐρχεται Φίλιππος {Ν "Ἐρχεται ♦ "Ἐρχεται ὁ} καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ• καὶ {Ν καὶ πάλιν ♦ ἔρχεται} πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσιν {Ν λέγουσιν ♦ καὶ λέγουσιν} τῷ Ἰησοῦ.

Jn 12:23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο {Ν ἀπεκρίνατο ♦ ἀποκρίνεται } αὐτοῖς λέγων,
Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ νιὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Jn 12:24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

Jn 12:25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει {Ν ἀπολέσει ♦ ἀπολλύει } αὐτήν•
καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
αὐτήν.

Jn 12:26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ {Ν διακονῇ τις ♦ τις διακονῇ } τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω•
καὶ ὅπου εἰμὶ ἔγω, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται• καὶ {Ν καὶ ἐάν ♦ ἐάν } ἐάν
τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

Jn 12:27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται• καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς
ώρας ταύτης. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

Jn 12:28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἡλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

Jn 12:29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστῶς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι• ἄλλοι
ἔλεγον, Ἀγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

Jn 12:30 Ἀπεκρίθη {Β Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη {Ν
αὕτη ἡ φωνὴ ♦ ἡ φωνὴ αὕτη } ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

Jn 12:31 Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου• νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου
τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

Jn 12:32 Κάγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

Jn 12:33 Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, σημαίνων ποίω θανάτῳ ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦
ἡμελλεν } ἀποθνήσκειν.

Jn 12:34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ οὖν αὐτῷ } ὁ ὄχλος, Ἡμεῖς ἡκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα• καὶ πῶς σὺ {Ν σὺ λέγεις ♦ λέγεις σὺ ὅτι }
λέγεις, Δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Τίς ἐστιν οὗτος ὁ νιὸς τοῦ
ἀνθρώπου;

Jn 12:35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' {Ν μεθ'
ὑμῶν ♦ ἐν ὑμῖν } ὑμῶν ἐστιν. Περιπατεῖτε ἔως {Ν ἔως ♦ ὡς } τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ
σκοτίᾳ ὑμᾶς καταλάβῃ• καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει.

Jn 12:36 Ἔως {Ν Ἔως ♦ Ὡς } τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα νίοι φωτὸς
γένησθε. ¶ Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ {Ν ὁ - } Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ'
αὐτῶν.

Jn 12:37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ
ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

Jn 12:38 ἵνα ὁ λόγος Ἰησαῖον τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπεν, Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

Jn 12:39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἡδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἰησαῖας,

Jn 12:40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὄφθαλμούς, καὶ πεπώρωκεν {Ν πεπώρωκεν ♦ ἐπώρωσεν} αὐτῶν τὴν καρδίαν• ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσιν, {Ν ἐπιστραφῶσιν καὶ ίάσωμαι ♦ στραφῶσιν καὶ ίάσομαι} καὶ ίάσωμαι {Β ίάσωμαι ♦ ίάσομαι} αὐτούς.

Jn 12:41 Ταῦτα εἶπεν Ἰησαῖας, ὅτε {Ν ὅτε ♦ ὅτι} εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ.

Jn 12:42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν• ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὥμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται.

Jn 12:43 Ἡγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

Jn 12:44 ¶ Ἰησοῦς δὲ ἔκραξεν καὶ εἶπεν, Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} εἰς τὸν πέμψαντά με·

Jn 12:45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμέ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

Jn 12:46 Ἔγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

Jn 12:47 Καὶ ἔάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ, {Ν πιστεύσῃ ♦ φυλάξῃ} ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν• οὐ γὰρ ἥλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

Jn 12:48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν• ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Jn 12:49 Ὄτι ἐγὼ ἔξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα• ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκεν, {Ν ἔδωκεν ♦ δέδωκεν} τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.

Jn 12:50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστιν• ἀ οὖν λαλῶ {Ν λαλῶ ἐγὼ ♦ ἐγὼ λαλῶ} ἐγώ, καθὼς εἴρηκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως λαλῶ.

Jn 13:1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν {Ν ἐλήλυθεν ♦ ἥλθεν} αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτούς.

Jn 13:2 Καὶ δείπνου γενομένου, {Ν γενομένου ♦ γινομένου} τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα {Ν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου} ἵνα αὐτὸν παραδῷ ♦ ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτου} Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ,

Jn 13:3 εἰδὼς δὲ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν {Ν δέδωκεν ♦ ἔδωκεν } αὐτῷ δὲ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει,

Jn 13:4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησιν τὰ ῥαμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν.

Jn 13:5 Εἶτα βάλλει ὄνδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ὡς ἦν διεζωσμένος.

Jn 13:6 Ὑπερχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον• καὶ {Ν καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος ♦ λέγει αὐτῷ } λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος, Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

Jn 13:7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

Jn 13:8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς {Ν τοὺς πόδας μου ♦ μου τοὺς πόδας } πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς αὐτῷ } ὁ Ἰησοῦς, Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

Jn 13:9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

Jn 13:10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὁ λελουμένος οὐ {Ν οὐ χρείαν ἔχει ἢ ♦ οὐκ ἔχει χρείαν εἰ μὴ } χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς ὅλος• καὶ ὑμεῖς καθαροί ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

Jn 13:11 Ἡδει γάρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν• διὰ τοῦτο εἶπεν, Οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ ὅτι οὐχὶ } πάντες καθαροί ἔστε.

Jn 13:12 ¶ Ὅτε οὖν ἔνιψεν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ {Ν καὶ ἔλαβεν ♦ [καὶ] ἔλαβεν } ἔλαβεν τὰ ῥαμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν {Ν ἀναπεσὼν ♦ καὶ ἀνέπεσεν } πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς, Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

Jn 13:13 Ὅμετος φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος, καὶ Ὁ κύριος• καὶ καλῶς λέγετε, εἴμι γάρ.

Jn 13:14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

Jn 13:15 Ὅπόδειγμα γάρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιήτε.

Jn 13:16 Ἄμην ἀμην λέγω ὑμῖν, Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

Jn 13:17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοι ἔστε ἐὰν ποιήτε αὐτά.

Jn 13:18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς {Ν οὓς ♦ τίνας} ἔξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, 'Ο τρώγων μετ' {Ν μετ' ἐμοῦ ♦ μου} ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

Jn 13:19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα, ὅταν {Ν ὅταν γένηται πιστεύσῃτε ♦ πιστεύσῃτε ὅταν γένηται} γένηται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγώ εἰμι.

Jn 13:20 Ἄμην ἀμήν λέγω ὑμῖν, 'Ο λαμβάνων ἐάν {Ν ἐάν ♦ ἀν} τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

Jn 13:21 ¶ Ταῦτα εἰπὼν ὁ {Ν ὁ ♦ [ό]} Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν, Ἄμην ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι εἴς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

Jn 13:22 Ἔβλεπον οὖν {Ν οὖν ♦ -} εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

Jn 13:23 Ἡν δὲ {Ν δὲ ♦ -} ἀνακείμενος εἴς {Ν εἰς ♦ εἰς ἐκ} τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, δὲν ἥγαπα ὁ Ἰησοῦς·

Jn 13:24 νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

Jn 13:25 Ἐπιπεσῶν {Ν Ἐπιπεσῶν δὲ ♦ Ἀναπεσῶν οὖν} δὲ ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ, Κύριε, τίς ἐστιν;

Jn 13:26 Ἀποκρίνεται ὁ {Ν ὁ ♦ [ό]} Ἰησοῦς, Ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἐγὼ βάψας {Ν βάψας ♦ βάψω} τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. {Ν ἐπιδώσω ♦ καὶ δώσω αὐτῷ} Καὶ {Ν Καὶ ἐμβάψας ♦ βάψας οὖν} ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν {Ν δίδωσιν ♦ [λαμβάνει καὶ] δίδωσιν} Ἰούδᾳ Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ. {Ν Ἰσκαριώτῃ ♦ Ἰσκαριώτου}

Jn 13:27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, "Ο ποιεῖς, ποίησον τάχιον.

Jn 13:28 Τοῦτο δὲ {Ν δὲ ♦ [δὲ]} οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

Jn 13:29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ {Ν ὁ Ἰούδας ♦ Ἰούδας} Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ [ό] Ἰησοῦς} Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὃν χρείαν ἔχομεν εἰς τὴν ἔορτήν • ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῷ.

Jn 13:30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως {Ν εὐθέως ἐξῆλθεν ♦ ἐξῆλθεν εὐθύς} ἐξῆλθεν• ἢν δὲ νύξ.

Jn 13:31 ¶ Ὅτε {Ν Ὅτε ♦ Ὅτε οὖν} ἐξῆλθεν, λέγει {Ν λέγει ὁ ♦ λέγει} ὁ Ἰησοῦς, Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

Jn 13:32 Εἰ {Ν Εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ ♦ [Εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ]} ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἔαυτῷ, {Ν ἔαυτῷ ♦ αὐτῷ} καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

Jn 13:33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι "Οπου ὑπάγω {Ν ὑπάγω ἐγώ ♦ ἐγώ ὑπάγω } ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

Jn 13:34 Ἐντολὴν καὶνὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους• καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Jn 13:35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Jn 13:36 ¶ Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος, Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ ♦ [αὐτῷ] } ὁ Ἰησοῦς, "Οπου ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον {Ν ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι ♦ ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον } δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

Jn 13:37 Λέγει αὐτῷ Πέτρος, {Ν Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω.

Jn 13:38 Ἀπεκρίθη {Ν Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ♦ Ἀποκρίνεται } αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἔως οὗ ἀπαρνήσῃ {Ν ἀπαρνήσῃ ♦ ἀρνήσῃ } με τρίς.

Jn 14:1 Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία• πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

Jn 14:2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν• εἰ δὲ μή, εἶπον ἄν ὑμῖν• Πορεύομαι {Ν Πορεύομαι ♦ ὅτι πορεύομαι } ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

Jn 14:3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, ἐτοιμάσω {Β ἐτοιμάσω ♦ καὶ ἐτοιμάσω = ἐτοιμάσαι } {Ν ἐτοιμάσω ♦ καὶ ἐτοιμάσω } ὑμῖν {Ν ὑμῖν τόπον ♦ τόπον ὑμῖν } τόπον• πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι {Ν παραλήψομαι ♦ παραλήμψομαι } ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἥτε.

Jn 14:4 Καὶ ὅπου ἐγώ {Ν ἐγώ ♦ [ἐγώ]} ὑπάγω οἴδατε, καὶ {Ν καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε ♦ τὴν ὁδὸν } τὴν ὁδὸν οἴδατε.

Jn 14:5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς, Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις• καὶ {Ν καὶ ♦ - } πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

Jn 14:6 Λέγει αὐτῷ ὁ {Ν ὁ ♦ [ὁ]} Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή• οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

Jn 14:7 Εἰ ἐγνώκειτέ {Ν ἐγνώκειτε με ♦ ἐγνώκατέ με } με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε {Ν ἐγνώκειτε ἄν ♦ γνώσεσθε } ἄν• καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἔωράκατε αὐτόν.

Jn 14:8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος, Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

Jn 14:9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Τοσοῦτον {Ν Τοσοῦτον χρόνον ♦ Τοσούτῳ χρόνῳ } χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἔωρακὼς ἐμέ,

έώρακεν τὸν πατέρα• καὶ {Ν καὶ πῶς ♦ πῶς } πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

Jn 14:10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν; Τὰ ρήματα ἀλλων {Ν λαλῶ ὑμῖν ♦ λέγω ὑμῖν } ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ• ὁ δὲ πατὴρ ὁ {Ν ὁ ἐν ♦ ἐν } ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ - } ποιεῖ τὰ ἔργα. {Ν ἔργα ♦ ἔργα αὐτοῦ }

Jn 14:11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί• εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. {Ν αὐτὰ πιστεύετε μοι ♦ αὐτὰ πιστεύετε }

Jn 14:12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἀλλων ποιῶ κάκείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει• ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου {Ν μου ♦ - } πορεύομαι.

Jn 14:13 Καὶ ὅτι ἀντίτησητε ἐν τῷ ὄνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ νίῳ.

Jn 14:14 Ἐάν τι αἰτήσῃτε με {Β με ♦ - } ἐν τῷ ὄνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

Jn 14:15 Ἐάν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. {Ν τηρήσατε ♦ τηρήσετε }

Jn 14:16 Καὶ {Ν Καὶ ἐγὼ ♦ Κάγὼ } ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη {Ν μένῃ ♦ - } μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰώνα, {Ν αἰώνα ♦ αἰώνα ἥ }

Jn 14:17 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει {Ν γινώσκει αὐτό ♦ γινώσκει } αὐτό. Ὅμετις δὲ {Ν δὲ ♦ - } γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἐσται.

Jn 14:18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

Jn 14:19 Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με• ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. {Ν ζήσεσθε ♦ ζήσετε }

Jn 14:20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ κάγὼ } ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

Jn 14:21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με• ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπήθησεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου• καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ κάγὼ } ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Jn 14:22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης, Κύριε, καὶ {Ν καὶ τί ♦ [καὶ] τί } τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

Jn 14:23 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. {Ν ποιήσομεν ♦ ποιησόμεθα }

Jn 14:24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ• καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.

Jn 14:25 ¶ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.

Jn 14:26 Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὄντος μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἣ εἶπον ὑμῖν. {Ν ὑμῖν ♦ ὑμῖν [έγώ]}

Jn 14:27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν• οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἔγω δίδωμι ὑμῖν. Μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

Jn 14:28 Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν, Ὅπαγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἥγαπάτε με, ἔχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, {Ν εἰπον Πορεύομαι ♦ πορεύομαι} Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα• ὅτι ὁ πατὴρ μου {Ν μου μεῖζων ♦ μείζων} μείζων μού ἔστιν.

Jn 14:29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

Jn 14:30 Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν• ἔρχεται γάρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν•

Jn 14:31 ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτως ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Jn 15:1 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατὴρ μου ὁ γεωργός ἔστιν.

Jn 15:2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό• καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα {Ν πλείονα καρπὸν ♦ καρπὸν πλείονα} καρπὸν φέρῃ.

Jn 15:3 Ἡδη ὑμεῖς καθαροί ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

Jn 15:4 Μείνατε ἐν ἐμοί, κάγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ {Ν μείνῃ ♦ μένῃ} ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. {Ν μείνητε ♦ μένητε}

Jn 15:5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, κάγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν• ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

Jn 15:6 Ἐὰν μή τις μείνῃ {Ν μείνῃ ♦ μένῃ} ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καίεται.

Jn 15:7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, {Ν αἰτήσεσθε ♦ αἰτήσασθε} καὶ γενήσεται ὑμῖν.

Jn 15:8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε• καὶ γενήσεσθε {Ν γενήσεοθε ♦ γένησθε} ἐμοὶ μαθηταί.

Jn 15:9 Καθώς ἡγάπησέν με ὁ πατήρ, καὶ γὼ ἡγάπησα {Ν ἡγάπησα ὑμᾶς ♦ ὑμᾶς ἡγάπησα } ὑμᾶς• μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

Jn 15:10 Ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου• καθὼς ἔγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Jn 15:11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, {Ν μείνῃ ♦ ἥ } καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

Jn 15:12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς.

Jn 15:13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

Jn 15:14 Ὦμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα {Ν ὅσα ♦ ἄ } ἔγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Jn 15:15 Οὐκέτι ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς λέγω ♦ λέγω ὑμᾶς } λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος• ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἄ ἡκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν.

Jn 15:16 Οὐχ ὑμεῖς με ἔξελέξασθε, ἀλλ' ἔγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ• ἵνα ὅ τι ἄν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ {Β δῷ ♦ δῷη } ὑμῖν.

Jn 15:17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Jn 15:18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

Jn 15:19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἄν τὸ ἴδιον ἐφίλει• ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἔγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

Jn 15:20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὐ ἔγὼ εἶπον ὑμῖν, Οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν• εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

Jn 15:21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ εἰς ὑμᾶς } διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασιν τὸν πέμψαντά με.

Jn 15:22 Εἰ μὴ ἥθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον• {Ν εἶχον ♦ εἶχοσαν } νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Jn 15:23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

Jn 15:24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, {Ν πεποίηκεν ♦ ἐποίησεν } ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον• {Ν εἶχον ♦ εἶχοσαν } νῦν δὲ καὶ ἔωράκασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

Jn 15:25 Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος {Ν γεγραμμένος ἐν ♦ ἐν } ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι {Ν ὅτι ♦ γεγραμμένος ὅτι } Ἐμίσησάν με δωρεάν.

Jn 15:26 ¶ Ὁταν δὲ {Ν δὲ ♦ - } ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

Jn 15:27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

Jn 16:1 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

Jn 16:2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς• ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ.

Jn 16:3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.

Jn 16:4 Ἄλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, {Ν ὥρα ♦ ὥρα αὐτῶν } μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην.

Jn 16:5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις;

Jn 16:6 Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

Jn 16:7 Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν• συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω• ἐὰν γὰρ ἐγὼ {Ν ἐγὼ μὴ ♦ μὴ } μὴ ἀπέλθω, ὃ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς• ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

Jn 16:8 Καὶ ἔλθων ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἄμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως•

Jn 16:9 περὶ ἄμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ•

Jn 16:10 περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου {Ν μου ♦ - } ὑπάγω, καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με•

Jn 16:11 περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Jn 16:12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν {Ν λέγειν ὑμῖν ♦ ὑμῖν λέγειν } ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

Jn 16:13 Ὁταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς {Ν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν ♦ ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάσῃ } πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν• οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν {Ν ἀν ἀκούσῃ ♦ ἀκούσει } ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, {Ν λήψεται ♦ λήμψεται } καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστιν• διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Jn 16:16 Μικρὸν καὶ οὐ {N οὐ ♦ οὐκέτι } θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι {N ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα ♦ - } ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.

Jn 16:17 Εἶπον {N Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, Τί ἐστιν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με; Καὶ ὅτι Ἐγὼ {N Ἐγὼ ♦ - } ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;

Jn 16:18 Ἔλεγον οὖν, Τοῦτο {N Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει ♦ Τί ἐστιν τοῦτο [ὃ λέγει] } τί ἐστιν ὃ λέγει, τὸ μικρόν; Οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ.

Jn 16:19 Ἔγνω οὖν {N οὖν ὁ ♦ [ὁ] } ὃ Ἱησοῦς ὅτι ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον, Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με;

Jn 16:20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ {N δὲ λυπηθήσεσθε ♦ λυπηθήσεσθε } λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

Jn 16:21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς• ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἔγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

Jn 16:22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην {N λύπην μὲν νῦν ♦ νῦν μὲν λύπην } μὲν νῦν ἔχετε• πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

Jn 16:23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι {N ὅτι ὅσα ἂν ♦ ἂν τι } ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

Jn 16:24 Ἔως ἃρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου• αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, {N λήψεσθε ♦ λήμψεσθε } ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη.

Jn 16:25 ¶ Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν ἀλλ' {N ἀλλ' ♦ - } ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ {N ἀναγγελῶ ♦ ἀπαγγελῶ } ὑμῖν.

Jn 16:26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε• καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν•

Jn 16:27 αὐτὸς γάρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ {N τοῦ ♦ [τοῦ] } θεοῦ ἐξῆλθον.

Jn 16:28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρός, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον• πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Jn 16:29 Λέγουσιν αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ - } οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἐδε, νῦν παρρησίᾳ {Ν παρρησίᾳ ♦ ἐν παρρησίᾳ } λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

Jn 16:30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾶς· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες.

Jn 16:31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ {Ν δ ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐρτι πιστεύετε;

Jn 16:32 Ἰδού, ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν {Ν νῦν ♦ - } ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ {Ν καὶ ἐμὲ ♦ κάμε } ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

Jn 16:33 Ταῦτα λελάληκα ύμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Jn 17:1 Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ {Ν δ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆρεν ♦ Ἰησοῦς καὶ ἐπάρας } Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ {Ν καὶ εἶπεν ♦ εἶπεν } εἶπεν, Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ {Ν καὶ ὁ νιός σου ♦ ὁ νιὸς } ὁ νιός σου δοξάσῃ σε·

Jn 17:2 καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκας αὐτῷ, δώσει {Ν δῶσει ♦ δώσῃ } αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

Jn 17:3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσίν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὅν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χριστόν.

Jn 17:4 Ἔγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα {Ν ἐτελείωσα ♦ τελειώσας } δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

Jn 17:5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἥτι εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.

Jn 17:6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς {Ν δέδωκάς μοι ♦ ἔδωκάς μοι } μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἡσαν, καὶ {Ν καὶ ἐμοὶ ♦ κάμοι } ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· {Ν δέδωκας καὶ ♦ ἔδωκας καὶ } καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. {Ν τετηρήκασιν ♦ τετήρηκαν }

Jn 17:7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν· {Ν ἐστιν ♦ εἰσιν }

Jn 17:8 ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς {Ν δέδωκάς ♦ ἔδωκάς } μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 17:9 Ἔγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσιν·

Jn 17:10 καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν, καὶ τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

Jn 17:11 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι {Ν οὗτοι ♦ αὐτοὶ } ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ κάγὼ } ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς.

Jn 17:12 Ὅτε ἥμην μετ' αὐτῶν ἐν {Ν ἐν τῷ κόσμῳ ♦ - } τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου• οὓς {Ν οὓς ♦ ὅ } δέδωκάς μοι, {Ν μοι ♦ μοι καὶ } ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ νιὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

Jn 17:13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. {Ν αὐτοῖς ♦ ἔαυτοῖς }

Jn 17:14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

Jn 17:15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

Jn 17:16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσίν, καθὼς ἐγὼ ἐκ {Ν ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί ♦ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου } τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

Jn 17:17 Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου• {Ν σου ♦ - } ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθειά ἔστιν.

Jn 17:18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κάγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

Jn 17:19 Καὶ ὑπέρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ {Ν καὶ αὐτοὶ ὥσιν ♦ ὥσιν καὶ αὐτοὶ } αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

Jn 17:20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ•

Jn 17:21 ἵνα πάντες ἐν ὥσιν• καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, κάγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν {Ν ἡμῖν ἐν ♦ ἡμῖν } ὥσιν• ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ {Ν πιστεύσῃ ♦ πιστεύῃ } ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

Jn 17:22 Καὶ {Ν καὶ ἐγὼ ♦ Κάγὼ } ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὥσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς ἔν ἐσμεν. {Ν ἐσμεν ♦ - }

Jn 17:23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὥσιν τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ {Ν καὶ ἵνα ♦ ἵνα } ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτούς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.

Jn 17:24 Πάτερ, οὓς {Ν οὓς ♦ ὅ } δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κάκεῖνοι ὥσιν μετ' ἐμοῦ• ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς {Β ἔδωκάς ♦ δέδωκάς } {Ν ἔδωκάς ♦ δέδωκάς } μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

Jn 17:25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας•

Jn 17:26 καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω• ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Jn 18:1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν {Ν τῶν ♦ τοῦ } Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Jn 18:2 "Ηιδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, τὸν τόπον• ὅτι πολλάκις συνήχθη {Β συνήχθη ♦ συνήχθη καὶ } ὁ Ἰησοῦς {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Jn 18:3 'Ο οὖν Ἰούδας, λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων {Ν Φαρισαίων ♦ ἐκ τῶν Φαρισαίων } ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

Jn 18:4 Ἰησοῦς οὖν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν {Ν ἐξελθὼν εἶπεν ♦ ἐξῆλθεν καὶ λέγει } εἶπεν αὐτοῖς, Τίνα ζητεῖτε;

Jn 18:5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ - } Ἰησοῦς, Ἐγώ εἰμι. Είστηκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.

Jn 18:6 'Ως οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ ἔπεσον {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } χαμαί.

Jn 18:7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς {Ν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν ♦ ἐπηρώτησεν αὐτούς } ἐπηρώτησεν, Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

Jn 18:8 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι• εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν•

Jn 18:9 ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι Οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

Jn 18:10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὡτίον {Ν ὡτίον ♦ ὡτάριον } τὸ δεξιόν. Ἡν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

Jn 18:11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, Βάλε τὴν μάχαιραν {Β μάχαιραν ♦ μάχαιράν σου } εἰς τὴν θήκην• τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

Jn 18:12 ¶ Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν,

Jn 18:13 καὶ ἀπήγαγον {Ν ἀπήγαγον αὐτὸν ♦ ἤγαγον } αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον• ἥν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, δος ἥν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

Jn 18:14 Ἡν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι {Ν ἀπολέσθαι ♦ ἀποθανεῖν } ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Jn 18:15 ¶ Ἡκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦν Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ {Ν ὁ ἄλλος ♦ ἄλλος } ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως•

Jn 18:16 ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς {Ν ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ ♦ ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως } ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπεν τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσῆγαγεν τὸν Πέτρον.

Jn 18:17 Λέγει οὖν ἡ {Ν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ ♦ τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός } παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ, Μή καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος, Οὐκ εἰμί.

Jn 18:18 Είστηκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, δτὶ ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο• ἦν δὲ μετ' {Ν μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ♦ καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν } αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαίνομενος.

Jn 18:19 ¶ Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἤρωτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

Jn 18:20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ {Ν ὁ - } Ἰησοῦς, Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα {Ν ἐλάλησα τῷ ♦ λελάληκα τῷ } τῷ κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἰερῷ, δπου πάντοτε {Ν πάντοτε οἱ ♦ πάντες οἱ } οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.

Jn 18:21 Τί με ἐπερωτᾶς; {Ν ἐπερωτᾶς Ἐπερώτησον ♦ ἐρωτᾶς Ἐρώτησον } Ἐπερώτησον τοὺς ὀκηκούτας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς• ἵδε, οὗτοι οἴδασιν ἂ εἰπον ἐγώ.

Jn 18:22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῶν {Ν τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ♦ παρεστηκῶς τῶν ὑπηρετῶν } ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκεν ὅπασμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών, Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ;

Jn 18:23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ {Ν ὁ - } Ἰησοῦς, Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ• εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

Jn 18:24 Ἀπέστειλεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ οὖν αὐτὸν } ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

Jn 18:25 ¶ Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαίνομενος• εἰπον οὖν αὐτῷ, Μή καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρνήσατο οὖν {Ν οὖν ἐκεῖνος ♦ ἐκεῖνος } ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν, Οὐκ εἰμί.

Jn 18:26 Λέγει εἶς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὖν ἀπέκοψεν Πέτρος τὸ ὡτίον, Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

Jn 18:27 Πάλιν οὖν ἥρνήσατο ὁ {Ν ὁ - } Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Jn 18:28 ¶ Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωῒ, {Β πρωΐ ♦ πρωΐα} καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ἵνα ♦ ἀλλὰ} ἵνα φάγωσιν τὸ Πάσχα.

Jn 18:29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς {Ν πρὸς ♦ ἔξω πρὸς} αὐτούς, καὶ εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ φησίν} Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ {Ν κατὰ ♦ [κατὰ]} τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

Jn 18:30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} αὐτῷ, Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, {Ν κακοποιός ♦ κακὸν ποιῶν} οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

Jn 18:31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν {Ν οὖν αὐτῷ ♦ αὐτῷ} αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα•

Jn 18:32 Ἱνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίω θανάτῳ ἔμελλεν {Β ἔμελλεν ♦ ἥμελλεν} {Ν ἔμελλεν ♦ ἥμελλεν} ἀποθνήσκειν.

Jn 18:33 ¶ Εἰσῆλθεν οὖν εἰς {Ν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ♦ πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον} τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησεν τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Jn 18:34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ {Ν αὐτῷ ὁ ♦ -} ὁ Ἰησοῦς, Ἄφ' {Ν Ἀφ' ἔαυτοῦ ♦ Ἀπὸ σεαυτοῦ} ἔαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ή ἄλλοι σοι {Ν σοι εἶπον ♦ εἶπόν σοι} εἶπον περὶ ἐμοῦ;

Jn 18:35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός είμι; Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί• τί ἐποίησας;

Jn 18:36 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, Ἡ βασιλεία ή ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου• εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ή βασιλεία ή ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἄν {Ν ἄν ♦ -} οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, Ἱνα {Ν Ἱνα ♦ [ἄν] Ἱνα} μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις• νῦν δὲ ή βασιλεία ή ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

Jn 18:37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη {Β Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς} Ἰησοῦς, {Ν Ἰησοῦς ♦ ὁ Ἰησοῦς} Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς είμι ἐγώ. {Ν είμι ἐγώ ♦ είμι} Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, Ἱνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὧν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

Jn 18:38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Τί ἔστιν ἀλήθεια; ¶ Καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν {Ν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ ♦ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν} εὑρίσκω ἐν αὐτῷ.

Jn 18:39 Ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν, Ἱνα ἔνα ὑμῖν {Ν ύμῖν ἀπολύσω ἐν ♦ ἀπολύσω ύμῖν ἐν} ἀπολύσω ἐν τῷ Πάσχα• βούλεσθε οὖν ὑμῖν {Ν ύμῖν ἀπολύσω τὸν ♦ ἀπολύσω ύμῖν τὸν} ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

Jn 18:40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, {Ν πάντες ♦ -} λέγοντες, Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν• ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Jn 19:1 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσεν.

Jn 19:2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἴματιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν,

Jn 19:3 καὶ ἔλεγον, {Ν ἔλεγον ♦ ἥρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον } Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων• καὶ ἐδίδουν {Ν ἐδίδουν ♦ ἐδίδοσαν } αὐτῷ ῥαπίσματα.

Jn 19:4 Ἐξῆλθεν {Ν Ἐξῆλθεν οὖν ♦ Καὶ ἐξῆλθεν } οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἱδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν {Ν ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ♦ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ } αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω.

Jn 19:5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἴματιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἱδε, {Ν Ἱδε ♦ Ἰδού } ὁ ἀνθρωπος.

Jn 19:6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. {Ν αὐτὸν. Λέγει ♦ Λέγει } Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε• ἐγὼ γάρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

Jn 19:7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ - } ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἔαυτὸν {Ν ἔαυτὸν νίὸν θεοῦ ♦ νίὸν θεοῦ ἔαυτὸν } υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν.

Jn 19:8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη,

Jn 19:9 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, Πόθεν εἶ σύ; Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

Jn 19:10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί {Ν σταυρῶσαί ♦ ἀπολῦσαί } σε, καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί {Ν ἀπολῦσαί ♦ σταυρῶσαί } σε;

Jn 19:11 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, {Ν Ἰησοῦς ♦ [αὐτῷ] Ἰησοῦς } Οὐκ εἶχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν {Ν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ ♦ κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν } κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι {Ν σοι δεδομένον ♦ δεδομένον σοι } δεδομένον ἄνωθεν• διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς {Ν παραδιδούς ♦ παραδούς } μέ σοι μεῖζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

Jn 19:12 Ἐκ τούτου ἔζήτει {Ν ἔζήτει ὁ Πιλάτος ♦ ὁ Πιλάτος ἔζήτει } ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον {Ν ἔκραζον ♦ ἔκραύγασαν } λέγοντες, Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος• πᾶς ὁ βασιλέας ἔαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι.

Jn 19:13 Ο οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον {Ν τοῦτον τὸν λόγον ♦ τῶν λόγων τούτων } τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

Jn 19:14 ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ {Ν δὲ ώσει ♦ ἦν ώς } ώσει {Β ώσει ♦ ώς } ἕκτη• καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις, Ἱδε, ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

Jn 19:15 Οἱ {Ν οἱ δὲ ἐκραύγασαν ♦ Ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι } δὲ ἐκραύγασαν, Ἀρον,
ἀδρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, Τὸν βασιλέα ὑμῶν
σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

Jn 19:16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. ¶ Παρέλαβον δὲ {Ν
δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἥγαγον ♦ οὖν τὸν Ἰησοῦν } τὸν Ἰησοῦν καὶ ἥγαγον•

Jn 19:17 καὶ βαστάζων τὸν {Ν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ♦ ἔαυτῷ τὸν σταυρὸν } σταυρὸν
αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς {Ν εἰς τόπον ♦ εἰς τὸν } τόπον λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃς {Ν
ὅς ♦ ὅ } λέγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθᾶ•

Jn 19:18 ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ
ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

Jn 19:19 Ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ• ἦν
δὲ γεγραμμένον, Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων.

Jn 19:20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ιουδαίων, ὅτι ἐγγὺς
ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς• καὶ ἦν γεγραμμένον
Ἐβραϊστί, Ἐλληνιστί, {Ν Ἐλληνιστί ♦ Ρωμαϊστί } Ρωμαϊστί.

Jn 19:21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ιουδαίων, Μὴ γράφε, 'Ο
βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων• ἀλλ' ὅτι Ἐκεῖνος εἶπεν, Βασιλεὺς είμι τῶν
Ιουδαίων.

Jn 19:22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, "Ο γέγραφα, γέγραφα.

Jn 19:23 ¶ Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἴμάτια
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα.
Ὕν δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

Jn 19:24 Εἶπον {Ν Εἶπον ♦ Εἶπαν } οὖν πρὸς ἄλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ
λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται• ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ {Ν ἡ λέγουσα ♦ [ἡ
λέγουσα] } λέγουσα, Διεμερίσαντο τὰ ἴμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν
μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

Jn 19:25 Είστηκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ
ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Jn 19:26 Ἰησοῦς οὖν ἵδων τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἤγάπα,
λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } Γύναι, ἵδού {Β ἵδού ♦ ἵδε } {Ν ἵδού ♦ ἵδε } ὁ υἱός
σου.

Jn 19:27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, Ἰδού {Ν ἵδού ♦ ἵδε } ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ'
ἔκεινης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἵδια.

Jn 19:28 ¶ Μετὰ τοῦτο ἵδων {Ν ἵδων ♦ εἰδὼς } ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα {Ν πάντα ἥδη ♦
ἥδη πάντα } ἥδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει, Διψῶ.

Jn 19:29 Σκεύος οὖν {Ν οὖν ♦ - } ἔκειτο ὅξους μεστόν• οἱ {Ν οἱ δέ πλήσαντες ♦ - } δέ, πλήσαντες σπόγγον {Ν σπόγγον ♦ σπόγγον οὖν } ὅξους, {Ν ὅξους καὶ ♦ μεστὸν τοῦ ὅξους } καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

Jn 19:30 Ὅτε οὖν ἐλαβεν τὸ ὅξος ὁ {Ν ὁ [ό] } Ἰησοῦς, εἶπεν, Τετέλεσται• καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκεν τὸ πνεῦμα.

Jn 19:31 ¶ Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα {Ν ἵνα μὴ ♦ ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν ἵνα μὴ } μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ {Ν ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν ♦ - } Παρασκευὴ ἦν - ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἔκεινου τοῦ σαββάτου - ἡρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγώσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθώσιν.

Jn 19:32 Ἡλθον οὖν οἱ στρατιώται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ•

Jn 19:33 ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἥδη ♦ ἥδη αὐτὸν } ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη•

Jn 19:34 ἀλλ' εἶς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθέως {Ν εὐθέως ἐξῆλθεν ♦ ἐξῆλθεν εὐθὺς } ἐξῆλθεν αἷμα καὶ υδωρ.

Jn 19:35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινή ἐστιν {Β ἐστιν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἐστιν } {Ν ἐστιν αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἐστιν } αὐτοῦ ἡ μαρτυρία, κάκείνος {Ν κάκείνος ♦ καὶ ἔκεινος } οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς {Ν ὑμεῖς πιστεύσητε ♦ καὶ ὑμεῖς πιστεύ[ζ]ητε } πιστεύσητε.

Jn 19:36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὁστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' {Ν ἀπ' ♦ - } αὐτοῦ.

Jn 19:37 Καὶ πάλιν ἐτέρα γραφὴ λέγει, Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Jn 19:38 ¶ Μετὰ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ δὲ ταῦτα } ἡρώτησεν τὸν Πιλάτον {Β Ἰωσὴφ ♦ ὁ Ἰωσὴφ } Ἰωσὴφ ὁ {Ν ὁ ἀπό ♦ [ό] ἀπό } ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ• καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἡλθεν οὖν καὶ ἥρεν τὸ σῶμα τοῦ {Ν ἥρεν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ♦ ἥρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ } Ἰησοῦ.

Jn 19:39 Ἡλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν {Ν τὸν Ἰησοῦν ♦ αὐτὸν } Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς {Β ὡς ♦ ὡσεὶ } λίτρας ἐκατόν.

Jn 19:40 Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν {Ν ἐν ♦ - } δόθοντοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

Jn 19:41 Ἡν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὃπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. {Ν ἐτέθη ♦ ἦν τεθειμένος }

Jn 19:42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Jn 20:1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὕσης, εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Jn 20:2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς, Ἡραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Jn 20:3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

Jn 20:4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὅμοιοι• καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθεν πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον,

Jn 20:5 καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

Jn 20:6 Ἔρχεται οὖν Σίμων {Ν Σίμων ♦ καὶ Σίμων} Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

Jn 20:7 καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντευλιγμένον εἰς ἔνα τόπον.

Jn 20:8 Τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν, καὶ ἐπίστευσεν•

Jn 20:9 οὐδέπω γάρ ἥδεισαν τὴν γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Jn 20:10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς {Ν ἑαυτοὺς ♦ αὐτοὺς} οἱ μαθηταί.

Jn 20:11 ¶ Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς {Β πρὸς τὸ μνημεῖον ♦ πρὸς τῷ μνημείῳ} {Ν πρὸς τὸ μνημεῖον ♦ πρὸς τῷ μνημείῳ} τὸ μνημεῖον κλαίουσα {Ν κλαίουσα ἔξω ♦ ἔξω κλαίουσα} ἔξω• ὡς οὖν ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον,

Jn 20:12 καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἔνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἔνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Jn 20:13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἔκεινοι, Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς, ὅτι Ἡραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Jn 20:14 Καὶ {Ν Καὶ ταῦτα ♦ Ταῦτα} ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἥδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν.

Jn 20:15 Λέγει αὐτῇ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς} Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστιν, λέγει αὐτῷ, Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἴπε μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρώ.

Jn 20:16 Λέγει αὐτῇ ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς Μαρία ♦ Ἰησοῦς Μαριάμ} Ἰησοῦς, Μαρία. Στραφεῖσα ἔκεινη λέγει αὐτῷ, Ραββουνί - {Ν Ραββουνί ♦ Ἐβραϊστί Ραββουνί} ὃ λέγεται, Διδάσκαλε.

Jn 20:17 Λέγει αὐτῇ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς, Μή μου ἄπτου, οὕπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου• {Ν μου πορεύου ♦ πορεύου } πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.

Jn 20:18 Ἐρχεται Μαρία {Ν Μαρία ♦ Μαριάμ } ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα {Ν ἀπαγγέλλουσα ♦ ἀγγέλλουσα } τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακεν {Ν ἐώρακεν ♦ Ἐώρακα } τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Jn 20:19 ¶ Οὓσης οὖν ὄψιας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν {Ν τῶν σαββάτων ♦ σαββάτων } σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι, {Ν συνηγμένοι ♦ - } διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, Εἰρήνη ὑμῖν.

Jn 20:20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς τὰς ♦ τὰς } τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτοῖς } Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον.

Jn 20:21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ [ὁ Ἰησοῦς] } Ἰησοῦς πάλιν, Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

Jn 20:22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς, Λάβετε πνεῦμα ἄγιον.

Jn 20:23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται {Ν ἀφίενται ♦ ἀφέωνται } αὐτοῖς· ἃν τινων κρατήτε, κεκράτηνται.

Jn 20:24 ¶ Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἤλθεν ὁ {Ν ὁ Ἰησοῦς ♦ Ἰησοῦς } Ἰησοῦς.

Jn 20:25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, Ἐωράκαμεν τὸν κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἐὰν μὴ ᾔδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν {Ν τὴν χεῖρα μου ♦ μου τὴν χεῖρα } χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Jn 20:26 ¶ Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν, Εἰρήνη ὑμῖν.

Jn 20:27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὥδε, καὶ ἵδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός.

Jn 20:28 Καὶ {Ν Καὶ ἀπεκρίθη ♦ Ἀπεκρίθη } ἀπεκρίθη Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου.

Jn 20:29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας; Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

Jn 20:30 ¶ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ] } ἀ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Jn 20:31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε {Ν πιστεύσητε ♦ πιστεύ[ζ]ητε } ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ χριστὸς ὁ νιὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Jn 21:1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς {Β μαθηταῖς ♦ μαθητᾶς αὐτοῦ } ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος• ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως.

Jn 21:2 Ἡσαν δόμον Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Jn 21:3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος, 'Υπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ, Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, {Ν εὐθύς ♦ - } καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

Jn 21:4 Πρωΐας δὲ ἥδη γενομένης ἔστη ὁ {Ν ὁ ♦ - } Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν• οὐ μέντοι ἥδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν.

Jn 21:5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } Ἰησοῦς, Παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, Οὔ.

Jn 21:6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εύρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸς ἐλκύσαι ἴσχυσαν {Ν ἴσχυσαν ♦ ἴσχυν } ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Jn 21:7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ, 'Ο κύριός ἔστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἔστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο - ἦν γυμνός - καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Jn 21:8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἥλθον - οὐ γὰρ ἥσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ώς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων - σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

Jn 21:9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

Jn 21:10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

Jn 21:11 Ἀνέβη Σίμων {Ν Σίμων ♦ οὖν Σίμων } Πέτρος, καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ {Ν ἐπὶ τῆς γῆς ♦ εἰς τὴν γῆν } τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἐκατὸν πεντήκοντα τριῶν• καὶ τοσούτων ὅντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

Jn 21:12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἔξετάσαι αὐτόν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἔστιν.

Jn 21:13 ὙΕρχεται οὖν {Ν οὖν ό ♦ - } ό Ιησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως.

Jn 21:14 Τοῦτο ἥδη τρίτον ἐφανερώθη ό {Ν ό ♦ - } Ιησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ - } ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Jn 21:15 ¶ Ὅτε οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ό Ιησοῦς, Σίμων Ἰωνᾶ, {Ν Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } ἀγαπᾶς με πλείον {Ν πλείον ♦ πλέον } τούτων; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ κύριε• σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Βόσκε τὰ ἀρνία μου.

Jn 21:16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, Σίμων Ἰωνᾶ, {Ν Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ, Ναὶ κύριε• σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ, Ποιήμαινε τὰ πρόβατά μου.

Jn 21:17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, Σίμων Ἰωνᾶ, {Ν Ἰωνᾶ ♦ Ἰωάννου } φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ό Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φιλεῖς με; Καὶ {Ν Καὶ εἶπεν ♦ Καὶ λέγει } εἶπεν αὐτῷ, Κύριε, σὺ {Ν σὺ πάντα ♦ πάντα σὺ } πάντα οἶδας• σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ό {Ν ό Ιησοῦς ♦ [ό Ιησοῦς] } Ιησοῦς, Βόσκε τὰ πρόβατά μου.

Jn 21:18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἴς νεώτερος, ἐζώννυνες σεαυτόν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες• ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.

Jn 21:19 Τοῦτο δὲ εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι.

Jn 21:20 Ἐπιστραφεὶς δὲ {Ν δὲ ♦ - } ό Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν όντος ἡγάπα ό Ιησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν, Κύριε, τίς ἔστιν ό παραδιδούς σε;

Jn 21:21 Τοῦτον ιδὼν {Ν ιδὼν ♦ οὖν ιδὼν } ό Πέτρος λέγει τῷ Ιησοῦ, Κύριε, οὗτος δὲ τί;

Jn 21:22 Λέγει αὐτῷ ό Ιησοῦς, Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί πρός σε; Σὺ ἀκολούθει {Ν ἀκολούθει μοι ♦ μοι ἀκολούθει } μοι.

Jn 21:23 Ἐξῆλθεν οὖν ό {Ν ό λόγος οὗτος ♦ οὗτος ό λόγος } λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ό μαθητὴς ἐκείνος οὐκ ἀποθνήσκει• καὶ {Ν καὶ οὐκ εἶπεν ♦ οὐκ εἶπεν δὲ } οὐκ εἶπεν αὐτῷ ό Ιησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει• ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἔως ἔρχομαι, τί {Ν τί πρός σε ♦ [τί πρός σέ] } πρός σε;

Jn 21:24 ¶ Οὗτός ἔστιν ό μαθητὴς ό μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας {Ν γράψας ♦ ό γράψας } ταῦτα• καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἔστιν {Ν ἔστιν ή μαρτυρία αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ή μαρτυρία ἔστιν } ή μαρτυρία αὐτοῦ.

Jn 21:25 ¶ Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα {Ν ὅσα ♦ ἂ } ἐποίησεν ό Ιησοῦς, ἄτινα ἔλαν γράφηται καθ' ἔν, οὐδὲ {Ν οὐδὲ ♦ οὐδ' } αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Ac 1:1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὁ Θεόφιλε, ὃν ἦρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

Ac 1:2 ἄχρι ἡς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἀγίου οὓς ἔξελέξατο, ἀνελήφθη• {N ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη}

Ac 1:3 οἵς καὶ παρέστησεν ἔαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα {N τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } ὅπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.

Ac 1:4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός, "Ὕν ήκουσατέ μου·

Ac 1:5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε {N βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ♦ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε } ἐν πνεύματι ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

Ac 1:6 ¶ Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων {N ἐπηρώτων ♦ ἡρώτων } αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;

Ac 1:7 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς, Οὐχ ὑμῶν ἔστιν γνῶναι χρόνους ἡ καιροὺς οὓς δι πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἔξουσίᾳ.

Ac 1:8 Ἀλλὰ λήψεσθε {N λήψεσθε ♦ λήμψεσθε } δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς• καὶ ἔσεσθέ μοι {N μοι ♦ μου } μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν {N ἐν πάσῃ ♦ [ἐν] πάσῃ } πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ac 1:9 Καὶ ταῦτα εἰπών, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν.

Ac 1:10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἥσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἵδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ,

Ac 1:11 οἵς καὶ εἶπον, {N εἶπον ♦ εἶπαν } "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἔστήκατε ἐμβλέποντες {N ἐμβλέποντες ♦ [ἐμ]βλέποντες } εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς {N ἀναληφθεὶς ♦ ἀναλημφθεὶς } ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὗτως ἔλευσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

Ac 1:12 ¶ Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἔστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὄδόν.

Ac 1:13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν {N ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερώον ♦ εἰς τὸ ὑπερώον ἀνέβησαν } εἰς τὸ ὑπερώον οὐ ἥσαν καταμένοντες, ὃ τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος {N Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης ♦ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος } καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, {N Ματθαῖος ♦ Μαθθαῖος } Ἰάκωβος Ἀλφαῖος καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

Ac 1:14 Οὗτοι πάντες ἥσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ {Ν καὶ τῇ δεήσει ♦ - } τῇ δεήσει, σὺν γυναιξὶν καὶ Μαρίᾳ {Ν Μαρίᾳ ♦ Μαριὰμ } τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν {Ν καὶ σὺν ♦ καὶ } τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Ac 1:15 ¶ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν {Ν μαθητῶν ♦ ἀδελφῶν } εἶπεν - ἦν τε ὄχλος ὄνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι -

Ac 1:16 Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, {Ν ταύτην ♦ - } ἦν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον διὰ στόματος Δαυὶδ περὶ Ἰούδα, τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν {Ν τὸν ♦ - } Ἰησοῦν.

Ac 1:17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν {Ν σὺν ♦ ἐν } ἡμῖν, καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης -

Ac 1:18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἔξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

Ac 1:19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὅστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀκελδαμά, {Ν Ἀκελδαμά ♦ Ἀκελδαμάχ } τοῦτ' ἔστιν, χωρίον αἵματος -

Ac 1:20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ• καί, Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι {Ν λάβοι ♦ λαβέτω } ἔτερος.

Ac 1:21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν {Ν ἐν φ♦φ} ὃ εἰσῆλθεν καὶ ἔξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς,

Ac 1:22 ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἔως τῆς ἡμέρας ἣς ἀνελήφθη {Ν ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι {Ν γενέσθαι σὺν ἡμῖν ♦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι } σὺν ἡμῖν ἐνα τούτων.

Ac 1:23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, {Ν Βαρσαβᾶν ♦ Βαρσαβᾶν } ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. {Ν Ματθίαν ♦ Μαθθίαν }

Ac 1:24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Σὺ κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἔξελέξω, ἐκ τούτων τῶν δύο ἐνα

Ac 1:25 λαβεῖν τὸν κλῆρον {Ν κλῆρον ♦ τόπον } τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ {Ν ἐξ ♦ ἀφ' } ἣς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

Ac 1:26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, {Ν Ματθίαν ♦ Μαθθίαν } καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἔνδεκα ἀποστόλων.

Ac 2:1 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἥσαν ἄπαντες {Ν ἄπαντες ὁμοθυμαδὸν ♦ πάντες ὁμοῦ } ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ac 2:2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

Ac 2:3 Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέν τε ἐφ' ἔνα ἔκαστον αὐτῶν.

Ac 2:4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες {Ν ἄπαντες ♦ πάντες } πνεύματος ἀγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι ♦ ἀποφθέγγεσθαι αὐτοῖς } ἀποφθέγγεσθαι.

Ac 2:5 ¶ Ἡσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

Ac 2:6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουν εἰς ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

Ac 2:7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες {Ν πάντες καὶ ♦ καὶ } καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς {Ν πρὸς ἀλλήλους ♦ - } ἀλλήλους, Οὐκ {Ν οὐκ ♦ οὐχ } ἴδοὺ {Ν ιδοὺ πάντες ♦ ιδοὺ ἄπαντες } πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλούντες Γαλιλαῖοι;

Ac 2:8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἔκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν;

Ac 2:9 Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

Ac 2:10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ρωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

Ac 2:11 Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ.

Ac 2:12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ἀν {Ν ἀν θέλοι ♦ θέλει } θέλοι τοῦτο εἶναι;

Ac 2:13 Ἐτεροι δὲ χλευάζοντες {Ν χλευάζοντες ♦ διαχλευάζοντες } ἔλεγον ὅτι Γλεύκους μεμεστωμένοι εἰσίν.

Ac 2:14 ¶ Σταθεὶς δὲ Πέτρος {Ν Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } σὺν τοῖς ἔνδεκα, ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Ἐνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ ἄπαντες, {Ν ἄπαντες ♦ πάντες } τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ρήματά μου.

Ac 2:15 Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν• ἔστιν γάρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας•

Ac 2:16 ἀλλὰ τοῦτο ἔστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ,

Ac 2:17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα• καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ

θυγατέρες ύμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ύμῶν ὄράσεις ὅψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ύμῶν ἐνύπνια {Ν ἐνύπνια ♦ ἐνυπνίοις } ἐνυπνιασθήσονται•

Ac 2:18 καὶ γε ἐπὶ τὸὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἔκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν.

Ac 2:19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ•

Ac 2:20 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὸν ἥ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ•

Ac 2:21 καὶ ἔσται, πᾶς ὅς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ac 2:22 Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους• Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ {Ν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδειγμένον ♦ ἀποδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ } τοῦ θεοῦ ἀποδειγμένον εἰς ύμᾶς δυνάμεσιν καὶ τέρασιν καὶ σημείοις, οὓς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ύμῶν, καθὼς καὶ {Ν καὶ αὐτοὶ ♦ αὐτοὶ } αὐτοὶ οἴδατε,

Ac 2:23 τοῦτον τῇ ώρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, {Ν λαβόντες ♦ - } διὰ χειρῶν {Ν χειρῶν ♦ χειρὸς } ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε• {Ν ἀνείλετε ♦ ἀνείλατε }

Ac 2:24 ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν, λύσας τὰς ὡδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ.

Ac 2:25 Δαυὶδ γάρ λέγει εἰς αὐτόν, Προωρώμην {Ν Προωρώμην ♦ Προορώμην } τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός• ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ•

Ac 2:26 διὰ τοῦτο εὐφράνθη {Ν εὐφράνθη ♦ ηὐφράνθη } ἡ καρδία μου, καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου• ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι•

Ac 2:27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς "Αἰδου, {Ν "Αἰδου ♦ "Αιδην } οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

Ac 2:28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς• πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ac 2:29 Ἀνδρες ἀδελφοί, ἔξοντες εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ύμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

Ac 2:30 Προφήτης οὖν υπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκω ὕμοσεν αὐτῷ ὁ θεός, ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ τὸ {Ν τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστόν ♦ - } κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν χριστόν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ {Ν τοῦ θρόνου ♦ τὸν θρόνον } θρόνου αὐτοῦ,

Ac 2:31 προϊδών ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ, ὅτι οὐ {Ν οὐ κατελείφθη ♦ οὔτε ἐγκατελείφθη } κατελείφθη ἡ {Ν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ♦ - } ψυχὴ αὐτοῦ εἰς "Αἰδου, {Ν "Αἰδου οὐδὲ ♦ "Αἰδην οὔτε } οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν.

Ac 2:32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

Ac 2:33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἀγίου {Ν ἀγίου πνεύματος ♦ πνεύματος τοῦ ἀγίου } πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρός, ἔξεχεν τοῦτο ὃ νῦν {Ν νῦν ♦ - } ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

Ac 2:34 Οὐ γάρ Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός, Εἶπεν ὁ {Ν ὁ ♦ [δ] } κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

Ac 2:35 Ἶως ἂν θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ac 2:36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι καὶ κύριον καὶ {Ν καὶ χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν ♦ αὐτὸν καὶ χριστὸν ἐποίησεν ὁ θεός } χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

Ac 2:37 ¶ Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ {Ν τῇ καρδίᾳ ♦ τὴν καρδίαν } καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους, Τί ποιήσομεν, {Β ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } {Ν ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } ἄνδρες ἀδελφοί;

Ac 2:38 Πέτρος δὲ ἔφη {Ν ἔφη ♦ - } πρὸς αὐτούς, Μετανοήσατε, καὶ {Ν Μετανοήσατε ♦ Μετανοήσατε [φησίν] } βαπτισθήτω ἔκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, {Ν ἀμαρτιῶν ♦ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν } καὶ λήψεσθε {Ν λήψεσθε ♦ λήμψεσθε } τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Ac 2:39 'Υμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσιν τοῖς εἰς μακράν, δσους ἂν προσκαλέσηται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Ac 2:40 'Ετέροις τε λόγοις πλείσιν διεμαρτύρετο {Ν διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει ♦ διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτοὺς } καὶ παρεκάλει λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

Ac 2:41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως {Ν ἀσμένως ♦ - } ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν• καὶ προσετέθησαν τῇ {Ν τῇ ♦ ἐν τῇ } ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίαι.

Ac 2:42 Ἡσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ {Ν κοινωνίᾳ καὶ ♦ κοινωνίᾳ } τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

Ac 2:43 ¶ Ἐγένετο {Ν Ἐγένετο ♦ Ἐγίνετο } δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

Ac 2:44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἥσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἄπαντα κοινά,

Ac 2:45 καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

Ac 2:46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἵερῳ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

Ac 2:47 αἰνοῦντες τὸν θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. 'Ο δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν τῇ {N τῇ ἐκκλησίᾳ ♦ ἐπὶ τὸ αὐτό} ἐκκλησίᾳ.

Ac 3:1 Ἐπὶ {N Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος ♦ Πέτρος δὲ} τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην.

Ac 3:2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο• ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὁραίαν, τοῦ αἵτειν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

Ac 3:3 "Ος ἴδων Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἡρώτα ἐλεημοσύνην. {N ἐλεημοσύνην ♦ ἐλεημοσύνην λαβεῖν}

Ac 3:4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπεν, Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

Ac 3:5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

Ac 3:6 Εἶπεν δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι• ὃ δὲ ἔχω, τοῦτο σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι {B ἔγειραι ♦ ἔγειρε} {N ἔγειραι καὶ ♦ [ἔγειρε καὶ]} καὶ περιπάτει.

Ac 3:7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν• παραχρῆμα {N παραχρῆμα ♦ αὐτὸν παραχρῆμα} δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ {N αὐτοῦ αἱ βάσεις ♦ αἱ βάσεις αὐτοῦ} αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά. {N σφυρά ♦ σφυδρά}

Ac 3:8 Καὶ ἔξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ αἰνῶν τὸν θεόν.

Ac 3:9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν {N αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς ♦ πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν} πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν θεόν•

Ac 3:10 ἐπεγίνωσκόν τε {N τε ♦ δὲ} αὐτὸν ὅτι οὗτος {N οὗτος ♦ αὐτὸς} ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὁραίᾳ πύλη τοῦ ἱεροῦ• καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

Ac 3:11 ¶ Κρατοῦντος δὲ τοῦ {N τοῦ ιαθέντος χωλοῦ ♦ αὐτοῦ} ιαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, {N Ἰωάννην ♦ τὸν Ἰωάννην} συνέδραμεν πρὸς {N πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ♦ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς} αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

Ac 3:12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος {Ν πέτρος ♦ ὁ πέτρος } ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν,
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἡ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἵδια
δυνάμει ἡ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

Ac 3:13 Ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
ἐδόξασεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν• δὸν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε, καὶ ἤρνήσασθε
αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ -} κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

Ac 3:14 Ὅμεις δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἤρνήσασθε, καὶ ἤτησασθε ἄνδρα
φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν,

Ac 3:15 τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε• δὸν ὁ θεὸς ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν,
οὐδὲ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

Ac 3:16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὄντος αὐτοῦ, τοῦτον δὸν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε
ἐστερέωσεν τὸ ὄντος αὐτοῦ• καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
ὅλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ἡμῶν.

Ac 3:17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὕσπερ καὶ οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν.

Ac 3:18 Ὁ δὲ θεὸς ἣ προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν
αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ παθεῖν τὸν χριστόν ♦ παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ } παθεῖν τὸν χριστόν,
ἐπλήρωσεν οὕτως.

Ac 3:19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἔξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς
ἀμαρτίας, ὅπως ἀν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου,

Ac 3:20 καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν χριστὸν Ἰησοῦν•

Ac 3:21 δὸν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἕχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων,
ῶν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος πάντων {Ν πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ ♦ τῶν ἀγίων }
τῶν ἀγίων αὐτοῦ προφητῶν {Ν προφητῶν ἀπ' αἰώνος ♦ ἀπ' αἰώνος αὐτοῦ προφητῶν }
ἀπ' αἰώνος.

Ac 3:22 Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } μὲν γάρ {Ν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας ♦ - } πρὸς
τοὺς πατέρας εἶπεν ὅτι Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν {Ν
ἡμῶν ♦ ὑμῶν } ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ• αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα
ὅσα ἀν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

Ac 3:23 Ἐσται δέ, πᾶσα ψυχή, ἥτις ἐὰν {Β ἐὰν ♦ ἀν } μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου
ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται {Ν ἐξολοθρευθήσεται ♦ ἐξολεθρευθήσεται } ἐκ τοῦ λαοῦ.

Ac 3:24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι
ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν {Β κατήγγειλαν ♦ προκατήγγειλαν } τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ac 3:25 Ὅμεις ἔστε νίοι {Ν νίοι ♦ οἱ νίοι } τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἥς
διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, {Ν ἡμῶν ♦ ὑμῶν } λέγων πρὸς Ἀβραάμ,
Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται {Ν ἐνευλογηθήσονται ♦
[ἐν]ευλογηθήσονται } πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

Ac 3:26 Ὦμιν πρῶτον δὲ {Ν ὁ θεός ἀναστήσας ♦ ἀναστήσας ὁ θεὸς } θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, {Ν Ἰησοῦν ♦ - } ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ύμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἔκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ύμῶν.

Ac 4:1 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἵεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

Ac 4:2 διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τῶν {Ν τῶν ♦ τὴν ἐκ } νεκρῶν.

Ac 4:3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τίρησιν εἰς τὴν αὔριον• ἦν γὰρ ἐσπέρα ἥδη.

Ac 4:4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν• καὶ ἐγενήθη ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

Ac 4:5 ¶ Ἔγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους {Ν πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς ♦ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν } καὶ γραμματεῖς εἰς Ἰερουσαλήμ,

Ac 4:6 καὶ Ἀνναν {Ν Ἀνναν τὸν ἀρχιερέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον ♦ Ἀννας ὁ ἀρχιερέυς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος } τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

Ac 4:7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ {Ν μέσῳ ♦ τῷ μέσῳ } ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἦν ἐν ποιῷ δύναματι ἐποιήσατε τοῦτο ύμεις;

Ac 4:8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἐρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ {Ν τοῦ Ἰσραήλ ♦ - } Ἰσραήλ,

Ac 4:9 εὶς ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὑρεγεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται• {Ν σέσωσται ♦ σέσωται }

Ac 4:10 γνωστὸν ἔστω πᾶσιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ, ὅτι ἐν τῷ δύναματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, δὲν ύμεις ἔσταυρώσατε, δὲν ὁ θεὸς ἔγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ύμῶν ὑγιῆς.

Ac 4:11 Οὗτός ἔστιν δὲ λίθος δὲ ἔξουθενηθεὶς ύφ' ύμῶν τῶν οἰκοδομούντων, {Ν οἰκοδομούντων ♦ οἰκοδόμων } δὲ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Ac 4:12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία• οὕτε {Ν οὕτε ♦ οὐδὲ } γὰρ δόνομά ἔστιν ἔτερον {Β ἔτερον ♦ ἔτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν } τὸ {Ν τὸ ♦ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ } δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐνῷ δὲ σωθῆναι ύμᾶς.

Ac 4:13 ¶ Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἴδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

Ac 4:14 Τὸν δὲ {Ν δὲ ♦ τε } ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

Ac 4:15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον πρὸς ἄλλήλους,

Ac 4:16 λέγοντες, Τί ποιήσομεν {Β ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } {Ν ποιήσομεν ♦ ποιήσωμεν } τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; "Οτι μὲν γάρ γνωστὸν σημεῖον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. {Ν ἀρνήσασθαι ♦ ἀρνεῖσθαι }

Ac 4:17 Ἐλλ! ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ {Ν ἀπειλῇ ♦ ἀπειλησόμεθα ♦ ἀπειλησώμεθα } ἀπειλησόμεθα {Β ἀπειλησόμεθα ♦ ἀπειλησώμεθα } αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τούτῳ μηδὲν ἀνθρώπων.

Ac 4:18 Καὶ καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ - } τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

Ac 4:19 Ο δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς {Ν πρὸς αὐτοὺς εἶπον ♦ εἶπον πρὸς αὐτούς } αὐτοὺς εἶπον, Εἴ δίκαιον ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε.

Ac 4:20 Οὐ δυνάμεθα γάρ ἡμεῖς, ἢ εἴδομεν {Ν εἰδομεν ♦ εἰδαμεν } καὶ ἡκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

Ac 4:21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσονται {Ν κολάσονται ♦ κολάσωνται } αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεόν τὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

Ac 4:22 Ἐτῶν γάρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν ἐγεγόνει {Ν ἐγέγόνει ♦ γεγόνει } τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἱάσεως.

Ac 4:23 ¶ Ἀπολυθέντες δὲ ἥλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. {Ν εἶπον ♦ εἶπαν }

Ac 4:24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ὅμοιθυμαδὸν ἥραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Δέσποτα, σὺ ὁ θεὸς ὁ ♦ - } ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς•

Ac 4:25 ὁ διὰ {Ν διὰ ♦ τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου } στόματος Δαυὶδ παιδός σου εἰπών, "Ινα {Ν Ἰνα τί ♦ Ἰνατί } τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ac 4:26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ•

Ac 4:27 συνήχθησαν γάρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ } τὸν ἄγιον παῖδα σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

Ac 4:28 ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή {N βουλή σου ♦ βουλή [σου] } σου προώρισεν γενέσθαι.

Ac 4:29 Καὶ τὰ νῦν, κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

Ac 4:30 ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου {N χεῖρά σου ♦ χεῖρά [σου] } ἐκτείνειν σε εἰς ἵασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὄνόματος τοῦ ἀγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

Ac 4:31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες πνεύματος {N πνεύματος ἀγίου ♦ τοῦ ἀγίου πνεύματος } ἀγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Ac 4:32 ¶ Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ {N ἡ καρδία ♦ καρδία } καρδία καὶ ἡ {N ἡ ψυχὴ ♦ ψυχὴ } ψυχὴ μίᾳ• καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν {B αὐτῶν ♦ αὐτῷ } {N αὐτῶν ♦ αὐτῷ } ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἄπαντα κοινά.

Ac 4:33 Καὶ μεγάλῃ {N μεγάλη δυνάμει ♦ δυνάμει μεγάλῃ } δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

Ac 4:34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν {N ὑπῆρχεν ♦ ἦν } ἐν αὐτοῖς• ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἦσαν οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

Ac 4:35 καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων• διεδίδοτο {N διεδίδοτο ♦ διεδίδετο } δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρείαν εἴχεν.

Ac 4:36 ¶ Ἱωσῆς {N Ἱωσῆς ♦ Ἱωσὴφ } δέ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων - ὃ ἐστιν, μεθερμηνεύμενον, υἱὸς παρακλήσεως - Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

Ac 4:37 ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκεν παρὰ {N παρὰ ♦ πρὸς } τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Ac 5:1 Ἄνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὄνόματι, σὺν Σαπφείρῃ {N Σαπφείρῃ ♦ Σαπφίρῃ } τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησεν κτῆμα,

Ac 5:2 καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας {N συνειδυίας ♦ συνειδυίης } καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, {N αὐτοῦ ♦ - } καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

Ac 5:3 Εἶπεν δὲ Πέτρος, {N Πέτρος ♦ ὁ Πέτρος } Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ νοσφίσασθαί σε {N σε ἀπὸ ♦ ἀπὸ } ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

Ac 5:4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; Τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; Οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ θεῷ.

Ac 5:5 Ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξεν• καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα. {Ν ταῦτα ♦ - }

Ac 5:6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

Ac 5:7 ¶ Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρῶν τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν.

Ac 5:8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ {Ν αὐτῇ ♦ πρὸς αὐτήν } ὁ Πέτρος, Εἶπέ μοι, εὶς τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπεν, Ναί, τοσούτου.

Ac 5:9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ - } πρὸς αὐτήν, Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; Ἰδού, οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἔξοισουσίν σε.

Ac 5:10 Ἔπεσεν δὲ παραχρῆμα παρὰ {Ν παρὰ ♦ πρὸς } τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν• εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτήν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

Ac 5:11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

Ac 5:12 ¶ Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο {Β ἐγίνετο ♦ ἐγένετο } σημεῖα καὶ τέρατα ἐν {Ν ἐν τῷ λαῷ πολλὰ ♦ πολλὰ ἐν τῷ λαῷ } τῷ λαῷ πολλά• καὶ ἥσαν ὅμοισμαδὸν ἄπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος.

Ac 5:13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός•

Ac 5:14 μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν•

Ac 5:15 ὥστε κατὰ {Ν κατὰ τὰς ♦ καὶ εἰς τὰς } τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν {Ν κλινῶν καὶ κραββάτων ♦ κλιναρίων καὶ κραββάτων} καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κὰν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.

Ac 5:16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς {Ν εἰς ♦ - } Ιερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἄπαντες.

Ac 5:17 ¶ Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ - ἡ οὖσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων - ἐπλήσθησαν ζήλου,

Ac 5:18 καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ - } ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἐθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

Ac 5:19 Ἀγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς {Ν τῆς νυκτὸς ἥνοιξεν ♦ νυκτὸς ἀνοίξας } νυκτὸς ἥνοιξεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπεν,

Ac 5:20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἵερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ac 5:21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἔδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν νιῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀλθῆναι αὐτούς.

Ac 5:22 Οἱ δὲ ὑπηρέται {Ν ὑπηρέται παραγενόμενοι ♦ παραγενόμενοι ὑπηρέται} παραγενόμενοι οὐχ εὑρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ• ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

Ac 5:23 λέγοντες ὅτι Τὸ μὲν {Ν μὲν ♦ -} δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ {Ν πρὸ ♦ ἐπὶ} τῶν θυρῶν ἀνοίξαντες δέ, ἔσω οὐδένα εὔρομεν.

Ac 5:24 Ὡς δὲ ἥκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἵερεὺς {Ν ἵερεὺς καὶ ὁ ♦ -} καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἀν γένοιτο τοῦτο.

Ac 5:25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδού, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

Ac 5:26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγαγεν αὐτούς, οὐ μετὰ βίας, ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα {Ν ἵνα ♦ -} μὴ λιθασθῶσιν.

Ac 5:27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς,

Ac 5:28 λέγων, Οὐ {Ν οὐ ♦ [οὐ]} παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὄνόματι τούτῳ; Καὶ ἴδού πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

Ac 5:29 Ἀποκριθὲὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

Ac 5:30 Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, δὸν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

Ac 5:31 Τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ac 5:32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ -} μάρτυρες τῶν ρήμάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ {Ν δὲ ♦ -} τὸ ἄγιον, δὲδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

Ac 5:33 ¶ Οἱ δὲ ἀκούοντες {Β ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες} {Ν ἀκούοντες ♦ ἀκούσαντες} διεπρίοντο, καὶ ἐβούλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

Ac 5:34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ,
νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι {Ν τι τοὺς
ἀποστόλους ♦ τοὺς ἀνθρώπους } τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι.

Ac 5:35 Εἰπέν τε πρὸς αὐτούς, Ἐνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς
ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

Ac 5:36 Πρὸ γάρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα
ἕαυτόν, ὃ προσεκλήθη {Ν προσεκλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὧσει ♦ προσεκλίθη ἀνδρῶν
ἀριθμὸς ὡς } ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὧσει τετρακοσίων• ὅς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι
ἐπείθοντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

Ac 5:37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησεν λαὸν ἱκανὸν {Ν ἱκανὸν ♦ - } ὅπιστα αὐτοῦ• κάκεῖνος
ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν.

Ac 5:38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ
ἔσαστε {Ν ἔάσατε ♦ ἄφετε } αὐτούς• ὅτι ἐὰν ἢ ἔξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ ἢ {Ν βουλὴ ♦
βουλὴ } τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται•

Ac 5:39 εὶ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστιν, οὐδύνασθε {Ν δύνασθε ♦ δυνήσεσθε } καταλῦσαι αὐτό,
{Ν αὐτό ♦ αὐτούς } μήποτε καὶ θεομάχοι εύρεθῆτε.

Ac 5:40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ• καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους,
δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς. {Ν αὐτούς ♦ - }

Ac 5:41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι
ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ κατηξιώθησαν ♦ κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος }
τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ {Β τοῦ Ἰησοῦ ♦ αὐτοῦ } κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

Ac 5:42 Πᾶσάν τε ἡμέραν, ἐν τῷ ἰερῷ καὶ κατ' οἶκον, οὐκ ἐπαύοντο
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν {Ν Ἰησοῦν τὸν χριστόν ♦ τὸν χριστὸν
Ἰησοῦν } τὸν χριστόν.

Ac 6:1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο
γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἐβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ
διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

Ac 6:2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, {Ν
εἶπον ♦ εἶπαν } Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
διακονεῖν τραπέζαις.

Ac 6:3 Ἐπισκέψασθε οὖν, {Ν οὖν ♦ δέ } ἀδελφοί, ἄνδρας ἔξ ὑμῶν
μαρτυρούμένους ἔπτά, πλήρεις πνεύματος ἀγίου {Ν ἀγίου ♦ - } καὶ σοφίας, οὓς
καταστήσωμεν {Β καταστήσωμεν ♦ καταστήσομεν } {Ν καταστήσωμεν ♦ καταστήσομεν }
ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

Ac 6:4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

Ac 6:5 Καὶ ἥρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους• καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης {B πλήρης ♦ πλήρη } πίστεως καὶ πνεύματος ἀγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα,

Ac 6:6 οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων• καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

Ac 6:7 ¶ Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὅχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ac 6:8 ¶ Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως {N πίστεως ♦ χάριτος } καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

Ac 6:9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ.

Ac 6:10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει.

Ac 6:11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ρήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν {N Μωσῆν ♦ Μωϋσῆν } καὶ τὸν θεόν.

Ac 6:12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον,

Ac 6:13 ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ρήματα {N ρήματα βλάσφημα λαλῶν ♦ λαλῶν ρήματα } βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου καὶ {N καὶ ♦ [τούτου] καὶ } τοῦ νόμου•

Ac 6:14 ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἢ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. {N Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς }

Ac 6:15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἄπαντες {N ἄπαντες ♦ πάντες } οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Ac 7:1 Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ἄρα {N ἄρα ♦ - } ταῦτα οὕτως ἔχει;

Ac 7:2 Ὁ δὲ ἔφη, ¶ Ἀνδρες ἀδελφοί καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ θεὸς τῆς δόξης ὥφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν,

Ac 7:3 καὶ ἐπεν πρὸς αὐτόν, Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ {N καὶ ἐκ ♦ καὶ [ἐκ] } τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν {N γῆν ♦ τὴν γῆν } ἣν ἀν σοι δείξω.

Ac 7:4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν• κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε•

Ac 7:5 καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός• καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ {Β δοῦναι αὐτῷ ♦ αὐτῷ δοῦναι } εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

Ac 7:6 Ἐλάλησεν δὲ οὕτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸν καὶ κακώσουσιν, ἔτη τετρακόσια.

Ac 7:7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἔὰν δουλεύσωσιν, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν {Ν εἶπεν ὁ θεός ♦ ὁ θεὸς εἶπεν } ὁ θεός• καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ac 7:8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς• καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὄγδοῃ• καὶ ὁ {Ν ὁ Ἰσαάκ ♦ Ἰσαὰκ } Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ {Ν ὁ Ἰακώβ ♦ Ἰακώβ } Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

Ac 7:9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον• καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ,

Ac 7:10 καὶ ἔξείλετο {Ν ἔξείλετο ♦ ἔξείλατο } αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἴγυπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἥγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον {Ν ὅλον ♦ [ἔφ'] ὅλον } τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Ac 7:11 Ἡλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν {Ν γῆν Αἴγυπτου ♦ Αἴγυπτον } Αἴγυπτον καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη• καὶ οὐχ εὕρισκον {Ν εὕρισκον ♦ ηύρισκον } χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ac 7:12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα {Ν σῖτα ἐν Αἴγυπτῳ ♦ σῖτια εἰς Αἴγυπτον } ἐν Αἴγυπτῳ, ἔξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.

Ac 7:13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ {Ν τοῦ ♦ [τοῦ] } Ἰωσήφ.

Ac 7:14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσὴφ μετεκαλέσατο τὸν {Ν τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ ♦ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ } πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, {Β συγγένειαν ♦ συγγένειαν αὐτοῦ } ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε.

Ac 7:15 Κατέβη {Ν Κατέβη δὲ ♦ Καὶ κατέβη } δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ac 7:16 καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὁ {Ν ὁ ♦ ὁ } ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν νιῶν Ἐμμὸρ {Ν Ἐμμὸρ τοῦ ♦ Ἐμμὼρ ἐν } τοῦ Συχέμ.

Ac 7:17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἡς ὡμοσεν {Ν ὡμοσεν ♦ ὡμολόγησεν } ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ηὔξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ,

Ac 7:18 ἄχρι οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἔτερος, ὃς {Ν ὃς ♦ [ἐπ' Αἴγυπτον] ὃς } οὐκ ἤδει τὸν Ἰωσήφ.

Ac 7:19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας {Ν πατέρας ἡμῶν ♦ πατέρας [ἡμῶν] } ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα {Ν ἔκθετα τὰ βρέφη ♦ τὰ βρέφη ἔκθετα } τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωιγονεῖσθαι.

Ac 7:20 Ἐν ὧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } καὶ ἦν ἀστεῖος τῷ θεῷ• δός ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός.

Ac 7:21 Ἐκτεθέντα {Ν Ἐκτεθέντα δὲ αὐτόν ἀνείλετο ♦ Ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ ἀνείλατο αὐτὸν } δὲ αὐτόν, ἀνείλετο ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

Ac 7:22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } πάσῃ σοφίᾳ Αἴγυπτίων• ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἔργοις. {Ν ἔργοις ♦ ἔργοις αὐτοῦ }

Ac 7:23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετής {Ν τεσσαρακονταετής ♦ τεσσερακονταετής } χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.

Ac 7:24 Καὶ ἴδων τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἴγυπτιον•

Ac 7:25 ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ δτι ♦ [αὐτοῦ] δτι } δτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς σωτηρίαν ♦ σωτηρίαν αὐτοῖς } σωτηρίαν• οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.

Ac 7:26 Τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὥφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν {Ν συνήλασεν ♦ συνήλασσεν } αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών, Ἀνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς• {Ν ύμεῖς ♦ - } ἵνα {Ν ἵνα τί ♦ ἵνατι } τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

Ac 7:27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον ἀπώσατο αὐτόν, εἰπών, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; {Β ἡμᾶς ♦ ἡμῶν } {Ν ἡμᾶς ♦ ἡμῶν }

Ac 7:28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, δὸν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς {Ν χθὲς ♦ ἔχθὲς } τὸν Αἴγυπτιον;

Ac 7:29 Ἔφυγεν δὲ Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὐδὲ γέννησεν υἱοὺς δύο.

Ac 7:30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος κυρίου {Ν κυρίου ♦ - } ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

Ac 7:31 Ὁ δὲ Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ἴδων ἐθαύμαζεν {Β ἐθαύμαζεν ♦ ἐθαύμασεν } τὸ ὄραμα• προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοήσαι, ἐγένετο φωνὴ κυρίου πρὸς αὐτόν ♦ - αὐτόν,

Ac 7:32 Ἔγὼ δὲ θεὸς τῶν πατέρων σου, δὲ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ δὲ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ δὲ θεὸς Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } οὐκ ἐτόλμα κατανοήσαι.

Ac 7:33 Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν {Ν ἐν ♦ ἐφ'} ὥ ἔστηκας γῆ ἀγία ἔστιν.

Ac 7:34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἥκουσα· καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελὼ {Ν ἀποστελῶ ♦ ἀποστείλω } σε εἰς Αἴγυπτον.

Ac 7:35 Τοῦτον τὸν Μωσῆν {Ν Μωσῆν ♦ Μωϋσῆν } δὸν ἡρνήσαντο εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ θεὸς ἄρχοντα {Ν θεὸς ♦ θεός [καὶ] } καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν {Ν ἀπέστειλεν ἐν ♦ ἀπέσταλκεν σὺν } ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὄφθεντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

Ac 7:36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτούς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα }

Ac 7:37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς {Ν Μωσῆς ὁ εἰπὼν ♦ Μωϋσῆς ὁ εἴπας } ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος {Ν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ♦ ὁ θεὸς } ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ.

Ac 7:38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλούντος αὐτῷ ἐν τῷ ὅρει Σινᾶ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγον {Β λόγον ♦ λόγια } {Ν λόγον ♦ λόγια } ζῶντα δούναι ἡμῖν·

Ac 7:39 ὥ οὐκ ἡθέλησαν ὑπίκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν τῇ {Ν τῇ καρδίᾳ ♦ ἐν ταῖς καρδίαις } καρδίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

Ac 7:40 εἰπόντες τῷ Ἱαρών, Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἵ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν {Ν γέγονεν ♦ ἐγένετο } αὐτῷ.

Ac 7:41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ac 7:42 Ἔστρεψεν δὲ ὁ θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν, Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕκος Ἰσραήλ;

Ac 7:43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν {Ν ὑμῶν Ἄρεμφάν ♦ [ὑμῶν] Ἄριφάν } Ἄρεμφάν, {Β Ἄρεμφάν ♦ Ρεφάν } τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλώνος.

Ac 7:44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ, {Ν Μωσῆς ♦ Μωϋσῆς } ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐωράκει.

Ac 7:45 Ἡν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἔξωσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἔως τῶν ἡμερῶν Δαυΐδ·

Ac 7:46 ὃς εὐ̄ρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἡτήσατο εύ̄ρεῖν σκήνωμα τῷ θεῷ {N θεῷ ♦ οἴκῳ} Ἱακώβ.

Ac 7:47 Σολομῶν δὲ ὁ κοδόμησεν {N ὁ κοδόμησεν ♦ οἰκοδόμησεν} αὐτῷ οἶκον.

Ac 7:48 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς {N ναοῖς ♦ -} κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει,

Ac 7:49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου• ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; λέγει κύριος• ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

Ac 7:50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα;

Ac 7:51 ¶ Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ {N τῇ καρδίᾳ ♦ καρδίαις} καρδίᾳ καὶ τοῖς ὥσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε• ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς.

Ac 7:52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε• {N γεγένησθε ♦ ἐγένεσθε}

Ac 7:53 οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

Ac 7:54 ¶ Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὁδόντας ἐπ' αὐτόν.

Ac 7:55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἀγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδεν δόξαν θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ,

Ac 7:56 καὶ εἶπεν, Ἰδού, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, {N ἀνεῳγμένους ♦ διηνοιγμένους} καὶ τὸν νιὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ.

Ac 7:57 Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὥτα αὐτῶν, καὶ ὠρμησαν ὅμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν.

Ac 7:58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν• καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματα παρὰ {N παρὰ ♦ αὐτῶν παρὰ} τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου.

Ac 7:59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Ac 7:60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν {N τὴν ἀμαρτίαν ταύτην ♦ ταύτην τὴν ἀμαρτίαν} ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ac 8:1 Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις• πάντες δὲ

διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

Ac 8:2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο {Ν ἐποιήσαντο ♦ ἐποίησαν} κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

Ac 8:3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακήν.

Ac 8:4 ¶ Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

Ac 8:5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν {Ν πόλιν ♦ [τὴν] πόλιν} τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυξσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν.

Ac 8:6 Προσεῖχόν τε {Ν τε ♦ δὲ} οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὅμοιθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἀ ἐποίει.

Ac 8:7 Πολλῶν {Ν πολλῶν ♦ πολλοὶ} γάρ τῶν ἔχοντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βιωντα φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχετο• {Ν ἐξήρχετο ♦ ἐξήρχοντο} πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

Ac 8:8 Καὶ {Ν Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλῃ ♦ Ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ} ἐγένετο χαρὰ μεγάλῃ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Ac 8:9 ¶ Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπήρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἔξιστῶν {Ν ἔξιστῶν ♦ ἔξιστάνων} τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἐαυτὸν μέγαν•

Ac 8:10 ὥ προσεῖχον ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ πάντες ἀπὸ} μικροῦ ἔως μεγάλου, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ μεγάλη. {Ν μεγάλη ♦ καλουμένη μεγάλη}

Ac 8:11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

Ac 8:12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ {Ν τὰ ♦ -} περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

Ac 8:13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ θεωρῶν τε δυνάμεις {Ν δυνάμεις καὶ σημεῖα γινόμενα ♦ σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας} καὶ σημεῖα γινόμενα, ἐξίστατο.

Ac 8:14 ¶ Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν {Ν τὸν Πέτρον ♦ Πέτρον} Πέτρον καὶ Ἰωάννην•

Ac 8:15 οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἄγιον•

Ac 8:16 οὕπω {Ν οὕπω ♦ οὔδεπω } γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ κυρίου } Ἰησοῦ.

Ac 8:17 Τότε ἐπετίθουν {Ν ἐπετίθουν ♦ ἐπετίθεσαν } τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμψαντο πνεῦμα ἄγιον.

Ac 8:18 Θεασάμενος {Ν Θεασάμενος ♦ Ἰδών } δὲ ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ πνεῦμα τὸ {Ν τὸ ἄγιον ♦ - } ἄγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

Ac 8:19 λέγων, Δότε κάμοι τὴν ἔξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ πνεῦμα ἄγιον.

Ac 8:20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

Ac 8:21 Οὐκ ἔστιν σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. Ἡ γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον {Ν ἐνώπιον ♦ ἔναντι } τοῦ θεοῦ.

Ac 8:22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ θεοῦ, {Ν θεοῦ ♦ κυρίου } εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

Ac 8:23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

Ac 8:24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον, δπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὃν εἰρήκατε.

Ac 8:25 ¶ Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ὑπέστρεψαν {Ν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ♦ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱεροσόλυμα } εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλάς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν {Ν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο ♦ Σαμαριτῶν εὐηγγελίζοντο } εὐηγγελίσαντο.

Ac 8:26 ¶ Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον, λέγων, Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν• αὕτη ἔστιν ἔρημος.

Ac 8:27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη• καὶ ἴδού, ἀνὴρ Αἰθίοψ εύνοοῦχος δυνάστης Κανδάκης τῆς {Ν τῆς βασιλίσσης ♦ βασιλίσσης } βασιλίσσης Αἰθιόπων, δος ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, δος ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ,

Ac 8:28 ἦν τε ὑποστρέψαντο καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν.

Ac 8:29 Εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, Πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρματι τούτῳ.

Ac 8:30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἥκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν {Ν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν ♦ Ἡσαΐαν τὸν προφήτην } προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν, Ἀρά γε γινώσκεις ἂν αναγινώσκεις;

Ac 8:31 Ὁ δὲ εἶπεν, Πῶς γάρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μή τις ὀδηγήσῃ με;
Παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

Ac 8:32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν ἥν αὔτη, Ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος {Ν κείροντος ♦ κείραντος }
αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ac 8:33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἡ ♦ [αὐτοῦ] ἡ } ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη,
τὴν δὲ {Ν δὲ ♦ - } γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ
αὐτοῦ.

Ac 8:34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν, Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ
προφήτης λέγει τοῦτο; Περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

Ac 8:35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς
γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

Ac 8:36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἥλθον ἐπὶ τι ὕδωρ• καὶ φησιν ὁ
εὐνοῦχος, Ἰδού, ὕδωρ• τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

Ac 8:37

Ac 8:38 Καὶ ἐκέλευσεν στῆναι τὸ ἄρμα• καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ,
ὅ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος• καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ac 8:39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἥρπασεν τὸν
Φίλιππον• καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γάρ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ χαίρων.

Ac 8:40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον• καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς
πόλεις πάσας, ἔως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

Ac 9:1 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ
κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

Ac 9:2 ἦταν παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς,
ὅπως ἔάν τινας εὑρῇ τῆς ὁδοῦ ὅντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους
ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ac 9:3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ• καὶ {Ν καὶ
ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ ♦ ἐξαίφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ }
ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ•

Ac 9:4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαούλ, Σαούλ,
τί με διώκεις;

Ac 9:5 Εἶπεν δέ, Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ κύριος {Ν κύριος εἶπεν ♦ - } εἶπεν, Ἐγώ εἰμι
Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις•

Ac 9:6 ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί {Ν τί ♦
ὅτι } σε δεῖ ποιεῖν.

Ac 9:7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἵ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, {Β ἐνεοί ♦ ἐννεοί} ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

Ac 9:8 Ἡγέρθη δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς• ἀνεῳγμένων τε {Ν τε ♦ δὲ} τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπεν, χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

Ac 9:9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν.

Ac 9:10 ¶ Ἡν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ {Ν ὁ κύριος ἐν ὄράματι ♦ ἐν ὄράματι ὁ κύριος} κύριος ἐν ὄράματι, Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγώ, κύριε.

Ac 9:11 Ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἵδοὺ γὰρ προσεύχεται,

Ac 9:12 καὶ εἶδεν ἐν {Ν ἐν ὄράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν ♦ ἄνδρα Ἀνανίαν ὀνόματι} ὄράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, {Ν χεῖρα ♦ χεῖρας} ὅπως ἀναβλέψῃ.

Ac 9:13 Ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας, Κύριε, ἀκήκοα {Ν ἀκήκοα ♦ ἥκουσα} ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησεν {Ν ἐποίησεν τοῖς ἀγίοις σου ♦ τοῖς ἀγίοις σου ἐποίησεν} τοῖς ἀγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ•

Ac 9:14 καὶ ὥδε ἔχει ἔξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

Ac 9:15 Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος, Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι {Ν μοι ἐστὶν ♦ ἐστίν μοι} ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ {Ν καὶ ♦ τε καὶ} βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ•

Ac 9:16 ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

Ac 9:17 Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν, Σαούλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, ὁ {Ν με ♦ με ἰησοῦς} ὄφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἡ ἡρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῆς πνεύματος ἀγίου.

Ac 9:18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον {Ν ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ ♦ ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν ὡς} ἀπὸ τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε καὶ {Β τε καὶ ♦ τε παραχρῆμα, καὶ} ἀναστὰς ἐβαπτίσθη,

Ac 9:19 καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. ¶ Ἐγένετο δὲ ὁ {Ν ὁ Σαῦλος ♦ - } Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

Ac 9:20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυξεν τὸν χριστόν, {Ν χριστόν ♦ ἰησοῦν} ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Ac 9:21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ ὥδε εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν {Ν ἐλήλυθεν ♦ ἐληλύθει } ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;

Ac 9:22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνεν {Ν συνέχυνεν τοὺς ♦ συνέχυννεν [τοὺς] } τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός.

Ac 9:23 ¶ Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ίκαναί, συνεβούλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν•

Ac 9:24 ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Παρετήρουν {Ν Παρετήρουν τε ♦ Παρετηροῦντο δὲ καὶ } τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν•

Ac 9:25 λαβόντες δὲ αὐτὸν {Ν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ♦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ } οἱ μαθηταὶ νυκτός, καθῆκαν {Ν καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους ♦ διὰ τοῦ τείχους καθῆκαν αὐτόν } διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

Ac 9:26 ¶ Παραγενόμενος δὲ ὁ {Ν ὁ Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπειρᾶτο ♦ εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπειράζεν } Σαῦλος ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς• καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶν μαθητής.

Ac 9:27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

Ac 9:28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος {Β εἰσπορευόμενος ♦ εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος } εἰς {Β εἰς ♦ ἐν } {Ν εἰς ♦ καὶ ἐκπορευόμενος εἰς } Ἱερουσαλήμ, καὶ {Ν καὶ παρρησιαζόμενος ♦ παρρησιαζόμενος } παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {Ν Ἰησοῦ ♦ - }

Ac 9:29 ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς• οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἀνελεῖν ♦ ἀνελεῖν αὐτόν } ἀνελεῖν.

Ac 9:30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἔξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

Ac 9:31 Αἱ {Ν Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ♦ Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία } μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον {Ν εἶχον εἰρήνην οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι ♦ εἶχεν εἰρήνην οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη } εἰρήνην οἰκοδομούμεναι, καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐπληθύνοντο. {Ν ἐπληθύνοντο ♦ ἐπληθύνετο }

Ac 9:32 ¶ Ἔγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. {Ν Λύδδαν ♦ Λύδδα }

Ac 9:33 Εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν {Ν Αἰνέαν ὀνόματι ♦ ὀνόματι Αἰνέαν } ὀνόματι, ἐξ ἑτῶ ὁκτώ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, {Β κραββάτῳ ♦ κραββάτου } {Ν κραββάτῳ ♦ κραββάτου } δῆς ἦν παραλελυμένος.

Ac 9:34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος, Αἰνέα, ἵσταί σε Ἰησοῦς ὁ {Ν ὁ χριστός ♦ χριστός } χριστός• ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

Ac 9:35 Καὶ εἶδον {Ν εἶδον ♦ εἶδαν } αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν {Ν λύδδαν καὶ τὸν Ἀσσάρωνα ♦ λύδδα καὶ τὸν Σαρῶνα } καὶ τὸν Ἀσσάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ac 9:36 ¶ Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβηθά, {Ν Ταβηθά ♦ Ταβιθά } ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς• αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν {Ν ἀγαθῶν ἔργων ♦ ἔργων ἀγαθῶν } ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

Ac 9:37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν• λούσαντες δὲ αὐτὴν {Ν αὐτὴν ἔθηκαν ♦ ἔθηκαν [αὐτὴν]} ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

Ac 9:38 Ἐγγὺς δὲ οὗσης Λύδδης {Ν λύδδης ♦ λύδδας } τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν πρὸς {Ν πρὸς ♦ δύο ἄνδρας πρὸς } αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι {Ν ὀκνῆσαι ♦ ὀκνήσῃς } διελθεῖν ἔως αὐτῶν. {Ν αὐτῶν ♦ ἡμῶν }

Ac 9:39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς• ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χήραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.

Ac 9:40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς {Ν θεὶς ♦ καὶ θεὶς } τὰ γόνατα προσηγένετο• καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπεν, Ταβηθά, {Ν Ταβηθά ♦ Ταβιθά } ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἥνοιξεν τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῆς• καὶ ἴδούσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισεν.

Ac 9:41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν• φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

Ac 9:42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ {Ν πολλοὶ ἐπίστευσαν ♦ ἐπίστευσαν πολλοὶ } ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ac 9:43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ - } ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ac 10:1 Ἀνὴρ δέ τις ἦν {Ν ἦν ♦ - } ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἐκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,

Ac 10:2 εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε {Ν τε ♦ - } ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός.

Ac 10:3 Εἶδεν ἐν ὄράματι φανερῶς, ὡσεὶ ὕραν {Ν ὕραν ♦ περὶ ὕραν } ἐνάτην {Β ἐνάτην ♦ ἐννάτην } τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, Κορνήλιε.

Ac 10:4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν, Τί ἐστιν, κύριε; Εἶπεν δὲ αὐτῷ, Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον {Ν ἐνώπιον ♦ ἐμπροσθεν} τοῦ θεοῦ.

Ac 10:5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς {Ν εἰς Ἰόππην ἄνδρας ♦ ἄνδρας εἰς Ἰόππην} Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν {Β τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον ♦ δὲ ἐπικαλεῖται Πέτρος} {Ν τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον ♦ τινα δὲ ἐπικαλεῖται Πέτρος} ἐπικαλούμενον Πέτρον•

Ac 10:6 οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃς ἐστιν οἰκία παρὰ θάλασσαν.

Ac 10:7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ {Ν τῷ Κορνηλίῳ ♦ αὐτῷ} Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ -} καὶ στρατιώτην εὔσεβη τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

Ac 10:8 καὶ ἔξηγησάμενος αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ἅπαντα ♦ ἅπαντα αὐτοῖς} ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

Ac 10:9 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁδοιπορούντων ἐκείνων {Ν ἐκείνων ♦ αὐτῶν} καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὧραν ἔκτην•

Ac 10:10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἥθελεν γεύσασθαι• παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, {Ν ἐκείνων ἐπέπεσεν ♦ αὐτῶν ἐγένετο} ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις,

Ac 10:11 καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' {Ν ἐπ' αὐτὸν ♦ -} αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, {Ν δεδεμένον καὶ ♦ -} καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς•

Ac 10:12 ἐν ὃ ὑπῆρχεν πάντα τὰ τετράποδα τῆς {Ν τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ ♦ καὶ ἔρπετὰ τῆς γῆς καὶ} γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Ac 10:13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν, Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

Ac 10:14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Μηδαμῶς, κύριε• ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ {Ν ἢ ♦ καὶ} ἀκάθαρτον.

Ac 10:15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, Ἐάν οὐ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.

Ac 10:16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς• καὶ πάλιν {Ν πάλιν ἀνελήφθη ♦ εὐθὺς ἀνελήμφθη} ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

Ac 10:17 ¶ Ὡς δὲ ἐν ἔαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδεν, καὶ {Ν καὶ ♦ -} ἴδού, οἱ ἄνδρες οἵ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ὑπὸ} τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, {Ν Σίμωνος ♦ τοῦ Σίμωνος} ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,

Ac 10:18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰς Σίμων, ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος,
ἐνθάδε ξενίζεται.

Ac 10:19 Τοῦ δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὄράματος, εἶπεν αὐτῷ {Ν
αὐτῷ ♦ [αὐτῷ]} τὸ πνεῦμα, Ἰδού, ἄνδρες ζητοῦσίν {Ν ζητοῦσίν ♦ τρεῖς ζητοῦντες} σε.

Ac 10:20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν
διακρινόμενος♦ διότι {Ν διότι ♦ δτι} ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

Ac 10:21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν, Ἰδού, ἐγώ εἰμι ὃν
ζητεῖτε• τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

Ac 10:22 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Κορνήλιος ἔκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος
καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν
Ἰουδαίων, ἔχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ρήματα παρὰ σοῦ.

Ac 10:23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισεν. ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ {Ν ὁ Πέτρος
♦ ἀναστὰς} Πέτρος ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ
Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

Ac 10:24 Καὶ {Ν Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον ♦ Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰσῆλθεν} τῇ ἐπαύριον
εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς,
συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

Ac 10:25 Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ
Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

Ac 10:26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἥγειρεν ♦ ἥγειρεν αὐτὸν} ἥγειρεν λέγων,
Ἀνάστηθι• κάγὼ {Ν κάγὼ ♦ καὶ ἐγὼ} αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

Ac 10:27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας
πολλούς,

Ac 10:28 ἔφη τε πρὸς αὐτούς, Ὅμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ¹
Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ• καὶ {Ν καὶ ἐμοὶ ♦ κάμοι} ἐμοὶ ὁ
Θεός ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον•

Ac 10:29 διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἥλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι
λόγῳ μετεπέμψασθέ με.

Ac 10:30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας
ἥμην νηστεύων, {Ν νηστεύων καὶ ♦ -} καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν {Ν ὥραν ♦ -}
προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου• καὶ Ἰδού, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐσθῆτι
λαμπρᾷ,

Ac 10:31 καὶ φησιν, Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αἱ
ἔλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Ac 10:32 Πέμψον οὖν εὶς Ἰόπην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος• οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν• ὃς {Ν ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι ♦ - } παραγενόμενος λαλήσει σοι.

Ac 10:33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπειτα πρός σε• σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ. {Ν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ♦ ὑπὸ τοῦ κυρίου }

Ac 10:34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν, ¶ Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήπτης {Ν προσωπολήπτης ♦ προσωπολήμπτης } ὁ θεός•

Ac 10:35 ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν.

Ac 10:36 Τὸν λόγον ὃν {Ν ὃν ♦ [δν] } ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ - οὗτός ἔστιν πάντων κύριος -

Ac 10:37 ὑμεῖς οἴδατε, τὸ γενόμενον ὥριμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον {Ν ἀρξάμενον ♦ ἀρξάμενος } ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης•

Ac 10:38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, {Ν Ναζαρέτ ♦ Ναζαρέθ } ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεὸς πνεύματι ἀγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

Ac 10:39 Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν {Ν ἔσμεν ♦ - } μάρτυρες πάντων ὃν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν {Ν ἐν Ἱερουσαλήμ ♦ [ἐν] Ἱερουσαλήμ } Ἱερουσαλήμ• ὃν καὶ ἀνεῖλον {Ν ἀνεῖλον ♦ ἀνεῖλαν } κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

Ac 10:40 Τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι,

Ac 10:41 οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυριν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ac 10:42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός {Ν αὐτός ♦ οὗτός } ἔστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτής ζώντων καὶ νεκρῶν.

Ac 10:43 Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Ac 10:44 ¶ Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ὥριματα ταῦτα, ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

Ac 10:45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι συνῆλθον {Ν συνῆλθον ♦ συνῆλθαν } τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος ἐκκέχυται.

Ac 10:46 Ἡκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ {Ν ὁ ♦ - } Πέτρος,

Ac 10:47 Μήτι τὸ ὄνδωρ κωλῦσαι {Ν κωλῦσαι δύναται ♦ δύναται κωλῦσαι } δύναται τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔλαβον καθὼς {Ν καθὼς ♦ ώς } καὶ ἡμεῖς;

Ac 10:48 Προσέταξέν τε {Ν τε ♦ δὲ } αὐτοὺς βαπτισθῆναι {Ν βαπτισθῆναι ἐν τῷ δόνόματι τοῦ κυρίου ♦ ἐν τῷ δόνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ βαπτισθῆναι } ἐν τῷ δόνόματι τοῦ κυρίου. Τότε ἡρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ac 11:1 Ἡκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ac 11:2 Καὶ {Ν Καὶ ὅτε ♦ Ὄτε δὲ } ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, {Ν Ἱεροσόλυμα ♦ Ἱερουσαλήμ } διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

Ac 11:3 λέγοντες ὅτι Πρὸς {Ν Πρὸς ♦ Εἰσῆλθες πρὸς } ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, {Ν εἰσῆλθες ♦ - } καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

Ac 11:4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων,

Ac 11:5 Ἐγὼ ἥμην ἐν πόλει Ἰόπη προσευχόμενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι, ως ὁθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἥλθεν ἄχρι ἐμοῦ•

Ac 11:6 εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

Ac 11:7 Ἡκουσα δὲ φωνῆς {Ν φωνῆς ♦ καὶ φωνῆς } λεγούσης μοι, Ἀναστάς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε.

Ac 11:8 Εἶπον δέ, Μηδαμῶς, κύριε• ὅτι πᾶν {Ν πᾶν ♦ - } κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

Ac 11:9 Ἀπεκρίθη δέ μοι {Ν μοι ♦ - } φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Ἐάν ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν, σὺ μὴ κοίνου.

Ac 11:10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ πάλιν {Ν πάλιν ἀνεσπάσθη ♦ ἀνεσπάσθη πάλιν } ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

Ac 11:11 Καὶ ἴδού, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾧ ἥμην, {Ν ἥμην ♦ ἥμεν } ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρός με.

Ac 11:12 Εἶπεν δέ μοι {Ν μοι τὸ πνεῦμα ♦ τὸ πνεῦμά μοι } τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. {Ν διακρινόμενον ♦ διακρίναντα } Ἡλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἔξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός•

Ac 11:13 ἀπήγγειλέν τε {Ν τε ♦ δὲ } ἥμιν πῶς εἶδεν τὸν {Ν τὸν ἄγγελον ♦ [τὸν] ἄγγελον } ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα, καὶ εἰπόντα αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - }

Απόστειλον εἰς Ἰόπην ἄνδρας, {Ν ἄνδρας ♦ - } καὶ μετάπεμψαι Σύμωνα, τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

Ac 11:14 ὃς λαλήσει ρήματα πρός σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

Ac 11:15 Ἐν δὲ τῷ ἀρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ὡσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

Ac 11:16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ρήματος κυρίου, {Ν κυρίου ♦ τοῦ κυρίου } ώς ἔλεγεν, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Ac 11:17 Εἰ οὖν τὴν ἵσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ώς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, ἐγὼ δὲ {Ν δὲ ♦ - } τίς ἡμην δυνατὸς κωλῦσαι τὸν θεόν;

Ac 11:18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασσαν, καὶ ἐδόξαζον {Ν ἐδόξαζον ♦ ἐδόξασαν } τὸν θεόν, λέγοντες, Ἄρα γε {Ν Ἄρα γε ♦ Ἄρα } καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν {Ν ἔδωκεν εἰς ζωὴν ♦ εἰς ζωὴν ἔδωκεν } εἰς ζωὴν.

Ac 11:19 ¶ Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἔως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

Ac 11:20 Ἡσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες {Ν εἰσελθόντες ♦ ἐλθόντες } εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς {Ν πρὸς ♦ καὶ πρὸς } τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν.

Ac 11:21 Καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν• πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας {Ν πιστεύσας ♦ ὁ πιστεύσας } ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον.

Ac 11:22 Ἡκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὥτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν {Ν ἐν Ἱεροσολύμοις ♦ οὕσης ἐν Ἱερουσαλήμ } Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν• καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν {Ν διελθεῖν ♦ - } ἔως Ἀντιοχείας•

Ac 11:23 ὃς παραγενόμενος καὶ ἴδων τὴν χάριν τοῦ {Ν τοῦ ♦ [τὴν] τοῦ } θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ•

Ac 11:24 ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἀγίου καὶ πίστεως• καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ.

Ac 11:25 Ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ {Ν ὁ Βαρνάβας ♦ - } Βαρνάβας ἀναζητήσαι Σαῦλον,

Ac 11:26 καὶ εὑρών ἥγαγεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ - } εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτὸὺς {Ν αὐτὸὺς ♦ αὐτοῖς καὶ } ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ {Ν τῇ ♦ ἐν τῇ } ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον {Ν πρῶτον ♦ πρώτως } ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

Ac 11:27 ¶ Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

Ac 11:28 Ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἱαγαβος, ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν {Ν μέγαν ♦ μεγάλην } μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' δλην τὴν οἰκουμένην• ὅστις {Ν ὅστις καὶ ♦ ἥτις } καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. {Ν Καίσαρος ♦ - }

Ac 11:29 Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.

Ac 11:30 ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ac 12:1 Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ac 12:2 Ἀνεῖλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. {Ν μαχαίρᾳ ♦ μαχαίρῃ }

Ac 12:3 Καὶ {Ν Καὶ ιδὼν ♦ ιδὼν δὲ } ιδὼν ὅτι ἀρεστόν ἔστιν τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον - ἥσαν δὲ αἱ {Ν αἱ ♦ [αἱ] } ἡμέραι τῶν ἀζύμων

Ac 12:4 ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

Ac 12:5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς {Ν ἐκτενὴς ♦ ἐκτενῶς } γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ♦ περὶ } αὐτοῦ.

Ac 12:6 "Οτε δὲ ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἔμελλεν } αὐτὸν {Ν αὐτὸν προάγειν ♦ προαγαγεῖν αὐτὸν } προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσεσιν δυσίν• φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν.

Ac 12:7 Καὶ ίδού, ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἄναστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον {Ν ἐξέπεσον ♦ ἐξέπεσαν } αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

Ac 12:8 Εἶπεν τε {Ν τε ♦ δὲ } ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περίζωσαι {Ν Περίζωσαι ♦ ζῶσαι } καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποίησεν δὲ οὕτως. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ιμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

Ac 12:9 Καὶ ἐξελθὼν ἥκολούθει αὐτῷ• {Ν αὐτῷ ♦ - } καὶ οὐκ ἥδει ὅτι ἀληθές ἔστιν τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἄγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.

Ac 12:10 Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἥλθον {Ν ἥλθον ♦ ἥλθαν } ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἥνοιχθη {Ν ἥνοιχθη ♦ ἥνοιγη } αὐτοῖς• καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

Ac 12:11 Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος {Ν γενόμενος ἐν ἑαυτῷ ♦ ἐν ἑαυτῷ γενόμενος } ἐν ἑαυτῷ, εἶπεν, Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἔξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔξείλετό {Ν ἔξείλετό ♦ ἔξείλατό } με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ac 12:12 Συνιδών τε ἡλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας {Ν Μαρίας ♦ τῆς Μαρίας } τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ίκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

Ac 12:13 Κρούσαντος δὲ τοῦ {Ν τοῦ Πέτρου ♦ αὐτοῦ } Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ὦδη.

Ac 12:14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἥνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

Ac 12:15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Μαίνῃ. Ἡ δὲ διῆσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἐστιν ♦ ἐστιν αὐτοῦ } ἐστιν.

Ac 12:16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενεν κρούων• ἀνοίξαντες δὲ εἶδον {Ν εἶδον ♦ εἶδαν } αὐτόν, καὶ ἔξεστησαν.

Ac 12:17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγὰν, διηγήσατο αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς πῶς ♦ [αὐτοῖς] πῶς } ὁ κύριος αὐτὸν ἔξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπεν {Ν Εἶπεν δέ ♦ εἶπεν τε } δέ, Ἀπαγγείλατε Ἱακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἔξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔτερον τόπον.

Ac 12:18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

Ac 12:19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι. Καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ - } Καισάρειαν διέτριβεν.

Ac 12:20 ¶ Ἡν δὲ ὁ {Ν ὁ Ἡρώδης ♦ - } Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις• ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἥτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

Ac 12:21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν, καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ] } καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

Ac 12:22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, Φωνὴ {Β Φωνὴ θεοῦ ♦ θεοῦ φωνὴ } {Ν Φωνὴ θεοῦ ♦ θεοῦ φωνὴ } θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

Ac 12:23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν δόξαν {Ν δόξαν ♦ τὴν δόξαν } τῷ θεῷ• καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἔξεψυξεν.

Ac 12:24 ¶ Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ηὔξανεν καὶ ἐπληθύνετο.

Ac 12:25 ¶ Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν εἰς {Β εἰς ♦ ἀπὸ } Ἱερουσαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ {Ν καὶ Ἰωάννην ♦ Ἰωάννην } Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Ac 13:1 Ἡσαν δέ τινες {Ν τινες ♦ - } ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου {Ν τετράρχου ♦ τετραάρχου } σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

Ac 13:2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, Ἀφορίσατε δή μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν {Ν τὸν Σαῦλον ♦ Σαῦλον} εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

Ac 13:3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

Ac 13:4 ¶ Οὗτοι {Ν οὗτοι ♦ Αὐτοὶ } μὲν οὖν, ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος {Ν πνεύματος τοῦ ἀγίου ♦ ἀγίου πνεύματος } τοῦ ἀγίου, κατῆλθον εἰς τὴν {Ν τὴν Σελεύκειαν ♦ Σελεύκειαν } Σελεύκειαν• ἐκεῖθεν δὲ {Β δὲ ♦ τε } {Ν δὲ ♦ τε } ἀπέπλευσαν εἰς τὴν {Ν τὴν Κύπρον ♦ Κύπρον } Κύπρον.

Ac 13:5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων• εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

Ac 13:6 Διελθόντες δὲ τὴν {Ν τὴν ♦ ὅλην τὴν } νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα {Ν τινα ♦ ἄνδρα τινὰ } μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαριησοῦς, {Β Βαριησοῦς ♦ Βαριησοῦν } {Ν Βαριησοῦς ♦ Βαριησοῦν }

Ac 13:7 ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ac 13:8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας, ὁ μάγος - οὗτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

Ac 13:9 Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἀγίου, καὶ {Ν καὶ ἀτενίσας ♦ ἀτενίσας } ἀτενίσας εἰς αὐτὸν

Ac 13:10 εἶπεν, Ὡ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ράδιουργίας, νὶς διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέψων τὰς ὁδοὺς κυρίου {Ν κυρίου ♦ [τοῦ] κυρίου } τὰς εὐθείας;

Ac 13:11 Καὶ νῦν ἴδού, χεὶρ κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ {Ν δὲ ♦ τε } ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

Ac 13:12 Τότε ἴδων ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.

Ac 13:13 ¶ Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν {Ν τὸν ♦ - } Παῦλον ἥλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ac 13:14 Αύτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς {Ν τῆς Πισιδίας ♦ τὴν Πισιδίαν } Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες {Ν εἰσελθόντες ♦ [εἰς]ελθόντες } εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

Ac 13:15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτούς, λέγοντες, Ἐνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστιν {Ν ἔστιν λόγος ἐν ὑμῖν ♦ τίς ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος } λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

Ac 13:16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν, ¶ Ἐνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ἀκούσατε.

Ac 13:17 Ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου ἔξελέξατο {Ν ἔξελέξατο ♦ Ἰσραὴλ ἔξελέξατο } τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἴγυπτῳ, {Ν Αἴγυπτῳ ♦ Αἴγυπτου } καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἔξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.

Ac 13:18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῇ {Ν τεσσαρακονταετῇ ♦ τεσσερακονταετῇ } χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ac 13:19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ - } τὴν γῆν αὐτῶν.

Ac 13:20 Καὶ {Ν Καὶ μετὰ ταῦτα ♦ - } μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσιν τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, {Ν πεντήκοντα ♦ πεντήκοντα. Καὶ μετὰ ταῦτα } ἔδωκεν κριτὰς ἔως Σαμουὴλ τοῦ {Ν τοῦ ♦ [τοῦ] } προφήτου.

Ac 13:21 Κάκειθεν ἡτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα. {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα }

Ac 13:22 Καὶ μεταστήσας αὐτόν, ἤγειρεν αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ ♦ τὸν Δαυὶδ αὐτοῖς } τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας, Εὗρον Δαυὶδ τὸν τοῦ Ιεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, δις ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

Ac 13:23 Τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν, {Ν σωτηρίαν ♦ σωτῆρα Ἰησοῦν }

Ac 13:24 προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας τῷ {Ν τῷ ♦ παντὶ τῷ λαῷ } Ἰσραὴλ.

Ac 13:25 Ὡς δὲ ἐπλήρουν ὁ {βό - } {Ν ὄ - } Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγεν, Τίνα {Ν Τίνα με ♦ Τί ἐμὲ } με ὑπονοεῖτε εἰναι; Οὐκ εἰμὶ ἔγω. Ἄλλ' ἴδού, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

Ac 13:26 Ἀνδρες ἀδελφοί, νιοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν {Ν ὑμῖν ὄ ♦ ἡμῖν ὄ } ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. {Ν ἀπεστάλη ♦ ἔξαπεστάλη }

Ac 13:27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν {B ἐν ♦ - } Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν.

Ac 13:28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εύρόντες, ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

Ac 13:29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

Ac 13:30 Ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν•

Ac 13:31 ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσιν {N εἰσιν ♦ [vñ] εἰσιν } μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

Ac 13:32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις αὐτῶν {N αὐτῶν ♦ - } ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν•

Ac 13:33 ὃς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ {N τῷ δευτέρῳ γέγραπται ♦ γέγραπται τῷ δευτέρῳ } δευτέρῳ γέγραπται, Υἱός μου εἰς σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Ac 13:34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέψειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν ὅτι Δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

Ac 13:35 Διὸ {N διὸ ♦ διότι } καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει, Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν•

Ac 13:36 Δαυὶδ μὲν γὰρ ἵδια γενεᾶ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν διαφθοράν•

Ac 13:37 ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδεν διαφθοράν.

Ac 13:38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἀφεσίς ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται•

Ac 13:39 καὶ {N καὶ ♦ [καὶ] } ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν τῷ {N τῷ ♦ - } νόμῳ Μωϋσέως {B Μωϋσέως ♦ Μωσέως } δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται.

Ac 13:40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' {N ἐφ' ὑμᾶς ♦ - } ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις,

Ac 13:41 Ὅτε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε• ὅτι ἔργον ἐγὼ {N ἐγὼ ἐργάζομαι ♦ ἐργάζομαι ἐγὼ } ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ {N ὃ ♦ ἔργον ὃ } οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγήται ὑμῖν.

Ac 13:42 ¶ Ἔξιόντων δὲ {β δὲ ♦ δὲ αὐτῶν } ἐκ {Ν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων ♦ αὐτῶν } τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ {Ν τὰ ἔθνη ♦ - } ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ρήματα. {Β ρήματα ♦ ρήματα ταῦτα } {Ν ρήματα ♦ ρήματα ταῦτα }

Ac 13:43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἡκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ• οἵτινες προσλαλοῦντες, ἔπειθον {Ν ἔπειθον ♦ αὐτοῖς ἔπειθον } αὐτοὺς ἐπιμένειν {Ν ἐπιμένειν ♦ προσμένειν } τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ.

Ac 13:44 ¶ Τῷ τε {Ν τε ♦ δὲ } ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. {Ν θεοῦ ♦ κυρίου }

Ac 13:45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } Παύλου λεγομένοις, {Ν λεγομένοις ♦ λαλουμένοις } ἀντιλέγοντες {Ν ἀντιλέγοντες καὶ ♦ - } καὶ βλασφημοῦντες.

Ac 13:46 Παρρησιασάμενοι δὲ {Ν δὲ ὁ ♦ τε ὁ } ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ {Ν δὲ ἀπωθεῖσθε ♦ ἀπωθεῖσθε } ἀπωθεῖσθε αὐτόν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἔαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἵδού στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

Ac 13:47 Οὕτως γάρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος, Τέθεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ac 13:48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρεν, {Β ἔχαιρεν ♦ ἔχαιρον } {Ν ἔχαιρεν ♦ ἔχαιρον } καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἥσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ac 13:49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

Ac 13:50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ {Ν καὶ τὰς ♦ τὰς } τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν {Ν τὸν Βαρνάβαν ♦ Βαρναβᾶν } Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Ac 13:51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ - } ἐπ' αὐτούς, ἥλθον εἰς Ἰκόνιον.

Ac 13:52 Οἱ δὲ {Ν δὲ ♦ τε } μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἀγίου.

Ac 14:1 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸν εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

Ac 14:2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες {Ν ἀπειθοῦντες ♦ ἀπειθήσαντες } Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἔθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

Ac 14:3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Ac 14:4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἥσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

Ac 14:5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὅρμὴ τῶν ἔθνων τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,

Ac 14:6 συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον•

Ac 14:7 κάκεῖ ἥσαν {Ν ἥσαν εὐαγγελιζόμενοι ♦ εὐαγγελιζόμενοι ἥσαν } εὐαγγελιζόμενοι.

Ac 14:8 ¶ Καί τις ἀνὴρ ἐν {Ν ἐν Λύστροις ἀδύνατος ♦ ἀδύνατος ἐν Λύστροις } Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, {Ν ὑπάρχων ♦ - } δὲς οὐδέποτε περιπεπατήκει. {Ν περιπεπατήκει ♦ περιεπάτησεν }

Ac 14:9 Οὗτος ἤκουσεν {Β ἤκουσεν ♦ ἤκουεν } τοῦ Παύλου λαλοῦντος· δὲς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἴδων ὅτι πίστιν {Ν πίστιν ἔχει ♦ ἔχει πίστιν } ἔχει τοῦ σωθῆναι,

Ac 14:10 εἶπεν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθῶς. {Β ὁρθῶς ♦ ὁρθός } {Ν ὁρθῶς ♦ ὁρθός } Καὶ ἤλλετο {Ν ἤλλετο ♦ ἤλατο } καὶ περιεπάτει.

Ac 14:11 Οἱ δὲ {Ν δὲ ♦ τε } ὄχλοι, ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ {Ν ὁ Παῦλος ♦ Παῦλος } Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ δύοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

Ac 14:12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν {Ν μὲν ♦ - } Βαρνάβαν, Δίᾳ• τὸν δὲ Παῦλον, Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

Ac 14:13 Ὁ δὲ {Ν δὲ ♦ τε } ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ♦ - } ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἥθελεν θύειν.

Ac 14:14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἴματα αὐτῶν, εἰσεπήδησαν {Ν εἰσεπήδησαν ♦ ἐξεπήδησαν } εἰς τὸν ὄχλον, κράζοντες

Ac 14:15 καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; Καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἀνθρώποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέψειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν θεὸν {Ν τὸν θεὸν τὸν θεὸν } θεὸν τὸν ζῶντα, δὲς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς•

Ac 14:16 δὲς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἴασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

Ac 14:17 Καίτοιγε {Ν Καίτοι ♦ Καίτοι } οὐκ ἀμάρτυρον ἔαυτὸν {Ν ἔαυτὸν ♦ αὐτὸν } ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, {Ν ἀγαθοποιῶν ♦ ἀγαθουργῶν } οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. {Ν ἡμῶν ♦ ὑμῶν }

Ac 14:18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ac 14:19 ¶ Ἐπῆλθον {Ν Ἐπῆλθον ♦ Ἐπῆλθαν} δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαίοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες {Ν νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι ♦ νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι} αὐτὸν τεθνάναι.

Ac 14:20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν {Ν αὐτὸν τῶν μαθητῶν ♦ τῶν μαθητῶν αὐτόν} τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν• καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

Ac 14:21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἰκανούς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον {Ν Ἰκόνιον ♦ εἰς Ἰκόνιον} καὶ Ἀντιόχειαν, {Ν Ἀντιόχειαν ♦ εἰς Ἀντιόχειαν}

Ac 14:22 ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Ac 14:23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους {Ν πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν ♦ κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους} κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

Ac 14:24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν. {Ν Παμφυλίαν ♦ τὴν Παμφυλίαν}

Ac 14:25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν•

Ac 14:26 κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

Ac 14:27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν {Ν ἀνήγγειλαν ♦ ἀνήγγελλον} ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως.

Ac 14:28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ♦ -} χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Ac 15:1 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι Ἐὰν μὴ περιτέμνησθε {Ν περιτέμνησθε τῷ ἔθει ♦ περιτμηθῆτε τῷ ἔθει τῷ} τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

Ac 15:2 Γενομένης οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ} στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ac 15:3 Οἱ μὲν οὖν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην {Ν Φοινίκην ♦ τε Φοινίκην} καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἔθνῶν• καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.

Ac 15:4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν {Ν ἀπεδέχθησαν ♦ παρεδέχθησαν } ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν.

Ac 15:5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι Δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

Ac 15:6 ¶ Συνήχθησαν δὲ {Ν δὲ ♦ τε } οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἵδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

Ac 15:7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως {Ν συζητήσεως ♦ ζητήσεως } γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτούς, ¶ Ἀνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ {Ν ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἔξελέξατο ♦ ἐν ὑμῖν ἔξελέξατο ὁ θεός } θεὸς ἐν ἡμῖν ἔξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

Ac 15:8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς τὸ ♦ τὸ } τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν•

Ac 15:9 καὶ οὐδὲν {Ν οὐδὲν ♦ οὐθὲν } διέκρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

Ac 15:10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, δὸν οὕτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

Ac 15:11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κάκεῖνοι.

Ac 15:12 ¶ Ἐσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἥκουν Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγούμενων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν.

Ac 15:13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτούς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, ¶ Ἀνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου•

Ac 15:14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν λαὸν ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ - } τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ac 15:15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται,

Ac 15:16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν• καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν•

Ac 15:17 ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα. {Ν πάντα ♦ - }

Ac 15:18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστιν {Ν ἐστιν τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ♦ - } τῷ θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ac 15:19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν•

Ac 15:20 ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ - } τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

Ac 15:21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

Ac 15:22 ¶ Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν Παύλῳ {Ν Παύλῳ ♦ τῷ Παύλῳ} καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον {Ν ἐπικαλούμενον ♦ καλούμενον} Βαρσαββᾶν, {Β Βαρσαββᾶν ♦ Βαρσαβᾶν} καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς,

Ac 15:23 γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, {Ν τάδε ♦ - } Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ {Ν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ♦ ἀδελφοὶ} οἱ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν•

Ac 15:24 ἐπειδὴ ἡκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἔξελθόντες {Ν ἔξελθόντες ♦ [ἔξελθόντες]} ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες {Ν λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον ♦ - } περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἵς οὐ διεστειλάμεθα•

Ac 15:25 ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένους {Ν ἐκλεξαμένους ♦ ἐκλεξαμένοις} ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

Ac 15:26 ἀνθρώποις παραδεδωκόσιν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ac 15:27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

Ac 15:28 Ἔδοξεν γὰρ τῷ ἀγίῳ {Ν ἀγίῳ πνεύματι ♦ πνεύματι τῷ ἀγίῳ} πνεύματι, καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν {Ν τῶν ἐπάναγκες τούτων ♦ τούτων τῶν ἐπάναγκες} ἐπάναγκες τούτων,

Ac 15:29 ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ {Ν πνικτοῦ ♦ πνικτῶν} καὶ πορνείας• ἐξ ὧν διατηροῦντες ἔαυτούς, εὑράξετε. Ἔρρωσθε.

Ac 15:30 ¶ Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἥλθον {Ν ἥλθον ♦ κατῆλθον} εἰς Ἀντιόχειαν• καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

Ac 15:31 Ἀναγνόντες δέ, ἔχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

Ac 15:32 Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὅντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπεστήξαν.

Ac 15:33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους. {Ν ἀποστόλους ♦ ἀποστείλαντας αὐτούς }

Ac 15:34

Ac 15:35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριψον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ κυρίου.

Ac 15:36 ¶ Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπεν Παῦλος {Ν Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν ♦ πρὸς Βαρναβᾶν Παῦλος } πρὸς Βαρνάβαν, Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ - } κατὰ πᾶσαν {Ν πᾶσαν πόλιν ♦ πόλιν πᾶσαν } πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν.

Ac 15:37 Βαρνάβας δὲ ἐβούλεύσατο {Ν ἐβούλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν ♦ ἐβούλετο συμπαραλαβεῖν καὶ } συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην, τὸν καλούμενον Μάρκον.

Ac 15:38 Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν {Ν συμπαραλαβεῖν ♦ συμπαραλαμβάνειν } τοῦτον.

Ac 15:39 Ἐγένετο οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ } παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἄλλήλων, τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον•

Ac 15:40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ {Ν θεοῦ ♦ κυρίου } ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

Ac 15:41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Ac 16:1 Κατήντησεν δὲ εἰς {Ν εἰς ♦ [καὶ] εἰς } Δέρβην καὶ Λύστραν• {Ν Λύστραν ♦ εἰς Λύστραν } καὶ ἴδού, μαθητής τις ᾧν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, νιὸς γυναικός τινος {Ν τινος ♦ - } Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἐλληνος•

Ac 16:2 ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

Ac 16:3 Τοῦτον ἡθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὅντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν {Ν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἐλλην ♦ ὅτι Ἐλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ } πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἐλλην ὑπῆρχεν.

Ac 16:4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν {Ν παρεδίδουν ♦ παρεδίδοσαν } αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ {Ν καὶ τῶν ♦ καὶ } τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσολύμοις }

Ac 16:5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευν τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Ac 16:6 ¶ Διελθόντες {Ν Διελθόντες ♦ Διηλθον} δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν {Ν τὴν Γαλατικὴν ♦ Γαλατικὴν} Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἀγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

Ac 16:7 ἐλθόντες κατὰ {Ν ἐλθόντες ♦ ἐλθόντες δὲ} τὴν Μυσίαν ἐπείραζον κατὰ {Ν κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι ♦ εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι} τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι• καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα• {Ν πνεῦμα ♦ πνεῦμα Ἰησοῦ}

Ac 16:8 παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

Ac 16:9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς {Ν τῆς ♦ [τῆς]} νυκτὸς ὡφθη {Ν ὡφθη τῷ Παύλῳ ♦ τῷ Παύλῳ ὡφθη} τῷ Παύλῳ• ἀνήρ τις {Ν τις ἦν Μακεδῶν ♦ Μακεδῶν τις ἦν} ἦν Μακεδῶν ἑστώς, {Ν ἑστώς ♦ ἑστώς καὶ} παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διαβάς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

Ac 16:10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ -} Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ κύριος {Ν κύριος ♦ θεὸς} εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ac 16:11 ¶ Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς {Ν τῆς ♦ -} Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε {Ν τε ♦ δὲ} ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν, {Ν Νεάπολιν ♦ Νέαν Πόλιν}

Ac 16:12 ἐκεῖθέν {Ν ἐκεῖθέν τε ♦ κάκεῖθεν} τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶν πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολωνεία• {Ν κολωνεία ♦ κολωνία} ἦμεν δὲ ἐν αὐτῇ {Ν αὐτῇ ♦ ταύτῃ} τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

Ac 16:13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως {Ν πόλεως ♦ πύλης} παρὰ ποταμόν, οὐ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξίν.

Ac 16:14 Καί τις γυνὴ ὄνοματι Λυδίᾳ, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἥκουεν• ἡς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

Ac 16:15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγουσα, Εἱ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μείνατε. {Ν μείνατε ♦ μένετε} Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

Ac 16:16 ¶ Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχήν, {Ν προσευχήν ♦ τὴν προσευχήν} παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος {Ν Πύθωνος ἀπαντῆσαι ♦ πύθωνα ὑπαντῆσαι} ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

Ac 16:17 Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, {Β καὶ ἡμῖν ♦ καὶ τῷ Σίλᾳ} ἔκραζεν λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν {Ν ἡμῖν ὁδὸν ♦ ὑμῖν ὁδὸν} ὁδὸν σωτηρίας.

Ac 16:18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ -} Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπεν, Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ {Ν τῷ

όνόματι ♦ όνόματι } όνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

Ac 16:19 ¶ Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας,

Ac 16:20 καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἔκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες,

Ac 16:21 καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσιν.

Ac 16:22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες {Ν περιρρήξαντες ♦ περιρήξαντες} αὐτῶν τὰ ἴματια ἐκέλευσον ῥαβδίζειν.

Ac 16:23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακήν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς•

Ac 16:24 ὅς, παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, {Ν εἰληφώς ♦ λαβών } ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακήν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν {Ν αὐτῶν ἡσφαλίσατο ♦ ἡσφαλίσατο αὐτῶν } ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

Ac 16:25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι•

Ac 16:26 ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου• ἀνεύχθησάν {Ν ἀνεύχθησάν τε ♦ ἤνεύχθησαν δὲ } τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

Ac 16:27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἵδων ἀνεῳγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν {Ν ἔμελλεν ♦ ἤμελλεν } ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

Ac 16:28 Ἐφώνησεν δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν• ἄπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

Ac 16:29 Αἵτησας δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἐντρομος γενόμενος προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ {Ν τῷ Σίλᾳ ♦ [τῷ] Σιλᾷ } Σίλᾳ,

Ac 16:30 καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη, Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

Ac 16:31 Οἱ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, {Ν χριστόν ♦ - } καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

Ac 16:32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ {Ν καὶ πᾶσιν ♦ σὺν πᾶσιν } πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Ac 16:33 Καὶ παραλαβών αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

Ac 16:34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } παρέθηκεν τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάτο {Ν ἡγαλλιάτο πανοικὶ ♦ ἡγαλλιάσατο πανοικεὶ } πανοικὶ πεπιστευκώς τῷ θεῷ.

Ac 16:35 ¶ Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

Ac 16:36 Ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους {Ν τούτους ♦ [τούτους] } πρὸς τὸν Παῦλον ὅτι Ἀπεστάλκασιν {Ν Ἀπεστάλκασιν ♦ Ἀπέσταλκαν } οἱ στρατηγοί, ἵνα ἀπολυθῆτε• νῦν οὖν ἔξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

Ac 16:37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς, Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον {Ν ἔβαλον ♦ ἔβαλαν } εἰς φυλακήν, καὶ νῦν λάθρᾳ ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ• ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἔξαγαγέτωσαν. {Ν ἔξαγαγέτωσαν ♦ ἡμᾶς ἔξαγαγέτωσαν }

Ac 16:38 Ἀνήγγειλαν {Ν Ἀνήγγειλαν ♦ Ἀπήγγειλαν } δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα• καὶ {Ν καὶ ἐφοβήθησαν ♦ ἐφοβήθησαν δὲ } ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν,

Ac 16:39 καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἔξαγαγόντες ἡρώτων ἔξελθεῖν {Ν ἔξελθεῖν ♦ ἀπελθεῖν ἀπὸ } τῆς πόλεως.

Ac 16:40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδίαν• καὶ ἰδόντες τοὺς {Ν τοὺς ἀδελφούς παρεκάλεσαν αὐτούς ♦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς } ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἔξῆλθον. {Ν ἔξῆλθον ♦ ἔξῆλθαν }

Ac 17:1 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, {Ν Ἀπολλωνίαν ♦ τὴν Ἀπολλωνίαν } ἥλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ {Ν ἡ ♦ - } συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων•

Ac 17:2 κατὰ δὲ τὸ εἰωθός τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

Ac 17:3 διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι Τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ χριστὸς Ἰησοῦς, {Ν Ἰησοῦς ♦ [ό] Ἰησοῦς } δὸν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

Ac 17:4 Καί τινες ἔξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ {Ν πολὺ πλῆθος ♦ πλῆθος πολύ } πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

Ac 17:5 Προσλαβόμενοι {Ν Προσλαβόμενοι ♦ Ζηλώσαντες } δὲ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ {Ν οἱ ἀπειθοῦντες ♦ καὶ προσλαβόμενοι } ἀπειθοῦντες, τῶν ἀγοραίων τινὰς {Ν τινὰς ἄνδρας ♦ ἄνδρας τινὰς } ἄνδρας πονηρούς, καὶ ὄχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν• ἐπιστάντες {Ν ἐπιστάντες τε ♦ καὶ ἐπιστάντες } τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἔζητουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν {Ν ἀγαγεῖν ♦ προαγαγεῖν } εἰς τὸν δῆμον.

Ac 17:6 Μὴ εύροντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν {Ν τὸν ♦ - } Ἰάσονα καὶ τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι Οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν,

Ac 17:7 οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων• καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσιν, βασιλέα λέγοντες {Ν λέγοντες ἔτερον ♦ ἔτερον λέγοντες } ἔτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

Ac 17:8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

Ac 17:9 Καὶ λαβόντες τὸ ἰκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

Ac 17:10 ¶ Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς {Ν τῆς ♦ - } νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν• οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν ἀπήγεσαν {Ν ἀπήγεσαν τῶν Ἰουδαίων ♦ τῶν Ἰουδαίων ἀπήγεσαν } τῶν Ἰουδαίων.

Ac 17:11 Οὗτοι δὲ ἥσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ {Ν τὸ ♦ - } καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

Ac 17:12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἔξι αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

Ac 17:13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἥλθον κάκει σαλεύοντες τοὺς {Ν τοὺς ♦ καὶ ταράσσοντες τοὺς } ὄχλους.

Ac 17:14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς {Ν ὡς ♦ ἔως } ἐπὶ τὴν θάλασσαν• ὑπέμενον {Ν ὑπέμενον δὲ ♦ ὑπέμεινάν τε } δὲ ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἔκει.

Ac 17:15 Οἱ δὲ καθιστῶντες {Ν καθιστῶντες ♦ καθιστάνοντες } τὸν Παῦλον, ἥγαγον αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἔως ♦ ἔως } ἔως Ἀθηνῶν• καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, {Ν Τιμόθεον ♦ τὸν Τιμόθεον } ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτόν, ἐξήγεσαν.

Ac 17:16 ¶ Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι {Ν θεωροῦντι ♦ θεωροῦντος } κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

Ac 17:17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

Ac 17:18 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν {Ν τῶν Στοϊκῶν ♦ Στοϊκῶν } Στοϊκῶν {Β Στοϊκῶν ♦ Στωϊκῶν } φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ. Καί τινες ἔλεγον, Τί ἀν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι• ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο.

Ac 17:19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρειον πάγον ἥγαγον λέγοντες,
Δυνάμεθα γνῶναι, τίς ἡ καινὴ αὔτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

Ac 17:20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν• βουλόμεθα οὖν
γνῶναι, τί {Ν τί ἄν θέλοι ♦ τίνα θέλει } ἄν θέλοι ταῦτα εἶναι -

Ac 17:21 Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον
εὐκαίρουν, {Ν εὐκαίρουν ♦ ηὐκαίρουν } ἢ λέγειν τι καὶ {Ν καὶ ἀκούειν ♦ ἢ ἀκούειν τι }
ἀκούειν καινότερον.

Ac 17:22 ¶ Σταθεὶς δὲ ὁ {Ν ὁ ♦ [ό] } Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη,
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ύμᾶς θεωρῶ.

Ac 17:23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ
βωμὸν ἐν ὧ ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ θεῷ. "Ον {Ν "Ον ♦ "Ο } οὖν ἀγνοοῦντες
εὑσεβεῖτε, τοῦτον {Ν τοῦτο ♦ τοῦτο } ἐγὼ καταγγέλλω ύμνῳ.

Ac 17:24 Ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος, οὐρανοῦ
καὶ γῆς κύριος {Ν κύριος ὑπάρχων ♦ ὑπάρχων κύριος } ὑπάρχων, οὐκ ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,

Ac 17:25 οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων {Ν ἀνθρώπων ♦ ἀνθρωπίνων } θεραπεύεται,
προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσιν ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ {Ν κατὰ ♦ καὶ τὰ }
πάντα•

Ac 17:26 ἐποίησέν τε ἐξ ἐνὸς αἴματος {Ν αἴματος ♦ - } πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων,
κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν {Ν πᾶν τὸ πρόσωπον ♦ παντὸς προσώπου } τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,
ὅρισας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν•

Ac 17:27 ζητεῖν τὸν κύριον, {Ν κύριον ♦ θεόν } εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ
εὕροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἔκαστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

Ac 17:28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καί ἐσμεν• ὡς καὶ τινες τῶν καθ'
ύμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

Ac 17:29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ, οὐκ ὁφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ
ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι
ὄμοιον.

Ac 17:30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ θεός, τὰ νῦν
παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσιν {Ν πᾶσιν ♦ πάντας } πανταχοῦ μετανοεῖν•

Ac 17:31 διότι {Ν διότι ♦ καθότι } ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ᾧ μέλλει κρίνειν τὴν
οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ὧ ὕρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν,
ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

Ac 17:32 ¶ Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον• οἱ δὲ εἶπον,
{Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἀκουσόμεθά σου πάλιν {Ν πάλιν περὶ τούτου ♦ περὶ τούτου καὶ πάλιν }
περὶ τούτου.

Ac 17:33 Καὶ {Ν Καὶ ♦ - } οὗτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

Ac 17:34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν• ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἔτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ac 18:1 Μετὰ δὲ {Ν δὲ ♦ - } ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος {Ν ὁ Παῦλος ♦ - } ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

Ac 18:2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαίον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ τὸ τεταχέναι {Β τεταχέναι ♦ διατεταχέναι } {Ν τεταχέναι ♦ διατεταχέναι } Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς Ῥώμης, προσῆλθεν αὐτοῖς•

Ac 18:3 καὶ διὰ τὸ ὅμοτεχνον εἶναι, ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ εἰργάζετο• {Ν εἰργάζετο ♦ ἡργάζετο } ἥσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν {Β τὴν τέχνην ♦ τῇ τέχνῃ } {Ν τὴν τέχνην ♦ τῇ τέχνῃ } τέχνην.

Ac 18:4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέν τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

Ac 18:5 ¶ Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι {Ν πνεύματι ♦ λόγῳ } ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν {Ν τὸν ♦ εἶναι τὸν } χριστὸν Ἰησοῦν.

Ac 18:6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν• καθαρὸς ἐγώ• ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

Ac 18:7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν {Ν ἦλθεν ♦ εἰσῆλθεν } εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, {Ν Ἰούστου ♦ Τίτου Ἰούστου } σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομορούσα τῇ συναγωγῇ.

Ac 18:8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ• καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο.

Ac 18:9 Εἶπεν δὲ ὁ κύριος δι' {Ν δι' ὄράματος ἐν νυκτὶ ♦ ἐν νυκτὶ δι' ὄράματος } ὄράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς•

Ac 18:10 διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι τοῦ κακῶσαί σε• διότι λαός ἐστίν μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτη.

Ac 18:11 Ἐκάθισέν τε {Ν τε ♦ δὲ } ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἔξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

Ac 18:12 ¶ Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος {Ν ἀνθυπατεύοντος ♦ ἀνθυπάτου ὄντος } τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

Ac 18:13 λέγοντες ὅτι Παρὰ τὸν νόμον οὗτος {Ν οὗτος ἀναπείθει ♦ ἀναπείθει οὗτος } ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν θεόν.

Ac 18:14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, Εἰ μὲν οὖν {Ν οὖν ♦ - } ἦν ἀδίκημά τι ἡ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἄν τὴν εὐσέχομην {Ν ἡνεσχόμην ♦ ἀνεσχόμην } ὑμῶν•

Ac 18:15 εὶ δὲ ζήτημά {Ν ζήτημά ♦ ζητήματά } ἐστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, δψεσθε αὐτοί• κριτῆς γάρ {Ν γάρ ♦ - } ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

Ac 18:16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

Ac 18:17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ {Ν οἱ "Ελληνες ♦ - } "Ελληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος. Καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν. {Ν ἔμελλεν ♦ ἔμελεν }

Ac 18:18 ¶ Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἵκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἔξεπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν {Ν τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς ♦ ἐν Κεγχρεαῖς τὴν κεφαλὴν } κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς• εἶχεν γάρ εὐχήν.

Ac 18:19 Κατήντησεν {Ν Κατήντησεν ♦ Κατήντησαν } δὲ εἰς Ἐφεσον, καὶ {Β καὶ ἐκείνους ♦ κάκείνους } {Ν καὶ ἐκείνους ♦ κάκείνους } ἐκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέχθη {Ν διελέχθη ♦ διελέξατο } τοῖς Ἰουδαίοις.

Ac 18:20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ¹ {Ν παρ' αὐτοῖς ♦ - } αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν•

Ac 18:21 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἀπετάξατο {Ν ἀπετάξατο αὐτοῖς ♦ ἀποταξάμενος καὶ } αὐτοῖς εἰπών, Δεῖ {Ν Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα ♦ - } με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα• πάλιν δὲ {Ν δὲ ♦ - } ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ θεοῦ θέλοντος. Ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου,

Ac 18:22 καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

Ac 18:23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθεν, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

Ac 18:24 ¶ Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλὼς ὄνοματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον, δυνατὸς ὡν ἐν ταῖς γραφαῖς.

Ac 18:25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζέων τῷ πνεύματι ἔλαλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ κυρίου, {Ν κυρίου ἐπιστάμενος ♦ Ἰησοῦ ἐπιστάμενος } ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου•

Ac 18:26 οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας {Ν Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα ♦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας } καὶ Πρίσκιλλα,

προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἔξεθεντο τὴν τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ
όδον ♦ ὁδὸν [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ ὁδόν.

Ac 18:27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ
ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν• ὃς παραγενόμενος
συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσιν διὰ τῆς χάριτος•

Ac 18:28 εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς
διὰ τῶν γραφῶν εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

Ac 19:1 Ἐγένετο δέ, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα
τὰ ἀνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν {Ν ἐλθεῖν ♦ [κατ]ελθεῖν} εἰς Ἔφεσον• καὶ εύρων {Ν
εύρων ♦ εὑρεῖν} τινας μαθητὰς

Ac 19:2 εἶπεν {Ν εἶπεν ♦ εἶπέν τε} πρὸς αὐτούς, Εἴ πνεῦμα ἄγιον ἐλάβετε
πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον {Ν εἶπον ♦ -} πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ {Ν οὐδε ♦ οὐδ'} εἰ
πνεῦμα ἄγιον ἔστιν, ἡκούσαμεν.

Ac 19:3 Εἶπεν τε πρὸς {Ν πρὸς αὐτούς ♦ -} αὐτούς, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ
εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν} Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

Ac 19:4 Εἶπεν δὲ Παῦλος, Ἰωάννης μὲν {Ν μὲν ♦ -} ἐβάπτισεν βάπτισμα
μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσιν,
τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὸν χριστὸν {Ν χριστὸν ♦ -} Ἰησοῦν.

Ac 19:5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ac 19:6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς {Ν τὰς ♦ [τὰς]} χεῖρας, ἥλθεν τὸ
πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. {Ν
προεφήτευον ♦ ἐπροφήτευον}

Ac 19:7 Ἡσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. {Ν δεκαδύο ♦ δώδεκα}

Ac 19:8 ¶ Εἰσελθών δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς
διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ {Ν τὰ ♦ [τὰ]} περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ.

Ac 19:9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἡπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν
ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ'
ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός. {Ν τινός ♦ -}

Ac 19:10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν
Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {Ν Ἰησοῦ ♦ -} Ἰουδαίους τε καὶ
Ἐλληνας.

Ac 19:11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει {Ν ἐποίει ὁ θεὸς ♦ ὁ θεὸς ἐποίει} ὁ
θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,

Ac 19:12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι {Ν ἐπιφέρεσθαι ♦
ἀποφέρεσθαι } ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ
ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἔξερχεσθαι
{Ν ἔξερχεσθαι ἀπ' αὐτῶν ♦ ἐκπορεύεσθαι} ἀπ' αὐτῶν.

Ac 19:13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ καὶ } τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἔξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες, Ὁρκίζομεν {Ν Ὁρκίζομεν ♦ Ὁρκίζω } ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν ὁ {Ν ὁ ♦ - } Παῦλος κηρύσσει.

Ac 19:14 Ἡσαν δέ τινες υἱοὶ {Ν υἱοὶ ♦ - } Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτὰ οἱ {Ν οἱ ♦ υἱοὶ } τοῦτο ποιοῦντες.

Ac 19:15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ εἶπεν αὐτοῖς } Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι• ὑμεῖς δὲ τίνες ἔστε;

Ac 19:16 Καὶ ἐφαλλόμενος {Ν ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ♦ ἐφαλλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοὺς } ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν, καὶ {Ν καὶ κατακυριεύσαν αὐτῶν ♦ κατακυριεύσας ἀμφοτέρων } κατακυριεύσαν αὐτῶν, ἵσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

Ac 19:17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἔφεσον, καὶ ἐπέπεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ac 19:18 Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἥρχοντο, ἔξομολογούμενοι, καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

Ac 19:19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων• καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

Ac 19:20 Οὕτως κατὰ κράτος ὁ {Ν ὁ λόγος τοῦ κυρίου ♦ τοῦ κυρίου ὁ λόγος } λόγος τοῦ κυρίου ηὔξανεν καὶ ἵσχυεν.

Ac 19:21 ¶ Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα } εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἴδεῖν.

Ac 19:22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ac 19:23 ¶ Ἔγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

Ac 19:24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαιν {Ν ἐργασίαιν οὐκ ὀλίγην ♦ οὐκ ὀλίγην ἐργασίαιν } οὐκ ὀλίγην•

Ac 19:25 οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν, Ἐνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ ἡμῖν } ἔστιν.

Ac 19:26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἵκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

Ac 19:27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς {Ν ιερὸν Ἀρτέμιδος ♦ Ἀρτέμιδος ιερὸν } ιερὸν Ἀρτέμιδος {Β ιερὸν Ἀρτέμιδος ♦ Ἀρτέμιδος ιερὸν } εἰς οὐθὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ {Ν δὲ καὶ ♦ τε καὶ } καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν {Ν τὴν μεγαλειότητα ♦ τῆς μεγαλειότητος } μεγαλειότητα αὐτῆς, ἥν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

Ac 19:28 Ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.

Ac 19:29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη {Ν ὅλη ♦ - } τῆς συγχύσεως• ὕρμησάν τε δόμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.

Ac 19:30 Τοῦ {Ν Τοῦ δὲ Παύλου ♦ Παύλου δὲ } δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

Ac 19:31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν, ὅντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

Ac 19:32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον• ἥν γάρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ἥδεισαν τίνος ἔνεκεν {Ν ἔνεκεν ♦ ἔνεκα } συνεληλύθεισαν.

Ac 19:33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν {Ν προεβίβασαν ♦ συνεβίβασαν } Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων. Ο δὲ Ἀλέξανδρος, κατασείσας τὴν χεῖρα, ἥθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δῆμῳ.

Ac 19:34 Ἐπιγνόντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖος ἐστιν, φωνῇ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὕρας δύο κραζόντων, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.

Ac 19:35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, Ἀνδρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος {Ν ἄνθρωπος ♦ ἄνθρωπων } δῆς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς {Ν θεᾶς ♦ - } Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦ;

Ac 19:36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράσσειν.

Ac 19:37 Ἡγάγετε γάρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὕτε ιεροσύλους οὕτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ὑμῶν. {Ν ὑμῶν ♦ ήμῶν }

Ac 19:38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρός τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν• ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

Ac 19:39 Εἰ δέ τι περὶ {Ν περὶ ἑτέρων ♦ περαιτέρω } ἑτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

Ac 19:40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἵτιον ὑπάρχοντος περὶ οὐ {Ν οὐ οὐ ♦ οὐ [οὐ]} οὐ δυνησόμεθα δοῦναι {Β δοῦναι ♦ ἀποδοῦναι } {Ν δοῦναι ♦ ἀποδοῦναι } λόγον {Ν λόγον ♦ λόγον περὶ } τῆς συστροφῆς ταύτης.

Ac 19:41 Καὶ ταῦτα εἰπών, ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

Ac 20:1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος {Ν προσκαλεσάμενος ♦ μεταπεμψάμενος } ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, {Ν ἀσπασάμενος ♦ παρακαλέσας ἀσπασάμενος } ἔξηλθεν πορευθῆναι {Ν πορευθῆναι ♦ πορεύεσθαι } εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ - } Μακεδονίαν.

Ac 20:2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγω πολλῷ, ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ac 20:3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ {Ν αὐτῷ ἐπιβουλῆς ♦ ἐπιβουλῆς αὐτῷ } ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη {Ν γνώμη ♦ γνώμης } τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

Ac 20:4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι {Ν ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος ♦ Σώπατρος Πύρρου } τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος• Θεσσαλονικέων δέ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος, καὶ Γάϊος Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος• Ἀσιανοὶ δέ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

Ac 20:5 Οὗτοι προσελθόντες {Ν προσελθόντες ♦ δὲ προσελθόντες } ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

Ac 20:6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἥλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐδὲτρίψαμεν ἡμέρας ἐπτά.

Ac 20:7 ¶ Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν {Ν τῶν μαθητῶν ♦ ἡμῶν } μαθητῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

Ac 20:8 Ἡσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῷῳ οὐδὲ ἥμεν συνηγμένοι.

Ac 20:9 Καθήμενος {Ν Καθήμενος ♦ Καθεζόμενος } δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνῷ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ ἥρθη νεκρός.

Ac 20:10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, Μὴ θορυβεῖσθε• ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

Ac 20:11 Ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας ἄρτον {Ν ἄρτον ♦ τὸν ἄρτον } καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὄμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἔξηλθεν.

Ac 20:12 Ἡγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

Ac 20:13 ¶ Ἡμεῖς δέ, προσελθόντες {Ν προσελθόντες ♦ προελθόντες } ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς {Ν εἰς τὴν ♦ ἐπὶ τὴν } τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον• οὕτως γάρ ἦν {Ν ἦν διατεταγμένος ♦ διατεταγμένος ἦν } διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

Ac 20:14 Ὡς δὲ συνέβαλεν {Ν συνέβαλεν ♦ συνέβαλλεν } ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἥλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

Ac 20:15 Κάκειθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ {Ν ἀντικρὺ ♦ ἄντικρυς } Χίου• τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον• καὶ {Ν καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ ♦ - } μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἔχομένῃ {Ν ἔχομένη ♦ δὲ ἔχομένη } ἥλθομεν εἰς Μίλητον.

Ac 20:16 Ἐκρινεν {Ν Ἐκρινεν ♦ Κεκρίκει } γάρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ• ἔσπευδεν γάρ, εἴ δυνατὸν ἦν {Ν ἦν ♦ εἴη } αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ac 20:17 ¶ Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

Ac 20:18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς, ¶ Ὡς ἡμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην,

Ac 20:19 δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν {Ν πολλῶν ♦ - } δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων•

Ac 20:20 ώς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὡμῶν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους,

Ac 20:21 διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἐλλησιν τὴν εἰς τὸν {Ν τὸν θεὸν ♦ θεὸν } θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν {Ν πίστιν τὴν ♦ πίστιν } εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν {Ν Ἰησοῦν ♦ Ἰησοῦν Χριστόν }.

Ac 20:22 Καὶ νῦν ἵδού, ἐγὼ {Ν ἐγὼ δεδεμένος ♦ δεδεμένος ἐγὼ } δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς,

Ac 20:23 πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον {Ν λέγον ♦ μοι λέγον } ὅτι δεσμά με {Ν με καὶ θλίψεις ♦ καὶ θλίψεις με } καὶ θλίψεις μένουσιν.

Ac 20:24 Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον {Ν λόγον ♦ λόγου } ποιοῦμαι, οὐδὲ {Ν οὐδὲ ἔχω ♦ - } ἔχω τὴν ψυχήν {Ν ψυχήν μου ♦ ψυχὴν } μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειώσαι τὸν δρόμον μου μετὰ {Ν μετὰ χαρᾶς ♦ - } χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἦν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.

Ac 20:25 Καὶ νῦν ἵδού, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὅψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσοντα τὴν βασιλείαν τοῦ {Ν τοῦ θεοῦ ♦ - } θεοῦ.

Ac 20:26 Διότι {β διότι ♦ διὸ } μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ {Ν ἐγὼ ♦ εἰμί } ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων.

Ac 20:27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ - } πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ. {Ν θεοῦ ♦ θεοῦ ὑμῖν }

Ac 20:28 Προσέχετε οὖν {Ν οὖν ♦ - } ἔαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου {Ν κυρίου καὶ ♦ - } καὶ θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου {Ν ἰδίου αἵματος ♦ αἵματος τοῦ ἰδίου } αἵματος.

Ac 20:29 Ἐγὼ γὰρ {Ν γὰρ οἶδα τοῦτο ♦ οἶδα } οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου•

Ac 20:30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπάν τοὺς μαθητὰς ὄπισω αὐτῶν.

Ac 20:31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἔνα ἔκαστον.

Ac 20:32 Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, {Ν ἀδελφοί ♦ - } τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, {Ν ἐποικοδομῆσαι ♦ οἰκοδομῆσαι } καὶ δοῦναι ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ τὴν } κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν.

Ac 20:33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

Ac 20:34 Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί.

Ac 20:35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν.

Ac 20:36 ¶ Καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηγάπατο.

Ac 20:37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο {Ν ἐγένετο κλαυθμὸς ♦ κλαυθμὸς ἐγένετο } κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν,

Ac 20:38 ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὥς εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Ac 21:1 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ὑμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἥλθομεν εἰς τὴν Κῶν, {Ν κῶν ♦ κῶ } τῇ δὲ ἔξῆς εἰς τὴν Τόδον, κάκεῖθεν εἰς Πάταρα•

Ac 21:2 καὶ εύροντες πλοίον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

Ac 21:3 Ἀναφανέντες {Ν Ἀναφανέντες ♦ Ἀναφάναντες } δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν {Ν κατήχθημεν ♦ κατήλθομεν } εἰς Τύρον• ἐκεῖσε γὰρ ἦν {Ν ἦν τὸ πλοῖον ♦ τὸ πλοῖον ἦν } τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

Ac 21:4 Καὶ {Ν Καὶ ἀνευρόντες ♦ Ἀνευρόντες δὲ τοὺς } ἀνευρόντες μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτῷ ἡμέρας ἐπτά• οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν {Ν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ ♦ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα } εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ac 21:5 "Οτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἔξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἔξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶν καὶ τέκνοις ἔως ἔξω τῆς πόλεως• καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἴγιαλὸν προσηνξάμεθα. {Ν προσηνξάμεθα. ♦ προσευξάμενοι }

Ac 21:6 Καὶ {Ν Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν ♦ ἀπησπασάμεθα ἀλλήλους καὶ ἀνέβημεν } ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

Ac 21:7 ¶ Ἡμεῖς δέ, τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου, κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

Ac 21:8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἔξελθόντες οἱ {Β οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἥλθον ♦ ἥλθομεν } {Ν οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἥλθον ♦ ἥλθομεν } περὶ τὸν Παῦλον ἥλθον εἰς Καισάρειαν• καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅντος ἐκ τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

Ac 21:9 Τούτῳ δὲ ἡσαν θυγατέρες παρθένοι {Ν παρθένοι τέσσαρες ♦ τέσσαρες παρθένοι } τέσσαρες προφητεύουσαι.

Ac 21:10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ - } ἡμέρας πλείους, κατῆλθέν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὄνοματι Ἀγαθίος.

Ac 21:11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἅρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε {Ν τε αὐτῷ ♦ ἔαυτῷ } αὐτῷ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἰπεν, Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, Τὸν ἄνδρα οὐ ἔστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὗτος δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

Ac 21:12 Ὡς δὲ ἡκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ac 21:13 Ἀπεκρίθη {Ν Ἀπεκρίθη τε ♦ Τότε ἀπεκρίθη } τε ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὄνοματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Ac 21:14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, Τὸ {Ν Τὸ θέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω ♦ Τοῦ κυρίου τὸ θέλημα γινέσθω } θέλημα τοῦ κυρίου γενέσθω.

Ac 21:15 ¶ Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ. {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα }

Ac 21:16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ὁ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

Ac 21:17 ¶ Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο {Ν ἐδέξαντο ♦ ἀπεδέξαντο} ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

Ac 21:18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

Ac 21:19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτούς, ἔξηγεῖτο καθ' ἐν ἔκαστον ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

Ac 21:20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν κύριον, {Ν κύριον, εἰπόντες ♦ θεὸν εἶπόν τε} εἰπόντες αὐτῷ, Θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων {Ν Ἰουδαίων ♦ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις} τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν•

Ac 21:21 κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως {Β Μωϋσέως ♦ Μωϋσέος} τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσιν περιπατεῖν.

Ac 21:22 Τί οὖν ἔστιν; Πάντως δεῖ {Ν δεῖ πλῆθος συνελθεῖν ♦ -} πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ {Ν γὰρ ♦ -} ὅτι ἐλήλυθας.

Ac 21:23 Τοῦτο οὖν ποίησον δοσοὶ λέγομεν• εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἔαυτῶν•

Ac 21:24 τούτους παραλαβών ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται {Ν ξυρήσωνται ♦ ξυρήσονται} τὴν κεφαλήν, καὶ γνῶσιν {Ν γνῶσιν ♦ γνώσονται} πάντες ὅν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἔστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν {Ν τὸν νόμον φυλάσσων ♦ φυλάσσων τὸν νόμον} νόμον φυλάσσων.

Ac 21:25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν {Ν μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς εἰ μὴ ♦ -} τοιοῦτον τηρεῖν αὐτούς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον καὶ {Ν καὶ τὸ ♦ καὶ} τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν.

Ac 21:26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἔχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆι εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἔως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

Ac 21:27 ¶ Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν δχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς {Ν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν ♦ ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας} χεῖρας ἐπ' αὐτόν,

Ac 21:28 κράζοντες, Ἀνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ {Ν πανταχοῦ ♦ πανταχῇ} διδάσκων• ἔτι τε καὶ Ἐλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἄγιον τόπον τοῦτον.

Ac 21:29 Ἡσαν γὰρ ἑωρακότες {Ν ἑωρακότες ♦ προεωρακότες} Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.

Ac 21:30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ• καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου εἱλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ• καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

Ac 21:31 Ζητούντων δὲ {Ν δὲ ♦ τε} αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται {Ν συγκέχυται ♦ συγχύννεται} Ἱερουσαλήμ•

Ac 21:32 ὃς ἔξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους, {Ν ἐκατοντάρχους ♦ ἐκατοντάρχας} κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς• οἱ δέ, ιδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

Ac 21:33 Ἔγγίσας {Ν Ἔγγίσας δὲ ♦ Τότε ἐγγίσας} δὲ ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσεσιν δυσίν• καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἂν {Ν ἂν ♦ -} εἴη, καὶ τί ἐστιν πεποιηκώς.

Ac 21:34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων {Ν ἐβόων ♦ ἐπεφώνουν} ἐν τῷ ὅχλῳ μὴ δυνάμενος {Ν δυνάμενος δὲ ♦ δυναμένου δὲ αὐτοῦ} δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Ac 21:35 Ὁτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὅχλου.

Ac 21:36 Ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζον, {Ν κράζον ♦ κράζοντες} Αἶρε αὐτόν.

Ac 21:37 Ψ Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστίν μοι εἰπεῖν πρός {Ν πρός ♦ τι πρός} σε; Ὁ δὲ ἔφη, Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;

Ac 21:38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἔξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

Ac 21:39 Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεὺς τῆς Κιλικίας, οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης• δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν.

Ac 21:40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ• πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφώνει {Ν προσεφώνει ♦ προσεφώνησεν} τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ λέγων,

Ac 22:1 Ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας.

Ac 22:2 ¶ Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. Καί φησιν,

Ac 22:3 ¶ Ἔγὼ μέν {Ν μέν ♦ -} εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκριβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἔστε σήμερον•

Ac 22:4 ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.

Ac 22:5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον• παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἀξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὅντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

Ac 22:6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν, ἔξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν περὶ ἐμέ.

Ac 22:7 Ἐπεσά {Β "Ἐπεσά ♦ Ἐπεσόν"} τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἥκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;

Ac 22:8 Ἔγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἶ, κύριε; Εἴπεν τε πρός με, Ἔγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις.

Ac 22:9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὅντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ {Ν καὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο ♦ -} ἔμφοβοι ἐγένοντο• τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἥκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

Ac 22:10 Εἶπον δέ, Τί ποιήσω, κύριε; Ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρός με, Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν• κάκει σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακταί σοι ποιῆσαι.

Ac 22:11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἥλθον εἰς Δαμασκόν.

Ac 22:12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς {Ν εὐσεβὴς ♦ εὐλαβὴς} κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

Ac 22:13 ἐλθὼν πρός με καὶ ἐπιστὰς εἶπεν μοι, Σαούλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κάγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

Ac 22:14 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἴδειν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ac 22:15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἥκουσας.

Ac 22:16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; Ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ {Ν τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ} κυρίου.

Ac 22:17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἵερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

Ac 22:18 καὶ ᾧδεν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπεῦσον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ♦ διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν {Ν τὴν ♦ -} μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

Ac 22:19 Κάγὼ εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ•

Ac 22:20 καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο {Ν ἐξεχεῖτο ♦ ἐξεχύννετο} τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμην ἐφεστῶς καὶ συνευδοκῶν τῇ {Ν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ ♦ καὶ} ἀναιρέσει αὐτοῦ, φυλάσσων {Β φυλάσσων ♦ καὶ φυλάσσων} τὰ ἴμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

Ac 22:21 Καὶ εἶπεν πρός με, Πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

Ac 22:22 ¶ Ἡκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες, Αἴρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιούτον• οὐ γάρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν.

Ac 22:23 Κραζόντων {Β Κραζόντων ♦ Κραυγαζόντων} {Ν Κραζόντων δὲ ♦ Κραυγαζόντων τε} δὲ αὐτῶν, καὶ ριπτούντων τὰ ἴμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

Ac 22:24 ἐκέλευσεν αὐτὸν {Ν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι ♦ ὁ χιλίαρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν} ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν {Ν εἰπὼν ♦ εἴπας} μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν, ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

Ac 22:25 Ὡς δὲ προέτεινεν {Β προέτεινεν ♦ προέτειναν} {Ν προέτεινεν ♦ προέτειναν} αὐτὸν τοῖς ἴμασιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἀνθρωπὸν Ρωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

Ac 22:26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατόνταρχος, {Ν ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης} προσελθὼν ἀπίγγειλεν {Ν ἀπίγγειλεν τῷ χιλιάρχῳ ♦ τῷ χιλιάρχῳ ἀπίγγειλεν} τῷ χιλιάρχῳ λέγων, Ὁρα {Ν Ὁρα ♦ -} τί μέλλεις ποιεῖν• ὁ γάρ ἀνθρωπὸς οὗτος Ρωμαῖός ἐστιν.

Ac 22:27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, εἰ {Ν εἰ σὺ ♦ σὺ} σὺ Ρωμαῖος εἶ; Οὐ δὲ ἔφη, Ναί.

Ac 22:28 Ἀπεκρίθη τε {Ν τε ♦ δὲ} ὁ χιλίαρχος, Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Οὐ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

Ac 22:29 Εύθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν. Καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ρωμαῖός ἐστιν, καὶ ὅτι ἦν {Ν ἦν αὐτὸν ♦ αὐτὸν ἦν} αὐτὸν δεδεκώς.

Ac 22:30 ¶ Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ {Ν παρὰ ♦ ύπὸ } τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ {Ν ἀπὸ τῶν δεσμῶν ♦ - } τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν {Ν ἐλθεῖν ♦ συνελθεῖν } τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον {Ν ὅλον ♦ πᾶν } τὸ συνέδριον αὐτῶν, {Ν αὐτῶν ♦ - } καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Ac 23:1 Ἀτενίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ {Ν ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ ♦ τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος } εἶπεν, Ἐνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Ac 23:2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

Ac 23:3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε• καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

Ac 23:4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς;

Ac 23:5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος, Οὐκ ἥδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεύς• γέγραπται γάρ, Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

Ac 23:6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶν Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἔτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν {Ν ἔκραξεν ♦ ἔκραζεν } ἐν τῷ συνεδρίῳ, Ἐνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, νίδιος Φαρισαίου• {Ν Φαρισαίου ♦ Φαρισαίων } περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ {Ν ἐγὼ κρίνομαι ♦ [ἐγὼ] κρίνομαι } κρίνομαι.

Ac 23:7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, {Ν λαλήσαντος ♦ εἰπόντος } ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων, {Β Φαρισαίων ♦ Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων } {Ν Φαρισαίων ♦ Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων } καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

Ac 23:8 Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ {Ν μηδὲ ♦ μήτε } ἀγγελον, μήτε πνεῦμα• Φαρισαῖοι δὲ ὄμολογοῦσιν τὰ ἀμφότερα.

Ac 23:9 Ἔγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη• καὶ ἀναστάντες οἱ {Ν οἱ γραμματεῖς ♦ τινὲς τῶν γραμματέων } γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο λέγοντες, Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ• εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ ἡ ἄγγελος, μὴ {Ν μὴ θεομαχῶμεν ♦ - } θεομαχῶμεν.

Ac 23:10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς {Ν εὐλαβηθεὶς ♦ φοβηθεὶς } ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῆ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβῆναι {Ν καταβῆναι καὶ ♦ καταβάν } καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

Ac 23:11 ¶ Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν, Θάρσει Παῦλε• {Ν Παῦλε ♦ - } ὡς γάρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτως {Ν οὕτως ♦ οὕτω } σε δεῖ καὶ εἰς Πώμην μαρτυρῆσαι.

Ac 23:12 ¶ Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες {Ν τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφήν ♦ συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι } τῶν Ἰουδαίων συστροφήν, ἀνεθεμάτισαν ἐαυτούς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἔως οὐδὲ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον.

Ac 23:13 Ἡσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } οἵ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες• {Ν πεποιηκότες ♦ ποιησάμενοι }

Ac 23:14 οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἐαυτούς, μηδενὸς γεύσασθαι ἔως οὐδὲ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

Ac 23:15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον {Ν αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ♦ καταγάγῃ αὐτὸν εἰς } αὐτὸν καταγάγῃ {Β αὐτὸν καταγάγῃ ♦ καταγάγῃ αὐτὸν } πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δέ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτόν, ἔτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

Ac 23:16 Ἄκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ {Ν τὸ ἔνεδρον ♦ τὴν ἔνεδραν } ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ.

Ac 23:17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἔνα τῶν ἐκατοντάρχων ἔφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον• ἔχει γάρ τι {Ν τι ἀπαγγεῖλαι ♦ ἀπαγγεῖλαί τι } ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

Ac 23:18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν, Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ἡρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίαν {Ν νεανίαν ♦ νεανίσκον } ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι.

Ac 23:19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ᾧδιαν ἐπυνθάνετο, Τί ἔστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

Ac 23:20 Εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτήσαί σε, ὅπως αὔριον εἰς {Ν εἰς τὸ συνέδριον καταγάγης τὸν Παῦλον ♦ τὸν Παῦλον καταγάγης εἰς τὸ συνέδριον } τὸ συνέδριον καταγάγης τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντά {Β μέλλοντά ♦ μέλλοντές } {Ν μέλλοντά ♦ μέλλον } τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

Ac 23:21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς• ἐνεδρεύουσιν γάρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἐαυτούς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἔως οὐδὲ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἔτοιμοί {Ν ἔτοιμοί εἰσιν ♦ εἰσιν ἔτοιμοι } εἰσιν προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

Ac 23:22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν, {Ν νεανίαν ♦ νεανίσκον } παραγγείλας Μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

Ac 23:23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς {Ν τινὰς ♦ [τινὰς]} τῶν ἐκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἔως Καισαρείας, καὶ ἵππεῖς ἐβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός•

Ac 23:24 κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσιν πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα•

Ac 23:25 γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν {Ν περιέχουσαν ♦ ἔχουσαν } τὸν τύπον τοῦτον•

Ac 23:26 ¶ Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

Ac 23:27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα {Ν συλληφθέντα ♦ συλλημφθέντα } ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἔξειλόμην {Ν ἔξειλόμην αὐτόν ♦ ἔξειλάμην } αὐτόν, μαθὼν ὅτι Ψωμαῖός ἐστιν.

Ac 23:28 Βουλόμενος δὲ {Ν δὲ γνῶναι ♦ τε ἐπιγνῶναι } γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ - } εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν•

Ac 23:29 ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν ἄξιον {Ν ἄξιον ♦ δὲ ἄξιον } θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα {Ν ἔγκλημα ἔχοντα ♦ ἔχοντα ἔγκλημα } ἔχοντα.

Ac 23:30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν {Ν μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ♦ ἔσεσθαι } ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔξαυτῆς ἔπειμψα πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ {Ν τὰ ♦ [τὰ] } πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἐρρωσο. {Ν Ἐρρωσο ♦ - }

Ac 23:31 ¶ Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς {Ν τῆς ♦ - } νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

Ac 23:32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἔάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι {Ν πορεύεσθαι ♦ ἀπέρχεσθαι } σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν•

Ac 23:33 οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

Ac 23:34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ {Ν ὁ ἡγεμών ♦ - } ἡγεμών, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας {Ν ἐπαρχίας ♦ ἐπαρχείας } ἐστίν, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

Ac 23:35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέν {Ν Ἐκέλευσέν τε αὐτὸν ♦ Κελεύσας } τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ Ἡρώδου {Ν Ἡρώδου φυλάσσεσθαι ♦ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι αὐτόν } φυλάσσεσθαι.

Ac 24:1 Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ♦ πρεσβυτέρων τινῶν } πρεσβυτέρων καὶ ὥρτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

Ac 24:2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων, ¶ Πολλῆς εἰρίνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων {Ν κατορθωμάτων ♦ διορθωμάτων } γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας,

Ac 24:3 πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

Ac 24:4 Ἰνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

Ac 24:5 Εύρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν, καὶ κινοῦντα στάσιν {Ν στάσιν ♦ στάσεις} πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἵρεσεως•

Ac 24:6 ὃς καὶ τὸ ιερὸν ἐπείρασεν βεβηλώσαι• ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν•

Ac 24:7²

Ac 24:8 παρ' οὖ δυνήσῃ, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὃν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

Ac 24:9 Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

Ac 24:10 ¶ Ἀπεκρίθη δὲ {Ν δὲ ♦ τε} ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν, ¶ Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὅντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον {Ν εὐθυμότερον ♦ εὐθύμως} τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι,

Ac 24:11 δυναμένου σου γνῶναι {Ν γνῶναι ♦ ἐπιγνῶναι} ὅτι οὐ πλείους εἰσίν μοι ἡμέραι δεκαδύο, {Ν δεκαδύο ♦ δώδεκα} ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν {Ν ἐν ♦ εἰς} Ἱερουσαλήμ•

Ac 24:12 καὶ οὕτε ἐν τῷ ιερῷ εὑρόν με πρός τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν {Ν ἐπισύστασιν ♦ ἐπίστασιν} ποιοῦντα ὄχλου, οὕτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὕτε κατὰ τὴν πόλιν.

Ac 24:13 Οὕτε {Ν οὔτε ♦ οὐδὲ} παραστῆσαι με {Ν με δύνανται ♦ δύνανται σοι} δύνανται περὶ ὃν νῦν {Ν νῦν ♦ νυνὶ} κατηγοροῦσίν μου.

Ac 24:14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὄδον ἦν λέγουσιν αἴρεσιν, οὕτως λατρεύω τῷ πατρῷ ωθεῶ, πιστεύων πᾶσιν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφήταις {Ν προφήταις ♦ ἐν τοῖς προφήταις} γεγραμμένοις•

Ac 24:15 ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, {Ν νεκρῶν ♦ -} δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

Ac 24:16 Ἐν τούτῳ δὲ {Ν δὲ ♦ καὶ} αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχων {Ν ἔχων ♦ ἔχειν} πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ παντός.

Ac 24:17 Δι! ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγενόμην {Ν παρεγενόμην ♦ -} ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου καὶ {Ν καὶ ♦ παρεγενόμην καὶ} προσφοράς•

² 6 δὲ καὶ τὸ ιερὸν ἐπείρασεν βεβηλώσαι• ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν• καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἥθελήσαμεν κρίναι. 7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγεν, 8 κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ {Β σοῦ♦ ♦ σέ•} παρ' οὖ δυνήσῃ, αὐτὸς ἀνακρίνας, περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὃν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

Ac 24:18 ἐν οἵς {Ν οἵς ♦ αῖς } εὑρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἵερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ δὲ ἀπὸ } τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι•

Ac 24:19 οὓς δεῖ {Ν δεῖ ♦ ἔδει } ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρός με. {Ν με ♦ ἐμέ }

Ac 24:20 Ὡς αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, τί εὑρον ἐν {Ν ἐν ἐμοὶ ♦ - } ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου,

Ac 24:21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, ἥς ἔκραξα {Ν ἔκραξα ἔστως ἐν αὐτοῖς ♦ ἔκεκραξα ἐν αὐτοῖς ἔστως } ἔστως ἐν αὐτοῖς, ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' {Ν ύφ' ♦ ἐφ' } ὑμῶν.

Ac 24:22 ¶ Ἀκούσας {Ν Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς ♦ Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φῆλιξ } δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνεβάλετο αὐτούς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπών, {Ν εἰπών ♦ εἰπας } Ὄταν Λυσίας ὁ χιλίαρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς•

Ac 24:23 διαταξάμενός τε {Ν τε τῷ ♦ τῷ } τῷ ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν {Ν τὸν Παῦλον ♦ αὐτὸν } Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ιδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν Ἡ {Ν Ἡ προσέρχεσθαι ♦ - } προσέρχεσθαι αὐτῷ.

Ac 24:24 ¶ Μετὰ δὲ ἡμέρας τινάς, παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ {Ν γυναικὶ ♦ ιδιᾳ γυναικὶ } οὕσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως. {Ν πίστεως ♦ Ἰησοῦν πίστεως }

Ac 24:25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, {Ν ἔσεσθαι ♦ - } ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη, Τὸν οὖν ἔχον πορεύουσαν καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε•

Ac 24:26 ἄμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως {Ν ὅπως λύσῃ αὐτὸν ♦ - } λύσῃ αὐτόν• διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμόμενος ὡμίλει αὐτῷ.

Ac 24:27 Διετίας δὲ πληρωθείσης, ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον• θέλων τε χάριτας {Ν χάριτας ♦ χάριτα } καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Ac 25:1 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, {Ν ἐπαρχίᾳ ♦ ἐπαρχείᾳ } μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

Ac 25:2 Ἐνεφάνισαν δὲ {Ν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς ♦ τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς } αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

Ac 25:3 αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

Ac 25:4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν {Ν ἐν Καισαρείᾳ ♦ εἰς Καισάρειαν } Καισαρείᾳ, ἔαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

Ac 25:5 Οἱ οὖν δυνατοὶ {Ν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν φησίν ♦ ἐν ὑμῖν φησίν δυνατοὶ } ἐν ὑμῖν, φησίν, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, {Ν τούτῳ ♦ ἄτοπον } κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

Ac 25:6 ¶ Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους {Ν πλείους ♦ οὐ πλείους ὅκτω } ἥ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

Ac 25:7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ {Ν οἱ ♦ αὐτὸν οἱ } ἀπὸ Ιεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα {Β αἰτιώματα ♦ αἰτιάματα } φέροντες {Ν φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου ♦ καταφέροντες } κατὰ τοῦ Παύλου, ἢ οὐκ ἵσχυον ἀποδεῖξαι,

Ac 25:8 ἀπολογουμένου {Ν ἀπολογουμένου αὐτοῦ ♦ τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου } αὐτοῦ ὅτι Οὕτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ιερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

Ac 25:9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς {Ν τοῖς Ἰουδαίοις θέλων ♦ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις } Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθὲὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν, Θέλεις εἰς Ιεροσόλυμα ἀναβάς, ἐκεὶ περὶ τούτων κρίνεσθαι {Ν κρίνεσθαι ♦ κριθῆναι } ἐπ' ἔμοῦ;

Ac 25:10 Εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστώς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι• Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκησα, ώς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

Ac 25:11 Εἴ μὲν γὰρ {Ν γὰρ ♦ οὖν } ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν• εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὃν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

Ac 25:12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι; Ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ac 25:13 ¶ Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι {Β ἀσπασάμενοι ♦ ἀσπασόμενοι } τὸν Φῆστον.

Ac 25:14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβεν {Β διέτριβεν ♦ διέτριβον } {Ν διέτριβεν ♦ διέτριβον } ἐκεὶ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων, Ἀνήρ τίς ἐστιν καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος,

Ac 25:15 περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἰεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἵτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. {Ν δίκην ♦ καταδίκην }

Ac 25:16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἐστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινὰ ἄνθρωπον εἰς {Ν εἰς ἀπώλειαν ♦ - } ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγόρους, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Ac 25:17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ [αὐτῶν] } ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἔξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα•

Ac 25:18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον {Ν ἐπέφερον ♦ ἔφερον } ὥν ὑπενόουν {Ν ὑπενόουν ἐγώ ♦ ἐγώ ὑπενόουν πονηράν } ἐγώ,

Ac 25:19 ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἴδιας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

Ac 25:20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτου {Ν τούτου ♦ τούτων } ζήτησιν, ἔλεγον, εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, {Ν Ἱερουσαλήμ ♦ Ἱεροσόλυμα } κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων.

Ac 25:21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτόν, ἔως οὗ πέμψω {Ν πέμψω ♦ ἀναπέμψω } αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

Ac 25:22 Ἄγριππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη, {Ν ἔφη ♦ - } Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσαι. Ὁ {Ν 'Ο δέ ♦ - } δέ, Αὔριον, φησίν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

Ac 25:23 ¶ Τῇ οὖν ἐπαύριον, ἐλθόντος τοῦ Ἄγριππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σύν τε τοῖς {Ν τοῖς χιλιάρχοις ♦ χιλιάρχοις } χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἔξοχὴν οὖσιν {Ν οὖσιν ♦ - } τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστον, ἤχθη ὁ Παῦλος.

Ac 25:24 Καί φησιν ὁ Φῆστος, Ἄγριππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν {Ν πᾶν ♦ ἄπαν } τὸ πλῆθος τῶν Ιουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες {Ν ἐπιβοῶντες ♦ βοῶντες } μὴ δεῖν ζῆν {Ν ζῆν αὐτὸν ♦ αὐτὸν ζῆν } αὐτὸν μηκέτι.

Ac 25:25 Ἔγὼ δὲ καταλαβόμενος {Ν καταλαβόμενος ♦ κατελαβόμην } μηδὲν ἄξιον θανάτου {Ν θανάτου αὐτὸν ♦ αὐτὸν θανάτου } αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ {Ν καὶ ♦ - } αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν. {Ν πέμπειν αὐτόν ♦ πέμπειν }

Ac 25:26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἄγριππα, δπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι. {Ν σχῶ τι γράψαι ♦ σχῶ τί γράψω }

Ac 25:27 Ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Ac 26:1 Ἄγριππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ♦ περὶ } σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, {Ν ἀπελογεῖτο ἐκτείνας τὴν χεῖρα ♦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο } ἐκτείνας τὴν χεῖρα,

Ac 26:2 ¶ Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ιουδαίων, βασιλεῦ Ἄγριππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλων ἀπολογεῖσθαι {Ν ἀπολογεῖσθαι σῆμερον ♦ σῆμερον ἀπολογεῖσθαι } σῆμερον•

Ac 26:3 μάλιστα γνώστην ὅντα σὲ πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἡθῶν {Β ἡθῶν
♦ ἔθῶν } {Ν ἡθῶν ♦ ἔθῶν } τε καὶ ζητημάτων• διὸ δέομαί σου, {Ν σου ♦ - }
μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

Ac 26:4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν {Ν τὴν ἐκ [τὴν] ἐκ } ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ'
ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, {Ν Ἱεροσολύμοις ♦ τε
Ἱεροσολύμοις } ἵσασιν πάντες οἱ {Ν οἱ ♦ [οἱ] } Ἰουδαῖοι,

Ac 26:5 προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν
ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

Ac 26:6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς {Ν πρὸς ♦ εἰς } τοὺς πατέρας {Ν πατέρας ♦
πατέρας ἡμῶν } ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος,

Ac 26:7 εἰς ᾧ τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα καὶ ἡμέραν
λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι• περὶ ἣς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ {Ν βασιλεῦ
Ἀγρίππα ὑπὸ Ἰουδαίων ♦ ὑπὸ Ἰουδαίων βασιλεῦ } Ἀγρίππα, ὑπὸ Ἰουδαίων.

Ac 26:8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

Ac 26:9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου
δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι•

Ac 26:10 ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς {Ν πολλοὺς ♦ πολλούς τε }
τῶν ἀγίων ἐγὼ φυλακαῖς {Ν φυλακαῖς ♦ ἐν φυλακαῖς } κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν
ἀρχιερέων ἔξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

Ac 26:11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτούς,
ἡνάγκαζον βλασφημεῖν• περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἔως καὶ
εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

Ac 26:12 Ἐν οἷς καὶ {Ν καὶ πορευόμενος ♦ πορευόμενος } πορευόμενος εἰς τὴν
Δαμασκὸν μετ' ἔξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ {Ν παρὰ ♦ - } τῶν ἀρχιερέων,

Ac 26:13 ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν
λαμπρότητα τοῦ ἥλιου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

Ac 26:14 Πάντων δὲ {Ν δὲ ♦ τε } καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἥκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν {Ν λαλοῦσαν πρός με καὶ λέγουσαν ♦ λέγουσαν πρός με } πρός με καὶ
λέγουσαν τῇ Ἐβραΐδι διαλέκτῳ, Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι
πρὸς κέντρα λακτίζειν.

Ac 26:15 Ἐγὼ δὲ εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπα } Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ κύριος
εἶπεν } Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

Ac 26:16 Ἄλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου• εἰς τοῦτο γὰρ ὥφθην
σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὃν τε εἶδες {Ν εἶδες ♦ εἶδές [με] }
ῶν τε ὄφθήσομαί σοι,

Ac 26:17 ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν {Ν τῶν ♦ ἐκ τῶν } ἐθνῶν, εἰς οὓς
ἐγώ σε {Ν σε ἀποστέλλω ♦ ἀποστέλλω σε } ἀποστέλλω,

Ac 26:18 ἀνοίξαι ὁ φθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ὑποστρέψαι {Β ὑποστρέψαι ♦ ἐπιστρέψαι }
{Ν ὑποστρέψαι ♦ ἐπιστρέψαι } ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ
ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτὸὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ κλῆρον ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ.

Ac 26:19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὅπτασίᾳ,

Ac 26:20 ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ {Ν καὶ Ἱεροσολύμοις εἰς ♦ τε καὶ
Ἱεροσολύμοις } Ἱεροσολύμοις, εἰς πάσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς
ἐθνεσιν, ἀπαγγέλλων {Ν ἀπαγγέλλων ♦ ἀπήγγελον } μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν
ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ac 26:21 Ἐνεκα τούτων οἱ {Β οἱ Ἰουδαῖοι με ♦ με οἱ Ἰουδαῖοι } {Ν οἱ Ἰουδαῖοι με ♦ με
Ἰουδαῖοι } Ἰουδαῖοί με συλλαβόμενοι ἐν {Ν ἐν ♦ [δύντα] ἐν } τῷ ἰερῷ ἐπειρῶντο
διαχειρίσασθαι.

Ac 26:22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ {Ν παρὰ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ, ἄχρι τῆς
ἥμερας ταύτης ἔστηκα μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς
λέγων ὃν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς,

Ac 26:23 εὶς παθητὸς ὁ χριστός, εὶς πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει
καταγγέλλειν τῷ λαῷ {Ν λαῷ ♦ τε λαῷ } καὶ τοῖς ἐθνεσιν.

Ac 26:24 ¶ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογούμενου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἔφη,
{Ν ἔφη ♦ φησιν } Μαίνῃ, Παῦλε• τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει.

Ac 26:25 Ὁ δέ, Οὐ {Ν οὐ ♦ Παῦλος, οὐ } μαίνομαι, φησίν, κράτιστε Φῆστε, ἀλλὰ
ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ὥρματα ἀποφθέγγομαι.

Ac 26:26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεύς, πρὸς ὃν καὶ
παρρησιαζόμενος λαλῶ• λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τι {Ν τι ♦ [τι] } τούτων οὐ
πείθομαι οὐδέν• {Ν οὐδέν οὐ ♦ οὐθέν οὐ γάρ ἐστιν } οὐ γάρ ἐν γωνίᾳ
πεπραγμένον τοῦτο.

Ac 26:27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα δτι πιστεύεις.

Ac 26:28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, {Ν ἔφη ♦ - } Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις
Χριστιανὸν γενέσθαι. {Ν γενέσθαι ♦ ποιήσαι }

Ac 26:29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν, {Ν εἶπεν ♦ - } Εὔξαίμην ἀν τῷ θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ
καὶ ἐν πολλῷ {Ν πολλῷ ♦ μεγάλῳ } οὐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς
ἄκούοντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὅποιος κάγω {Ν κάγῳ ♦ καὶ ἐγώ }
εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.

Ac 26:30 ¶ Καὶ {Ν Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ ἀνέστη ♦ Ἀνέστη τε } ταῦτα εἰπόντος
αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμών, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι
αὐτοῖς•

Ac 26:31 καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἄλλήλους, λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ἄξιον {Ν ἄξιον ἢ δεσμῶν ♦ ἢ δεσμῶν ἄξιόν [τι] } ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Ac 26:32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ ἔφη, Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ac 27:1 Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώτας ἐκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίᾳ, σπείρης Σεβαστῆς.

Ac 27:2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες {Ν μέλλοντες πλεῖν ♦ μέλλοντι πλεῖν εἰς } πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνίχθημεν, ὅντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

Ac 27:3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα• φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα {Ν πορευθέντα ♦ πορευθέντι } ἐπιμελείας τυχεῖν.

Ac 27:4 Κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

Ac 27:5 Τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

Ac 27:6 Κάκει εύρῳν ὁ ἐκατόνταρχος {Ν ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης } πλοῖον Ἀλεξανδρίνον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Ac 27:7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην•

Ac 27:8 μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἥλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ὃ ἔγγὺς ἦν πόλις Λασαίᾳ.

Ac 27:9 ¶ Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὅντος ἥδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλούτου, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἥδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος

Ac 27:10 λέγων αὐτοῖς, Ἀνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

Ac 27:11 Ο δὲ ἐκατοντάρχης {Β ἐκατοντάρχης ♦ ἐκατόνταρχος } τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο {Ν ἐπείθετο μᾶλλον ♦ μᾶλλον ἐπείθετο } μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } Παύλου λεγομένοις.

Ac 27:12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἵ πλείους {Ν πλείους ♦ πλείονες } ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, {Ν κάκειθεν ♦

ἐκεῖθεν } εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον.

Ac 27:13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἀσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

Ac 27:14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμενος Εύροκλύδων• {N Εύροκλύδων ♦ Εύρακύλων }

Ac 27:15 συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

Ac 27:16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην {N κλαύδην μόλις ισχύσαμεν ♦ Καῦδα ισχύσαμεν μόλις } μόλις ισχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης•

Ac 27:17 ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον• φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτην {N Σύρτην ♦ Σύρτιν } ἐκπέσωσιν, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

Ac 27:18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο•

Ac 27:19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. {N ἐρρίψαμεν ♦ ἐρριψαν }

Ac 27:20 Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα {N πᾶσα ἐλπὶς ♦ ἐλπὶς πᾶσα } ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

Ac 27:21 Πολλῆς δὲ {N δὲ ♦ τε } ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, "Ἐδει μέν, ὥ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

Ac 27:22 Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν• ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμίᾳ ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

Ac 27:23 Παρέστη γάρ μοι ταύτη τῇ νυκτὶ ἄγγελος {N ἄγγελος ♦ - } τοῦ θεοῦ, οὐ εἰμι, ὥ καὶ λατρεύω, {N λατρεύω ♦ λατρεύω – ἄγγελος }

Ac 27:24 λέγων, Μὴ φοβοῦ, Παῦλε• Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι• καὶ ἴδού, κεχάρισταί σοι ὁ θεός πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ.

Ac 27:25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες• πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληται μοι.

Ac 27:26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

Ac 27:27 ¶ Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν•

Ac 27:28 καὶ βολίσαντες εὗρον ὄργυιὰς εἴκοσι• βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὄργυιὰς δεκαπέντε•

Ac 27:29 φοβούμενοί τε μῆπως {Ν μήπως εἰς ♦ μή που κατὰ } εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

Ac 27:30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώρας {Ν πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ♦ πρώρης ἀγκύρας μελλόντων } μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

Ac 27:31 εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐὰν μὴ οὖτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

Ac 27:32 Τότε οἱ {Ν οἱ στρατιώται ἀπέκοψαν ♦ ἀπέκοψαν οἱ στρατιώται } στρατιώται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴσασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

Ac 27:33 Ἀχρι δὲ οὗ ἡμελλεν {Β ἡμελλεν ♦ ἔμελλεν } {Ν ἡμελλεν ἡμέρα ♦ ἡμέρα ἡμελλεν } ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἄπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν {Ν μηδὲν ♦ μηθὲν } προσλαβόμενοι.

Ac 27:34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν {Ν προσλαβεῖν ♦ μεταλαβεῖν } τροφῆς τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει• οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρὶξ ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. {Ν πεσεῖται ♦ ἀπολεῖται }

Ac 27:35 Εἰπὼν {Ν Εἰπὼν ♦ Εἴπας } δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων• καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν.

Ac 27:36 Εὕθυμοι δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς.

Ac 27:37 Ἡμεν {Ν Ἡμεν ♦ Ἡμεθα } δὲ ἐν {Ν ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί ♦ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ } τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἔξ.

Ac 27:38 Κορεσθέντες δὲ τῆς {Β τῆς ♦ - } {Ν τῆς ♦ - } τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν.

Ac 27:39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον• κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβούλεύσαντο, {Ν ἐβούλεύσαντο εἰ δυνατόν ♦ ἐβούλεύοντο εἰ δύναιντο } εἰ δυνατόν, ἔξωσαι τὸ πλοῖον.

Ac 27:40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων• καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα {Ν ἀρτέμονα ♦ ἀρτέμωνα } τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

Ac 27:41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν {Ν ἐπώκειλαν ♦ ἐπέκειλαν } τὴν ναῦν• καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

Ac 27:42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ.

Ac 27:43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, {Ν ἐκατόνταρχος ♦ ἐκατοντάρχης } βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβῆν ἀπορρίψαντας {Ν ἀπορρίψαντας ♦ ἀπορίψαντας } πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἔξιέναι•

Ac 27:44 καὶ τοὺς λοιπούς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Ac 28:1 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν {Ν ἐπέγνωσαν ♦ ἐπέγνωμεν } ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Ac 28:2 Οἱ δὲ {Ν δὲ ♦ τε } βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν• ἀνάψαντες {Ν ἀνάψαντες ♦ ἄψαντες } γὰρ πυράν, προσελάθοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

Ac 28:3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, {Ν πλῆθος ♦ τι πλῆθος } καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἀπὸ } τῆς θέρμης διεξελθοῦσα {Β διεξελθοῦσα ♦ ἔξελθοῦσα } {Ν διεξελθοῦσα ♦ ἔξελθοῦσα } καθῆψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

Ac 28:4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον {Ν ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους ♦ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον } πρὸς ἀλλήλους, Πάντως φονεύς ἔστιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴσασεν.

Ac 28:5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας {Ν ἀποτινάξας ♦ ἀποτινάξαμενος } τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.

Ac 28:6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν• ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι {Ν μεταβαλλόμενοι ♦ μεταβαλόμενοι } ἔλεγον θεὸν {Ν θεὸν αὐτὸν εἶναι ♦ αὐτὸν εἶναι θεόν } αὐτὸν εἶναι.

Ac 28:7 ¶ Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὄνοματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἔζενισεν.

Ac 28:8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ {Ν δυσεντερία ♦ δυσεντερίω } συνεχόμενον κατακεῖσθαι• πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθών, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ιάσατο αὐτόν.

Ac 28:9 Τούτου οὖν {Ν οὖν ♦ δὲ } γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες {Ν ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ ♦ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας } ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο•

Ac 28:10 οὖς καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν ♦ τὰς χρείας } χρείαν.

Ac 28:11 ¶ Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἤχθημεν {Β ἤχθημεν ♦ ἀνήχθημεν } {Ν ἤχθημεν ♦ ἀνήχθημεν } ἐν πλοιῷ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

Ac 28:12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς•

Ac 28:13 ὅθεν περιελθόντες {Ν περιελθόντες ♦ περιελόντες } κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεράιοι ἥλθομεν εἰς Ποτιόλους•

Ac 28:14 οὐ εύρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημεν ἐπ' {Ν ἐπ' ♦ παρ'} αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά• καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἥλθομεν. {Ν ἥλθομεν ♦ ἥλθαμεν }

Ac 28:15 Κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἔξῆλθον {Ν ἔξῆλθον ♦ ἥλθαν } εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν• οὓς ιδών ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ θεῷ, ἔλαβεν θάρσος.

Ac 28:16 ¶ Ὅτε δὲ ἥλθομεν {Ν ἥλθομεν ♦ εἰσῆλθομεν } εἰς Ῥώμην, ὁ {Ν ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ ♦ - } ἐκατόνταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ• {Β στρατοπεδάρχῃ ♦ στρατοπεδάρχῳ } τῷ {Ν τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη ♦ ἐπετράπη τῷ Παύλῳ } δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

Ac 28:17 ¶ Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν {Ν τὸν Παῦλον ♦ αὐτὸν } Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους• συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγεν πρὸς αὐτούς, Ἀνδρες {Ν Ἀνδρες ἀδελφοί ἐγώ ♦ Ἐγώ ἄνδρες ἀδελφοί } ἀδελφοί, ἐγώ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων•

Ac 28:18 οἵτινες ἀνακρίναντες με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἴτιαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

Ac 28:19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἡναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι. {Ν κατηγορῆσαι ♦ κατηγορεῖν }

Ac 28:20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ύμᾶς ἵδεῖν καὶ προσλαλῆσαι• ἔνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι.

Ac 28:21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον, {Ν εἶπον ♦ εἶπαν } Ἡμεῖς οὕτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὕτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν.

Ac 28:22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἂ φρονεῖς• περὶ μὲν γὰρ τῆς αἵρεσεως ταύτης γνωστόν ἔστιν {Ν ἔστιν ἡμῖν ♦ ἡμῖν ἔστιν } ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

Ac 28:23 ¶ Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ᾧκον {Ν ἦκον ♦ ἥλθον } πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες• οἵς ἔξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,

πείθων τε αὐτοὺς τὰ {Ν τὰ ♦ - } περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἔως ἐσπέρας.

Ac 28:24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἡπίστουν.

Ac 28:25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὅντες πρὸς ἄλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ρῆμα ἐν, ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ἐλάλησεν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, {Ν ἡμῶν ♦ ὑμῶν }

Ac 28:26 λέγον, {Ν λέγον ♦ λέγων } Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπόν, Ἐκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε• καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

Ac 28:27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὥστὶν βαρέως ἥκουσαν, καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμψαν• μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὥστὶν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἰάσομαι {Β ἰάσομαι ♦ ἰάσωμαι } αὐτούς.

Ac 28:28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ {Ν τὸ ♦ τοῦτο τὸ } σωτήριον τοῦ θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

Ac 28:29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. {Ν - }

Ac 28:30 ¶ Ἔμεινεν {Ν Ἔμεινεν ♦ Ἐνέμεινεν } δὲ ὁ {Ν ὁ Παῦλος ♦ - } Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἴδιῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν,

Ac 28:31 κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας, ἀκωλύτως.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Ro 1:1 Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ,

Ro 1:2 ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις,

Ro 1:3 περὶ τοῦ νίου αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα,

Ro 1:4 τοῦ ὁρισθέντος νίου θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,

Ro 1:5 δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὄντος αὐτοῦ,

Ro 1:6 ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ χριστοῦ•

Ro 1:7 πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 1:8 ¶ Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ὑπὲρ ♦ περὶ } πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ro 1:9 Μάρτυς γάρ μού ἐστιν ὁ θεός, ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ νίου αὐτοῦ, ὃς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιοῦμαι,

Ro 1:10 πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴ πως ἥδη ποτὲ εὐόδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

Ro 1:11 Ἐπιποθῶ γάρ ιδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῷ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς,

Ro 1:12 τοῦτο δέ ἐστιν, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

Ro 1:13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς - καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο - ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

Ro 1:14 Ἔλλησίν τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί•

Ro 1:15 οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

Ro 1:16 Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ {Ν τοῦ χριστοῦ ♦ - } χριστοῦ δύναμις γάρ θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἔλληνι.

Ro 1:17 Δικαιοσύνη γάρ θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται, Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ro 1:18 ¶ Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὄργη θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων•

Ro 1:19 διότι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς• ὁ γὰρ {Ν γὰρ θεὸς ♦ θεὸς γὰρ } θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσεν.

Ro 1:20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοούμενα καθορᾶται, ἡ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους•

Ro 1:21 διότι γνόντες τὸν θεόν, οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, {Ν εὐχαρίστησαν ♦ ηὐχαρίστησαν } ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἢ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

Ro 1:22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν,

Ro 1:23 καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὅμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

Ro 1:24 ¶ Διὸ καὶ {Ν καὶ ♦ - } παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἔαυτοῖς• {Ν ἔαυτοῖς ♦ αὐτοῖς }

Ro 1:25 οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Ro 1:26 ¶ Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας• αἴ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν•

Ro 1:27 ὅμοίως τε {Β τε ♦ δε } καὶ οἱ ἄρρενες, {Ν ἄρρενες ♦ ἄρσενες } ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἔξεκαύθησαν ἐν τῇ ὄρεξι αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσιν τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἔαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

Ro 1:28 ¶ Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα,

Ro 1:29 πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, {Ν πορνείᾳ ♦ - } πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ• μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας• ψιθυριστάς,

Ro 1:30 καταλάλους, θεοστυγεῖς, ύβριστάς, ύπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

Ro 1:31 ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, {Ν ἀσπόνδους ♦ - } ἀνελεήμονας•

Ro 1:32 οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

Ro 2:1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὡς ἀνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων• ἐν ᾧ γάρ κρίνεις τὸν ἔτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, τὰ γάρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

Ro 2:2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστιν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

Ro 2:3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὡς ἀνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;

Ro 2:4 "Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

Ro 2:5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὄργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ {Ν καὶ δικαιοκρισίας ♦ δικαιοκρισίας} δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ,

Ro 2:6 ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ•

Ro 2:7 τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν, ζωὴν αἰώνιον•

Ro 2:8 τοῖς δὲ ἔξ έριθείας, καὶ ἀπειθοῦσιν μὲν {Ν μὲν ♦ - } τῇ ἀληθείᾳ πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς ἢν θυμὸς καὶ ὄργὴ ♦ ὄργὴ καὶ θυμός} καὶ ὄργὴ,

Ro 2:9 θλίψις καὶ στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἐλληνος•

Ro 2:10 δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἔργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίω τε πρῶτον καὶ Ἐλληνι•

Ro 2:11 οὐ γάρ ἐστιν προσωποληψία {Ν προσωποληψία ♦ προσωπολημψία} παρὰ τῷ θεῷ.

Ro 2:12 "Οσοι γάρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται• καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται•

Ro 2:13 οὐ γάρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ {Ν ἀκροαταὶ τοῦ ♦ ἀκροαταὶ} νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ {Ν τῷ ♦ [τῷ]} θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ {Ν ποιηταὶ τοῦ ♦ ποιηταὶ} νόμου δικαιωθήσονται.

Ro 2:14 "Οταν γάρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, {Ν ποιῇ ♦ ποιῶσιν} οὖτοι, νόμον μὴ ἔχοντες, ἔαυτοῖς εἰσιν νόμος•

Ro 2:15 οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἥτις καὶ ἀπολογούμένων,

Ro 2:16 ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ {Ν κρινεῖ ♦ κρίνει} ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} χριστοῦ.

Ro 2:17 ¶ Ὅτες {Ν Ὅτε ♦ Εἰ δὲ} σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ {Ν τῷ ♦ -} νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ,

Ro 2:18 καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου,

Ro 2:19 πέποιθάς τε σεαυτὸν ὄδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

Ro 2:20 παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

Ro 2:21 ὁ οὖν διδάσκων ἔτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

Ro 2:22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ιεροσυλεῖς;

Ro 2:23 Ὅτις ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις;

Ro 2:24 Τὸ γάρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς γέγραπται.

Ro 2:25 Περιτομὴ μὲν γάρ ὡφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἥτις, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

Ro 2:26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσσῃ, οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ οὐχ} ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

Ro 2:27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

Ro 2:28 Οὐ γάρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος ἐστιν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή.

Ro 2:29 ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι• οὐδὲ ἐπαίνος οὐκ ἔξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.

Ro 3:1 Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἥτις ἡ ὡφέλεια τῆς περιτομῆς;

Ro 3:2 Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον• πρῶτον μὲν γάρ {Ν γάρ ♦ [γάρ]} ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.

Ro 3:3 Τί γάρ εἰ ἡπίστησάν τινες; Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει;

Ro 3:4 Μὴ γένοιτο• γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθῆς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται, Ὅπως ἂν δικαιωθῆις ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς {Β νικήσῃς ♦ νικήσεις } {Ν νικήσῃς ♦ νικήσεις } ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ro 3:5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησιν, τί ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; - κατὰ ἄνθρωπον λέγω -

Ro 3:6 Μὴ γένοιτο• ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον;

Ro 3:7 Εἰ γάρ {Ν γάρ ♦ δὲ } ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι κἀγώ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι;

Ro 3:8 Καὶ μή - καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν - ὅτι Ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθά; Ὡν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστιν.

Ro 3:9 ¶ Τί οὖν; Προεχόμεθα; Οὐ πάντως• προητιασάμεθα γάρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑψ' ἀμαρτίαν εἶναι,

Ro 3:10 καθὼς γέγραπται {Β ὅτι ♦ - } ὅτι Οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἰς•

Ro 3:11 οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν•

Ro 3:12 πάντες ἔξεκλιναν, ἄμα ἡχρειώθησαν• {Ν ἡχρειώθησαν ♦ ἡχρεώθησαν } οὐκ ἔστιν ποιῶν {Ν ποιῶν ♦ ὁ ποιῶν } χρηστότητα, οὐκ {Ν οὐκ ἔστιν ἔως ♦ [οὐκ ἔστιν] ἔως } ἔστιν ἔως ἐνός•

Ro 3:13 τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν• ἴὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν•

Ro 3:14 ὃν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει•

Ro 3:15 ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα•

Ro 3:16 σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

Ro 3:17 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν•

Ro 3:18 οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Ro 3:19 ¶ Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ•

Ro 3:20 διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Διὰ γάρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.

Ro 3:21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν•

Ro 3:22 δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς πάντας καὶ {Ν καὶ ἐπὶ πάντας ♦ - } ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας• οὐ γάρ ἔστιν διαστολή•

Ro 3:23 πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ,

Ro 3:24 δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ro 3:25 ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον, διὰ τῆς {Ν τῆς πίστεως ♦ [τῆς] πίστεως } πίστεως, ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων,

Ro 3:26 ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ• πρὸς ἔνδειξιν {Ν ἔνδειξιν ♦ τὴν ἔνδειξιν } τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ ἐῖναι αὐτὸν δίκαιον καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

Ro 3:27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; Τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

Ro 3:28 Λογιζόμεθα οὖν {Ν οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ♦ γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει } πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

Ro 3:29 "H Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; Οὐχὶ δὲ {Ν δὲ ♦ - } καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν•

Ro 3:30 ἐπείπερ {Ν ἐπείπερ ♦ εἴπερ } εἶς ὁ θεός, δος δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως.

Ro 3:31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ νόμον ιστῶμεν. {Ν ιστῶμεν ♦ ιστάνομεν }

Ro 4:1 Τί οὖν ἔροῦμεν Ἀβραὰμ {Ν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εύρηκεναι ♦ εύρηκεναι Ἀβραὰμ τὸν προπάτορα ἡμῶν } τὸν πατέρα ἡμῶν εύρηκεναι κατὰ σάρκα;

Ro 4:2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν {Ν τὸν ♦ - } θεόν.

Ro 4:3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:4 Τῷ δὲ ἔργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα.

Ro 4:5 Τῷ δὲ μὴ ἔργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:6 Καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὥς ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων,

Ro 4:7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἄμαρτίαι.

Ro 4:8 Μακάριος ἀνὴρ ὁ {Ν ὁ ♦ οὐ} οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἄμαρτίαν.

Ro 4:9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομήν, ἥ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι {Ν ὅτι ♦ - } Ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:10 Πῶς οὖν ἔλογίσθη; Ἐν περιτομῇ ὅντι, ἥ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ•

Ro 4:11 καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ• εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ {Ν καὶ αὐτοῖς τῇ ♦ [καὶ] αὐτοῖς [τῇ]} αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην•

Ro 4:12 καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἵχνεσιν τῆς πίστεως {Ν πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ ♦ ἐν ἀκροβυστίᾳ πίστεως} τῆς ἐν τῇ {Β τῇ ♦ -- } ἀκροβυστίᾳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Ro 4:13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἥ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

Ro 4:14 Εἴ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία•

Ro 4:15 ὁ γὰρ νόμος ὄργὴν κατεργάζεται• οὐ γὰρ {Ν γὰρ οὐκ ♦ δὲ οὐκ} οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις.

Ro 4:16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὃς ἔστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν -

Ro 4:17 καθὼς γέγραπται ὅτι Πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε - κατέναντι οὐ ἐπίστευσεν θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκρούς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

Ro 4:18 "Ος παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον, Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

Ro 4:19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ {Ν οὐ ♦ - } κατενόησεν τὸ ἔαυτοῦ σῶμα ἥδη {Ν ἥδη ♦ [ἥδη]} νενεκρωμένον - ἐκατονταέτης που ὑπάρχων - καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας•

Ro 4:20 εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ,

Ro 4:21 καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἔστιν καὶ ποιῆσαι.

Ro 4:22 Διὸ καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ]} ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ro 4:23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ•

Ro 4:24 ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἵς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

Ro 4:25 δοκεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Ro 5:1 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν {Β ἔχομεν ♦ ἔχωμεν} πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ro 5:2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ {Ν τῇ πίστει ♦ [τῇ πίστει]} πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ᾧ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.

Ro 5:3 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται,

Ro 5:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα•

Ro 5:5 ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

Ro 5:6 Ἔτι γὰρ χριστός, ὃντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ {Ν κατὰ ♦ ἔτι κατὰ} καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν.

Ro 5:7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται• ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾶ ἀποθανεῖν.

Ro 5:8 Συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὃντων ἡμῶν χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν.

Ro 5:9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὄργης.

Ro 5:10 Εἴ γὰρ ἔχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ•

Ro 5:11 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Ro 5:12 ¶ Διὰ τοῦτο, ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ὃ πάντες ἡμαρτον -

Ro 5:13 ἄχρι γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ• ἀμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὃντος νόμου.

Ro 5:14 Ἐλλ' {Ν Ἐλλ' ♦ Ἐλλὰ } ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως {Β Μωϋσέως ♦ Μωσέως } καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὄμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὃς ἐστιν τύπος τοῦ μέλλοντος.

Ro 5:15 Ἐλλ' οὐχ ως τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.

Ro 5:16 Καὶ οὐχ ως δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δώρημα• τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἔξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

Ro 5:17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 5:18 Ὅρα οὖν ως δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

Ro 5:19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἀμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

Ro 5:20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα• οὐδὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις•

Ro 5:21 ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Ro 6:1 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένομεν {Β Ἐπιμένομεν ♦ Ἐπιμένωμεν = Ἐπιμενοῦμεν } {Ν Ἐπιμένομεν ♦ Ἐπιμένωμεν } τῇ ἀμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

Ro 6:2 Μή γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Ro 6:3 Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

Ro 6:4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον• ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

Ro 6:5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὄμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα•

Ro 6:6 τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἐνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ•

Ro 6:7 ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.

Ro 6:8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ•

Ro 6:9 εἰδότες ὅτι χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει• θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

Ro 6:10 "Ο γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ• ὁ δὲ ζῆ, ζῇ τῷ θεῷ.

Ro 6:11 Οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἔαυτοὺς νεκροὺς {Ν νεκροὺς μὲν εἶναι ♦ [εἶναι] νεκροὺς μὲν } μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ {Ν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ♦ - } κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 6:12 ¶ Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ {Ν αὐτῇ ἐν ♦ - } ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ•

Ro 6:13 μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ• ἀλλὰ παραστήσατε ἔαυτοὺς τῷ θεῷ ὡς {Ν ὡς ♦ ὡσεὶ } ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ.

Ro 6:14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει• οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπὸ χάριν.

Ro 6:15 ¶ Τί οὖν; Ἀμαρτήσομεν, {Ν Ἀμαρτήσομεν ♦ Ἀμαρτήσωμεν } ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

Ro 6:16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ παριστάνετε ἔαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε ὁ ὑπακούετε, ἢτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

Ro 6:17 Χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἡτε δοῦλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς•

Ro 6:18 ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

Ro 6:19 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν• ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἀγιασμόν.

Ro 6:20 "Οτε γὰρ δοῦλοι ἡτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἡτε τῇ δικαιοσύνῃ.

Ro 6:21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἵς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

Ro 6:22 Νῦν δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.

Ro 6:23 Τὰ γὰρ ὄψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 7:1 Ὡς ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί - γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ - ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

Ro 7:2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

Ro 7:3 Ἀρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἔτερῳ• ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἔτερῳ.

Ro 7:4 Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἔθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἔτερῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ.

Ro 7:5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

Ro 7:6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐνῷ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

Ro 7:7 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἴ μὴ διὰ νόμου• τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἥδειν, εἴ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, Οὐκ ἐπιθυμήσεις•

Ro 7:8 ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν• χωρὶς γὰρ νόμου ἀμαρτία νεκρά.

Ro 7:9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ• ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἀμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον•

Ro 7:10 καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωήν, αὕτη εἰς θάνατον•

Ro 7:11 ἡ γὰρ ἀμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

Ro 7:12 Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἄγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

Ro 7:13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν {Ν γέγονεν ♦ ἐγένετο} θάνατος; Μὴ γένοιτο. Ἐλλὰ ἡ ἀμαρτία, ἵνα φανῆ ἀμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον - ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἀμαρτωλὸς ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

Ro 7:14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν• ἐγὼ δὲ σαρκικός {Ν σαρκικός ♦ σάρκινός} εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν.

Ro 7:15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω• οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο πράσσω• ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

Ro 7:16 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

Ro 7:17 Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτίᾳ.

Ro 7:18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ {Ν οὐχ εὑρίσκω ♦ οὔ} εύρισκω.

Ro 7:19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

Ro 7:20 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ἐγώ, {Ν ἐγώ τοῦτο ♦ [ἐγώ] τοῦτο} τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτίᾳ.

Ro 7:21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

Ro 7:22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

Ro 7:23 βλέπω δὲ ἔτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με {Β με ♦ με ἐν} {Ν με ♦ με ἐν} τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὅντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου.

Ro 7:24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

Ro 7:25 Εὐχαριστῶ {Ν Εὐχαριστῶ ♦ Χάρις δὲ} τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἔτοις οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοΐ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμαρτίᾳ.

Ro 8:1 Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ {Ν μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα ♦ -} κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

Ro 8:2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἡλευθέρωσέν με {Ν με ♦ σε} ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ro 8:3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἔαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν δόμοιώματι σαρκὸς ἀμαρτίας καὶ περὶ ἀμαρτίας κατέκρινεν τὴν ἀμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ·

Ro 8:4 ἴνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

Ro 8:5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος.

Ro 8:6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη·

Ro 8:7 διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν, τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται·

Ro 8:8 οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὅντες θεῶ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

Ro 8:9 Ὦμεῖς δὲ οὐκ ἔστε ἐν σαρκὶ, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

Ro 8:10 Εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἀμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

Ro 8:11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν {Ν Ἰησοῦν ♦ τὸν Ἰησοῦν } ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν {Ν τὸν ♦ - } χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ {Ν τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ♦ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος } ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν.

Ro 8:12 ¶ Ὅρα οὖν, ἀδελφοί, ὡφειλέται ἐσμέν, οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν•

Ro 8:13 εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν• εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

Ro 8:14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν {Ν εἰσιν υἱοὶ θεοῦ ♦ υἱοὶ θεοῦ εἰσιν } υἱοὶ θεοῦ.

Ro 8:15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ὧν κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

Ro 8:16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ•

Ro 8:17 εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι• κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ χριστοῦ• εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Ro 8:18 ¶ Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

Ro 8:19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται.

Ro 8:20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα, ἐπ' {Ν ἐπ' ἐλπίδι ♦ ἐφ' ἐλπίδι } ἐλπίδι•

Ro 8:21 ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθῆσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ.

Ro 8:22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

Ro 8:23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ {Ν καὶ ἡμεῖς ♦ ἡμεῖς καὶ } ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Ro 8:24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν• ἐλπὶς δὲ βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐλπίς• ὃ γὰρ βλέπει τις, τί {Ν τις τί καὶ ♦ τίς} καὶ ἐλπίζει;

Ro 8:25 Εἴ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

Ro 8:26 ¶ Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς {Ν ταῖς ἀσθενείαις ♦ τῇ ἀσθενείᾳ} ἀσθενείαις ἡμῶν• τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα {Ν προσευξόμεθα ♦ προσευξώμεθα} καθὸ δεῖ, οὐκ οἰδαμεν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ἡμῶν ♦ -} ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις•

Ro 8:27 ὃ δὲ ἐρευνῶν {Ν ἐρευνῶν ♦ ἐραυνῶν} τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἄγίων.

Ro 8:28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

Ro 8:29 "Οτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισεν συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς•

Ro 8:30 οὓς δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν• καὶ οὓς ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν• οὓς δὲ ἐδικαίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν.

Ro 8:31 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

Ro 8:32 "Ος γε τοῦ ιδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

Ro 8:33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαιῶν•

Ro 8:34 τίς ὁ κατακρίνων; {Ν κατακρίνων ♦ κατακρινῶν} Χριστὸς {Ν Χριστὸς ♦ χριστὸς [Ἰησοῦς]} ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ {Ν καὶ ἐγερθεὶς ♦ ἐγερθεὶς} ἐγερθεὶς, δος καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, δος καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

Ro 8:35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ; Θλίψις, ἥ στενοχωρία, ἥ διωγμός, ἥ λιμός, ἥ γυμνότης, ἥ κίνδυνος, ἥ μάχαιρα;

Ro 8:36 Καθὼς γέγραπται ὅτι "Ἐνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν• ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ro 8:37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

Ro 8:38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὕτε θάνατος οὕτε ζωὴ οὕτε ἄγγελοι οὕτε ἀρχαὶ οὕτε δυνάμεις {Ν δυνάμεις οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα ♦ ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα οὕτε δυνάμεις} οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα

Ro 8:39 οὕτε ὕψωμα οὕτε βάθος οὕτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ro 9:1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἀγίῳ,

Ro 9:2 ὅτι λύπη μοι ἔστιν μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου.

Ro 9:3 Εὔχόμην {Ν Εὔχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ♦ Ηὐχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ } γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα•

Ro 9:4 οἵτινές εἰσιν Ἰσραὴλῖται, ὧν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθῆκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,

Ro 9:5 ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων, θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ro 9:6 Οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ•

Ro 9:7 οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα• ἀλλ' Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.

Ro 9:8 Τοῦτο ἔστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

Ro 9:9 ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος, Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ νίός.

Ro 9:10 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν -

Ro 9:11 μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, {Ν κακόν ♦ φαῦλον} ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος,

Ro 9:12 ἐρρήθη {Ν ἐρρήθη ♦ ἐρρέθη} αὐτῇ ὅτι Ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

Ro 9:13 Καθὼς γέγραπται, Τὸν Ἰακὼβ ἡγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα.

Ro 9:14 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; Μὴ γένοιτο.

Ro 9:15 Τῷ γὰρ {Ν γὰρ Μωϋσῆς ♦ Μωϋσεῖ γὰρ } Μωϋσῆς {Β Μωϋσῆς ♦ Μωσῆς } λέγει, Ἐλεήσω ὃν ἄν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω {Ν οἰκτειρήσω ♦ οἰκτιρήσω } ὃν ἄν οἰκτείρω. {Ν οἰκτείρω ♦ οἰκτίρω }

Ro 9:16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος {Ν ἐλεοῦντος ♦ ἐλεῶντος } θεοῦ.

Ro 9:17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ ὅτι Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ro 9:18 Ἄρα οὖν δν θέλει ἐλεεῖ• δν δὲ θέλει σκληρύνει.

Ro 9:19 ¶ Ἐρεῖς οὖν {Ν οὖν μοι Τί ♦ μοι οὖν Τί [οὖν]} μοι, Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;

Ro 9:20 Μενοῦνγε, {Ν Μενοῦνγε ὡς ἄνθρωπε ♦ Ὡς ἄνθρωπε μενοῦνγε} ὡς ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; Μή ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, Τί με ἐποίησας οὕτως;

Ro 9:21 Ἡ οὐκ ἔχει ἔξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι δὲ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, δὲ εἰς ἀτιμίαν;

Ro 9:22 Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὄργιν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὄργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν•

Ro 9:23 καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύῃ ἐλέους, ἢ προτοίμασεν εἰς δόξαν,

Ro 9:24 οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν;

Ro 9:25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει, Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου• καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην.

Ro 9:26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὐ ἐρρήθη {Ν ἐρρήθη ♦ ἐρρέθη} αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.

Ro 9:27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ, Ἐὰν ἡ ὁ ἀριθμὸς τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα {Ν κατάλειμμα ♦ ὑπόλειμμα} σωθήσεται•

Ro 9:28 λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν {Ν ἐν δικαιοσύνῃ δτι λόγον συντετμημένον ♦ - } δικαιοσύνῃ• δτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ro 9:29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὥμοιώθημεν.

Ro 9:30 ¶ Τί οὖν ἐροῦμεν; “Οτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως•

Ro 9:31 Ἰσραὴλ δέ, διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης {Ν δικαιοσύνης οὐκ ♦ οὐκ} οὐκ ἔφθασεν.

Ro 9:32 Διὰ τί; “Οτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου• {Ν νόμου προσέκοψαν γὰρ ♦ προσέκοψαν} προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος,

Ro 9:33 καθὼς γέγραπται, Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου• καὶ πᾶς {Ν πᾶς ♦ - } ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

Ro 10:1 Ἀδελφοί, ή μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ή δέησις ή {Ν ή πρὸς ♦ πρὸς } πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ τοῦ {Ν τοῦ Ἰσραὴλ ἐστιν ♦ αὐτῶν } Ἰσραὴλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.

Ro 10:2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

Ro 10:3 Ἄγνοούντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἴδιαν δικαιοσύνην {Ν δικαιοσύνην ζητοῦντες ♦ [δικαιοσύνην] ζητοῦντες } ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.

Ro 10:4 Τέλος γὰρ νόμου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

Ro 10:5 Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ {Ν τοῦ ♦ [τοῦ]} νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ro 10:6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; - τοῦτ' ἐστιν χριστὸν καταγαγεῖν -

Ro 10:7 Ἡ, Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; - τοῦτ' ἐστιν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

Ro 10:8 Ἄλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ρήμα ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου• τοῦτ' ἐστιν τὸ ρήμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν•

Ro 10:9 ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἥγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ•

Ro 10:10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Ro 10:11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνθήσεται.

Ro 10:12 Οὐ γάρ ἐστιν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἐλληνος• ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

Ro 10:13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται.

Ro 10:14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται {Ν ἐπικαλέσονται ♦ ἐπικαλέσωνται } εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύουσιν {Ν πιστεύουσιν ♦ πιστεύσωσιν } οὐκ οὐκ ἥκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσιν {Ν ἀκούσουσιν ♦ ἀκούσωσιν } χωρὶς κηρύσσοντος;

Ro 10:15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν {Ν κηρύξουσιν ♦ κηρύξωσιν } ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν; Καθὼς γέγραπται, Ὡς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν {Ν τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην ♦ - } εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ {Ν τὰ ♦ [τὰ]} ἀγαθά.

Ro 10:16 ¶ Ἄλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει, Κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

Ro 10:17 Ἠρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος θεοῦ. {Ν θεοῦ ♦ χριστοῦ }

Ro 10:18 Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἡκουσαν; Μενοῦνγε• Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

Ro 10:19 Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ {Ν οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ ♦ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω} ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει, Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ ἐπ'} ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς.

Ro 10:20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, Εύρεθην τοῖς {Ν Εύρεθην ♦ Εύρεθην [ἐν]} ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.

Ro 10:21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Ro 11:1 Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο. Καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

Ro 11:2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. "Η οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; Ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων, {Ν λέγων ♦ - }

Ro 11:3 Κύριε, τὸὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν, καὶ {Ν καὶ τὰ ♦ τὰ} τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν• κάγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχήν μου.

Ro 11:4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.

Ro 11:5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

Ro 11:6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων• ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ {Ν Εἰ δὲ ἐξ ἔργων οὐκέτι ἐστὶν χάρις ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον ♦ - } δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶν χάρις• ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον.

Ro 11:7 Τί οὖν; "Ο ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν•

Ro 11:8 καθὼς γέγραπται, "Εδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὁ φθαλμὸς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὥτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἔως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Ro 11:9 Καὶ Δανὶδ λέγει, Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς•

Ro 11:10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον.

Ro 11:11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; Μὴ γένοιτο• ἀλλὰ τῷ αὐτῷ παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

Ro 11:12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸ ἡττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Ro 11:13 ¶ Ὦμην γὰρ {Ν γὰρ ♦ δὲ} λέγω τοῖς ἔθνεσιν. Ἐφ' ὅσον μέν {Ν μέν ♦ μὲν οὖν} εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω•

Ro 11:14 εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Ro 11:15 Εἰ γὰρ ή ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ή πρόσληψις, {Ν πρόσληψις ♦ πρόσλημψις} εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

Ro 11:16 Εἰ δὲ ή ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φύραμα• καὶ εἰ ή ρίζα ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι.

Ro 11:17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἔξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὡν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ {Ν καὶ τῆς ♦ τῆς} τῆς πιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένουν,

Ro 11:18 μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων• εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ή ρίζα σέ.

Ro 11:19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθησαν κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.

Ro 11:20 Καλῶς• τῇ ἀπιστίᾳ ἔξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας. Μὴ ὑψηλοφρόνει, {Ν ὑψηλοφρόνει ♦ ὑψηλὰ φρόνει} ἀλλὰ φοβοῦ•

Ro 11:21 εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως {Ν μήπως ♦ [μὴ πως]} οὐδέ σου φείσεται.

Ro 11:22 Ἰδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ• ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν• {Ν ἀποτομίαν ἐπὶ ♦ ἀποτομία ἐπὶ} ἐπὶ δὲ σὲ, χρηστότητα, {Ν χρηστότητα ἐὰν ἐπιμείνῃς ♦ χρηστότης θεοῦ ἐὰν ἐπιμένῃς} ἐὰν ἐπιμείνῃς τῇ χρηστότητι• ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

Ro 11:23 Καὶ {Ν Καὶ ἐκεῖνοι ♦ Κάκεῖνοι} ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσιν {Ν ἐπιμείνωσιν ♦ ἐπιμένωσιν} τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται• δυνατὸς γὰρ ὁ {Ν ὁ θεός ἐστιν ♦ ἐστιν ὁ θεὸς} θεός ἐστιν πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

Ro 11:24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἔξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι, οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἴδιᾳ ἐλαίᾳ;

Ro 11:25 ¶ Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ἥτε παρ' {Ν παρ' ♦ [παρ']} ἔσυτοῖς φρόνιμοι, ὅτι πώρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρι οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ•

Ro 11:26 καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται• καθὼς γέγραπται, Ἡξει ἐκ Σιὼν ὁ ὄρδυμενος, καὶ {Ν καὶ ἀποστρέψει ♦ ἀποστρέψει} ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβος.

Ro 11:27 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ¹ ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Ro 11:28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἔχθροὶ δι' ὑμᾶς• κατὰ δὲ τὴν ἐκλογήν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

Ro 11:29 Ἀμεταμέλητα γάρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ θεοῦ.

Ro 11:30 Ὡσπερ γάρ καὶ {Ν καὶ ♦ - } ὑμεῖς ποτὲ ἡπειθήσατε τῷ θεῷ, νῦν δὲ ἡλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ•

Ro 11:31 οὗτως καὶ οὗτοι νῦν ἡπειθησαν, τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει ἵνα καὶ αὐτοὶ ἡλεήθωσιν• {Ν ἐλεηθῶσιν ♦ [νῦν] ἐλεηθῶσιν }

Ro 11:32 συνέκλεισεν γάρ ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τοὺς πάντας ἡλεήσῃ.

Ro 11:33 ¶ Ὡ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. Ὡς ἀνεξερεύνητα {Ν ἀνεξερεύνητα ♦ ἀνεξεραύνητα } τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὄδοι αὐτοῦ.

Ro 11:34 Τίς γάρ ἔγνω νοῦν κυρίου; "Η τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;

Ro 11:35 "Η τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

Ro 11:36 Ὅτι ἔξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα• αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ro 12:1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἀγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν,

Ro 12:2 καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι {Β συσχηματίζεσθαι ♦ συσχηματίζεσθε } {Ν συσχηματίζεσθαι ♦ συσχηματίζεσθε } τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι {Β μεταμορφοῦσθαι ♦ μεταμορφοῦσθε } {Ν μεταμορφοῦσθαι ♦ μεταμορφοῦσθε } τῇ ἀνακαίνωσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, {Ν ὑμῶν ♦ - } εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

Ro 12:3 ¶ Λέγω γάρ, διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὅντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ¹ ὁ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ως ὁ θεὸς ἐμέρισεν μέτρον πίστεως.

Ro 12:4 Καθάπερ γάρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη {Ν μέλη πολλὰ ♦ πολλὰ μέλη } πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν•

Ro 12:5 οὗτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν χριστῷ, ὁ {Ν ὁ ♦ τὸ } δὲ καθ'¹ εἰς ἀλλήλων μέλη.

Ro 12:6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως•

Ro 12:7 εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ• εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ•

Ro 12:8 εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει• ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι• ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ• ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.

Ro 12:9 Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

Ro 12:10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι• τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι•

Ro 12:11 τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί• τῷ πνεύματι ζέοντες• τῷ κυρίῳ δουλεύοντες•

Ro 12:12 τῇ ἐλπίδι χαίροντες• τῇ θλίψει ὑπομένοντες• τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες•

Ro 12:13 τὰς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες• τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

Ro 12:14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς• {Ν ὑμᾶς ♦ [ὑμᾶς]} εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταράσθε.

Ro 12:15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ {Ν καὶ ♦ - } κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

Ro 12:16 Τὸ αὔτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἔαυτοῖς.

Ro 12:17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ro 12:18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἔξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

Ro 12:19 Μὴ ἔαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὄργῃ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος.

Ro 12:20 Ἐὰν {Ν Ἐὰν οὖν ♦ Ἄλλὰ ἐὰν } οὖν πεινᾶ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν• τοῦτο γάρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Ro 12:21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Ro 13:1 Πᾶσα ψυχὴ ἔξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω• οὐ γάρ ἐστιν ἔξουσία εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὖσαι ἔξουσίαι {Ν ἔξουσίαι ὑπὸ τοῦ ♦ ὑπὸ } ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

Ro 13:2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἔξουσίᾳ, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν• οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἔαυτοῖς κρίμα λήψονται. {Ν λήψονται ♦ λήμψονται }

Ro 13:3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶν φόβοις τῶν {Ν τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀλλὰ τῶν κακῶν ♦ τῷ ἀγαθῷ ἔργῳ ἀλλὰ τῷ κακῷ } ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἔξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

Ro 13:4 Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστίν σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆις, φοβοῦ• οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ• Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὁργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι.

Ro 13:5 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε• λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

Ro 13:7 Ἀπόδοτε οὖν {Ν οὖν ♦ - } πᾶσιν τὰς ὀφειλάς• τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον• τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος• τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον• τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμήν.

Ro 13:8 ¶ Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν {Ν ἀγαπᾶν ἀλλήλους ♦ ἀλλήλους ἀγαπᾶν } ἀλλήλους• ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἔτερον, νόμιον πεπλήρωκεν.

Ro 13:9 Τὸ γάρ, Οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, {Β κλέψεις ♦ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις } οὐκ ἐπιθυμήσεις, καὶ εἴ τις ἐτέρα ἐντολή, ἐν τούτῳ {Ν τούτῳ τῷ λόγῳ ♦ τῷ λόγῳ τούτῳ } τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν {Ν ἐν τῷ ♦ [ἐν τῷ] } τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Ro 13:10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἔργαζεται• πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

Ro 13:11 ¶ Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς {Ν ἡμᾶς ἥδη ♦ ἥδη ὑμᾶς } ἥδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι• νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

Ro 13:12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἥγγικεν• ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ {Ν καὶ ἐνδυσώμεθα ♦ ἐνδυσώμεθα [δέ] } ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

Ro 13:13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ.

Ro 13:14 Ἄλλ' {Ν Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ } ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε, εἰς ἐπιθυμίας.

Ro 14:1 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

Ro 14:2 Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

Ro 14:3 Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἔξουθενείτω, καὶ {Ν καὶ ὁ ♦ ὁ δὲ } ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω• ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

Ro 14:4 Σὺ τίς εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἴδιῳ κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει.
Σταθήσεται δέ• δυνατὸς {Ν δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θεὸς ♦ δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος} γάρ ἐστιν
ὁ θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ro 14:5 "Ος μὲν κρίνει {Ν μὲν ♦ μὲν [γὰρ]} ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν." Εκαστος ἐν τῷ ἴδιῳ νοῦ πληροφορείσθω.

Ro 14:6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ φρονεῖ• καὶ {Ν καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν
κυρίῳ οὐ φρονεῖ ♦ - } ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων
κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ• καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ.

Ro 14:7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἔαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἔαυτῷ ἀποθνήσκει.

Ro 14:8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν• ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ
ἀποθνήσκομεν• ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν.

Ro 14:9 Εἰς τοῦτο γὰρ χριστὸς καὶ {Ν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη ♦ ἀπέθανεν }
ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ro 14:10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; "Ἡ καὶ σὺ τί ἔξουθενεῖς τὸν
ἀδελφόν σου; Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ χριστοῦ. {Ν χριστοῦ ♦
θεοῦ }

Ro 14:11 Γέγραπται γάρ, Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος• ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ
πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσεται τῷ θεῷ.

Ro 14:12 Ἀρα οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν]} ἔκαστος ἡμῶν περὶ ἔαυτοῦ λόγον δώσει τῷ {Ν
τῷ θεῷ ♦ [τῷ θεῷ]} θεῷ.

Ro 14:13 ¶ Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν• ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ
μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον.

Ro 14:14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ• {Ν
αὐτοῦ ♦ ἔαυτοῦ} εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

Ro 14:15 Εἰ δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ} διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ
ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρῶματι σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὓς χριστὸς
ἀπέθανεν.

Ro 14:16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν•

Ro 14:17 οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ
δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Ro 14:18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις {Ν τούτοις ♦ τούτῳ} δουλεύων τῷ χριστῷ εὐάρεστος
τῷ θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

Ro 14:19 Ἀρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς
ἀλλήλους.

Ro 14:20 Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.

Ro 14:21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐνῷ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ {Ν ἡ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ ♦ - } σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ.

Ro 14:22 Σὺ πίστιν ἔχεις; {Ν ἔχεις ♦ [ῆν] ἔχεις } Κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Μακάριος δὲ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐνῷ δοκιμάζει.

Ro 14:23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτίᾳ ἐστίν.

Ro 14:24 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένου, {Ν - }

Ro 14:25 φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰώνιου θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, {Ν - }

Ro 14:26 μόνῳ σοφῷ θεῷ, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, ὥς ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνας. Ἀμήν. {Ν - }

Ro 15:1 Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

Ro 15:2 Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

Ro 15:3 Καὶ γάρ ὁ χριστὸς οὐχ ἔαυτῷ ἡρεσεν, ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον {Ν ἐπέπεσον ♦ ἐπέπεσαν } ἐπ' ἐμέ.

Ro 15:4 Ὅσα γάρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, {Ν προεγράφη ἵνα ♦ ἐγράφη ἵνα } ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

Ro 15:5 Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ χριστὸν Ἰησοῦν•

Ro 15:6 ἵνα ὄμοιθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ro 15:7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς, {Β ὑμᾶς ♦ ἡμᾶς } εἰς δόξαν θεοῦ. {Ν θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ }

Ro 15:8 Λέγω δέ, {Ν δέ χριστὸν Ἰησοῦν ♦ γάρ χριστὸν } χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιώσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων•

Ro 15:9 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται, Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσιν, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

Ro 15:10 Καὶ πάλιν λέγει, Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ro 15:11 Καὶ πάλιν, Αἰνεῖτε τὸν {Ν τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ♦ πάντα τὰ ἔθνη τὸν κύριον } κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε {Ν ἐπαινέσατε ♦ ἐπαινεσάτωσαν } αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ro 15:12 Καὶ πάλιν Ὡσαΐας λέγει, "Εσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρχειν ἔθνῶν• ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

Ro 15:13 Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος ἀγίου.

Ro 15:14 ¶ Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, {Ν γνώσεως ♦ [τῆς] γνώσεως } δυνάμενοι καὶ ἄλλους {Ν ἄλλους ♦ ἄλλήλους } νουθετεῖν.

Ro 15:15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, {Ν ἀδελφοί ♦ - } ἀπὸ μέρους, ὃς ἐπαναμιμήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ,

Ro 15:16 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἵνα γένηται ὁ προσφορὰ τῶν ἔθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Ro 15:17 Ἐχω οὖν καύχησιν {Ν καύχησιν ♦ [τὴν] καύχησιν } ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν.

Ro 15:18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν {Ν λαλεῖν τι ♦ τι λαλεῖν } τι ὧν οὐ κατειργάσατο χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

Ro 15:19 ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ• {Ν θεοῦ ♦ [θεοῦ] } ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ•

Ro 15:20 οὕτως δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὀνομάσθη χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλοτριον θεμέλιον οἰκοδομῶ•

Ro 15:21 ἀλλά, καθὼς γέγραπται, Οἵς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὁψονται• καὶ οἵ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν.

Ro 15:22 ¶ Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς•

Ro 15:23 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασιν τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν,

Ro 15:24 ὡς ἐὰν {Ν ἐὰν πορεύωμαι ♦ ἂν πορεύωμαι } πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι {Ν ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ♦ - } πρὸς ὑμᾶς• ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

Ro 15:25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.

Ro 15:26 Εὔδόκησαν γάρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ro 15:27 Εὔδόκησαν γάρ, καὶ ὁφειλέται αὐτῶν {Ν αὐτῶν εἰσιν ♦ εἰσὶν αὐτῶν } εἰσιν. Εἴ γάρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὁφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

Ro 15:28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ -} Σπανίαν.

Ro 15:29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ {Ν τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ♦ -} εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Ro 15:30 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, {Ν ἀδελφοί ♦ [ἀδελφοί]} διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν·

Ro 15:31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα {Ν ἵνα ἡ ♦ ἡ } ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται {Ν γένηται τοῖς ἀγίοις ♦ τοῖς ἀγίοις γένηται } τοῖς ἀγίοις·

Ro 15:32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω {Ν ἔλθω ♦ ἔλθων } πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ {Ν καὶ ♦ -} συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

Ro 15:33 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμήν.

Ro 16:1 Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὓσαν διάκονον {Ν διάκονον ♦ [καὶ] διάκονον } τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς•

Ro 16:2 ἵνα αὐτὴν προσδέξῃσθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ὅ ἀν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι• καὶ γάρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἐμοῦ ♦ ἐμοῦ αὐτοῦ } ἐμοῦ.

Ro 16:3 ¶ Ἀσπάσασθε Πρίσκαν {Β Πρίσκαν ♦ Πρίσκιλλαν } καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

Ro 16:4 οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἵς οὐκ ἔγω μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνῶν•

Ro 16:5 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας {Ν Ἀχαΐας ♦ Ἀσίας } εἰς χριστόν.

Ro 16:6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, {Ν Μαριάμ ♦ Μαρίαν } ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. {Ν ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς }

Ro 16:7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν {Ν γεγόνασιν ♦ γέγοναν } ἐν χριστῷ.

Ro 16:8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν {Ν Ἀμπλίαν ♦ Ἀμπλιάτον } τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ.

Ro 16:9 Ἀσπάσασθε Ούρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.

Ro 16:10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

Ro 16:11 Ἀσπάσασθε Ἡρῳδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ.

Ro 16:12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκπίασεν ἐν κυρίῳ.

Ro 16:13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔμοι.

Ro 16:14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμᾶν, {Ν Ἐρμᾶν Πατρόβαν Ἐρμῆν ♦ Ἐρμῆν Πατροβάν Ἐρμᾶν } Πατρόβαν, Ἐρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.

Ro 16:15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὁλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἀγίους.

Ro 16:16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ {Ν τοῦ ♦ πᾶσαι τοῦ } χριστοῦ.

Ro 16:17 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας• καὶ ἐκκλίνατε {Ν ἐκκλίνατε ♦ ἐκκλίνετε } ἀπ' αὐτῶν.

Ro 16:18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ ♦ - } χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ• καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἔξαπατῶσιν τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

Ro 16:19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω {Ν Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν θέλω ♦ Ἐφ' ὑμῖν οὖν χαίρω θέλω } οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν• θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν {Ν μὲν ♦ - } εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

Ro 16:20 Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ - } μεθ' ὑμῶν.

Ro 16:21 ¶ Ἀσπάζονται {Ν Ἀσπάζονται ♦ Ἀσπάζεται } ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

Ro 16:22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν, ἐν κυρίῳ.

Ro 16:23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς {Ν τῆς ἐκκλησίας ὅλης ♦ ὅλης τῆς ἐκκλησίας } ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. {Ν ἀδελφός ♦ ἀδελφός + [14.24-26] }

Ro 16:24 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμήν.
{Ν - }

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α

1Cn 1:1 Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

1Cn 1:2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἀγίοις, σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε {Ν τε ♦ -} καὶ ἡμῶν•

1Cn 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Cn 1:4 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

1Cn 1:5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλούτισθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,

1Cn 1:6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν•

1Cn 1:7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Cn 1:8 δὲς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἔως τέλους, ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ. {Ν χριστοῦ ♦ [χριστοῦ]}

1Cn 1:9 Πιστὸς ὁ θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ νίου αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1Cn 1:10 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὄνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἢ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἢτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοΐ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

1Cn 1:11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.

1Cn 1:12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἔκαστος ὑμῶν λέγει, Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, Ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, Ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, Ἐγὼ δὲ χριστοῦ.

1Cn 1:13 Μεμέρισται ὁ χριστός; Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

1Cn 1:14 Εὐχαριστῶ τῷ {Ν τῷ θεῷ ♦ [τῷ θεῷ]} θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον•

1Cn 1:15 ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. {Ν ἐβάπτισα ♦ ἐβαπτίσθητε}

1Cn 1:16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον• λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

1Cn 1:17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εὐαγγελίζεσθαι• οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ.

1Cn 1:18 ¶ Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρίᾳ ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν.

1Cn 1:19 Γέγραπται γάρ, Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

1Cn 1:20 Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰώνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεός τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; {Ν κόσμου τούτου ♦ κόσμου }

1Cn 1:21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεός διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

1Cn 1:22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον {Ν σημεῖον ♦ σημεῖα } αἴτοῦσιν, καὶ Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν•

1Cn 1:23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλησιν {Ν Ἑλλησιν ♦ ἔθνεσιν } δὲ μωρίαν•

1Cn 1:24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησιν, χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν.

1Cn 1:25 Ὄτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἴσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. {Ν ἴσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν ♦ ἴσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων }

1Cn 1:26 ¶ Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοί κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς•

1Cn 1:27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τοὺς {Ν τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ ♦ καταισχύνῃ τοὺς σοφούς } σοφοὺς καταισχύνῃ• καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἴσχυρά•

1Cn 1:28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἔξουθενημένα ἔξελέξατο ὁ θεός, καὶ {Ν καὶ τὰ μὴ ♦ τὰ μὴ } τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ•

1Cn 1:29 ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

1Cn 1:30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν {Ν ἡμῖν σοφίᾳ ♦ σοφίᾳ ἡμῖν } σοφία ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἀγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις•

1Cn 1:31 ἵνα, καθὼς γέγραπται, Ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

1Cn 2:1 Κάγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἥλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἥ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον {Ν μαρτύριον ♦ μυστήριον } τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ {Ν τοῦ εἰδέναι τι ♦ τι εἰδέναι } εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

1Cn 2:3 Καὶ {Ν Καὶ ἐγὼ ♦ Κἀγὼ } ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

1Cn 2:4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς {Ν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ♦ πειθοῦ[ς] σοφίας [λόγοις] } ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως•

1Cn 2:5 ᾧ πίστις ὑμῶν μὴ ἥτις ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.

1Cn 2:6 ¶ Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις• σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰώνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου, τῶν καταργουμένων•

1Cn 2:7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν {Ν σοφίαν θεοῦ ♦ θεοῦ σοφίαν } θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν•

1Cn 2:8 ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰώνος τούτου ἔγνωκεν• εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἄν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν•

1Cn 2:9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, "Ἄ όφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἀ τοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

1Cn 2:10 Ἡμῖν δὲ ὁ {Ν ὁ θεὸς ἀπεκάλυψεν ♦ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς } θεὸς ἀπεκάλυψεν διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ• {Ν αὐτοῦ ♦ - } τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, {Ν ἐρευνᾷ ♦ ἐραυνᾷ } καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, {Ν οἶδεν εἰ ♦ ἔγνωκεν εἰ } εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ.

1Cn 2:12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ᾧ πειθοῦμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν.

1Cn 2:13 Ἀ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος ἀγίου, {Ν ἀγίου ♦ - } πνευματικοῖς πνευματικά συγκρίνοντες.

1Cn 2:14 Ψυχικὸς δὲ ἀνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ• μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

1Cn 2:15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν {Ν μὲν ♦ [τὰ] } πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

1Cn 2:16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν χριστοῦ ἔχομεν.

1Cn 3:1 Καὶ {Ν Καὶ ἐγώ ♦ Κάγω } ἐγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἡδυνήθην ὑμῖν {Ν ὑμῖν λαλῆσαι ♦ λαλῆσαι ὑμῖν } λαλῆσαι ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, {Ν σαρκικοῖς ♦ σαρκίνοις } ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ.

1Cn 3:2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ {Ν καὶ ♦ - } οὐ βρῶμα• οὕπω γὰρ ἐδύνασθε, ἀλλ' οὕτε {Ν οὔτε ♦ οὐδὲ } ἔτι νῦν δύνασθε•

1Cn 3:3 ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε• ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ {Ν καὶ διχοστασίᾳ ♦ - } διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

1Cn 3:4 "Οταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἔτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐχὶ {Ν οὐχὶ σαρκικοί ♦ οὐκ ἄνθρωποι } σαρκικοί ἐστε;

1Cn 3:5 Τίς {Ν Τίς οὖν ἐστιν Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλώς, ἀλλ' ἡ ♦ Τί οὖν ἐστιν Ἀπολλώς, τί δέ ἐστιν Παῦλος } οὖν ἐστιν Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλώς, ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν;

1Cn 3:6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλώς ἐπότισεν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ θεὸς ηὔξανεν.

1Cn 3:7 "Ωστε οὕτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι, οὕτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός.

1Cn 3:8 'Ο φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν• ἔκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται {Ν λήψεται ♦ λήμψεται } κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

1Cn 3:9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί• θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

1Cn 3:10 ¶ Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, {Ν τέθεικα ♦ θέηκα } ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. "Ἐκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

1Cn 3:11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστιν Ἰησοῦς χριστός.

1Cn 3:12 Εἴ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον {Ν τοῦτον ♦ - } χρυσόν, ἀργυρόν, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

1Cn 3:13 ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται• ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται• καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὅποιόν ἐστιν τὸ πῦρ δοκιμάσει. {Ν δοκιμάσει ♦ [αὐτὸ] δοκιμάσει }

1Cn 3:14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει {Ν μένει ♦ μενεῖ } ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήψεται. {Ν λήψεται ♦ λήμψεται }

1Cn 3:15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται• αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

1Cn 3:16 ¶ Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

1Cn 3:17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός• ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἄγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

1Cn 3:18 ¶ Μηδεὶς ἔαυτὸν ἔξαπατάτω• εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰώνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

1Cn 3:19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. Γέγραπται γάρ, Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

1Cn 3:20 Καὶ πάλιν, Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι.

1Cn 3:21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις• πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν,

1Cn 3:22 εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλώς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωή, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα• πάντα ὑμῶν ἐστιν, {Ν ἐστιν ♦ - }

1Cn 3:23 ὑμεῖς δὲ χριστοῦ, χριστὸς δὲ θεοῦ.

1Cn 4:1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ.

1Cn 4:2 "Ο {Ν "Ο δὲ ♦ Ὃδε } δὲ λοιπόν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εύρεθῇ.

1Cn 4:3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστὸν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.

1Cn 4:4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαί• ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν.

1Cn 4:5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἔως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν• καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

1Cn 4:6 ¶ Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ {Ν Ἀπολλὼ ♦ Ἀπολλῶν } δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ {Ν ὁ γέγραπται φρονεῖν ♦ ἡ γέγραπται } γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

1Cn 4:7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις ὁ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

1Cn 4:8 Ἡδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἥδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε• καὶ ὅφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

1Cn 4:9 Δοκῶ γὰρ ὅτι {Ν ὅτι ὁ ♦ ὁ } ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους• ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις.

1Cn 4:10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ• ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί• ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

1Cn 4:11 Ἀχρι τῆς ὕρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν,
{Ν γυμνητεύομεν ♦ γυμνιτεύομεν} καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,

1Cn 4:12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσίν• λοιδορούμενοι
εὐλογοῦμεν• διωκόμενοι ἀνεχόμεθα•

1Cn 4:13 βλασφημούμενοι {Ν βλασφημούμενοι ♦ δυσφημούμενοι} παρακαλοῦμεν•
ώς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἔως ἄρτι.

1Cn 4:14 ¶ Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ
νουθετῶ. {Ν νουθετῶ ♦ νουθετῶ[ν]}

1Cn 4:15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς
πατέρας• ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

1Cn 4:16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

1Cn 4:17 Διὰ τοῦτο ἔπειμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστιν τέκνον {Ν τέκνον μου ♦ μου
τέκνον} μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου
τὰς ἐν χριστῷ, {Ν χριστῷ ♦ χριστῷ [Ἰησοῦ]} καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ
διδάσκω.

1Cn 4:18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες.

1Cn 4:19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ
γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

1Cn 4:20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

1Cn 4:21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε
πραότητος; {Ν πραότητος ♦ πραΐτητος}

1Cn 5:1 "Ολας ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἥτις οὐδὲ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, {Ν ὀνομάζεται ♦ - } ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς
ἔχειν.

1Cn 5:2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα
ἔξαρθῇ {Ν ἔξαρθῃ ♦ ἀρθῇ} ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. {Ν ποιήσας ♦
πράξας}

1Cn 5:3 Ἔγὼ μὲν γὰρ ὡς {Ν ὡς ἀπὼν ♦ ἀπὼν} ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ
πνεύματι, ἥδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον,

1Cn 5:4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν {Ν ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ συναχθέντων ♦
[ἡμῶν] Ἰησοῦ συναχθέντων} Ἰησοῦ χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ
πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, {Ν δυνάμει τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ}

1Cn 5:5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὅλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. {Ν Ἰησοῦ ♦ - }

1Cn 5:6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

1Cn 5:7 Ἐκκαθάρατε τὴν {Β τὴν ♦ οὖν τὴν } παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾖτε νέον φύραμα, καθώς ἔστε ἄζυμοι. Καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ἡμῶν ♦ - } ἡμῶν ἐτύθη χριστός•

1Cn 5:8 ὥστε ἔορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

1Cn 5:9 ¶ Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις•

1Cn 5:10 καὶ {Ν καὶ οὐ ♦ οὐ } οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ {Ν ἢ ἄρπαξιν ♦ καὶ ἄρπαξιν } ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις• ἐπεὶ ὀφείλετε {Ν ὀφείλετε ♦ ὀφείλετε } ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἔξελθεῖν.

1Cn 5:11 Νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ• τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

1Cn 5:12 Τί γάρ μοι καὶ {Ν καὶ ♦ - } τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

1Cn 5:13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. Καὶ {Ν Καὶ ἔξαρεῖτε ♦ Ἐξάρατε } ἔξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἔξι ὑμῶν αὐτῶν.

1Cn 6:1 Τολμᾶτε τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἔτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;

1Cn 6:2 Οὐκ {Ν Οὐκ ♦ Ἡ οὐκ } οἴδατε ὅτι οἱ ἄγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἔστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

1Cn 6:3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; Μήτι γε βιωτικά;

1Cn 6:4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἔξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

1Cn 6:5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Οὔτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς {Ν σοφὸς οὐδὲ εἶς ♦ οὐδεὶς σοφός } οὐδὲ εἶς, ὃς δυνήσεται διακρīναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

1Cn 6:6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

1Cn 6:7 Ἡδη μὲν οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν] } ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἔαυτῶν. Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; Διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

1Cn 6:8 Ἐλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα {Ν ταῦτα ♦ τοῦτο } ἀδελφούς.

1Cn 6:9 "Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν {Ν βασιλείαν θεοῦ ♦ θεοῦ βασιλείαν } θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; Μὴ πλανᾶσθε• οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται,

1Cn 6:10 οὔτε πλεονέκται, {Ν πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε ♦ κλέπται οὔτε πλεονέκται οὐ } οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν θεοῦ οὐ {Ν οὐ κληρονομήσουσιν ♦ κληρονομήσουσιν } κληρονομήσουσιν.

1Cn 6:11 Καὶ ταῦτα τινες ἥτε• ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, {Ν Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ } καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

1Cn 6:12 ¶ Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει• πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἔγω ἔξουσιασθήσομαι ὑπό τίνος.

1Cn 6:13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν• ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι.

1Cn 6:14 ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἥγειρεν καὶ ἡμᾶς ἔξεγερεῖ διὰ τῆς δύναμεως αὐτοῦ.

1Cn 6:15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ ἔστιν; Ἀρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

1Cn 6:16 Οὐκ {Β οὐκ ♦ "Ἡ οὐκ } {Ν οὐκ ♦ ["Ἡ] οὐκ } οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἔστιν; Ἐσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

1Cn 6:17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἐν πνεύμα ἔστιν.

1Cn 6:18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἀμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἔστιν• ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει.

1Cn 6:19 "Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἀγίου πνεύματός ἔστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ; Καὶ οὐκ ἔστε ἔαυτῶν,

1Cn 6:20 ἡγοράσθητε γάρ τιμῆς• δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ {Ν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἄτινά ἔστιν τοῦ θεοῦ ♦ - } ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἄτινά ἔστιν τοῦ θεοῦ.

1Cn 7:1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, {Ν μοι ♦ - } καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι.

1Cn 7:2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω.

1Cn 7:3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὄφειλομένην {Ν ὄφειλομένην εὔνοιαν ♦ ὄφειλὴν } εὔνοιαν ἀποδίδότω• ὅμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ.

1Cn 7:4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ὁ ♦ ἀλλὰ ὁ } ὁ ἀνὴρ• ὅμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἔξουσιάζει, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ἡ ♦ ἀλλὰ ἡ } ἡ γυνὴ.

1Cn 7:5 Μή ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἀν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, ἵνα σχολάζητε {Ν σχολάζητε ♦ σχολάσητε } τῇ {Ν τῇ νηστείᾳ καὶ ♦ - } νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸς συνέρχησθε, {Ν συνέρχησθε ♦ ἡτε } ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

1Cn 7:6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

1Cn 7:7 Θέλω γάρ {Ν γάρ ♦ δὲ } πάντας ἀνθρώπους εἶναι ώς καὶ ἐμαυτόν• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔκαστος ἰδίου χάρισμα ἔχει {Ν χάρισμα ἔχει ♦ ἔχει χάρισμα } ἐκ θεοῦ, δις μὲν οὕτως, δις {Ν δις μὲν οὕτως, δις ♦ δις μὲν οὕτως, δις } δὲ οὕτως.

1Cn 7:8 ¶ Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ - } ἐὰν μείνωσιν ώς κάγω.

1Cn 7:9 Εἴ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν• κρεῖσσον {Ν κρεῖσσον ♦ κρείττον } γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

1Cn 7:10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι•

1Cn 7:11 ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω - καὶ ἀνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

1Cn 7:12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγώ {Ν ἐγὼ λέγω ♦ λέγω ἐγώ } λέγω, οὐχ ὁ κύριος• εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ {Ν αὐτὴ ♦ αὐτη } συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

1Cn 7:13 Καὶ γυνὴ ἥτις {Ν ἥτις ♦ εἴ τις } ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ οὗτος } συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. {Ν αὐτόν ♦ τὸν ἄνδρα }

1Cn 7:14 Ἡγίασται γάρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί• {Ν ἀνδρί ♦ ἀδελφῷ } ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἄγια ἐστιν.

1Cn 7:15 Εἴ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις• ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς {Ν ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς } ὁ θεός.

1Cn 7:16 Τί γάρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; "Η τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

1Cn 7:17 Εἴ μὴ ἐκάστῳ ώς ἐμέρισεν ὁ θεός, {Ν θεός ♦ κύριος } ἔκαστον ώς κέκληκεν ὁ κύριος, {Ν κύριος ♦ θεός } οὕτως περιπατείτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

1Cn 7:18 Περιτεμημένος τις ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ {Ν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη ♦ ἀκροβυστίᾳ κέκληται τις} τις ἐκλήθη; Μὴ περιτεμνέσθω.

1Cn 7:19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν εστιν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν εστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ.

1Cn 7:20 Ἔκαστος ἐν τῇ κλήσει ἦται ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

1Cn 7:21 Δοῦλος ἐκλήθης; Μή σοι μελέτω• ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

1Cn 7:22 Ὁ γάρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν• ὁμοίως καὶ {Ν καὶ ♦ -} ὁ ἐλεύθερος κληθείς, δοῦλός εστιν χριστοῦ.

1Cn 7:23 Τιμῆς ἡγοράσθητε• μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

1Cn 7:24 Ἔκαστος ἐν ὧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ.

1Cn 7:25 ¶ Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ᾔχω• γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεγμένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι.

1Cn 7:26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

1Cn 7:27 Δέδεσαι γυναικί; Μὴ ζήτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; Μὴ ζήτει γυναῖκα.

1Cn 7:28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, {Ν γήμης ♦ γαμήσης} οὐχ ἥμαρτες• καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν. Θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι• ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

1Cn 7:29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος• τὸ {Ν τὸ λοιπόν ἐστιν ♦ ἐστίν• τὸ λοιπόν} λοιπόν ἐστιν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὕσιν•

1Cn 7:30 καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες• καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες• καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες•

1Cn 7:31 καὶ οἱ χρώμενοι τῷ {Ν τῷ κόσμῳ τούτῳ ♦ τὸν κόσμον} κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι• παράγει γάρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

1Cn 7:32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσει {Ν ἀρέσει ♦ ἀρέσῃ} τῷ κυρίῳ.

1Cn 7:33 ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει {Ν ἀρέσει ♦ ἀρέσῃ} τῇ γυναικί.

1Cn 7:34 Μεμέρισται {Ν Μεμέρισται καὶ ♦ καὶ μεμέρισται. Καὶ } καὶ ἡ γυνὴ καὶ {Ν καὶ ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος ♦ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος } ἡ παρθένος. Ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ

τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι {Ν σώματι καὶ ♦ τῷ σώματι καὶ τῷ } καὶ πνεύματι• ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει {Ν ἀρέσει ♦ ἀρέσῃ } τῷ ἀνδρί.

1Cn 7:35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον {Ν συμφέρον ♦ σύμφορον } λέγω• οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσεδρον {Ν εὐπρόσεδρον ♦ εὐπάρεδρον } τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.

1Cn 7:36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὁφείλει γίνεσθαι, δὲ θέλει ποιείτω οὐχ ἀμαρτάνει• γαμείτωσαν.

1Cn 7:37 "Ος δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος {Ν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ ♦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραῖος } ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἔξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ {Ν καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ ♦ ἰδίᾳ καρδίᾳ } αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ. {Ν ποιεῖ ♦ ποιήσει }

1Cn 7:38 Ὡστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων {Ν ὁ ἐκγαμίζων ♦ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον } καλῶς ποιεῖ• ὁ {Ν ὁ δὲ ♦ καὶ ὁ } δὲ μὴ {Ν μὴ ἐκγαμίζων ♦ μὴ γαμίζων } ἐκγαμίζων κρείσσον {Ν κρείσσον ποιεῖ ♦ κρείσσον ποιήσει } ποιεῖ.

1Cn 7:39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ {Ν νόμῳ ♦ - } ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνήρ αὐτῆς ἐὰν δὲ καὶ {Ν καὶ ♦ - } κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἔστιν ὥς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ.

1Cn 7:40 Μακαριωτέρα δέ ἔστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην• δοκῶ δὲ κάγῳ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

1Cn 8:1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

1Cn 8:2 Εἰ δέ {Ν δέ ♦ - } τις δοκεῖ εἰδέναι {Ν εἰδέναι ♦ ἐγνωκέναι } τι, οὐδέπω {Ν οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκεν ♦ οὐπω ἔγνω } οὐδὲν ἔγνωκεν καθὼς δεῖ γνῶναι•

1Cn 8:3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

1Cn 8:4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεός ἔτερος {Ν ἔτερος ♦ - } εἰ μὴ εῖς.

1Cn 8:5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ {Β γῆς ♦ τῆς γῆς } γῆς• ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί.

1Cn 8:6 ἀλλ' ἡμῖν εἶς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν• καὶ εἶς κύριος Ἰησοῦς χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

1Cn 8:7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις• τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει {Ν συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἔως ἄρτι ♦ συνηθείᾳ ἔως ἄρτι τοῦ εἰδώλου } τοῦ εἰδώλου ἔως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενής οὖσα μολύνεται.

1Cn 8:8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησιν {Ν παρίστησιν ♦ παραστήσει } τῷ θεῷ• οὕτε γάρ {Ν γάρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν οὕτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα ♦ ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὕτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν } ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὕτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

1Cn 8:9 Βλέπετε δὲ μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως } ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. {Ν ἀσθενοῦσιν ♦ ἀσθενέσιν }

1Cn 8:10 Ἐὰν γάρ τις ἵδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὅντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

1Cn 8:11 Καὶ {Ν Καὶ ἀπολεῖται ♦ Ἀπόλλυται γάρ } ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς {Ν ἀδελφὸς ἐπὶ ♦ ἐν } ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, {Ν γνώσει ♦ γνώσει ὁ ἀδελφὸς } δι' ὃν χριστὸς ἀπέθανεν;

1Cn 8:12 Οὗτως δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς χριστὸν ἀμαρτάνετε.

1Cn 8:13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

1Cn 9:1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; {Ν ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; ♦ ἐλεύθερος; Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; } Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν χριστὸν {Ν χριστὸν ♦ - } τὸν κύριον ἡμῶν ἐώρακα; {Ν ἐώρακα ♦ ἐόρακα } Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ;

1Cn 9:2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἴμι• ἡ γάρ σφραγὶς τῆς {Ν τῆς ἐμῆς ♦ μου τῆς } ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν κυρίῳ.

1Cn 9:3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη {Ν αὕτη ἔστιν ♦ ἔστιν αὕτη } ἔστιν.

1Cn 9:4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; {Ν πιεῖν ♦ πεῖν }

1Cn 9:5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

1Cn 9:6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } μὴ ἐργάζεσθαι;

1Cn 9:7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ {Ν ἐκ τοῦ καρποῦ ♦ τὸν καρπὸν } τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει;

1Cn 9:8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ - } καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; {Ν λέγει ♦ οὐ λέγει }

1Cn 9:9 Ἐν γάρ τῷ Μωϋσέως {Β Μωϋσέως ♦ Μωσέως } νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις {Ν φιμώσεις ♦ κημώσεις } βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ;

1Cn 9:10 "Η δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' {Ν ἐπ' ἐλπίδι
δόφείλει ♦ δόφείλει ἐπ' ἐλπίδι } ἐλπίδι δόφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριῶν, καὶ ὁ ἀλοῶν
τῆς {Ν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι ♦ ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν } ἐλπίδος αὐτοῦ
μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι.

1Cn 9:11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ
σαρκικὰ θερίσομεν;

1Cn 9:12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἔξουσίας {Ν ἔξουσίας ὑμῶν ♦ ὑμῶν ἔξουσίας } ὑμῶν
μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἔξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ
πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν {Ν ἐγκοπήν τινα ♦ τινα ἐγκοπήν } τινα δῶμεν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ.

1Cn 9:13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ιερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ {Ν ἐκ ♦ [τὰ] ἐκ } τοῦ ιεροῦ
ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες {Ν προσεδρεύοντες ♦ παρεδρεύοντες }
τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

1Cn 9:14 Οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ
τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

1Cn 9:15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ {Ν οὐδενὶ ἐχρησάμην ♦ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ } ἐχρησάμην
τούτων• οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί• καλὸν γάρ μοι
μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα {Ν ἵνα τις κενώσῃ ♦ οὐδεὶς κενώσει } τις
κενώσῃ.

1Cn 9:16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα• ἀνάγκη γάρ μοι
ἐπίκειται• οὐαὶ δέ {Ν δέ ♦ γάρ } μοι ἔστιν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. {Ν μὴ
εὐαγγελίζωμαι ♦ μὴ εὐαγγελίσωμαι }

1Cn 9:17 Εἰ γὰρ ἐκῶν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω• εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν
πεπίστευμαι.

1Cn 9:18 Τίς οὖν μοί {Ν μοί ♦ μού } ἔστιν ὁ μισθός; Ἰνα εὐαγγελιζόμενος
ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ {Ν τοῦ χριστοῦ ♦ - } χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ
καταχρήσασθαι τῇ ἔξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

1Cn 9:19 Ἐλεύθερος γὰρ ὧν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς
πλείονας κερδήσω.

1Cn 9:20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω•
τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα {Ν ὡς ὑπὸ νόμον ♦ ὡς ὑπὸ νόμον μὴ ὧν αὐτὸς ὑπὸ²
νόμον } τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω•

1Cn 9:21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνομος, μὴ ὧν ἀνομος θεῷ {Ν θεῷ ♦ θεοῦ } ἀλλ'
ἔννομος χριστῷ, {Ν χριστῷ ♦ χριστοῦ } ἵνα κερδήσω {Ν κερδήσω ♦ κερδάνω τοὺς }
ἀνόμους.

1Cn 9:22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς {Ν ὡς ♦ - } ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς
κερδήσω. Τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ {Ν τὰ ♦ - } πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

1Cn 9:23 Τοῦτο {Ν τοῦτο ♦ Πάντα} δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

1Cn 9:24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτως τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

1Cn 9:25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται• ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

1Cn 9:26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως• οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων•

1Cn 9:27 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως, {Ν μήπως ♦ μή πως} ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

1Cn 10:1 Οὐ θέλω δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ} ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἥσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,

1Cn 10:2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο {Ν ἐβαπτίσαντο ♦ ἐβαπτίσθησαν} ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ,

1Cn 10:3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸν βρῶμα {Ν βρῶμα πνευματικὸν ♦ πνευματικὸν βρῶμα} πνευματικὸν ἔφαγον,

1Cn 10:4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸν πόμα {Ν πόμα πνευματικὸν ἔπιον ♦ πνευματικὸν ἔπιον πόμα} πνευματικὸν ἔπιον• ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας• ἡ δὲ {Ν δὲ πέτρα ♦ πέτρα δὲ} πέτρα ἦν ὁ χριστός.

1Cn 10:5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὑδόκησεν ὁ θεός• κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

1Cn 10:6 Ταῦτα δὲ τύποι ήμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

1Cn 10:7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν ὕσπερ γέγραπται, Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, {Ν πιεῖν ♦ πεῖν} καὶ ἀνέστησαν παίζειν.

1Cn 10:8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον {Ν ἔπεσον ἐν ♦ ἔπεσαν} ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες.

1Cn 10:9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χριστόν, καθὼς καί {Ν καὶ τινες ♦ τινες} τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο. {Ν ἀπώλοντο ♦ ἀπώλλυντο}

1Cn 10:10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς {Ν καθὼς καί ♦ καθάπερ} καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὄλοθρευτοῦ.

1Cn 10:11 Ταῦτα δὲ πάντα {Ν πάντα τύποι συνέβαινον ♦ τυπικῶς συνέβαινεν} τύποι συνέβαινον ἐκεῖνοις• ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. {Ν κατήντησεν ♦ κατήντηκεν}

1Cn 10:12 Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

1Cn 10:13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος• πιστὸς δὲ ὁ θεός,
ὅς οὐκ ἔάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ
πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν ♦ ὑπενεγκεῖν}
ὑπενεγκεῖν.

1Cn 10:14 ¶ Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. {Ν
εἰδωλολατρείας ♦ εἰδωλολατρίας}

1Cn 10:15 Ὡς φρονίμοις λέγω, κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.

1Cn 10:16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ {Ν τοῦ
αἵματος τοῦ χριστοῦ ἔστιν ♦ ἔστιν τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ} τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ
ἔστιν; Τὸν ἄρτον δὲ κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνίᾳ τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ἔστιν;

1Cn 10:17 Ὅτι εἶς ἄρτος, ἐν σῶμα, οἱ πολλοί ἐσμεν• οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς
ἄρτου μετέχομεν.

1Cn 10:18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα• οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ οὐχ} οἱ ἐσθίοντες
τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν;

1Cn 10:19 Τί οὖν φημι; Ὅτι εἴδωλόν {Ν εἴδωλόν ♦ εἰδωλόθυτόν} τί ἔστιν; "Η ὅτι
εἰδωλόθυτόν {Ν εἰδωλόθυτόν ♦ εἴδωλόν} τί ἔστιν;

1Cn 10:20 Ἀλλ' ὅτι ἂ θύει {Ν θύει τὰ ἔθνη δαιμονίοις θύει ♦ θύουσιν δαιμονίοις} τὰ
ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῷ• οὐ {Ν θεῷ ♦ θεῷ [θύουσιν]} θέλω δὲ ὑμᾶς
κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

1Cn 10:21 Οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων• οὐ
δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

1Cn 10:22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; Μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμέν;

1Cn 10:23 ¶ Πάντα μοι {Ν Πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει Πάντα μοι ἔξεστιν ♦
Πάντα ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει Πάντα ἔξεστιν}, ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα
συμφέρει. Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

1Cn 10:24 Μηδεὶς τὸ ἔαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἐτέρου ἔκαστος. {Ν ἔκαστος ♦
-}

1Cn 10:25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ
τὴν συνείδησιν•

1Cn 10:26 Τοῦ γὰρ {Ν γὰρ κυρίου ♦ κυρίου γὰρ} κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς.

1Cn 10:27 Εἰ δέ {Ν δέ ♦ -} τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι,
πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

1Cn 10:28 Ἐὰν δέ τις ύμÎν εἴπῃ, Τοῦτο εἰδωλόθυτόν {Ν εἰδωλόθυτόν ♦ ιερόθυτόν } ἔστιν, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν• Τοῦ {Ν Τοῦ γάρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ♦ - } γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

1Cn 10:29 Συνείδησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου• ἵνα {Ν ἵνα τί ♦ ινατί } τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

1Cn 10:30 Εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

1Cn 10:31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.

1Cn 10:32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε {Ν γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις ♦ καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε } καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ•

1Cn 10:33 καθὼς κάγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον, {Ν συμφέρον ♦ σύμφορον } ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν.

1Cn 11:1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγὼ χριστοῦ.

1Cn 11:2 ¶ Ἐπαινῶ δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί, {Ν ἀδελφοί ♦ - } ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ύμÎν τὰς παραδόσεις κατέχετε.

1Cn 11:3 Θέλω δὲ ύμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ χριστός ἔστιν• κεφαλὴ δὲ γυναικός, ὁ ἀνήρ• κεφαλὴ δὲ χριστοῦ, {Ν χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ } ὁ θεός.

1Cn 11:4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

1Cn 11:5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς• {Ν ἑαυτῆς ♦ αὐτῆς } ἐν γάρ ἔστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένη.

1Cn 11:6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω• εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

1Cn 11:7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὁφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλήν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων• γυνὴ {Ν γυνὴ ♦ ἡ γυνὴ } δὲ δόξα ἀνδρός ἔστιν.

1Cn 11:8 Οὐ γάρ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός•

1Cn 11:9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα•

1Cn 11:10 διὰ τοῦτο ὁφείλει ἡ γυνὴ ἔξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.

1Cn 11:11 Πλὴν οὕτε ἀνὴρ {Ν ἀνὴρ χωρὶς γυναικός οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός ♦ γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὕτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός } χωρὶς γυναικός, οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν κυρίῳ.

1Cn 11:12 Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ.

1Cn 11:13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε• πρέπον ἔστιν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι;

1Cn 11:14 Ἡ {Ν "Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις ♦ Οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ } οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμίᾳ αὐτῷ ἔστιν;

1Cn 11:15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἔστιν. Ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται. {Ν δέδοται ♦ δέδοται [αὐτῇ] }

1Cn 11:16 Εἴ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.

1Cn 11:17 ¶ Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον {Ν κρεῖττον ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον ♦ κρεῖσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον } ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.

1Cn 11:18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω.

1Cn 11:19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ {Ν οἱ ♦ [καὶ] οἱ } δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

1Cn 11:20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

1Cn 11:21 Ἔκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, δος δὲ μεθύει.

1Cn 11:22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν {Ν ὑμῖν εἴπω ♦ εἴπω ὑμῖν } εἴπω; Ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ ἐπαινῶ.

1Cn 11:23 Ἔγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὁ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο {Ν παρεδίδοτο ♦ παρεδίδετο } ἔλαβεν ἄρτον,

1Cn 11:24 καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν, Λάβετε, {Ν Λάβετε φάγετε ♦ - } φάγετε• τοῦτο μού ἔστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον• {Ν κλώμενον ♦ - } τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

1Cn 11:25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων, Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἔστιν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι• τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν {Ν ἂν ♦ ἐὰν } πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

1Cn 11:26 Ὁσάκις γὰρ ἂν {Ν ἀν ἐσθίητε ♦ ἐὰν ἐσθίητε } ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο {Ν τοῦτο ♦ - } πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρι οὗ ἂν {Ν ἀν ἔλθῃ ♦ ἔλθῃ } ἔλθῃ.

1Cn 11:27 Ὡστε δὲ ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον {Ν τοῦτο ♦ - } ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως {Ν ἀναξίως τοῦ κυρίου ♦ ἀναξίως } τοῦ κυρίου, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου.

1Cn 11:28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

1Cn 11:29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, {Ν ἀναξίως ♦ - } κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ {Ν τοῦ κυρίου ♦ - } κυρίου.

1Cn 11:30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

1Cn 11:31 Εἰ γὰρ {Ν γὰρ ♦ δὲ } ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

1Cn 11:32 Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ κυρίου {Ν κυρίου ♦ [τοῦ] κυρίου } παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

1Cn 11:33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

1Cn 11:34 Εἰ δέ {Ν δέ τις ♦ τις } τις πεινᾶ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω• ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπά, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

1Cn 12:1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

1Cn 12:2 Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἥτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἥγεσθε, ἀπαγόμενοι.

1Cn 12:3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν λέγει Ἀνάθεμα Ἰησοῦν• {Ν Ἰησοῦν καὶ ♦ Ἰησοῦς καὶ } καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον {Ν Κύριον Ἰησοῦν ♦ Κύριος Ἰησοῦς } Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίω.

1Cn 12:4 ¶ Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσίν, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα.

1Cn 12:5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσίν, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος.

1Cn 12:6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ - } θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

1Cn 12:7 Ἐκάστω δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

1Cn 12:8 Ὡι μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα•

1Cn 12:9 ἔτέρῳ δὲ {Ν δὲ πίστις ♦ πίστις} πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι• ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ιαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ {Ν ιαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ ♦ ιαμάτων ἐν τῷ ἐνὶ } πνεύματι•

1Cn 12:10 ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ {Ν δὲ προφητεία ἄλλῳ δὲ ♦ [δὲ] προφητεία ἄλλῳ [δὲ]} προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἔτέρῳ δὲ {Ν δὲ γένη ♦ γένη } γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν•

1Cn 12:11 πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἴδια ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

1Cn 12:12 ¶ Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστιν, καὶ μέλη ἔχει {Ν ᔁχει πολλά ♦ πολλὰ ἔχει } πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ {Ν τοῦ ἐνός ♦ - } ἐνός, πολλὰ δόντα, ἐν ἐστιν σῶμα• οὕτως καὶ ὁ χριστός.

1Cn 12:13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἑλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι• καὶ πάντες εἰς {Ν εἰς ἐν πνεῦμα ♦ ἐν πνεῦμα } ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

1Cn 12:14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος ἀλλὰ πολλά.

1Cn 12:15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ χείρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος• οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

1Cn 12:16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος• οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

1Cn 12:17 Εἰ δὲ τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ δὲ τὸ ἀκοή, ποῦ ἡ δοσφρηστις;

1Cn 12:18 Νυνὶ δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἔκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἡθέλησεν.

1Cn 12:19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

1Cn 12:20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

1Cn 12:21 Οὐ δύναται δὲ ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί, Χρείαν σου οὐκ ᔁχω• ἡ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσίν, Χρείαν ύμῶν οὐκ ᔁχω.

1Cn 12:22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖα ἔστιν•

1Cn 12:23 καὶ ἡ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν• καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὔσχημοσύνην περισσοτέραν ᔁχει•

1Cn 12:24 τὰ δὲ εὔσχήμονα ἡμῶν οὐ χρείαν ᔁχει• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὁ θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι {Ν ὑστεροῦντι ♦ ὑστερουμένῳ }

περισσοτέραν δοὺς τιμήν,

1Cn 12:25 ἵνα μὴ ἡ σχίσματα {Ν σχίσματα ♦ σχίσμα } ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν πέρι ἀλλήλων μεριμνῶσιν τὰ μέλη.

1Cn 12:26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη• εἴτε δοξάζεται ἐν {Ν δοξάζεται ἐν ♦ δοξάζεται [ἐν]} μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

1Cn 12:27 Ὦμεις δέ ἔστε σῶμα χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

1Cn 12:28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα {Ν εἶτα ♦ ἔπειτα} χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, {Ν ἀντιλήψεις ♦ ἀντιλήψεις} κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

1Cn 12:29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις;

1Cn 12:30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; Μὴ πάντες διερμηνεύουσιν;

1Cn 12:31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. {Ν κρείττονα ♦ μείζονα } Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὅδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

1Cn 13:1 Ὦαν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

1Cn 13:2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, {Ν μεθιστάνειν ♦ μεθιστάναι } ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι.

1Cn 13:3 Καὶ {Ν Καὶ ἐὰν ψωμίσω ♦ Κἀν ψωμίσω } ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, {Β καυθήσωμαι ♦ καυθήσομαι } {Ν καυθήσωμαι ♦ καυχήσωμαι } ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὡφελοῦμαι.

1Cn 13:4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται• ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ• ἡ {Ν ζηλοῖ ἡ ἀγάπη ♦ ζηλοῖ [ἡ ἀγάπη]} ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

1Cn 13:5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

1Cn 13:6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ,

1Cn 13:7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

1Cn 13:8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει• {Ν ἐκπίπτει ♦ πίπτει } εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται• εἴτε γλώσσαι, παύσονται• εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

1Cn 13:9 Ὦκ μέρους δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ } γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν•

1Cn 13:10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε {Ν τότε ♦ - } τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

1Cn 13:11 Ὄτε ἡμην νήπιος, ως {Ν ώς νήπιος ἐλάλουν ♦ ἐλάλουν ώς νήπιος } νήπιος ἐλάλουν, ώς {Ν ώς νήπιος ἐφρόνουν ♦ ἐφρόνουν ώς νήπιος } νήπιος ἐφρόνουν, ώς {Ν ώς νήπιος ἐλογιζόμην ♦ ἐλογιζόμην ώς νήπιος } νήπιος ἐλογιζόμην• ὅτε δὲ {Ν δὲ ♦ - } γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

1Cn 13:12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον• ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

1Cn 13:13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα• μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

1Cn 14:1 Διώκετε τὴν ἀγάπην• ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

1Cn 14:2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ {Ν τῷ ♦ - } θεῷ• οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

1Cn 14:3 Ὁ δὲ προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

1Cn 14:4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

1Cn 14:5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε• μείζων γὰρ {Ν γὰρ ♦ δὲ } ὁ προφητεύων ἡ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύει, {Ν διερμηνεύει ♦ διερμηνεύῃ } ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

1Cn 14:6 Νυνὶ {Ν νυνὶ ♦ Νῦν } δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὡφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἡ ἐν ἀποκαλύψει, ἡ ἐν γνώσει, ἡ ἐν προφητείᾳ ἡ ἐν {Ν ἐν διδαχῇ ♦ [ἐν] διδαχῇ } διδαχῇ;

1Cn 14:7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλός, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόνγγοις μὴ διδῷ, {Ν διδῷ ♦ δῷ } πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἡ τὸ κιθαριζόμενον;

1Cn 14:8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν {Ν φωνὴν σάλπιγξ ♦ σάλπιγξ φωνὴν } σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;

1Cn 14:9 Οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

1Cn 14:10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν {Ν ἐστὶν ♦ εἰσιν } ἐν κόσμῳ καὶ οὐδὲν αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ - } ἄφωνον.

1Cn 14:11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

1Cn 14:12 Οὗτως καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

1Cn 14:13 Διόπερ {Ν Διόπερ ♦ Διὸ } ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

1Cn 14:14 Ἐὰν γὰρ {Ν γὰρ ♦ [γὰρ] } προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμα μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστιν.

1Cn 14:15 Τί οὖν ἐστίν; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ• ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.

1Cn 14:16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς {Ν εὐλογήσῃς τῷ ♦ εὐλογῆς [ἐν] } τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἴδιωτου πῶς ἐρεῖ τὸ Ἄμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδεν;

1Cn 14:17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἔτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

1Cn 14:18 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, {Ν μου ♦ - } πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν• {Ν λαλῶν ♦ λαλῶ }

1Cn 14:19 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ {Ν διὰ τοῦ νοός ♦ τῷ νοῖ } τοῦ νοός μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

1Cn 14:20 Ψ Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν• ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶν τέλειοι γίνεσθε.

1Cn 14:21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι Ἐν ἔτεροι γλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἔτεροις {Ν ἔτεροις ♦ ἔτερων } λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδὲν οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει κύριος.

1Cn 14:22 Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις• ἢ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

1Cn 14:23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πάντες γλώσσαις {Ν γλώσσαις λαλῶσιν ♦ λαλῶσιν γλώσσαις } λαλῶσιν, εἰσέλθωσιν δὲ ἰδιωταὶ ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

1Cn 14:24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος ἢ ἴδιωτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων,

1Cn 14:25 καὶ {Ν καὶ οὕτως τὰ ♦ τὰ } οὕτως τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται• καὶ οὕτως πεσῶν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι Ὁ {Ν ὁ θεὸς ὅντως ♦ Ὅντως ὁ θεὸς } θεὸς ὅντως ἐν ὑμῖν ἐστιν.

1Cn 14:26 ¶ Τί οὖν ἔστιν, ἀδελφοί; "Οταν συνέρχησθε, ἔκαστος ὑμῶν {N ύμων♦ - } ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν {N γλῶσσαν ἔχει ἀποκάλυψιν ♦ ἀποκάλυψιν ἔχει γλῶσσαν } ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει. Πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

1Cn 14:27 Εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἶς διερμηνευέτω·

1Cn 14:28 ἐὰν δὲ μὴ ἢ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ• ἔαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ θεῷ.

1Cn 14:29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

1Cn 14:30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

1Cn 14:31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἔνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσιν, καὶ πάντες παρακαλῶνται•

1Cn 14:32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται.

1Cn 14:33 Οὐ γάρ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ θεός, ἀλλὰ εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἀγίων.

1Cn 14:34 ¶ Αἱ γυναῖκες ὑμῶν {N ύμων♦ - } ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν• οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται {N ἐπιτέτραπται ♦ ἐπιτρέπεται } αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' {N ἀλλ'♦ ἀλλά } ὑποτάσσεσθαι, {N ὑποτάσσεσθαι ♦ ὑποτασσέσθωσαν } καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

1Cn 14:35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ιδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν• αἰσχρὸν γάρ ἔστιν γυναιξὶν {N γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν ♦ γυναικὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ } ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

1Cn 14:36 "Η ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν; "Η εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

1Cn 14:37 ¶ Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, δτὶ κυρίου εἰσὶν {N εἰσὶν ἐντολαί♦ ἔστιν ἐντολή } ἐντολαί.

1Cn 14:38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω. {N ἀγνοείτω ♦ ἀγνοεῖται }

1Cn 14:39 ¶ "Ωστε, ἀδελφοί, {N ἀδελφοί♦ ἀδελφοί [μου] } ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλῶσσαις {N γλῶσσαις μὴ κωλύετε ♦ μὴ κωλύετε γλῶσσαις } μὴ κωλύετε•

1Cn 14:40 πάντα {N πάντα♦ πάντα δὲ } εὔσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

1Cn 15:1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἔστήκατε,

1Cn 15:2 δι' οὗ καὶ σώζεσθε• τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε.

1Cn 15:3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς•

1Cn 15:4 καὶ ὅτι ἐτάφη• καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ {Ν τρίτη ἡμέρᾳ ♦ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ} ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς•

1Cn 15:5 καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἰτα τοῖς δώδεκα•

1Cn 15:6 ἔπειτα ὥφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους {Ν πλείους ♦ πλείονες} μένουσιν ἔως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ {Ν καὶ ♦ -} ἔκοιμηθησαν•

1Cn 15:7 ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἰτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν•

1Cn 15:8 ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη κάμοι.

1Cn 15:9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ.

1Cn 15:10 Χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι, καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ {Ν ἡ σὺν ♦ [ἡ] σὺν} σὺν ἐμοί.

1Cn 15:11 Εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὗτως κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

1Cn 15:12 ¶ Εἰ δὲ χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσίν τινες {Ν τινες ἐν ὑμῖν ♦ ἐν ὑμῖν τινες} ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

1Cn 15:13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται•

1Cn 15:14 εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ {Ν τὸ ♦ [καὶ] τὸ} κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ {Ν δὲ καὶ ♦ καὶ} καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

1Cn 15:15 Εύρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ θεοῦ ὅτι ἥγειρεν τὸν χριστόν, ὃν οὐκ ἥγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

1Cn 15:16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται•

1Cn 15:17 εἰ δὲ χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν• ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

1Cn 15:18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν χριστῷ ἀπώλοντο.

1Cn 15:19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπικότες {Ν ἡλπικότες ἐσμὲν ἐν χριστῷ ♦ ἐν χριστῷ ἡλπικότες ἐσμὲν} ἐσμὲν ἐν χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

1Cn 15:20 ¶ Νυνὶ δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. {N ἐγένετο ♦ - }

1Cn 15:21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ {N ὁ ♦ - } θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

1Cn 15:22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

1Cn 15:23 Ἔκαστος δὲ ἐν τῷ ἴδιῳ τάγματι• ἀπαρχὴ χριστός, ἔπειτα οἱ τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

1Cn 15:24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ {N παραδῷ ♦ παραδιδῷ} τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν καὶ δύναμιν.

1Cn 15:25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρι οὗ ἂν {N ἂν ♦ - } θῆ πάντας τοὺς ἔχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

1Cn 15:26 Ἔσχατος ἔχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

1Cn 15:27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι Πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

1Cn 15:28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ {N καὶ ♦ [καὶ]} αὐτὸς ὁ νίδος ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ θεὸς τὰ {N θεὸς τὰ ♦ θεὸς [τὰ]} πάντα ἐν πᾶσιν.

1Cn 15:29 ¶ Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν {N βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν ♦ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν} νεκρῶν;

1Cn 15:30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

1Cn 15:31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἢν {N ἢν ♦ [ἀδελφοῖ] ἢν} ἔχω ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

1Cn 15:32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

1Cn 15:33 Μὴ πλανᾶσθε• Φθείρουσιν ἡθη χρηστὰ ὄμιλίαι κακαί.

1Cn 15:34 Ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἀμαρτάνετε• ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινὲς ἔχουσιν• πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. {N λέγω ♦ λαλῶ}

1Cn 15:35 ¶ Ἄλλ' {N Ἄλλ' ♦ Ἄλλα} ἐρεῖ τις, Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; Ποίω δὲ σώματι ἔρχονται;

1Cn 15:36 Ἀφρον, {N Ἀφρον ♦ Ἀφρων} σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ•

1Cn 15:37 καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν•

1Cn 15:38 ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ {Ν αὐτῷ δίδωσιν ♦ δίδωσιν αὐτῷ } δίδωσιν σῶμα καθὼς ἡθέλησεν, καὶ ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ {Ν τὸ ♦ - } ἴδιον σῶμα.

1Cn 15:39 Οὐ πᾶσα σάρξ ἡ αὐτὴ σάρξ• ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἀλλη δὲ σάρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἵθυων, {Ν ἵθυων ♦ σάρξ πτηνῶν } ἄλλη δὲ πτηνῶν. {Ν πτηνῶν ♦ ἵθυων }

1Cn 15:40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων.

1Cn 15:41 Ἀλλη δόξα ἥλιου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων• ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

1Cn 15:42 Οὔτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ•

1Cn 15:43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ• σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει•

1Cn 15:44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ὜στιν {Ν ὜στιν σῶμα ψυχικόν ♦ Εἰ ὕστιν σῶμα ψυχικόν } σῶμα ψυχικόν, καὶ {Ν καὶ ὕστιν σῶμα ♦ ὕστιν καὶ } ὕστιν σῶμα πνευματικόν.

1Cn 15:45 Οὔτως καὶ γέγραπται, Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνθρωπος Ἄδαμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Ὁ ἔσχατος Ἄδαμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν.

1Cn 15:46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

1Cn 15:47 Ὁ πρῶτος ἀνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός• ὁ δεύτερος ἀνθρωπος ὁ {Ν ὁ κύριος ♦ - } κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

1Cn 15:48 Οἶος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι•

1Cn 15:49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν {Ν φορέσωμεν ♦ φορέσομεν } καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

1Cn 15:50 ¶ Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σάρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, {Ν δύνανται ♦ δύναται } οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

1Cn 15:51 Ἰδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω• πάντες μὲν {Ν μὲν ♦ - } οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,

1Cn 15:52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν φιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι• σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

1Cn 15:53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

1Cn 15:54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.

1Cn 15:55 Ποῦ σου, Θάνατε, τὸ κέντρον; {Ν κέντρον Ποῦ σου Ἀιδη τὸ νίκος ♦ νίκος Ποῦ σου Θάνατε τὸ κέντρον } Ποῦ σου, Ἀιδη, τὸ νίκος;

1Cn 15:56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία• ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος•

1Cn 15:57 τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Cn 15:58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

1Cn 16:1 Περὶ δὲ τῆς λογίας {Ν λογίας ♦ λογείας } τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

1Cn 16:2 Κατὰ μίαν σαββάτων {Ν σαββάτων ♦ σαββάτου } ἔκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὃ τι ἄν {Ν ἀν ♦ ἐὰν } εὐοδώται, ἵνα μή, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι {Ν λογίαι ♦ λογεῖαι } γίνωνται.

1Cn 16:3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ•

1Cn 16:4 ἐὰν δὲ ἢ {Ν ἢ ἄξιον ♦ ἄξιον ἢ } ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

1Cn 16:5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω• Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι•

1Cn 16:6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὖ ἐὰν πορεύωμαι.

1Cn 16:7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν• ἔλπίζω δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ } χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ. {Ν ἐπιτρέπῃ ♦ ἐπιτρέψῃ }

1Cn 16:8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἔως τῆς Πεντηκοστῆς•

1Cn 16:9 θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

1Cn 16:10 ¶ Ἔὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς• τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἔργαζεται ὡς καὶ {Ν καὶ ἐγώ ♦ κἀγώ } ἐγώ.

1Cn 16:11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἔξουθενήσῃ• προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ,
ἵνα ἔλθῃ πρός με• ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

1Cn 16:12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ
πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν• καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ,
ἔλευσεται δὲ ὅταν εὐκαιρίῃ.

1Cn 16:13 ¶ Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

1Cn 16:14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

1Cn 16:15 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί - οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι
ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἔταξαν ἐαυτούς -

1Cn 16:16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ
συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

1Cn 16:17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου {Ν
Φουρτουνάτου ♦ Φορτουνάτου } καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν {Ν ὑμῶν ♦ ὑμέτερον }
ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν.

1Cn 16:18 Ἄνεπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν• ἐπιγινώσκετε οὖν
τοὺς τοιούτους.

1Cn 16:19 ¶ Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας• {Ν Ἀσίας ἀσπάζονται ♦
Ἀσίας ἀσπάζεται } ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, {Ν
Πρίσκιλλα ♦ Πρίσκα } σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

1Cn 16:20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγίῳ.

1Cn 16:21 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

1Cn 16:22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον Ἰησοῦν {Ν Ἰησοῦν χριστόν ♦ - } χριστόν, ἥτω
ἀνάθεμα. Μαρὰν {Ν Μαρὰν ἀθά ♦ Μαρανα θα } ἀθά.

1Cn 16:23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ - } μεθ' ὑμῶν.

1Cn 16:24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦
- }

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

2Cn 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἀγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ•

2Cn 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Cn 1:3 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως,

2Cn 1:4 ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλέντος τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἡς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

2Cn 1:5 "Οτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

2Cn 1:6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς {Ν τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν ♦ εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν } ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὃν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν• καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν• εἴτε {Ν εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας ♦ - } παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας•

2Cn 1:7 εἰδότες ὅτι ὥσπερ {Ν ὥσπερ ♦ ὡς } κοινωνοί ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως.

2Cn 1:8 Οὐ γάρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν {Ν ἡμῖν ♦ - } ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρήθημεν {Ν ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν ♦ ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρήθημεν } ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἔξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

2Cn 1:9 Ἄλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὡμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς•

2Cn 1:10 ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, {Ν ῥύεται ♦ ῥύσεται } εἰς ὃν ἡλπίκαμεν ὅτι {Ν ὅτι ♦ [ὅτι]} καὶ ἔτι ῥύσεται,

2Cn 1:11 συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῆ ὑπὲρ ὑμῶν. {Ν ὑπὲρ ὑμῶν ♦ ὑπὲρ ἡμῶν }

2Cn 1:12 ¶ Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ, {Ν θεοῦ οὐκ ♦ τοῦ θεοῦ [καὶ] οὐκ } οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

2Cn 1:13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἡ ἢ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ {Ν καὶ ἔως ♦ ἔως} ἔως τέλους ἐπιγνώσεσθε•

2Cn 1:14 καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ὑμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμέν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. {Ν Ἰησοῦ ♦ [ἡμῶν] Ἰησοῦ}

2Cn 1:15 ¶ Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἔβουλόμην ἐλθεῖν {Ν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον ♦ πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν} πρὸς ὑμᾶς τὸ πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε• {Ν ἔχητε ♦ σχῆτε}

2Cn 1:16 καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ υφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

2Cn 1:17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, {Ν βουλευόμενος ♦ βουλόμενος} μῆτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἔχρησάμην; "Ἡ ἢ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ Ναἱ, ναὶ καὶ τὸ Οὕ, οὔ;

2Cn 1:18 Πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὅτι ὁ λόγος ὑμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο {Ν ἐγένετο ♦ ἔστιν} Ναὶ καὶ οὔ.

2Cn 1:19 'Ο γὰρ {Ν γὰρ τοῦ θεοῦ ♦ τοῦ θεοῦ γὰρ} τοῦ θεοῦ νίδιος Ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο Ναὶ καὶ Οὕ, ἀλλὰ Ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

2Cn 1:20 "Οσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναἱ, καὶ {Ν καὶ ἐν αὐτῷ ♦ διὸ καὶ δι' αὐτοῦ} ἐν αὐτῷ τὸ Αμήν, τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ὑμῶν.

2Cn 1:21 'Ο δὲ βεβαιῶν ὑμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς χριστόν, καὶ χρίσας ὑμᾶς, θεός•

2Cn 1:22 ὁ καὶ σφραγισάμενος ὑμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

2Cn 1:23 ¶ Ἔγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἥλθον εἰς Κόρινθον.

2Cn 1:24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν• τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

2Cn 2:1 "Εκρινα δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ} ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν.

2Cn 2:2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ -} ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἔξ ἐμοῦ;

2Cn 2:3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ -} τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθῶν λύπην ἔχω {Ν ἔχω ♦ σχῶ} ἀφ' ὃν ἔδει με χαίρειν, πεποιθώς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

2Cn 2:4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἡν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

2Cn 2:5 ¶ Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους - ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ - πάντας ὑμᾶς.

2Cn 2:6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὗτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων•

2Cn 2:7 ὥστε τούναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως} τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος.

2Cn 2:8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρώσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

2Cn 2:9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε.

2Cn 2:10 Ὡι δέ τι χαρίζεσθε, καὶ {Ν καὶ ἐγώ ♦ κἀγώ} ἐγώ• καὶ γὰρ ἐγώ εἴ {Ν εἴ τι ♦ δ} τι κεχάρισμαι, ὥ {Ν ω κεχάρισμαι ♦ εἴ τι κεχάρισμαι} κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ χριστοῦ,

2Cn 2:11 ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ• οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.

2Cn 2:12 ¶ Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ,

2Cn 2:13 οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου• ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

2Cn 2:14 Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ χριστῷ, καὶ τὴν ὄσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ.

2Cn 2:15 Ὅτι χριστοῦ εὐώδια ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις•

2Cn 2:16 οἵς μὲν ὄσμὴ θανάτου {Ν θανάτου ♦ ἐκ θανάτου} εἰς θάνατον, οἵς δὲ ὄσμὴ ζωῆς {Ν ζωῆς ♦ ἐκ ζωῆς} εἰς ζωήν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ίκανός;

2Cn 2:17 Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ λοιποί, {Β λοιποί ♦ πολλοί} {Ν λοιποί ♦ πολλοί} καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ• ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ, κατενώπιον {Ν κατενώπιον τοῦ ♦ κατέναντι} τοῦ θεοῦ, ἐν χριστῷ λαλοῦμεν.

2Cn 3:1 Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Εἰ {Ν εἰ ♦ Ἡ} μὴ χρήζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; {Ν ὑμῶν συστατικῶν ♦ ὑμῶν}

2Cn 3:2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστέ, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων•

2Cn 3:3 φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν,
ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν
λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶν καρδίαις σαρκίναις.

2Cn 3:4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ χριστοῦ πρὸς τὸν θεόν•

2Cn 3:5 οὐχ ὅτι ίκανοί {Ν ίκανοί ἐσμεν ἀφ' ἔαυτῶν ♦ ἀφ' ἔαυτῶν ίκανοί ἐσμεν } ἐσμεν
ἀφ' ἔαυτῶν λογίσασθαί τι ὡς ἔξ ἔαυτῶν, ἀλλ' ἡ ίκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ•

2Cn 3:6 ὃς καὶ ίκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος,
ἀλλὰ πνεύματος• τὸ γάρ γράμμα ἀποκτένει, {Ν ἀποκτένει ♦ ἀποκτένει } τὸ δὲ
πνεύμα ζωοποιεῖ.

2Cn 3:7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν {Ν ἐν
λίθοις ♦ λίθοις } λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν
καταργουμένην,

2Cn 3:8 πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

2Cn 3:9 Εἰ γὰρ ἡ {Ν γὰρ ἡ διακονία ♦ γὰρ τῇ διακονίᾳ } διακονία τῆς κατακρίσεως
δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν {Ν ἐν ♦ - } δόξῃ.

2Cn 3:10 Καὶ γὰρ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἔνεκεν
{Ν ἔνεκεν ♦ εἴνεκεν } τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

2Cn 3:11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν
δόξῃ.

2Cn 3:12 ¶ Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ χρώμεθα•

2Cn 3:13 καὶ οὐ καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἔαυτοῦ,
{Ν ἔαυτοῦ ♦ αὐτοῦ } πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ
καταργουμένου•

2Cn 3:14 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν• ἄχρι γὰρ τῆς
σήμερον τὸ {Ν τὸ ♦ ἡμέρας τὸ } αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς
διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ {Ν δ τι ♦ δτι } τι ἐν χριστῷ καταργεῖται.

2Cn 3:15 Ἀλλ' ἔως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται {Ν ἀναγινώσκεται ♦ ἀν
ἀναγινώσκηται } Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

2Cn 3:16 Ἡνίκα δ' {Ν δ' ἀν ♦ δὲ ἐὰν } ἀν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ
κάλυμμα.

2Cn 3:17 Ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἔστιν• οὐδὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, ἐκεῖ {Ν ἐκεῖ ♦ - }
ἔλευθερία.

2Cn 3:18 Ἡμεῖς δὲ πάντες, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.

2Cn 4:1 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἔκκακοῦμεν• {Ν ἐκκακοῦμεν ♦ ἔγκακοῦμεν}

2Cn 4:2 ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες {Ν συνιστῶντες ♦ συνιστάνοντες } ἐαυτὸὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:3 Εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστιν κεκαλυμμένον•

2Cn 4:4 ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ - } τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ χριστοῦ, ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:5 Οὐ γάρ ἐαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ χριστὸν {Ν χριστὸν Ἰησοῦν ♦ Ἰησοῦν χριστὸν } Ἰησοῦν κύριον• ἐαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

2Cn 4:6 "Οτι δὲ οὐδὲν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, {Ν λάμψαι ♦ λάμψει } ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ ♦ [Ἰησοῦ] } χριστοῦ.

2Cn 4:7 ¶ Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν•

2Cn 4:8 ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι• ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι•

2Cn 4:9 διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἔγκαταλειπόμενοι• καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι•

2Cn 4:10 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ κυρίου {Ν κυρίου ♦ - } Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

2Cn 4:11 Ἀεὶ γάρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

2Cn 4:12 "Ωστε δὲ μὲν {Ν μὲν ♦ - } θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

2Cn 4:13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν•

2Cn 4:14 εἰδότες δτι δὲ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ {Ν διὰ ♦ σὺν } Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

2Cn 4:15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.

2Cn 4:16 ¶ Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν, {Ν ἐκκακοῦμεν ♦ ἐγκακοῦμεν } ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν {Ν ἔσωθεν ♦ ἔσω ἡμῶν } ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

2Cn 4:17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν,

2Cn 4:18 μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα• τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα• τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.

2Cn 5:1 Οὕδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2Cn 5:2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες•

2Cn 5:3 εἴγε {Ν εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι ♦ εἴ γε καὶ ἐκδυσάμενοι } καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὔρεθησόμεθα.

2Cn 5:4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι• ἐφ' ὧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

2Cn 5:5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο θεός, ὁ καὶ {Ν καὶ ♦ - } δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβώνα τοῦ πνεύματος.

2Cn 5:6 Θαρροῦντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου -

2Cn 5:7 διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους -

2Cn 5:8 Θαρροῦμεν δέ, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν κύριον.

2Cn 5:9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

2Cn 5:10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἔκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἣ ἐπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. {Ν κακόν ♦ φαῦλον }

2Cn 5:11 ¶ Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῶ δὲ πεφανερώμεθα• ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερώσθαι.

2Cn 5:12 Οὐ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } πάλιν ἔαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ οὐ {Ν οὐ καρδίᾳ ♦ μὴ ἐν καρδίᾳ } καρδίᾳ.

2Cn 5:13 Εἴτε γὰρ ἔξεστημεν, θεῶ• εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

2Cn 5:14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι {B εἰ ♦ - } εἰ {N εἰ ♦ - } εἶς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον•

2Cn 5:15 καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἔαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

2Cn 5:16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα• εἰ δὲ {N δὲ ♦ - } καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν.

2Cn 5:17 Ὡστε εἴ τις ἐν χριστῷ, καὶνὴ κτίσις• τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἵδού, γέγονεν καὶνὰ {B καὶνὰ τὰ πάντα ♦ τὰ πάντα καὶνά } τὰ {N τὰ πάντα ♦ - } πάντα.

2Cn 5:18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἔαυτῷ διὰ Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ ♦ - } χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς•

2Cn 5:19 ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἔαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

2Cn 5:20 ¶ Ὑπὲρ χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν• δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ θεῷ.

2Cn 5:21 Τὸν γὰρ {N γὰρ ♦ - } μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ.

2Cn 6:1 Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς -

2Cn 6:2 λέγει γάρ, Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι• ἵδού, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἵδού, νῦν ἡμέρα σωτηρίας -

2Cn 6:3 μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία•

2Cn 6:4 ἀλλ! ἐν παντὶ συνιστῶντες {N συνιστῶντες ♦ συνιστάντες } ἔαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

2Cn 6:5 ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,

2Cn 6:6 ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ,

2Cn 6:7 ἐν λόγῳ ἀληθείᾳ, ἐν δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

2Cn 6:8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ως πλάνοι καὶ ἀληθεῖς·

2Cn 6:9 ως ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ως ἀποθνήσκοντες, καὶ ἴδού, ζῶμεν· ως παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

2Cn 6:10 ως λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ως πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ως μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

2Cn 6:11 ¶ Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

2Cn 6:12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν.

2Cn 6:13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν - ως τέκνοις λέγω - πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

2Cn 6:14 ¶ Μὴ γίνεσθε ἔτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γάρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; Τίς {Ν τίς δὲ ♦ "Η τίς} δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

2Cn 6:15 Τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ {Ν χριστῷ ♦ χριστοῦ} πρὸς Βελίαρ; "Η τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

2Cn 6:16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; 'Υμεῖς {Ν 'Υμεῖς ♦ 'Ημεῖς} γάρ ναὸς θεοῦ ἔστε {Ν ἔστε ♦ ἔσμεν} ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι {Ν μοι ♦ μου} λαός.

2Cn 6:17 Διό, Ἐξέλθετε {Ν Ἐξέλθετε ♦ Ἐξέλθατε} ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κάγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

2Cn 6:18 καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς νίοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

2Cn 7:1 Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ.

2Cn 7:2 ¶ Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

2Cn 7:3 Οὐ {Ν οὐ πρὸς κατάκρισιν ♦ Πρὸς κατάκρισιν οὐ} πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

2Cn 7:4 Πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

2Cn 7:5 ¶ Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σάρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι• ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

2Cn 7:6 Ἐλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου•

2Cn 7:7 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἥ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

2Cn 7:8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην• βλέπω γὰρ {Ν γὰρ ♦ [γὰρ]} ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὕραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

2Cn 7:9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν• ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

2Cn 7:10 Ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον {Ν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται ♦ ἀμεταμέλητον ἐργάζεται } κατεργάζεται• ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

2Cn 7:11 Ἰδοὺ γάρ, αὐτὸ τοῦτο, τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, {Ν ὑμᾶς ♦ - } πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν. Ἐν παντὶ συνεστήσατε ἔαυτοὺς ἀγνοούς εἶναι ἐν {Ν ἐν τῷ ♦ τῷ} τῷ πράγματι.

2Cn 7:12 Ἀρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἴνεκεν {Β εἴνεκεν ♦ ἔνεκεν} {Ν οὐχ εἴνεκεν ♦ οὐχ ἔνεκεν} τοῦ ἀδικησαντος, οὐδὲ εἴνεκεν {Β εἴνεκεν ♦ ἔνεκεν} {Ν οὐδὲ εἴνεκεν ♦ οὐδὲ ἔνεκεν} τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' εἴνεκεν {Β εἴνεκεν ♦ ἔνεκεν} {Ν ἀλλ' εἴνεκεν ♦ ἀλλ' ἔνεκεν} τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

2Cn 7:13 Διὰ τοῦτο παρακελήμεθα. ¶ Ἐπὶ δὲ {Β δὲ - } τῇ παρακλήσει ὑμῶν {Β ὑμῶν περισσοτέρως ♦ ὑμῶν• περισσοτέρως δὲ} {Ν ὑμῶν περισσοτέρως ♦ ἡμῶν περισσοτέρως} περισσοτέρως μᾶλλον ἔχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

2Cn 7:14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθην• ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη.

2Cn 7:15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

2Cn 7:16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

2Cn 8:1 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας•

2Cn 8:2 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσείᾳ τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν {Ν τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος} πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν.

2Cn 8:3 "Οτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ♦ παρὰ } δύναμιν αὐθαίρετοι,

2Cn 8:4 μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἄγίους•

2Cn 8:5 καὶ οὐ καθὼς ἥλπίσαμεν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ

2Cn 8:6 εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτως καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

2Cn 8:7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν {Ν ὑμῶν ἐν ἡμῖν ♦ ἡμῶν ἐν ὑμῖν } ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

2Cn 8:8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

2Cn 8:9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν, πλούσιος ὡν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

2Cn 8:10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι• τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.

2Cn 8:11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως, καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

2Cn 8:12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, {Ν τις ♦ - } εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

2Cn 8:13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ {Ν δὲ ♦ - } θλίψις• ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα,

2Cn 8:14 ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα• ὅπως γένηται ἰσότης,

2Cn 8:15 καθὼς γέγραπται, Ὁ τὸ πολύ, οὐκ ἐπλεόνασεν• καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησεν.

2Cn 8:16 ¶ Χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ διδόντι {Ν διδόντι ♦ δόντι } τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

2Cn 8:17 "Οτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς.

2Cn 8:18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, οὗ δὲ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

2Cn 8:19 οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ [αὐτοῦ]} τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν·

2Cn 8:20 στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

2Cn 8:21 προνοούμενοι {Ν προνοούμενοι ♦ προνοοῦμεν γάρ } καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

2Cn 8:22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὅντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

2Cn 8:23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός• εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα χριστοῦ.

2Cn 8:24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἔνδειξασθε {Ν ἔνδειξασθε ♦ ἔνδεικνύμενοι } εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

2Cn 9:1 Περὶ μὲν γάρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν·

2Cn 9:2 οἶδα γάρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐᾳ παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι• καὶ ὁ {Ν ὁ ἐξ ♦ τὸ } ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἥρεθισεν τοὺς πλείονας.

2Cn 9:3 Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ• ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἥτε•

2Cn 9:4 μήπως, {Ν μήπως ♦ μή πως } ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὔρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς - ἵνα μὴ λέγωμεν {Ν λέγωμεν ♦ λέγω } ὑμεῖς - ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς {Ν τῆς καυχήσεως ♦ - } καυχήσεως.

2Cn 9:5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελμένην {Ν προκατηγγελμένην ♦ προεπηγγελμένην } εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἔτοιμην εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.

2Cn 9:6 ¶ Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει• καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει.

2Cn 9:7 Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται {Ν προαιρεῖται ♦ προήρηται } τῇ καρδίᾳ• μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης• ἵλαρὸν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός.

2Cn 9:8 Δυνατὸς {Ν Δυνατὸς ♦ Δυνατεῖ } δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν•

2Cn 9:9 καθὼς γέγραπται, Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν• ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2Cn 9:10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα {Ν σπέρμα ♦ σπόρον } τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι, {Ν χορηγήσαι καὶ πληθύναι ♦ χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ } καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι {Ν αὐξήσαι ♦ αὐξήσει } τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν•

2Cn 9:11 ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ.

2Cn 9:12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληρούσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ•

2Cn 9:13 διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὄμοιογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας•

2Cn 9:14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

2Cn 9:15 Χάρις δὲ {Ν δὲ ♦ - } τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

2Cn 10:1 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος {Ν πραότητος ♦ πραῦτητος } καὶ ἐπιεικείας τοῦ χριστοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπών δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς•

2Cn 10:2 δέομαι δέ, τὸ μὴ παρῶν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει ἥ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

2Cn 10:3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα -

2Cn 10:4 τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὄχυρωμάτων -

2Cn 10:5 λογισμοὺς καθαιροῦντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ,

2Cn 10:6 καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

2Cn 10:7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' {Ν ἀφ' ♦ ἐφ' } ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς χριστοῦ, οὕτως καὶ ἡμεῖς χριστοῦ. {Ν ἡμεῖς χριστοῦ ♦ ἡμεῖς }

2Cn 10:8 Ἐάν τε {Ν τε γὰρ καὶ ♦ [τε] γὰρ } γὰρ καὶ περισσότερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν - ἡς ἔδωκεν ὁ κύριος ἡμῖν {Ν ἡμῖν ♦ - } εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν - οὐκ αἰσχυνθήσομαι•

2Cn 10:9 ᾧνα μὴ δόξω ως ἄν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

2Cn 10:10 "Οτι, Αἱ μὲν {Ν μὲν ἐπιστολαί ♦ ἐπιστολαὶ μὲν } ἐπιστολαί, φησίν, βαρεῖαι καὶ ἴσχυραί• ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἔξουθενημένος.

2Cn 10:11 Τοῦτο λογίζεσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἵοι ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

2Cn 10:12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτούς τισιν τῶν ἑαυτούς συνιστανόντων• ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν ♦ συνιάσιν }

2Cn 10:13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ {Ν οὐχὶ ♦ οὐκ } εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεός, μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

2Cn 10:14 Οὐ γὰρ ως μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτείνομεν ἑαυτούς• ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ•

2Cn 10:15 οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι, ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσείαν,

2Cn 10:16 εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι.

2Cn 10:17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

2Cn 10:18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, {Ν συνιστῶν ♦ συνιστάνων } ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } δὸν ὁ κύριος συνίστησιν.

2Cn 11:1 "Οφελον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τῇ {Ν τῇ ἀφροσύνῃ ♦ τι ἀφροσύνης } ἀφροσύνῃ• ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

2Cn 11:2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ζήλω• ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν παραστῆσαι τῷ χριστῷ.

2Cn 11:3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως } ως ὁ ὄφις Εὔαν {Ν Εὔαν ἔξηπάτησεν ♦ ἔξηπάτησεν Εὔαν } ἔξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτως {Ν οὕτως ♦ - } φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς {Ν ἀπλότητος ♦ ἀπλότητος [καὶ τῆς ἀγνότητος]} εἰς τὸν χριστόν.

2Cn 11:4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν,
ἢ πνεῦμα ἔτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἔτερον ὃ οὐκ
ἐδέξασθε, καλῶς ἡνείχεσθε. {B ἡνείχεσθε ♦ ἀνείχεσθε } {N ἡνείχεσθε ♦ ἀνέχεσθε }

2Cn 11:5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν {N ὑπὲρ λίαν ♦
ὑπερλίαν } ἀποστόλων.

2Cn 11:6 Εἰ δὲ καὶ ἴδιωτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει• ἀλλ' ἐν παντὶ¹
φανερωθέντες {N φανερωθέντες ♦ φανερώσαντες } ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

2Cn 11:7 "Η ἀμαρτίαν ἐποίησα ἐμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι
δωρεὰν τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν;

2Cn 11:8 "Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν
διακονίαν.

2Cn 11:9 καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθείς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός• {N
οὐδενός ♦ οὐδενός } τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί,
ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας• καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν {N ὑμῖν ἐμαυτὸν ♦ ἐμαυτὸν
ὑμῖν } ἐμαυτὸν ἐτήρησα καὶ τηρήσω.

2Cn 11:10 "Εστιν ἀλήθεια χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ
φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας.

2Cn 11:11 Διὰ τί; "Οτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; 'Ο θεὸς οἶδεν.

2Cn 11:12 "Ο δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων
ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εύρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς.

2Cn 11:13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι,
μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους χριστοῦ.

2Cn 11:14 Καὶ οὐ θαυμαστόν• {N θαυμαστόν ♦ θαῦμα } αὗτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς
μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

2Cn 11:15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ως
διάκονοι δικαιοσύνης, ὥν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

2Cn 11:16 ¶ Πάλιν λέγω, μή τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι• εἰ δὲ μήγε, {N μήγε ♦ μή
γε } κἄν ως ἄφρονα δέξασθε με, ἵνα κάγὼ μικρόν τι καυχήσωμαι.

2Cn 11:17 "Ο λαλῶ, οὐ λαλῶ {N λαλῶ κατὰ κύριον ♦ κατὰ κύριον λαλῶ } κατὰ
κύριον, ἀλλ' ως ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

2Cn 11:18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν {N τὴν ♦ - } σάρκα, κάγὼ
καυχήσομαι.

2Cn 11:19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὅντες.

2Cn 11:20 Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς εἰς πρόσωπον ♦ εἰς πρόσωπον ὑμᾶς } εἰς πρόσωπον δέρει.

2Cn 11:21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ως ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν• {Ν ἡσθενήσαμεν ♦ ἡσθενήκαμεν } ἐν ὧ δ' ἂν τις τολμᾷ - ἐν ἀφροσύνῃ λέγω - τολμῶ κάγω.

2Cn 11:22 Ἐβραϊοί εἰσιν; Κάγω. Ἰσραηλῖται εἰσιν; Κάγω. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσιν; Κάγω.

2Cn 11:23 Διάκονοι χριστοῦ εἰσιν; - παραφρονῶν λαλῶ - 'Υπὲρ ἔγω. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς {Ν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ♦ φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως } ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις,

2Cn 11:24 ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } παρὰ μίαν ἔλαβον.

2Cn 11:25 Τρὶς ἐραβδίσθην, {Ν ἐραβδίσθην ♦ ἐρραβδίσθην } ἄπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα•

2Cn 11:26 ὄδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις•

2Cn 11:27 ἐν {Ν ἐν κόπῳ ♦ κόπῳ } κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

2Cn 11:28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασίς {Ν ἐπισύστασίς μου ♦ ἐπίστασίς μοι } μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

2Cn 11:29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἔγὼ πυροῦμαι;

2Cn 11:30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

2Cn 11:31 Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ - } οἶδεν, ὁ δὲν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

2Cn 11:32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν {Ν Δαμασκηνῶν πόλιν ♦ πόλιν Δαμασκηνῶν } πόλιν, πιάσαι με θέλων• {Ν θέλων ♦ - }

2Cn 11:33 καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἔχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἔξεφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

2Cn 12:1 Καυχᾶσθαι δὴ {Ν δὴ οὐ συμφέρει μοι ♦ δεῖ οὐ συμφέρον μέν } οὐ συμφέρει μοι• ἐλεύσομαι γάρ {Ν γάρ ♦ δὲ } εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου.

2Cn 12:2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων - εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα• εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα• ὁ θεὸς οἶδεν - ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἔως τρίτου οὐρανοῦ.

2Cn 12:3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον - εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς {Ν ἐκτὸς ♦ χωρὶς} τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα• ὁ θεὸς οἶδεν -

2Cn 12:4 ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἥκουσεν ἄρρητα βήματα, ἀ οὐκ ἔξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

2Cn 12:5 'Υπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι• ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου• {Ν μου ♦ - }

2Cn 12:6 ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων• ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ• φείδομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι {Ν τι ♦ [τι]} ἐξ ἐμοῦ.

2Cn 12:7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα {Ν ἀποκαλύψεων ἵνα ♦ ἀποκαλύψεων. Διὸ ἵνα} μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, {Ν Σατᾶν ♦ Σατανᾶ} ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

2Cn 12:8 'Υπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

2Cn 12:9 Καὶ εἴρηκέν μοι, Ἐρκεῖ σοι ἡ χάρις μου• ἡ γὰρ δύναμίς μου {Ν μου ἐν ♦ ἐν} ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. {Ν τελειοῦται ♦ τελεῖται} Ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ.

2Cn 12:10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν {Ν ἐν στενοχωρίαις ♦ καὶ στενοχωρίαις} στενοχωρίαις, ὑπὲρ χριστοῦ• ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

2Cn 12:11 ¶ Γέγονα ἄφρων καυχώμενος• {Ν καυχώμενος ♦ - } ὑμεῖς με ἡναγκάσατε• ἐγὼ γὰρ ὥφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι• οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν {Ν ὑπὲρ λίαν ♦ ὑπερλίαν} ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

2Cn 12:12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν {Ν ἐν σημείοις ♦ σημείοις τε} σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνάμεσιν.

2Cn 12:13 Τί γάρ ἔστιν ὃ ἡττήθητε {Ν ἡττήθητε ♦ ἡσσώθητε} ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

2Cn 12:14 ¶ Ἰδού, τρίτον ἐτοίμως {Ν ἐτοίμως ♦ τοῦτο ἐτοίμως} ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν• {Ν ὑμῶν οὐ ♦ οὐ} οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς• οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

2Cn 12:15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, εἰ {Ν εἰ καὶ ♦ εἰ} καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, {Ν ἀγαπῶν ἥττον ♦ ἀγαπῶ[ν] ἥσσον} ἥττον ἀγαπῶμαι.

2Cn 12:16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὑπάρχων πανούργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαβον.

2Cn 12:17 Μή τινα ὅν ἀπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

2Cn 12:18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν• μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; Οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; Οὐ τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσιν;

2Cn 12:19 ¶ Πάλιν {Ν πάλιν ♦ Πάλαι} δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατενώπιον {Ν Κατενώπιον τοῦ ♦ Κατέναντι} τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν• τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

2Cn 12:20 Φοβοῦμαι γάρ, μήπως {Ν μήπως ἐλθὼν ♦ μή πως ἐλθὼν} ἐλθὼν οὐχ οἵους θέλω εὗρω ὑμᾶς, κάγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε• μήπως {Ν μήπως ἔρεις ζῆλοι ♦ μή πως ἔρις ζῆλος} ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἔριθεῖαι, καταλαλιά, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι•

2Cn 12:21 μὴ πάλιν ἐλθόντα {Ν ἐλθόντα με ταπεινώσει ♦ ἐλθόντος μου ταπεινώσῃ με} με ταπεινώσει {Β ταπεινώσει ♦ ταπεινώσῃ} ὁ θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλοὺς τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν.

2Cn 13:1 Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ρῆμα.

2Cn 13:2 Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν νῦν γράφω {Ν γράφω ♦ -} τοῖς προημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι•

2Cn 13:3 ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν•

2Cn 13:4 καὶ γὰρ εἰ {Ν εἰ ♦ -} ἐσταυρώθη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. Καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα {Ν ζησόμεθα ♦ ζήσομεν} σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

2Cn 13:5 Ἐαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, ἔαυτοὺς δοκιμάζετε. "Η οὐκ ἐπιγινώσκετε ἔαυτούς, ὅτι Ἰησοῦς χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; {Ν ἐστίν Εἰ ♦ Εἰ} Εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε.

2Cn 13:6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἔσμεν ἀδόκιμοι.

2Cn 13:7 Εὔχομαι {Ν Εὔχομαι ♦ Εὔχόμεθα} δὲ πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὡμεν.

2Cn 13:8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ύπερ τῆς ἀληθείας.

2Cn 13:9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε• τοῦτο δέ {Ν δὲ καὶ ♦ καὶ } καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

2Cn 13:10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἔξουσίαν ἣν ἔδωκέν {Ν ἔδωκέν μοι ὁ κύριος ♦ ὁ κύριος ἔδωκέν μοι } μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

2Cn 13:11 ¶ Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε• καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε• καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

2Cn 13:12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι.

2Cn 13:13 ¶ Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες.

2Cn 13:14 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. {Ν Ἄμην ♦ - }

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Ga 1:1 Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,

Ga 1:2 καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας•

Ga 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός, καὶ {Ν καὶ κυρίου ἡμῶν ♦ ἡμῶν καὶ κυρίου } κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ga 1:4 τοῦ δόντος ἔαυτὸν περὶ {Ν περὶ ♦ ὑπὲρ } τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἔξεληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος {Ν ἐνεστῶτος αἰώνος ♦ αἰώνος τοῦ ἐνεστῶτος } αἰώνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν•

Ga 1:5 Ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ga 1:6 ¶ Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ [χριστοῦ] } εἰς ἔτερον εὐαγγέλιον•

Ga 1:7 ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰ μή τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ.

Ga 1:8 Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται {Β εὐαγγελίζηται ♦ εὐαγγελίζεται } ὑμῖν {Ν ὑμῖν παρ' ♦ [ὑμῖν] παρ' } παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

Ga 1:9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

Ga 1:10 Ἐάρτι γάρ ἀνθρώπους πείθω ἥ τὸν θεόν; "Ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; Εἴ γάρ {Ν γάρ ἔτι ♦ ἔτι } ἔτι ἀνθρώποις ἥρεσκον, χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἥμην.

Ga 1:11 ¶ Γνωρίζω δὲ {Ν δὲ ♦ γάρ } ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρωπον.

Ga 1:12 Οὐδὲ γάρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὕτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ga 1:13 Ἡκούσατε γάρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν•

Ga 1:14 καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

Ga 1:15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ {Ν ὁ θεὸς ♦ [ὁ θεὸς] } θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

Ga 1:16 ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι•

Ga 1:17 ούδε ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸς ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

Ga 1:18 ¶ Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἵστορῆσαι Πέτρον, {Ν Πέτρον ♦ Κηφᾶν} καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

Ga 1:19 Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.

Ga 1:20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἵδού ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Ga 1:21 Ἐπειτα ἥλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

Ga 1:22 Ἡμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν χριστῷ•

Ga 1:23 μόνον δὲ ἀκούοντες ἥσαν ὅτι Ὁ διώκων ἡμᾶς ποτέ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει.

Ga 1:24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

Ga 2:1 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβών καὶ Τίτον•

Ga 2:2 ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν, κατ' ᾧδιαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως} εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἐδραμον.

Ga 2:3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, "Ἐλλην ὕν, ἡναγκάσθη περιτμηθῆναι•

Ga 2:4 διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται• {Ν καταδουλώσωνται ♦ καταδουλώσουσιν}

Ga 2:5 οἵς οὐδὲ πρὸς ὕραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

Ga 2:6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι - ὅποιοί ποτε ἥσαν οὐδέν μοι διαφέρει• πρόσωπον θεὸς {Ν θεὸς ♦ [ό] θεὸς} ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει - ἐμοὶ γάρ οἱ δοκοῦντες οὐδέν προσανέθεντο•

Ga 2:7 ἀλλὰ τούναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς -

Ga 2:8 ὁ γάρ ἐνεργήσας Πέτρως εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη -

Ga 2:9 καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκούντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ

κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς {Β μὲν ♦ - } μὲν {Ν μὲν ♦ - } εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

Ga 2:10 μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

Ga 2:11 ¶ "Οτε δὲ ἦλθεν Πέτρος {Ν Πέτρος ♦ Κηφᾶς } εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

Ga 2:12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἔθνων συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλεν καὶ ἀφώριζεν ἔαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

Ga 2:13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ {Ν καὶ οἱ ♦ [καὶ] οἱ } οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

Ga 2:14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ {Ν Πέτρῳ ♦ Κηφᾷ } ἔμπροσθεν πάντων, Εἰ σύ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἔθνικῶς ζῆς {Ν ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς τί ♦ καὶ οὐχὶ Ἰουδαϊκῶς ζῆς πῶς } καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

Ga 2:15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι καὶ οὐκ ἔξ ἔθνων ἀμαρτωλοί,

Ga 2:16 εἰδότες ὅτι {Ν ὅτι ♦ [δὲ] ὅτι } οὐ δικαιοῦται ἀνθρωπος ἔξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦν χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ, καὶ οὐκ ἔξ ἔργων νόμου• διότι {Ν διότι οὐ δικαιωθήσεται ἔξ ἔργων νόμου ♦ ὅτι ἔξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται } οὐ δικαιωθήσεται ἔξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ.

Ga 2:17 Εἰ δέ, ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

Ga 2:18 Εἰ γὰρ ἡ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. {Ν συνίστημι ♦ συνιστάνω }

Ga 2:19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμω ἀπέθανον, ἵνα θεῶ ζήσω.

Ga 2:20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι• ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ χριστός• ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἔαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ga 2:21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ• εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Ga 3:1 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ {Ν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι ♦ - } ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, οἵς κατ' ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν {Ν ἐν μὲν ♦ - } ὑμῖν ἐσταυρωμένος;

Ga 3:2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἔξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἔξ ἀκοῆς πίστεως;

Ga 3:3 Οὗτως ἀνόητοί ἐστε; Ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

Ga 3:4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; Εἴγε {Ν Εἴγε ♦ Εἴ γε} καὶ εἰκῇ.

Ga 3:5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

Ga 3:6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Ga 3:7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν {Ν εἰσιν υἱοί ♦ υἱοί εἰσιν} υἱοὶ Ἀβραάμ.

Ga 3:8 Προϊδούσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραὰμ ὅτι Ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Ga 3:9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

Ga 3:10 Ὅσοι γάρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσίν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν• γέγραπται γάρ, Ἐπικατάρατος {Ν Ἐπικατάρατος ♦ ὅτι Ἐπικατάρατος} πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν {Ν ἐν πᾶσιν ♦ πᾶσιν} πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

Ga 3:11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ, δῆλον• ὅτι Ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται•

Ga 3:12 ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' Ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνθρωπος {Ν ἀνθρωπος ♦ -} ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

Ga 3:13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα• γέγραπται {Ν γέγραπται γάρ ♦ ὅτι γέγραπται} γάρ, Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου•

Ga 3:14 ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ga 3:15 ¶ Ἄδελφοί, κατὰ ἀνθρωπον λέγω• ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

Ga 3:16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρήθησαν {Ν ἐρρήθησαν ♦ ἐρρέθησαν} αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός, Καὶ τῷ σπέρματί σου, ὃς ἔστιν χριστός.

Ga 3:17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς {Ν εἰς χριστὸν ♦ -} χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη {Ν ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα ♦ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη} τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

Ga 3:18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκέτι ἔξ ἐπαγγελίας• τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός.

Ga 3:19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρι {N ἄχρι♦ ἄχρις} οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ὃ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.

Ga 3:20 Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ θεὸς εῖς ἔστιν.

Ga 3:21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ {N τοῦ θεοῦ♦ [τοῦ θεοῦ]} θεοῦ; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, δύντως ἀν {N ἀν ἐκ νόμου♦ ἐκ νόμου ἀν} ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

Ga 3:22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.

Ga 3:23 ¶ Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμου ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι {N συγκεκλεισμένοι♦ συγκλειόμενοι} εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

Ga 3:24 Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

Ga 3:25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

Ga 3:26 Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ga 3:27 Ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε, χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ga 3:28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ• πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ga 3:29 Εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε, καὶ {N καὶ♦ -} κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ga 4:1 Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἔστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὁν•

Ga 4:2 ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἔστιν καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.

Ga 4:3 Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅτε ἥμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἥμεν {N ἥμεν δεδουλωμένοι♦ ἥμεθα δεδουλωμένοι} δεδουλωμένοι•

Ga 4:4 ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου,

Ga 4:5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ga 4:6 Ὅτι δέ ἔστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, {N ὑμῶν♦ ἥμων} κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

Ga 4:7 Ὡστε οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } υἱός• εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος θεοῦ {Ν θεοῦ διὰ χριστοῦ ♦ διὰ θεοῦ } διὰ χριστοῦ.

Ga 4:8 ¶ Ἀλλὰ τότε μέν, οὐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ {Ν μὴ φύσει ♦ φύσει μὴ } φύσει οὖσιν θεοῖς•

Ga 4:9 νῦν δέ, γνόντες θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἵς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Ga 4:10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιρούς, καὶ ἐνιαυτούς.

Ga 4:11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως } εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Ga 4:12 ¶ Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κάγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν. Οὐδέν με ἡδικήσατε•

Ga 4:13 οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον.

Ga 4:14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου {Ν μου τὸν ἐν τῇ ♦ ὑμῶν ἐν τῇ } τὸν ἐν τῇ σαρκὶ μου οὐκ ἔξουθενήσατε οὐδὲ ἔξεπτύσατε, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς χριστὸν Ἰησοῦν.

Ga 4:15 Τίς {Ν Τίς οὖν ἦν ♦ Ποῦ οὖν } οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἔξορύζαντες ἄν {Ν ἄν ♦ - } ἐδώκατέ μοι.

Ga 4:16 Ὡστε ἔχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;

Ga 4:17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

Ga 4:18 Καλὸν δὲ τὸ {Ν τὸ ♦ - } ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεἶναί με πρὸς ὑμᾶς.

Ga 4:19 Τεκνία {Ν Τεκνία ♦ Τέκνα } μου, οὓς πάλιν ὡδίνω, ἄχρι {Ν ἄχρι ♦ μέχρις } οὗ μιρφωθῆ χριστὸς ἐν ὑμῖν,

Ga 4:20 ἥθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

Ga 4:21 ¶ Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμου θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

Ga 4:22 Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν• ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 4:23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ {Ν διὰ τῆς ♦ δι' } τῆς ἐπαγγελίας.

Ga 4:24 Ἄτινά ἔστιν ἀλληγορούμενα• αὗται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι• μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἡτις ἔστιν Ἀγαρ.

Ga 4:25 Τὸ γὰρ {Ν γὰρ ♦ δὲ} Ἀγαρ Σινᾶ ὄρος ἔστιν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ {Ν δὲ μετὰ ♦ γὰρ μετὰ} μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ga 4:26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἔστιν, ἡτις ἔστιν μήτηρ πάντων {Ν πάντων ♦ -} ἡμῶν•

Ga 4:27 γέγραπται γάρ, Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα• ρήξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὡδίνουσα• ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα.

Ga 4:28 Ἡμεῖς {Ν Ἡμεῖς ♦ Υμεῖς} δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. {Ν ἐσμέν ♦ ἔστε}

Ga 4:29 Ἀλλ' ὡσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν.

Ga 4:30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ {Ν κληρονομήσῃ ♦ κληρονομήσει} ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 4:31 Ἀρα, {Ν Ἀρα ♦ Διό} ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Ga 5:1 Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν {Ν οὖν ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθέρωσεν, στήκετε ♦ ἡμᾶς χριστὸς ἡλευθέρωσεν• στήκετε οὖν} ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἡλευθέρωσεν, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

Ga 5:2 ¶ Ἰδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὡφελήσει.

Ga 5:3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἔστιν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

Ga 5:4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ {Ν τοῦ ♦ -} χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε• τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. {Β ἐξεπέσατε ♦ ἐξεπέσετε}

Ga 5:5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

Ga 5:6 Ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι ἰσχύει, οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργούμενη.

Ga 5:7 Ἐτρέχετε καλῶς• τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῇ {Ν τῇ ♦ [τῇ]} ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

Ga 5:8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλούντος ὑμᾶς.

Ga 5:9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

Ga 5:10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε• ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἀν {Ν ἀν ♦ ἐὰν} ἦ.

Ga 5:11 Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; Ἐρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

Ga 5:12 Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ga 5:13 ¶ Ὅμετις γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί• μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

Ga 5:14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, {Ν πληροῦται ♦ πεπλήρωται} ἐν τῷ, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἔαυτόν. {Ν ἔαυτόν ♦ σεαυτόν}

Ga 5:15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ {Ν ὑπὸ ♦ ὑπ'} ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

Ga 5:16 ¶ Λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

Ga 5:17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός• ταῦτα δὲ {Ν δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις ♦ γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται} ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂν {Ν ἀν ♦ ἐὰν} θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

Ga 5:18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

Ga 5:19 Φανερὰ δέ ἐστιν τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἃτινά ἐστιν μοιχεία, {Ν μοιχεία ♦ -} πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

Ga 5:20 εἰδωλολατρεία, {Ν εἰδωλολατρεία ♦ εἰδωλολατρία} φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, {Ν ἔρεις ζῆλοι ♦ ἔρις ζῆλος} ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

Ga 5:21 φθόνοι, φόνοι, {Ν φόνοι ♦ -} μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις• ἂν προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ {Ν καὶ προεῖπον ♦ προεἶπον} προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

Ga 5:22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,

Ga 5:23 πραότης, {Ν πραότης ♦ πραῦτης} ἐγκράτεια• κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστιν νόμος.

Ga 5:24 Οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ, τὴν {Ν τὴν ♦ [Ιησοῦ] τὴν} σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Ga 5:25 ¶ Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

Ga 5:26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Ga 6:1 Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ {Ν προληφθῆ ♦ προληφθῆ} ἄνθρωπος ἐν τινὶ παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, {Ν πραότητος ♦ πραύτητος} σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς.

Ga 6:2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε {Ν ἀναπληρώσατε ♦ ἀναπληρώσετε} τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ.

Ga 6:3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὅν, ἔαυτὸν {Ν ἔαυτὸν φρεναπατᾶ ♦ φρεναπατᾶ ἔαυτόν} φρεναπατᾶ•

Ga 6:4 τὸ δὲ ἔργον ἔαυτοῦ δοκιμαζέτω ἔκαστος, καὶ τότε εἰς ἔαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἔτερον.

Ga 6:5 Ἔκαστος γὰρ τὸ ἵδιον φορτίον βαστάσει.

Ga 6:6 ¶ Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

Ga 6:7 Μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεται• ὅ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

Ga 6:8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἔαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν• ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

Ga 6:9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν• {Ν ἐκκακῶμεν ♦ ἐγκακῶμεν} καιρῷ γὰρ ἴδιῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

Ga 6:10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζόμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Ga 6:11 ¶ Ἰδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

Ga 6:12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ {Ν μὴ τῷ ♦ τῷ} τῷ σταυρῷ τοῦ χριστοῦ διώκωνται. {Ν διώκωνται ♦ μὴ διώκωνται}

Ga 6:13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι {Ν περιτετμημένοι ♦ περιτεμνόμενοι} αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

Ga 6:14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ• δι' οὐδὲν ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κάγὼ τῷ {Ν τῷ κόσμῳ ♦ κόσμῳ} κόσμῳ.

Ga 6:15 Ἐν {Ν Ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει ♦ Οὔτε γὰρ περιτομή τί ἐστιν} γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶνὴ κτίσις.

Ga 6:16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Ga 6:17 ¶ Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω• ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου {Ν κυρίου ♦ - } Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

Ga 6:18 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Ἐρ 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν {Ν ἐν Ἐφέσῳ ♦ [ἐν Ἐφέσῳ]} Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ἐρ 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ἐρ 1:3 ¶ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ•

Ἐρ 1:4 καθὼς ἔξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ,

Ἐρ 1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱόθεσίαν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

Ἐρ 1:6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν {Ν ἐν ᾧ ♦ ᾧ } ἥ ἔχαριτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ•

Ἐρ 1:7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν {Ν τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος } πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,

Ἐρ 1:8 ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

Ἐρ 1:9 γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἥν προέθετο ἐν αὐτῷ

Ἐρ 1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς•

Ἐρ 1:11 ἐν αὐτῷ, {Ν ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ ♦ ἐν αὐτῷ. Ἐν ᾧ } ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

Ἐρ 1:12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ χριστῷ•

Ἐρ 1:13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ,

Ἐρ 1:14 ὅς {Ν ὅς ♦ ὅ } ἐστιν ἀρραβών τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Ἐρ 1:15 ¶ Διὰ τοῦτο κἀγώ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

Ἐρ 1:16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν {Ν ὑμῶν ποιούμενος ♦ ποιούμενος} ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου•

Ἐρ 1:17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ {Ν δώῃ ♦ δώῃ} ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ•

Ἐρ 1:18 πεφωτισμένους τοὺς ὄφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, {Ν ὑμῶν ♦ [ὑμῶν]} εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἔστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ {Ν καὶ ♦ -} τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις,

Ἐρ 1:19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἴσχύος αὐτοῦ

Ἐρ 1:20 ἦν ἐνήργησεν ἐν τῷ χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ τῶν {Ν τῶν νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ♦ νεκρῶν καὶ καθίσας} νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

Ἐρ 1:21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰώνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι•

Ἐρ 1:22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

Ἐρ 1:23 ἥτις ἔστιν τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

Ἐρ 2:1 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, {Ν ἀμαρτίαις ♦ ἀμαρτίαις ὑμῶν}

Ἐρ 2:2 ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰώνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας•

Ἐρ 2:3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεν {Ν ἡμεν ♦ ἡμεθα} τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί•

Ἐρ 2:4 ὁ δὲ θεός, πλούσιος ὄντας ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἥγαπησεν ἡμᾶς,

Ἐρ 2:5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ χριστῷ - χάριτί ἐστε σεσωσμένοι -

Ἐρ 2:6 καὶ συνήγειρεν, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ἐρ 2:7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰώσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν {Ν τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον ♦ τὸ ὑπερβάλλον πλοῦτος} ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ•

Ἐρ 2:8 τῇ γάρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς {Ν τῆς ♦ - } πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἔξ ὑμῶν• θεοῦ τὸ δῶρον•

Ἐρ 2:9 οὐκ ἔξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται.

Ἐρ 2:10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἵς προητοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἐρ 2:11 ¶ Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς {Ν ὑμεῖς ποτὲ ♦ ποτὲ ὑμεῖς } ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,

Ἐρ 2:12 ὅτι ἡτε ἐν {Ν ἡτε ἐν ♦ ἡτε } τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐρ 2:13 Νυνὶ δὲ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς {Ν ἐγγὺς ἐγενήθητε ♦ ἐγενήθητε ἐγγὺς } ἐγενήθητε ἐν τῷ αἴματι τοῦ χριστοῦ.

Ἐρ 2:14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,

Ἐρ 2:15 τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν, καταργήσας• ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ {Ν ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,

Ἐρ 2:16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ•

Ἐρ 2:17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς {Ν καὶ τοῖς ♦ καὶ εἰρήνην τοῖς } ἐγγύς•

Ἐρ 2:18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

Ἐρ 2:19 Ἀρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται {Ν συμπολῖται ♦ ἐστὲ συμπολῖται } τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ,

Ἐρ 2:20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ,

Ἐρ 2:21 ἐν ὧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν κυρίῳ,

Ἐρ 2:22 ἐν ὧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Ἐρ 3:1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ ♦ [Ἰησοῦ] } ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνῶν,

Ἐρ 3:2 εἴγε {Ν εἴγε ♦ εἴ γε} ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,

Ἐρ 3:3 ὅτι {Ν ὅτι ♦ [ὅτι]} κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέν {Ν ἐγνώρισέν ♦ ἐγνωρίσθη} μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

Ἐρ 3:4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ χριστοῦ•

Ἐρ 3:5 ὃ ἔτεραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἄγιοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι•

Ἐρ 3:6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ἐν τῷ χριστῷ ♦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ} ἐν τῷ χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

Ἐρ 3:7 οὗ ἐγενόμην {Ν ἐγενόμην ♦ ἐγενήθην} διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, τὴν {Ν τὴν δοθεῖσάν ♦ τῆς δοθείσης} δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐρ 3:8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν {Ν ἐν ♦ -} τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν {Ν τὸν ♦ τὸ} ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον {Ν πλοῦτον ♦ πλούτος} τοῦ χριστοῦ,

Ἐρ 3:9 καὶ φωτίσαι πάντας {Ν πάντας ♦ [πάντας]} τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ {Ν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ -} Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ἐρ 3:10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ,

Ἐρ 3:11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν χριστῷ {Ν χριστῷ ♦ τῷ χριστῷ} Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ὑμῶν•

Ἐρ 3:12 ἐν ὧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν {Ν τὴν προσαγωγὴν ♦ προσαγωγὴν} προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Ἐρ 3:13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν {Ν ἐκκακεῖν ♦ ἐγκακεῖν} ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

Ἐρ 3:14 ¶ Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ {Ν τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ -} κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ἐρ 3:15 ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,

Ἐρ 3:16 ἵνα δώῃ {Ν δῷ ♦ δῷ} ὑμῖν, κατὰ τὸν {Ν τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος} πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

Ἐρ 3:17 κατοικῆσαι τὸν χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν•

Ερ 3:18 ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἔξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος {Ν βάθος καὶ ὑψος ♦ ὑψος καὶ βάθος} καὶ ὑψος,

Ερ 3:19 γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ.

Ερ 3:20 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {Ν ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ} ὃν αἴτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

Ερ 3:21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν {Ν ἐκκλησίᾳ ♦ ἐκκλησίᾳ καὶ} χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰώνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ερ 4:1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἡς ἐκλήθητε,

Ερ 4:2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, {Ν πραότητος ♦ πραῦτητος} μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

Ερ 4:3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Ερ 4:4 "Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν•

Ερ 4:5 εἶς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα,

Ερ 4:6 εἶς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. {Ν ἡμῖν ♦ - }

Ερ 4:7 'Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ χριστοῦ.

Ερ 4:8 Διὸ λέγει, Ἄναβάς εἰς ὑψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

Ερ 4:9 Τὸ δέ, Ἄνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον {Ν πρῶτον ♦ - } εἰς τὰ κατώτερα μέρη {Ν μέρη ♦ [μέρη]} τῆς γῆς;

Ερ 4:10 'Ο καταβάς, αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

Ερ 4:11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

Ερ 4:12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ•

Ἐρ 4:13 μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ χριστοῦ•

Ἐρ 4:14 ἵνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν {Β μεθοδείαν ♦ μεθοδίαν } τῆς πλάνης•

Ἐρ 4:15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλή, ὁ {Ν ὁ ♦ - } χριστός,

Ἐρ 4:16 ἔξ οὖν πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἑκάστου μέρους, τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἐαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Ἐρ 4:17 ¶ Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ {Ν λοιπὰ ♦ - } ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

Ἐρ 4:18 ἐσκοτισμένοι {Ν ἐσκοτισμένοι ♦ ἐσκοτωμένοι } τῇ διανοίᾳ, ὃντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν•

Ἐρ 4:19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἐαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

Ἐρ 4:20 Ὦμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν χριστόν,

Ἐρ 4:21 εἴγε {Ν εἴγε ♦ εἴ γε } αὐτὸν ἥκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἔστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ•

Ἐρ 4:22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφήν, τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης•

Ἐρ 4:23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

Ἐρ 4:24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνθρωπὸν, τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ διστότητι τῆς ἀληθείας.

Ἐρ 4:25 ¶ Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ• δτὶ ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

Ἐρ 4:26 Ὦργίζεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε• ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ {Ν τῷ ♦ [τῷ]} παροργισμῷ ὑμῶν•

Ἐρ 4:27 μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

Ἐρ 4:28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω• μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ {Ν τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν ♦ ταῖς [ἰδίαις] χερσὶν τὸ ἀγαθὸν } ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

Ερ 4:29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

Ερ 4:30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

Ερ 4:31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὄργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ•

Ερ 4:32 γίνεσθε δὲ {Ν δὲ ♦ [δὲ] } εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἔαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν. {Ν ἡμῖν ♦ ὑμῖν }

Ερ 5:1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά•

Ερ 5:2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἔαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

Ερ 5:3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα {Ν πᾶσα ἀκαθαρσία ♦ ἀκαθαρσία πᾶσα } ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὄνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις•

Ερ 5:4 καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ {Ν τὰ οὐκ ἀνήκοντα ♦ ἃ οὐκ ἀνήκεν } οὐκ ἀνήκοντα• ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

Ερ 5:5 Τοῦτο γάρ ἐστε {Ν ἐστε ♦ ἔστε } γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὃς {Ν ὃς ♦ ὅ } ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ.

Ερ 5:6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις• διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς νιοὺς τῆς ἀπειθείας.

Ερ 5:7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν•

Ερ 5:8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ• ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε -

Ερ 5:9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος {Ν πνεύματος ♦ φωτὸς } ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ -

Ερ 5:10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ•

Ερ 5:11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε•

Ερ 5:12 τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν.

Ερ 5:13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται• πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστίν.

Ἐρ 5:14 Διὸ λέγει, Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ χριστός.

Ἐρ 5:15 ¶ Βλέπετε οὖν πῶς {Ν πῶς ἀκριβῶς ♦ ἀκριβῶς πῶς} ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,

Ἐρ 5:16 ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, δτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν.

Ἐρ 5:17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες {Ν συνιέντες ♦ συνίετε} τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.

Ἐρ 5:18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,

Ἐρ 5:19 λαλοῦντες ἔαυτοῖς ψαλμοῖς {Ν ψαλμοῖς ♦ [ἐν] ψαλμοῖς} καὶ ὕμνοις καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν {Ν ἐν ♦ -} τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ,

Ἐρ 5:20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί,

Ἐρ 5:21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ χριστοῦ. {Β χριστοῦ ♦ θεοῦ}

Ἐρ 5:22 ¶ Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, {Ν ὑποτάσσεσθε ♦ -} ὡς τῷ κυρίῳ.

Ἐρ 5:23 Ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ {Ν καὶ αὐτός ἐστιν ♦ αὐτὸς} αὐτός ἐστιν σωτὴρ τοῦ σώματος.

Ἐρ 5:24 Ἄλλ' {Ν Ἄλλ' ὥσπερ ♦ Ἄλλα ὡς} ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις {Ν ἰδίοις ♦ -} ἀνδράσιν ἐν παντί.

Ἐρ 5:25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἔαυτῶν, {Ν ἔαυτῶν ♦ -} καθὼς καὶ ὁ χριστὸς ὡράπησεν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς•

Ἐρ 5:26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντος ἐν ρήματι,

Ἐρ 5:27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν {Ν αὐτὴν ♦ αὐτὸς} ἔαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ βυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἢ ἀγία καὶ ἅμωμος.

Ἐρ 5:28 Οὕτως ὁφείλουσιν οἱ {Ν οἱ ♦ [καὶ] οἱ} ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἔαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἔαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα, ἔαυτὸν ἀγαπᾷ•

Ἐρ 5:29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἔαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἐκτρέψει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ κύριος {Ν κύριος ♦ χριστὸς} τὴν ἐκκλησίαν•

Ερ 5:30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ {Ν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὁστέων αὐτοῦ ♦ - } τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὁστέων αὐτοῦ.

Ερ 5:31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν {Ν τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν ♦ [τὸν] πατέρα καὶ [τὴν] } πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Ερ 5:32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν• ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ερ 5:33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἔνα, ἔκαστος τὴν ἔαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ώς ἔαυτόν• ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

Ερ 6:1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν {Ν ἐν κυρίῳ ♦ [ἐν κυρίῳ] } κυρίῳ• τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον.

Ερ 6:2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,

Ερ 6:3 ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ερ 6:4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου.

Ερ 6:5 ¶ Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις {Ν κυρίοις κατὰ σάρκα ♦ κατὰ σάρκα κυρίοις } κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ώς τῷ χριστῷ•

Ερ 6:6 μὴ κατ' ὄφθαλμοδουλείαν {Ν ὄφθαλμοδουλείαν ♦ ὄφθαλμοδουλίαν } ώς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ώς δοῦλοι τοῦ {Ν τοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ } χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

Ερ 6:7 μετ' εὔνοίας δουλεύοντες ώς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις•

Ερ 6:8 εἰδότες ὅτι ὃ {Ν ὃ ἔάν τι ἔκαστος ♦ ἔκαστος ἔάν τι } ἔάν τι ἔκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται {Ν κομιεῖται παρὰ τοῦ ♦ κομίσεται παρὰ } παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

Ερ 6:9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν• εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν {Ν ὑμῶν αὐτῶν ♦ αὐτῶν καὶ ὑμῶν } αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία {Ν προσωποληψία ♦ προσωπολημψία } οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

Ερ 6:10 ¶ Τὸ {Ν τὸ λοιπόν ἀδελφοί μου ♦ Τοῦ λοιποῦ } λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ερ 6:11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.

Ἐρ 6:12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ {Ν τοῦ αἰῶνος ♦ - } αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

Ἐρ 6:13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

Ἐρ 6:14 Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

Ἐρ 6:15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἔτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης•

Ἐρ 6:16 ἐπὶ {Ν ἐπὶ πᾶσιν ♦ ἐν πᾶσιν} πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐνῷ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ {Ν τὰ πεπυρωμένα ♦ [τὰ] πεπυρωμένα} πεπυρωμένα σβέσαι.

Ἐρ 6:17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, {Ν δέξασθαι ♦ δέξασθε} καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἔστιν ρῆμα θεοῦ•

Ἐρ 6:18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο {Ν τοῦτο ♦ - } ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων,

Ἐρ 6:19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

Ἐρ 6:20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ώς δεῖ με λαλῆσαι.

Ἐρ 6:21 ¶ Ἰνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὡς {Ν ὡς γνωρίσει ♦ γνωρίσει ὡς} γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ•

Ἐρ 6:22 ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἐρ 6:23 ¶ Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ἐρ 6:24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον ὡς {Ν ὡς Ἀμήν. ♦ - }

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Ph 1:1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, πᾶσιν τοῖς ἀγίοις ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διαικόνοις•

Ph 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Ph 1:3 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

Ph 1:4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

Ph 1:5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης {Ν πρώτης ♦ τῆς πρώτης } ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν•

Ph 1:6 πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας χριστοῦ Ἰησοῦ•

Ph 1:7 καθὼς ἔστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὅντας.

Ph 1:8 Μάρτυς γάρ μου ἔστιν {Ν ἔστιν ♦ - } ὁ θεός, ὃς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ.

Ph 1:9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει,

Ph 1:10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἥτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν χριστοῦ,

Ph 1:11 πεπληρωμένοι καρπῷ {Ν καρπῷ δικαιοσύνης τῶν ♦ καρπὸν δικαιοσύνης τὸν } δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

Ph 1:12 ¶ Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν•

Ph 1:13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,

Ph 1:14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

Ph 1:15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν χριστὸν κηρύσσουσιν•

Ph 1:16 οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας {Ν ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου ♦ ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι } τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου•

Ph 1:17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, {Ν ἀγάπης εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι ♦ ἐριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς οἰόμενοι θλίψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου } εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

Ph 1:18 Τί γάρ; Πλὴν παντὶ {Ν παντὶ ♦ ὅτι παντὶ } τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, χριστὸς καταγγέλλεται• καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

Ph 1:19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ph 1:20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.

Ph 1:21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, χριστός• καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

Ph 1:22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου• καὶ τί αἵρήσομαι οὐ γνωρίζω.

Ph 1:23 Συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον {Ν μᾶλλον ♦ [γὰρ] μᾶλλον } κρείσσον•

Ph 1:24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν {Ν ἐν ♦ [ἐν] } τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

Ph 1:25 Καὶ τοῦτο πεποιθώς οἶδα ὅτι μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ {Ν συμπαραμενῶ ♦ παραμενῶ } πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,

Ph 1:26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

Ph 1:27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθῶν καὶ ἴδων ὑμᾶς, εἴτε ἀπών, ἀκούσω {Ν ἀκούσω ♦ ἀκούω } τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,

Ph 1:28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων• ἥτις αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς μέν ἐστιν ♦ ἐστὶν αὐτοῖς } μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ ὑμῶν } δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ•

Ph 1:29 ὅτι ὑμῖν ἔχαρισθη τὸ ὑπέρ χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν•

Ph 1:30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἰδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Ph 2:1 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

Ph 2:2 πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην
ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες•

Ph 2:3 μηδὲν κατὰ {Ν κατὰ ἐριθείαν ἢ ♦ κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ } ἐριθείαν ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας
έαυτῶν•

Ph 2:4 μὴ τὰ ἔαυτῶν ἔκαστος σκοπεῖτε, {Ν σκοπεῖτε ἀλλὰ καὶ ♦ σκοποῦντες ἀλλὰ
[καὶ] } ἀλλὰ καὶ τὰ ἔτερων ἔκαστος. {Ν ἔτερων ἔκαστος ♦ ἔτερων ἔκαστοι }

Ph 2:5 Τοῦτο γὰρ {Ν γὰρ φρονείσθω ♦ φρονεῖτε } φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν
χριστῷ Ἰησοῦ•

Ph 2:6 ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,

Ph 2:7 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν
ὅμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος•

Ph 2:8 καὶ σχήματι εύρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἔαυτόν, γενόμενος
ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

Ph 2:9 Διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα {Ν αὐτῷ ♦
αὐτῷ τὸ } τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα•

Ph 2:10 ἵνα ἐν τῷ ὄνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων,

Ph 2:11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσηται ὅτι κύριος Ἰησοῦς χριστός, εἰς
δόξαν θεοῦ πατρός.

Ph 2:12 ¶ Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ
παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ
φόβου καὶ τρόμου τὴν ἔαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε•

Ph 2:13 ὁ {Ν ὁ θεὸς ♦ θεὸς } θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ
τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

Ph 2:14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,

Ph 2:15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα θεοῦ ἀμώμητα {Ν ἀμώμητα
ἐν μέσῳ ♦ ἀμωμα μέσον } ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιάς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς
φαίνεσθε ὡς φωστήρες ἐν κόσμῳ,

Ph 2:16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν χριστοῦ, ὅτι οὐκ
εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.

Ph 2:17 Ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς
πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν•

Ph 2:18 τὸ δ' {Ν δ' ♦ δὲ} αὐτὸν καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι.

Ph 2:19 ¶ Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγὼ εὑψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

Ph 2:20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἴσοψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

Ph 2:21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἔαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ χριστοῦ {Ν χριστοῦ Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ.

Ph 2:22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἔδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

Ph 2:23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἀν ἀπίδω {Ν ἀπίδω ♦ ἀφίδω} τὰ περὶ ἐμέ, ἔξαυτῆς•

Ph 2:24 πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

Ph 2:25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς•

Ph 2:26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἡκούσατε ὅτι ἡσθένησεν•

Ph 2:27 καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλὰ ὁ θεὸς αὐτὸν {Ν αὐτὸν ἡλέησεν ♦ ἡλέησεν αὐτὸν} ἡλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ.

Ph 2:28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπειμψα αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κάγὼ ἀλυπότερος ὥ.

Ph 2:29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε•

Ph 2:30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ {Ν τοῦ ♦ -} χριστοῦ μέχρι θανάτου ἥγγισεν, παραβουλευσάμενος {Ν παραβουλευσάμενος ♦ παραβολευσάμενος} τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Ph 3:1 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

Ph 3:2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν•

Ph 3:3 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες•

Ph 3:4 καίπερ ἔγω ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί• εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἔγὼ μᾶλλον•

Ph 3:5 περιτομὴ {Ν περιτομὴ ♦ περιτομῆ } ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

Ph 3:6 κατὰ ζῆλον {Ν ζῆλον ♦ ζῆλος } διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

Ph 3:7 Ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ [Ἀλλά] } ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν χριστὸν ζημίαν.

Ph 3:8 Ἀλλὰ μὲν {Ν μὲν οὖν ♦ μενοῦνγε } οὖν καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου• δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, {Ν εἶναι ἵνα ♦ ἵνα } ἵνα χριστὸν κερδήσω,

Ph 3:9 καὶ εὔρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει•

Ph 3:10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν {Ν τὴν κοινωνίαν τῶν ♦ [τὴν] κοινωνίαν [τῶν] } κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος {Ν συμμορφούμενος ♦ συμμορφιζόμενος } τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,

Ph 3:11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν {Ν τῶν ♦ τὴν ἐκ } νεκρῶν.

Ph 3:12 Οὐχ ὅτι ἡδη ἔλαβον, ἢ ἡδη τετελείωμαι• διώκω δέ, εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ὧ καὶ κατελήφθην {Ν κατελήφθην ὑπὸ τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ ♦ κατελήμφθην ὑπὸ χριστοῦ [Ἰησοῦ] } ὑπὸ τοῦ χριστοῦ Ἰησοῦ.

Ph 3:13 Ἄδελφοί, ἔγὼ ἐμαυτὸν οὐ {Β οὐ ♦ οὕπω } λογίζομαι κατειληφέναι• ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,

Ph 3:14 κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ εἰς } τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ph 3:15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν• καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει•

Ph 3:16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, {Ν κανόνι τὸ αὐτὸ φρονεῖν ♦ - } τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

Ph 3:17 ¶ Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὗτως {Ν οὗτως ♦ οὕτω } περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

Ph 3:18 Πολλοὶ γάρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἔχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ χριστοῦ•

Ph 3:19 ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

Ph 3:20 Ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, κύριον Ἰησοῦν χριστόν•

Ph 3:21 ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς {Ν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ - } τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἔαυτῷ {Ν ἔαυτῷ ♦ αὐτῷ } τὰ πάντα.

Ph 4:1 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Ph 4:2 ¶ Εὔοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ.

Ph 4:3 Ναί, ἐρωτῶ καί σε, σύζυγε {Ν σύζυγε γνήσιε ♦ γνήσιε σύζυγε } γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὄνταξα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ph 4:4 ¶ Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε• πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

Ph 4:5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ κύριος ἐγγύς.

Ph 4:6 Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θεόν.

Ph 4:7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

Ph 4:8 ¶ Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.

Ph 4:9 "Α καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκουύσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε• καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ph 4:10 ¶ Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἡδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν• ἐφ' ὃ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.

Ph 4:11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω• ἐγὼ γάρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμί, αὐτάρκης εἶναι.

Ph 4:12 Οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν• ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

Ph 4:13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με χριστῷ. {Ν χριστῷ ♦ - }

Ph 4:14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

Ph 4:15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἔξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμίᾳ μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, {Ν λήψεως ♦ λήμψεως } εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι.

Ph 4:16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

Ph 4:17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

Ph 4:18 Ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω• πεπλήρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐώδιας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ θεῷ.

Ph 4:19 Ὁ δὲ θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν {Ν τὸν πλοῦτον ♦ τὸ πλοῦτος} πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν χριστῷ Ἰησού.

Ph 4:20 Τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ph 4:21 ¶ Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

Ph 4:22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

Ph 4:23 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων {Ν πάντων ὑμῶν.
Ἄμην. ♦ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.} ὑμῶν. Ἄμην.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Co 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,

Co 1:2 τοῖς ἐν Κολασσαῖς {Ν Κολασσαῖς ♦ Κολοσσαῖς} ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν χριστῷ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ {Ν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Co 1:3 ¶ Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ καὶ {Ν καὶ ♦ - } πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,

Co 1:4 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν {Ν τὴν εἰς ♦ ἦν ἔχετε εἰς} εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

Co 1:5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἦν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

Co 1:6 τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ {Ν καὶ ἔστιν ♦ ἔστιν} ἔστιν καρποφορούμενον καὶ {Β καὶ αὐξανόμενον ♦ - } αὐξανόμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ•

Co 1:7 καθὼς καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἔμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὃς ἔστιν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ χριστοῦ,

Co 1:8 ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

Co 1:9 ¶ Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἵτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,

Co 1:10 περιπατῆσαι ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς ♦ - } ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς {Ν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ♦ τῇ ἐπιγνώσει} τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ•

Co 1:11 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς•

Co 1:12 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς {Ν ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς} εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί,

Co 1:13 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ νίοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,

Co 1:14 ἐν ὧ ἔχομεν τὴν {Β ἀπολύτρωσιν ♦ ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ} ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν•

Co 1:15 ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως•

Co 1:16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ {Ν τὰ ἐν ♦ ἐν} ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ {Ν τὰ ἐπὶ ♦ ἐπὶ} ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἔξουσίαι• τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται•

Co 1:17 καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

Co 1:18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας• ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων•

Co 1:19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὑδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι,

Co 1:20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' {Ν δι' αὐτοῦ εἴτε ♦ [δι' αὐτοῦ] εἴτε} αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐπὶ {Ν ἐπὶ τοῖς ♦ ἐν τοῖς} τοῖς οὐρανοῖς.

Co 1:21 Καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν

Co 1:22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ•

Co 1:23 εἴγε {Ν εἴγε ♦ εἴ γε} ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ {Ν τῇ κτίσει ♦ κτίσει} κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Co 1:24 ¶ Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία•

Co 1:25 ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,

Co 1:26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν• νυνὶ {Ν νυνὶ ♦ νῦν} δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,

Co 1:27 οἵς ἡθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλούτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς {Ν ὃς ♦ ὃ} ἐστιν χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης•

Co 1:28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν χριστῷ Ἰησοῦ• {Ν Ἰησοῦ ♦ -}

Co 1:29 εἰς δὲ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Co 2:1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ {Ν περὶ ♦ ὑπὲρ} ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἔωράκασιν {Ν ἔωράκασιν ♦ ἔόρακαν} τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκὶ,

Co 2:2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων {Ν συμβιβασθέντων ♦ συμβιβασθέντες} ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα {Ν πάντα πλοῦτον ♦ πᾶν πλοῦτος} πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ {Ν καὶ πατρὸς καὶ τοῦ ♦ - } πατρὸς καὶ τοῦ χριστοῦ,

Co 2:3 ἐν ὧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς {Ν τῆς γνώσεως ♦ γνώσεως} γνώσεως ἀπόκρυφοι.

Co 2:4 Τοῦτο δὲ {Ν δὲ λέγω ἵνα μή τις ♦ λέγω ἵνα μηδεὶς} λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

Co 2:5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

Co 2:6 ¶ Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

Co 2:7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν {Ν ἐν τῇ ♦ τῇ} τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν {Ν ἐν αὐτῇ ♦ - } αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

Co 2:8 ¶ Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ χριστόν·

Co 2:9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,

Co 2:10 καὶ ἔστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας•

Co 2:11 ἐν ὧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν {Ν τῶν ἀμαρτιῶν ♦ - } ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ,

Co 2:12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, {Ν βαπτίσματι ♦ βαπτισμῷ} ἐν ὧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν {Ν τῶν ♦ - } νεκρῶν.

Co 2:13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν {Ν ἐν ♦ [ἐν]} τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

Co 2:14 ἔξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν• καὶ αὐτὸς ἥρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸς τῷ σταυρῷ•

Co 2:15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

Co 2:16 ¶ Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ {Ν ἢ ἐν πόσει ♦ καὶ ἐν πόσει } ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἔορτῆς ἢ νουμηνίας {Ν νουμηνίας ♦ νεομηνίας } ἢ σαββάτων•

Co 2:17 ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα χριστοῦ. {Ν χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ }

Co 2:18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἢ μὴ {Ν μὴ ἐώρακεν ♦ ἐόρακεν } ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

Co 2:19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὕξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.

Co 2:20 ¶ Εἰ ἀπεθάνετε σὺν χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε,

Co 2:21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ θίγῃ -

Co 2:22 ἃ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει - κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων;

Co 2:23 Ἀτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ {Ν ἐθελοθρησκείᾳ ♦ ἐθελοθρησκίᾳ } καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ {Ν καὶ ἀφειδίᾳ ♦ [καὶ] ἀφειδίᾳ } ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Co 3:1 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος.

Co 3:2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Co 3:3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ χριστῷ ἐν τῷ θεῷ.

Co 3:4 Ὄταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, {Ν ἡμῶν ♦ ὑμῶν } τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Co 3:5 ¶ Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν {Ν ὑμῶν ♦ - } τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, {Ν εἰδωλολατρείᾳ ♦ εἰδωλολατρίᾳ }

Co 3:6 δι! ἂ ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ {Ν ἐπὶ τοὺς υἱὸὺς τῆς ἀπειθείας ♦ [ἐπὶ τοὺς υἱὸὺς τῆς ἀπειθείας] } τοὺς υἱὸὺς τῆς ἀπειθείας•

Co 3:7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. {Ν αὐτοῖς ♦ τούτοις }

Co 3:8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὄργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν•

Co 3:9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,

Co 3:10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν•

Co 3:11 ὅπου οὐκ ἔνι "Ελλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος• ἀλλὰ τὰ {Ν τὰ ♦ [τὰ] } πάντα καὶ ἐν πᾶσιν χριστός.

Co 3:12 ¶ Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, {Β οἰκτιρμοῦ ♦ οἰκτιρμῶν } χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα, {Ν πρᾳότητα ♦ πρᾳότητα } μακροθυμίαν•

Co 3:13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν• καθὼς καὶ ὁ χριστὸς {Ν χριστὸς ♦ κύριος } ἔχαρισατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς•

Co 3:14 ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις {Ν ἥτις ♦ ὅ } ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

Co 3:15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ {Ν θεοῦ ♦ χριστοῦ } βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι• καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

Co 3:16 Ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ• διδάσκοντες καὶ νοιθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, καὶ {Ν καὶ ὕμνοις καὶ ♦ ὕμνοις } ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι {Ν χάριτι ♦ [τῇ] χάριτι } ἔδοντες ἐν τῇ {Ν τῇ καρδίᾳ ♦ ταῖς καρδίαις } καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ. {Ν κυρίῳ ♦ θεῷ }

Co 3:17 Καὶ πᾶν ὅ τι ἀν {Ν ἀν ♦ ἐὰν } ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν δόνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχάριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ {Ν καὶ πατρὶ ♦ πατρὶ } πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Co 3:18 ¶ Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις {Ν ιδίοις ♦ - } ἀνδράσιν, ὡς ἀνήκεν ἐν κυρίῳ.

Co 3:19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

Co 3:20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα• τοῦτο γάρ ἐστιν {Ν ἐστιν εὐάρεστον ♦ εὐάρεστόν ἐστιν } εὐάρεστον ἐν κυρίῳ.

Co 3:21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

Co 3:22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν δόφθαλμοδουλείαις {Ν δόφθαλμοδουλείαις ♦ δόφθαλμοδουλίᾳ } ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν θεόν• {Ν θεόν ♦ κύριον }

Co 3:23 καὶ {Ν καὶ πᾶν ὅ τι ♦ ὅ } πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις•

Co 3:24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου λήψεσθε {Ν λήψεσθε ♦ ἀπολήμψεσθε } τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας• τῷ γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } κυρίῳ χριστῷ δουλεύετε.

Co 3:25 Ὁ δὲ {Ν δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ♦ γὰρ ἀδικῶν κομίσεται } ἀδικῶν κομιεῖται ὃ
ἡδίκησεν• καὶ οὐκ ἔστιν προσωποληψία. {Ν προσωποληψία ♦ προσωπολημψία }

Co 4:1 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες
ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς. {Ν οὐρανοῖς ♦ οὐρανῷ }

Co 4:2 ¶ Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ•

Co 4:3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ὑμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ
λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι•

Co 4:4 ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

Co 4:5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἔξαγοραζόμενοι.

Co 4:6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ
ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Co 4:7 ¶ Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ•

Co 4:8 ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο, ἵνα γνῷ {Ν γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν ♦ γνῶτε
τὰ περὶ ὑμῶν} τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν•

Co 4:9 σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἔστιν ἐξ ὑμῶν.
Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν {Ν γνωριοῦσιν ♦ γνωρίσουσιν} τὰ ὥδε.

Co 4:10 ¶ Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ
ἀνεψιὸς Βαρνάβᾳ, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς - ἐὰν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε
αὐτόν•

Co 4:11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ δόντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι
συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

Co 4:12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος χριστοῦ, {Ν χριστοῦ ♦
χριστοῦ [Ἰησοῦ] } πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα
στῆτε {Ν στῆτε ♦ σταθῆτε } τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι {Ν πεπληρωμένοι ♦
πεπληρωφορημένοι } ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.

Co 4:13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον {Ν ζῆλον πολὺν ♦ πολὺν πόνον } πολὺν
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

Co 4:14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἱατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

Co 4:15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, {Ν Νυμφᾶν ♦
Νύμφαν } καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῆς } ἐκκλησίαν.

Co 4:16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἴνα καὶ ἐν τῇ
Λαοδικαίων {N Λαοδικαίων ♦ Λαοδικέων } ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ
Λαοδικείας ἴνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

Co 4:17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ,
ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

Co 4:18 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν.
Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἄμην. {N Ἄμην ♦ - }

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

1Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρί, καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ {Ν ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ - } θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Th 1:2 ¶ Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν {Ν ὑμῶν ποιούμενοι ♦ ποιούμενοι } ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν,

1Th 1:3 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν•

1Th 1:4 εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ θεοῦ, {Ν θεοῦ ♦ [τοῦ] θεοῦ } τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν•

1Th 1:5 ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἀγίῳ, καὶ ἐν {Ν ἐν πληροφορίᾳ ♦ [ἐν] πληροφορίᾳ } πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἵοι ἐγενήθημεν ἐν {Ν ἐν ὑμῖν ♦ [ἐν] ὑμῖν } ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

1Th 1:6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς πνεύματος ἀγίου,

1Th 1:7 ὡστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους {Ν τύπους ♦ τύπον } πᾶσιν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ {Ν καὶ ♦ καὶ ἐν } τῇ Ἀχαΐᾳ.

1Th 1:8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξῆχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν {Ν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ ♦ [ἐν τῇ] Ἀχαΐᾳ ἀλλ' ἐν παντὶ } τῇ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελίλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς ἔχειν ♦ ἔχειν ὑμᾶς } ἔχειν λαλεῖν τι.

1Th 1:9 Αὕτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ,

1Th 1:10 καὶ ἀναμένειν τὸν νιὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, δὸν ἥγειρεν ἐκ τῶν {Ν τῶν νεκρῶν ♦ [τῶν] νεκρῶν } νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ὁύόμενον ὑμᾶς ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ ἐκ } τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

1Th 2:1 Αὕτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ὑμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν•

1Th 2:2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ὑμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγώνι.

1Th 2:3 Ἡ γὰρ παράκλησις ὑμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε {Ν οὔτε ♦ οὐδὲ } ἐν δόλῳ•

1Th 2:4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτως λαλούμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ {Ν τῷ θεῷ ♦ θεῷ } θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

1Th 2:5 Οὕτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὕτε ἐν προφάσει πλεονεξίας• θεὸς μάρτυς•

1Th 2:6 οὕτε ζητοῦντες ἔξ ἀνθρώπων δόξαν, οὕτε ἀφ' ὑμῶν οὕτε ἀπὸ {Ν ἀπὸ ἄλλων ♦ ἀπ' ἄλλων } ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς χριστοῦ ἀπόστολοι,

1Th 2:7 ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἐγενήθημεν ἥπιοι {Ν ἥπιοι ♦ νήπιοι } ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς {Ν ὡς ἂν ♦ ὡς ἐάν } ἀν τροφὸς θάλπῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα•

1Th 2:8 οὕτως, ὁμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε. {Ν γεγένησθε ♦ ἐγενήθητε }

1Th 2:9 Μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον• νυκτὸς γὰρ {Ν γὰρ καὶ ♦ καὶ } καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ.

1Th 2:10 Ὅμενις μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν•

1Th 2:11 καθάπερ οἴδατε ὡς ἔνα ἔκαστον ὑμῶν, ὡς πατήρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι

1Th 2:12 καὶ μαρτυρόμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι {Ν περιπατῆσαι ♦ περιπατεῖν } ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

1Th 2:13 ¶ Διὰ {Ν Διὰ ♦ Καὶ διὰ } τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως, δτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς ἐστιν ἀληθῶς, λόγον θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

1Th 2:14 Ὅμενις γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὖσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ• δτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ Ὅμενις ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,

1Th 2:15 τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους {Ν ἰδίους ♦ - } προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων,

1Th 2:16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε• ἔφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὄργη εἰς τέλος.

1Th 2:17 ¶ Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας,
προσώπω οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἵδεῖν
ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ•

1Th 2:18 διὸ {Ν διὸ ♦ διότι } ἡθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ
ἄπαξ καὶ δίς, καὶ ἐνέκοψεν ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς.

1Th 2:19 Τίς γάρ ὑμῶν ἔλπις ἡ χαρὰ ἡ στέφανος καυχήσεως; Ἡ οὐχὶ καὶ
ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

1Th 2:20 Ὦμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ὑμῶν καὶ ἡ χαρά.

1Th 3:1 Διὸ μηκέτι στέγοντες, εὔδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις
μόνοι,

1Th 3:2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν καὶ διάκονον {Ν διάκονον
τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν ὑμῶν ἐν τῷ ♦ συνεργὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ } τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν
ὑμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι
ὑμᾶς {Ν ὑμᾶς περὶ ♦ ὑπὲρ } περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν,

1Th 3:3 τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις• αὐτοὶ γάρ οἴδατε ὅτι
εἰς τοῦτο κείμεθα.

1Th 3:4 Καὶ γάρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἴμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν
θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε.

1Th 3:5 Διὰ τοῦτο κάγω, μηκέτι στέγων, ἐπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν
ὑμῶν, μήπως {Ν μήπως ♦ μή πως } ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν
γένηται ὁ κόπος ὑμῶν.

1Th 3:6 Ἀρτὶ δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ
εὐαγγελισαμένου ὑμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν
ὑμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς ἵδεῖν, καθάπερ καὶ ὥμεῖς ὑμᾶς•

1Th 3:7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει {Ν
θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ♦ ἀνάγκῃ καὶ θλίψει } καὶ ἀνάγκη ὑμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως•

1Th 3:8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὥμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ.

1Th 3:9 Τίνα γάρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν,
ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἡ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ὑμῶν,

1Th 3:10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {Ν ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ }
δεόμενοι εἰς τὸ ἵδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς
πίστεως ὑμῶν;

1Th 3:11 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ὑμῶν, καὶ ὁ κύριος ὑμῶν Ἰησοῦς
χριστός, {Ν χριστός ♦ - } κατευθύναι τὴν ὁδὸν ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς•

1Th 3:12 ύμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ύμᾶς,

1Th 3:13 εἰς τὸ στηρίξαι ύμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ -} μετὰ πάντων τῶν ἀγίων αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ. ♦ αὐτοῦ. [Ἄμην].}

1Th 4:1 Λοιπὸν {Β λοιπὸν ♦ Τὸ λοιπὸν } οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ύμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ καθὼς {Ν καθὼς ♦ ἵνα καθὼς } παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ύμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, ἵνα {Ν ἵνα ♦ καθὼς καὶ περιπατεῖτε ἵνα } περισσεύητε μᾶλλον.

1Th 4:2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ύμÎν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

1Th 4:3 Τοῦτο γάρ ἐστιν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ύμῶν, ἀπέχεσθαι ύμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας•

1Th 4:4 εἰδέναι ἔκαστον ύμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ,

1Th 4:5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν•

1Th 4:6 τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ• διότι ἔκδικος ὁ {Ν ὁ ♦ -} κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπομεν {Β προείπομεν ♦ προείπαμεν } {Ν προείπομεν ♦ προείπαμεν } ύμÎν καὶ διεμαρτυράμεθα.

1Th 4:7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ.

1Th 4:8 Τοιγαροῦν δὲ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν καὶ {Ν καὶ δόντα ♦ [καὶ] διδόντα } δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἄγιον εἰς ύμᾶς.

1Th 4:9 ¶ Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχετε γράφειν ύμÎν• αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους•

1Th 4:10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς {Ν τοὺς ἐν ♦ [τοὺς]} ἐν } ἐν δόῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμεν δὲ ύμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον,

1Th 4:11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἴδιαις {Ν ἴδιαις ♦ [ἱδιαις]} χερσὶν ύμῶν, καθὼς ύμÎν παρηγγείλαμεν•

1Th 4:12 ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

1Th 4:13 ¶ Οὐ θέλομεν δὲ ύμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, {Ν κεκοιμημένων ♦ κοιμωμένων } ἵνα μὴ λυπήσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἔλπίδα.

1Th 4:14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξεῖ σὺν αὐτῷ.

1Th 4:15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.

1Th 4:16 Ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγgi θεοῦ, καταβίσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον•

1Th 4:17 ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἃμα σὺν αὐτοῖς ἀπραγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα• καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα.

1Th 4:18 Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

1Th 5:1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι.

1Th 5:2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ {Ν ἡ ♦ -} ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται•

1Th 5:3 ὅταν γὰρ {Ν γὰρ ♦ -} λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὅλεθρος, ὥσπερ ἡ ὡδὶν τῆς ἐν γαστρὶ ἔχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.

1Th 5:4 Ὦμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἔστε ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.

1Th 5:5 πάντες ὑμεῖς {Ν ὑμεῖς ♦ γὰρ ὑμεῖς } υἱοὶ φωτός ἔστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας• οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους•

1Th 5:6 ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ {Ν καὶ οἱ ♦ οἱ } οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

1Th 5:7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν• καὶ οἱ μεθυσκόμενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.

1Th 5:8 Ὦμεῖς δέ, ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

1Th 5:9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὄργήν, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Th 5:10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν {Β γρηγορῶμεν ♦ γρηγοροῦμεν } εἴτε καθεύδωμεν, ἃμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

1Th 5:11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἔνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

1Th 5:12 ¶ Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς,

1Th 5:13 καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ {Ν ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ♦ ὑπερεκπερισσοῦ} ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

1Th 5:14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

1Th 5:15 Ὁράτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδῷ• ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ {Ν διώκετε καὶ ♦ διώκετε [καὶ]} εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

1Th 5:16 Πάντοτε χαίρετε•

1Th 5:17 ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε•

1Th 5:18 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε• τοῦτο γάρ θέλημα θεοῦ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

1Th 5:19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε•

1Th 5:20 προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε•

1Th 5:21 πάντα δὲ δοκιμάζετε• {Β δοκιμάζετε ♦ δοκιμάζοντες} τὸ καλὸν κατέχετε•

1Th 5:22 ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

1Th 5:23 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς• καὶ δόλοκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τηρηθείη.

1Th 5:24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει.

1Th 5:25 ¶ Ἄδελφοί, προσεύχεσθε περὶ {Ν περὶ ♦ [καὶ] περὶ } ἡμῶν.

1Th 5:26 ¶ Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

1Th 5:27 Ὁρκίζω {Ν Ὁρκίζω ♦ Ἐνορκίζω } ὑμᾶς τὸν κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀγίοις {Ν ἀγίοις ♦ - } ἀδελφοῖς.

1Th 5:28 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

2Th 1:1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ•

2Th 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ [ἡμῶν]} καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 1:3 ¶ Εὐχαριστεῖν ὁφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἔστιν, δτὶ ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους•

2Th 1:4 ὥστε ἡμᾶς {Ν ἡμᾶς αὐτοὺς ♦ αὐτοὺς ἡμᾶς} αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι {Ν καυχᾶσθαι ♦ ἐγκαυχᾶσθαι} ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἵς ἀνέχεσθε•

2Th 1:5 ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἃς καὶ πάσχετε•

2Th 1:6 εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,

2Th 1:7 καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

2Th 1:8 ἐν πυρὶ φλογός, διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν {Β Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ•

2Th 1:9 οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὅλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

2Th 1:10 ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυμασθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς πιστεύσασιν δτὶ ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

2Th 1:11 Εἰς ὅ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἄξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει•

2Th 1:12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν {Β ἡμῶν Ἰησοῦ ♦ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ} Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 2:1 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,

2Th 2:2 εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε {Ν μήτε θροεῖσθαι ♦ μηδὲ θροεῖσθαι} θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς δτὶ ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ χριστοῦ• {Ν χριστοῦ ♦ κυρίου}

2Th 2:3 μή τις ύμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον• ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, {N ἀμαρτίας ♦ ἀνομίας } ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

2Th 2:4 ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον θεὸν ἥ σεβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ ὡς {N ὡς θεὸν ♦ - } θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἐαυτὸν ὅτι ἐστὶν θεός.

2Th 2:5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὕν πρὸς ύμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ύμῖν;

2Th 2:6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἔαυτοῦ καιρῷ.

2Th 2:7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας• μόνον ὁ κατέχων ἄρτι, ἔως ἐκ μέσου γένηται,

2Th 2:8 καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἀνομος, ὃν ὁ κύριος ἀναλώσει {N ἀναλώσει ♦ [Ιησοῦ] ἀνελεῖ } τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ•

2Th 2:9 οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασιν ψεύδους,

2Th 2:10 καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς {N τῆς ἀδικίας ἐν ♦ ἀδικίας } ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὕν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

2Th 2:11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει {N πέμψει ♦ πέμπει } αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει•

2Th 2:12 ἵνα κριθῶσιν πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' {N ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν ♦ ἀλλὰ εὐδοκήσαντες } εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

2Th 2:13 ¶ Ἡμεῖς δὲ ὁφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ύμῶν, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι εἴλετο {N εἴλετο ♦ εἴλατο } ύμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' {N ἀπ' ἀρχῆς ♦ ἀπαρχὴν } ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, καὶ πίστει ἀληθείας•

2Th 2:14 εἰς ὁ ἐκάλεσεν {N ἐκάλεσεν ♦ [καὶ] ἐκάλεσεν } ύμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Th 2:15 Ἐρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

2Th 2:16 ¶ Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστός, καὶ ὁ {N ὁ θεὸς καὶ ♦ [ό] θεὸς } θεὸς καὶ πατήρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ύμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

2Th 2:17 παρακαλέσαι ύμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ύμᾶς {N ύμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ♦ ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ } ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

2Th 3:1 Τὸ λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζηται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς,

2Th 3:2 καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων• οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

2Th 3:3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

2Th 3:4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἡ παραγγέλλομεν ὑμῖν, {Ν ὑμῖν καὶ ♦ [καὶ] } καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

2Th 3:5 Ὁ δὲ κύριος κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ χριστοῦ.

2Th 3:6 ¶ Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν {Ν ὑμῶν Ἰησοῦ ♦ [ἡμῶν] } Ἰησοῦ χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβον {Ν παρέλαβον ♦ παρελάβοσαν } παρ' ἡμῶν.

2Th 3:7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς• ὅτι οὐκ ἡτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν,

2Th 3:8 οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα {Ν νύκτα καὶ ἡμέραν ♦ νυκτὸς καὶ ἡμέρας } καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν•

2Th 3:9 οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἔαυτοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

2Th 3:10 Καὶ γὰρ ὅτε ἡμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

2Th 3:11 Ἀκούομεν γάρ τινας περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

2Th 3:12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ {Ν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ } τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι τὸν ἔαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

2Th 3:13 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε {Ν ἐκκακήσητε ♦ ἐγκακήσητε } καλοποιοῦντες.

2Th 3:14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειοῦσθε, καὶ {Ν καὶ μὴ συναναμίγνυσθε ♦ μὴ συναναμίγνυσθαι } μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ,

2Th 3:15 καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν.

2Th 3:16 ¶ Αύτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δῷη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

2Th 3:17 ¶ Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἔστιν σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ• οὕτως γράφω.

2Th 3:18 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.
{N Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

1Tι 1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ κατ' ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ κατ' } χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ κυρίου {Ν κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

1Tι 1:2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει• χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν {Ν ἡμῶν καὶ ♦ καὶ } καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

1Tι 1:3 ¶ Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶν μὴ ἐτεροδιδασκαλεῖν,

1Tι 1:4 μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις {Ν ζητήσεις ♦ ἐκζητήσεις } παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

1Tι 1:5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου•

1Tι 1:6 ὃν τινὲς ἀστοχήσαντες ἔξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,

1Tι 1:7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἄ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

1Tι 1:8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,

1Tι 1:9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις {Β πατρολώαις ♦ πατραλώαις } καὶ μητρολώαις, {Β μητρολώαις ♦ μητραλώαις } ἀνδροφόνοις,

1Tι 1:10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἔτερον τῇ ὄγιανούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,

1Tι 1:11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ.

1Tι 1:12 ¶ Καὶ {Ν Καὶ ♦ - } χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,

1Tι 1:13 τὸν {Ν τὸν ♦ τὸ } πρότερον ὅντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν• ἀλλὰ ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ•

1Tι 1:14 ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

1Tι 1:15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι χριστὸς Ἰησοῦς ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ•

1Tι 1:16 ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς χριστὸς τὴν πᾶσαν ♦ χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἄπασαν } χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

1Ti 1:17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ {Ν σοφῷ ♦ - } θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1Ti 1:18 ¶ Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

1Ti 1:19 ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἵνα τινες ἀπωσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν•

1Ti 1:20 ὃν ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

1Ti 2:1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων•

1Ti 2:2 ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὅντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

1Ti 2:3 Τοῦτο γὰρ {Ν γὰρ ♦ - } καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,

1Ti 2:4 ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθεῖν.

1Ti 2:5 Εἶς γὰρ θεός, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος χριστὸς Ἰησοῦς,

1Ti 2:6 ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἴδιοις,

1Ti 2:7 εἰς δὲ τὴν ἐγώ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος ἀλήθειαν λέγω ἐν {Ν ἐν χριστῷ ♦ - } χριστῷ, οὐ ψεύδομαι• διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

1Ti 2:8 ¶ Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας, χωρὶς ὄργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

1Ti 2:9 Ὡσαύτως καὶ {Ν καὶ τὰς γυναῖκας ἐν ♦ [καὶ] γυναῖκας ἐν } τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ {Ν ἢ χρυσῷ ♦ καὶ χρυσίῳ } χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἴματισμῷ πολυτελεῖ,

1Ti 2:10 ἀλλ' ὁ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

1Ti 2:11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

1Ti 2:12 Γυναικὶ {Ν Γυναικὶ δὲ διδάσκειν ♦ Διδάσκειν δὲ γυναικὶ } δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

1Ti 2:13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εῦα•

1Ti 2:14 καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα {Ν ἀπατηθεῖσα ♦ ἔξαπατηθεῖσα} ἐν παραβάσει γέγονεν•

1Ti 2:15 σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

1Ti 3:1 Πιστὸς ὁ λόγος• εἴ τις ἐπισκοπῆς ὄρεγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

1Ti 3:2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον {Ν ἀνεπίληπτον ♦ ἀνεπίλημπτον} εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, {Ν νηφάλεον ♦ νηφάλιον} σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν•

1Ti 3:3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ {Ν μὴ αἰσχροκερδῆ ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον•

1Ti 3:4 τοῦ ἴδιου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος.

1Ti 3:5 Εἰ δέ τις τοῦ ἴδιου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδεν, πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;

1Ti 3:6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

1Ti 3:7 Δεῖ δὲ αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ -} καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.

1Ti 3:8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνούς, μὴ διλόγους, μὴ οἷνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,

1Ti 3:9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.

1Ti 3:10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὅντες.

1Ti 3:11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους, {Ν νηφαλέους ♦ νηφαλίους} πιστάς ἐν πᾶσιν.

1Ti 3:12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἴδιων οἴκων.

1Ti 3:13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἔαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

1Ti 3:14 ¶ Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον• {Ν τάχιον ♦ ἐν τάχει}

1Ti 3:15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἔστιν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας.

1Ti 3:16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον• θεὸς {Ν θεὸς ♦ δὲ } ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη {Ν ἀνελήφθη ♦ ἀνελήμφθη } ἐν δόξῃ.

1Ti 4:1 Τὸ δὲ πνεῦμα ρήτως λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

1Ti 4:2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων {Ν κεκαυτηριασμένων ♦ κεκαυτηριασμένων } τὴν ἴδιαν συνείδησιν,

1Ti 4:3 κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἢ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν {Ν μετάληψιν ♦ μετάλημψιν } μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσιν τὴν ἀλήθειαν.

1Ti 4:4 "Οτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον•

1Ti 4:5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

1Ti 4:6 ¶ Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἢ παρηκολούθηκας.

1Ti 4:7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ. Γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν•

1Ti 4:8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὡφέλιμος• ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὡφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς πίστεως, μελλούσης.

1Ti 4:9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

1Ti 4:10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ {Ν καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα ♦ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα } κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἡλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστιν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

1Ti 4:11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.

1Ti 4:12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, {Ν πνεύματι ἐν ♦ - } ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

1Ti 4:13 "Εως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

1Ti 4:14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

1Ti 4:15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἵσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ἥτις ἐν πᾶσιν ♦ πᾶσιν } πᾶσιν.

1Ti 4:16 Ὅπερε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ. Ἐπίμενε αὐτοῖς• τοῦτο γάρ ποιῶν καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

1Ti 5:1 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα• νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς•

1Ti 5:2 πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας• νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

1Ti 5:3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.

1Ti 5:4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἥτις ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὔσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις• τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

1Ti 5:5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἥλπικεν ἐπὶ τὸν {Ν τὸν ♦ - } θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ημέρας.

1Ti 5:6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκεν.

1Ti 5:7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι {Ν ἀνεπίληπτοι ♦ ἀνεπίλημπτοι } ὁσιν.

1Ti 5:8 Εἰ δέ τις τῶν ἴδιων καὶ μάλιστα τῶν {Ν τῶν οἰκείων ♦ οἰκείων } οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἥρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων.

1Ti 5:9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἔξήκοντα, γεγονυῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,

1Ti 5:10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἔξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.

1Ti 5:11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ• ὅταν γάρ καταστρηνιάσωσιν τοῦ χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν,

1Ti 5:12 ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἡθέτησαν.

1Ti 5:13 Ἀμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν, περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.

1Ti 5:14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.

1Ti 5:15 Ἡδη γάρ τινες ἔξετράπησαν ὄπισω τοῦ Σατανᾶ.

1Ti 5:16 Εἴ τις πιστὸς {Ν πιστὸς ἥ♦- } ἥ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἥ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.

1Tι 5:17 ¶ Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ.

1Tι 5:18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή, Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις• καί, Ὁξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

1Tι 5:19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἡ τριῶν μαρτύρων.

1Tι 5:20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν.

1Tι 5:21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κυρίου {Ν κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν. {Ν πρόσκλησιν♦ πρόσκλισιν}

1Tι 5:22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις• σεαυτὸν ἄγνὸν τίρει.

1Tι 5:23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' {Ν ἀλλ'♦ ἀλλὰ} οἷνῳ δλίγῳ χρῶ, διὰ τὸν στόμαχόν σου {Ν σου καὶ♦ καὶ} καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

1Tι 5:24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσιν, προάγουσαι εἰς κρίσιν• τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν.

1Tι 5:25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ {Ν καλὰ ἔργα πρόδηλά ἔστιν♦ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα} ἔργα πρόδηλά ἔστιν• καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβήναι οὐ δύνανται.

1Tι 6:1 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἱδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημήται.

1Tι 6:2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονείτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν• ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσιν καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει.

1Tι 6:3 ¶ Εἴ τις ἔτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις, τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὔσέβειαν διδασκαλίᾳ,

1Tι 6:4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοια πονηραί,

1Tι 6:5 διαπαρατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὔσέβειαν. Ἀφίστασο {Ν Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων♦ -} ἀπὸ τῶν τοιούτων.

1Tι 6:6 Ἐστιν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὔσέβεια μετὰ αὐταρκείας•

1Ti 6:7 οὐδὲν γὰρ εἰσηγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον {Ν δῆλον ♦ - } ὅτι οὐδὲ ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα•

1Ti 6:8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.

1Ti 6:9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοίτους καὶ βλαβεράς, αἴτινες βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

1Ti 6:10 Ἡγία γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία• ἥτις τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἔαυτοὺς περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς.

1Ti 6:11 ¶ Σὺ δέ, ὁ ἄνθρωπε τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } θεοῦ, ταῦτα φεῦγε• δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα. {Ν πρᾳότητα ♦ πρᾳϋπαθίαν}

1Ti 6:12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

1Ti 6:13 Παραγγέλλω σοι {Ν σοι ♦ [σοι] } ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος {Ν ζωοποιοῦντος ♦ ζωογονοῦντος } τὰ πάντα, καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

1Ti 6:14 τηρήσαί σε τὴν ἐντολὴν ἀσπιλον, ἀνεπίληπτον, {Ν ἀνεπίληπτον ♦ ἀνεπίλημπτον } μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Ti 6:15 ἦν καιροῖς ιδίοις δεῖξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,

1Ti 6:16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἴδειν δύναται• ὁ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον. Ἄμην.

1Ti 6:17 ¶ Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν {Ν ἐν τῷ θεῷ τῷ ζῶντι ♦ ἐπὶ θεῷ } τῷ θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν•

1Ti 6:18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,

1Ti 6:19 ἀποθησαυρίζοντας ἔαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰώνιου {Ν αἰώνιου ♦ ὄντως } ζωῆς.

1Ti 6:20 ¶ Ὡ Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως•

1Ti 6:21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν. ¶ Ἡ χάρις μετὰ {Ν μετὰ σοῦ. Ἄμην. ♦ μεθ' ὑμῶν. } σοῦ. Ἄμην.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

2Ti 1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

2Ti 1:2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

2Ti 1:3 ¶ Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὃς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας,

2Ti 1:4 ἐπιποθῶν σε ἵδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ,

2Ti 1:5 ὑπόμνησιν λαμβάνων {Ν λαμβάνων ♦ λαβών } τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησεν πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.

2Ti 1:6 Δι' ἣν αἴτιαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

2Ti 1:7 Οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

2Ti 1:8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ ♦ ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν θεοῦ,

2Ti 1:9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' {Ν κατ' ♦ κατὰ } ιδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων,

2Ti 1:10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

2Ti 1:11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. {Ν ἐθνῶν ♦ - }

2Ti 1:12 Δι' ἣν αἴτιαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι• οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

2Ti 1:13 'Υποτύπωσιν ἔχε ύγιαινόντων λόγων ὃν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Ti 1:14 Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

2Ti 1:15 ¶ Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελος καὶ Ἐρμογένης.

2Ti 1:16 Δῷη ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὄνησιφόρου οἴκῳ• ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν, καὶ τὴν ὄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη,

2Ti 1:17 ἀλλὰ γενόμενος ἐν Τρώμῃ, σπουδαιότερον {Ν σπουδαιότερον ♦ σπουδαίως} ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν -

2Ti 1:18 δῷη αὐτῷ ὁ κύριος εὔρεῖν ἔλεος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ - καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2Ti 2:1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Ti 2:2 Καὶ ἂν ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἵκανοι ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι.

2Ti 2:3 Σὺ {Ν σὺ οὖν κακοπάθησον ♦ Συγκακοπάθησον} οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ {Ν Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ} χριστοῦ.

2Ti 2:4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.

2Ti 2:5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

2Ti 2:6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

2Ti 2:7 Νόει ἂν {Ν ἀ λέγω δῷη ♦ ὅ λέγω δώσει} λέγω• δῷη γάρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.

2Ti 2:8 Μνημόνευε Ἰησοῦν χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δανιδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου•

2Ti 2:9 ἐν ὧν κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος• ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ} ὁ λόγος τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται.

2Ti 2:10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

2Ti 2:11 Πιστὸς ὁ λόγος• εἰ γάρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν•

2Ti 2:12 εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν• εἰ ἀρνούμεθα, {Ν ἀρνούμεθα ♦ ἀρνησόμεθα} κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς•

2Ti 2:13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει• ἀρνήσασθαι ἐαυτὸν {Ν ἐαυτὸν ♦ γάρ ἐαυτὸν} οὐ δύναται.

2Ti 2:14 ¶ Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυρίου {Ν κυρίου ♦ θεοῦ} μὴ λογομαχεῖν εἰς {Ν εἰς ♦ ἐπ'} οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῆ τῶν ἀκουόντων.

2Ti 2:15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

2Ti 2:16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιῖστασο• ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας,

2Ti 2:17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει• ὃν ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός•

2Ti 2:18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν {Ν τὴν ἀνάστασιν♦ [τὴν] ἀνάστασιν} ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν.

2Ti 2:19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, Ἔγνω κύριος τοὺς δόντας αὐτοῦ, καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου.

2Ti 2:20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμήν, ἂ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

2Ti 2:21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον, καὶ {Ν καὶ ♦ - } εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

2Ti 2:22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε• δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἱρήνην, μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

2Ti 2:23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας.

2Ti 2:24 Δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἵπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,

2Ti 2:25 ἐν πραότητι {Ν πραότητι ♦ πραῦτητι } παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους• μήποτε δῷ {Ν δῷ ♦ δῷ } αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,

2Ti 2:26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

2Ti 3:1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί.

2Ti 3:2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

2Ti 3:3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

2Ti 3:4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,

2Ti 3:5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι• καὶ τούτους ἀποτρέπου.

2Ti 3:6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἱχμαλωτεύοντες {Ν αἱχμαλωτεύοντες ♦ αἱχμαλωτίζοντες } γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις,

2Ti 3:7 πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

2Ti 3:8 Ὄν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσῆς, {Ν Μωϋσῆς ♦ Μωϋσεῖ } οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

2Ti 3:9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον• ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

2Ti 3:10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς {Ν παρηκολούθηκάς ♦ παρηκολούθησάς } μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

2Ti 3:11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷον διωγμοὺς ὑπήνεγκα• καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος.

2Ti 3:12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται.

2Ti 3:13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

2Ti 3:14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος {Ν τίνος ♦ τίνων } ἔμαθες,

2Ti 3:15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ {Ν τὰ ιερὰ ♦ [τὰ] ιερὰ } ιερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ.

2Ti 3:16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, {Ν ἔλεγχον ♦ ἔλεγμόν } πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ•

2Ti 3:17 ὅνα ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔξηρτισμένος.

2Ti 4:1 Διαμαρτύρομαι οὖν {Ν οὖν ἐγὼ ♦ - } ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ {Ν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ {Ν κατὰ ♦ καὶ } τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,

2Ti 4:2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον,
παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

2Ti 4:3 "Εσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται,
ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας {Ν ἐπιθυμίας τὰς ἴδιας ♦ ἴδιας ἐπιθυμίας} τὰς ἴδιας ἔαυτοῖς
ἐπισωρεύσουσιν διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν•

2Ti 4:4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς
μύθους ἐκτραπήσονται.

2Ti 4:5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν
διακονίαν σου πληροφόρησον.

2Ti 4:6 Ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς {Ν ἐμῆς ἀναλύσεως ♦
ἀναλύσεώς μου} ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.

2Ti 4:7 Τὸν ἀγῶνα {Ν ἀγῶνα τὸν καλὸν ♦ καλὸν ἀγῶνα} τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν
δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα•

2Ti 4:8 λοιπόν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ
κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής• οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ
πᾶσιν τοῖς ἡγαπηκόσιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

2Ti 4:9 ¶ Σπουδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως•

2Ti 4:10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη
εἰς Θεσσαλονίκην• Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.

2Ti 4:11 Λουκᾶς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ
σεαυτοῦ• ἔστιν γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.

2Ti 4:12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

2Ti 4:13 Τὸν φελόνην {Β φελόνην ♦ φαιλόνην} {Ν φελόνην ♦ φαιλόνην} ὃν ἀπέλιπον
ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς
μεμβράνας.

2Ti 4:14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο• ἀποδῷη {Ν
ἀποδῷη ♦ ἀποδώσει} αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2Ti 4:15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθέστηκεν {Ν ἀνθέστηκεν ♦ ἀντέστη }
τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

2Ti 4:16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, {Ν
συμπαρεγένετο ♦ παρεγένετο} ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον• μὴ αὐτοῖς λογισθείη.

2Ti 4:17 Ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ
κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ {Ν ἀκούσῃ ♦ ἀκούσωσιν} πάντα τὰ ἔθνη• καὶ
ἔρρυσθην ἐκ στόματος λέοντος.

2Ti 4:18 Καὶ {Ν Καὶ ῥύσεται ♦ ῥύσεται } ῥύσεται με ὁ κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον• ὃ ή δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

2Ti 4:19 ¶ Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἶκον.

2Ti 4:20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ• Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

2Ti 4:21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

2Ti 4:22 ¶ Ὁ κύριος Ἰησοῦς {Ν Ἰησοῦς χριστὸς ♦ - } χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

Ts 1:1 Παῦλος, δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν,

Ts 1:2 ἐπ' ἔλπιδι ζωῆς αἰωνίου, ἢν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,

Ts 1:3 ἐφανέρωσεν δὲ καιροῖς ἴδιοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,

Ts 1:4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν• χάρις, ἔλεος, {Ν ἔλεος εἰρήνη ♦ καὶ εἰρήνη } εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρός, καὶ κυρίου {Ν κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Ts 1:5 ¶ Τούτου χάριν κατέλιπόν {Ν κατέλιπόν ♦ ἀπέλιπόν } σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην•

Ts 1:6 εἴ τις ἔστιν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνήρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα.

Ts 1:7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς θεοῦ οἰκονόμον• μὴ ἀυθάδη, μὴ ὄργιλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,

Ts 1:8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, δσιον, ἐγκρατῆ,

Ts 1:9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ἥ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

Ts 1:10 ¶ Εἰσὶν γὰρ πολλοὶ καὶ {Ν καὶ ἀνυπότακτοι ♦ [καὶ] ἀνυπότακτοι } ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς, {Ν περιτομῆς ♦ τῆς περιτομῆς }

Ts 1:11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν• οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσιν, διδάσκοντες ἢ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

Ts 1:12 Εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν προφήτης, Κρήτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

Ts 1:13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἔστιν ἀληθής. Δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,

Ts 1:14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφομένων τὴν ἀληθειαν.

Ts 1:15 Πάντα μὲν {Ν μὲν ♦ - } καθαρὰ τοῖς καθαροῖς• τοῖς δὲ μεμιασμένοις {Ν μεμιασμένοις ♦ μεμιαμένοις } καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρόν• ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

Ts 1:16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὅντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Ts 2:1 Σὺ δὲ λάλει ἂν πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ•

Ts 2:2 πρεσβύτας νηφαλέους {Β νηφαλέους ♦ νηφαλίους } {Ν νηφαλέους ♦ νηφαλίους } εἶναι, σεμνούς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ•

Ts 2:3 πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οὖντι πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

Ts 2:4 ἵνα σωφρονίζωσιν τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

Ts 2:5 σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, {Ν οἰκουρούς ♦ οἰκουργούς } ἀγαθάς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ βλασφημῆται•

Ts 2:6 τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν•

Ts 2:7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, {Ν ἀδιαφθορίαν ♦ ἀφθορίαν } σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, {Ν ἀφθαρσίαν ♦ - }

Ts 2:8 λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ {Ν περὶ ἡμῶν λέγειν ♦ λέγειν περὶ ἡμῶν } ἡμῶν λέγειν φαῦλον.

Ts 2:9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ὀντιλέγοντας,

Ts 2:10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν {Ν πίστιν πᾶσαν ♦ πᾶσαν πίστιν } πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθήν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ {Ν τοῦ ♦ τὴν τοῦ } σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Ts 2:11 Ἐπεφάνη γάρ ή χάρις τοῦ θεοῦ ή {Ν ή σωτήριος ♦ σωτήριος } σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,

Ts 2:12 παιδεύοντα ἡμᾶς ἵνα, ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰώνι,

Ts 2:13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ,

Ts 2:14 δὲ ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

Ts 2:15 ¶ Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου περιφρονείτω.

Ts 3:1 Ὅπομίμησκε αὐτὸὺς ἀρχαῖς καὶ {Ν καὶ ♦ - } ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι,

Ts 3:2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα {Ν πραότητα ♦ πραῦτητα } πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Ts 3:3 Ὡμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους.

Ts 3:4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ,

Ts 3:5 οὐκ ἔξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὃν {Ν ὃν ♦ ἂ } ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν {Ν τὸν αὐτοῦ ἔλεον ♦ τὸ αὐτοῦ ἔλεος } αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως πνεύματος ἀγίου,

Ts 3:6 οὐ ἔξεχεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,

Ts 3:7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα {Ν γενώμεθα ♦ γενηθῶμεν } κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ts 3:8 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. Ταῦτά ἔστιν τὰ {Ν τὰ ♦ - } καλὰ καὶ ὡφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις•

Ts 3:9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο• εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

Ts 3:10 Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραίτοῦ,

Ts 3:11 εἰδὼς ὅτι ἔξεστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὃν αὐτοκατάκριτος.

Ts 3:12 ¶ Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἥ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν• ἔκει γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

Ts 3:13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ {Ν Ἀπολλὼ ♦ Ἀπολλῶν } σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

Ts 3:14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας, ἵνα μὴ ὅστιν ἄκαρποι.

Ts 3:15 ¶ Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. ¶ Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. {Ν Ἄμην ♦ - }

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Pm 1:1 Παῦλος δέσμιος χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

Pm 1:2 καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, {N ἀγαπητῇ ♦ ἀδελφῇ } καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ•

Pm 1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ.

Pm 1:4 ¶ Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

Pm 1:5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

Pm 1:6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργής γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χριστὸν Ἰησοῦν. {N Ἰησοῦν ♦ - }

Pm 1:7 Χάριν {N χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν ♦ Χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον } γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

Pm 1:8 ¶ Διὸ πολλὴν ἐν χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον,

Pm 1:9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὡν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ {N Ἰησοῦ χριστοῦ ♦ χριστοῦ Ἰησοῦ } χριστοῦ.

Pm 1:10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, {N μου ♦ - } Ὄντισμον,

Pm 1:11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ {N δὲ σοὶ ♦ δὲ [καὶ] σοὶ } καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα•

Pm 1:12 σὺ {N σὺ δὲ ♦ σοὶ } δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ· {N προσλαβοῦ ♦ - }

Pm 1:13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ {N διακονῇ μοι ♦ μοι διακονῇ } μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου•

Pm 1:14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἥθελησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.

Pm 1:15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἔχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς•

Pm 1:16 οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

Pm 1:17 Εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

Pm 1:18 Εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἡ ὁφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει• {Ν ἐλλόγει ♦ ἐλλόγα }

Pm 1:19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω• ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.

Pm 1:20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ• ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κυρίῳ, {Ν σπλάγχνα ἐν κυρίῳ ♦ σπλάγχνα ἐν χριστῷ }

Pm 1:21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὅ {Ν ὅ ♦ ἄ }

λέγω ποιήσεις.

Pm 1:22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν• ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

Pm 1:23 ¶ Ἄσπάζονταί {Ν Ἄσπαζονταί ♦ Ἄσπαζεταί } σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χριστῷ Ἰησοῦ,

Pm 1:24 Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

Pm 1:25 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ὑμῶν {Ν ὑμῶν ♦ - } Ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Heb 1:1 Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νίῳ,

Heb 1:2 δὲ ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς {Ν τοὺς αἰώνας ἐποίησεν ♦ ἐποίησεν τοὺς αἰώνας} αἰώνας ἐποίησεν,

Heb 1:3 ὃς ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ὥρματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' {Ν δι' ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ♦ καθαρισμὸν} ἐαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος {Ν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ♦ τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος} τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,

Heb 1:4 τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

Heb 1:5 Τίνι γάρ εἶπέν ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;

Heb 1:6 "Οταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

Heb 1:7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα•

Heb 1:8 πρὸς δὲ τὸν νιόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος• ῥάβδος {Ν ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ♦ καὶ ἡ ῥάβδος τῆς εὐθύτητος} εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Heb 1:9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν• διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Heb 1:10 Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί•

Heb 1:11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις• καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται,

Heb 1:12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ {Ν αὐτούς καὶ ♦ αὐτούς ὡς ἴματιον καὶ} ἀλλαγήσονται• σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Heb 1:13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἵρηκέν ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

Heb 1:14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Ηβ 2:1 Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς {Ν ἡμᾶς προσέχειν ♦ προσέχειν ἡμᾶς } προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μήποτε παραρρυῶμεν. {Ν παραρρυῶμεν ♦ παραρρύμεν}

Ηβ 2:2 Εἰ γάρ ὁ δι' ἄγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν,

Ηβ 2:3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; "Ητις, ἀρχὴν λαβοῦντα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη,

Ηβ 2:4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ πνεύματος ἀγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

Ηβ 2:5 ¶ Οὐ γάρ ἄγγελοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ᾧς λαλοῦμεν.

Ηβ 2:6 Διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ; "Ἡ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ηβ 2:7 Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἄγγέλους• δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

Ηβ 2:8 πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γάρ {Ν γάρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ ♦ τῷ γάρ ὑποτάξαι [αὐτῷ]} τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

Ηβ 2:9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἄγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

Ηβ 2:10 Ἔπερπεν γάρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

Ηβ 2:11 Ὁ τε γάρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες• δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν,

Ηβ 2:12 λέγων, Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Ηβ 2:13 Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἔ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

Ηβ 2:14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν σαρκὸς {Ν σαρκὸς καὶ αἷματος ♦ αἷματος καὶ σαρκός} καὶ αἷματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχεν τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἐστιν τὸν διάβολον,

Ηβ 2:15 καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.

Heb 2:16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

Heb 2:17 Ὅθεν ὕφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὅμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ.

Heb 2:18 Ἐν ὧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Heb 3:1 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν χριστόν, {Ν χριστόν ♦ - }

Heb 3:2 πιστὸν ὅντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὃς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ {Ν ὅλῳ ♦ [ὅλῳ]} τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Heb 3:3 Πλείονος γὰρ δόξης {Ν δόξης οὗτος ♦ οὗτος δόξης } οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἡξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

Heb 3:4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος• ὁ δὲ τὰ {Ν τὰ ♦ - } πάντα κατασκευάσας θεός.

Heb 3:5 Καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων•

Heb 3:6 χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ• οὐ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ {Ν ἐάνπερ ♦ ἐάν[περ] } τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι {Ν μέχρι τέλους βεβαίαν ♦ - } τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.

Heb 3:7 Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

Heb 3:8 μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὃς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

Heb 3:9 οὐ ἐπείρασάν με {Ν με οἱ ♦ οἱ } οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν {Ν ἐδοκίμασάν με ♦ ἐν δοκιμασίᾳ } με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } ἔτη.

Heb 3:10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, {Ν ἐκείνῃ ♦ ταύτῃ } καὶ εἶπον, Ἄει πλανῶνται τῇ καρδίᾳ• αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου•

Heb 3:11 ὡς ὕμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Heb 3:12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδίᾳ πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος•

Heb 3:13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἔαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἕχοι {Ν ἕχοι ♦ ἕχοις} οὐ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ {Ν ἐξ ὑμῶν τις ♦ τις ἐξ ὑμῶν} ὑμῶν τις ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας•

Heb 3:14 μέτοχοι γάρ γεγόναμεν {Ν γεγόναμεν τοῦ χριστοῦ ♦ τοῦ χριστοῦ γεγόναμεν} τοῦ χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν•

Heb 3:15 ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

Heb 3:16 Τινὲς {Β Τινὲς ♦ Τίνες} {Ν Τινὲς ♦ Τίνες} γάρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως.

Heb 3:17 Τίσιν δὲ προσώχθισεν τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα} ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὃν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

Heb 3:18 Τίσιν δὲ ὥμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

Heb 3:19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Heb 4:1 Φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

Heb 4:2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κάκεῖνοι• ἀλλ' οὐκ ὡφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους {Ν συγκεκραμένους ♦ συγκεκραμένους} τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

Heb 4:3 Εἰσερχόμεθα γάρ {Ν γάρ εἰς τὴν ♦ γάρ εἰς [τὴν]} εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν, Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου• καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων.

Heb 4:4 Εἴρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὔτως, Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Heb 4:5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Heb 4:6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὑαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν,

Heb 4:7 πάλιν τινὰ δόριζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἴρηται, {Ν εἴρηται ♦ προείρηται} Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Heb 4:8 Εἰ γάρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

Heb 4:9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ.

Heb 4:10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ιδίων ὁ θεός.

Heb 4:11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

Heb 4:12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνεργής, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διἴκνουμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε {Ν ψυχῆς τε ♦ ψυχῆς} καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

Heb 4:13 Καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ• πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ήμīν ὁ λόγος.

Heb 4:14 ¶ Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν νίὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὄμολογίας.

Heb 4:15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ήμῶν, πεπειραμένον {Ν πεπειραμένον ♦ πεπειρασμένον} δὲ κατὰ πάντα καθ' ὅμοιότητα, χωρὶς ἀμαρτίας.

Heb 4:16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, {Ν ἔλεον ♦ ἔλεος} καὶ χάριν εὔρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Heb 5:1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεύς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν

Heb 5:2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν•

Heb 5:3 καὶ διὰ {Ν διὰ ταύτην ♦ δι' αὐτὴν} ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ, {Ν ἑαυτοῦ ♦ αὐτοῦ} προσφέρειν ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ♦ περὶ} ἀμαρτιῶν.

Heb 5:4 Καὶ οὐχ ἔαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθάπερ {Ν καθάπερ ♦ καθώσπερ} καὶ Ἀαρών.

Heb 5:5 Οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἔαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγώ σήμερον γεγέννηκά σε.

Heb 5:6 Καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Heb 5:7 "Ος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἴσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

Heb 5:8 καίπερ ὧν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν,

Heb 5:9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς {Ν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν ♦ πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ } ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰώνιου•

Heb 5:10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Heb 5:11 ¶ Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς.

Heb 5:12 Καὶ γὰρ ὄφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα {Ν τίνα ♦ τίνα } τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ• καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ {Ν καὶ οὐ ♦ [καὶ] οὐ } οὐ στερεᾶς τροφῆς.

Heb 5:13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης• νήπιος γάρ ἐστιν.

Heb 5:14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Heb 6:1 Διό, ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν,

Heb 6:2 βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰώνιου.

Heb 6:3 Καὶ τοῦτο ποιήσωμεν, {Ν ποιήσωμεν ♦ ποιήσομεν } ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός.

Heb 6:4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἄπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἀγίου,

Heb 6:5 καὶ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰώνος,

Heb 6:6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἔαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.

Heb 6:7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις {Ν πολλάκις ἐρχόμενον ♦ ἐρχόμενον πολλάκις } ἐρχόμενον ὑετόν, καὶ τίκτουσα βιτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ•

Heb 6:8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

Heb 6:9 ¶ Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἔχόμενα σωτηρίας, εἰς καὶ οὕτως λαλοῦμεν•

Heb 6:10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ {Ν τοῦ κόπου ♦ - } κόπου τῆς ἀγάπης ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις καὶ διακονοῦντες.

Heb 6:11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἔκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους•

Heb 6:12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμητὰ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

Heb 6:13 ¶ Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὅμοσαι, ὡμοσεν καθ' ἑαυτοῦ,

Heb 6:14 λέγων, Ἡ {Ν Ἡ ♦ εἰ } μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

Heb 6:15 Καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.

Heb 6:16 Ἀνθρωποι μὲν {Ν μὲν ♦ - } γάρ κατὰ τοῦ μείζονος ὅμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος,

Heb 6:17 Ἐν ὧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ,

Heb 6:18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, {Ν θεόν ♦ [τὸν] θεόν } ἴσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος•

Heb 6:19 ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος•

Heb 6:20 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ὑμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Heb 7:1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν,

Heb 7:2 ὥ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ - πρῶτον μὲν ἔρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἐπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὃ ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης•

Heb 7:3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ νίῳ τοῦ θεοῦ - μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

Heb 7:4 ¶ Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ὥ καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ] } δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

Heb 7:5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν νιῶν Λευΐ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἔξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ•

Heb 7:6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν τὸν {Ν τὸν Ἀβραάμ ♦ Ἀβραάμ } Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν.

Heb 7:7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

Heb 7:8 Καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν• ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

Heb 7:9 Καί, ως ἔπος εἰπεῖν, διὰ {Ν διὰ ♦ δι' } Ἀβραάμ καὶ Λευΐ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται•

Heb 7:10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύῃ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ {Ν ὁ ♦ - } Μελχισεδέκ.

Heb 7:11 ¶ Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευΐτικῆς ἱερωσύνης ἦν - ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ {Ν αὐτῇ νενομοθέτητο ♦ αὐτῆς νενομοθέτηται } νενομοθέτητο - τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἔτερον ἀνίστασθαι ιερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;

Heb 7:12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

Heb 7:13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἣς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Heb 7:14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἦν φυλὴν οὐδὲν {Ν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης ♦ περὶ ιερέων οὐδὲν } περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἔλαλησεν.

Heb 7:15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὄμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ιερεὺς ἔτερος,

Heb 7:16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς {Ν σαρκικῆς ♦ σαρκίνης } γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου•

Heb 7:17 μαρτυρεῖ {Ν μαρτυρεῖ ♦ μαρτυρεῖται } γὰρ ὅτι Σὺ ιερεὺς εἰς τὸν αἰώνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Heb 7:18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές•

Heb 7:19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἣς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.

Heb 7:20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας - οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ιερεῖς γεγονότες,

Heb 7:21 ο δὲ μετὰ ὄρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν, Ὅμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἵερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ {Ν κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ♦ - } τὴν τάξιν Μελχισεδέκ -

Heb 7:22 κατὰ τοσοῦτον {Ν τοσοῦτον ♦ τοσοῦτο [καὶ] } κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

Heb 7:23 Καὶ οἱ μὲν πλειόνες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν•

Heb 7:24 ο δέ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην.

Heb 7:25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Heb 7:26 ¶ Τοιοῦτος γάρ ήμιν ἔπρεπεν {Ν ἔπρεπεν ♦ καὶ ἔπρεπεν } ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος•

Heb 7:27 οὓς οὐκ ἔχει καθ' ήμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἴδιων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἐαυτὸν ἀνενέγκας.

Heb 7:28 Ὁ νόμος γάρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν• οὐδόγος δὲ τῆς ὄρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Heb 8:1 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Heb 8:2 τῶν ἀγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος, καὶ {Ν καὶ οὐκ ♦ οὐκ } οὐκ ἀνθρωπος•

Heb 8:3 πᾶς γάρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται• ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκη.

Heb 8:4 Εἰ μὲν γάρ {Ν γάρ ♦ οὖν } ἡν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἀν ἡν ἱερεύς, ὅντων τῶν ἱερέων {Ν ἱερέων τῶν ♦ - } τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν {Ν τὸν ♦ - } νόμον τὰ δῶρα,

Heb 8:5 οἵτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχρημάτισται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν, Ὅρα, γάρ φησιν, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὅρει.

Heb 8:6 Νυνὶ {Ν Νυνὶ ♦ Νυν[ι]} δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἔστιν διαθήκης μεσίτης, ἢτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

Heb 8:7 Εἰ γάρ ή πρώτη ἐκείνη ἡν ἀμεμπτος, οὐκ ἀν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.

Hb 8:8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς {Ν αὐτοῖς ♦ αὐτοὺς } λέγει, Ἰδού, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινήν•

Hb 8:9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου• ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος.

Hb 8:10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς• καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

Hb 8:11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἔκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνῶθι τὸν κύριον• ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με, ἀπὸ μικροῦ {Ν μικροῦ αὐτῶν ♦ μικροῦ} αὐτῶν ἔως μεγάλου αὐτῶν.

Hb 8:12 Ὅτι Ἱλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ {Ν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ♦ -} τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

Hb 8:13 Ἐν τῷ λέγειν, Καινήν, πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην. Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Hb 9:1 Εἶχεν μὲν οὖν καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ]} ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας, τό τε ἄγιον κοσμικόν.

Hb 9:2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾧ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἄγια.

Hb 9:3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἄγια ἄγιων,

Hb 9:4 χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, ἐν ᾧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης•

Hb 9:5 ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ {Ν χερουβὶμ ♦ χερουβὶν} δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον• περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

Hb 9:6 Τούτων δὲ οὗτως κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ιερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες•

Hb 9:7 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἔαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων•

Hb 9:8 τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἀγίου, μήπω πεφανερώσθαι τὴν τῶν ἀγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἔχούσης στάσιν•

Heb 9:9 ἡτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν {Ν ὅν ♦ ἥν } δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειώσαι τὸν λατρεύοντα,

Heb 9:10 μόνον ἐπὶ βρώμασιν καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ {Ν καὶ δικαιώμασιν ♦ δικαιώματα } δικαιώμασιν σαρκός, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

Heb 9:11 ¶ Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων {Ν μελλόντων ♦ γενομένων } ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

Heb 9:12 οὐδὲ δι'¹ αἷματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἴδιου αἷματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἄγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.

Heb 9:13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων {Ν ταύρων καὶ τράγων ♦ τράγων καὶ ταύρων } καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,

Heb 9:14 πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν {Ν ὑμῶν ♦ ἡμῶν } ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι;

Heb 9:15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Heb 9:16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

Heb 9:17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

Heb 9:18 Ὅθεν οὐδ'¹ {Ν οὐδ' ♦ οὐδὲ } ἡ πρώτη χωρὶς αἷματος ἐγκεκαίνισται.

Heb 9:19 Λαλθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον {Ν νόμον ♦ τὸν νόμον } ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ {Ν καὶ τράγων ♦ [καὶ τῶν τράγων] } τράγων, μετὰ ὄντας καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρράντισεν,

Heb 9:20 λέγων, Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἡς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός.

Heb 9:21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὅμοίως ἐρράντισεν.

Heb 9:22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.

Heb 9:23 ¶ Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν θυσίαις παρὰ ταύτας.

Hb 9:24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἄγια {Ν ἄγια εἰσῆλθεν ό ♦ εἰσῆλθεν ἄγια } εἰσῆλθεν ό χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν•

Hb 9:25 οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἔαυτόν, ὥσπερ ό ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἄγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ•

Hb 9:26 ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου• νῦν {Ν νῦν ♦ νῦν } δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας {Ν ἀμαρτίας ♦ [τῆς] ἀμαρτίας } διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

Hb 9:27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις•

Hb 9:28 οὕτως καὶ ό χριστός, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἀμαρτίας ὁφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις, εἰς σωτηρίαν.

Hb 10:1 Σκιὰν γὰρ ἔχων ό νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηγεκές, οὐδέποτε δύνανται {Ν δύνανται ♦ δύναται } τοὺς προσερχομένους τελειώσαι.

Hb 10:2 Ἐπεὶ οὐκ ἀν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους; {Ν κεκαθαρμένους ♦ κεκαθαρισμένους }

Hb 10:3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν•

Hb 10:4 ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας.

Hb 10:5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει, Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι•

Hb 10:6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ εὐδόκησας•

Hb 10:7 τότε εἶπον, Ἰδού, ἡκω - ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ - τοῦ ποιῆσαι, ό θεός, τὸ θέλημά σου.

Hb 10:8 Ἀνώτερον λέγων ὅτι Θυσίαν {Ν Θυσίαν καὶ προσφορὰν ♦ Θυσίας καὶ προσφορὰς } καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἡθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας - αἴτινες κατὰ τὸν {Ν τὸν ♦ - } νόμον προσφέρονται -

Hb 10:9 τότε εἴρηκεν, Ἰδού, ἡκω τοῦ ποιῆσαι, ό {Ν ό θεός ♦ - } θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

Hb 10:10 Ἐν ώθελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν, οἱ {Ν οἱ ♦ - } διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ.

Hb 10:11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας•

Hb 10:12 αὐτὸς {Ν αὐτὸς ♦ οὗτος} δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκές, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ,

Hb 10:13 τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἔως τεθῶσιν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Hb 10:14 Μιὰ γὰρ προσφορᾶ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές τοὺς ἀγιαζομένους,

Hb 10:15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον• μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι, {Ν προειρηκέναι ♦ εἰρηκέναι }

Hb 10:16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν {Ν τῶν διανοιῶν ♦ τὴν διάνοιαν} διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς•

Hb 10:17 καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ {Ν μνησθῶ ♦ μνησθήσομαι} ἔτι.

Hb 10:18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἀμαρτίας.

Hb 10:19 ¶ Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

Hb 10:20 ἣν ἐνεκάίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστιν, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

Hb 10:21 καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ,

Hb 10:22 προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι {Ν ἐρραντισμένοι ♦ ρέραντισμένοι} τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ λελουμένοι {Ν λελουμένοι ♦ λελουσμένοι} τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ•

Hb 10:23 κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος•

Hb 10:24 καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων,

Hb 10:25 μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

Hb 10:26 ¶ Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία,

Hb 10:27 φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

Hb 10:28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως {Β Μωϋσέως ♦ Μωσέως } χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἥ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθνήσκει•

Hb 10:29 πόσῳ, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

Hb 10:30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει {Ν λέγει κύριος ♦ - } κύριος• καὶ πάλιν, κύριος {Ν κύριος κρινεῖ ♦ κρινεῖ κύριος } κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Hb 10:31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος.

Hb 10:32 ¶ Ἄναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων•

Hb 10:33 τοῦτο μέν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι• τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες.

Hb 10:34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς {Ν δεσμοῖς μου ♦ δεσμίοις } μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἔαυτοῖς {Ν ἔαυτοῖς ♦ ἔαυτοὺς } κρείττονα ὑπαρξιν ἐν {Ν ἐν οὐρανοῖς ♦ - } οὐρανοῖς καὶ μένουσαν.

Hb 10:35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἵτις ἔχει μισθαποδοσίαν {Ν μισθαποδοσίαν μεγάλην ♦ μεγάλην μισθαποδοσίαν } μεγάλην.

Hb 10:36 Ὅπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.

Hb 10:37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, Ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. {Ν χρονιεῖ ♦ χρονίσει }

Hb 10:38 Ὁ δὲ δίκαιος {Ν δίκαιος ♦ δίκαιός μου } ἐκ πίστεως ζήσεται• καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.

Hb 10:39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Hb 11:1 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.

Hb 11:2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

Hb 11:3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ρήματι θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ {Ν τὰ βλεπόμενα ♦ τὸ βλεπόμενον } βλεπόμενα γεγονέναι.

Hb 11:4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκεν τῷ θεῷ, δι' ἣς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυρούντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ• καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖται. {Ν λαλεῖται ♦ λαλεῖ }

Heb 11:5 Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἴδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ εύρισκετο, {Ν εύρισκετο ♦ ηύρισκετο } διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός• πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - } μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι {Ν εὐηρεστηκέναι ♦ εὐαρεστηκέναι } τῷ θεῷ•

Heb 11:6 χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι• πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ, ὅτι ἔστιν, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

Heb 11:7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ• δι' ἡς κατέκρινεν τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

Heb 11:8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπῆκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν {Ν τὸν ♦ - } τόπον ὃν ἥμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

Heb 11:9 Πίστει παρώκησεν εἰς {Β γῆν ♦ τὴν γῆν } γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς•

Heb 11:10 ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἡς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός.

Heb 11:11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα {Ν Σάρρα ♦ Σάρρα στεῖρα } δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, {Ν ἔτεκεν ♦ - } ἐπεὶ πιστὸν ἤγιστο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

Heb 11:12 Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

Heb 11:13 ¶ Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Heb 11:14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν.

Heb 11:15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἡς ἐξῆλθον, {Ν ἐξῆλθον ♦ ἐξέβησαν } εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακάμψαι.

Heb 11:16 Νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν, ἐπουρανίου• διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεός, θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν• ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

Heb 11:17 ¶ Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,

Heb 11:18 πρὸς ὃν ἐλαλήθη, ὅτι Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα•

Heb 11:19 λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός• ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

Heb 11:20 Πίστει περὶ {Ν περὶ ♦ καὶ περὶ } μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ.

Heb 11:21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἔκαστον τῶν νιῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ.

Heb 11:22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἔξοδου τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσεν, καὶ περὶ τῶν ὄστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

Heb 11:23 Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον• καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

Heb 11:24 Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ,

Heb 11:25 μᾶλλον ἔλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν•

Heb 11:26 μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν δύνειδισμὸν τοῦ χριστοῦ ἀπέβλεπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

Heb 11:27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως• τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων ἐκαρτέρησεν.

Heb 11:28 Πίστει πεποίηκεν τὸ Πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ δόλοθεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν.

Heb 11:29 Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς• ἥς {Ν ἥς ♦ γῆς ἥς} πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

Heb 11:30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχώ ἔπεσεν, {Ν ἔπεσεν ♦ ἔπεσαν } κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας.

Heb 11:31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

Heb 11:32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ {Ν γάρ με ♦ με γάρ } με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε {Ν τε καὶ Σαμψὼν καὶ ♦ Σαμψὼν } καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δανίδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν•

Heb 11:33 οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

Heb 11:34 ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, {Ν μαχαίρας
ἐνεδυναμώθησαν ♦ μαχαίρης ἐδυναμώθησαν } ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας,
ἔγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων.

Heb 11:35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν• ἄλλοι δὲ
ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος
ἀναστάσεως τύχωσιν•

Heb 11:36 ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῷ καὶ μαστίγῳ πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῷ
καὶ φυλακῆς•

Heb 11:37 ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, {Ν ἐπειράσθησαν ♦ - } ἐν
φόνῳ μαχαίρας {Ν μαχαίρας ♦ μαχαίρης } ἀπέθανον• περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν
αἴγειοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι -

Heb 11:38 ὃν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος - ἐν {Ν ἐν ♦ ἐπὶ } ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
ὅρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς.

Heb 11:39 Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο
τὴν ἐπαγγελίαν,

Heb 11:40 τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς
ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Heb 12:1 Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος
μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι'
ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,

Heb 12:2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὅς,
ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινεν σταυρόν, αἰσχύνης
καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν.

Heb 12:3 Ἀναλογίσασθε γάρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν
ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν {Ν αὐτὸν ♦ ἐαυτὸν } ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

Heb 12:4 Οὕπω μέχρι {Ν μέχρι ♦ μέχρις } αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν
ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι•

Heb 12:5 καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, Υἱέ
μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύουν ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος•

Heb 12:6 ὃν γάρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει• μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν
παραδέχεται.

Heb 12:7 Εἰς {Β Εἰς ♦ Εἰ } παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός•
τίς γάρ ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ - } υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

Heb 12:8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἢρα νόθοι
ἐστὲ {Ν ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί ♦ καὶ οὐχ υἱοί ἐστε } καὶ οὐχ υἱοί.

Heb 12:9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα• οὐ πολλῷ {Ν πολλῷ ♦ πολὺ [δὲ] } μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

Heb 12:10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον• ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Heb 12:11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης• ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιούνης.

Heb 12:12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε•

Heb 12:13 καὶ τροχιάς ὁρθὰς ποιήσατε {Ν ποιήσατε ♦ ποιεῖτε } τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἵαθῃ δὲ μᾶλλον.

Heb 12:14 ¶ Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὅψεται τὸν κύριον•

Heb 12:15 ἐπισκοποῦντες μή τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ• μή τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ {Ν διὰ ταύτης ♦ δι' αὐτῆς } ταύτης μιανθῶσιν πολλοί•

Heb 12:16 μή τις πόρνος, ἥ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, διὸ ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο {Ν ἀπέδοτο ♦ ἀπέδετο } τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ. {Ν αὐτοῦ ♦ ἔαυτοῦ }

Heb 12:17 Ἰστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα, θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη• μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὑρεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

Heb 12:18 ¶ Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὅρει, {Ν ὅρει ♦ - } καὶ κεκαυμένῳ πυρί, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, {Ν σκότῳ ♦ ζόφῳ } καὶ θυέλλῃ,

Heb 12:19 καὶ σάλπιγγος ἥχω, καὶ φωνῆς ρήμάτων, ἥς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον•

Heb 12:20 οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον, Κἄν θηρίον θίγῃ τοῦ ὅρους, λιθοβοληθήσεται•

Heb 12:21 καί, οὕτως {Ν οὕτως ♦ οὕτω } φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν, Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.

Heb 12:22 Ἄλλὰ προσεληλύθατε Σιῶν ὅρει, καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίω, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

Heb 12:23 πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν {Ν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων ♦ ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς } οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῆ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασιν δικαίων τετελειωμένων,

Ηβ 12:24 καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἴματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ.

Ηβ 12:25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, {Ν ἔφυγον ♦ ἔξέφυγον} τὸν {Ν τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι ♦ ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι τὸν} ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ {Ν πολλῷ ♦ πολὺ} μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι•

Ηβ 12:26 οὖν ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων, "Ετι ἄπαξ ἐγὼ σείω {Ν σείω ♦ σείσω} οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

Ηβ 12:27 Τὸ δέ, "Ετι ἄπαξ, δηλοῦ τῶν {Ν τῶν σαλευομένων τὴν ♦ [τὴν] τῶν σαλευομένων} σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

Ηβ 12:28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἣς λατρεύομεν {Ν λατρεύομεν ♦ λατρεύωμεν} εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ αἰδοῦς {Ν αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας ♦ εὐλαβείας καὶ δέους} καὶ εὐλαβείας•

Ηβ 12:29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Ηβ 13:1 Ἡ φιλαδελφία μενέτω.

Ηβ 13:2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε• διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

Ηβ 13:3 Μιμήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι• τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

Ηβ 13:4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος• πόρνους δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ} καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός.

Ηβ 13:5 Ἄφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν• αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλείπω. {Ν ἐγκαταλείπω ♦ ἐγκαταλίπω}

Ηβ 13:6 "Ωστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ {Ν καὶ ♦ [καὶ]} οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ηβ 13:7 ¶ Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ• ὃν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

Ηβ 13:8 Ἰησοῦς χριστὸς χθὲς {Ν χθὲς ♦ ἐχθὲς} καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηβ 13:9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε• καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. {Ν περιπατήσαντες ♦ περιπατοῦντες}

Ηb 13:10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

Ηb 13:11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρτίας εἰς τὰ ἄγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἐξω τῆς παρεμβολῆς.

Ηb 13:12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἐξω τῆς πύλης ἔπαθεν.

Ηb 13:13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες.

Ηb 13:14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

Ηb 13:15 Δι' αὐτοῦ οὖν {Ν οὖν ♦ [οὖν]} ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ θεῷ, τοῦτ' ἔστιν, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ηb 13:16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε• τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.

Ηb 13:17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε• αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες• ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσιν, καὶ μὴ στενάζοντες• ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

Ηb 13:18 ¶ Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν• πεποίθαμεν {Ν πεποίθαμεν ♦ πειθόμεθα} γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσιν καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

Ηb 13:19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

Ηb 13:20 ¶ Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

Ηb 13:21 καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ {Ν ἔργῳ ♦ - } ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν {Ν ὑμῖν ♦ ἡμῖν} τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ• ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰδόνας τῶν {Ν τῶν αἰώνων ♦ [τῶν αἰώνων]} αἰώνων. Ἄμην.

Ηb 13:22 ¶ Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως• καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

Ηb 13:23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν {Ν ἀδελφὸν ♦ ἀδελφὸν ἡμῶν} Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὅψομαι ὑμᾶς.

Ηb 13:24 ¶ Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄγιους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ηb 13:25 ¶ Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην. {Ν Ἄμην ♦ - }

ΙΑΚΩΒΟΥ

Ja 1:1 Ἰάκωβος, θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

Ja 1:2 ¶ Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις,

Ja 1:3 γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.

Ja 1:4 ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχετω, ἵνα ἥτε τέλειοι καὶ ὄλοκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

Ja 1:5 ¶ Εἴ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ οὐκ {Ν οὐκ ♦ μὴ} ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

Ja 1:6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος• ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔστικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένω καὶ ῥιπιζομένω.

Ja 1:7 Μὴ γὰρ οἱέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται {Ν λήψεται ♦ λήμψεται} τι παρὰ τοῦ κυρίου.

Ja 1:8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Ja 1:9 ¶ Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ•

Ja 1:10 ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ• ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

Ja 1:11 Ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσεν, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο• οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

Ja 1:12 ¶ Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν• ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται {Ν λήψεται ♦ λήμψεται} τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ {Ν ὁ κύριος ♦ -} κύριος τοῦς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ja 1:13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι• ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα•

Ja 1:14 ἔκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἴδιας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

Ja 1:15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἀμαρτίαν• ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

Ja 1:16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

Ja 1:17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστιν, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ὧ οὐκ ἔνι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

Ja 1:18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείᾳς, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Ja 1:19 ¶ Ὡστε, {Ν Ὡστε ♦ Ἰστε} ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς {Ν πᾶς ♦ δὲ πᾶς} ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὅργήν•

Ja 1:20 ὅργή γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

Ja 1:21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραῦτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ja 1:22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἔαυτούς.

Ja 1:23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ•

Ja 1:24 κατενόησεν γὰρ ἔαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὅποιος ἦν.

Ja 1:25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος {Ν οὗτος οὐκ ♦ οὐκ} οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

Ja 1:26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν {Ν ἐν ὑμῖν ♦ - } ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.

Ja 1:27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ θεῷ {Ν θεῷ ♦ τῷ θεῷ} καὶ πατρὶ αὐτῇ ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὁρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀσπιλον ἔαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Ja 2:1 Ἄδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις {Ν προσωποληψίαις ♦ προσωπολημψίαις} ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης.

Ja 2:2 Ἔὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν {Ν τὴν ♦ - } συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι,

Ja 2:3 καὶ {Ν καὶ ἐπιβλέψητε ♦ ἐπιβλέψητε δὲ} ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἴπητε αὐτῷ, {Ν αὐτῷ ♦ - } Σὺ κάθου ὥδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε, Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὥδε {Ν ὥδε ύπὸ ♦ ύπὸ} ύπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου•

Ja 2:4 καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἔαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν;

Ja 2:5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ {Ν τοῦ κόσμου ♦ τῷ κόσμῳ} κόσμου πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἡς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

Ja 2:6 Ὦμεις δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

Ja 2:7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

Ja 2:8 Εἴ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε•

Ja 2:9 εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, {Ν προσωποληπτεῖτε ♦ προσωπολημπτεῖτε} ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

Ja 2:10 Ὅστις γὰρ δλον τὸν νόμον τηρήσει, {Ν τηρήσει πταίσει ♦ τηρήσῃ πταίσῃ} πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος.

Ja 2:11 Ὁ γὰρ εἰπών, Μὴ {Ν μοιχεύσεις ♦ Μὴ μοιχεύσῃς} μοιχεύσεις, εἶπεν καί, Μὴ {Ν μὴ φονεύσεις ♦ Μὴ φονεύσῃς} φονεύσεις• εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, {Ν μοιχεύσεις φονεύσεις ♦ μοιχεύεις φονεύεις} φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου.

Ja 2:12 Οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

Ja 2:13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος• κατακαυχᾶται ἔλεον {Ν ἔλεον ♦ ἔλεος} κρίσεως.

Ja 2:14 ¶ Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; Μὴ δύναται ή πίστις σῶσαι αὐτόν;

Ja 2:15 Ἐὰν δὲ {Ν δὲ ♦ -} ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι ὅσιν {Ν ὁσιν ♦ -} τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

Ja 2:16 εἴπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

Ja 2:17 Οὕτως καὶ ή πίστις, ἐὰν μὴ ἔργα {Ν ἔργα ἔχῃ ♦ ἔχῃ ἔργα} ἔχῃ, νεκρά ἐστιν καθ' ἑαυτήν.

Ja 2:18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω• δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ {Ν ἐκ τῶν ἔργων σου κἀγὼ δεῖξω σοι ♦ χωρὶς τῶν ἔργων κἀγὼ σοι δεῖξω} τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δεῖξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. {Ν πίστιν μου ♦ πίστιν}

Ja 2:19 Σὺ πιστεύεις δτι ὁ {Ν ὁ θεὸς εῖς ἐστίν ♦ εῖς ἐστιν ὁ θεός} θεὸς εῖς ἐστίν• καλῶς ποιεῖς• καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν, καὶ φρίσσουσιν.

Ja 2:20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡς ἄνθρωπε κενέ, δτι ή πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά {Ν νεκρά ♦ ἀργή} ἐστιν;

Ja 2:21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἔξ ̄ργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν
νιὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

Ja 2:22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ̄ργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ̄ργων ἡ
πίστις ἐτελειώθη;

Ja 2:23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα, Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη.

Ja 2:24 Ὁράτε τοίνυν {Ν τοίνυν ♦ - } ὅτι ἔξ ̄ργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ
ἐκ πίστεως μόνον.

Ja 2:25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἔξ ̄ργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη
τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλοῦσα;

Ja 2:26 Ὡσπερ γάρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ
πίστις χωρὶς τῶν {Ν τῶν ♦ - } ̄ργων νεκρά ἐστιν.

Ja 3:1 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρίμα
ληψόμεθα. {Ν ληψόμεθα ♦ λημψόμεθα }

Ja 3:2 Πολλὰ γάρ πταίομεν ἄπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος
ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Ja 3:3 Ἱδε, {Ν Ἱδε ♦ Εἰ δὲ } τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν
πρὸς {Ν πρὸς ♦ εἰς } τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
μετάγομεν.

Ja 3:4 Ἰδού, καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν {Ν σκληρῶν ἀνέμων
♦ ἀνέμων σκληρῶν } ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου,
ὅπου ἀν {Ν ἀν ♦ - } ἡ ὄρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται. {Ν βούληται ♦ βούλεται }

Ja 3:5 Οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστίν, καὶ μεγαλαυχεῖ. {Ν μεγαλαυχεῖ ♦
μεγάλα αὐχεῖ } Ἰδού, ὀλίγον {Ν ὀλίγον ♦ ἡλίκον } πῦρ ἡλίκην ὥλην ἀνάπτει.

Ja 3:6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας• οὕτως {Ν οὕτως ♦ - } ἡ γλῶσσα
καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα
τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

Ja 3:7 Πᾶσα γάρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων,
δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ•

Ja 3:8 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται {Ν δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι ♦ δαμάσαι
δύναται ἀνθρώπων } ἀνθρώπων δαμάσαι• ἀκατάσχετον {Ν ἀκατάσχετον ♦
ἀκατάστατον } κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.

Ja 3:9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν {Ν θεὸν ♦ κύριον } καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ
καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὅμοίωσιν θεοῦ γεγονότας•

Ja 3:10 ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἔξερχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρή,
ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι.

Ja 3:11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὄπης βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν;

Ja 3:12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἅμπελος σῦκα;
Οὕτως {Ν οὔτως οὐδεμίᾳ πηγὴ ἀλυκὸν καὶ ♦ οὔτε ἀλυκὸν} οὐδεμίᾳ πηγὴ ἀλυκὸν καὶ
γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

Ja 3:13 ¶ Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς
ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.

Ja 3:14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ
κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

Ja 3:15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχική,
δαιμονιώδης.

Ja 3:16 Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον
πρᾶγμα.

Ja 3:17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἔστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής,
εὐπειθής, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ {Ν καὶ ἀνυπόκριτος
♦ ἀνυπόκριτος} ἀνυπόκριτος.

Ja 3:18 Καρπὸς δὲ τῆς {Ν τῆς ♦ - } δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς
ποιοῦσιν εἰρήνην.

Ja 4:1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι {Ν μάχαι ♦ πόθεν μάχαι} ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν,
ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

Ja 4:2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε• φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε
ἐπιτυχεῖν• μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς•

Ja 4:3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς
ὑμῶν δαπανήσητε.

Ja 4:4 Μοιχοὶ {Ν Μοιχὸι καὶ ♦ - } καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ
κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἔστιν; "Ος ἂν {Ν ἂν ♦ ἐὰν} οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ
κόσμου, ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται.

Ja 4:5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
δικαίου {Ν κατώκησεν ♦ κατώκισεν} ἐν ἡμῖν.

Ja 4:6 Μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν• διὸ λέγει, 'Ο θεὸς ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

Ja 4:7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ• ἀντίστητε {Β δὲ ♦ - } δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ
φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

Ja 4:8 Ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

Ja 4:9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, {Ν μεταστραφήτω ♦ μετατραπήτω} καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

Ja 4:10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ {Ν τοῦ ♦ -} κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

Ja 4:11 ¶ Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. Ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ {Ν καὶ κρίνων ♦ ἥ κρίνων} κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητής νόμου, ἀλλὰ κριτής.

Ja 4:12 Εἶς ἔστιν ὁ {Ν ὁ νομοθέτης ♦ ὁ νομοθέτης καὶ κριτής} νομοθέτης, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἰ ὅς {Ν ὃς κρίνεις τὸν ἔτερον ♦ ὁ κρίνων τὸν πλησίον} κρίνεις τὸν ἔτερον;

Ja 4:13 ¶ Ἀγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον καὶ {Ν καὶ αὔριον πορευσώμεθα ♦ ἥ αὔριον πορευσόμεθα} αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν {Ν ποιήσωμεν ♦ ποιήσομεν} ἐκεῖ ἐνιαυτὸν {Ν ἐνιαυτὸν ἔνα ♦ ἐνιαυτόν} ἔνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, {Ν ἐμπορευσώμεθα ♦ ἐμπορευσόμεθα} καὶ κερδήσωμεν· {Ν κερδήσωμεν ♦ κερδήσομεν}

Ja 4:14 οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. Ποία γὰρ {Ν γὰρ ἥ ♦ ἥ} ἡ ζωὴ ὑμῶν; Ἀταὶς γὰρ ἔσται {Β ἔσται ♦ ἔστιν} {Ν ἔσται ♦ ἔστε} ἡ πρὸς ὄλιγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ {Ν δὲ ♦ -} καὶ ἀφανιζομένη.

Ja 4:15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, {Ν ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν ♦ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν} καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἥ ἐκεῖνο.

Ja 4:16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἔστιν.

Ja 4:17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἔστιν.

Ja 5:1 Ἀγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

Ja 5:2 Ὁ πλούτος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἴμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν·

Ja 5:3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἵδις αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

Ja 5:4 Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὕτα κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

Ja 5:5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς {Ν ὡς ♦ -} ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς.

Ja 5:6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

Ja 5:7 ¶ Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἔως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου. Ἰδού, δὲ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτόν, {Ν αὐτόν ♦ αὐτῷ} ἔως λάβῃ ὑετὸν {Ν υετὸν πρώτην ♦ προϊμον} πρώτην καὶ δψιμον.

Ja 5:8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἥγγικεν.

Ja 5:9 Μὴ στενάζετε κατ' {Ν κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί ♦ ἀδελφοί κατ' ἀλλήλων} ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε• Ἰδού, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Ja 5:10 Ὅτι πόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, {Ν μου τῆς κακοπαθείας ♦ τῆς κακοπαθίας} τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἵ ἐλάλησαν τῷ {Ν τῷ ♦ ἐν τῷ} ὄνόματι κυρίου.

Ja 5:11 Ἰδού, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας• {Ν ὑπομένοντας ♦ ὑπομείναντας} τὴν ὑπομονὴν Ἰώβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου ἴδετε, {Β ἴδετε ♦ εἰδετε} {Ν ἴδετε ♦ εἰδετε} ὅτι πολύσπλαγχνός ἐστιν {Ν ἐστιν ♦ ἐστιν ὁ κύριος} καὶ οἰκτίρμων.

Ja 5:12 ¶ Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον• ἡτο δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὔ, οὔ• ἵνα μὴ εἴς {Ν εἰς ὑπόκρισιν ♦ ὑπὸ κρίσιν} ὑπόκρισιν πέσητε.

Ja 5:13 ¶ Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω. Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω.

Ja 5:14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὄνόματι τοῦ κυρίου.

Ja 5:15 καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος• κἀν ἀμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Ja 5:16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις {Ν ἀλλήλοις ♦ οὖν ἀλλήλοις} τὰ {Ν τὰ παραπτώματα ♦ τὰς ἀμαρτίας} παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργούμενη.

Ja 5:17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁ μοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηγάπατο τοῦ μὴ βρέξαι• καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἔξ.

Ja 5:18 Καὶ πάλιν προσηγάπατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ja 5:19 ¶ Ἀδελφοί, {Ν Ἀδελφοί ♦ Ἀδελφοί μου} ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,

Ja 5:20 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ {Ν ψυχὴν ♦ ψυχὴν αὐτοῦ} θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ Α

1Pe 1:1 Πέτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας,

1Pe 1:2 κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ χριστοῦ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

1Pe 1:3 ¶ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

1Pe 1:4 εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς,

1Pe 1:5 τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρούμενους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

1Pe 1:6 Ἐν ὦ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστίν, {Ν ἐστίν ♦ [ἐστίν] } λυπηθέντες {Ν λυπηθέντες ♦ λυπηθέντας } ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,

1Pe 1:7 ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ {Ν πολὺ τιμιώτερον ♦ πολυτιμότερον } τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν {Ν τιμὴν καὶ εἰς δόξαν ♦ δόξαν καὶ τιμὴν } καὶ εἰς δόξαν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Pe 1:8 ὃν οὐκ εἰδότες {Ν εἰδότες ♦ ιδόντες } ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὅρωντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιάσθε χαρᾶ ἀνεκλαλήτω καὶ δεδοξασμένῃ,

1Pe 1:9 κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

1Pe 1:10 Περὶ ᾧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν {Ν ἐξηρεύνησαν ♦ ἐξηραύνησαν } προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες•

1Pe 1:11 ἐρευνῶντες {Ν ἐρευνῶντες ♦ ἐραυνῶντες } εἰς τίνα ἥ ποιον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας.

1Pe 1:12 Οὓς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἔαυτοῖς, ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἢ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἣ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

1Pe 1:13 ¶ Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Pe 1:14 ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις,

1Pe 1:15 ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἄγιον καὶ αὐτοὶ ἄγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε•

1Pe 1:16 διότι γέγραπται, Ὅγιοι γίνεσθε, {Ν γίνεσθε ♦ ἔσεσθε } ὅτι ἐγὼ ἄγιος εἰμι.
{Ν εἰμι ♦ - }

1Pe 1:17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως {Ν ἀπροσωπολήπτως ♦ ἀπροσωπολήμπτως } κρίνοντα κατὰ τὸ ἔκαστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε•

1Pe 1:18 εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίᾳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου,

1Pe 1:19 ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χριστοῦ,

1Pe 1:20 προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ'
ἐσχάτων {Ν ἐσχάτων ♦ ἐσχάτου } τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

1Pe 1:21 τὸν δι' αὐτοῦ πιστεύοντας {Ν πιστεύοντας ♦ πιστοὺς } εἰς θεόν, τὸν
ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν
καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

1Pe 1:22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ {Ν διὰ
πνεύματος ♦ - } πνεύματος εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας
ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς•

1Pe 1:23 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ
λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος εἰς {Ν εἰς τὸν αἰῶνα ♦ - } τὸν αἰῶνα.

1Pe 1:24 Διότι, Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου {Ν ἀνθρώπου ♦
αὐτῆς } ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ - }
ἐξέπεσεν•

1Pe 1:25 τὸ δὲ ρῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Τοῦτο δέ ἐστιν τὸ ρῆμα τὸ
εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

1Pe 2:1 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ
φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς,

1Pe 2:2 ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν
αὐτῷ αὐξηθῆτε, {Ν αὐξηθῆτε ♦ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν }

1Pe 2:3 εἴπερ {Ν εἴπερ ♦ εἰ } ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος•

1Pe 2:4 πρὸς δὲν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν
ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον,

1Pe 2:5 καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικός,
ἱεράτευμα {Ν ιεράτευμα ♦ εἰς ιεράτευμα } ἄγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας
εὐπροσδέκτους τῷ {Ν τῷ ♦ - } θεῷ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ.

1Pe 2:6 Διότι περιέχει ἐν τῇ {Ν τῇ ♦ - } γραφῇ, Ἰδού, τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον• καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

1Pe 2:7 Ὦμην οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν• ἀπειθοῦσιν {Ν ἀπειθοῦσιν δέ Λίθον ♦ ἀπιστοῦσιν δὲ Λίθος } δέ, Λίθον δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας,

1Pe 2:8 καί, Λίθος προσκόμματος καὶ πέτρα σκανδάλου• οὐ προσκόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες• εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν.

1Pe 2:9 Ὦμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἔξαγγελητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς•

1Pe 2:10 οἱ ποτὲ οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς θεοῦ• οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

1Pe 2:11 ¶ Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς•

1Pe 2:12 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἔχοντες {Ν ἔχοντες καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ♦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν } καλὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες, {Ν ἐποπτεύσαντες ♦ ἐποπτεύοντες } δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

1Pe 2:13 ¶ Ὦμητε οὖν {Ν οὖν ♦ - } πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον• εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι•

1Pe 2:14 εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν.

1Pe 2:15 Ὦτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν•

1Pe 2:16 ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι {Ν δοῦλοι θεοῦ ♦ θεοῦ δοῦλοι } θεοῦ.

1Pe 2:17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπήσατε. {Ν ἀγαπήσατε ♦ ἀγαπᾶτε } Τὸν θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

1Pe 2:18 ¶ Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

1Pe 2:19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

1Pe 2:20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῶ.

1Pe 2:21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, {Ν ἡμῶν♦ ὑμῶν } ὑμῖν ὑπολιμάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ•

1Pe 2:22 ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ•

1Pe 2:23 ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἤπειλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως•

1Pe 2:24 ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα, ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν• οὐ τῷ μώλωπι αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ιάθητε ♦ ιάθητε } ιάθητε.

1Pe 2:25 Ἡτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα• {Ν πλανώμενα ♦ πλανώμενοι } ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

1Pe 3:1 Ὁμοίως, αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται,

1Pe 3:2 ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνήν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

1Pe 3:3 Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἴματίων κόσμοις•

1Pe 3:4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἀνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος {Ν πραέος ♦ πραέως } καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές.

1Pe 3:5 Οὕτως γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγιαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ εἰς } θεὸν ἐκόσμουν ἔαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν•

1Pe 3:6 ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἥς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

1Pe 3:7 ¶ Οἱ ἄνδρες δόμιοις, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι {Ν συγκληρονόμοι ♦ συγκληρονόμοις } χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχάς ὑμῶν.

1Pe 3:8 ¶ Τὸ δὲ τέλος, πάντες δόμοφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες• {Ν φιλόφρονες ♦ ταπεινόφρονες }

1Pe 3:9 μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας• τούναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες {Ν εἰδότες ♦ - } ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

1Pe 3:10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθάς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν {Ν γλῶσσαν αὐτοῦ ♦ γλῶσσαν } αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη {Ν χείλη αὐτοῦ ♦ χείλη } αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον•

1Pe 3:11 ἐκκλινάτω ἀπὸ {Ν ἀπὸ ♦ δὲ ἀπὸ } κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

1Pe 3:12 Ὅτι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαιίους, καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

1Pe 3:13 ¶ Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ {Ν μιμηταὶ ♦ ζηλωταὶ } γένησθε;

1Pe 3:14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·

1Pe 3:15 κύριον δὲ τὸν θεὸν {Ν θεὸν ♦ χριστὸν } ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ {Ν δὲ ἀεὶ ♦ ἀεὶ } ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἵτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ {Ν μετὰ ♦ ἀλλὰ μετὰ } πραΰτητος καὶ φόβου·

1Pe 3:16 συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν, ἵνα, ἐν ὧ καταλαλοῦσιν {Β καταλαλοῦσιν ♦ καταλαλῶσιν } {Ν καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιῶν ♦ καταλαλεῖσθε } ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθήν ἐν χριστῷ ἀναστροφήν.

1Pe 3:17 Κρείττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας.

1Pe 3:18 Ὅτι καὶ χριστὸς ἄπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἔπαθεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι,

1Pe 3:19 ἐν ὧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

1Pe 3:20 ἀπειθήσασίν ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῷ, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, {Ν ὀλίγαι ♦ ὀλίγοι } τοῦτ' ἔστιν ὄκτω ψυχαί, διεσώθησαν δι' ὕδατος·

1Pe 3:21 ὃ ἀντίτυπον {Ν ἀντίτυπον νῦν καὶ ὑμᾶς ♦ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν } νῦν καὶ ὑμᾶς σώζει βάπτισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ,

1Pe 3:22 ὃς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἔξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

1Pe 4:1 Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ {Ν ὑπὲρ ἡμῶν ♦ - } ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν {Ν ἐν ♦ - } σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας·

1Pe 4:2 εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον.

1Pe 4:3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν {Β ἡμῖν ♦ ὑμῖν } {Ν ἡμῖν ♦ - } ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ {Ν τοῦ βίου τὸ θέλημα ♦ τὸ βούλημα } βίου τὸ θέλημα τῶν ἔθνῶν κατεργάσασθαι, {Ν

κατεργάσασθαι ♦ κατειργάσθαι } πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφρυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις• {Ν εἰδωλολατρείαις ♦ εἰδωλολατρίαις }

1Pe 4:4 ἐν ὧ ζενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες•

1Pe 4:5 οἵ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἔτοιμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

1Pe 4:6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.

1Pe 4:7 ¶ Πάντων δὲ τὸ τέλος ἥγγικεν• σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς {Ν τὰς ♦ - } προσευχάς•

1Pe 4:8 πρὸ πάντων δὲ {Ν δὲ ♦ - } τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη καλύψει {Ν καλύψει ♦ καλύπτει } πλῆθος ἀμαρτιῶν•

1Pe 4:9 φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν• {Ν γογγυσμῶν ♦ γογγυσμοῦ }

1Pe 4:10 ἔκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸς διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ•

1Pe 4:11 εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ• εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ὡς {Ν ὡς χορηγεῖ ♦ ἡς χορηγεῖ } χορηγεῖ ὁ θεός• ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζηται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

1Pe 4:12 ¶ Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος•

1Pe 4:13 ἀλλὰ καθὸς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ χριστοῦ παθήμασιν, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

1Pe 4:14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ, μακάριοι• ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται• κατὰ {Ν κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται ♦ - } μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

1Pe 4:15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεύς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἀλλοτριοεπίσκοπος {Ν ἀλλοτριοεπίσκοπος ♦ ἀλλοτριεπίσκοπος }

1Pe 4:16 εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν θεόν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

1Pe 4:17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ• εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ὑμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίω;

1Pe 4:18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

1Pe 4:19 Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς {Ν ὡς ♦ - } πιστῷ τίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιΐᾳ.

1Pe 5:1 Πρεσβυτέρους τοὺς {N τοὺς ♦ οὖν } ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός•

1Pe 5:2 ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἔκουσίως• {N ἔκουσίως ♦ ἔκουσίως κατὰ θεόν } μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως•

1Pe 5:3 μηδὲ {N μηδὲ ♦ μηδ' } ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

1Pe 5:4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον.

1Pe 5:5 Ὁμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσβυτέροις• πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, {N ὑποτασσόμενοι ♦ - } τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε• ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.

1Pe 5:6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,

1Pe 5:7 πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες {N ἐπιρρίψαντες ♦ ἐπιρίψαντες } ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

1Pe 5:8 Νήψατε, γρηγορήσατε• ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὥρυσμενος, περιπατεῖ ζητῶν τίνα {N τίνα καταπίῃ ♦ τίνα καταπιεῖν } καταπίῃ•

1Pe 5:9 Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

1Pe 5:10 Ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ Ἰησοῦ, {N Ἰησοῦ ♦ - } ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσαι {N καταρτίσαι ὑμᾶς ♦ καταρτίσει } ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει.

1Pe 5:11 Αὐτῷ ἡ {N ή δόξα καὶ ♦ - } δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν {N τῶν αἰώνων ♦ - } αἰώνων. Ἀμήν.

1Pe 5:12 ¶ Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἰναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν ἐστήκατε. {N ἐστήκατε ♦ στήτε }

1Pe 5:13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ νιός μου.

1Pe 5:14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. ¶ Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν χριστῷ Ἰησοῦ. {N Ἰησοῦ. Ἀμήν. ♦ - } Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ Β

2Pe 1:1 Συμεών Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῖς ἵστομον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ•

2Pe 1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν•

2Pe 1:3 ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ {Ν διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς ♦ ιδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ } δόξης καὶ ἀρετῆς•

2Pe 1:4 δι' ὃν τὰ τίμια ἡμῖν {Ν ἡμῖν καὶ μέγιστα ♦ καὶ μέγιστα ἡμῖν } καὶ μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ {Ν κόσμῳ ♦ τῷ κόσμῳ } ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

2Pe 1:5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ, σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

2Pe 1:6 ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

2Pe 1:7 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

2Pe 1:8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

2Pe 1:9 Ὡι γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλός ἐστιν, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν.

2Pe 1:10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἔκλογὴν ποιεῖσθαι• ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε ποτε•

2Pe 1:11 οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ.

2Pe 1:12 ¶ Διὸ οὐκ {Ν οὐκ ἀμελήσω ♦ μελλήσω } ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.

2Pe 1:13 Δίκαιον δὲ ἥγονμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει•

2Pe 1:14 εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέν μοι.

2Pe 1:15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

2Pe 1:16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἔξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

2Pe 1:17 Λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Οὗτός {Ν Οὐτός ἐστιν ὁ νιός ♦ Ὁ νιός} ἐστιν ὁ νιός μου ὁ ἀγαπητός, {Ν ἀγαπητός ♦ ἀγαπητός μου οὐτός ἐστιν} εἰς ὃν ἐγὼ εὔδοκησα•

2Pe 1:18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἡκουύσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὅρει {Ν ὅρει τῷ ἀγίῳ ♦ ἀγίῳ ὅρει} τῷ ἀγίῳ.

2Pe 1:19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἔως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν•

2Pe 1:20 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἴδιας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

2Pe 1:21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη ποτὲ {Ν ποτὲ προφητεία ♦ προφητεία ποτέ} προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἀγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἄγιοι {Ν ἄγιοι ♦ ἀπὸ} θεοῦ ἀνθρωποι.

2Pe 2:1 Ἔγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

2Pe 2:2 Καὶ πολλοὶ ἔξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ή ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται.

2Pe 2:3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται• οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει. {Ν νυστάξει ♦ νυστάζει}

2Pe 2:4 Εἴ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους•

2Pe 2:5 καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ {Β ἀλλὰ ♦ ἀλλ'} ὅγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας•

2Pe 2:6 καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς•

2Pe 2:7 καὶ δίκαιον Λώτ, καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐρρύσατο•

2Pe 2:8 βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν•

2Pe 2:9 οἵδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν•

2Pe 2:10 μάλιστα δὲ τοὺς ὅπισα σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφημοῦντες•

2Pe 2:11 ὅπου ἄγγελοι, ἰσχυῆς καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

2Pe 2:12 Οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῷα φυσικὰ {Ν φυσικὰ γεγενημένα ♦ γεγεννημένα φυσικὰ } γεγενημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, {Ν καταφθαρήσονται ♦ καὶ φθαρήσονται }

2Pe 2:13 κομιούμενοι {Ν κομιούμενοι ♦ ἀδικούμενοι } μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν,

2Pe 2:14 ὁφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα•

2Pe 2:15 καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἤγαπησεν,

2Pe 2:16 ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ιδίας παρανομίας• ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

2Pe 2:17 Οὗτοί εἰσιν πηγὰί ἄνυδροι, νεφέλαι {Ν νεφέλαι ♦ καὶ ὄμιχλαι } ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς {Ν εἰς αἰῶνα ♦ - } αἰῶνα τετήρηται.

2Pe 2:18 Ὦπέρογκα γάρ ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκός, ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους,

2Pe 2:19 ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς• ὡς γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ {Ν καὶ ♦ - } δεδούλωται.

2Pe 2:20 Εἰ γάρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἥττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων.

2Pe 2:21 Κρείττον γάρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι {Ν ἐπιστρέψαι ♦ ὑποστρέψαι } ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

2Pe 2:22 Συμβέβηκεν δὲ {Ν δὲ ♦ - } αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἵδιον ἐξέραμα, καὶ ὃς λουσαμένη εἰς κύλισμα {Ν κύλισμα ♦ κυλισμὸν } βορβόρου.

2Pe 3:1 Ταύτην ἡδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν,

2Pe 3:2 μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρήμάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος•

2Pe 3:3 τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου {Ν ἐσχάτου ♦ ἐσχάτων } τῶν ἡμερῶν {Ν ἡμερῶν ♦ ἡμερῶν ἐν ἐμπαίγμονῃ } ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἴδιας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι,

2Pe 3:4 καὶ λέγοντες, Ποῦ ἔστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; Ἄφ' ἡς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

2Pe 3:5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἥσαν ἔκπαλαι, καὶ γῇ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ,

2Pe 3:6 δι' ὧν {Ν δι' ὃν ♦ δι' ὃν } ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο•

2Pe 3:7 οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῷ } λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσίν, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

2Pe 3:8 ¶ Ἔν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

2Pe 3:9 Οὐ βραδύνει ὁ {Ν ὁ ♦ - } κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα λγοῦνται• ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, {Ν ἡμᾶς ♦ ὑμᾶς } μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

2Pe 3:10 Ἡξει δὲ ἡ {Ν ἡ ἡμέρα ♦ ἡμέρα } ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν {Ν ἐν νυκτί ♦ - } νυκτί, ἐν ᾧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, {Ν λυθήσονται ♦ λυθήσεται } καὶ γῇ καὶ τῷ ἐν αὐτῇ ἔργῳ κατακαήσεται. {Ν κατακαήσεται ♦ οὐχ εὑρεθήσεται }

2Pe 3:11 Τούτων οὖν {Ν οὖν ♦ οὕτως } πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὔσεβείαις,

2Pe 3:12 προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

2Pe 3:13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

2Pe 3:14 ¶ Διό, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ.

2Pe 3:15 Καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ {Ν αὐτῷ δοθεῖσαν ♦ δοθεῖσαν αὐτῷ } δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν•

2Pe 3:16 ώς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων• ἐν
οἵς {Ν οἵς ♦ αἵς } ἔστιν δυσνόητά τινα, ἢ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν
{Ν στρεβλοῦσιν ♦ στρεβλώσουσιν }, ώς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν
αὐτῶν ἀπώλειαν.

2Pe 3:17 Ὅγεις οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μή, τῇ τῶν
ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἴδιου στηριγμοῦ.

2Pe 3:18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰώνος. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

IΩΑΝΝΟΥ Α

1Jn 1:1 "Ο ἡν ἀπ' ἀρχῆς, δ ἀκηκόαμεν, δ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, δ ἔθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς.

1Jn 1:2 Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ὑμῖν.

1Jn 1:3 "Ο ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, {N ὑμῖν ♦ καὶ ὑμῖν } ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν• καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ•

1Jn 1:4 καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, {N ὑμῖν ♦ ὑμεῖς } ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἥ πεπληρωμένη.

1Jn 1:5 ¶ Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἡν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἔστιν, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

1Jn 1:6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν•

1Jn 1:7 ἐὰν δὲ {N δὲ ♦ - } ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἔστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ χριστοῦ {N χριστοῦ ♦ - } τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

1Jn 1:8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἔαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν.

1Jn 1:9 Ἐὰν ὄμιλογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἔστιν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ὑμῖν τὰς ἀμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

1Jn 1:10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν.

1Jn 2:1 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐάν τις ἀμάρτῃ, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον•

1Jn 2:2 καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἔστιν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν• οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

1Jn 2:3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἔστιν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.

1Jn 2:4 'Ο λέγων, "Ἐγνωκα {N "Ἐγνωκα ♦ δι τοι "Ἐγνωκα } αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἔστιν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.'

1Jn 2:5 δις δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμέν·

1Jn 2:6 ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὁφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν, καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.

1Jn 2:7 ¶ Ἀδελφοί, {Ν Ἀδελφοί ♦ Ἀγαπητοί } οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς• ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἔστιν ὁ λόγος δὲν ἡκούσατε ἀπ' {Ν ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ♦ ἡκούσατε } ἀρχῆς.

1Jn 2:8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἔστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν• δτὶ ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἥδη φαίνει.

1Jn 2:9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν ἔως ἄρτι.

1Jn 2:10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

1Jn 2:11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἔστιν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, δτὶ ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐτοῦ.

1Jn 2:12 ¶ Γράφω ὑμῖν, τεκνία, δτὶ ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

1Jn 2:13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, δτὶ ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, δτὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Γράφω {Ν Γράφω ὑμῖν παιδία ♦ Ἔγραψα ὑμῖν παιδία } ὑμῖν, παιδία, δτὶ ἐγνώκατε τὸν πατέρα.

1Jn 2:14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, δτὶ ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, δτὶ ισχυροί ἔστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν.

1Jn 2:15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.

1Jn 2:16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὁφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἔστιν.

1Jn 2:17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ• ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα.

1Jn 2:18 ¶ Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἔστιν• καὶ καθὼς ἡκούσατε δτὶ ὁ {Ν ὁ ♦ - } ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν• ὅθεν γινώσκομεν δτὶ ἐσχάτη ὥρα ἔστιν.

1Jn 2:19 Ἐξ ἡμῶν ἔξῆλθον, {Ν ἔξῆλθον ♦ ἔξῆλθαν } ἀλλ' οὐκ ᾴσαν ἐξ ἡμῶν• εἰ γάρ {Ν γάρ ᾴσαν ἐξ ἡμῶν ♦ γάρ ἐξ ἡμῶν ᾴσαν } ᾴσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἀν μεθ' ἡμῶν• ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν δτὶ οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν.

1Jn 2:20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἀγίου, καὶ οἴδατε πάντα. {Ν πάντα ♦ πάντες }

1Jn 2:21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.

1Jn 2:22 Τίς ἔστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ χριστός; Οὗτός ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

1Jn 2:23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει. {Ν ἔχει ♦ ἔχει, ὁ διολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει }

1Jn 2:24 Ὦμεῖς οὖν {Ν οὖν ♦ - } ὃ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

1Jn 2:25 Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐπαγγελία ἡν̄ αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

1Jn 2:26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

1Jn 2:27 Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ ἐν {Ν ἐν ὑμῖν μένει ♦ μένει ἐν ὑμῖν } ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς• ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ {Ν αὐτὸ ♦ αὐτοῦ } χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἔστιν, καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε {Ν μενεῖτε ♦ μένετε } ἐν αὐτῷ.

1Jn 2:28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ• ἵνα ὅταν {Ν ὅταν φανερωθῇ ἔχωμεν ♦ ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν } φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

1Jn 2:29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἔστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς {Ν πᾶς ♦ καὶ πᾶς } ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

1Jn 3:1 Ἱδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν. {Ν κληθῶμεν.♦ κληθῶμεν καὶ ἐσμέν.} Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, {Ν ὑμᾶς ♦ ἡμᾶς } ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

1Jn 3:2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμέν, καὶ οὕπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα• οἴδαμεν δὲ {Ν δὲ ♦ - } ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἔστιν.

1Jn 3:3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἔστιν.

1Jn 3:4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ• καὶ ἡ ἀμαρτία ἔστιν ἡ ἀνομία.

1Jn 3:5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ - } ἀρῃ• καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

1Jn 3:6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει• πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἔώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

1Jn 3:7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς• ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.

1Jn 3:8 ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ νίδος τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

1Jn 3:9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει• καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.

1Jn 3:10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου• πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jn 3:11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἡν ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους•

1Jn 3:12 οὐ καθὼς Καΐν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἐσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

1Jn 3:13 ¶ Μὴ {Ν Μὴ ♦ Καὶ μὴ } θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, {Ν μου ♦ - } εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος•

1Jn 3:14 ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ο μὴ ἀγαπῶν τὸν {Ν τὸν ἀδελφόν ♦ - } ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

1Jn 3:15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν• καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ {Ν ἑαυτῷ ♦ αὐτῷ } μένουσαν.

1Jn 3:16 Ἐν τούτῳ ἔγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν• καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. {Ν τιθέναι ♦ θεῖναι }

1Jn 3:17 Ὅς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

1Jn 3:18 Τεκνία μου, {Ν μου ♦ - } μὴ ἀγαπῶμεν λόγω μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

1Jn 3:19 Καὶ {Ν Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ♦ Καὶ ἐν τούτῳ γνωσόμεθα } ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς {Ν τὰς καρδίας ♦ τὴν καρδίαν } καρδίας ἡμῶν,

1Jn 3:20 ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἔστιν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

1Jn 3:21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν {Ν καταγινώσκῃ ἡμῶν ♦ καταγινώσκῃ}, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν,

1Jn 3:22 καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' {Ν παρ' ♦ ἀπ'} αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

1Jn 3:23 Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ νιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. {Ν ἐντολήν ♦ ἐντολὴν ἡμῖν}

1Jn 3:24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

1Jn 4:1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν• ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἔξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

1Jn 4:2 Ἐν τούτῳ γινώσκεται {Ν γινώσκεται ♦ γινώσκετε} τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ• πᾶν πνεῦμα ὃ ὄμολογεῖ Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν•

1Jn 4:3 καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὄμολογεῖ Ἰησοῦν {Ν Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ♦ τὸν Ἰησοῦν} χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν• καὶ τοῦτο ἔστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν ἥδη.

1Jn 4:4 Ὅμεις ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς• ὅτι μείζων ἔστιν ὁ ἐν ὑμῖν ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

1Jn 4:5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν• διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

1Jn 4:6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἔσμεν• ὁ γινώσκων τὸν θεόν, ἀκούει ἡμῶν• ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

1Jn 4:7 ¶ Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους• ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν θεόν.

1Jn 4:8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν• ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἔστιν.

1Jn 4:9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν νιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

1Jn 4:10 Ἐν τούτῳ ἔστιν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἡγαπήσαμεν {Ν ἡγαπήσαμεν ♦ ἡγαπήκαμεν} τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν νιὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν.

1Jn 4:11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

1Jn 4:12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται• ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη {Ν τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν ♦ ἐν ἡμῖν τετελειωμένη ἐστίν} ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

1Jn 4:13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

1Jn 4:14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

1Jn 4:15 "Ος ἄν {Ν ἄν ♦ ἐὰν} δόμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.

1Jn 4:16 Καὶ ἡμεῖς ἔγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἥν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει ♦ αὐτῷ } μένει.

1Jn 4:17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

1Jn 4:18 Φόβος οὐκ ἐστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει• ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

1Jn 4:19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, {Ν αὐτόν ♦ -} ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγάπησεν ἡμᾶς.

1Jn 4:20 Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν• ὁ γάρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἔώρακεν, τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἔώρακεν πῶς {Ν πῶς ♦ οὐ} δύναται ἀγαπᾶν;

1Jn 4:21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

1Jn 5:1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστός, ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται• καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

1Jn 5:2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. {Ν τηρῶμεν ♦ ποιῶμεν}

1Jn 5:3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν• καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

1Jn 5:4 "Οτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον• καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. {Β ἡμῶν ♦ ὑμῶν}

1Jn 5:5 Τίς {Ν τίς ♦ τίς δέ } ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

1Jn 5:6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἔλθων δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς χριστός• οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ {Ν καὶ τῷ ♦ καὶ ἐν τῷ } αἵματι. Καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

1Jn 5:7 Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες,

1Jn 5:8 τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα• καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν.

1Jn 5:9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν• ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, ἣν {Ν ἢν ♦ ὅτι } μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

1Jn 5:10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ• ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

1Jn 5:11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

1Jn 5:12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν• ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

1Jn 5:13 ¶ Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν {Ν ύμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ♦ ύμῖν } τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον {Ν αἰώνιον ♦ ἔχετε αἰώνιον } ἔχετε, καὶ {Ν καὶ ἵνα πιστεύητε ♦ τοῖς πιστεύουσιν } ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

1Jn 5:14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἡν̄ ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν•

1Jn 5:15 καὶ ἐάν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἐάν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἡ τήκαμεν παρ' {Ν παρ' ♦ ἀπ' } αὐτοῦ.

1Jn 5:16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον• οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

1Jn 5:17 Πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστίν• καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

1Jn 5:18 ¶ Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἀμαρτάνει• ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ.

1Jn 5:19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμέν, καὶ ὁ κόσμος δλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

1Jn 5:20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ νίδος τοῦ θεοῦ ἡκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν• καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ νίῳ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστῷ. Οὗτος ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεός, καὶ ζωὴ {β ζωὴ αἰώνιος ♦ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος} αἰώνιος.

1Jn 5:21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν. {Ν Ἀμήν ♦ - }

IΩANNOY B

2Jn 1:1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἔγὼ ἀγαπῶ
ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἔγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν,

2Jn 1:2 διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν
αἰῶνα•

2Jn 1:3 ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρός, καὶ παρὰ
κυρίου {N κυρίου ♦ - } Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ νίοῦ τοῦ πατρός, ἐν ἀληθείᾳ καὶ
ἀγάπῃ.

2Jn 1:4 ¶ Ἐχάρην λίαν ὅτι εὔρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν
ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.

2Jn 1:5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, ούχ ὡς ἐντολὴν γράφων {N γράφων σοι καινὴν
♦ καινὴν γράφων σοι } σοι καινὴν, ἀλλὰ ἡνὶ εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους.

2Jn 1:6 Καὶ αὕτη ἔστιν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.
Αὕτη ἔστιν {N ἔστιν ♦ ἡ ἐντολή ♦ ἡ ἐντολή ἔστιν } ἡ ἐντολή, καθὼς ἤκουόσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε.

2Jn 1:7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον {N εἰσῆλθον ♦ ἐξῆλθον } εἰς τὸν κόσμον, οἱ
μὴ δόμολογούντες Ἰησοῦν χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. Οὗτός ἔστιν ὁ πλάνος
καὶ ὁ ἀντίχριστος.

2Jn 1:8 Βλέπετε ἔαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν {N ἀπολέσωμεν ♦ ἀπολέσητε } ἢ
εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. {N ἀπολάβωμεν ♦ ἀπολάβητε }

2Jn 1:9 Πᾶς ὁ παραβαίνων {N παραβαίνων ♦ προάγων } καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ
τοῦ χριστοῦ, θεὸν οὐκ ἔχει• ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ {N τοῦ χριστοῦ οὗτος ♦
οὗτος } χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν νίὸν ἔχει.

2Jn 1:10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ
λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε•

2Jn 1:11 ὁ γὰρ {N γὰρ λέγων ♦ λέγων γὰρ } λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

2Jn 1:12 ¶ Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἐβούληθην διὰ χάρτου καὶ
μέλανος• ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλθεῖν {N ἐλθεῖν ♦ γενέσθαι } πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς
στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ {N ἡ πεπληρωμένη ♦ πεπληρωμένη ἡ }

πεπληρωμένη.

2Jn 1:13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἄμήν. {N Ἄμήν
♦ - }

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

3Jn 1:1 Ὁ πρεσβύτερος Γαῖω τῷ ἀγαπητῷ, δὸν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

3Jn 1:2 ¶ Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὔχομαί σε εὐόδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐόδοῦταί σου ἡ ψυχή.

3Jn 1:3 Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

3Jn 1:4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ {Ν ἀληθείᾳ ♦ τῇ ἀληθείᾳ} περιπατοῦντα.

3Jn 1:5 ¶ Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς {Ν εἰς τοὺς ξένους ♦ τοῦτο ξένους} τοὺς ξένους,

3Jn 1:6 οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας• οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ.

3Jn 1:7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄνόματος ἐξῆλθον μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἔθνῶν.
{Ν ἔθνων ♦ ἔθνικῶν}

3Jn 1:8 Ἡμεῖς οὖν ὁφείλομεν ἀπολαμβάνειν {Ν ἀπολαμβάνειν ♦ ὑπολαμβάνειν} τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

3Jn 1:9 ¶ Ἔγραψα τῇ {Ν τῇ ♦ τι τῇ} ἐκκλησίᾳ• ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ήμᾶς.

3Jn 1:10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ήμᾶς• καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὕτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

3Jn 1:11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστιν• ὁ κακοποιῶν οὐχ ἔώρακεν τὸν θεόν.

3Jn 1:12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' {Ν ὑπ' ♦ ὑπὸ} αὐτῆς τῆς ἀληθείας• καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴδατε {Ν οἴδατε ♦ οἶδας} ὅτι ἡ μαρτυρία ήμῶν ἀληθής ἔστιν.

3Jn 1:13 ¶ Πολλὰ εἶχον γράφειν, {Ν γράφειν ♦ γράψαι σοι} ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι• {Ν γράψαι ♦ γράφειν}

3Jn 1:14 ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν {Ν ἰδεῖν σε ♦ σε ἰδεῖν} σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνومα.

ΙΟΥΔΑ

Jd 1:1 Ἰούδας Ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, {Ν ἡγιασμένοις ♦ ἡγαπημένοις } καὶ Ἰησοῦ χριστῷ τετηρημένοις, κλητοῖς•

Jd 1:2 ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

Jd 1:3 ¶ Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, {Ν σωτηρίας ♦ ἡμῶν σωτηρίας } ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἄπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει.

Jd 1:4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν {Ν χάριν ♦ χάριτα } μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην θεὸν {Ν θεὸν ♦ - } καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν ἀρνούμενοι.

Jd 1:5 ¶ Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἄπαξ {Ν ἄπαξ τοῦτο ὅτι ὁ κύριος ♦ ἄπαξ πάντα ὅτι Ἰησοῦς } τοῦτο, ὅτι ὁ κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἴγυπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

Jd 1:6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἔαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

Jd 1:7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὄμοιον τούτοις {Ν τούτοις τρόπον ♦ τρόπον τούτοις } τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὅπισσα σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰώνιου δίκην ὑπέχουσαι.

Jd 1:8 Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

Jd 1:9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως {Β Μωϋσέως ♦ Μωσέως } σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν, Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος.

Jd 1:10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν• ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῷα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

Jd 1:11 Οὐαὶ αὐτοῖς• ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπάλοντο.

Jd 1:12 Οὗτοί εἰσιν ἐν {Ν ἐν ♦ οἱ ἐν } ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνεινωχούμενοι, ἀφόβως ἔαυτοὺς ποιμαίνοντες• νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι• δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα•

Jd 1:13 κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἔαυτῶν αἰσχύνας• ἀστέρες πλανῆται, οἵς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

Jd 1:14 Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ, λέγων, Ἰδού,
ἥλθεν κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ,

Jd 1:15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξαι πάντας {Ν πάντας τοὺς ἀσεβεῖς
αὐτῶν ♦ πᾶσαν ψυχὴν } τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
αὐτῶν ὃν ἡσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὃν ἐλάλησαν κατ'
αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

Jd 1:16 Οὗτοί εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας {Ν ἐπιθυμίας
αὐτῶν ♦ ἐπιθυμίας ἑαυτῶν } αὐτῶν {Β αὐτῶν ♦ ἑαυτῶν } πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα
αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὥφελείας χάριν.

Jd 1:17 ¶ Ὦ Υμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων
ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ•

Jd 1:18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι {Ν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ♦ ἐπ' ἐσχάτου χρόνου } ἐν ἐσχάτῳ
χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
ἀσεβειῶν.

Jd 1:19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

Jd 1:20 Ὦ Υμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ {Ν τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς ♦
ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει } ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει
ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν πνεύματι ἀγίω προσευχόμενοι,

Jd 1:21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Jd 1:22 Καὶ οὓς μὲν ἔλεεῖτε {Ν ἔλεεῖτε διακρινόμενοι ♦ ἔλεάτε διακρινομένους }
διακρινόμενοι•

Jd 1:23 οὓς δὲ ἐν {Ν ἐν φόβῳ σάζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες ♦ σάζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες
οὓς δὲ ἔλεάτε ἐν φόβῳ } φόβῳ σάζετε, ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν
ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

Jd 1:24 ¶ Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς {Ν αὐτοὺς ♦ ὑμᾶς } ἀπταίστους, καὶ
στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

Jd 1:25 μόνῳ σοφῷ {Ν σοφῷ ♦ - } θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξᾳ {Ν δόξα καὶ μεγαλωσύνη ♦
διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη } καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ
ἔξουσία, καὶ {Ν ἔξουσία ♦ ἔξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰώνος } νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
αἰώνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Rv 1:1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ,

Rv 1:2 ὅς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ χριστοῦ,
ὅσα εἶδεν. {Β εἶδεν ♦ εἶδεν καὶ ἄτινά εἰσιν καὶ ἄτινα χρὴ γενέσθαι μετὰ ταῦτα }

Rv 1:3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα• ὁ γάρ καιρὸς ἔγγυς.

Rv 1:4 ¶ Ἰωάννης ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ• χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ {Β θεοῦ ♦ - } {Ν θεοῦ ♦ - } ὁ ὡν καὶ ὁ ἥν καὶ ὁ ἐρχόμενος• καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτὰ πνευμάτων ἃ {Β ἃ ♦ ἃ ἐστιν } ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ•

Rv 1:5 καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι {Β ἀγαπῶντι ♦ ἀγαπήσαντι } ἡμᾶς, καὶ λούσαντι {Ν λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ ♦ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ } ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἴματι αὐτοῦ•

Rv 1:6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἵερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ• αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν {Ν τῶν αἰώνων ♦ [τῶν αἰώνων]} αἰώνων. Ἀμήν.

Rv 1:7 Ἰδού, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὅψεται αὐτὸν πᾶς ὄφθαλμός, καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν• καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν.

Rv 1:8 ¶ Ἐγώ εἰμι τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ὡ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὡν καὶ ὁ ἥν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

Rv 1:9 ¶ Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ κοινωνὸς {Β κοινωνὸς ♦ συγκοινωνὸς } {Ν κοινωνὸς ♦ συγκοινωνὸς } ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν χριστῷ {Ν χριστῷ ♦ - } Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ {Ν διὰ τὴν ♦ τὴν } τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ χριστοῦ. {Ν χριστοῦ ♦ - }

Rv 1:10 Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ• καὶ ἤκουσα φωνὴν {Ν φωνὴν ὅπισω μου ♦ ὅπισω μου φωνὴν } ὅπισω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

Rv 1:11 λεγούσης, "Ο βλέπεις γράφον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐπτά ἑκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

Rv 1:12 Καὶ ἐκεῖ {Β ἐκεῖ ♦ - } {Ν ἐκεῖ ♦ - } ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἔλαλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς,

Rv 1:13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ {Ν ἑπτὰ ♦ - } λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ {Β υἱῷ ♦ υἱὸν } {Ν υἱῷ ♦ υἱὸν } ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν. {Ν χρυσῆν ♦ χρυσᾶν }

Rv 1:14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς {Β ὡς ἔριον ♦ ὡσεὶ ἔριον } ἔριον λευκόν, ὡς χιών• καὶ οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός•

Rv 1:15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι• {Ν πεπυρωμένοι ♦ πεπυρωμένης } καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.

Rv 1:16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ {Β αὐτοῦ χειρὶ ♦ χειρὶ αὐτοῦ } {Ν αὐτοῦ χειρὶ ♦ χειρὶ αὐτοῦ } χειρὶ ἀστέρας ἑπτά• καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη• καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

Rv 1:17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός• καὶ ἔθηκεν {Β ἔθηκεν ♦ ἐπέθηκεν } τὴν δεξιὰν {Β δεξιὰν αὐτοῦ ♦ δεξιὰν αὐτοῦ χειρα } αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ, λέγων, Μὴ φοβοῦ• ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἕσχατος,

Rv 1:18 καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἴδού, ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν• {Ν ἀμήν ♦ - } καὶ ἔχω τὰς κλεῖς {Β κλεῖς ♦ κλειδας } τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾧ Αἰδου.

Rv 1:19 Γράψον οὖν ἂ εἶδες, καὶ ἂ εἰσιν, καὶ ἂ μέλλει γίνεσθαι {Ν γίνεσθαι ♦ γενέσθαι } μετὰ ταῦτα•

Rv 1:20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὃν {Ν ὃν ♦ οὓς } εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν• καὶ αἱ λυχνίαι {Β λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ♦ ἑπτὰ λυχνίαι ἀς εἶδες } αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

Rv 2:1 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίᾳς γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν•

Rv 2:2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον {Ν κόπον σου ♦ κόπον } σου, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἔαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι {Ν εἶναι ♦ - } καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὑρες αὐτοὺς ψευδεῖς,

Rv 2:3 καὶ ὑπομονὴν {Β ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας ♦ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις } ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ {Ν οὐκ ἐκοπίασας ♦ οὐ κεκοπίακες } ἐκοπίασας.

Rv 2:4 Ἄλλὰ {Β Ἄλλα ♦ Ἄλλ' } ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας, {Ν ἀφῆκας ♦ ἀφῆκες }

Rv 2:5 Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, {Β πέπτωκας ♦ ἐκπέπτωκας } καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον• εἰ δὲ μή, ἔρχομαι σοι ταχύ, {Ν ταχύ ♦ - } καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.

Rv 2:6 Ἄλλὰ τοῦτο ἔχεις, δτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἀ κάγῳ μισῶ.

Rv 2:7 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἔστιν ἐν τῷ {Β τῷ παραδείσῳ ♦ μέσῳ τοῦ παραδείσου} παραδείσῳ τοῦ θεοῦ μου. {Ν μου ♦ - }

Rv 2:8 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Συμύρῃ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν·

Rv 2:9 Οἶδά σου τὰ {Ν τὰ ἔργα καὶ ♦ - } ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἰ• καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ {Β ἐκ ♦ - } τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

Rv 2:10 Μηδὲν φοβοῦ ἂ μέλλεις παθεῖν• {Β παθεῖν ♦ πάσχειν} {Ν παθεῖν ♦ πάσχειν} ἵδοὺ δή, {Β δή ♦ - } {Ν δή ♦ - } μέλλει βαλεῖν {Ν βαλεῖν ♦ βάλλειν} ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθήτε• καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν {Β ἡμερῶν ♦ ἡμέρας} δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

Rv 2:11 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

Rv 2:12 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ρόμφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὄξεῖαν•

Rv 2:13 Οἶδα τὰ {Ν τὰ ἔργα σου καὶ ♦ - } ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ• καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὴν πίστιν μου ἐν {Ν ἐν ταῖς ♦ καὶ ἐν ταῖς} ταῖς ἡμέραις ἐν {Β ἐν αἷς ♦ αἵς} {Ν ἐν αἷς ♦ - } αἵς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστός, ὃς {Ν ὃς ♦ μου ὃς} ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ.

Rv 2:14 Ἄλλ' {Β Ἄλλ' ♦ Ἄλλὰ} ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, δτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξεν {Ν ἐδίδαξεν τὸν ♦ ἐδίδασκεν τῷ} τὸν Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν νιῶν Ἰσραήλ, καὶ {Β καὶ φαγεῖν ♦ φαγεῖν} {Ν καὶ φαγεῖν ♦ φαγεῖν} φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι.

Rv 2:15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν {Β τῶν ♦ - } {Ν τῶν ♦ [τῶν]} Νικολαϊτῶν ὄμοιώς.

Rv 2:16 Μετανόησον οὖν• {Β οὖν ♦ - } εἰ δὲ μή, ἔρχομαιί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ρόμφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

Rv 2:17 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ {Β τῷ ♦ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ} τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

Rv 2:18 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ νιὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ•

Rv 2:19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.

Rv 2:20 Ἀλλ' {Β Ἀλλ' ♦ Ἀλλὰ } {Ν Ἀλλ' ♦ Ἀλλὰ } ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναικά σου {Ν σου Ἱεζάβελ ἢ λέγει ♦ Ἱεζάβελ ἢ λέγουσα } Ἱεζάβελ, ἢ λέγει ἑαυτὴν προφῆτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα.

Rv 2:21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς.

Rv 2:22 Ἰδού, βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς.

Rv 2:23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενὼ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἴμι ὁ ἐρευνῶν {Ν ἐρευνῶν ♦ ἐραυνῶν } νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

Rv 2:24 Ὦ Υμῖν δὲ λέγω, τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος.

Rv 2:25 Πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε, ἕχρι {Ν ἕχρι ♦ ἕχρι[ς] } οὖν ἄν ἥξω.

Rv 2:26 Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἕχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἔξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν•

Rv 2:27 καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικά, συντριβήσεται• {Ν συντριβήσεται ♦ συντρίβεται } ὡς κάγῳ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου•

Rv 2:28 καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

Rv 2:29 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:1 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι {Β ὅτι ζῆς ♦ καὶ ζῆς } ζῆς, καὶ νεκρὸς εἰ.

Rv 3:2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον {Β στήρισον ♦ στήριξον = τήρησον } τὰ λοιπὰ ἄξεμελλες {Β ἔμελλες ♦ ἔμελλον = ἔμελλες } {Ν ἔμελλες ἀποβάλλειν ♦ ἔμελλον ἀποθανεῖν } ἀποβάλλειν• οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου.

Rv 3:3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ {Β καὶ ἥκουσας καὶ τίρει ♦ - } ἥκουσας, καὶ τίρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ἐπί {Ν ἐπί σε ώς ♦ ώς } σε ώς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς {Β γνῷς ♦ γνώσῃ } ποίαν ὕραν ἥξω ἐπί σε.

Rv 3:4 'Άλλ' {Ν 'Αλλ' ὀλίγα ἔχεις ♦ 'Άλλα ἔχεις ὀλίγα } ὀλίγα ἔχεις ὄνόματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ίμάτια αὐτῶν• καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

Rv 3:5 'Ο νικῶν, οὗτος {Ν οὗτος ♦ οὕτως } περιβαλεῖται ἐν ίματίοις λευκοῖς• καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

Rv 3:6 'Ο ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:7 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ ἄγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ {Ν τοῦ ♦ - } Δαυίδ, {Β Δαυίδ ♦ δᾶδ } ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει αὐτήν, {Β αὐτήν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων ♦ καὶ κλείων } {Ν αὐτήν εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων ♦ καὶ κλείων } εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων• καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει. {Ν ἀνοίξει ♦ ἀνοίγει }

Rv 3:8 Οἶδά σου τὰ ἔργα• ἵδού, δέδωκα ἐνώπιον σου θύραν ἀνεῳγμένην, {Ν ἀνεῳγμένην ♦ ἡνεῳγμένην } ἢν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἡρνήσω τὸ ὄνομά μου.

Rv 3:9 Ἰδού, δίδωμι {Ν δίδωμι ♦ διδῶ } ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἔαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ ψεύδονται• ἵδού, ποιήσω αὐτοὺς ἴνα ἥξωσιν {Ν ἥξωσιν καὶ προσκυνήσωσιν ♦ ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν } καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι {Β ὅτι ♦ ὅτι ἐγώ } ἡγάπησά {Ν ἡγάπησά ♦ ἐγώ ἡγάπησά } σε.

Rv 3:10 "Οτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κάγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ, τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 3:11 "Ερχομαι ταχύ• κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

Rv 3:12 'Ο νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἡ καταβαίνει {Ν ἡ καταβαίνει ♦ ἡ καταβαίνουσα } ἐκ {Β ἐκ ♦ ἀπὸ } τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου {Β μου τὸ ♦ τὸ } τὸ καινόν.

Rv 3:13 'Ο ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 3:14 ¶ Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον, ¶ Τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ•

Rv 3:15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἰ οὔτε ζεστός• ὅφελον ψυχρὸς ἡς ἡ ζεστός.

Rv 3:16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εῖ, καὶ οὐ {Ν οὐ ♦ οὔτε} ζεστὸς οὕτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

Rv 3:17 Ὅτι λέγεις, Πλούσιός {Ν Πλούσιός ♦ ὅτι πλούσιός } εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς {Ν οὐδενὸς ♦ οὐδὲν } χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ {Ν ὁ ἐλεεινὸς ♦ ἐλεεινὸς } ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός•

Rv 3:18 συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι χρυσίον {Ν χρυσίον παρ' ἐμοῦ ♦ παρ' ἐμοῦ χρυσίον } παρ' ἐμοῦ πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἴμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου• καὶ κολλύριον {Β κολλύριον ♦ κολλύριον } {Ν κολλύριον ♦ κολλ[ο]ύριον } ἵνα {Β ἵνα ἐγχρίσῃ ♦ ἔγχρισον } {Ν ἵνα ἐγχρίσῃ ♦ ἔγχρισαι } ἐγχρίσῃ τοὺς ὄφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

Rv 3:19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω• ζήλωσον {Β ζήλωσον ♦ ζήλευε } {Ν ζήλωσον ♦ ζήλευε } οὖν καὶ μετανόησον.

Rv 3:20 Ἰδού, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω• ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ {Ν καὶ εἰσελεύσομαι ♦ [καὶ] εἰσελεύσομαι } εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

Rv 3:21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κάγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

Rv 3:22 Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Rv 4:1 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἵδού, θύρα ἀνεῳγμένη {Ν ἀνεῳγμένη ♦ ἡνεῳγμένη } ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἡνήκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων, {Β λέγων ♦ λέγουσα } Ἀνάβα ὥδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

Rv 4:2 Καὶ {Β Καὶ ♦ - } {Ν Καὶ εὐθέως ♦ Εὐθέως } εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι• καὶ ἵδού, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν {Β τὸν θρόνον ♦ τοῦ θρόνου } θρόνον καθήμενος,

Rv 4:3 ὅμοιος {Ν ὅμοιος ♦ καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος } ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ• καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοίως {Β ὅμοίως ♦ ὅμοιος = ὅμοίᾳ } {Ν ὅμοίως ♦ ὅμοιος } ὁρασίς {Β ὁρασίς σμαραγδίνων ♦ ὁράσει σμαραγδίνῳ } {Ν ὁρασίς σμαραγδίνων ♦ ὁράσει σμαραγδίνῳ } σμαραγδίνων.

Rv 4:4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι {Ν θρόνοι ♦ θρόνους } εἴκοσι {Β εἴκοσι τέσσαρες ♦ καὶ } τέσσαρες• καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους {Ν θρόνους τοὺς ♦ θρόνους } τοὺς εἴκοσι {Β εἴκοσι τέσσαρας ♦ καὶ } τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

Rv 4:5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί. Καὶ ἐπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ αἴ εἰσιν ♦ ἃ εἰσιν τὰ } αἴ εἰσιν ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ•

Rv 4:6 καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ. Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν.

Rv 4:7 Καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὄμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὄμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον {Ν ἔχον ♦ ἔχων τὸ } πρόσωπον {Β πρόσωπον ἀνθρώπου ♦ τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπος } ἀνθρώπου, {Ν ἀνθρώπου ♦ ὡς ἀνθρώπου } καὶ τὸ τέταρτον {Β τέταρτον ζῷον ♦ τέταρτον } ζῷον ὄμοιον ἀετῷ πετομένῳ.

Rv 4:8 Καὶ τὰ {Β τὰ ♦ - } τέσσαρα ζῷα, ἐν καθ' ἐν ἔχον {Β ἔχον ♦ αὐτῶν ἔχον } {Ν ἔχον ♦ αὐτῶν ἔχων } ἀνὰ πτέρυγας ἔξ κυκλόθεν, καὶ ἐσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαισιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντες, Ὅτιος, {Β Ὅτιος ἄγιος ἄγιος ♦ ἄγιος 9 times } ἄγιος, ἄγιος, κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὣν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

Rv 4:9 Καὶ ὅταν δῶσιν {Ν δῶσιν ♦ δώσουσιν } τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες,

Rv 4:10 πεσοῦνται οἱ εἴκοσι {Β εἴκοσι τέσσαρες ♦ κατά } τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες,

Rv 4:11 Ὅτιος εῖ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ {Ν ὁ ἄγιος ♦ - } ἄγιος, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν• ὅτι σὺ ἐκτισας πάντα, {Β πάντα ♦ τὰ πάντα } {Ν πάντα ♦ τὰ πάντα } καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἥσαν {Β ἥσαν ♦ εἰσὶν } καὶ ἐκτίσθησαν.

Rv 5:1 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν, {Ν ἔξωθεν ♦ ὅπισθεν } κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἐπτά.

Rv 5:2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Τίς ἄξιός ἔστιν {Ν ἔστιν ♦ - } ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

Rv 5:3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, {Β ἄνω ♦ - } {Ν ἄνω ♦ - } οὔτε {Β οὔτε ἐπὶ ♦ οὐδὲ ἐπὶ } {Ν οὔτε ἐπὶ ♦ οὐδὲ ἐπὶ } ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε {Β οὔτε ὑποκάτω ♦ οὐδὲ ὑποκάτω } {Ν οὔτε ὑποκάτω ♦ οὐδὲ ὑποκάτω } ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

Rv 5:4 Καὶ ἐγὼ {Ν ἐγὼ ♦ - } ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοίξαι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

Rv 5:5 Καὶ εἶς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι, Μὴ κλαῖε• ἵδού, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ βίζα Δαυίδ, {Β Δαυίδ ♦ δαᾶ } ὁ ἀνοίγων {Β ὁ ἀνοίγων ♦ ἀνοίξαι } {Ν ὁ ἀνοίγων ♦ ἀνοίξαι } τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἐπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

Rv 5:6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῷων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἐστηκός ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον {Ν ἔχον ♦ ἔχων }

κέρατα ἐπτά καὶ ὄφθαλμοὺς ἐπτά, ἃ {N ἃ ♦ οἵ } εἰσιν τὰ {N τὰ ἐπτὰ ♦ τὰ [ἐπτὰ] } ἐπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀποστελλόμενα {N ἀποστελλόμενα ♦ ἀπεσταλμένοι } εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Rv 5:7 Καὶ ἤλθεν, καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Rv 5:8 Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἴκοσι {B εἴκοσι τέσσαρες ♦ τέσσαρες} τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν, {B κιθάραν ♦ κιθάρας} καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν προσευχαὶ {B προσευχαὶ ♦ αἱ προσευχαὶ} {N προσευχαὶ ♦ αἱ προσευχαὶ} τῶν ἀγίων.

Rv 5:9 Καὶ ἥδουσιν ὡδὴν καινήν, λέγοντες, "Ἄξιος εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοίξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ• ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἡγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς {N ἡμᾶς ♦ -} ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

Rv 5:10 καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς {N βασιλεῖς ♦ βασιλείαν} καὶ ἵερεῖς, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 5:11 Καὶ εἶδον, καὶ ἥκουσα ὡς {N ὡς ♦ -} φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῷων καὶ τῶν πρεσβυτέρων• καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

Rv 5:12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ, "Ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν {B τὸν ♦ -} {N τὸν ♦ -} πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

Rv 5:13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ {B ὃ ♦ ὃ ἐστιν} ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστίν, {B ἐστίν ♦ ἃ ἐστιν} {N ἐστίν ♦ -} καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς, {N αὐτοῖς, πάντας ♦ αὐτοῖς πάντα,} πάντας ἥκουσα λέγοντας, Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ {N τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. {N Ἀμήν ♦ -}

Rv 5:14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα λέγοντα {B λέγοντα ♦ ἔλεγον} {N λέγοντα ♦ ἔλεγον} τὸ {N τὸ ♦ -} Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον, {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} καὶ προσεκύνησαν.

Rv 6:1 Καὶ εἶδον ὅτι {N ὅτι ♦ ὅτε} ἥνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν ἐπτὰ σφραγίδων, καὶ ἥκουσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζῷων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς, Ἔρχου καὶ {B καὶ ἵδε ♦ -} {N καὶ ἵδε ♦ -} ἵδε.

Rv 6:2 Καὶ ἴδού, {B ιδού ♦ εἶδον καὶ ιδού} {N ιδού ♦ εἶδον καὶ ιδού} ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων τόξον• καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθεν νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

Rv 6:3 ¶ Καὶ ὅτε ἥνοιξεν τὴν δευτέραν {N δευτέραν σφραγίδα ♦ σφραγίδα τὴν δευτέραν} σφραγίδα, ἥκουσα τοῦ δευτέρου ζῷου λέγοντος, Ἔρχου.

Rv 6:4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρός• {B πυρός ♦ πυρρός} {N πυρός ♦ πυρρός} καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς, ἵνα {N ἵνα

♦ καὶ ἴνα } ἀλλήλους σφάξωσιν• {Ν σφάξωσιν ♦ σφάξουσιν } καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

Rv 6:5 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἥκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος, "Ἐρχου {Ν Ἐρχου καὶ ἵδε. ♦ Ἐρχου. Καὶ εἶδον, } καὶ {Β καὶ ἵδε ♦ - } ἵδε. Καὶ ἰδού, {Β ιδού ♦ εἶδον καὶ ιδού } ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

Rv 6:6 Καὶ ἥκουσα φωνὴν {Ν φωνὴν ♦ ὡς φωνὴν } ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγονταν, Χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς {Ν κριθῆς ♦ κριθῶν } δηναρίου• καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

Rv 6:7 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἥκουσα τοῦ {Ν τοῦ ♦ φωνὴν τοῦ } τετάρτου ζώου λέγοντος, "Ἐρχου καὶ {Β καὶ ἵδε ♦ - } {Ν καὶ ἵδε ♦ - } ἵδε.

Rv 6:8 Καὶ ἰδού, {Β ιδού ♦ εἶδον καὶ ιδού } {Ν ιδού ♦ εἶδον καὶ ιδού } ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ {Ν ὁ Θάνατος ♦ [ό] Θάνατος } Θάνατος, καὶ ὁ "Αἰδης ἡκολούθει {Β ἡκολούθει αὐτῷ ♦ ἡκολούθει μετ' αὐτοῦ } {Ν ἡκολούθει αὐτῷ ♦ ἡκολούθει μετ' αὐτοῦ } αὐτῷ. Καὶ ἐδόθη {Ν ἐδόθη αὐτῷ ♦ ἐδόθη αὐτοῖς } αὐτῷ ἔξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι ἐν ύδραις καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

Rv 6:9 ¶ Καὶ ὅτε ἤνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ {Ν τοῦ ἀρνίου ♦ - } ἀρνίου ἦν εἶχον,

Rv 6:10 καὶ ἔκραξαν φωνῇ {Β φωνῇ μεγάλῃ ♦ φωνὴν μεγάλην } μεγάλῃ, λέγοντες, "Ἐως πότε, ὁ δεσπότης, ὁ ἄγιος καὶ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

Rv 6:11 Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἔκάστω {Β ἔκάστω ♦ - } στολὴ λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἴνα ἀναπαύσωνται {Ν ἀναπαύσωνται ♦ ἀναπαύσονται } ἔτι χρόνον, {Ν χρόνον ♦ χρόνον μικρόν } ἔως {Β ἔως ♦ ἔως οὐ } πληρώσωσιν {Ν πληρώσωσιν ♦ πληρωθῶσιν } καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν καὶ {Β καὶ οἱ μέλλοντες ♦ οἱ μέλλοντες } {Ν καὶ οἱ μέλλοντες ♦ οἱ μέλλοντες } οἱ μέλλοντες ἀποκτένεσθαι {Ν ἀποκτένεσθαι ♦ ἀποκτέννεσθαι } ὡς καὶ αὐτοί.

Rv 6:12 ¶ Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος μέλας {Ν μέλας ἐγένετο ♦ ἐγένετο μέλας } ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὅλη {Β ὅλη ♦ - } ἐγένετο ὡς αἷμα,

Rv 6:13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσον {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βαλούσα {Β βαλοῦσα ♦ βάλλει } {Ν βαλοῦσα ♦ βάλλει } τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη.

Rv 6:14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἔλισσόμενον, {Β ἔλισσόμενον ♦ ἔλισσόμενος } καὶ πᾶν ὅρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν.

Rv 6:15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες, καὶ οἱ χιλίαρχοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ ἰσχυροί, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος, {Β ἐλεύθερος ♦ πᾶς ἐλεύθερος} ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὄρέων,

Rv 6:16 καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρεσιν καὶ ταῖς πέτραις, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ {Β τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὄργῆς τοῦ ἀρνίου·

Rv 6:17 ὅτι ἥλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὄργῆς αὐτοῦ, {Ν αὐτοῦ ♦ αὐτῶν} καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Rv 7:1 Καὶ {Ν Καὶ ♦ - } μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ τι {Β τι ♦ πᾶν} {Ν τι ♦ πᾶν} δένδρον.

Rv 7:2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἥλιου, ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος• καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαροις ἀγγέλοις, οἵς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

Rv 7:3 λέγων, Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρι οὗ {Ν οὐ ♦ - } σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 7:4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν καὶ {Ν καὶ τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα} τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένων {Β ἐσφραγισμένων ἐκ ♦ ἐσφραγισμένοι ἐκ} {Ν ἐσφραγισμένων ἐκ ♦ ἐσφραγισμένοι ἐκ} ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

Rv 7:5 ¶ Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες ἐσφραγισμέναι• {Β ἐσφραγισμέναι ♦ - = ἐσφραγισμένοι} {Ν ἐσφραγισμέναι ♦ ἐσφραγισμένοι} ¶ ἐκ φυλῆς Τουβίμ, {Ν Τουβίμ ♦ Τουβίν} δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Γάδ, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:6 ¶ ἐκ φυλῆς Ἀσήρ, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, {Ν Νεφθαλείμ ♦ Νεφθαλίμ} δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:7 ¶ ἐκ φυλῆς Συμεών, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Λευΐ, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, {Ν Ἰσαχάρ ♦ Ἰσσαχάρ} δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες•

Rv 7:8 ¶ ἐκ φυλῆς Ζαβουλών, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες• ¶ ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, δώδεκα {Β δώδεκα ♦ ιβ'} χιλιάδες ἐσφραγισμέναι. {Β ἐσφραγισμέναι ♦ ἐσφραγισμένοι} {Ν ἐσφραγισμέναι ♦ ἐσφραγισμένοι}

Rv 7:9 ¶ Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἴδού, ὅχλος πολύς, ὃν ἀριθμῆσαι οὐδεὶς {Ν οὐδεὶς ♦ αὐτὸν οὐδεὶς} ἐδύνατο, {Β ἐδύνατο ♦ ἡδύνατο} ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας {Β ἐστῶτας ♦ ἐστῶτες} {Ν ἐστῶτας ♦ ἐστῶτες} ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους {Β

περιβεβλημένους ♦ περιβεβλημένοι } στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικας {N φοίνικας ♦ φοίνικες } ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν•

Rv 7:10 καὶ κράζουσιν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ὡ σωτηρίᾳ τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

Rv 7:11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον {N ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐνώπιον τοῦ θρόνου {B θρόνου ἐπὶ ♦ θρόνου αὐτοῦ ἐπὶ } ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ,

Rv 7:12 λέγοντες, Ἀμήν• ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Rv 7:13 ¶ Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι, Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσίν, καὶ πόθεν ἥλθον;

Rv 7:14 Καὶ εἶπον {N εἶπον ♦ εἶρηκα } αὐτῷ, Κύριέ μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέν μοι, Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν {B ἐλεύκαναν ♦ ἐλεύκαναν αὐτὰς } {N ἐλεύκαναν ♦ ἐλεύκαναν αὐτὰς } ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

Rv 7:15 Διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ• καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ {N τῷ θρόνῳ ♦ τοῦ θρόνου } θρόνῳ {B τῷ θρόνῳ ♦ τοῦ θρόνου } σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

Rv 7:16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' {N οὐδ' οὐ ♦ οὐδὲ } οὐ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα•

Rv 7:17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει {B ποιμαίνει ♦ ποιμανεῖ } {N ποιμαίνει ♦ ποιμανεῖ } αὐτούς, καὶ ὁδηγεῖ {B ὁδηγεῖ ♦ ὁδηγήσει } {N ὁδηγεῖ ♦ ὁδηγήσει } αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς πηγάς ὑδάτων, καὶ ἔξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Rv 8:1 Καὶ ὅτε {N ὅτε ♦ ὅταν } ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἔβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

Rv 8:2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οὓς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

Rv 8:3 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἥλθεν, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν• καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ {B δώσῃ ♦ δώσει } {N δώσῃ ♦ δώσει } ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

Rv 8:4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

Rv 8:5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτόν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν• καὶ ἐγένοντο βρονταὶ {B βρονταὶ καὶ φωναὶ ♦ φωναὶ καὶ βρονταὶ} καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

Rv 8:6 ¶ Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἡτοίμασαν ἔαυτοὺς {N ἔαυτοὺς ♦ αὐτοὺς} ἵνα σαλπίσωσιν.

Rv 8:7 ¶ Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἷματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν• καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

Rv 8:8 ¶ Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὅρος μέγα καιόμενον {N καιόμενον ♦ πυρὶ καιόμενον} ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν• καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα•

Rv 8:9 καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων ἐν {N ἐν ♦ τῶν ἐν} τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη. {N διεφθάρη ♦ διεφθάρησαν}

Rv 8:10 ¶ Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Rv 8:11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ "Ἄψινθος• καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

Rv 8:12 ¶ Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἥλιου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ {B τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα ♦ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς} {N τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα ♦ ἡ ἡμέρα μὴ φάνη τὸ τρίτον αὐτῆς} τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.

Rv 8:13 ¶ Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνδὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ, Οὐαί, οὐαί, οὐαί τοῖς {B τοῖς κατοικοῦσιν ♦ τοὺς κατοικοῦντας} {N τοῖς κατοικοῦσιν ♦ τοὺς κατοικοῦντας} κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Rv 9:1 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεὶς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

Rv 9:2 Καὶ {B Καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου ♦ -} ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης, {N καιομένης καὶ ἐσκοτίσθη ♦ μεγάλης καὶ ἐσκοτώθη} καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

Rv 9:3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἔξουσία, ὡς ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

Rv 9:4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσιν {Ν ἀδικήσωσιν ♦ ἀδικήσουσιν } τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. {Ν αὐτῶν ♦ - }

Rv 9:5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς {Ν αὐταῖς ♦ αὐτοῖς } ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν {Ν βασανισθῶσιν ♦ βασανισθήσονται } μῆνας πέντε• καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον.

Rv 9:6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ μὴ εὑρήσουσιν αὐτόν• καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται {Ν φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος ♦ φεύγει ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν } ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

Rv 9:7 Καὶ τὰ ὄμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὄμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι χρυσοί, {Ν χρυσοῖ ♦ ὄμοιοι χρυσῷ } καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

Rv 9:8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἥσαν.

Rv 9:9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

Rv 9:10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὄμοιάς σκορπίοις, καὶ κέντρα. Καὶ {Β Καὶ ἐν ♦ Ἐν } ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἔξουσίαν {Β ἔξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ♦ ἡ ἔξουσία αὐτῶν } {Ν ἔξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ♦ ἡ ἔξουσία αὐτῶν } ἔχουσιν τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

Rv 9:11 Ἔχουσαι {Ν Ἔχουσαι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ♦ Ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα τὸν } βασιλέα ἐπ' αὐτῶν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου• ὅνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀββαδών, {Ν Ἀββαδών ἐν δὲ ♦ Ἀβαδδών καὶ ἐν } ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

Rv 9:12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν• ἵδού, ἔρχεται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

Rv 9:13 ¶ Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων {Ν τεσσάρων ♦ [τεσσάρων]} κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,

Rv 9:14 λέγουσαν {Β λέγουσαν ♦ λέγοντος } {Ν λέγουσαν ♦ λέγοντα } τῷ ἕκτῳ ἄγγέλῳ ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, Λύσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

Rv 9:15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὄραν καὶ εἰς {Β εἰς τὴν ἡμέραν ♦ τὴν ἡμέραν } {Ν εἰς τὴν ἡμέραν ♦ ἡμέραν } τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

Rv 9:16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου {Β ἵππου ♦ ἵππικοῦ } {Ν ἵππου μυριάδες ♦ ἵππικοῦ δισμυριάδες } μυριάδες μυριάδων• ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Rv 9:17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις• καὶ αἱ

κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

Rv 9:18 Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ {Β ἀπὸ ♦ ἐκ } {Ν ἀπὸ τοῦ ♦ ἐκ τοῦ } τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

Rv 9:19 Ἡ γὰρ ἔξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστίν, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν• αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὅφεων, {Β ὅφεων ♦ ὅφεσιν } {Ν ὅφεων ♦ ὅφεσιν } ἔχουσαι κεφαλάς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν.

Rv 9:20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἵ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ {Ν οὐ ♦ οὐδὲ } μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσιν {Ν προσκυνήσωσιν ♦ προσκυνήσουσιν } τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ {Β καὶ τὰ χαλκᾶ ♦ - } τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, {Β δύναται ♦ δύνανται } {Ν δύναται ♦ δύνανται } οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν•

Rv 9:21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν {Β φαρμακειῶν ♦ φαρμάκων } {Ν φαρμακειῶν ♦ φαρμάκων } αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Rv 10:1 Καὶ εἶδον ἄγγελον {Ν ἄγγελον ♦ ἄλλον ἄγγελον } ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ Ἱρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός•

Rv 10:2 καὶ ἔχων {Β ἔχων ♦ εἶχεν } ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον {Β βιβλίον ♦ βιβλιδάριον } {Ν βιβλίον ἀνεῳγμένον ♦ βιβλαρίδιον ἠνεῳγμένον } ἀνεῳγμένον• καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,

Rv 10:3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὕσπερ λέων μυκάται• καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

Rv 10:4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, ἔμελλον {Ν ἔμελλον ♦ ἤμελλον } γράφειν• καὶ ἥκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, Σφράγισον ἀλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς.

Rv 10:5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἥρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανόν,

Rv 10:6 καὶ ὅμοσεν {Β ὅμοσεν ♦ ὅμοσεν ἐν } τῷ {Ν τῷ ♦ ἐν τῷ } ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, δικαιούσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, διτι χρόνος οὐκέτι ἔσται•

Rv 10:7 ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ {Β ἐτελέσθῃ ♦ τελεσθῇ } τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς δούλους {Ν δούλους αὐτοῦ ♦ ἑαυτοῦ δούλους } αὐτοῦ τοὺς προφήτας,

Rv 10:8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἥκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα {Ν λαλοῦσα ♦ λαλοῦσαν } μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα, {Ν λέγουσα ♦ λέγουσαν } "Υπαγε, λάβε τὸ βιβλιδάριον {Ν βιβλιδάριον ♦ βιβλίον } τὸ ἀνεῳγμένον {Ν ἀνεῳγμένον ♦ ἡνεῳγμένον } ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 10:9 Καὶ ἀπῆλθον {Ν ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθα } πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναι {Β αὐτῷ δοῦναι ♦ αὐτῷ, Δός } μοι τὸ βιβλιδάριον. {Ν βιβλιδάριον ♦ βιβλαρίδιον } Καὶ λέγει μοι, Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ώς μέλι.

Rv 10:10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον {Β βιβλίον ♦ βιβλιδάριον } {Ν βιβλίον ♦ βιβλαρίδιον } ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν τῷ στόματί μου ώς μέλι, γλυκύ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

Rv 10:11 Καὶ λέγουσίν {Β λέγουσίν ♦ λέγει } μοι, Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἐπὶ {Ν ἐπὶ ἔθνεσιν ♦ ἔθνεσιν } ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσιν πολλοῖς.

Rv 11:1 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων, "Ἐγειραι, {Β Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε } {Ν Ἐγειραι ♦ Ἐγειρε } καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

Rv 11:2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, {Β ἔξω ♦ ἔξωθεν } {Ν ἔξω ♦ ἔξωθεν } καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα {Β τεσσαράκοντα καὶ δύο ♦ τεσσαράκοντα δύο = μῆνας} {Ν τεσσαράκοντα καὶ ♦ τεσσεράκοντα [καὶ]} καὶ δύο.

Rv 11:3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους.

Rv 11:4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι. {Β ἐστῶσαι ♦ ἐστῶτες } {Ν ἐστῶσαι ♦ ἐστῶτες }

Rv 11:5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις θέλει {Ν θέλει αὐτοὺς ♦ θελήσῃ αὐτοὺς} αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

Rv 11:6 Οὗτοι ἔχουσιν τὸν {Β τὸν οὐρανὸν ἔξουσίαν κλεῖσαι ♦ ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανόν } {Ν τὸν οὐρανὸν ἔξουσίαν κλεῖσαι ♦ τὴν ἔξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν } οὐρανὸν ἔξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν· καὶ ἔξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέψειν αὐτὰ ἐις αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν ὁσάκις {Β ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ ♦ ἐν πάσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν } {Ν ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ ♦ ἐν πάσῃ πληγῇ ὁσάκις ἐὰν θελήσωσιν } ἐὰν θελήσωσιν ἐν πάσῃ πληγῇ.

Rv 11:7 Καὶ ὅταν τελέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

Rv 11:8 Καὶ τὸ {Β τὸ πτῶμα ♦ τὰ πτώματα } πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἡτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἔσταυρώθη.

Rv 11:9 Καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὸ {Β τὸ πτῶμα ♦ τὰ πτώματα } πτῶμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς ἥμισυ, {Ν ἥμισυ ♦ καὶ ἥμισυ } καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσιν {Ν ἀφήσουσιν ♦ ἀφίουσιν } τεθῆναι εἰς μνῆμα.

Rv 11:10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὑφρανθήσονται, {Ν εὐφρανθήσονται ♦ εὐφραίνονται } καὶ δῶρα δώσουσιν {Β δῶσουσιν ♦ πέμψουσιν } {Ν δῶσουσιν ♦ πέμψουσιν } ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 11:11 Καὶ μετὰ τὰς {Β τὰς ♦ - } τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς {Ν εἰς αὐτούς ♦ ἐν αὐτοῖς } αὐτούς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν {Β ἔπεσεν ♦ ἐπέπεσεν } {Ν ἔπεσεν ♦ ἐπέπεσεν } ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

Rv 11:12 Καὶ ἡκουσα {Ν ἡκουσα ♦ ἡκουσαν } φωνὴν {Β φωνὴν μεγάλην ♦ φωνῆς μεγάλης } {Ν φωνὴν μεγάλην ♦ φωνῆς μεγάλης } μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν {Β λέγουσαν ♦ λεγούσης } {Ν λέγουσαν ♦ λεγούσης } αὐτοῖς, Ἄναβητε {Ν Ἄναβητε ♦ Ἄναβατε } ὥδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτούς οἱ ἔχθροὶ αὐτῶν.

Rv 11:13 Καὶ {Β Καὶ ἐν ♦ Ἐν } ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ {Ν ἡμέρᾳ ♦ ὥρᾳ } ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὄνόματα ἀνθρώπων, χιλιάδες ἐπτά• καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Rv 11:14 ¶ Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν• ἡ {Ν ή οὐαὶ ἡ τρίτη ἰδού ♦ ιδού ή οὐαὶ ἡ τρίτη } οὐαὶ ἡ τρίτη, ἰδού, ἔρχεται ταχύ.

Rv 11:15 ¶ Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισεν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι, {Ν λέγουσαι ♦ λέγοντες } Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου, τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Rv 11:16 Καὶ οἱ εἴκοσι {Β εἴκοσι τέσσαρες ♦ καὶ } τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ {Ν οἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ♦ [οἱ] ἐνώπιον } ἐνώπιον τοῦ {Β τοῦ θρόνου ♦ - } θρόνου τοῦ θεοῦ καθήμενοι {Β καθήμενοι ♦ οἵ καθηνται } ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσον {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ,

Rv 11:17 λέγοντες, Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὄν ταῦτα, ὅτι εἶληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

Rv 11:18 Καὶ τὰ ἔθνη ὡργίσθησαν, καὶ ἥλθεν ἡ ὥργη σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἀγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ δόνομά σου, τοῖς {Ν τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς

μεγάλοις ♦ τοὺς μικροὺς καὶ τὸν μεγάλους } μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

Rv 11:19 ¶ Καὶ ἡνοίγη {Β ἡνοίγη ♦ ἡνοίχθη} ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ {Ν θεοῦ ♦ θεού ὁ} ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὥφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ {Β τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ} {Ν τοῦ κυρίου ♦ αὐτοῦ} κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ {Β βρονταὶ ♦ βρονταὶ καὶ σεισμὸς} {Ν βρονταὶ ♦ βρονταὶ καὶ σεισμός} καὶ χάλαζα μεγάλη.

Rv 12:1 Καὶ σημεῖον μέγα ὥφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα•

Rv 12:2 καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἔκραζεν {Ν ἔκραζεν ♦ καὶ κράζει } ὡδίνουσα, καὶ βασανίζουμένη τεκεῖν.

Rv 12:3 Καὶ ὥφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἴδού, δράκων πυρὸς {Β πυρὸς μέγας ♦ μέγας πυρός = μέγας πυρρός = πυρρὸς μέγας } {Ν πυρὸς μέγας ♦ μέγας πυρρός } μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα.

Rv 12:4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν• καὶ ὁ δράκων ἐστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

Rv 12:5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, {Ν ἄρρενα ♦ ἄρσεν} δὲς μέλλει ποιμαίνει πάντα τὰ ἔθνη ἐν ράβδῳ σιδηρῷ• καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Rv 12:6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγε εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἥτοι μασμένον ὑπὸ {Β ὑπὸ ♦ ἀπὸ } {Ν ὑπὸ ♦ ἀπὸ } τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ ἐκτρέψωσιν {Β ἐκτρέψωσιν ♦ τρέφωσιν } {Ν ἐκτρέψωσιν ♦ τρέφωσιν } αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἔξηκοντα.

Rv 12:7 ¶ Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ πολεμῆσαι {Ν πολεμῆσαι ♦ τοῦ πολεμῆσαι } μετὰ τοῦ δράκοντος· καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

Rv 12:8 καὶ οὐκ ἵσχυσεν, {Β ἵσχυσεν ♦ ἵσχυσαν} οὐδὲ τόπος εὑρέθη αὐτῷ {Ν αὐτῷ ♦ αὐτῶν} ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

Rv 12:9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος καὶ Σατανᾶς, {Ν Σατανᾶς ♦ ὁ Σατανᾶς} ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην• ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

Rv 12:10 Καὶ ἡκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν, Ἀρτὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ• ὅτι ἐβλήθη ὁ κατήγορος {Ν κατήγορος ♦ κατήγωρ} τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν {Ν αὐτῶν ♦ αὐτοὺς} ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ γυντός.

Rv 12:11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

Rv 12:12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ {Β οὐρανοὶ ♦ οἱ οὐρανοὶ} {Ν οὐρανοὶ ♦ [οἱ] οὐρανοὶ} καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τῇ {Ν τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσσῃ ♦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν} γῇ καὶ τῇ θαλάσσῃ, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Rv 12:13 ¶ Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρρενα. {Ν ἄρρενα ♦ ἄρσενα}

Rv 12:14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο {Ν δύο ♦ αἱ δύο} πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως {Ν ὅπως τρέφηται ♦ ὅπου τρέφεται} τρέφηται ἐκεῖ καιρόν, καὶ καιρούς, καὶ ἥμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὅφεως.

Rv 12:15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὄπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμόν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

Rv 12:16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Rv 12:17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

Rv 13:1 Καὶ ἐστάθη {Ν ἐστάθη ♦ ἐστάθη} ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτά, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνόματα {Ν ὄνόματα ♦ ὄνόμα[τα]} βλασφημίας.

Rv 13:2 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ εἶδον, ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἔξουσίαν μεγάλην.

Rv 13:3 Καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὧσεὶ {Ν ὧσεὶ ♦ ὧς} ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη· καὶ ἐθαύμασεν {Ν ἐθαύμασεν ♦ ἐθαυμάσθη} δλη ἡ γῆ ὄπίσω τοῦ θηρίου·

Rv 13:4 καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ {Ν τῷ δεδωκότι ♦ ὅτι ἔδωκεν} δεδωκότι τὴν ἔξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγοντες, Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Καὶ {Β Καὶ ♦ -} τίς δυνατὸς {Β δυνατὸς ♦ δύναται} {Ν δυνατὸς ♦ δύναται} πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

Rv 13:5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν· {Ν βλασφημίαν ♦ βλασφημίας} καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία πόλεμον {Ν πόλεμον ♦ -} ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα [καὶ]} δύο.

Rv 13:6 Καὶ ἥνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν {Ν βλασφημίαν ♦ βλασφημίας } πρὸς τὸν θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

Rv 13:7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἀγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς• καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἔξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλώσσαν καὶ ἔθνος.

Rv 13:8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ {Β αὐτῷ ♦ αὐτὸν } {Ν αὐτῷ ♦ αὐτὸν } πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν {Ν ὧν ♦ οὐ } οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα {Ν ὄνομα ♦ ὄνομα αὐτοῦ } ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Rv 13:9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

Rv 13:10 Εἴ τις ἔχει {Β ἔχει ♦ εἰς } {Ν ἔχει αἰχμαλωσίαν ♦ εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν } αἰχμαλωσίαν, ὑπάγει• εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ {Ν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ ♦ μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι } ἀποκτενεῖ, {Β ἀποκτενεῖ δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ♦ δεῖ αὐτὸν } δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. {Ν δεῖ ♦ - } {Ν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι ♦ μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι } Ὡδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἀγίων.

Rv 13:11 ¶ Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

Rv 13:12 Καὶ τὴν ἔξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ἐποίει {Ν ἐποίει ♦ ποιεῖ } τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσιν {Ν προσκυνήσωσιν ♦ προσκυνήσουσιν } τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὐ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Rv 13:13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ {Β καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνῃ ♦ ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ } {Ν καὶ πῦρ ἵνα ♦ ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ } πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνῃ {Ν καταβαίνῃ ἐπὶ ♦ καταβαίνειν εἰς } ἐπὶ {Β ἐπὶ ♦ εἰς } τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

Rv 13:14 Καὶ πλανᾷ τοὺς {Β τοὺς ἐμοὺς ♦ - } {Ν τοὺς ἐμοὺς ♦ - } ἐμοὺς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἀ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ {Ν ὃ εἶχεν ♦ ὃς ἔχει } εἶχεν τὴν {Β τὴν ♦ - } πληγὴν καὶ {Β καὶ ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας ♦ τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησεν } {Ν καὶ ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας ♦ τῆς μαχαίρης καὶ ἔζησεν } ἔζησεν ἀπὸ τῆς μαχαίρας.

Rv 13:15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα {Ν πνεῦμα δοῦναι ♦ δοῦναι πνεῦμα } δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι {Ν ὅσοι ♦ [ἵνα] ὅσοι } ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἀποκτανθῶσιν.

Rv 13:16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλούσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν {Β δώσωσιν ♦ δῶσιν } {Ν δώσωσιν ♦ δῶσιν } αὐτοῖς χαράγματα {Β χαράγματα ♦ χάραγμα } {Ν χαράγματα ♦ χάραγμα } ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ {Β τὸ μέτωπον ♦ τῶν μετώπων } μέτωπον αὐτῶν,

Rv 13:17 καὶ ἵνα μή τις δύναται {Β δύναται ♦ δύνηται } {Ν δύναται ♦ δύνηται } ἀγοράσαι ἡ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ.

Rv 13:18 Ὡδεὶς ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔφχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου• ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ {Β καὶ ♦ - } ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ {Β αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ } {Ν αὐτοῦ ἐστίν ♦ αὐτοῦ } ἐστίν ἔξακόσια {Β ἔξακόσια ἔξήκοντα ἔξ♦χξ} {Ν ἔξακόσια ♦ ἔξακόσιοι } ἔξήκοντα ἔξ.

Rv 14:1 Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, τὸ {Β τὸ ἀρνίον ♦ ἀρνίον } ἀρνίον ἐστηκὸς {Ν ἐστηκὸς ♦ ἐστὸς } ἐπὶ τὸ ὅρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀριθμὸς {Β ἀριθμὸς ♦ - } {Ν ἀριθμὸς ♦ - } ἐκατὸν {Β ἑκατὸν τεσσαρφάκοντα τέσσαρες ♦ ρ̄μδ } τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 14:2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης• καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

Rv 14:3 Καὶ ἥδουσιν {Ν ἥδουσιν ♦ ἥδουσιν [ώς] } ώδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζῷων καὶ τῶν πρεσβυτέρων• καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο {Β ἐδύνατο ♦ ἐδύνατο } μαθεῖν τὴν ώδὴν, εἰ μὴ αἱ ἐκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες ♦ ρ̄μδ } τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } τέσσαρες χιλιάδες, οἵ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

Rv 14:4 Οὗτοί εἰσιν οἵ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν• παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν {Ν εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες ♦ οἱ ἀκολουθοῦντες } οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἀν {Β ἀν ♦ ἐὰν } ὑπάγῃ. Οὗτοι ὑπὸ {Ν ὑπὸ Ιησοῦ ♦ - } Ιησοῦ ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

Rv 14:5 Καὶ οὐχ {Β οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ♦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη } {Ν οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ♦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη } εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ψεῦδος• ἄμωμοι γάρ {Ν γάρ ♦ - } εἰσιν.

Rv 14:6 ¶ Καὶ εἶδον ἄγγελον {Ν ἄγγελον ♦ ἄλλον ἄγγελον } πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς {Ν τοὺς ♦ ἐπὶ τοὺς } καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ λαόν,

Rv 14:7 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Φοβήθητε τὸν κύριον, {Β κύριον ♦ θεόν } {Ν κύριον ♦ θεόν } καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἡλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε αὐτὸν {Β αὐτὸν τὸν ποιήσαντα ♦ τῷ ποιήσαντι } {Ν αὐτὸν τὸν ποιήσαντα ♦ τῷ ποιήσαντι } τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν {Ν τὴν θάλασσαν ♦ θάλασσαν } θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

Rv 14:8 ¶ Καὶ ἄλλος δεύτερος {Β δεύτερος ἄγγελος ♦ ἄγγελος δεύτερος } {Ν δεύτερος ἄγγελος ♦ ἄγγελος δεύτερος } ἄγγελος ἡκολούθησεν, λέγων, Ἐπεσεν {Β Ἐπεσεν ♦ Ἐπεσεν ἔπεσεν } {Ν Ἐπεσεν ♦ Ἐπεσεν } Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἐκ {Ν ἐκ ♦ ἡ ἐκ } τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάντα τὰ ἔθνη.

Rv 14:9 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἡκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ, Εἴ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

Rv 14:10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὁργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν {Ν τῶν ἀγίων ἀγγέλων ♦ ἄγγελων ἀγίων } ἀγίων ἀγγέλων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου•

Rv 14:11 καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἱώνας αἱώνων ἀναβαίνει· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Rv 14:12 Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἀγίων ἐστίν• οἱ {Β οἱ ♦ ὥδε οἱ } τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

Rv 14:13 ¶ Καὶ ἥκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, {Β λεγούσης ♦ λεγούσης μοι } Γράψον, Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἅρτι• λέγει {Β λέγει Ναὶ ♦ Ναί, λέγει } {Ν λέγει Ναὶ ♦ Ναί, λέγει } Ναὶ τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται {Ν ἀναπαύσωνται ♦ ἀναπαήσονται } ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν• τὰ δὲ {Ν δὲ ♦ γὰρ } ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

Rv 14:14 ¶ Καὶ εἶδον, καὶ ἴδού, νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενον ὅμοιον υἱῷ {Ν υἱῷ ♦ υἱὸν } ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὁξύ.

Rv 14:15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης, Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον• ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα θερίσαι, {Β θερίσαι ♦ τοῦ θερίσαι } ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

Rv 14:16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν {Ν τὴν νεφέλην ♦ τῆς νεφέλης } νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

Rv 14:17 ¶ Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὁξύ.

Rv 14:18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν {Ν ἐξῆλθεν ♦ [ἐξῆλθεν] } ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων {Ν ἔχων ♦ [ό] ἔχων } ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν {Β ἐφώνησεν ♦ ἐφώνησεν ἐν } κραυγῇ {Ν κραυγῇ ♦ φωνῇ } μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὁξύ, λέγων, Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὁξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπελού τῆς γῆς, ὅτι ἡκμασαν {Β ἡκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς ♦ ἡκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς } αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

Rv 14:19 Καὶ {Β Καὶ ἔβαλεν ♦ Καὶ ἔξεβαλεν } ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν.

Rv 14:20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων {Β χιλίων ἔξακοσίων ♦ ἥκτη} ἔξακοσίων.

Rv 15:1 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἐπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ θεοῦ.

Rv 15:2 ¶ Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ {Β τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος ♦ τῆς εἰκόνος καὶ ἐκ τοῦ θηρίου } θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας {Β ἔχοντας ♦ ἔχοντας τὰς } κιθάρας τοῦ θεοῦ.

Rv 15:3 Καὶ ἤδουσιν τὴν ώδὴν Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν ώδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες, Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ• δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν.

Rv 15:4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, {Ν σε ♦ - } κύριε, καὶ δοξάσῃ {Β δοξάσῃ ♦ δοξάσει } {Ν δοξάσῃ ♦ δοξάσει } τὸ δόνομά σου; Ὁτι μόνος ἄγιος {Ν ἄγιος ♦ ὅσιος } ὅτι πάντα {Β πάντα τὰ ἔθνη ♦ πάντες } τὰ ἔθνη ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

Rv 15:5 ¶ Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ•

Rv 15:6 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπτὰ ἀγγελοι οἱ {Ν οἱ ἔχοντες ♦ [οἱ] ἔχοντες } ἔχοντες τὰς ἐπτὰ πληγὰς ἐκ {Β ἐκ τοῦ ναοῦ ♦ - } τοῦ ναοῦ, οἱ {Ν οἱ ἥσαν ♦ - } ἥσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρόν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς•

Rv 15:7 καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἐπτὰ ἀγγέλοις ἐπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Rv 15:8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ {Β καπνοῦ ♦ ἐκ τοῦ καπνοῦ } ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ• καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο {Β ἐδύνατο ♦ ἡδύνατο } εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἐπτὰ πληγαὶ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων.

Rv 16:1 Καὶ ἥκουσα φωνῆς {Ν φωνῆς μεγάλης ♦ μεγάλης φωνῆς } μεγάλης ἐκ {Β ἐκ τοῦ ναοῦ ♦ - } τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἐπτὰ ἀγγέλοις, Ὑπάγετε, καὶ {Β καὶ ♦ - } ἐκχέατε {Ν ἐκχέατε ♦ ἐκχέετε } τὰς ἐπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

Rv 16:2 ¶ Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς {Β εἰς ♦ ἐπὶ } τὴν γῆν• καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

Rv 16:3 ¶ Καὶ ὁ δεύτερος ἀγγελος {Ν ἀγγελος ♦ - } ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν• καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα {Β ζῶσα ♦ - } {Ν ζῶσα ἀπέθανεν ♦ ζωῆς ἀπέθανεν τὰ } ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Rv 16:4 ¶ Καὶ ὁ τρίτος {Β τρίτος ♦ τρίτος ἄγγελος} ἔξεχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς {Ν εἰς τὰς ♦ τὰς} τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων• καὶ ἐγένετο αἷμα.

Rv 16:5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος, Δίκαιος εἶ, ὁ ὡν καὶ ὁ ἦν, ὁ {Β ὁ ὅσιος ♦ ὅσιος} ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας•

Rv 16:6 ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν ἔξεχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας {Ν ἔδωκας ♦ [δ]έδωκας} πιεῖν• ἄξιοί εἰσιν.

Rv 16:7 Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος, Ναί, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

Rv 16:8 ¶ Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος {Β ἄγγελος ♦ -} {Ν ἄγγελος ♦ -} ἔξεχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον• καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν {Β ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ} {Ν ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους ♦ τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ} πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Rv 16:9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἀνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ {Ν οἱ ἀνθρωποι τὸ ♦ τὸ} ἀνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἔξουσίαν {Ν ἔξουσίαν ♦ τὴν ἔξουσίαν} ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

Rv 16:10 ¶ Καὶ ὁ πέμπτος {Β πέμπτος ♦ πέμπτος ἄγγελος} ἔξεχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου• καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη• καὶ ἐμασῶντο {Β ἐμασῶντο ♦ ἐμασσῶντο} τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

Rv 16:11 καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἔλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

Rv 16:12 ¶ Καὶ ὁ ἕκτος {Β ἕκτος ♦ ἕκτος ἄγγελος} ἔξεχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν Εὐφράτην• {Ν Εὐφράτην ♦ τὸν Εὐφράτην} καὶ ἐξηράνθη τὸ ὄδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς {Β ἀνατολῆς ♦ ἀνατολῶν} ἡλίου.

Rv 16:13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα ἀκάθαρτα {Β ἀκάθαρτα τρία ♦ τρία ἀκάθαρτα} {Ν ἀκάθαρτα τρία ♦ τρία ἀκάθαρτα} τρία ὡς βάτραχοι•

Rv 16:14 εἰσὶν γὰρ πνεύματα δαιμονίων {Β δαιμονίων ♦ δαιμόνων} ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης {Ν ἐκείνης ♦ -} τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος -

Rv 16:15 Ἰδού, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ -

Rv 16:16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἀρμαγεδών. {Β Ἀρμαγεδών ♦ Μαγεδών}

Rv 16:17 ¶ Καὶ ὁ ἔβδομος {Β ἔβδομος ♦ ἔβδομος ἄγγελος } ἔξεχεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ {Β ἐπὶ ♦ εἰς } τὸν ἀέρα• καὶ ἔξῃλθεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ {Ν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ♦ ἐκ τοῦ ναοῦ } τοῦ ναοῦ τοῦ {Ν τοῦ οὐρανοῦ ♦ - } οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα, Γέγονεν.

Rv 16:18 Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ {Ν βρονταὶ καὶ φωναί ♦ φωναὶ καὶ βρονταὶ } καὶ φωναί, καὶ σεισμὸς {Β σεισμὸς ♦ σεισμὸς ἐγένετο } {Ν καὶ σεισμὸς ♦ καὶ σεισμὸς ἐγένετο } μέγας, οἵος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ {Ν οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ♦ ἄνθρωπος ἐγένετο } ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμός, οὕτως {Ν οὕτως ♦ οὕτω } μέγας.

Rv 16:19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἔθνῶν ἐπεσον• {Ν ἐπεσον ♦ ἐπεσαν } καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμού τῆς ὄργης αὐτοῦ.

Rv 16:20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγεν, καὶ ὅρη οὐχ εύρεθησαν.

Rv 16:21 Καὶ χάλαζα μεγάλη, ὡς ταλαντιαίᾳ, καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνθρωπους• καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης• ὅτι μεγάλη ἔστιν ἡ πληγὴ αὐτῆς {Β αὐτῆς ♦ αὐτῇ } σφόδρα.

Rv 17:1 Καὶ ἥλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δείξα σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν {Ν τῶν ὑδάτων τῶν ♦ ὑδάτων } ὑδάτων τῶν πολλῶν•

Rv 17:2 μεθ' ἣς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

Rv 17:3 Καὶ ἀπήνεγκέν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι• καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον {Ν γέμον ♦ γέμον[τα] } ὄνόματα {Β ὄνόματα ♦ ὄνομάτων } βλασφημίας, ἔχον {Ν ἔχον ♦ ἔχων } κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα.

Rv 17:4 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν περιβεβλημένη πορφυροῦν {Β πορφυροῦν ♦ πορφύραν } καὶ κόκκινον, κεχρυσωμένη {Ν κεχρυσωμένη ♦ καὶ κεχρυσωμένη } χρυσίῳ {Β χρυσίῳ ♦ χρυσῷ } καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον {Β ποτήριον χρυσοῦν ♦ χρυσοῦν ποτήριον } χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας {Β πορνείας αὐτῆς ♦ πορνείας τῆς γῆς } αὐτῆς,

Rv 17:5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, Μυστήριον, Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

Rv 17:6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν {Β μεθύουσαν ἐκ ♦ μεθύουσαν } ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων, {Β ἀγίων ἐκ ♦ ἀγίων καὶ ἐκ } {Ν ἀγίων ἐκ ♦ ἀγίων καὶ ἐκ } ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἴδων αὐτήν, θαῦμα μέγα.

Rv 17:7 Καὶ εἰπέν μοι ὁ ἄγγελος, Διὰ τί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ {Β ἐρῶ σοι ♦ σοι ἐρῶ} σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικός, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

Rv 17:8 Τὸ θηρίον, ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. {Ν ὑπάγειν ♦ ὑπάγει } Καὶ θαυμάσονται {Ν θαυμάσονται ♦ θαυμασθήσονται } οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ {Β ἐπὶ τῆς γῆς ♦ τὴν γῆν} τῆς γῆς, ὃν οὐ γέγραπται τὰ {Ν τὰ ὄνόματα ♦ τὸ ὄνομα} ὄνόματα {Β τὰ ὄνόματα ♦ τὸ ὄνομα} ἐπὶ τὸ {Β τὸ βιβλίον ♦ τοῦ βιβλίου} βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλεπόντων ὅτι {Β ὅτι ἦν τὸ θηρίον ♦ τὸ θηρίον ὅτι ἦν} {Ν ὅτι ἦν τὸ θηρίον ♦ τὸ θηρίον ὅτι ἦν} ἦν τὸ θηρίον, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ παρέσται.

Rv 17:9 Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαὶ ἐπτὰ ὅρη εἰσίν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

Rv 17:10 Καὶ βασιλεῖς εἰσιν {Β εἰσιν ἐπτά ♦ ἐπτά εἰσιν } {Ν εἰσιν ἐπτά ♦ ἐπτά εἰσιν } ἐπτά• οἱ πέντε ἔπεσον, {Β ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν } ὃ εἶς ἔστιν, ὃ ἄλλος οὕπω ἥλθεν• καί, ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον δεῖ {Β δεῖ αὐτὸν ♦ αὐτὸν δεῖ } {Ν δεῖ αὐτὸν ♦ αὐτὸν δεῖ } αὐτὸν μεῖναι.

Rv 17:11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς {Β αὐτὸς ♦ οὗτος} ὄγδοός ἔστιν, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

Rv 17:12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἂ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσίν, οἵτινες βασιλείαν οὕπω ἔλαβον, ἀλλ' {Ν ἀλλ' ♦ ἀλλὰ } ἔξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὕραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου.

Rv 17:13 Οὗτοι μίαν ἔχουσιν {Β ἔχουσιν γνώμην ♦ γνώμην ἔχουσιν } {Ν ἔχουσιν γνώμην ♦ γνώμην ἔχουσιν } γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν {Β τὴν ἔξουσίαν ♦ ἔξουσίαν } {Ν τὴν ἔξουσίαν ♦ ἔξουσίαν } ἔξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδόσιν.

Rv 17:14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν, καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἔστιν καὶ βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

Rv 17:15 Καὶ λέγει μοι, Τὰ ὄντα, ἂ εἶδες, οὐ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσίν, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

Rv 17:16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ἂ εἶδες, καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρνην, καὶ ἡρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν {Ν γυμνὴν ποιήσουσιν αὐτήν ♦ γυμνήν } ποιήσουσιν {Β ποιήσουσιν αὐτήν ♦ - } αὐτήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

Rv 17:17 Ὁ γάρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι γνώμην {Ν γνώμην μίαν ♦ μίαν γνώμην } μίαν, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἔχρι τελεσθῶσιν {Β τελεσθῶσιν ♦ τελεσθήσονται } {Ν τελεσθῶσιν ♦ τελεσθήσονται } οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.

Rv 17:18 Καὶ ἡ γυνὴ, ἦν εἶδες, ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Rv 18:1 Μετὰ {Β Μετὰ ♦ Καὶ μετὰ} ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην• καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

Rv 18:2 Καὶ ἔκραξεν {Β ἔκραξεν ♦ ἔκραξεν ἐν} {Ν ἔκραξεν ♦ ἔκραξεν ἐν} ἵσχυρῷ φωνῇ, λέγων, "Ἐπεσεν {Β Ἐπεσεν ♦ Ἐπεσεν Ἐπεσεν} {Ν Ἐπεσεν ♦ Ἐπεσεν Ἐπεσεν} Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, {Ν δαιμόνων ♦ δαιμονίων} καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὄρνέου ἀκαθάρτου καὶ {Ν καὶ μεμισημένου ♦ [καὶ φυλακὴ παντὸς θηρίου ἀκαθάρτου] καὶ μεμισημένου} μεμισημένου.

Rv 18:3 "Οτι ἐκ τοῦ οἴνου {Β οἴνου τοῦ θυμοῦ ♦ θυμοῦ τοῦ οἴνου} τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπτώκασιν {Ν πεπτώκασιν ♦ πέπωκαν} πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

Rv 18:4 ¶ Καὶ ἥκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν, "Εξελθε {Β Ἔξελθε ♦ Ἐξέλθετε} {Ν Ἔξελθε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου ♦ Ἐξέλθατε ὁ λαός μου ἐξ αὐτῆς} ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πολιῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε·

Rv 18:5 ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν {Β ἐμνημόνευσεν ♦ ἐμνημόνευσεν αὐτῆς} ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

Rv 18:6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ως καὶ αὐτῇ ἀπέδωκεν, {Β ἀπέδωκεν ♦ ἀπέδωκεν ὑμῖν} καὶ διπλώσατε αὐτῇ {Ν αὐτῇ διπλᾶ ♦ τὰ διπλᾶ} διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς• ἐν τῷ ποτηρίῳ {Β ποτηρίῳ ♦ ποτηρίῳ αὐτῆς} ὃ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.

Rv 18:7 "Οσα ἐδόξασεν αὐτὴν {Β αὐτὴν ♦ ἔαυτὴν} καὶ ἐστρηνίασεν, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος• ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἔδω.

Rv 18:8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ {Β θάνατος καὶ ♦ θάνατος} πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἵσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

Rv 18:9 Καὶ κλαύσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

Rv 18:10 ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἵσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἥλθεν ἡ κρίσις σου.

Rv 18:11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσιν {Β κλαύσουσιν ♦ κλαίουσιν} {Ν κλαύσουσιν ♦ κλαίουσιν} καὶ πενθήσουσιν {Β πενθήσουσιν ♦ πενθοῦσιν} {Ν πενθήσουσιν ♦ πενθοῦσιν} ἐπ' αὐτῇ, {Ν αὐτῇ ♦ αὐτήν} ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι•

Rv 18:12 γόμον χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, {Ν μαργαρίτου ♦ μαργαρίτων } καὶ βυσσίνου, {Β βυσσίνου ♦ βύσσου } καὶ πορφυροῦ, {Ν πορφυροῦ καὶ σηρικοῦ ♦ πορφύρας καὶ σιρικοῦ } καὶ σηρικοῦ, καὶ κοκκίνου• καὶ πᾶν ξύλον θύίνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμάρου•

Rv 18:13 καὶ κινάμωμον, {Ν κινάμωμον ♦ κιννάμωμον } καὶ θυμιάματα, {Ν θυμιάματα ♦ ἄμωμον καὶ θυμιάματα } καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ πρόβατα, {Β πρόβατα καὶ κτήνη ♦ κτήνη καὶ πρόβατα } {Ν πρόβατα καὶ κτήνη ♦ κτήνη καὶ πρόβατα } καὶ κτήνη• καὶ ἵππων, καὶ ῥαιδῶν, {Β ῥαιδῶν ♦ ῥέδῶν } {Ν ῥαιδῶν ♦ ῥέδῶν } καὶ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων.

Rv 18:14 Καὶ ἡ ὄπωρα {Ν ὄπωρα ♦ ὄπωρα σου } τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς {Ν ψυχῆς σου ♦ ψυχῆς } σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο {Β ἀπώλετο ♦ ἀπῆλθεν } ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι αὐτὰ {Β αὐτὰ οὐ μὴ εὔρης ♦ οὐ μὴ εὔρη[σει]ς αὐτά } {Ν αὐτὰ οὐ μὴ εὔρης ♦ οὐ μὴ αὐτὰ εὔρησουσιν } οὐ μὴ εὔρης.

Rv 18:15 Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόρον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

Rv 18:16 καὶ {Β καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } {Ν καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, {Β οὐαί ♦ - } ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ {Β χρυσῷ ♦ ἐν χρυσῷ } {Ν χρυσῷ ♦ [ἐν] χρυσίῳ } καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις• {Ν μαργαρίταις ♦ μαργαρίτῃ }

Rv 18:17 ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος. Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ {Β ὁ ἐπὶ τόπον ♦ [ό] ἐπὶ τῶν πλοίων } ἐπὶ τόπον πλέων, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

Rv 18:18 καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες, Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

Rv 18:19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες καὶ {Ν καὶ λέγοντες ♦ λέγοντες } λέγοντες, Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ᾧ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾶ ὥρᾳ ἡρημώθη.

Rv 18:20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἄγιοι, καὶ οἱ ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

Rv 18:21 ¶ Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθου ὡς μύλου {Ν μύλου ♦ μύλινον } μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων, Οὕτως ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.

Rv 18:22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι,

Rv 18:23 καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι• ὅτι οἱ ἔμποροι σου ἥσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς• ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

Rv 18:24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἴματα {Ν αἵματα ♦ αἷμα} προφητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Rv 19:1 Μετὰ {Β Μετὰ ♦ Καὶ μετὰ} ταῦτα ἥκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, λεγόντων, Ἀλληλούϊα• ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις {Ν δύναμις καὶ ἡ δόξα ♦ δόξα καὶ ἡ δύναμις} καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἡμῶν•

Rv 19:2 ὅτι ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ• ὅτι ἔκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρεν {Ν διέφθειρεν ♦ ἔφθειρεν} τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς {Β χειρὸς ♦ τῆς χειρὸς} αὐτῆς.

Rv 19:3 Καὶ δεύτερον εἶρηκεν, {Ν εἰρηκεν ♦ εἰρηκαν} Ἀλληλούϊα• καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Rv 19:4 Καὶ ἔπεσον {Β ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσαν} οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἴκοσι {Β εἴκοσι τέσσαρες ♦ κατά} τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ {Β τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} {Ν τοῦ θρόνου ♦ τῷ θρόνῳ} θρόνου, λέγοντες, Ἄμήν• Ἀλληλούϊα.

Rv 19:5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ {Β ἀπὸ ♦ ἐκ} τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν, λέγουσα, Αἴνεῖτε τὸν {Ν τὸν θεὸν ♦ τῷ θεῷ} θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ {Ν καὶ οἱ φοβούμενοι ♦ [καὶ] οἱ φοβούμενοι} οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

Rv 19:6 Καὶ ἥκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἴσχυρῶν, λέγοντες, {Β λέγοντες ♦ λεγόντων = λέγοντας} {Ν λέγοντες ♦ λεγόντων} Ἀλληλούϊα• ὅτι ἐβασίλευσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν {Ν ἡμῶν ♦ [ἡμῶν]} ὁ παντοκράτωρ.

Rv 19:7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, {Ν ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν ♦ ἀγαλλιώμεν καὶ δῶσωμεν} καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ• ὅτι ἤλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

Rv 19:8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσινον λαμπρὸν καὶ {Ν καὶ καθαρόν ♦ καθαρόν} καθαρόν• τὸ γάρ βύσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.

Rv 19:9 Καὶ λέγει μοι, Γράψον, Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ {Β τοῦ θεοῦ εἰσιν ♦ εἰσιν τοῦ θεοῦ} θεοῦ εἰσιν.

Rv 19:10 Καὶ ἔπεσα {Β ἔπεσα ♦ ἔπεσον} ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνήσαι αὐτῷ• καὶ λέγει μοι, Ὁρα μή• σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ• τῷ θεῷ προσκύνησον• ἡ γάρ μαρτυρία τοῦ {Ν τοῦ ♦ -} Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

Rv 19:11 ¶ Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, {Ν ἀνεῳγμένον ♦ ἡνεῳγμένον } καὶ ἴδού, ὥπος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν, καλούμενος {Ν καλούμενος ♦ [καλούμενος]} πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

Rv 19:12 Οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ φλὸξ {Ν φλὸξ ♦ [ώς] φλὸξ} πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά• ἔχων ὄνόματα {Ν ὄνόματα γεγραμμένα καὶ ♦ -} γεγραμμένα καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός,

Rv 19:13 καὶ περιβεβλημένος ἴμάτιον βεβαμμένον αἴματι• καὶ καλεῖται {Β καλεῖται ♦ κέκληται } {Ν καλεῖται ♦ κέκληται } τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ λόγος τοῦ θεοῦ.

Rv 19:14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ {Β τὰ ἐν ♦ ἐν } {Ν τὰ ἐν ♦ [τὰ] ἐν } ἐν τῷ οὐρανῷ ἡκολούθει αὐτῷ ἐπὶ {Ν ἐπὶ ♦ ἐφ'} ὥποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν.

Rv 19:15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ρόμφαία δίστομος {Ν δίστομος ♦ -} ὁξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη• καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρῷ• καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὄργης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

Rv 19:16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἴμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ κύριος κυρίων.

Rv 19:17 ¶ Καὶ εἶδον ἄγγελον {Β ἄγγελον ♦ ἔνα ἄγγελον } {Ν ἄγγελον ♦ ἔνα ἄγγελον } ἐστῶτα ἐν τῷ ἥλιῳ• καὶ ἔκραξεν φωνῇ {Ν φωνῇ ♦ [ἐν] φωνῇ } μεγάλῃ, λέγων πᾶσιν τοῖς ὄρνεοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι, Δεῦτε, συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ {Β τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ ♦ τὸν δεῖπνον τὸν μέγαν τοῦ = τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου } μέγα τοῦ θεοῦ,

Rv 19:18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ὥπων καὶ τῶν καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν {Β μικρῶν τε ♦ μικρῶν } {Ν μικρῶν τε ♦ μικρῶν } τε καὶ μεγάλων.

Rv 19:19 ¶ Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον {Ν πόλεμον ♦ τὸν πόλεμον } μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ὥπου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

Rv 19:20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ ὁ {Β ὁ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὁ } {Ν ὁ μετ' αὐτοῦ ♦ μετ' αὐτοῦ ὁ } μετ' αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ• ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν {Ν τὴν καιομένην ♦ τῆς καιομένης } καιομένην ἐν θείῳ• {Β θείῳ ♦ τῷ θείῳ }

Rv 19:21 καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ρόμφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ὥπου, τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ• καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἔχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Rv 20:1 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

Rv 20:2 Καὶ ἐκράτησεν τὸν δράκοντα, τὸν {Ν τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον ♦ ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος} ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἔστιν διάβολος καὶ {Β καὶ ὁ ♦ καὶ} ὁ Σατανᾶς, ὁ {Ν ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην ♦ - } πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη,

Rv 20:3 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ {Ν πλανᾷ ♦ πλανήσῃ} ἔτι τὰ ἔθνη, ἕχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη• καὶ {Β καὶ μετὰ ♦ μετὰ} {Ν καὶ μετὰ ♦ μετὰ} μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν {Β αὐτὸν λυθῆναι ♦ λυθῆναι αὐτὸν} {Ν αὐτὸν λυθῆναι ♦ λυθῆναι αὐτὸν} λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

Rv 20:4 ¶ Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς• καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ {Β τὸ θηρίον ♦ τῷ θηρίῳ} θηρίον, οὐδὲ {Β οὐδὲ ♦ οὕτε} τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον, {Β μέτωπον ♦ μέτωπον αὐτῶν} καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν• καὶ ἔζησαν, καὶ ἔβασιλευσαν μετὰ τοῦ χριστοῦ τὰ {Β τὰ ♦ - } {Ν τὰ ♦ - } χίλια ἔτη.

Rv 20:5 Καὶ {Ν καὶ ♦ - } οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἕχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

Rv 20:6 Μακάριος καὶ ἄγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ• ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἔξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ιερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ χίλια {Ν χίλια ♦ [τὰ] χίλια} ἔτη.

Rv 20:7 ¶ Καὶ ὅταν {Β ὅταν τελεσθῆ ♦ μετὰ} τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ,

Rv 20:8 καὶ ἔξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν {Ν τὸν Μαγώγ ♦ Μαγώγ} Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον• ὃν ὁ ἀριθμὸς {Β ἀριθμὸς ♦ ἀριθμὸς αὐτῶν} {Ν ἀριθμὸς ♦ ἀριθμὸς αὐτῶν} ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

Rv 20:9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν {Β ἐκύκλωσαν ♦ ἐκύκλευσαν} {Ν ἐκύκλωσαν ♦ ἐκύκλευσαν} τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην• καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ {Ν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ♦ - } τοῦ θεοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς.

Rv 20:10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης• καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Rv 20:11 ¶ Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν {Β μέγαν λευκόν ♦ λευκὸν μέγαν} λευκόν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτόν, οὗ ἀπὸ προσώπου {Ν προσώπου ♦ τοῦ προσώπου} ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

Rv 20:12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἡνεώχθησαν• {Β ἡνεώχθησαν ♦ ἡνοιξαν} {Ν ἡνεώχθησαν ♦ ἡνοίχθησαν} καὶ ἄλλο βιβλίον ἡνεώχθη, {Ν ἡνεώχθη ♦ ἡνοίχθη} ὅ

έστιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Rv 20:13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς {Β νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ♦ ἐν αὐτῇ νεκρούς } τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ Θάνατος καὶ ὁ "Αἰδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς {Β νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς ♦ ἐν αὐτοῖς νεκρούς } τοὺς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκρίθησαν ἔκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Rv 20:14 Καὶ ὁ Θάνατος καὶ ὁ "Αἰδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ Θάνατος ὁ δεύτερος ἐστιν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός.

Rv 20:15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ {Β τῷ βιβλίῳ ♦ τῇ βιβλῷ } {Ν τῷ βιβλίῳ ♦ τῇ βιβλῷ } βιβλίῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Rv 21:1 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινήν· ὁ γάρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, {Β ἀπῆλθον ♦ παρῆλθεν } {Ν ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν } καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἐστιν ἔτι.

Rv 21:2 Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν, Ἱερουσαλήμ καινήν, εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ {Β ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ♦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ } τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

Rv 21:3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, {Ν οὐρανοῦ ♦ θρόνου } λεγούσης, Ἰδού, ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς {Ν λαὸς ♦ λαοί } αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται {Β ἔσται μετ' αὐτῶν ♦ μετ' αὐτῶν ἔσται } {Ν ἔσται μετ' αὐτῶν ♦ μετ' αὐτῶν ἔσται [αὐτῶν θεός] } μετ' αὐτῶν·

Rv 21:4 καὶ ἔξαλείψει {Β ἔξαλείψει ♦ ἔξαλείψει ἀπ' αὐτῶν } πᾶν δάκρυον ἀπὸ ♦ ἐκ } τῶν ὄφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ Θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι {Ν ὅτι ♦ [ὅτι] } τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. {Β ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθεν } {Ν ἀπῆλθον ♦ ἀπῆλθαν }

Rv 21:5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ, Ἰδού, πάντα {Β πάντα καινὰ ποιῶ ♦ καινὰ ποιῶ πάντα } {Ν πάντα καινὰ ποιῶ ♦ καινὰ ποιῶ πάντα } καινὰ ποιῶ. Καὶ λέγει μοι, {Ν μοι ♦ - } Γράψον· ὅτι οὐτοὶ οἱ λόγοι ἀληθινοὶ {Β ἀληθινοὶ καὶ πιστοί ♦ πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ } {Ν ἀληθινοὶ καὶ πιστοί ♦ πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ } καὶ πιστοί εἰσιν.

Rv 21:6 Καὶ εἶπέν μοι, Γέγονα· {Β Γέγονα ♦ Γέγονα ἐγώ τὸ } {Ν Γέγονα ♦ Γέγοναν. Ἔγώ [εἰμι] } τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἔγὼ τῷ διψῶντι δώσω {Β δώσω ♦ δώσω αὐτῷ } ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

Rv 21:7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει {Β κληρονομήσει ♦ δώσω αὐτῷ } ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός.

Rv 21:8 Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἀμαρτωλοῖς {Ν ἀμαρτωλοῖς καὶ ♦ - } καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις καὶ φαρμάκοις καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέσιν, τῷ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστιν ὁ Θάνατος ὁ δεύτερος.

Rv 21:9 ¶ Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ φιάλας γεμούσας {Ν γεμούσας ♦ τῶν γεμόντων } τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ, λέγων, Δεῦρο, δείξω σοι τὴν γυναῖκα {Ν γυναῖκα τὴν νύμφην ♦ νύμφην τὴν γυναῖκα } τὴν νύμφην τοῦ ἀρνίου.

Rv 21:10 Καὶ ἀπήνεγκεν με ἐν πνεύματι ἐπ' {Ν ἐπ' ♦ ἐπὶ } ὅρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξεν μοι τὴν πόλιν τὴν {Β τὴν μεγάλην ♦ - } {Ν τὴν μεγάλην ♦ - } μεγάλην, τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ,

Rv 21:11 ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι κρυσταλλίζοντι· {Β κρυσταλλίζοντι ♦ κρυσταλλίζοντι }

Rv 21:12 ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὄνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστιν {Β ἔστιν ὄνόματα ♦ ἔστιν } {Ν ἔστιν ὄνόματα ♦ ἔστιν [τὰ ὄνόματα] } ὄνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν {Β τῶν νίῶν ♦ νίῶν } {Ν τῶν νίῶν ♦ νίῶν } νίῶν Ἰσραὴλ.

Rv 21:13 Ἀπὸ ἀνατολῶν, {Ν ἀνατολῶν ♦ ἀνατολῆς } πυλῶνες τρεῖς· καὶ ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· καὶ ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· καὶ ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

Rv 21:14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον {Ν ἔχον ♦ ἔχων } θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὄνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

Rv 21:15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ {Β καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ♦ - } τὸ τεῖχος αὐτῆς.

Rv 21:16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον {Ν ὅσον ♦ ὅσον [καὶ] } τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους {Β σταδίους δώδεκα ♦ σταδίους δεκαδύο } {Ν σταδίους ♦ σταδίων } δώδεκα χιλιάδων· δώδεκα {Β δώδεκα τὸ ♦ τὸ } {Ν δώδεκα τὸ ♦ τὸ } τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἵσα ἔστιν.

Rv 21:17 Καὶ ἐμέτρησεν {Β ἐμέτρησεν ♦ - } τὸ τεῖχος αὐτῆς ἐκατὸν {Β ἐκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων ♦ ἥμδ } τεσσαράκοντα {Ν τεσσαράκοντα ♦ τεσσεράκοντα } τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὅ ἔστιν ἀγγέλου.

Rv 21:18 Καὶ ἦν {Ν ἦν ♦ - } ἡ ἐνδόμησις {Ν ἐνδόμησις ♦ ἐνδώμησις } τοῦ τείχους αὐτῆς, ἵασπις· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρόν, ὅμοιον ὑέλῳ {Β ὑέλῳ ♦ ὑάλῳ } {Ν ὑέλῳ ♦ ὑάλῳ } καθαρῷ.

Rv 21:19 Οἱ {Β οἱ ♦ καὶ οἱ } θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἵασπις· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· {Ν σάπφειρος ♦ σάπφιρος } ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος·

Rv 21:20 ὁ πέμπτος, σαρδόνυχός· ὁ ἕκτος, σάρδιον· {Β σάρδιον ♦ σάρδιος } ὁ ἔβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὅγδοος, βήρυλλος· ὁ ἔνατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἐνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος. {Ν ἀμέθυστος ♦ ἀμέθυστος }

Rv 21:21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρῖται• ἀνὰ εἰς ἔκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαργαρίτου• καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίον καθαρόν, ὡς ὕελος {Ν ὕελος♦ ὕαλος} διαυγής.

Rv 21:22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ• ὁ γάρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστίν, καὶ τὸ ἀρνίον.

Rv 21:23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν ἔχει τοῦ ἥλιου, οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ• ἡ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον.

Rv 21:24 Καὶ περιπατήσουσιν τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς• καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσιν αὐτῷ δόξαν {Β αὐτῷ δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἔθνῶν♦ τὴν δόξαν [καὶ τὴν τιμὴν] αὐτῶν} {Ν αὐτῷ δόξαν καὶ τιμὴν τῶν ἔθνῶν♦ τὴν δόξαν αὐτῶν} καὶ τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν.

Rv 21:25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας - νὺξ γάρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ -

Rv 21:26 καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἔθνῶν εἰς αὐτήν• {Β αὐτήν♦ αὐτὴν ἵνα εἰσέλθωσιν}

Rv 21:27 καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν, καὶ ποιοῦν {Β ποιοῦν♦ ὁ ποιῶν} {Ν ποιοῦν♦ [ό] ποιῶν} βδέλυγμα καὶ ψεῦδος• εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Rv 22:1 Καὶ ἔδειξέν μοι ποταμὸν καθαρὸν {Β καθαρὸν♦ -} {Ν καθαρὸν♦ -} ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου.

Rv 22:2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν, {Β ἐκεῖθεν♦ ἐντεῦθεν} ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἔκαστον {Β ἔκαστον ἀποδιδοὺς♦ ἀποδιδοὺς ἔκαστον} ἀποδιδοὺς {Ν ἀποδιδοὺς♦ ἀποδιδοῦν} τὸν καρπὸν αὐτοῦ• καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἔθνῶν.

Rv 22:3 Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι• {Β ἔτι♦ ἐκεῖ} καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται• καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ.

Rv 22:4 καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ• καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

Rv 22:5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, {Ν ἐκεῖ καὶ χρείαν οὐκ ἔχουσιν♦ ἔτι καὶ οὐκ ἔχουσιν χρείαν φωτὸς} καὶ χρείαν {Β χρείαν οὐκ ἔχουσιν♦ οὐ χρεία} οὐκ ἔχουσιν λύχνου καὶ φωτὸς ἥλιου, ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτεῖ {Ν φωτεῖ♦ φωτίσει ἐπ'} αὐτούς• καὶ βασιλεύουσιν εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Rv 22:6 ¶ Καὶ λέγει {Β λέγει♦ εἰπέν} {Ν λέγει♦ εἰπέν} μοι, Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί• καὶ κύριος {Ν κύριος♦ ὁ κύριος} ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἢ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

Rv 22:7 Καὶ {Β Καὶ ♦ - } ἵδού, ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

Rv 22:8 ¶ Κάγὼ {Β Κάγὼ ♦ Καὶ ἐγὼ } Ἰωάννης ὁ ἀκούων {Β ἀκούων καὶ βλέπων ♦ βλέπων καὶ ἀκούων } καὶ βλέπων ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, {Β ἔβλεψα ♦ εἶδον } ἔπεσον {Ν ἔπεσον ♦ ἔπεσα } προσκυνήσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός {Β δεικνύοντός ♦ δεικνύντος} μοι ταῦτα.

Rv 22:9 Καὶ λέγει μοι, Ὅρα μή• σύνδουλός σου εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου• τῷ θεῷ προσκύνησον.

Rv 22:10 ¶ Καὶ λέγει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου• ὁ {Β ὁ καιρὸς γὰρ ♦ ὅτι ὁ καιρὸς} καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν.

Rv 22:11 Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι• καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω {Ν ῥυπαρευθήτω ♦ ῥυπανθήτω } ἔτι• καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι• καὶ ὁ ἄγιος ἀγιασθήτω ἔτι.

Rv 22:12 Ἱδού, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ως τὸ ἔργον ἔσται {Β ἔσται αὐτοῦ ♦ αὐτοῦ ἔσται } {Ν ἔσται ♦ ἔστιν } αὐτοῦ.

Rv 22:13 Ἔγὼ τὸ Ἀλφα {Β Ἀλφα ♦ Ἄ } καὶ τὸ Ὡ, ὁ {Β ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ♦ ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος} πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Rv 22:14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες {Ν ποιοῦντες ♦ πλύνοντες } τὰς ἐντολὰς {Ν ἐντολὰς αὐτοῦ ♦ στολὰς αὐτῶν } αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἔξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλώσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

Rv 22:15 Ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς φιλῶν {Β φιλῶν ♦ ὁ φιλῶν } καὶ ποιῶν ψεῦδος.

Rv 22:16 ¶ Ἔγὼ Ἰησοῦς ἔπειμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἔγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυίδ, {Β Δαυίδ ♦ δᾶδ } ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός.

Rv 22:17 ¶ Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἔρχου. Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἔρχου. Καὶ ὁ διψῶν ἔρχέσθω• ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

Rv 22:18 ¶ Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ἔάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσαι {Β ἐπιθήσαι ♦ ἐπιθήσει } {Ν ἐπιθήσαι ♦ ἐπιθήσει } ὁ {Β ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν ♦ ἐπ' αὐτὸν ὁ θεὸς } θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς {Β πληγὰς ♦ ἐπτὰ πληγὰς } τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ•

Rv 22:19 καὶ ἔάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφέλοι {Β ἀφέλοι ♦ ἀφελεῖ } {Ν ἀφέλοι ♦ ἀφελεῖ } ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Rv 22:20 ¶ Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα, Ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἀμήν. Ναί, {Ν Ναί
ἔρχου ♦ Ἐρχου} ἔρχου, κύριε Ἰησοῦ. {Β Ἰησοῦ ♦ Ἰησοῦ χριστέ}

Rv 22:21 ¶ Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ {Ν χριστοῦ ♦ -} μετὰ πάντων τῶν
{Ν τῶν ἀγίων Ἀμήν ♦ -} ἀγίων. Ἀμήν.

Ancient colophon:

ΚΑΙ ΤΟΙC ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥCIN
Ο ΚΥΡΙΟC ΣΩCΗ ΠΑΝΤΑC ΥΜΑC ΛΔΕΛΦΟI
ΑΜHN ΑΜHN ΚΑI ΑMHN

And to the readers:
May the Lord save all of you, brethren.
Amen, amen, and amen.

<http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>

<http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>

Appendix:

The Case for Byzantine Priority

Maurice A. Robinson

There has been no change in people's opinions of the Byzantine text.
Critics may be kinder to Byzantine readings--but for reasons not
related to their Byzantine nature. It's not really much of a change.
--Bob Waltz (Internet email)

Introduction

From the beginning of the modern critical era in the nineteenth century the Byzantine Textform has had a questionable reputation. Associated as it was with the faulty *Textus Receptus* editions which stemmed from Erasmus' or Ximenes' uncritical selection of a small number of late manuscripts (hereafter MSS), scholars in general have tended to label the Byzantine form of text "late and secondary," due both to the relative age of the extant witnesses which provide the majority of its known support and to the internal quality of its readings as subjectively perceived. Yet even though the numerical base of the Byzantine Textform rests primarily among the late minuscules and uncials of the ninth century and later, the antiquity of that text reaches at least as far back as its predecessor exemplars of the late fourth and early fifth century, as reflected in MSS A/02 and W/032.³

Certainly the *Textus Receptus* had its problems, not the least of which was its failure to reflect the Byzantine Textform in an accurate manner. But the Byzantine Textform is *not* the TR, nor need it be associated with the TR or those defending such in any manner.⁴ Rather, the Byzantine Textform is the form of text which is known to have predominated in the Greek-speaking world from at least the fourth century until the invention of printing in the sixteenth century.⁵ The issue which needs to be explained by any theory of NT textual criticism is the origin, rise and virtual dominance of the Byzantine Textform within the history of transmission. Various attempts have been made in this direction, postulating either the "AD 350

³ The MSS comprising the Byzantine Textform can be divided into various categories (e.g., von Soden's K^x K^r K^c K^a K^l Kⁱ etc.), most of which reflect regional or temporal sub-types within that Textform, all basically reflecting the overarching and reasonably unified Byzantine Textform which dominated transmissional history from at least the fourth century onward.

⁴ This includes all the various factions which hope to find authority and certainty in a single "providentially preserved" Greek text or English translation (usually the KJV). It need hardly be mentioned that such an approach has nothing to do with actual text-critical theory or praxis.

⁵ B. F. Westcott and F. J. A. Hort, *Introduction to the New Testament in the Original Greek: With Notes on Selected Readings* (Peabody, MA: Hendrickson rep. ed., 1988 [1882]) xiii, 91-92, noted that "the [fourth-century] text of Chrysostom and other Syrian [=Byzantine] fathers ... [is] substantially identical with the common late text"; and that "this is no isolated phenomenon," but "*the fundamental text of late extant Greek MSS generally is beyond all question identical with the dominant Antiochian [=Byzantine] ... text of the second half of the fourth century... The Antiochian Fathers and the bulk of extant MSS ... must have had in the greater number of extant variations a common original either contemporary with or older than our oldest extant MSS*" (emphasis added).

"Byzantine recension" hypothesis of Westcott and Hort,⁶ or the current "process" view promulgated by modern schools of eclectic methodology.⁷ Yet neither of these explanations sufficiently accounts for the phenomenon, as even some of their own prophets have declared.⁸

The alternative hypothesis has been too readily rejected out of hand, perhaps because, as Lake declared, it is by far the "least interesting"⁹ in terms of theory and too simple in praxis application: the concept that the Byzantine Textform as found amid the vast majority of MSS may in fact more closely reflect the original form of the NT text than any single MS, small group of MSS, or texttype; further, that such a theory can more easily explain the rise and dominance of the Byzantine Textform with far fewer problems than are found in the alternative solutions proposed by modern eclectic scholarship. To establish this point, two issues need to be addressed: first, a demonstration of the weaknesses of current theories and methodologies; and secondly, the establishment of the case for the Byzantine Textform as an integrated whole, in both theory and praxis.

A Problem of Modern Eclecticism: Sequential Variant Units and the Resultant "Original" Text

Modern eclectic praxis operates on a variant unit basis without any apparent consideration of the consequences. The resultant situation is simple: the best modern eclectic texts simply have *no* proven existence within transmissional history, and their claim to represent the autograph or the closest approximation thereunto cannot be substantiated from the extant MS, versional or patristic data. Calvin L. Porter has noted pointedly that modern eclecticism, although

not based upon a theory of the history of the text ... does reflect a certain presupposition about that history. It seems to assume that very early the original text was rent piecemeal and so

⁶ Westcott and Hort, *Introduction*, 132-139. Although Westcott and Hort termed the Byzantine MSS "Syrian," the current term is utilized in the present paper.

⁷ See Ernest C. Colwell, "Method in Establishing the Nature of Text-Types of New Testament Manuscripts," in his *Studies in Methodology in Textual Criticism of the New Testament*, New Testament Tools and Studies 9, ed. Bruce M. Metzger (Grand Rapids: Eerdmans, 1968) 53; idem "Method in Grouping New Testament Manuscripts," *ibid.*, 15-20; idem, "Hort Redivivus: A Plea and a Program," *ibid.*, 164.

⁸ Cf. Epp's pointed critiques of modern eclectic theory and praxis: Eldon J. Epp, "The Twentieth Century Interlude in New Testament Textual Criticism," *JBL* 93 (1974) 386-414; idem, "The Eclectic Method in New Testament Textual Criticism: Solution or Symptom?" *HTR* 69 (1976) 211-57; idem, "New Testament Textual Criticism in America: Requiem for a Discipline," *JBL* 98 (1979) 94-98; idem, "A Continuing Interlude in New Testament Textual Criticism," *HTR* 73 (1980) 131-51. All except "Requiem" are now included in Eldon Jay Epp and Gordon D. Fee, *Studies in the Theory and Method of New Testament Textual Criticism*, Studies and Documents 45 (Grand Rapids: Eerdmans, 1993).

⁹ Kirsopp Lake, "The Text of Mark in Some Dated Lectionaries," in H. G. Wood, ed., *Amicitiae Corolla: A Volume of Essays presented to James Rendel Harris, D. Litt., on the Occasion of his Eightieth Birthday* (London: University of London, 1933) 153: "The least interesting hypothesis--[is] that there was one original MS., and that it had the Byzantine text."

carried to the ends of the earth where the textual critic, like lamenting Isis, must seek it by his skill."¹⁰

Such a scenario imposes an impossible burden upon textual restoration, since not only is the original text *no longer extant* in any known MS or texttype, but no MS or group of MSS reflects such in its overall pattern of readings¹¹ There thus remains *no* transmissional guide to suggest how such an "original" text would appear when found.¹² One should not be surprised to find that the only certain conclusions of modern eclecticism seem to be that the original form of the NT text (a) will *not* resemble the Byzantine Textform; but (b) *will* resemble the Alexandrian texttype.

It is one thing for modern eclecticism to defend numerous readings when considered solely as isolated units of variation. It is quite another matter for modern eclecticism to claim that the *sequential result* of such isolated decisions will produce a text closer to the autograph (or canonical archetype) than that produced by any other method.¹³ While all eclectic methods utilize what appear to be sufficient internal and external criteria to provide a convincing and persuasive case for an "original" reading at any given point of variation, strangely lacking is any attempt to defend the resultant sequential text as a transmissional entity. The lay reader can be overwhelmingly convinced regarding any individual eclectic decision due to its apparent plausibility, consistency, and presumed credibility; arguments offered at this level are persuasive.¹⁴ A major problem arises, however, as soon as those same readings are viewed as a *connected sequence*; at such a point the resultant text *must* be scrutinized in transmissional and historical terms.

Colwell noted that "Westcott and Hort's genealogical method slew the *Textus Receptus*."¹⁵ Westcott and Hort appealed to a purely hypothetical stemma of descent which they "did not apply ... to the

¹⁰ Calvin L. Porter, "A Textual Analysis of the Earliest Manuscripts of the Gospel of John" (PhD Diss., Duke University, 1961) 12.

¹¹ Text-critical discussions concern only about 10% of the NT text where units of meaningful variation exist. The remaining bulk of the text presents the autograph form of the NT text with *no* variation. The "pattern of readings" concerns the existence of a discernible pattern involving *only* the units of existing variation considered sequentially as they produce a standardized form of the NT text.

¹² Cf. the pessimism in this regard stated in Eldon Jay Epp, "The Multivalence of the Term 'Original Text' in New Testament Textual Criticism," *HTR* 92 (1999) 280.

¹³ D. C. Greetham, *Textual Scholarship: An Introduction* (New York: Garland, 1992) 323, notes that such a procedure "assumes that one can easily tell which is the 'error' and which the genuine reading. The problem is that this evidence ... is then used to disallow readings from the 'bad' manuscripts and to welcome those from the 'good,' in a perfect exemplification of circular reasoning."

¹⁴ Such a method of presentation is a good part of the appeal in Bruce M. Metzger, *A Textual Commentary on the Greek New Testament* (London: United Bible Societies, 1971 [1st ed.]; Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1994 [2nd ed.]).

¹⁵ Ernest C. Colwell, "Genealogical Method: Its Achievements and its Limitations," *Methodology*, 75.

manuscripts of the New Testament"; yet they claimed thereby to "show clearly that a majority of manuscripts is not *necessarily* to be preferred as correct."¹⁶ Possibility (which is all that was claimed) does *not* amount to probability; the latter requires evidence which the former does not. As Colwell noted, by an "*a priori* possibility" Westcott and Hort could "demolish the argument based on the numerical superiority urged by the adherents of the Textus Receptus."¹⁷ The TR (and for all practical purposes, the Byzantine Textform) thus was overthrown on the basis of a hypothesis which was not demonstrable as *probable*. Hort's reader of the stemmatic chart was left uninformed that the diagrammed possibility which discredited the Byzantine Textform was not only *unprovable*, but highly *improbable* in light of transmissional considerations. Thus on the basis of unproven possibilities the Westcott-Hort theory postulated its "Syrian [Byzantine] recension" of ca. AD 350.

A parallel exists: modern eclecticism faces a greater problem than did the Byzantine text under the theoretical stemma of Westcott and Hort. Not only does its resultant text lack *genealogical support* within transmissional theory, but it fails the *probability* test as well. That the original text or anything close to such would fail to perpetuate itself sequentially within reasonably short sections is a key weakness affecting the entire modern eclectic theory and method. The problem is *not* that the entire text of a NT book nor even of a chapter might be unattested by any single MS; most MSS (including those of the Byzantine Textform) have unique or divergent readings within any extended portion of text; no two MSS agree completely in all particulars. However, the problem with the resultant sequential aspect of modern eclectic theory is that its preferred text *repeatedly* can be shown to have no known MS support over even *short* stretches of text--and at times even within a single verse.¹⁸ The problem increases geometrically as a sequence of variants extends over two, three, five, or more verses.¹⁹ This raises serious questions about the supposed transmissional history required by eclectic choice. As with Hort's genealogical appeal to a *possible* but not *probable* transmission, it is

¹⁶ Ibid., 65. Emphasis original.

¹⁷ Ibid.

¹⁸ As examples (which could be multiplied): (1) Mt 20:23 contains seven variant units, only three of which (the first, second and sixth) are sufficient to leave the resultant text of NA²⁷ with *no* support; (2) Lk 6:26 contains five variant units, which together leave the NA²⁷ text without support; (3) Mk 11:3 contains but *two* variant units, in which the witnesses to the NA²⁷ text are mutually exclusive (variant 1, *text* = B Δ 2427 pc; variant 2, *text* = Κ D L 579 892 1241 pc); (4) Jn 6:23, with four variant units, needs but the second and third to produce a NA²⁷ verse with no support. For additional examples, see Maurice A. Robinson, "Investigating Text-Critical Dichotomy: A Critique of Modern Eclectic Praxis from a Byzantine-Priority Perspective," *Faith and Mission* 16 (1999) 17-19.

¹⁹ As scattered examples, (1) Ac 17:26 is supported by MSS Ρ⁷⁴ Κ A B 33 81 1175; if v. 27 is added, the support drops to B and 33; after v. 28, only MS 33 remains, and if v. 29 is added, the resultant text no longer can be found in *any* extant Greek MS; (2) Mk 7:24, with five units of variation, is supported *in toto* only by MS L; Mk 7:25 with four variant units is supported *in toto* only by MS B; if the two verses are taken together, *no* extant MS supports the resultant text.

transmissionally unlikely that a short sequence of variants would leave *no* supporting witness within the manuscript tradition; the *probability* that such would occur repeatedly is virtually nil.

Modern eclecticism creates a text which, within repeated short sequences, rapidly degenerates into one possessing no support among manuscript, versional, or patristic witnesses. The problem deteriorates further as the scope of sequential variation increases.²⁰ One of the complaints against the Byzantine Textform has been that such could not have existed at an early date due to the lack of a single pre-fourth century MS reflecting the specific *pattern of agreement* characteristic of that Textform,²¹ even though the Byzantine Textform *can* demonstrate its specific pattern within the vast majority of witnesses from at least the fourth century onward.²² Yet those who use the modern eclectic texts are expected to accept a proffered "original" which similarly lacks any pattern of agreement over even a short stretch of text that would link it with what is found in *any* MS, group of MSS, version, or patristic witness in the *entire* manuscript tradition. Such remains a perpetual crux for the "original" text of modern eclecticism. If a legitimate critique can be made against the Byzantine Textform because early witnesses fail to reflect its specific pattern of readings, the current eclectic models (regardless of edition) can be criticized more severely, since their resultant texts demonstrate a pattern of readings even *less* attested among the extant witnesses.²³ The principle of Ockham's Razor applies,²⁴ and the cautious scholar seriously must ask which theory possesses the fewest speculative or questionable points when considered from all angles.

Modern eclectic proponents fail to see their resultant text as falling under a greater condemnation, even though such a text is not only barely

²⁰ Westcott and Hort, *Introduction*, 243, acknowledged this as regards the variant units in Mk 14:30, 68, 72^a, 72^b: "the confusion of attestation ... is so great that of the seven principal MSS Χ A B C D L Δ no two have the same text in all four places." The NA²⁷ variants for Mk 14:72 alone leave the text with no MS in support.

²¹ E. g., D. A. Carson, *The King James Version Debate: A Plea for Realism* (Grand Rapids: Baker, 1979) 44; also Gordon D. Fee, "The Majority Text and the Original Text of the New Testament," ch. 10 in Epp and Fee, *Theory and Method*, 186; idem, "Modern Textual Criticism and the Majority Text: A Rejoinder," *JETS* 21 (1978) 159-160.

²² This does not mean that Byzantine MSS do not differ from one another, but only that their differences do not affect their overall *pattern of readings* as contrasted with the text of modern eclecticism. Cf. Robinson, "Dichotomy," 29, n. 3, where it is noted that, among the Byzantine witnesses, "most MSS ... have large blocks of consecutive verses without significant variation"; also, when a random group of 20 Byzantine MSS was examined, only rarely did "more than one or two MSS [depart] from the Byzantine norm" at any point.

²³ Reasoned eclecticism derives from a methodological circularity which causes irreconcilable conflict between theory and resultant text. As Fredson Bowers, *Bibliography and Textual Criticism*, Lyell Lectures, Oxford, Trinity Term, 1959 (Oxford: Clarendon, 1964) 126, observes, "essentially idle guesses [in individual variant units] are thereupon utilized as evidence for the ... choice of readings," producing a resultant pattern which bears no relation to what is evidenced in extant witnesses.

²⁴ Ockham's Razor is known in two complementary forms: "A plurality should not be assumed without necessity," and "It is useless to do with more what can be done with fewer."

possible to imagine having occurred under any reasonable historical process of transmission, but whatever transmissional history would be required to explain their resultant text is not even remotely *probable* to have occurred under any normal circumstances. Yet modern eclectics continue to reject a lesser argument *ex silentio* regarding the likelihood of Byzantine propagation in areas outside of Egypt during the early centuries (where archaeological data happen not to be forthcoming), while their own reconstructed text requires a hypothetical transmissional history which transcends the status of the text in *all* centuries. The parallels do not compare well.

It seems extremely difficult to maintain archetype or autograph authenticity for any artificially-constructed eclectic text when such a text taken in sequence fails to leave its pattern or reconstructable traces within even *one* extant witness to the text of the NT; this is especially so when other supposedly "secondary" texttypes and Textforms *are* preserved in a reasonable body of extant witnesses with an acceptable level of reconstructability.

The essence of a Byzantine-priority method

Any method which would restore the original text of the NT must follow certain guidelines and procedures within normative NT text-critical scholarship. It will not suffice merely to declare one form of the text superior in the absence of evidence, nor to support any theory with only selected and partial evidence which favors the case in question.²⁵ The lack of balance in such matters plagues much of modern reasoned eclecticism,²⁶ since preferred readings are all too often defended as primary simply because they are non-Byzantine. Principles of internal evidence are similarly manipulated, as witnessed by the repeated statements as to what "most scribes" (i. e., those responsible for the Byzantine Textform) would do in a given situation, when in fact "most scribes" did nothing of the kind on any regular basis.²⁷

²⁵ Cf. J. K. Elliott, "Keeping up with Recent Studies xv: New Testament Textual Criticism," *ExpT* 99 (1987/8) 41, "Textual criticism should ... involve trying to find explanations for *all* readings in the manuscripts or in the patristic citations whether those readings may justifiably be claimed as original or secondary" (emphasis original).

²⁶ As Epp stated regarding modern eclectic praxis, "we have made little progress in textual *theory* since Westcott-Hort; ... we simply do not know how to make a definitive determination as to what the best text is; ... we do not have a clear picture of the transmission and alteration of the text in the first few centuries; and, accordingly, ... the Westcott-Hort kind of text has maintained its dominant position largely by default." Epp, "Twentieth-Century Interlude," *Theory and Method*, 87.

²⁷ Cf. Bruce M. Metzger, *The Text of the New Testament: Its Transmission, Corruption, and Restoration*, 3rd enl. ed. (New York: Oxford University Press, 1992) 200: "What would a conscientious scribe do when he found that the same passage was given differently in two or more manuscripts which he had before him? ... *Most scribes* incorporated *both* readings in the new copy which they were transcribing. This produced what is called a conflation of readings, and is *characteristic of the later, Byzantine type of text*" [emphasis added]. Had such indeed occurred on the scale stated by Metzger, the Byzantine text would be far different than currently found. A careful examination of scribal practices will reveal how *rarely* conflation or other supposed "scribal tendencies" actually occurred, and how limited was the propagation of such among the MSS.

The real issue facing NT textual criticism is the need to offer a transmissional explanation of the history of the text which includes an accurate view of scribal habits and normal transmissional considerations. Such must accord with the facts and must not prejudge the case against the Byzantine Textform. That this is not a new procedure or a departure from a previous consensus can be seen by the expression of an essential Byzantine-priority hypothesis in the theory of Westcott and Hort (quite differently applied, of course). The resultant methodology of the Byzantine-priority school is in fact more closely aligned with that of Westcott and Hort than any other.²⁸ Despite his myriad of qualifying remarks, Hort stated quite clearly in his *Introduction* the principles which, if applied directly, would legitimately support the Byzantine-priority position:

As soon as the numbers of a minority exceed what can be explained by accidental coincidence, ... their agreement ... can only be explained on genealogical grounds[. W]e have thereby passed beyond purely numerical relations, and the necessity of examining the genealogy of both minority and majority has become apparent. *A theoretical presumption indeed remains that a majority of extant documents is more likely to represent a majority of ancestral documents at each stage of transmission than vice versa.*²⁹

There is nothing inherently wrong with Hort's "theoretical presumption." Apart from the various anti-Byzantine qualifications made throughout the entire *Introduction*,³⁰ the Westcott-Hort theory would revert to an implicit acceptance and following of this initial principle in accord with other good and solid principles which they elsewhere state. Thus, a "proper" Westcott-Hort theory which did not initially exclude the Byzantine Textform would reflect what might be expected to occur under "normal" textual transmission.³¹ Indeed, Hort's initial "theoretical presumption"

²⁸ Fee, "Majority Text and Original Text," *Theory and Method*, 191, correctly noted that the Byzantine-priority theory (termed "majority text") was "in terms of method ... on the same end" of the spectrum "as Westcott-Hort."

²⁹ Westcott and Hort, *Introduction*, 45 (emphasis added).

³⁰ Hort immediately followed his statement with the disclaimer that "the presumption is too minute to weigh against the smallest tangible evidence of other kinds" (*ibid.*). The remainder of the *Introduction* reflects an attempt to refute this initial principle through (1) a hypothetical genealogical stemma which places the majority of witnesses as merely a sub-branch within the transmissional tradition (54-57); (2) claims regarding "conflation" as exclusive to the Byzantine Textform (93-107); and (3) a "Syrian [Byzantine] recension" *ca* AD 350 (132-139 and *passim*). Colwell noted that "Hort organized his entire argument to depose the Textus Receptus" and never actually demonstrated or applied his hypothetical claims against the Byzantine Textform (Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 158). Since Hort's suppositions cannot be established as fact, the natural course should be a return to the initial "theoretical presumption."

³¹ Had Westcott-Hort constructed a NT text *without* an anti-Byzantine bias, their text would have ended up far more Byzantine than most scholars today would imagine. Colwell ("Hort Redivivus," *Methodology*, 160-170) summarizes their good and valid working principles, which fit in well with the Byzantine-priority hypothesis and methodology: (1) "Begin with readings"; (2) "Characterize individual scribes and manuscripts"; (3) "Group the manuscripts"; (4) Construct a historical framework; (5) Make "final judgment on readings."

finds clear acceptance in the non-biblical realm. Fredson Bowers assumes a basic "normality" of transmission as the controlling factor in the promulgation of *all* handwritten documents;³² he also holds that a text reflected in an overwhelming majority of MSS is more likely to have a chronological origin *preceding* that of any text which might be found in a small minority:

[Stemmatic textual analysis] joins with science in requiring the *assumption of normality* as the basis for any working hypothesis... If one collates 20 copies of a book and finds ... that only 1 copy shows the uncorrected state ... , "normality" makes it highly probable that the correction ... was made at an *earlier* point in time ... than [a form] ... that shows 19 with uncorrected type and only 1 with corrected... The mathematical odds are excellent that this sampling of 20 copies can be extrapolated in accord with normality.³³

Such a claim differs but little from that made by Scrivener 150 years ago,³⁴ and suggests that perhaps it is modern scholarship which has moved beyond "normality"--a scientific view of transmissional development in light of probability--in favor of a subjectively-based approach to the data.³⁵ To complete the comparison in the non-biblical realm, modern eclectics should also consider the recent comments of D. C. Greetham:

Reliance upon individual critical perceptions (often masquerading as "scientific" methodology) ... can result in extreme eclecticism, subjectivism, and normalization according

³² Bowers, *Bibliography*, 83-84, notes that "the appeal to normality is [usually] so unnecessary as to be omitted without loss from the marshalling of evidence." Modern eclecticism insists, assuming a rejection of the Byzantine Textform, that a prevailing and continued "abnormality" was the driving factor of early NT transmissional history.

³³ Bowers, *Bibliography*, 74-75, emphasis added.

³⁴ "That mere numbers should decide a question of sacred criticism never ought to have been asserted by any one; never has been asserted by a respectable scholar... But I must say that *the counter-proposition, that numbers have 'no determining voice,' is to my mind full as unreasonable, and rather more startling...* The reading of the majority is *so far* preferable. Not that a bare majority shall always prevail, but that *numerical preponderance, especially where it is marked and constant, is an important element* in the investigation of the genuine readings of Holy Scripture," Frederick Henry [Ambrose] Scrivener, *An Exact Transcript of the Codex Augiensis* (Cambridge: Deighton, Bell, and Co., 1859) vii-viii, emphasis added. Scrivener's clear assertion should be compared with Wallace's revisionist claim that Scrivener "explicitly stated that the Byzantine cursive on which the MT [Majority Text] theory rests are without much value" (Daniel B. Wallace, "Historical Revisionism and the Majority Text Theory: The Cases of F. H. A. Scrivener and Herman C. Hoskier," *NTSt* 41 [1995] 283).

³⁵ Richard Bentley in 1713 (*Remarks upon a Late Discourse of Free Thinking*) outlined what in essence was a method that would produce a Byzantine-related result: "It is good ... to have more anchors than one; ... that by a joint and mutual help all the faults may be mended... The very distances of places, as well as numbers of the books, demonstrate that there could be no collusion... Though the *various readings* always increase in proportion, ... the text, by an accurate collation ... is ever the more correct, and comes nearer to the true words of the author." (Quoted in Samuel P. Tregelles, *An Account of the Printed Text of the Greek New Testament* [London: Bagster, 1854] 50-51, emphasis original).

to the esthetic dictates of the critic... The opposite extreme ... maintains that ... the only honest recourse is to select that specific ... extant document which ... seems best to represent authorial intention, and once having made that selection, to follow the readings of the document as closely as possible."³⁶

When considering the above possibilities, Hort's initial "theoretical presumption" is found to be that representing the scientifically-based *middle ground*, positioned as a corrective to both of Greetham's extremes. As Colwell stated,

We need Hort Redivivus. We need him as a counter-influence to the two errors I have discussed: (1) the ignoring of the history of the manuscript tradition, and (2) overemphasis upon the internal evidence of readings. In Hort's work two principles (and only two) are regarded as so important that they are printed in capital letters in the text and in italics in the table of contents. One is "ALL TRUSTWORTHY RESTORATION OF CORRUPTED TEXTS IS FOUNDED ON THE STUDY OF THEIR HISTORY," and the other, "KNOWLEDGE OF DOCUMENTS SHOULD PRECEDE FINAL JUDGMENT UPON READINGS."³⁷

Beyond an antipathy for the Byzantine Textform and a historical reconstruction which attempted to define that Textform as the secondary result of a formal revision of the fourth century, Westcott and Hort made no idle claim regarding the importance of transmissional history and its related elements as the key to determining the original text of the NT.³⁸ Had all things been equal, the more likely scenario which favored a predominantly Byzantine text would have been played out.³⁹ In that sense, the present Byzantine-priority theory reflects a return to Hort, with the intent to explore the matter of textual transmission when a presumed formal Byzantine recension is no longer a factor.

³⁶ Greetham, "Textual Criticism," *Textual Scholarship*, 299-300.

³⁷ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 155-156, quoting respectively Westcott and Hort, *Introduction*, 40 and 31.

³⁸ As Epp pointed out, "Hort resolved the issue [of competing texts], not on the basis of the *history of the text*, but in terms of the presumed *inner quality* of the texts and on grounds of largely subjective judgments of that quality" (Epp, "Interlude," *Theory and Method*, 94, emphasis original). Of course, once the Byzantine text is eliminated from consideration, historical transmissional reconstruction becomes superfluous.

³⁹ Fee also notes the anti-Byzantine bias and its effect upon Westcott and Hort's methodology: "Hort did *not* use genealogy in order to discover the original NT text... Hort used genealogy solely to dispense with the Syrian (Byzantine) text. Once he had eliminated the Byzantines ... , his preference for the Neutral (Egyptian) MSS was based *strictly* on intrinsic and transcriptional probability" (Gordon D. Fee, "Rigorous or Reasoned Eclecticism--Which?" in J. K. Elliott, ed., *Studies in New Testament Language and Text: Essays in Honour of George D. Kilpatrick on the Occasion of his Sixty-fifth Birthday* [Leiden: Brill, 1976] 177). Obviously, removal of that bias at the initial stage necessarily would lead to quite different conclusions.

A transmissional approach to textual criticism is not unparalleled. The criticism of the Homeric epics proceeds on much the same line. Not only do Homer's works have more manuscript evidence available than any other piece of classical literature (though far less than that available for the NT), but Homer also is represented by MSS from a wide chronological and geographical range, from the early papyri through the uncials and Byzantine-era minuscules.⁴⁰ The parallels to the NT transmissional situation are remarkably similar, since the Homeric texts exist in three forms: one shorter, one longer, and one in-between.

- (1) The shorter form in Homer is considered to reflect Alexandrian critical know-how and scholarly revision applied to the text;⁴¹ the Alexandrian text of the NT is clearly shorter, has apparent Alexandrian connections, and may well reflect recensional activity.⁴²
- (2) The longer form of the Homeric text is characterized by popular expansion and scribal "improvement"; the NT Western text generally is considered the "uncontrolled popular text" of the second century with similar characteristics.
- (3) Between these extremes, a "medium" or "vulgate" text exists, which resisted both the popular expansions and the critical revisions; this text continued in much the same form from the early period into the minuscule era.⁴³ The NT Byzantine Textform reflects a similar continuance from at least the fourth century onward.

Yet the conclusions of Homeric scholarship based on a transmissional-historical approach stand in sharp contrast to those of NT eclecticism:

⁴⁰ According to Alan J. B. Wace and Frank H. Stubbings, "The Transmission of the Text," ch. 6 of their *A Companion to Homer* (London: Macmillan & Co., 1962) 229, n. 4, R. A. Pack in 1949 listed "381 items for the *Iliad* and 111 for the *Odyssey*, besides a large number of quotations in other writers and some 60 items which should be classified as indirect sources"; 229, n. 3 states that the more complete "manuscripts of the *Iliad* ... [total around] 190, ranging in date from the fifth to the eighteenth centuries... For manuscripts of the *Odyssey*, ... Allen ... lists 75, from the tenth to the eighteenth centuries"; 232, n. 40, "The earliest fragment of a papyrus codex of Homer is ... part of a single leaf ... dated to the second(?) century A. D. Codices become common in the third century, and are the rule in the fourth."

⁴¹ See the description of Alexandrian critical scholarship and methods in William R. Farmer, *The Last Twelve Verses of Mark* (Cambridge: University Press, 1974) 13-17.

⁴² See Maurice A. Robinson, "The Recensional Nature of the Alexandrian Text-Type: A Response to Selected Criticisms of the Byzantine-Priority Theory," *Faith and Mission* 11 (1993) 46-74 [issue published 1997].

⁴³ Thomas W. Allen, *Homer: The Origins and the Transmission* (Oxford: Clarendon, 1924) 326, contrasts the Homeric vulgate and longer form against the work of the Alexandrian revisers, "In neither case had their labours any effect... The vulgate did not change, and the long texts withered of themselves."

We have to assume that the original ... was a medium [= vulgate] text... The longer texts ... were gradually shaken out: if there had been ... free trade in long, medium, and short copies at all periods, it is hard to see how this process could have commenced. Accordingly the need of accounting for the eventual predominance of the medium text, when the critics are shown to have been incapable of producing it, leads us to assume a medium text or vulgate in existence during the whole time of the hand-transmission of Homer. This consideration ... revives the view ... that the Homeric vulgate was in existence before the Alexandrian period... [Such] compels us to assume a central, average, or vulgate text.⁴⁴

Not only is the parallel between NT transmissional history and that of Homer striking, but the same situation exists regarding the works of Hippocrates. Allen notes that "the actual text of Hippocrates in Galen's day was essentially the same as that of the mediaeval MSS ... [just as] the text of [Homer in] the first century B.C. ... is the same as that of the tenth-century minuscules."⁴⁵

In both classical and NT traditions there thus seems to be a "scribal continuity" of a basic "standard text" which remained relatively stable, preserved by the unforced action of copyists through the centuries who merely copied faithfully the text which lay before them. Further, such a text appears to prevail in the larger quantity of copies in Homer, Hippocrates, and the NT tradition. Apart from a clear indication that such consensus texts were produced by formal recension, it would appear that normal scribal activity and transmissional continuity would preserve in most manuscripts "not only a very ancient text, but a very pure line of very ancient text."⁴⁶

Principles to be Applied toward Restoration of the Text

The Byzantine-priority position (or especially the so-called "majority text" position) is often caricatured as only interested in the weight of numbers and simple "nose-counting" of MSS when attempting to restore the original form of the NT text.⁴⁷ Aside from the fact that such a

⁴⁴ Allen, *Homer*, 327, emphasis added. Allen additionally states that "the unrevised vulgate ... showed a more genuine text" (281-2), and that "the Alexandrine's labours ... had no effect on the book trade and the character of the copies produced." (309, emphasis added).

⁴⁵ Allen, *Homer*, 312-313, emphasis added.

⁴⁶ The words are Hort's (Westcott and Hort, *Introduction*, 250-251), as applied to the text of Codex Vaticanus, but here applied with sufficient justification to the more general text represented by the vast majority of MSS.

⁴⁷ Fee, "Majority Text and Original Text," *Theory and Method*, 207, caricatures "Burton's seven 'notes of truth'" as "simply seven different ways of saying that the majority is always right." Daniel B. Wallace, "The Majority Text Theory: History, Methods, and Critique," in Bart D. Ehrman and Michael W. Holmes, eds., *The Text of the New Testament in Contemporary Research: Essays on the Status Quaestionis*, Studies and Documents 46, ed. Eldon Jay Epp et al. (Grand Rapids: Eerdmans, 1995) 310, n. 67 states bluntly: "The rationale for the Majority text

mechanical and simplistic method would offer no solution in the many places where the Byzantine Textform is divided among its mass of witnesses, such a caricature leads one to infer that no serious application of principles of NT textual criticism exist within such a theory. This of course is not correct. There are external and internal criteria which characterize a Byzantine-priority praxis, and many of these closely resemble or are identical to the principles espoused within other schools of textual restoration. Of course, the principles of Byzantine-priority necessarily differ in application from those found elsewhere.

The Byzantine-priority principles reflect a "reasoned transmissionalism" which evaluates internal and external evidence in the light of transmissional probabilities. This approach emphasizes the effect of scribal habits in preserving, altering, or otherwise corrupting the text, the recognition of transmissional development leading to family and texttype groupings, and the ongoing maintenance of the text in its general integrity as demonstrated within our critical apparatuses. The overriding principle is that *textual criticism without a history of transmission is impossible*.⁴⁸ To achieve this end, *all* readings *in sequence* need to be accounted for within a transmissional history, and no reading can be considered in isolation as a "variant unit" unrelated to the rest of the text.

In this system, final judgment on readings requires the strong application of internal evidence *after* an initial evaluation of the external data has been made.⁴⁹ Being primarily transmissionally-based, the Byzantine-priority theory continually links its internal criteria to external considerations. This methodology always asks the prior question: does the reading which may appear "best" on internal grounds (no matter how plausible such might appear) *really* accord with known transmissional factors regarding the perpetuation and preservation of texts?⁵⁰ Such an approach parallels Westcott and Hort, but with the added *caveat* against dismissing the Byzantine Textform as a significant transmissional factor. Indeed, the present theory in many respects remains quite close to that of Westcott and Hort; the primary variance is reflected in certain key assumptions and a few less obvious principles. Because of these initial considerations, the conclusions regarding the original form of the NT text will necessarily differ significantly from those of Westcott and Hort.

Principles of Internal Evidence

The basic principles of internal and external evidence utilized by Byzantine-priority advocates are quite familiar to those who practice either

may be complex, but the method (for most Majority text defenders) is quite simple: count noses."

⁴⁸ So also Porter, "Textual Analysis," 31.

⁴⁹ Cf. Colwell's ordered principles cited above, n. 29, for an overview of the entire process.

⁵⁰ Current eclectic praxis might favor a reading found in a single MS. Following a transmissional procedure, such would be ruled out immediately, despite any claimed internal plausibilities.

rigorous or reasoned eclecticism. At least one popular principle (that of favoring the shorter reading) is omitted; other principles are cautiously applied within a transmissionally-based framework in which external evidence retains significant weight. The primary principles of internal evidence include the following:

1. Prefer the reading that is most likely to have given rise to all others within a variant unit. This principle fits perfectly within a primarily transmissional process; it is utilized by both rigorous and reasoned eclectics, and is the guiding principle of the Nestle-Aland "local-genealogical" method.⁵¹ For Byzantine-priority this principle has great weight: it is extremely important to attempt to explain the rise of all readings within a variant unit. The eclectic model continually evaluates variant units in isolation, attempting to determine in each individual case that reading which seems most likely to have produced all others within that variant unit. The Byzantine-priority principle, on the other hand, insists on *not* taking a variant unit in isolation from the remainder of the text, but always to ask how the reading which appears to be superior in any variant unit fits in with a full transmissional overview. Such a procedure involves the readings of *all* the units in near proximity: how they developed, were perpetuated, and grew into their relative proportions among the extant data. This procedure elevates the overall value of this principle and serves as a check against excess in application.

The principle is not negated, but modified. The textual researcher *always* must ask whether the reading that initially appears to support the rise of all others in a given variant unit is equally that which by its transmissional history remains most likely to have given rise to all other readings in the surrounding text as a whole. If one initially assumes a reading with extremely weak transmissional support to be original, a sufficient explanation must be provided as to how other competing readings could have derived from the first, and also how such readings could have ended up in transmissional relation to neighboring variant units. When such explanations become problematic, this in itself becomes presumptive that *another* reading in a given unit may in fact have been the source of all competitors, and that the researcher should reexamine the case instead of accepting what at first appeared most plausible when viewed in isolation. Only thus can a final candidate be established within each variant unit—"reasoned transmissionalism" at work.

2. The reading which would be more difficult as a scribal creation is to be preferred. This internal canon is predicated upon the assumption that a scribe would not deliberately produce nonsense, nor make a passage more difficult to understand. If a more common word stood in an exemplar, a scribe would not normally substitute a rare word. Yet scribes *do* produce

⁵¹ See Kurt Aland and Barbara Aland, *The Text of the New Testament: An Introduction to the Critical Editions and to the Theory and Practice of Modern Textual Criticism* (Grand Rapids: Eerdmans, [1st ed., 1987]; 2nd rev. & enl. ed., 1989) 34. The "local-genealogical method" is mysteriously defined as "applying to each passage individually the approach used by classical philology for a whole tradition."

nonsense accidentally, and at times may even obfuscate a plain and simple reading for unknown reasons. There needs to be a transmissional corollary of qualification: *difficult readings created by individual scribes do not tend to perpetuate in any significant degree within transmissional history*. This principle can be demonstrated in any relatively complete apparatus by examining the many singular or quasi-singular readings which were never or rarely perpetuated. The same can be said for readings in small groups of MSS, whether due to family or sub-texttype ties, or by coincidence. Transferring the corollary to the primary principle, *the more difficult reading is to be preferred when such is found in the transmissional majority of witnesses rather than when such is limited to a single witness or an interrelated minority group*. The reasoning behind this assumption is obvious: while a minority of scribes might adopt *any* difficult reading for at least a time, the chances are slim that the vast majority of scribes would adopt such a reading were a simpler one originally dominant from the autograph. The researcher still must demonstrate on internal grounds that the "more difficult" reading is in fact such, as well as the transmissional likelihood of that reading having been original within that variant unit.⁵²

3. *Readings which conform to the known style, vocabulary, and syntax of the original author are to be preferred.* While this principle is valid, its application in modern eclectic praxis is fraught with difficulties. Other factors, including transmissional history, need to be considered before a final stylistic determination can be made in regard to a given passage.⁵³

⁵² Cf. Bertil Albrektsen, "Difficilior Lectio Probabilior: A Rule of Textual Criticism and its use in Old Testament Studies," in B. Albrektsen et al. eds., *Remembering All the Way: A Collection of Old Testament Studies published on the Occasion of the Fortieth Anniversary of the Oudtestamentisch Werkgezelschap in Nederland*, *Oudtestamentische Studien* 21 (Leiden: Brill, 1981) 9, 11: "It is not enough for a reading simply to be *difficilior*: it must also fit the context and make better sense than the rival variant"; "a *lectio difficilior* may be more difficult simply because it is wrong... It would be foolish to raise the mistake of the copyist to the status of original text."

⁵³ One cannot, for example, invoke any considerations of "Markan" style, vocabulary or syntax in Mk 2:16 when determining between the γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων (𝔓⁸⁸ Κ B L W Δ 0130^{vid} 33 2427 pc b bo^{mss}) and the γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι (𝔓 A C D Θ f¹ f¹³ 700 892 1006 1342 1506 a c e ff² r¹ lat sy sa^{mss} bo^{pl}). The first phrase appears nowhere else in the NT, while the second is found 17x in the gospels and nowhere else in Mk. Metzger states (*Textual Commentary* in loc.), "The more unusual expression οἱ γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων is to be preferred, since the tendency of scribes would have been to insert καὶ after οἱ γραμματεῖς under the influence of the common expression." This, however, requires the case alteration of τῶν Φαρισαίων to οἱ Φαρισαῖοι, which complicates the process and requires recensional activity on the part of a large number of scribes. It remains easier to comprehend a *limited* recensional action, localized primarily in Egypt, which produced the minority phrase. Cf. the parallel Lk 5:30 (Mt 22:11 mentions only Pharisees), where the Alexandrian text reads οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν (B C L W X 1 33 579 700 892 1241 2542 ἐ844 ἐ2211 pc lat). Recensional alteration in Mark would create a greater harmony between the Alexandrian parallels; in Lk, Κ (D 205 209 788) pc it sa^{mss} bo resolved the difficulty by *omitting* the troublesome αὐτῶν. Yet the Byzantine Textform in Lk, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι (𝔓 A Θ Ψ f¹³ 1006 1342 1506 r¹ sy^h [sa^{ms} bo^{ms}]), clearly reflects a "more difficult" reading, since there the scribes apparently belong to the τελονῶν καὶ ἀλλῶν of 5:29 and *not* to the Pharisees. Thus the Byzantine reading in Lk alone explains the Alexandrian and Western alterations there, as well as the parallel recensional activity in Mark. Any other view leaves the Byzantine text of Lk 5:30 unexplainable. The Mk 2:16 variant is not discussed in either J. K. Elliott, "An Eclectic

Merely because καὶ or εὐθὺς are "characteristic" in Mark or οὐν in John does not mean that one automatically should prefer such a reading over the alternatives. Stylistic criteria taken in isolation can easily lead to wrong decisions if the degree and quality of transmissional support are not equally considered. A basic assumption is that scribes in general would be unlikely to alter the style and vocabulary of a given author when copying that which lay before them. Further, in any given instance, a minority of scribes might create an intentional or accidental variation which either *conforms* the text to a writer's style, or which moves the text *away* from an author's normal style. Transmissional criteria serve as a check and balance against mere stylistic, syntactical, content, and vocabulary considerations, allowing one to arrive at a more certain result. Attention to transmissional considerations prevents a naive acceptance of a variant solely due to stylistic conformity, especially when such is dependent upon favored MSS which fluctuate stylistically within a given book.⁵⁴

For example, what does one do with οὐν in John? Certainly this word is distinctive of Johannine style, and on thoroughgoing eclectic principles perhaps should always be preferred (although structural considerations might alter such a decision).⁵⁵ Modern reasoned eclecticism seems to prefer οὐν *only* when supported by favored MSS, even if such support is limited. On a transmissional-historical basis, οὐν when found in limited perpetuation among a small minority of witnesses would be ruled out due to lack of a reasonable amount of transmissional support. Modern eclectic methodology cannot satisfactorily distinguish a Johannine from a non-Johannine οὐν on the basis of either internal criteria or a small group of favored MSS. There needs to be a transmissional criterion for authenticity, since cases such as this cannot be resolved by an appeal to style, to limited external evidence, or to the reading that may have given rise to the others. Transmissional considerations offer a better solution in such cases than do eclectic methodologies. Similarly, how would one handle variation between δε and οὐν in John? That gospel actually uses δε more frequently than οὐν (δε Byz 231x, NA²⁷ 212x; οὐν Byz 201x, NA²⁷ 200x), even though οὐν is "stylistically Johannine." Δε thus cannot be ruled out when opposed by οὐν. The optimal (and only) solution is a reliance upon *all* external evidence, coupled with a solid view of historical-transmissional considerations.

4. Readings which clearly harmonize or assimilate the wording of one passage to another are to be rejected. That scribes engaged in some harmonization or assimilation to parallel passages or contexts can be demonstrated repeatedly within the pages of a critical apparatus. Colwell

Textual Commentary on the Greek Text of Mark's Gospel," in Eldon Jay Epp and Gordon D. Fee, eds., *New Testament Textual Criticism: Its Significance for Exegesis: Essays in Honour of Bruce M. Metzger* (Oxford: Clarendon, 1981) 47-60; or J. K. Elliott, *The Language and Style of the Gospel of Mark*, Supplements to Novum Testamentum, 71 (Leiden, Brill, 1993).

⁵⁴ See further the discussion of οὐν in John as found in Robinson, "Recensional Nature," 51-54.

⁵⁵ Cf. the discourse analysis considerations in Vern Poythress, "The Use of the Intersentence Conjunctions *de*, *oun*, *kai*, and *Asyndeton* in the Gospel of John," *NovT* 26 (1984) 312-346; also, Steve Booth, *Selected Peak Marking Features in the Gospel of John*, American University Studies, Series 7: Theology and Religion, vol. 178 (New York: Peter Lang, 1996), 100-106.

noted that harmonization to parallels in the immediate context occurs more frequently than to remote parallels.⁵⁶ Yet, one must carefully guard against the assumption that verbal identity where parallels exist is presumptive evidence against authenticity. Merely because harmonization or assimilation *could* occur at a given location, one must not assume that scribes would harmonize whenever possible. Nor is scribal harmonization when it does occur more characteristic of the Byzantine-era scribes than any other. Once more, transmissional aspects remain the primary basis for decision. The apparatuses demonstrate that most of the numerous cases of harmonization or assimilation did *not* perpetuate in any great quantity. While scribes *did* harmonize at various places, and that frequently enough, the vast majority of scribes did not accept or perpetuate such alterations to any significant degree. Even if parallel locations were known from personal familiarity with scripture, most scribes would *not* adopt or add to the text that which was not in the exemplar before them. Harmonization simply did not occur on the grand scale.⁵⁷ It would be a transmissional absurdity to assume numerous "harmonization-prone" scribes adopting a few dozen harmonizations into their Byzantine MSS while failing to continue the process in hundreds of other places where scribes had produced more plausible and attractive harmonizations--none of which were incorporated into the main stream of transmission.⁵⁸

The question can be framed precisely: were scribes more likely in any given instance deliberately to revise the text in the direction of harmonization, or would they generally tend simply to copy and preserve what lay before them? The answer is provided *only* by examining the data in the apparatuses which evidences transmissional reality. One will find that *most* of the time scribes would maintain and preserve the text of their exemplar. When harmonization or assimilation did occur, it was sporadic. The MSS which systematically harmonized to parallel passages were few (the scribes of Codex Bezae and various Caesarean witnesses are more typically harmonistic than what is alleged against Byzantine scribes). While certain Byzantine readings *may* appear to harmonize at various points, it would be a fallacy to charge the Byzantine scribes with a harmonistic tendency for the following reasons: (a) the Byzantine MSS fail to harmonize in most situations; (b) the alleged harmonizations within the Byzantine Textform are relatively infrequent; (c) alleged Byzantine harmonization often fails to conform precisely to the parallel passage; and (d) the

⁵⁶ See Ernest C. Colwell, "Method in Evaluating Scribal Habits: A Study of P^{45} , P^{66} , P^{75} ," *Methodology*, 113, 124.

⁵⁷ See Maurice A. Robinson, "Two Passages in Mark: A Critical Test for the Byzantine-Priority Hypothesis," *Faith and Mission* 13 (1996) 74, 82-93, 96-97, in particular the five questions regarding supposed Byzantine harmonization, p. 91.

⁵⁸ One need only examine the location-name in the parallels Mt 8:28/Mk 5:1/Lk 8:26: is the demoniac Gadarene, Gergesene, or Gerasene? Had the Byzantine scribes truly been inclined toward harmonization, one would expect an identical term in all three gospels. Instead, M reads Γαδαρηνῶν in Mark and Luke, but Γεργεσηνῶν in Matthew. Since harmonization did *not* occur where it was more likely, it becomes far less likely elsewhere (note that NA²⁷ reads differently in all three places [Mk/Lk Γερασηνῶν, Mt Γαδαρηνῶν]; yet the overall NA²⁷ text is supported *only* by Codex Vaticanus).

Byzantine scribes *fail* to harmonize in hundreds of places where a minority of supposedly earlier MSS had created highly persuasive and attractive harmonizations.⁵⁹

5. *Readings reflecting common scribal piety or religiously-motivated expansion and alteration are secondary.* From a transmissional-historical aspect, this principle is viewed somewhat differently from that which is commonly held. Pious expansions or substitutions made by a single scribe or a small number of scribes are unlikely to gain acceptance within the manuscript tradition. Were this not the case, one would see a continual expansion of divine names and titles: "Jesus" becomes "Jesus Christ," then "the Lord Jesus Christ," then "the Lord and Savior Jesus Christ." "Lord" would become "Lord Jesus" or "Lord God"; "Spirit" would become "Holy Spirit," and so forth. While such alterations and expansions *can* be demonstrated to have occurred frequently within the manuscript tradition, such cases remain sporadic, localized, and shared among only a small minority of scribes. Most NT scribes did *not* engage in wholesale pious expansion. Conversely, when a minority of witnesses might lack one or more appellatives, this does not indicate pious expansion by all other witnesses. The shorter reading may be due to accidental omission triggered by common endings (*homoioteuta*) among the various *nomina sacra* within a phrase. One cannot presume that the majority of scribes would adopt piously-expanded readings on a merely coincidental but not systematic basis under normal transmissional conditions. A minority of scribes, however, might easily expand deliberately or omit unintentionally. Were pious expansion indeed typical and dominant, one would wonder why most such cases were *not* adopted by the transmissional majority. One cannot have it both ways--scribes either conform to certain patterns *en masse*, or they practice certain habits on a primarily individual and sporadic basis. Since most vagaries produced by individual scribes remained unadopted within the transmissional tradition, there should be no doubt regarding the actual situation. An example of "limited perpetuation" is provided in 1Cor 5:5 (*nomina sacra* in caps):

τη ημερα του ΚΥ	NA ²⁷ Ρ ⁴⁶ B 630 1739 pc Tert Epiph
τη ημερα του ΚΥ ΙY	Μ Ρ ^{61vid} Χ Ψ vg st
τη ημερα του ΚΥ ΙY XY	D pc b Ambst
τη ημερα του ΚΥ ημων ΙY XY	A F G P 33 104 365 1241 ^s 1881 al a vg ^{cl} sy ^{b,h**} cop Lcf

While modern eclectic advocates might argue that all readings beyond the shortest (that preferred by NA²⁷) are "pious expansions," such an

⁵⁹ W. F. Wisselink, *Assimilation as a Criterion for the Establishment of the Text: A Comparative Study on the basis of Passages from Matthew, Mark and Luke* (Kampen: J. H. Kok, 1989) should not be ignored, particularly his summary 239-243, at the end of which he states, "Assimilation [= harmonization] is not restricted to a single group of manuscripts, neither to a single gospel... Nothing can be concluded [thereby] ... regarding the age of any variant or the value of any text-type. The current thesis, that the Byzantine text-type is ... inferior because of its harmonizing or assimilating character, is *methodologically not based on sound foundations*" [emphasis added].

approach is too simplistic and ignores the transmissional and transcriptional probabilities that point clearly to the Byzantine Textform as the reading from which all the others derived.⁶⁰

The MSS comprising the Byzantine Textform (basically m in NA²⁷) did *not* adopt the remaining "natural" expansions found in other witnesses ($\overline{KY} \overline{IY} \overline{XY}$ or $\overline{KY} \eta\mu\omega\nu \overline{IY} \overline{XY}$). Yet, had NA²⁷ been original, it would be peculiar if nearly all the Byzantine-era scribes were to stop at $\overline{KY} \overline{IY}$ without further embellishment, especially when such was found in supposedly "earlier" MSS from the Western and Alexandrian traditions. This argues strongly that the vast majority of Byzantine-era scribes did *not* create or perpetuate pious expansions, but simply preserved the text which lay before them in their exemplars.⁶¹

It is transcriptionally *more* likely that the small minority of Alexandrian and Caesarean MSS ($\text{P}^{46} \text{ B} \ 630 \ 1739 \ pc$) reflect simple homoioteleuton from the Byzantine reading, skipping from Y to Y. A minority reading created by transcriptional error is far easier to accept than to rationalize such a shorter reading as the source from which only a partial expansion was made by the Byzantine majority.

6. *The primary evaluation of readings should be based upon transcriptional probability.* This principle goes back to Westcott and Hort, and has no inherent weaknesses. Scribes *did* make errors and deliberate alterations, and readings need to be categorized and assessed according to their conformity to such scribal tendencies.⁶² Other methods apply this principle inconsistently, more or less commensurate with the preferences of the critic; the application of this principle thus becomes unfairly biased.

A transmissional aspect needs to be recognized: an error or deliberate alteration made in a single MS or a few MSS is unlikely to be perpetuated in quantity. The many singular and quasi-singular readings

⁶⁰ The NA²⁷ text is considered to reflect a consensus judgment of modern reasoned eclecticism. Its editors have stated that "this text is a working text ... [and] is not to be considered as definitive, but as a stimulus to further efforts toward defining and verifying the text of the New Testament" (Barbara and Kurt Aland et al., eds., *Nestle-Aland Novum Testamentum Graece*, 27th edition [Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1993] 45*). Since the NA²⁷ text remains approximately 99.5% identical to that of Westcott-Hort 1881, one may assume a nearly stable consensus regarding its final form.

⁶¹ As an illustration: the "expected" $\alpha\mu\eta\nu$ which in the Byzantine Textform closes most NT books is *absent* from the text of Acts, James, and 3Jn. Only a small minority of witnesses ($\Psi \ 36 \ 453 \ 614 \ 1175 \ 1505 \ al$) add the closing term at the end of Acts; a smaller minority at the end of James (614 1505 1852 *pc*); and a similar minority at the end of 3Jn (L 614 1852 *al*). There is *no* logical reason why the Byzantine MSS would leave out an $\alpha\mu\eta\nu$ at the end of three books while adding it everywhere else--*unless* the inclusion or exclusion truly reflects the *original* text of each book. The Byzantine majority was never attracted or influenced to make such an addition in these cases. Apart from a presumption of Byzantine priority, this would reflect a mystery without solution.

⁶² See, for example, Colwell, "Scribal Habits," 114-123, where the individual habits of the scribes of P^{45} , P^{66} , and P^{75} are categorized according to type.

which exist demonstrate the unlikelihood of a transcriptionally-based scribal creation extending much beyond any MS or MSS which first produced it. The chances that any sensible alteration subsequent to the autograph would extend beyond a small group of localized witnesses would be slim. Indeed, such readings as characterize minority texttype witnesses generally remain small and localized. That any deliberate alteration or transcriptional error would gain the cooperation of scribes so as to dominate the entire stream of transmission is a null proposition: scribes demonstrably did not engage in such a practice on the grand scale. Earlier exemplars would serve to nullify the growth and widespread dissemination of most scribal alterations, thus holding in check the unbridled mass of minority variants. An important corollary follows:

7. Transcriptional error is more likely to be the ultimate source of many sensible variants rather than deliberate alteration. Many variant readings have their root in transcriptional causes. While this principle includes all cases which produce pure "nonsense," it also includes many in which the end result in some way "makes sense." Sensible readings may arise from the simple omission of a letter, syllable, or word; so too readings produced by haplography, dittography, homoioteleuton or other forms of transcriptional error.⁶³ Even an error that produced a nonsense reading may result later in other sensible variants, created in an attempt to correct the earlier error.

When examining any variant unit, one first should consider whether transcriptional factors could have caused one or more of its readings. A more plausible solution will arise from this approach than from an assumption of the less frequent deliberate alteration. While many readings can only be explained as due to intentional alteration, the primary principle remains of seeking first a transcriptional cause for variant readings. Many readings could be due to either accidental transcriptional error or intentional alteration; one always must weigh the evidence before settling on one cause over another.⁶⁴

8. Neither the shorter nor longer reading is to be preferred. The reasoned eclectic principle here omitted is the familiar *lectio brevior potior*, or giving preference to the shorter reading, assuming all other matters to be equal⁶⁵--a principle which has come under fire even from modern eclectics.⁶⁶ Not only can its legitimacy be called into question, but its rejection as a working principle can readily be justified. The net effect of such a principle is to

⁶³ E. g., line-skipping, confusion of letters, errors of the ear, and misreading.

⁶⁴ For example, the shorter variant in Lk 6:1 lacks the word δευτεροπρωτῷ. While such *could* be explained as due to simple homoioteleuton (-τῷ -τῷ), the difficult nature of the longer reading suggests intentional alteration by a limited number of scribes. See Robinson, "Recensional Nature," 59-61.

⁶⁵ Matters rarely are equal: shorter readings may be due to transcriptional error or intentional removal of a perceived difficulty. Such skew the case and minimize whatever benefit derives from the principle (which is based on a questionable premise of continued scribal expansion).

⁶⁶ See for example, Elliott, "Recent Studies" 43: "My own observation is that in general it is the *longer* text that is original."

produce an *a priori* bias on insufficient internal grounds which favors the shorter Alexandrian text. The underlying premise is faulty: it assumes that scribes have a constant tendency to expand the text, whether in regard to sacred names, or by a conflationary combination of disparate narratives, lest anything original be lost.⁶⁷ Yet scribal habits as exemplified in the extant data simply do not support such a hypothesis. Had the later scribes done according to all that has been claimed for them, the resultant Byzantine Textform would be far longer than that currently found: divine titles would be extensively expanded, parallel passages would be in greater harmony, and a universally-conflated text would dominate. Such simply is not the case.

The problem as usual is a text-critical leap to a conclusion refuted by a careful examination of the extant data. While scribes did engage in various practices which would produce a "longer" text, such occurred only on an independent, haphazard, and sporadic basis. Such minority scribal expansions can readily be discerned in any critical apparatus (even among Byzantine-era witnesses) and rejected on the basis of their minority support. Scribes simply did *not* expand or harmonize the text *en masse*, and any principle of internal evidence which suggests and is dependent upon the contrary becomes self-refuted by transmissional evidence.⁶⁸

The converse principle--that the *longer* reading should be preferred--is equally rejected. A few may argue thus, such as A. C. Clark and C.-B. Amphoux, who favor the Western type of text,⁶⁹ but such no more can be applied mechanically to the text than can the "shorter reading," despite any apparent logic or plausibility which may be adduced. Such a principle simply will not work within a transmissional framework. Further, it has a similar bias favoring the Western text, just as the "shorter reading" favors the Alexandrian text. Elements which reflect "normal" transmissional considerations should *not* be overthrown or negated on the basis of a built-in bias within a text-critical principle.

Principles of External Evidence

The Byzantine-priority method looks at external evidence as a primary consideration within a transmissional-historical framework. The key issue in any unit of variation is not mere number, but how each reading may have arisen and developed in the course of transmission to reflect

⁶⁷ This is the rationale in Metzger, *Text of the NT*, 200: "Rather than make a choice ... (with the attendant possibility of omitting the genuine reading), *most scribes* incorporated *both* readings in the new copy which they were transcribing." Such a claim simply is not true (cf. n. 25 above).

⁶⁸ Metzger often appeals to assumed scribal proclivities in order to discredit and eliminate the Byzantine reading, yet only a minority of scribes should be implicated at any given point. Cf. Metzger, *Textual Commentary*, xxvi-xxvii (1st ed.), 12*-13* (2nd ed.) and examples such as Mt 1:7-8; 4:10; 5:22; 9:8; 11:15 and *passim*.

⁶⁹ See Albert C. Clark, *The Primitive Text of the Gospels and Acts* (Oxford: Clarendon, 1914); idem, *The Descent of Manuscripts* (Oxford: Clarendon, 1918); Léon Vaganay and Christian-Bernard Amphoux, *Introduction to New Testament Textual Criticism* (Cambridge: University Press, 1992).

whatever quantitative alignments and textual groupings might exist. To this end a careful consideration and application of various external principles must be applied to each reading within a variant unit.⁷⁰ Certain of these criteria are shared among various eclectic methodologies, but none demonstrate a clear linkage to transmissional-historical factors.

1. *The quantity of preserved evidence for the text of the NT precludes conjectural emendation.* The NT text has been preserved to an extent far exceeding that of any other hand-transmitted literature of antiquity. Thus, the likelihood that conjectural emendation might restore the original form of the text is virtually nil. While other critics do not exclude conjectural emendation as a possibility, conjecture does not gain a serious foothold in contemporary praxis, nor is there any pressing need for such.⁷¹ Conjecture argues a historical model requiring an unparalleled transmissional catastrophe in which *all* known witnesses--manuscript, versional, and patristic--failed to preserve the original text at a given point. Given the quantity of NT evidence, such becomes doubtful in the extreme, and if otherwise valid would call into question *every* word found in any extant witness.⁷²

2. *Readings which appear sporadically within transmissional history are suspect.* Assuming the general normality of manuscript transmission, the original text should leave a significant imprint over the range of transmissional history. Optimally, an original reading should demonstrate a continuity of perpetuation from the autograph to the invention of printing. Readings which fit this criterion have an initial presumptive authenticity that cannot easily be overturned. Certain corollaries follow:

a. *A reading preserved in only a single MS, version or father is suspect.* As with conjecture, it remains transmissionally unlikely that all MSS, versions, and fathers save one should have strayed from the original reading. Even if some witnesses are considered "best" within a given portion of text, it

⁷⁰ Cf. the seven canons of John W. Burgon, *The Traditional Text of the Holy Gospels: Vindicated and Established*, ed. Edward Miller (London: George Bell and Sons, 1896) 40-67. Five of Burgon's canons deal with external evidence (Antiquity, Number, Variety, Respectability of Witnesses, Continuity) and two with internal evidence (Context and "Internal Considerations," which includes grammatical matters and logical continuity). Burgon's seven canons remain valid, and can be applied within a transmissional framework. Modification, however, of Burgon's more extreme positions must be made before his more valuable principles can be clearly discerned. These include his often abusive rhetoric and bombast, his appeal to speculative theological arguments, and various factual inaccuracies now known to exist in his account of manuscript, versional, and patristic evidence.

⁷¹ Ac 16:12 in UBS⁴/NA²⁷ is a modern eclectic exception; see Metzger, *Textual Commentary* in loc. The perception of a possible historical inaccuracy has led the editors to offer a conjectural solution, despite dissent from both Metzger and Aland. Despite limited versional support (vg^{mss}, slav, Provençal, Old German), for all practical purposes the conjecture remains, lacking Greek support. Note that Westcott and Hort admitted *no* conjecture into their actual text, though they did identify many places where a "primitive error" was claimed to have corrupted the MS tradition.

⁷² Elliott, "Recent Studies," 43, states that "the manuscripts are of importance primarily as bearers of readings," and rules out conjecture on the ground that "it is unlikely that the original text has not survived somewhere in our known manuscripts."

remains unlikely that any such witness standing alone would have preserved the original text against all other witnesses. So too the next corollary:

b. *Readings preserved in a small group of witnesses are suspect.* Just as with single testimony, readings preserved in but two witnesses are unlikely to have preserved the original reading against all remaining testimony. This principle can be extended to other small groups, whether three or four MSS, or even more, so long as such groups remain smaller than a larger texttype (which is treated under other principles). Such cases reflect only sporadic or limited transmission.

3. *Variety of testimony is highly regarded.* This principle addresses two areas, neither sufficient to establish the text, but either of which lends support to a given reading.

a. A reading supported by various versions and fathers demonstrates a wider variety of support than a reading lacking such. The greater the variety of support, the more weight is lent to a reading. However, if a reading possesses only versional or patristic support without being evidenced in the Greek manuscript tradition, such a reading is secondary. Isolated patristic or versional testimony is not sufficient to overturn the reading most strongly supported among the Greek MS base.

b. Among Greek MSS, a reading shared among differing texttypes is more strongly supported than that which is localized to a single texttype or family group. Diversity of support for a reading is far stronger than the testimony of any single manuscript or small group of MSS.⁷³ Overlooked by many is the fact that the Byzantine Textform is the most frequent beneficiary of such diverse support: there are far more instances wherein an Alexandrian-Byzantine or Western-Byzantine alignment exists than an Alexandrian-Western alignment wherein the Byzantine stands wholly apart.⁷⁴ Indeed, were all Alexandrian-Byzantine or Western-Byzantine readings in the MSS, fathers, and versions considered as primarily representing the Byzantine Textform (in accord with the present

⁷³ See J. Harold Greenlee, *Introduction to New Testament Textual Criticism* (Grand Rapids: Eerdmans, 1964) 115-6: "If a reading has the support of good witnesses of several text-types it is more probable that the reading antedates the rise of the local texts instead of having originated in one of the local texts." Within the present theory, the Byzantine Textform is considered as that from which all the minority groups ultimately derived, yet Greenlee's principle still applies with equal vigor when evaluating external support.

⁷⁴ This category does not include what Westcott and Hort termed "distinctive" Byzantine readings, i. e., those wholly unattested by any ante-Nicene Father, version, or MS. While Hort's definition was flawed in presupposing a formal AD 350 Byzantine revision, it remains a reasonable criterion for identifying otherwise unattested Byzantine readings in the pre-fourth century era. The early papyri have removed some previously "distinctive" readings from this small category; see Harry A. Sturz, *The Byzantine Text-Type and New Testament Textual Criticism* (Nashville: Thomas Nelson, 1984) 55-69, 145-208. Sturz has been misinterpreted by some adverse critics; however, the contextual definition deals only with the status of the evidence *in Hort's day*, and the modern papyrus discoveries indeed have disproven Hort's claims that no "distinctive" Byzantine reading could have existed before AD 350. One should reconsider any remaining claims in the light of possible future discoveries.

hypothesis), all witnesses would appear far more "Byzantine" than by methods which exclude such co-alignments from consideration as Byzantine. Specific texttype alignments in either case naturally remain distinct on the basis of quantitative analysis.⁷⁵

4. *Wherever possible, the raw number of MSS should be intelligently reduced.* "Genealogical method" is accepted whenever such can be firmly established. "Family" groups such as f¹ and f¹³ have long been cited under one siglum, and a few MSS are known copies of earlier extant witnesses. In many other cases a close genealogical connection can be established and thus mere numbers can be reduced in a proper manner. At times a group of MSS can be shown to stem from a single scribe with one exemplar (e.g., the eight MSS copied by George Hermonymus or the seven copied by Theodore Hagiopetrites); other MSS stem from a single recension (e.g., the ca. 124 MSS of Theophylact's commentary on John, which differ so little from one another that Theophylact's Johannine archetype readily can be reconstructed). Such numerical reductions restore the source text of the descendants and prevent a multiplication of totals for the sake of mere number. Such also includes grouping the various Byzantine subtypes (K¹ K^a Kⁱ K^r etc.) according to their hypothetical archetypes; these then become single secondary-level sources within the Byzantine Textform. The K^r subtype in particular is known to be late and secondary, having been produced out of the K^x type with lectionary and liturgical interests in mind. The MSS of that subtype resemble each other far more than they do the dominant K^x type. When recognizable genealogical ties can be established, MSS can be grouped under their reconstructed archetype and reduced to a common siglum, wherein number carries no more weight than its archetype.

What is *not* legitimate is to force the genealogical method to do more than it can, and to impose a genealogy which treats a texttype as a single witness. Less legitimate is to claim a given texttype or texttypes as the assumed parent(s) of other texttypes without demonstrable transmissional evidence. Such was the essence of Westcott and Hort's

⁷⁵ Cf. Darrell D. Hannah, *The Text of I Corinthians in the Writings of Origen*, The New Testament in the Greek Fathers: Texts and Analyses 4, ed. Bart D. Ehrman (Atlanta: Scholars Press, 1997) 269, 271-272. Hannah clearly shows (Tables I and II) that (as expected) "Origen's text is thoroughly Alexandrian" in that epistle (average *ca* 77%). Yet when Byzantine-Alexandrian alignments are taken into consideration, Origen is *ca* 60% Byzantine--and this in a situation where the Alexandrian MSS ΙΙ B C are themselves only *ca* 51% Byzantine (Tables III-V, 273-4). Cf. Burgon's parallel claim regarding the early Fathers (Burgon, *Traditional Text*, 101): "The testimony therefore of the Early Fathers is emphatically ... in favour of the Traditional Text, being about 3:2." The matter is *not* that Burgon's patristic editions were uncritical; Hannah's data are plain: Origen, the most "Alexandrian" patristic writer, *does* read 3:2 (*ca* 60%) with the Byzantine Textform in 1Cor. No one should be surprised were that proportion to increase among other Fathers in modern critical editions. This type of Byzantine alignment will only be seen, however, if patristic textual studies display their statistics in a manner parallel to that of Hannah. Hannah's presentation is flawed, however, by a certain circularity based upon an *a priori* assumption: "Origen's relatively high (62%) agreement with [the] Byzantine ... result[s] from Alexandrian and Byzantine witnesses sharing the same reading... The Byzantine text was *constructed from a mixture* of Alexandrian readings and other elements ... [These results are] just what we should expect if it is in fact a *later* text which arose during the fourth century" (Hannah, 292, emphasis added).

hypothetical stemma and subsequent claims made with the sole intent of discrediting the Byzantine Textform. On the basis of transmissional considerations, the Byzantine-priority hypothesis would claim that the original form of the NT text would be more likely to manifest itself within whatever texttype might be overwhelmingly attested within the manuscript tradition, to the exclusion of all others. Such appeals to "normality," and is far more plausible than a piecemeal eclectic reassemblage of a hypothetical "original" which finds no representative among the extant witnesses. The texttype which on the basis of transmissional factors would appear to possess the strongest claim to reflect the original text can be termed the "Textform" from which all other texttypes and subtypes necessarily derive. The present theory asserts that the Byzantine best fulfills this demand, thus the designation "Byzantine Textform." All competing forms of the text reflect "texttypes," "subtypes," or "families," each of which developed transmissionally out of that original Textform.

5. *Manuscripts still need to be weighed and not merely counted.* This principle encompassed the intelligent reduction of witnesses based upon proven genealogical ties. Yet all MSS still need to be categorized regarding their text-critical value and "weight." A basic component of "weight" is the transcriptional reliability of a MS. A later MS may preserve an earlier form of text; a well-copied MS may preserve an inferior form of text; a poorly-copied MS may preserve an otherwise superior form of text. The effects upon transmission caused by individual scribal practice need to be taken into consideration when assigning a particular "weight" to a given MS at any point of variation. Thus, a determination of individual scribal habits becomes of prime importance. A MS whose scribe had a penchant for haplography or changes in word order will be of less significance when evaluating variant readings which parallel those types of error. A scribe whose problems involved dittography or frequent substitutions of synonyms will be of less weight regarding readings reflecting those types of variation. The study of scribal habits of individual MSS has not taken place on a wide scale, despite the oft-repeated claim that "weight" prevails over mere "number" (one suspects the slogan is used more as a catch-phrase to discredit the Byzantine numerical majority rather than a call for establishing on solid grounds the true text-critical "weight" of individual MSS). Much more needs to be done in this regard, since the studies which so far have appeared have only scratched the surface.⁷⁶ An evaluation of individual scribal habits would allow a better perception of the significance of individual MSS as they support or oppose given variants.

⁷⁶ Limited studies of scribal proclivities include the following: Colwell, "Scribal Habits," *Methodology*, 106-124; James R. Royse, "The Treatment of Scribal Leaps in Metzger's *Textual Commentary*," *NTSt* 29 (1983) 539-551; idem, "Scribal Tendencies in the Transmission of the Text of the New Testament," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 239-252; idem, "Scribal Habits in the Transmission of New Testament Texts," in Wendy D. O'Flaherty, ed., *The Critical Study of Sacred Texts* (Berkeley: Graduate Theological Union, 1979) 139-161; Peter M. Head, "Observations on Early Papyri of the Synoptic Gospels, especially on the 'Scribal Habits,'" *Biblica* 71 (1990) 240-243; idem, "Re-Inking the Pen: Evidence from P. Oxy. 657 (𝔓¹³) concerning Unintentional Scribal Errors," *NTSt* 43 (1997) 466-73; and Maurice A. Robinson, "Scribal Habits among Manuscripts of the Apocalypse" (PhD Diss., Southwestern Baptist Theological Seminary, 1982).

6. It is important to seek out readings with demonstrable antiquity. While the age of a MS is not as significant as the text it contains (which text is earlier than that particular MS), it is important to determine the earliest known attestation for a variant reading amid the extant evidence. A reading which lacks even a modicum of early support may be suspect. This is particularly so when the earliest testimony for a reading occurs quite late in the transmissional process.

One problem is determining "late" versus "early." While readings found in sources of a given date are at least as old as the witnesses involved, silence in the earliest period (due to a paucity of evidence) does not require rejection of readings solely because they lack early attestation. When extant testimony decreases, some loss of attestation is to be expected, and readings lacking attestation in the early period cannot be summarily dismissed. Methodological failure on this point neutralizes Westcott and Hort, since subsequent discoveries established the early existence of many readings which they had considered late and secondary. Had such information been available to them, those readings could not have been as easily dismissed. Indeed, if most sensible readings were in existence by AD 200,⁷⁷ caution should be applied when establishing the antiquity of a reading based solely on extant representatives. Chronologically "late" MSS are known to preserve earlier non-Byzantine texts well into the minuscule era; there is no reason to assume that minuscules preserving a Byzantine type of text fail to reflect a similar "early" character.⁷⁸ Where, indeed, might one make a demarcation? While some may prefer a fourth-century boundary, there is no compelling reason to disqualify the fifth or sixth century, or even the ninth or tenth century. The real issue appears to be an opposition to any authoritative inroad for the Byzantine Textform. There are valid reasons for considering all MSS extending into the late tenth or early eleventh century as "early" in regard to their texts. An explanation is in order:

Apart from colophon information which would date the time of writing and the age of the exemplar, one cannot establish the actual antiquity of the text in any given MS. Since colophons of such detail do not exist, other means of assessing textual antiquity must be considered. Pertinent to this point are two major disruptions within transmissional history: "copying revolutions," wherein numerous ancient MSS were subjected to massive recopying efforts, replacing their previous exemplars *en masse*.

(a) The first "copying revolution" occurred when Christianity was legitimized under Constantine. The church of the early fourth century

⁷⁷ Colwell, "Nature of Text-Types," Methodology, 55: "The overwhelming majority of readings were created before the year 200" [emphasis original].

⁷⁸ Cf. Nigel G. Wilson, "The Libraries of the Byzantine World," *Greek, Roman, and Byzantine Studies* 8 (1967) 71-72: "The historian George Syncellus, writing about A. D. 800, says that he found something in a very accurately written volume ... [whose exemplar] had been corrected by St Basil himself. This means that books dating back to the fourth century could still be brought to light in the early ninth."

moved from a persecuted minority to an approved entity with governmental sponsorship. It is no coincidence that a change in writing material (from cheap and fragile papyrus to costly and durable vellum) occurred at this time. The earliest extant vellum MSS (i.e., the fourth- and fifth-century uncials Χ, Α, Β, Σ, Δ, and Ζ) and many later uncials would have been copied directly from papyrus exemplars. This is demonstrated by the lack of stemmatic or genealogical ties among the early vellum and papyrus witnesses.⁷⁹ The common archetypes of closely-related uncials such as EFGH or SUVΩ as well as those of the relatively "independent" uncials up through the ninth century all are likely to have been early papyrus exemplars. This principle would not have been missed had the later uncials not been Byzantine in character. If correct, then *all* vellum uncials should be utilized when attempting to restore the original text of the NT. Most extant vellum uncials or (at least) their immediate archetypes would have been copied from papyrus exemplars, many of which would have preceded the change of writing material engendered by the altered political status of the previously persecuted church.⁸⁰

(b) The second "copying revolution" occurred in the ninth century when handwriting switched rapidly from uncial to minuscule script.⁸¹ This change likely was initiated by Theodore of Studium and was swiftly accepted throughout the Greek-speaking world as a replacement for the more ponderous uncial script. Within a century and a half uncial script had ceased to exist among continuous-text NT MSS and soon after that disappeared even from the more traditional and conservative lectionaries. The upshot of this copying revolution was similar to what transpired following the papyrus-to-vellum conversion of the fourth century: uncial MSS of far earlier date were recopied in great quantity into the new and popular minuscule script and then destroyed.⁸²

A very strong presumption exists that the exemplars of the earliest genealogically-unrelated minuscule MSS were uncials dating from a much earlier time. These include the minuscules of the ninth and tenth centuries,

⁷⁹ The close ties between Ρ⁷⁵ (discovered 1955) and Β confirmed the early existence of an Alexandrian text which otherwise had been questioned in view of previous papyrus discoveries. One should allow for the possible discovery of future links between other extant vellum uncials and their papyrus-based ancestors.

⁸⁰ While papyrus NT MSS continued to be copied until at least the eighth century, none of the extant papyri beyond Ρ⁷⁵/Β are closely related to any known uncial witness. Neither do any extant papyri of late date appear to be copied from any extant vellum MS. The papyri and uncial MSS all appear to reflect isolated and independent lines of transmission.

⁸¹ Elpido Mioni, *Introduzione alla Paleografia Greca*, Studi Bizantini e Neogreci 5 (Padova: Liviana Editrice, 1973) 64, states that "Such a reform was 'the most profound that the Greek handwriting had undergone in its 2500 years of existence'" (translation by the present writer).

⁸² Mioni, *Introduzione*, 64, states, "At the beginning of the ninth century the transliteration ... of many works from majuscule to minuscule script commences... On the one hand, *this transformation provoked the irreparable destruction of practically all codices in uncial, which were no longer recopied*; on the other hand, this transliteration became the salvation for humanity of numerous works which otherwise would have been irreparably lost" (present writer's translation; emphasis added).

and likely many within the eleventh century as well. Their exemplars were certainly not any contemporary uncials that only recently had been copied (the destruction of recent exemplars would be economically problematic), but far earlier uncial exemplars dating from the 4th-6th centuries. These would have been sought out for both their general accuracy and antiquity.⁸³ As Streeter noted,

In the ninth century there was a notable revival of learning in the Byzantine Empire. A natural result of this would be to cause Christian scholars to seek a better text of the Gospels by going back from current texts to more ancient MSS ... An analogy may be found in the effect of the revival of learning under Charlemagne on the text of the Latin classics. MSS of the seventh and eighth centuries ... are full of corruptions which do not occur in MSS of the subsequent period.⁸⁴

The disappearance of those uncial exemplars was due to "instant obsolescence" following the transfer into the new minuscule script. Once copied, the uncial exemplars were apparently disassembled and utilized for scrap and secular purposes, or washed and scraped and reused for palimpsest works both sacred and secular.⁸⁵ Such is the proper understanding of the "orphan" status of the early minuscules as stated by Lake, Blake, and New:⁸⁶ they did not claim that every exemplar at all times was systematically destroyed after copying, but that, during the conversion period, once a minuscule copy of an uncial exemplar had been prepared, the *immediate uncial predecessor* was disassembled and reused for other

⁸³ For example, Paul Gachter, "Codex D [05] and Codex A [039]," *JTS* 35 (1934) 248-266, assembles evidence which suggests that the ninth-century Byzantine uncial A/039 "certainly has something of the authority of a manuscript of the fourth or fifth century" (265) and "might be proved to be in close relationship with a manuscript of the third [!] century" (266).

⁸⁴ B. H. Streeter, "The Early Ancestry of the Textus Receptus of the Gospels," *JTS* 38 (1937) 229.

⁸⁵ The known reuse of disassembled uncial MSS to receive palimpsest copies of continuous-text minuscules and lectionaries illustrates sacred use. Theological use is exemplified by Codex Ephraemi Rescriptus (C/04), rewritten with the sermons of Ephraem the Syrian. An example of profane use is reflected by the lectionary fragment ℥974 (cent. xiii) which had been cut to serve as the lining for a slipper (see Aland and Aland, *Text of the NT*, plate 53).

⁸⁶ Kirsopp Lake, "The Ecclesiastical Text," Excursus 1 in Kirsopp Lake, Robert P. Blake, and Silva New, "The Caesarean Text of the Gospel of Mark," *HTR* 21 (1928) 348-349: "Many of the MSS now at Sinai, Patmos, and Jerusalem must be copies written in the scriptoria of these monasteries. We expected to find ... many cases of direct copying. But there are practically no such cases... The amount of direct genealogy which has been detected ... is almost negligible... There are ... families of distant cousins--but the manuscripts ... are almost all orphan children without brothers or sisters... It is hard to resist the conclusion that the scribes usually destroyed their exemplars when they had copied the sacred books." Carson, *KJV Debate*, 47-48, especially 47, n. 5, claims that this statement involves a "logical fallacy." But this wrongly implicates Lake, Blake, and New, who urged only that the lack of genealogical ties among the minuscules suggested an extensive destruction of their immediate *uncial exemplars at the time of conversion* from uncial to minuscule script. Lake, Blake, and New perhaps provided unclear communication on this point, but certainly not a "logical fallacy."

purposes.⁸⁷ That this procedure occurred on the grand scale is demonstrated by the dearth of uncial MSS when contrasted to the large quantity of unrelated minuscule MSS as shown in the following chart:⁸⁸

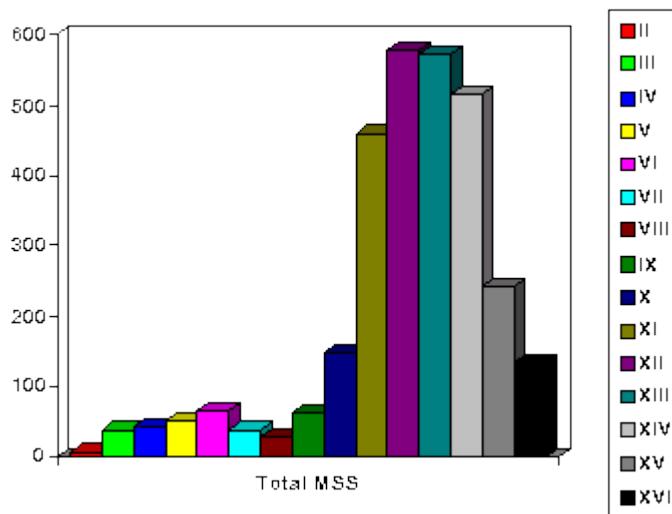

Chart 1: The Extant Continuous-Text MSS in Centuries II-XVI

This dichotomy is evidenced even during the earliest portion of the minuscule era when both scripts coexisted.⁸⁹ The minuscule MSS from the ninth through perhaps the first half of the eleventh century are very likely to represent uncial exemplars far earlier than those uncials which date from the ninth-century. Thus, many early minuscules are likely only two or three

⁸⁷ See L. D. Reynolds and N. G. Wilson, *Scribes and Scholars: A Guide to the Transmission of Greek and Latin Literature*, 3rd ed. (Oxford: Clarendon, 1991) 58-61, regarding the "Renaissance of the Ninth Century" (58): "The text of almost all authors depends ultimately on one or more books written in minuscule script at this [ninth century] date or shortly after... The quantity of literature that is available to us from the papyri and the uncial manuscripts is only a small proportion of the whole"; also, "A further assumption generally made is that one minuscule copy was made from one uncial copy. The uncial book was then discarded, and the minuscule book became the source of all further copies. This theory has a certain a priori justification on two grounds, since [1] the task of transliteration from a script that was becoming less and less familiar would not be willingly undertaken more often than was absolutely necessary, and [2] there is at least some likelihood that after the destruction of the previous centuries many texts survived in one copy only" (60). While Reynolds and Wilson admit that "these arguments do not amount to proof, and there are cases which can only be explained by more complicated hypotheses" (60), the more complex cases cited actually parallel the Greek NT situation, in which *many* uncial MSS reflecting diverse textual streams appear to have been copied independently into the minuscule script and then the uncial exemplars destroyed.

⁸⁸ The data are taken from Aland and Aland, *Text of the NT*, 81; Table 4: "Distribution of Greek manuscripts by century."

⁸⁹ Lake, "Ecclesiastical Text," 348, correctly asked, "Why are there only a few fragments (even in the two oldest of the monastic collections, Sinai and St. Saba) which come from a date earlier than the 10th century? There must have been in existence many thousands of manuscripts of the gospels in the great days of Byzantine prosperity, between the fourth and the tenth centuries. There are now extant but a pitifully small number."

generations removed from papyrus ancestors of the fourth century or before, perhaps even closer. There are no indicators opposing such a possibility, and the stemmatically independent nature of most early minuscule witnesses (their "orphan" status as per Lake, Blake, and New) increases the likelihood of such a case.⁹⁰ It becomes presumptuous to suppose otherwise, especially when many minuscules are already recognized by modern eclectics to contain "early" texts (defined, of course, by their non-Byzantine nature). As Scrivener noted in 1859,

It has never I think been affirmed by any one ... that the mass of cursive documents are corrupt copies of the uncials *still extant*: the fact has scarcely been suspected in a single instance, and certainly never proved... It is enough that such an [early] origin is *possible*, to make it at once unreasonable and unjust to shut them out from a "determining voice" (of course jointly with others) on questions of doubtful reading.⁹¹

It is basically an *a priori* bias against Byzantine uncials and early minuscules which prevents their recognition as preserving a very early type of text. If such MSS in fact are bearers of ancient tradition, one cannot set an exclusionary date before the mid-eleventh century. Note that the Byzantine-priority theory does *not* rise or fall upon a late cutoff period; the theory could proceed in much the same form were the end of the sixth

⁹⁰ Certain majority text supporters have claimed that only the Byzantine MSS were considered "good" and would wear out from heavy use. MSS regarded as substandard supposedly were set aside, thus explaining their preservation. Such a claim, however, indicts even the extant early Byzantine MSS. The argument is specious at best, and fails to take account of the entirety of the data. There is *no* evidence to support selective preservation based on the type of text a MS contained. The fact that MSS disappeared with greater frequency during the two "copying revolutions" readily accounts for a far greater quantity of loss and destruction than normal wear and tear. Such conversion assumes the later product to be *proportional* to the previous state of manuscript existence; it does *not* require that the few MSS and fragments which would survive from the earlier period would maintain a similar proportion in a chance minority survival. Selectivity based upon the *type* of text contained in a MS does not seem to have been a factor in either copying or preservation. At best, the MSS selected for conversion during either copying revolution would be considered "good" as regards *scribal* character, but this says nothing about the quality of the *text*. Scribal excellence in terms of accuracy and orthography was urged by many writers (including Cassiodorus and Theodore of Studium). Few scribes would want to spend time, energy, effort or expense in copying, correcting, or deciphering MSS of demonstrably poor scribal quality.

⁹¹ Scrivener, *Codex Augiensis*, viii, emphasis original. Scrivener's clear statement once more should be contrasted with Wallace's "revisionist" assertions (Wallace, "Revisionism," 283). Scrivener himself (*Codex Augiensis*, vi) sharply contradicts Wallace: "If in my judgment *the Elzevir text [TR] approaches nearer to the whole to the sacred autographs ... , it is only because I believe that it is better attested to*" (emphasis added). In a letter written near the end of Scrivener's life (Nov 18, 1889), he states, "I reject Dr. Hort's baseless theories as earnestly as he [Burton] does, and am glad to see they are not gaining ground ... [even though] I stand midway between the two schools, *inclining much more to Burton than to Hort*" (Edward Meyrick Goulburn, *John William Burton, Late Dean of Chichester: A Biography*, 2 vols. [London: John Murray, 1892] 2:229, emphasis added). Wallace attempts to prove too much when charging pro-Byzantine supporters with revisionist tendencies. There is *no* reason to substitute a "new revisionism" which distorts Scrivener's position merely to discredit the claims of the pro-Byzantine supporters.

century made the cutoff date.⁹² However, if a strong presumption exists that (at least) the earliest minuscules preserve a much more ancient text, this could not be done except at risk of eliminating the evidence of many "late" MSS containing texts which are representative of "early" exemplars spanning a broad chronological and geographical range.

7. *The concept of a single "best" MS or small group of MSS is unlikely to have transmissional evidence in its favor.* While certain "early" MSS may be considered of superior quality as regards the copying skill of their scribes or the type of text they contain, such does not automatically confer an authoritative status to such MSS. To reiterate: late MSS also contain "early" texts; poorly-copied MSS can contain "good" texts; carefully-copied MSS may contain texts of inferior quality; within various texttypes some MSS will be better representatives than others. But transmissional considerations preclude the concept that any single MS or small group of MSS might hold a status superior either to a texttype or the full conspectus of the stream of transmission.

If the Byzantine Textform is considered to be that form of the text from which all other forms derived, it encompasses the remaining component texttype groups. Yet among the MSS which directly comprise the Byzantine Textform, there is no single "best" MS nor any "best group" of MSS; nor can minority Byzantine subgroups override the aggregate integrity of the transmission.

8. *An exclusive following of the oldest MSS or witnesses is transmissionally flawed.* The oldest manuscript of all would be the autograph, but such is not extant. Given the exigencies affecting early transmissional history and the limited data preserved from early times, it is a methodological error to assume that "oldest is best." Since the age of a MS does not necessarily reflect the age of its text, and since later MSS may preserve a text more ancient than that found in older witnesses, the "oldest is best" concept is based on a fallacy. While older MSS, versions, and fathers demonstrate a *terminus a quo* for a given reading, their respective dates do not confer authenticity; they only establish the existence of a given reading at a given date. All readings within a variant unit should be considered under *all* aspects of transmission: minority readings which leave no continual trace throughout transmissional history are suspect; they are not made more authentic merely by an appearance in one or a few ancient witnesses.

9. Transmissional considerations coupled with internal principles point to the Byzantine Textform as a leading force in the history of

⁹² See Scrivener (*Plain Introduction*, 2nd ed., 484), who earlier had suggested the tenth century as the appropriate cutoff period (idem, *Codex Augiensis*, xx). Scrivener, however, carefully nuances the cutoff date as "where there is a real agreement between all the documents containing the Gospels up to the sixth century, and in other parts of the New Testament up to the ninth"; yet there are "far more numerous cases where the most ancient documents are at variance with each other" (ibid.). In most cases, "the later uncial and cursive copies" are "of much importance, as the surviving representatives of other codices, very probably ... earlier, than any now extant" (*Plain Introduction*, 2nd ed., ibid.). Thus, the later witnesses *must* be heard, and that with "a determining voice" (*Augiensis*, viii).

transmission. The Byzantine Textform is not postulated a priori to be the original form of the text, nor even the superior texttype. The conclusion follows only as a logical deduction from internal and external considerations viewed from a transmissional-historical framework. Note particularly that there is no automatic probability that the majority of witnesses will overwhelm the MS tradition at any particular point--this despite transmissional expectations. Many variant units show the mass of Byzantine-era MSS divided nearly evenly among two or more competing readings.⁹³ This serves as clear evidence that there can be no automatic anticipation of either textual uniformity or overwhelming numerical support among the MSS comprising the Byzantine Textform.⁹⁴ When a relative uniformity does occur beyond the equally-divided cases, this indicates a transmissional transcendence of probabilities, and serves as presumptive evidence in favor of those readings which find strong transmissional support as a result of unplanned consequence. Rather than a cause for suspicion or rejection, those places where the MSS of the Byzantine Textform stand nearly uniform argue strongly for transmissional originality, based upon the evidence of the divided cases.

Once the Byzantine Textform gains validity on the basis of the preceding considerations, it can be granted a significant voice regarding the establishment of the original text. The result flows naturally from transmissional considerations, but is not dictated by presuppositions external to transmissional factors. Indeed, were any other texttype to demonstrate the same transmissional criteria, that texttype would be favored over the Byzantine.

Note that the Byzantine-priority hypothesis can do nothing to resolve the many cases where external evidence is divided and where no reading clearly dominates. In such cases, internal principles coupled with transmissional probabilities must be invoked to determine the strongest reading.⁹⁵ Similarly, in many cases *internal* principles offer no clear decision,

⁹³ See the "M^{pt}" designation in Zane C. Hodges and Arthur L. Farstad, *The Greek New Testament according to the Majority Text*, 2nd ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1985); also bracketed passages in Maurice A. Robinson and William G. Pierpont, *The New Testament in the Original Greek according to the Byzantine/Majority Textform* (Atlanta: Original Word, 1991).

⁹⁴ The Apocalypse is a case in point: there are *two* competing types of text within the Byzantine majority (Av and Q), neither type dominant, and both often at variance with one another. Yet these disparate types agree frequently against the Old Uncial and Egyptian papyrus readings. In the Apocalypse the Byzantine MSS happen to *diverge* more often than they *converge*, whereas elsewhere in the NT Byzantine convergence is more frequent.

⁹⁵ For example, Mt 21:30, where Robinson-Pierpont read δευτέρω (N² B C² L M S Ω Z f¹ 28 33 205 700 892 1342 1424 1506 2542 pm mae bo) and Hodges-Farstad (with NA²⁷) read ετέρῳ (N^{*} C^{*} D K U W Δ Θ Π f¹³ 2 157 346 565 579 788 1071 pm): the evidence is divided and no parallel passage is involved. One must determine from internal evidence the more likely original reading. Mt elsewhere uses ετέρος 7x, Mk 1x, Jn 1x, and Lk an overwhelming 32x; Mt uses δευτέρος 3x, Mk 3x, Lk 3x, Jn 4x. While ἔτερος is characteristically Lukan, in Mt there is too little data to confirm a tendency. The Robinson-Pierpont decision for δευτέρω reflects a stylistic consideration: Mt enumerates "first" and "second" in Mt 22:25-26 and 22:38-39, and

and external canons must take a leading role.⁹⁶ Cases also exist where the MSS are divided and where internal evidence is not determinative, in which a reasonable scholarly estimate is the best one can expect.⁹⁷

The primary rules for balancing internal and external evidence are simple, and are ordered in accordance with known facts regarding scribal habits: (1) one should evaluate readings with the intention of discovering antecedent transcriptional causes;⁹⁸ (2) readings should be considered in the light of possible intentional alteration; (3) finally, readings within a variant unit must be evaluated from a transmissional-historical perspective to confirm or modify preliminary assessments. The rigorous application of this methodology will lead to valid conclusions established on a sound transmissional basis. Such accords with what the extant manuscript evidence considered in light of transmissional process and known scribal habits tells us.⁹⁹

elsewhere does *not* juxtapose πρώτος and ἔτερος. Thus δευτέρῳ appears to be the most reasonable decision in view of Matthean usage.

⁹⁶ No clear-cut internal principle can determine in Lk 23:42 between εἰς τὴν βασιλειῶν and εν τῇ βασιλειᾳ. Lukan gospel usage shows εν τῃ βασιλειᾳ 6x and εἰς τὴν βασιλειῶν 3x; εν τῃ 71x (NA²⁷ 69x) and εἰς τὴν 44x (NA²⁷ 39x). The alternate form occurs too frequently to be dismissed. Acts has εἰς τὴν βασιλειῶν only 1x, with no cases of εν τῃ βασιλειᾳ, but εἰς τὴν occurs 54x (NA²⁷ 53x), and εν τῃ 41x (NA²⁷ 45x). Reuben J. Swanson, ed., *New Testament Greek Manuscripts: Luke* (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1995) gives the external evidence in Lk 23:42: εἰς τὴν βασιλειῶν = Ψ⁷⁵ B L; εν τῃ βασιλειᾳ = ΙΙΙ A C K M U W Γ Δ Θ Α Π Ψ f¹ f¹³ 2 33 28 157 565 579 700 1071 1424. All theories will make a decision based on a particular estimation of the external evidence. The Byzantine-priority position follows reasonable transmissional considerations in rejecting the reading of three MSS (two localized to Egypt) in favor of that supported overwhelmingly within the manuscript tradition.

⁹⁷ In Mt 24:33, the MSS are divided between πάντα τάντα (B L Δ Θ 565 579 pm e q sy^b) and τάντα πάντα (ΙΙΙ D K W Γ 0281 f¹ f¹³ 33 700 892 1241 1424 ℓ2211 pm lat sy^b). The same phrase (with its own variations) recurs in the next verse. Matthean usage is divided (πάντα τάντα 4x Byz, 2x NA²⁷; τάντα πάντα 5x Byz, 6x NA²⁷). The present writer's Byzantine edition reads τάντα πάντα, but not with a level of certainty parallel to the preceding examples. Note that the dominant reading of the parallels in Mt and Mk is only τάντα *solutus*, and thus does not bear on the present case. See also Mt 21:33, which reads either αὐθρωπός alone (ΙΙΙ B C* D K L Δ Θ Π f¹ 33 565 579 700 1424 pm) or αὐθρωπός τις (C^c E F G M U Θ^c Ω 2 28 69 124 157 346 788 1071 pm); the external evidence is seriously divided. In terms of internal considerations, this would be the *only* place where Mt uses the Lukan phrase αὐθρωπός τι. This in itself is not sufficient to rule out the longer reading. Homoioteleuton from -ς to -ς could have caused the omission. There simply is insufficient evidence to decide either way from a Byzantine-priority approach.

⁹⁸ Note the apt observation of J. Neville Birdsall, "The Source of Catena Comments in John 21:25," *NovT* 36 (1994) 277: "The view that scribes exercised [sic] independent critical judgement in the process of transcription ... appears to me to go completely contrary to the known habits of scribes. [Scribal] changes, ... tended to be of orthography or grammar, or perhaps of vocabulary on stylistic grounds."

⁹⁹ This does not mean that every unit of variation has a simple explanation, nor that there are but few places where external evidence is seriously divided, where internal evidence may be ambiguous, or where both factors may combine. Absolute certainty even within a Byzantine-priority perspective cannot be obtained in such cases. Further, the Byzantine-priority theory remains subject to revision in light of new evidence. The present writer has revised his former hypothesis (see Robinson and Pierpont, *Byzantine/Majority Textform*, xxx - xxxi) regarding cross-comparison and correction of MSS as a primary factor in the establishment and stabilization of Byzantine dominance. Collation research in the *pericope adulterae* (Jn 7:53-

Selected Objections to the Byzantine-Priority Hypothesis¹⁰⁰

While modern eclectics demand that the Byzantine-priority hypothesis present a reasonable defense and explanation of its theory and conclusions,¹⁰¹ their own method is *ahistorical*, creating a text without a theory, thereby extricating themselves from complications more severe than those faced under Byzantine-priority. Were modern eclectics required to delineate and defend the presumed transmissional history underlying their preferred text, the explanation would be far more difficult. For any textual theory, logical and reasonable solutions must be provided regarding a multiplicity of historical and transmissional issues; otherwise there exists no secure underpinning for its conclusions. The following typical objections to the Byzantine-priority theory can be paralleled by similar objections against modern eclectic theory in regard to its presumed transmissional model. The matter of most importance is whether the answer supplied by

8:11) makes it abundantly clear that cross-correction did *not* occur on the grand scale so as significantly to alter the textual relations of various streams of descent. The data now reinforce Lake, Blake, and New regarding the general independence of *many* lines of transmission within the Byzantine Textform, which lines of necessity derive from early times.

¹⁰⁰ The scope of the present paper precludes a detailed interaction with the specific critiques against various pro-Byzantine theories (most concern "majority text" hypotheses and a predominantly theological approach). These critiques include Richard A. Taylor, "Queen Anne Resurrected? A Review Article," *JETS* 20 (1977) 377-81; idem, "Queen Anne' Revisited: A Rejoinder," *JETS* 21 (1978) 169-171; Gordon D. Fee, "Modern Textual Criticism and the Revival of the Textus Receptus," *JETS* 21 (1978) 19-33; idem, "Rejoinder," 157-160; idem, "A Critique of W. N. Pickering's *The Identity of the New Testament Text*: A Review Article," *WTJ* 41 (1979) 397-423 [Fee's articles are combined and rewritten as "The Majority Text and the Original Text of the New Testament," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 183-208]; D. A. Carson, "Fourteen Theses," chapter 7 of his *KJV Debate*, 43-78; Michael W. Holmes, "The 'Majority text debate': new form of an old issue," *Themelios* 8:2 (January 1983) 13-19; Roger L. Omanson, "A Perspective on the Study of the New Testament Text," *Bible Translator* 34 (1983) 107-108; Daniel B. Wallace, "Some Second Thoughts on the Majority Text," *BibSac* 146 (1989) 270-290; idem, "The Majority Text and the Original Text: Are they Identical?" *BibSac* 148 (1991) 151-169; idem, "Inspiration, Preservation, and New Testament Textual Criticism," *Grace Theological Journal* 12 (1992) 21-50; idem, "Majority Text Theory," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 307-315; T. R. Ralston, "The 'Majority Text' and Byzantine Origins," *NTSt38* (1992) 122-137.

¹⁰¹ The present writer has replied to various criticisms and challenges; see Robinson, "Two Passages in Mark," 66-111; idem, "Recensional Nature," 46-74. Many critiques of the "majority text" position are valid, particularly the refutation of extreme claims which have nothing to do with Byzantine-priority, and questionable appeals to "providential preservation." The fallacy of the "theological argument" is demonstrated by William D. Barrick, "Ancient Manuscripts and Biblical Exposition," *The Master's Seminary Journal* 9:1 (1998) 25-38, who appeals to "providential preservation" in order to establish the *Alexandrian* reading as the "original" text of 1Cor 11:24 (the omission of κλωμενον): "*If John 19:36 is authentic and accurate, how can "broken" be correct in I Corinthians 11:24? ... [The Byzantine reading is] an addition to the original text... Those who made such an addition are subject to God's judgment because they did not rightly preserve His written Word... The pastor or expositor who continues to propagate the corrupted Word in the public observance of the Lord's Table will be held accountable for actively perverting the Scriptures rather than preserving them*" (Barrick, 37; emphasis added). Such a line of reasoning on any side is of course self-defeating.

either faction accords transmissionally with historical probability or with mere historical optimism.¹⁰²

1. No early Byzantine manuscripts prior to the fourth century. Some response to this objection has already been provided, but a cumulative combination of factors provides the best reply:

(a) The limited and localized nature of the extant early MSS suggests that presumptions regarding text-critical antiquity may be flawed. For classical works, Bowers notes that "the possibility exists that the extant copies (when few) do not accurately represent the original proportion."¹⁰³ Were a thousand papyrus and uncial MSS extant from before the fourth century which were relatively complete and sufficiently representative of the entire Eastern empire (by the location of their discovery), perhaps one could speak with greater authority than from the 63 fragmentary papyri we currently possess from that era. The resources of the pre-fourth century era unfortunately remain meager, restricted to a limited body of witnesses. Even if the text-critical evidence is extended through the eighth century, there would be only 424 documents, mostly fragmentary. In comparison to this meager total, the oft-repeated apologetic appeal to the value and restorative significance of the 5000+ remaining Greek NT MSS becomes an idle boast in the writings of modern eclectics when those numerous MSS are not utilized to restore the original text.¹⁰⁴

(b) The "copying revolutions" previously noted seriously affected the continuity of the transmissional stream. This problem is not adverse, but requires a proper consideration of its effect. The first revolution transferred the NT text from papyrus to vellum; pre-existing papyri were destroyed or otherwise abandoned. This eliminated many predecessors of extant vellum MSS as well as those of non-extant vellum descendants. The second revolution—the conversion from uncial to minuscule script—was just as radical. It effectively eliminated the need to preserve uncial MSS once a minuscule copy had been made. There is no reason to reject the earliest minuscules, and many dating into the eleventh century, as copies of uncial exemplars no longer extant. The small number of extant pre-ninth-century uncial MSS and fragments may well derive from papyrus predecessors left to deteriorate after their vellum copies were made. If the genealogically

¹⁰² Cf. Kent D. Clarke, *Textual Optimism: A Critique of the United Bible Societies' Greek New Testament*, JSNT Supplement Series 138 (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1997). Bowers, *Bibliography*, 165, suggests that "a point should be reached at which our common-sense view of probability rebels at being asked to accept any more coincidence as the result of mere chance."

¹⁰³ Bowers, *Bibliography*, 75.

¹⁰⁴ Cf. Gordon D. Fee, "Textual Criticism of the New Testament," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 3. After noting the "5,338 Greek MSS" Fee declares "the task of the textual critic" as "to sift through all this material, carefully collating (comparing) each MS with all the others" before final decisions can be made. Such in fact has *never* been done; rather, modern eclecticism appears to be predicated on a desire swiftly to reduce the massive quantity of MSS to a small and manageable number. Thus, the elimination of the Byzantine majority becomes a convenient remedy.

independent early minuscules stem from now-lost independent uncials which themselves stemmed from independent early papyri, then no MS is inherently preferable merely because of its age, material or script.¹⁰⁵ The genealogical independence of most of the existing MSS points back to the earliest times.¹⁰⁶

(c) The local text of Egypt¹⁰⁷ is not likely to reflect that which permeated the primary Greek-speaking portion of the Empire (Southern Italy through modern Greece and Turkey to Antioch on the Orontes), from which we have no MS, versional, or patristic data from before the mid-fourth century.¹⁰⁸ After that point one finds from that region a highly pervasive and dominant Byzantine stream. It is far more reasonable to assume that the predecessors of that stream simply *retained* the same textual complexion which earlier had permeated that region.¹⁰⁹ Otherwise,

¹⁰⁵ Only the so-called K^r Byzantine subtype reflects clear stemmatic dependence in MSS of the twelfth and later centuries. See Frederik Wisse, *The Profile Method for the Classification and Evaluation of Manuscript Evidence as applied to the Continuous Greek Text of The Gospel of Luke*, Studies and Documents 44; ed. Irving Alan Sparks et al. (Grand Rapids: Eerdmans, 1982) 92. Such a late recension does *not* reflect the dominant Byzantine Textform found in the K^x text.

¹⁰⁶ Cf. G. W. S. Friedrichsen, "The Gothic Version and the Fourth-Century Byzantine Text," *JTS* 39 (1938) 42-43: "The Gothic version [mid-fourth century] is based on a Byzantine text which approximated to that of Chrysostom, and is represented in the Gospels by the [8th-10th century] uncials EFGHSUV, and in the Pauline Epistles by KLP." See also Bruce M. Metzger, "The Gothic Version," in his *The Early Versions of the New Testament: Their Origin, Transmission, and Limitations* (Oxford: Clarendon, 1977) 375-393, especially 384-385. The significance of the Byzantine *Vorlage* of the Gothic version should not be underestimated when considering the late uncials and early minuscules made from now non-extant uncial documents.

¹⁰⁷ See Colin H. Roberts and T. C. Skeat, *The Birth of the Codex* (London: British Academy, 1987) 3: "An overwhelming proportion of the evidence comes from Egypt, and even then ... from various provincial towns and villages... We cannot assume that ... the proportions ... which have survived from different periods, reflect the position in the ancient world generally." Further (35), "We cannot be certain either that they are typical of Egypt as a whole, or ... of the Graeco-Roman world as a whole."

¹⁰⁸ Epp, "Continuing Interlude," *Theory and Method*, 119, critiqued Kurt Aland regarding the Egyptian papyri: "It may be strictly correct to say that the early history of the text is *directly* and *immediately* visible *only* in these earliest papyri and uncials. Yet, can we really ... be content with Egypt as the exclusive locale for this glimpse into the earliest textual history? Was any NT book written there, and does not Egypt therefore clearly represent only a secondary and derivative stage in textual history? ... Can we proceed with any assurance that these ... randomly surviving earliest MSS are in any real sense *representative* of the entire earliest history of the text?" Epp's amazing 1991 reversal on this point (cited below) appeals to *possibility* and not *probability*, and fails to establish any such convincing basis.

¹⁰⁹ Eldon Jay Epp, "New Testament Papyrus Manuscripts and Letter Carrying in Greco-Roman Times," in Birger A. Pearson et al., eds., *The Future of Early Christianity: Essays in Honor of Helmut Koester* (Minneapolis: Fortress, 1991) 55, makes a peculiar reversal without sufficient evidence (emphasis added): "(1) the various textual complexions ... found in Egypt--did not *have to* originate there, but *could* ... have moved anywhere in the Mediterranean area... (2) it is ... quite probable, that the present array of text-types represented in the Egyptian New Testament papyri do ... represent text-types from the *entire* Mediterranean region." Not only does Epp contradict Roberts and Skeat 1987, but also his own 1980 statement cited above. Epp 1991 does demonstrate a widespread communication between Egypt and other areas of the Roman Empire during the early centuries, but his evidence concerns only the carrying of personal letters and commercial or official documents--*not* any NT MSS. In most cited situations, letters often went astray, were lost, or remained unanswered. Epp 1991 provides *no*

the greater task is to explain a previous *non*-Byzantine dominance in that region which was thoroughly overwhelmed by the Byzantine model within less than a century without a word of historical confirmation or authorization, whether from fathers, councils, or ecclesiastical or governmental decree.¹¹⁰ Also, how to explain a reversal of dominance in the widest region without seeing a parallel change in smaller regions of the Empire, where local varieties of text maintained their regional influence with but sporadic Byzantine intrusion influencing their readings over an extended period.

(d) The silence of early testimony from the primary Greek-speaking region of the Empire leads to two opposite views. Modern eclectics assume an early dominance of a *non*-Byzantine text in those areas which became the stronghold of Byzantine support, despite the transmissional unlikelihood of such having occurred in history. The Byzantine-priority advocates suggest that the later existence and dominance of the Byzantine Textform in that region provides presumptive evidence favoring a similar dominance in earlier times.¹¹¹ It is reasonable to suppose that, as texts spread geographically from their initial locale, regional alteration would increase proportionally to distance. This is especially the case given the "uncontrolled popular text" phenomenon of the early centuries. Copies produced within a close proximity to the site of origin or initial reception of a given text would be expected to retain a more uniform textual complexion closely resembling that of the autograph; this would occur without the imposition of formal "controls" upon the copying or dissemination of the text. Copies produced at a more remote distance from the site of origin would tend to diverge in greater quantity. If such a hypothesis is correct,

evidence proving that NT documents during the era of persecution traveled as other trans-Empire documents. Nor does he demonstrate that any NT papyrus or uncial fragment reflects a palaeography suggesting an origin outside of Egypt. Timothy J. Finney, "The Ancient Witnesses of the Epistle to the Hebrews: A Computer-Assisted Analysis of the Papyrus and Uncial Manuscripts of ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ" (PhD Diss., Murdoch University, 1999) 194-211 demonstrates that various early papyri and uncials (𝔓¹³ Ρ⁴⁶ Χ A B D I) have similar orthography, and on the hypothesis that shared orthography implies shared provenance, Finney suggests that these witnesses were copied in the same region, possibly Egypt.

¹¹⁰ Eldon Jay Epp, "The Significance of the Papyri for determining the Nature of the New Testament Text in the Second Century: A Dynamic View of Textual Transmission," in Epp and Fee, *Theory and Method*, 274-297 [original article published 1989] anticipated his later 1991 position, but with the cautionary note that his speculation "is largely an exercise in historical-critical imagination" (274). No such caution appears in Epp 1991. Nevertheless, Epp 1989 still stated that the 45 earliest papyri "all come from Egypt and ... twenty of these ... were unearthed at Oxyrhynchus" (277); and, while it is "possible ... that one or even all of these early Christian papyri could have been written elsewhere ... it must be remembered that virtually all of the papyri are from Egyptian rubbish heaps and presumably, therefore, were in extended use--most likely in Egypt" (279). Since a non-Egyptian origin for fragments found in that region cannot be proven, all speculation to the contrary remains "historical and creative imagination" (283) rather than anything resembling fact.

¹¹¹ Tertullian, *De Praescr. Haer.*, 36, appeals in the early third century to the apostolic *cathedrae* in the primary Greek-speaking region of the Empire as places where the "authentic writings" of the NT authors either had originated or were first sent and could still be found. The significant point is that Tertullian's appeal was not made to North Africa, Europe, Egypt or Palestine, but to those same primary Greek-speaking regions from which we have no extant evidence during the first three centuries.

the primary Greek-speaking region during the period of "geographical silence" would be expected to retain a Byzantine text, just as other localized regions preserved their disparate texts in the European and African West as well as in Egypt and Palestine; this is simple transmissional theory at work.

(e) To draw a comparison with another widely-held hypothesis, the early existence of the Byzantine Textform rests on a stronger basis than the Synoptic Q. The two- and four-source theories argue for the necessary existence of a Q document without possessing even a fragment of such. Internal evidence is claimed to point inexorably in that direction (whether the present writer concurs is not an issue). On the assumption that such speculation represents fact, scholars create concordances, synopses, and even theologies for Q; some even claim "proof" of its existence by appealing to textual variants in a non-extant document!¹¹² Many eclectic scholars freely accept Q as a "real" first-century document despite the utter lack of manuscript evidence for such. Yet these same scholars paradoxically argue against possible authenticity of the Byzantine Textform on the basis of a lack of pre-fourth century documentary evidence. But no Q document or fragment has ever been found (and likely will not), from any century. Yet from at least AD 350 onward the Byzantine Textform *does* exist. Thus the evidence favoring the early existence of the Byzantine Textform is far stronger than the case for Q. A pre-fourth century dominant Byzantine Textform more emphatically can be postulated within the primary Greek-speaking region of the Empire, despite a lack of early evidence. Transmissionally, there is no compelling reason to conclude a *non*-Byzantine dominance in that region prior to the fourth century which left no reasonable minority representation among later witnesses in that same region when such clearly occurred elsewhere.¹¹³

(f) Until the discovery of P⁷⁵ in 1955, a relatively "pure" Alexandrian MS was unknown among the Egyptian papyri; there was no proof that a text similar to that of Codex Vaticanus existed prior to the fourth century. Before P⁷⁵, some suggested that Origen had created the Alexandrian text following his relocation to Caesarea.¹¹⁴ The "mixed" papyri found before P⁷⁵

¹¹² See James M. Robinson and C. Heil, "Zeugnisse eines schriftlichen, griechischen vorkanonischen Textes: Mt 6,28b Ν*, P. Oxy. 655 I, 1-17 (EvTh 36) und Q 12,27," ZNW 89 (1998) 30-44; also James M. Robinson, "A Written Greek Sayings Cluster Older than Q: A Vestige," HTR 92 (1999) 61-77.

¹¹³ Westcott and Hort knew the implications of the extant Byzantine evidence and were compelled to postulate a "Syrian [= Byzantine] recension" to account for the rapid appearance and dominance of the Byzantine Textform in the primary Greek-speaking region of the Empire beginning in the mid-fourth century.

¹¹⁴ See Kirsopp Lake, "The Text of the Gospels in Alexandria," *American Journal of Theology* 6 (1902) 82-83: "It would be difficult to find a dozen readings in which a purely 'Neutral' variant is supported by an authority earlier than Origen... The 'Neutral' type of text ... , so far as we know, was not used previously." Most interesting is Lake's statement (83, n. 6): "It may be argued that it [the 'neutral' text] existed before [Origen]"--but Lake chose *not* to adopt that line of argument (even though P⁷⁵ now proves such correct!) on the ground that this was "really the same argument as that used by the disciples and successors of Dean Burgon when they appeal ... to the lost archetypes of the cursives, which, they think, would have supported the 'Traditional'

had provoked speculation that the Alexandrian texttype was the end product of a recent recension.¹¹⁵ Ρ⁷⁵ of course changed matters dramatically. But until a mere 45 years ago, no one could speak dogmatically regarding the early existence of a text resembling Vaticanus. Similarly, one cannot rule out the possibility (slim to be sure) that a second or third century Byzantine MS might someday be discovered in the sands of Egypt. Were such to occur, certain researchers still would be inclined to describe such a MS as "containing" more "Byzantine-like" readings than other early documents; this due to an *a priori* view that the Byzantine text could *only* be "much later."¹¹⁶

2. *Major disruptions in transmisional history eliminated non-Byzantine predecessors.* These objections fall under two main heads: the Diocletian persecution and the rise of Islam.

(a) The claim is that various persecutions, and especially that of Diocletian, so decimated the number of NT MSS that previously dominant texttypes were all but eliminated, leaving the rising Byzantine to fill the gap.¹¹⁷ This really assumes too much: an initial presumption is that a non-Byzantine text dominated the Eastern Empire; then, when persecutors demanded scriptures for destruction, the Alexandrian text alone was overwhelmingly surrendered. Persecutions, however, were not selective in their textual targets. The MSS surrendered and destroyed in a given region would reflect the general proportion of existing MSS, regardless of texttype; so too those which survived. Were 1000 MSS destroyed in a local area of which only 100 were Byzantine, even a 90% decimation still would leave a survival proportion similar to that which was destroyed. One cannot stretch

text." In light of Ρ⁷⁵ proving Alexandrian antiquity, the line of objection urged by Lake and repeated by current opponents of the Byzantine Textform seems seriously weakened.

¹¹⁵ See Frederic G. Kenyon, *Recent Developments in the Textual Criticism of the Greek Bible*, The Schweich Lectures of the British Academy, 1932 (London: For the British Academy by Humphrey Milford, Oxford University Press, 1933) 68: "The papyri of earlier date than B ... suffice to show that the B text did not prevail universally in Egypt... B may still represent a tradition which has come down with little contamination from the earliest times; but, if so, the stream ran in a narrow channel." In fact, Ρ⁴⁵ had convinced Kenyon (69-70) that Origen had brought the "Caesarean" text with him from Egypt into Palestine, replacing the dominant "Alexandrian" text there! Lacking Ρ⁷⁵, Kenyon remained skeptical regarding a pre-Origenic Alexandrian text resembling B in Egypt.

¹¹⁶ Gordon D. Fee, *Papyrus Bodmer II (P66): Its Textual Relationships and Scribal Characteristics*, Studies and Documents 34 (Salt Lake City: University of Utah, 1968), avoids labeling any readings of Ρ⁶⁶ as "Byzantine," even though many of its readings align with the Byzantine Textform: Ρ⁶⁶ has a "tendency toward a 'Byzantine type' of reading" (29), but does *not* "give early witness to readings heretofore judged as 'Byzantine' ... [rather,] the Byzantine MSS reflect ... the scribal *tendencies* that are already to be found in the second century" (emphasis added). Yet there is no good reason why such readings in early papyri could not be "Byzantine," demonstrating an outside influence upon the localized Egyptian text of the second and third centuries.

¹¹⁷ Cf. Holmes, "'Majority Text Debate,'" 16.

credulity to presume a reversal of texttype dominance as the result of basically random persecutions.¹¹⁸

Some suggest that the Diocletian persecution was more severe in Palestine and Egypt, thereby wiping out the Alexandrian text in those regions. Less-severely persecuted regions would then have their texts free to dominate. Yet another fallacy exists: had the Alexandrian text been original, it should have dominated the Greek-speaking portion of the Eastern Empire. It would retain its dominance even if the text in any other region were utterly destroyed. But if Alexandrian dominance did not continue, one should assume only a local and regional aspect for that text, and understand that before Constantine the Byzantine Textform had already become dominant in the primary Greek-speaking region of the Empire. This would exclude or minimize Alexandrian influence outside of Egypt and Palestine. Either way, the claimed early dominance of the Alexandrian text is called into question.¹¹⁹

Other factors suggest a proportional destruction and survival of MSS as regards texttype. Nigel Wilson has noted the loss or destruction of even Byzantine-era MSS by means unrelated to persecution:

One may lament the loss of texts, both classical and theological, that took place in the Byzantine age. But ... circumstances were much against them. Destruction by fire and foreign invasion was frequent. Writing material was relatively scarce and expensive... Lending resulted in loss, ... despite the fact that many books were marked with the owner's name together with the curse of the three hundred and eighteen fathers of the Council of Nicaea on anyone who should steal or sell the books to others... Perhaps we should rather be surprised that so much survived.¹²⁰

It thus becomes a wonder that even the Byzantine Textform survived the manifold difficulties of its era, including the Fourth Crusade's sack of Constantinople (AD 1204), and the Ottoman conquest (AD 1453). Yet MSS of Byzantine and non-Byzantine type survived the destructions of that era. There is little reason to suppose that the NT text ever suffered anything more than proportional destruction during any time of persecution,

¹¹⁸ This does *not* mean that the extant papyri and vellum fragments which survived the eras of persecution, the conversion to vellum, and the conversion to minuscule script would retain a proportion representative of predecessor MSS. The two "copying revolutions" minimize the likelihood of proportional representation from preceding eras. One may rightly presume that, at the point of each "revolution," those MSS which were *converted* into a different form *would* maintain the existing proportion, while fragments which remained from the previous era would become *disproportionate*. This could explain the diversity among the many surviving pre-ninth-century uncial fragments.

¹¹⁹ Imperial persecution or later Islamic destruction similarly should have affected LXX MSS possessed by Christians in the early centuries, but few claims to that effect exist.

¹²⁰ Wilson, "The Libraries," 79.

whether by Decius, Diocletian, Julian the Apostate, Mohammedan rulers, or even misguided and fanatical Christians.

(b) The Islamic Conquest was not as totally destructive to NT MSS as has been claimed.¹²¹ Monasteries and churches in both Palestine and Egypt continued literary activity following the conquest¹²² and maintained communication with the Eastern and Western Empire,¹²³ even while facing pressure to abandon Christianity and convert to Islam.¹²⁴ Hatch puts this in proper perspective:

When the Arabs conquered Egypt, Palestine, and Syria, ... the monastic and ecclesiastical libraries ... naturally came under their control. Many books must have perished in this troubled epoch, but some escaped destruction... Christianity was regarded by the Moslems as a divinely revealed religion, and they would not ordinarily have felt impelled to destroy copies of the Christian Scriptures. The Arabs were in fact much less fanatical and harsh in the treatment of their Christian subjects than is sometimes supposed, and they did not aim at a wholesale conversion of the Christians.¹²⁵

Kurt Aland has suggested that the *real* cause of Egyptian textual difference from the Byzantine mainstream relates to a much earlier theological conflict between Eastern and Egyptian Christianity:

[One] should keep Egyptian Church history more firmly in sight... The alienation from the eastern church ... set in among the Christian population of Egypt during the fourth century and reached its culmination in the ... fifth century [with] ... the formation of the monophysite church[. This] allows us to presuppose a tradition of the New Testament text isolated at

¹²¹ Fee, "Modern Textual Criticism," 30; Omanson, "Perspective," 107; Holmes, "'Majority Text Debate,'" 16 17.

¹²² Yizhar Hirschfeld, *The Judean Desert Monasteries in the Byzantine Period* (New Haven: Yale University Press, 1992) 16-17, notes that while "the negative effects of the Arab conquest ... were profound and far-reaching," the Muslim rulers were "reasonably tolerant." Further, "monasticism in the Judean desert did not cease to exist... The few monasteries that withstood the crisis ... continued to play an important role in the history of the Eastern Church." See also S. H. Griffith, "Greek into Arabic: Life and Letters in the Monasteries of Palestine in the Ninth Century," *Byzantion* 56 (1986) 117-38.

¹²³ Otto F. A. Meinardus, "Historical Notes on the Lavra of Mar Saba," *Eastern Churches Review* 2 (1968/9) 394, states, "The Arab conquest of Palestine could not have seriously affected the monastic life in the Grand Lavra, for, approximately a decade later, in 649, John, the *higoumenos* of the Grand Lavra, went to Rome to attend the first Lateran Synod."

¹²⁴ Streeter, "Early Ancestry," 229, suggests that "a number of Christian refugees would certainly have fled to Constantinople bringing with them their most valued portable possessions," including NT MSS. This in part might explain the non-Byzantine minuscules found in existing Greek monasteries.

¹²⁵ William H. P. Hatch, "An Uncial Fragment of the Gospels [0196]," *HTR* 23 (1930) 152.

least from the later Koine--an isolation strengthened by the Arab domination.¹²⁶

So also Farag, who discusses the state of Egyptian Christianity two centuries *before* the Arab conquest:

Abba Shenouda (333-451 A. D.) ... devoted his life to fight pagan and Byzantine corruption in all its forms. The dream of his life was to emancipate Egypt religiously by separating the Coptic Church from Constantinople ... [and] achieving political independence from the Byzantine state.¹²⁷

Despite the isolation, communication continued with the Eastern Greek Church even after the Arab Conquest. The effect was both textual and political:

The witnesses of the Egyptian text of the Greek New Testament ... were all the more clearly subject to the influence of the Koine [= Byzantine text] with the passing of time. Political isolation did not keep the Greek monasteries in Egypt free from the influence of the Byzantine church.¹²⁸

The continued existence and survival of the Coptic Church¹²⁹ and monasteries in Egypt¹³⁰ and Palestine¹³¹ exemplifies the true situation, negating claims to the contrary.¹³²

¹²⁶ Kurt Aland, "The Coptic New Testament," in Robert H. Fischer, ed., *A Tribute to Arthur Vööbus: Studies in Early Christian Literature and Its Environment, Primarily in the Syrian East* (Chicago: The Lutheran School of Theology, 1977) 11-12. Note that Aland considers such relative isolation from Eastern Orthodoxy as "preserving" what he considered the "older" and "more authentic" form of the NT text. Yet this theological isolation also may have had a regionalizing and limiting effect upon the NT text in Egypt. If so, the communication and cooperation between Egypt and the primary Greek-speaking region of the Empire was already at a minimum long before the Islamic conquest.

¹²⁷ Farag Rofail Farag, *Sociological and Moral Studies in the Field of Coptic Monasticism*, Supplement 1 to the Annual of Leeds University Oriental Society (Leiden: Brill, 1964) 7.

¹²⁸ Aland, "Coptic New Testament," 12. Aland suggests that "till proof is shown to the contrary, we can expect the Coptic manuscripts to be relatively free from this [Byzantine] influence." However, the political and linguistic isolation of the Coptic Church from Greek Byzantine Christianity is sufficient to explain the Coptic Alexandrian text without presuming a near-autograph originality.

¹²⁹ See Farag, *Coptic Monasticism*, 11: "According to historical records ... , there had been hundreds of monasteries and thousands of monks and nuns in Egypt up to the vii century." Most of these "disappeared and only a few survived," primarily due to the internal "decadence of Coptic Monasticism." The fifth-century *Historia Monachorum in Aegypto* 5.1-4 claimed twelve churches and 10,000 monks in Oxyrhynchus alone. Such statistics call into question the "representative" nature of the extant manuscript evidence dating within the first seven centuries in Egypt (116 fragmentary Greek papyri, ca 300 Greek uncial fragments, and around 600 Coptic fragments). Whether such can be termed "representative" seems open to question.

¹³⁰ Farag, *ibid.*, 43-44, describes the existence of the Coptic monasteries into the tenth century: "The monasteries were freely visited... Monasteries enjoyed religious freedom... Some Muslim princes ... patronize[d] monasteries and contribute[d] towards their economical welfare."

3. Chrysostom's influence made the Byzantine the preferred text of Constantinople; this text later was imposed upon the Eastern Greek church by Imperial or Ecclesiastical decree.¹³³ A "new" or localized text, even if used by a popular Greek Father would not become transmissionally popular merely due to his reputation.¹³⁴ A previous traditional textual dominance over a wider region would not be abandoned on such grounds. Less plausible than regional replacement is that any "new" or localized text would expand into Empire-wide dominance without ecclesiastical or Imperial decree. No such imposition of control is documented historically. It places an impossible demand on transmission to see a late, minority, and regionally localized text on its own outstripping and virtually eradicating whatever predecessor texts had previously dominated in either a local region or a wider geographical range. Yet this unlikely scenario is urged without historical evidence by some who oppose the Byzantine Textform. But as Colwell noted, "the Byzantine ... text-type ... had in its origin no such single focus as the Latin had in Jerome."¹³⁵

The complex character of the MSS comprising the Byzantine Textform demonstrates that any "official" sanctions--even if they had existed--simply did not work. A consistent form of text was *not* preserved even in the region surrounding Constantinople.¹³⁶ Rather, as Lake, Blake,

¹³¹ See Hirschfeld, *Monasteries*, xiv-xv: "From the fifth century onward, the Judean desert was one of the most important centers of monasticism in the empire" (locations mapped, xviii). Monks came to these sites from "Asia Minor, ... , Cyprus, Greece, or Italy, ... , Mesopotamia, Syria, Arabia, and Egypt," with "monks from Palestine ... in the minority" (13). Although "most of the monasteries in the Judean desert were abandoned at [the time of the Arab Conquest], the monastic institutions not only survived, but constantly had to be replenished by new converts from outlying regions (17).

¹³² Consider also the continued existence and literary production of St Catherine's monastery at Mount Sinai, with Greek NT MSS spanning a period from the Arab Conquest into the Byzantine minuscule era. Many of these MSS demonstrate a continued communication with the outside Byzantine world while under Muslim governance. Farag, *Coptic Monasticism*, 44, cites a tenth-century Arabic MS which describes 54 active Christian monasteries in Muslim regions, only nine of which (including Sinai) belong to Egypt; the others range from Baghdad to Palestine.

¹³³ Cf. Carson, *KJV Debate*, 51, 113-114; Fee, "Modern Textual Criticism," 30.

¹³⁴ Cf. Philip Jenkins, *Hidden Gospels: How the Search for Jesus lost its Way* (Oxford, 2001), 121, when refuting those who would claim an Ignatian creation of the monarchical bishopric: "Even had Ignatius planned to revolutionize the office of bishop, as was suggested ..., it is extremely unlikely that the very diverse world of Christianity could have been transformed, and so rapidly, by the eccentric vision of one man, albeit an important martyr. It is vastly more likely that episcopal structures were already fundamental to the churches across the Mediterranean world, though the power and prestige of bishops certainly did grow as the second century progressed" (emphasis added). *Mutatis Mutandis*, were one to replace "Ignatius" with "Chrysostom," and "the office of bishop" with "the NT text," substituting "the Byzantine Textform" for "episcopal structures" and "bishops," also reading "the fourth century" for "the second century," and the parallel becomes extremely close.

¹³⁵ Colwell, "Nature of Text-Types," *Methodology*, 53.

¹³⁶ Cf. Ernest C. Colwell, "The Complex Character of the Late Byzantine Text of the Gospels," *JBL* 54 (1935) 212, 220, "There is no homogeneity in the late medieval text of the gospels. The universal and ruthless dominance of the middle ages by one text-type is now recognized as a

and New had suggested on the basis of numerous collations of Byzantine MSS, the lack of an observable commonality of text with clear stemmatic ties tends to indicate that scribes remained independent of any official sanctions as they copied their exemplar MSS. As Scrivener noted,

No one who has at all studied the cursive MSS. can fail to be struck with the *individual character* impressed on almost every one of them... The fancy which was once taken up, that there existed a standard Constantinopolitan text, to which all copies written within the limits of that Patriarchate were conformed, has been [quoting Tregelles] "swept away at once and forever" ... by a closer examination of the copies themselves. Surely then it ill becomes us absolutely to reject as unworthy of serious discussion, the evidence of witnesses (whose mutual variations vouch for their independence and integrity) because their tendency on the whole is to uphold the authority of [the Byzantine Textform].¹³⁷

Scrivener's observation was reiterated a century later by Jacob Geerlings, who noted regarding the Byzantine Textform that,

its origin did not wholly center in Constantinople, nor was its evolution the concern of either ecumenical councils or patriarchs... Its origins as well as those of other so-called text-types probably go back to the autographs... The Eastern Church never officially adopted or recognized a received or authorized text... At no point in its history was it ever adopted officially by the Eastern Church, quite unlike to the status of Jerome's Vulgate in the Western Church... The term "rescension" [sic] which is sometimes applied to the Byzantine text implies ... deliberate attempts by a group of scribes or ecclesiastical authorities ... to revise or correct the Greek text... The case, as we have observed above, was otherwise.¹³⁸

Apart from the Byzantine as a Chrysostom-influenced or officially-imposed text, other critics have opted for another means of explaining the rise and dominance of the Byzantine Textform:

myth"; "The nature of the text copied was a matter of no concern to some of the scribes in the late middle ages."

¹³⁷ Scrivener, *Augiensis*, xiii. Emphasis original.

¹³⁸ Jacob Geerlings, *Family E and its Allies in Mark*, Studies and Documents 31 (Salt Lake City: University of Utah, 1968) 1.

4. *The Byzantine Textform is the result of a process which over the centuries steadily moved away from the original form of the text in the interest of smoothness, harmonization, grammatical and other "improvements."*

Colwell claimed that "*a text-type is a process, not the work of one hand,*"¹³⁹ and that "*scholars have been forced*" to this conclusion due to their study of the Alexandrian texttype.¹⁴⁰ Also, "*the story of the manuscript tradition of the New Testament is the story of progression from a relatively uncontrolled tradition to a rigorously controlled tradition.*"¹⁴¹ In view of what Scrivener and Geerlings stated above, one seriously must consider Colwell's further comment: "*The important questions ... are, Where were controls applied? Why? By whom?*"¹⁴² If no such controls ever were actually imposed, the situation becomes radically altered.

Geerlings also explains the Byzantine Textform by a "process" model, following von Soden's suggestion that the K^a and K¹ texts reflect the initial stages of a developmental process that resulted in the majority K^x and large K^r groups.¹⁴³ While the later K^r sub-group did develop out of the MSS which comprise the K^x group, the K^x is not so easily classified. The transmissionally more logical view would be that K^x more likely reflects the overarching text from which *all* minority Byzantine sub-types developed at different periods. This would coincide with Colwell, albeit to a different conclusion:

the Beta [= Alexandrian] Text-type *par excellence* is the type found in the *later rather than the earlier* witnesses; ... the Alpha [= Byzantine] Text-type is found in von Soden's K^x or K^r rather than in K^a (Family Π) or K¹ or Alexandrinus or Chrysostom.¹⁴⁴

Yet Colwell's "process presuppositions" are *non sequitur*, and beg the question: he states, (1) "Scribes do not automatically, as scribes, copy accurately"; and (2) "Close agreement between manuscripts is possible only where there was some control. Wide divergence between manuscripts indicates lack of control."¹⁴⁵ The better procedure would be to *redefine* the presuppositions in light of transmissional evidence: (1) Scribes for the most part were generally *careful* and reasonably *accurate* in their copying

¹³⁹ Colwell, "Nature of Text-Types," *Methodology*, 53. Emphasis original. Cf. Colwell, "Method in Grouping," *Methodology*, 15-20.

¹⁴⁰ Ibid.

¹⁴¹ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 164. Emphasis original.

¹⁴² Ibid.

¹⁴³ Geerlings, *Family E in Mark*, 1.

¹⁴⁴ Colwell, "Method in Grouping," *Methodology*, 18, emphasis added. Colwell views these "later" forms as the *final* stage of the process. However, given the various copying revolutions already discussed, it is more likely that these "later" witnesses actually preserve the *earlier* and more authentic archetypal form than *vice versa*.

¹⁴⁵ Colwell, "Hort Redivivus," *Methodology*, 165.

endeavors. Were this not so, the MSS of the NT and all ancient works swiftly would have become a mass of confusion, and one would despair at ever recovering an original form of the text. While all scribes blundered or made intentional alterations to the text at various times, the overall character of the copied text was *not* so affected as to preclude a reasonably accurate transmission on "normal" terms, thus facilitating the recovery of an original from comparison of various witnesses; (2) Colwell defines "control" as "editions with sanctions," imposed from a source beyond the individual scribe.¹⁴⁶ Yet there is *no* demonstrable unity of text within the Byzantine Textform MSS, and likewise no evidence that controls were ever imposed on the NT texts before the late K^r recension.¹⁴⁷ The primary locus of "control" resided in the scribes' perceived duty to be careful and accurate, duplicating the exemplar MS as precisely as possible. This level of "control" is wholly sufficient to explain most observable phenomena: there was a general accuracy in representing the text, while blunders and intentional alterations would differentiate the various texttypes and subtypes over the long period of transmissional history.

The primary problem with the "process" model is explaining how such a process could function under the constraints of transmission and locale. Hodges has spoken to this point in a classic statement which nullifies the "process" view as a solution to transmissional history:

No one has yet explained how a long, slow process spread out over many centuries as well as over a wide geographical area, and involving a multitude of copyists, who often knew nothing of the state of the text outside of their own monasteries or scriptoria, could achieve this widespread uniformity out of the diversity presented by the earlier [Western and Alexandrian] forms of text... An unguided process achieving relative stability and uniformity in the diversified textual, historical, and cultural circumstances in which the New Testament was copied, imposes impossible strains on our imagination.¹⁴⁸

A properly-nuanced "process" would recognize the various transmissional factors, as well as the tendency toward regional deviation into localized forms. This sort of process would produce texttypes and subtypes within a localized region, but not, on its own, any *convergence* into a single dominant Textform. The absence of control runs counter to Colwell's presuppositions and conclusions; yet apart from formal control, a transmissional "process" would result in various texts *diverging* continually from the parent Textform. Such indeed is evidenced in the various regional

¹⁴⁶ Ibid., 168.

¹⁴⁷ In 1935, Colwell ("Complex Character," 221) had claimed (without evidence) that "the period of rigorous attempts at control ... lies between 300 and 1200." Such was *not* repeated in his later works.

¹⁴⁸ Zane C. Hodges, "The Implications of Statistical Probability for the History of the Text," Appendix C in Wilbur N. Pickering, *The Identity of the New Testament Text*, rev. ed. (Nashville: Thomas Nelson, 1980) 168.

texttypes and subtypes which exist in contrast to the uncontrolled Byzantine parent.

Inaccuracies and misleading claims

The Byzantine Textform has been caricatured by adverse critics as "late" (by MS date), "secondary" (by readings), and "corrupt" (by a false assumption of scribal proclivities). These points readily can be discussed as a matter of opposing opinion. Yet some cases exist where inaccurate and misleading claims are made against the Byzantine Textform. These are stated as fact and remain in print without subsequent correction, misleading and biasing readers against the Byzantine Textform. Three selected examples from two Byzantine-priority opponents illustrate this situation:

1. Gordon Fee makes an outstandingly inaccurate claim when opposing the Byzantine inclusion of Jn 5:3^b-4.¹⁴⁹ He speaks dogmatically regarding the enclosed (or "embedded") genitive construction, *την τοῦ υδατος κινησιν*, which appears at the end of Jn 5:3 in the Byzantine Textform:

This use of an enclosed genitive presents extraordinarily difficult problems for Johannine authenticity... There are some word-order invariables [in Johannine style] (e. g. αμην αμην λεγω υμιν; never υμιν λεγω). Another of these invariables is with genitive constructions where both nouns are definite (e. g. *the eyes of the blind*). There are 97 such occurrences in the Gospel (not including those places where both nouns are genitives as in 12:3 *της οσμης του μυρου*), plus 27 others in 1 and 2 John. In every case the word order invariably is *the moving of the water* [sic].

It is as improbable for John to have written *την τοῦ υδατος κινησιν* as it would be for a proper Bostonian to say, "I'm fixin' to go up town; y'all come with me, ya hear?" One may count on it: had John written 5:3b he would have said *την ταραχην* [sic] *του υδατος*.¹⁵⁰

¹⁴⁹ Gordon D. Fee, "On the Inauthenticity of John 5:3b-4," *Evangelical Quarterly* 54 (1982) 207-218, written in response to the defense of the passage in Zane Hodges, "The Angel at Bethesda-John 5:4," *BibSac* 136 (1979) 25-39 ("It is Hodges' article in particular that has prompted this present paper," 208).

¹⁵⁰ Ibid., 212, emphasis original. Fee's closing phrase is erroneously quoted from the Byzantine text of Jn 5:4; Fee intended the reconstruction *την κινησιν του υδατος*. Cases "where both nouns are genitive" (such as Jn 12:3) are actually irrelevant. Also, *λεγω υμιν* preceded by *αμην* (in Jn by the unique *αμην αμην*) remains identical throughout all four gospels. The *only* issue is whether an embedded genitive construction occurs elsewhere in Jn; Fee declares that absolutely *not* to be the case.

Yet a simple electronic scan of the Johannine writings¹⁵¹ reveals that the embedded genitive construction not only appears *three times* elsewhere in John (Jn 6:51; 14:30; 18:10), but with one exception (Mt 13:55, ο του τεκτονος νιος) this construction is otherwise *exclusive* to John among the gospels.¹⁵² The embedded genitive in Jn 5:3^b actually is *more* characteristic of Johannine style than of any other gospel,¹⁵³ and its presence in Jn 5:3^b argues more for Johannine *authenticity* rather than inauthenticity.

2. On the same page, Fee claims inauthenticity in Jn 5:4 because of the phrase αγγελος κυριου, claimed to be in "almost all of the early uncials." Since this phrase does not tally with Johannine usage, it must have been a Byzantine "creation." Fee admits that κυριον is "lacking in the later majority" of MSS (the bulk of the Byzantine Textform), but he directs his attention to the "early uncials" (which are not listed). But *contra* Fee, the "Byzantine" reading is simply αγγελος standing alone, in accord with the minuscule data. Further, the uncial evidence is not as Fee states. According to the apparatuses,¹⁵⁴ αγγελος κυριου is read by the uncials A K L Y Δ Π 0233. Of these, *only* MS A (fifth century) is "early." The remaining expansion uncials come from the eighth (L 0233) and ninth (K Y Δ Π) centuries. In contrast, *all* remaining uncials which contain Jn 5:4 read αγγελος alone, and these date within the *same* time frame as those uncials containing the expansion. Further, the Jn 5:4 uncials which exclude the expansion outnumber those which include; these are the following: sixth century, 078; eighth century, E; ninth century, C³ (C* omits all) F G H M U V Θ Λ Ψ; tenth century, S Γ. The uncial majority reads only αγγελος in a 2:1 proportion against those adding the extraneous κυριου. The sixth-century 078 stands in near-equal contrast to the "early" fifth-century MS A on the opposing side.¹⁵⁵ Αγγελος κυριου simply is *not* the "Byzantine" reading, nor does such predominate even among the uncials ("early" or "late"). The minority pious expansion αγγελος κυριου thus cannot be urged as a "proof" of the non-Johannine character of Jn 5:3^b-4. Had such an expansion been original to the Byzantine Textform, there would be no explanation for its later omission in the majority of uncials or minuscules, nor was κυριου ever omitted from the

¹⁵¹ Fee's statistical claims require some modification: non-embedded forms "where both nouns are definite" (excluding "where both nouns are genitives") occur in Jn only 87x in NA²⁷ (86x in Byz), and 24x in 1Jn-2Jn NA²⁷/Byz, according to an Online Bible electronic scan (search restricted to articular nouns).

¹⁵² The Johannine embedded genitives read as follows: Jn 5:3, την του υδατος κινησιν; Jn 6:51, της του κοσμου ζωης; Jn 14:30, ο του κοσμου αρχων; Jn 18:10, τον του αρχιερεως δουλον. Minor variations occur in each location, but the NA²⁷ text retains the embedded genitive construction throughout.

¹⁵³ The only other NT occurrences of embedded genitives appear in Acts (4x Byz; 3x NA²⁷), Paul (9x), Hebrews (3x), and the Petrine literature (9x).

¹⁵⁴ Constantine von Tischendorf, *Novum Testamentum Graece: Editio Octava Critica Maior*, 2 vols. (Leipzig: Giesecke & Devrient, 1869; rep. ed., Graz: Akademische Druck und Verlagsanstalt, 1965); cf. Reuben J. Swanson, ed., *New Testament Greek Manuscripts: John* (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1995).

¹⁵⁵ MS 078 is one of the "constant witnesses" in *SQE*. See also Henry Alford, *The Greek New Testament: With a Critically Revised Text*, 7th ed., 4 vols. (London: Rivingtons, 1874), in loc. Jn 5:4, where 078 is cited as I_d.

same phrase elsewhere (Mt 1:20, 24; 2:13, 19; Lk 1:11; 2:9; Ac 7:30; 12:7, 23). Since κυριος is not original to the Byzantine text of Jn 5:4, conclusions regarding inauthenticity cannot be established on this basis.¹⁵⁶

3. Daniel Wallace creates "revisionist history" in asserting that the Byzantine Textform was neither dominant nor in the "majority" until the ninth century.¹⁵⁷ Not only does such a claim run counter to what has been acknowledged since Westcott and Hort,¹⁵⁸ but it simply does not accord with the known facts.¹⁵⁹ Sufficient manuscript¹⁶⁰ and patristic¹⁶¹ evidence exists from the mid-fourth century onward to establish this point. Wallace not only ignores a previous scholarly consensus, but fails to consider the transmissional factors which have restricted all evidence from the pre-ninth century period. His current claim is little more than "eclectic nose-counting" of extant witnesses, on the faulty presumption that such might accurately depict the total NT transmissional situation in the pre-ninth century era. There is no reason to engage in nose-counting against a previous scholarly consensus, let alone to ignore contrary versional and

¹⁵⁶ Fee's other claims of inauthenticity are subject to challenge, but such lies beyond the scope of the present paper. The point at issue is accuracy and a fair representation of the evidence.

¹⁵⁷ Wallace, "Majority Text Theory," in Ehrman and Holmes, *Text of the NT*, 311: "Among the Greek MSS, what is today the majority did not become a majority until the ninth century." A particular bias is evidenced in Ehrman-Holmes: thoroughgoing and reasoned eclecticism are defended by *advocates* of those particular theories (Elliott, 321-335; Holmes, 336-360); yet the Byzantine and "majority text" positions are critiqued by an *opponent* (Wallace, 297-320) rather than discussed by an advocate.

¹⁵⁸ Compare once more Westcott and Hort, *Introduction*, xiii, 92: "*The fundamental text of late extant Greek MSS generally is beyond all question identical with the dominant Antiochian [=Byzantine] ... text of the second half of the fourth century*" (emphasis added).

¹⁵⁹ Wallace previously had carefully qualified his statement (emphasis added throughout): (1) Wallace, "Inspiration, Preservation," 30: "*As far as our extant witnesses reveal*, the Byzantine text did not become the majority text until the ninth century"; (2) Wallace, "Majority Text and Original Text," 159: "*Among extant Greek manuscripts*, what is today the majority text did not become a majority until the ninth century. In fact, *as the extant witnesses reveal*, the majority text did not exist in the first four centuries." The point, of course, is whether the extant witnesses provide a *complete* portrayal of transmissional history. The paucity of preserved evidence from localized regions, coupled with transmissional considerations, strongly suggests the contrary. If so, Wallace's claims are flawed and misrepresent the actual situation. The predecessor exemplars of MSS A/02 (gospels) and W/032 (in Matthew and Lk 8:13-24:53) reflect stemmatically-unrelated Byzantine source exemplars. Thus, both A/02 and W/032 reflect the *end* product of an *earlier* line of Byzantine transmission deriving from *separate* streams. The transmissional evidence itself points dramatically in a direction contrary to Wallace's claims.

¹⁶⁰ Many other papyri and uncials from centuries iv - ix testify to a widespread Byzantine presence, even in post-fourth century Egypt. The fifth and sixth century Byzantine uncials (A/02, N/022, O/023, P/024, Q/026, R/027, Σ/042, Φ/043, 064, 0253) demonstrate this point, leaving no reason to reject Westcott and Hort here.

¹⁶¹ Chrysostom in the fourth century used a Byzantine or "proto-Byzantine" type of text; so too Gregory of Nyssa (see James A. Brooks, *The New Testament Text of Gregory of Nyssa*, The New Testament in the Greek Fathers 2; ed. Gordon Fee [Atlanta: Scholars' Press, 1991] 263-267). Apart from Photius in the ninth century (see J. Neville Birdsall, "The Text of the Gospels in Photius," *JTS*, n. s. 7 [1956] 42-55, 190-98; "Photius and the Text of the Fourth Gospel," *NTSt* 4 [1957/8] 61-63; "The Text of the Acts and the Epistles in Photius," *JTS*, n. s. 9 [1958] 278-291), patristic writers beyond the fourth century rarely reflect any text resembling a predominantly *non*-Byzantine document.

patristic evidence which is strongly supportive of Byzantine dominance from the mid-fourth century onward.

The limited number of extant witnesses prior to the ninth century is insufficient to establish the true proportional nature of the text in that era. The early data are too limited (as respects the Byzantine region) and too localized (as respects the Alexandrian or Egyptian region) for mere numerical nose-counting to be authoritative, since such is likely to be *non-representative* of the actual situation regarding the text in the early centuries. Put simply, Westcott and Hort were correct regarding post-fourth century Byzantine dominance. It becomes a very peculiar type of wish-fulfillment to argue "revisionist history" on this point merely on the basis of the number of *extant* MS witnesses which predate the ninth century.

Concluding Observations

Every variant unit can be evaluated favorably from a Byzantine-priority perspective, and all units should be carefully examined when attempting to restore the original text. While some examples of Byzantine-priority analysis appear in the present essay, it is impossible within a short study to present a complete or comprehensive discussion of variants. Although an analysis of significant individual variant units can be provided in short studies, a thorough text-critical examination should cover many sequential units within a given portion of text. Most variant units require extended discussion in order to establish the text in a persuasive manner; short summaries often are weakened by a failure to present all the relevant material regarding a variant unit.¹⁶² The present writer elsewhere has offered detailed examples which illustrate the working principles and conclusions of the Byzantine-priority hypothesis as compared with those of modern eclecticism.¹⁶³

While this essay cannot present a detailed exposition of the Byzantine-priority theory, it does provide an overview of its presuppositions, principles and praxis, demonstrating itself as a legitimate theory under the broad banner of NT textual criticism, and an alternative to modern eclecticism. The Byzantine-priority hypothesis is far more complex than it may appear; it does not encourage a simplistic eclectic approach nor a narrow theological outlook toward a predetermined result. The final determination of that text remains problematic in all too many situations, despite a primarily externally-based methodology. Absolute certainty in regard to the entire NT text can not be expected, given the evidence as preserved. Under all theories, *ca* 90% of the original text of the NT is considered established. Byzantine-priority attempts to extend that quantity,

¹⁶² The brevity of discussion given most variants is symptomatic of Metzger's *Textual Commentary*. The valuable contrary opinions expressed by a minority of the UBS Committee either are not mentioned or are stated with even less information than that allotted to the majority decision. A textual commentary should be far more detailed and comprehensive than that which we currently possess.

¹⁶³ See Robinson, "Dichotomy"; idem, "Recensional Nature"; and idem, "Two passages in Mark."

following reasonable principles of internal and external evidence, balanced by historical and transmissional factors.

Byzantine-priority provides no domain or shelter for those unwilling to labor diligently, or for unscholarly individuals whose goal is merely a biased theological perspective or the advocacy of a particular translation. Rather, the theory manifests a compelling and logical perspective which can stand on its own merits. It attempts to explain the evidential data preserved to critical scholarship in the quest toward the goal of establishing the original text of the canonical Greek New Testament.

Byzantine-priority has a methodological consistency which cannot be demonstrated among the modern eclectic alternatives. This consistency derives from an insistence on a primarily documentary theory (following Westcott and Hort). This is coupled with an understanding of internal principles within a transmissional-historical framework. Apart from this essential base, any claim to approach or establish an authoritative form of the original text of the New Testament consistently will fall short.

The problem within modern eclecticism has long been recognized. Colwell declared in 1955, "The great task of textual criticism for the generation of scholars who are now beginning their work is the rewriting of the history of the text and the recreation of theory."¹⁶⁴ Kenneth W. Clark in 1968 stated,

We require a critical history of transmission... Some new angle, some novel experiment must be tried if we would in our time achieve a breakthrough... This is the fundamental need before we may move on to a thorough and systematic revision of the critical text. The remedy we need can only come through a better diagnosis. The true diagnosis will of necessity be a new and different one.¹⁶⁵

Epp in 1974 declared that "the establishment of the NT text can be achieved only by a reconstruction of the history of that early text... Obviously, doing this is harder than saying it."¹⁶⁶

Clark and Epp are correct: for the past century, eclecticism has functioned without an integrated history of textual transmission. That its

¹⁶⁴ E. C. Colwell, "Foreword" to Bruce M. Metzger, *Annotated Bibliography of the Textual Criticism of the New Testament 1914-1939*, Studies and Documents 16 (Copenhagen: Ejnar Munksgaard, 1955) viii. Cf. Robert Devreesse, *Introduction à l'Étude des Manuscrits Grecs* (Paris: Imprimerie Nationale, Librairie C. Klincksieck, 1954) 175: "La critique textuelle du Nouveau Testament a échoué dans une impasse... Il fallait donc essayer une nouvelle méthode."

¹⁶⁵ Kenneth W. Clark, "Today's Problems with the Critical Text of the New Testament," in J. Coert Rylaarsdam ed., *Transitions in Biblical Scholarship*, Essays in Divinity 6, gen. ed. Jerald C. Brauer (Chicago: University of Chicago, 1968) 167, 168-9. The current Byzantine-priority hypothesis derives from suggestions made by Kenneth W. Clark when the present writer studied with him from 1971-1977.

¹⁶⁶ Epp, "Twentieth Century Interlude," *Theory and Method*, 96.

resultant text has no root in any single document, group of documents, or texttype is an unfortunate by-product of its self-imposed methodology. Thoroughgoing eclecticism remains a scholarly endeavor divorced from external considerations; reasoned eclecticism attempts to strike a balance between internal and external criteria. Yet both systems fail precisely at the point of transmissional history: their resultant text remains without consistent documentary support, and represents a piecemeal assemblage comprised of a disparate and unrelated *mélange* of preferred readings taken from isolated variant units.¹⁶⁷ At this point Byzantine-priority theory does not fail, but offers a transmissionally legitimate resultant text which is well-supported among the manuscript base underlying the Byzantine Textform. If modern eclectic theory can secure a niche within NT textual criticism, so much more the Byzantine-priority hypothesis with its insistence upon a solid transmissional base before applying principles of internal and external criticism. Byzantine-priority thus is urged for acceptance as a preferable alternative to modern eclectic theories which ultimately fail to present a transmissionally viable "original" text.

Despite modern eclectic expressions regarding what NT textual criticism "really" needs, modern text-critical thought steadily moves away from the highest ideals and goals. Current eclectic speculation involves heterodox scribes who are claimed to have preserved a more genuine text than the orthodox,¹⁶⁸ as well as a general uncertainty whether the original text can be recovered, or whether any concept of an "original" text can be maintained.¹⁶⁹ The Byzantine-priority position offers a clear theoretical and practical alternative to the pessimistic suppositions of postmodern eclectic subjectivity. The various eclectic schools continue to flounder without an underlying history of transmission to explain and anchor the hypothetically

¹⁶⁷ Cf. Gordon D. Fee and Douglas Stuart, *How to Read the Bible for All Its Worth*, 2nd ed. (Grand Rapids: Zondervan, 1993) 33: "For the New Testament ... the 'best text' has already been determined by scholars who are experts in this field" (emphasis added). One then must wonder, "What need have we of further witnesses?"

¹⁶⁸ See Bart D. Ehrman, *The Orthodox Corruption of Scripture: The Effect of Early Christological Controversies on the Text of the New Testament* (Oxford: Oxford University Press, 1993), particularly 3-31 and 274-280. Yet cf. P. Henry, "Why is Contemporary Scholarship so Enamored of Ancient Heretics?" in Elizabeth A. Livingstone, ed., *Studia Patristica*, vol. 17, part 1 (Oxford: Pergamon, 1982) 123-126, who speaks of the postmodernist rise of "another paradigm which seems ... well on the way to becoming a scholarly orthodoxy" (123): "the heretics are the true religious geniuses... The current fascination is more with heretics than with their heresies... We tend to see everything in terms of power struggles ... [and] assume that whatever happens is most adequately explained by the dynamics of politics... Anyone in authority ... [is] under suspicion. And in the early church, the [orthodox] Fathers are ... those who came out on top. Given our assumptions, their very identity as [orthodox] Fathers puts them on trial" (124-6).

¹⁶⁹ The postmodern paradigm is admitted in Epp, "Multivalence," 280: "The term 'original' has exploded into a complex and highly unmanageable multivalent entity... Fresh dimensions of originality emerge from behind the variant readings." Future textual critics should "favor accommodation of the richness of the manuscript tradition, with its multiplicity of texts and its multivalent originals, rather than the myopic quest for a single original text" (280-1). Some will be thankful that "not all will agree" with Epp (281), and certainly not those working within a Byzantine-priority framework. The goal of reconstructing a close approximation to "the" original text remains legitimate and should not be gainsaid by the shifting temper of the times.

"best attainable" NT text which they have constructed out of bits and pieces of scattered readings. In the meantime, the Byzantine-priority theory remains well-founded and very much alive, despite the orations and declamations which continue to be uttered against it.¹⁷⁰

¹⁷⁰ Most recently, cf. J. L. North, "The Oxford Debate on the Textual Criticism of the New Testament, held at New College on May 6, 1897: An End, not a Beginning, for the Textus Receptus," in D. G. K. Taylor, ed., *Studies in the Early Text of the Gospels and Acts: The Papers of the First Birmingham Colloquium on the Textual Criticism of the New Testament*, Texts and Studies, 3rd ser., eds. D. C. Parker and D. G. K. Taylor (Birmingham: University of Birmingham, 1999) 1-25; especially 25, n. 51.

LIST OF ABBREVIATIONS

BibSac	Bibliotheca Sacra
ExpT	Expository Times
HTR	HarvardTheological Review
JBL	Journal of Biblical Literature
JETS	Journal of the Evangelical Theological Society
JTS	Journal of Theological Studies
NA27	Kurt Aland, Barbara Aland, et al., eds. Nestle-Aland Novum Testamentum Graece, 27th ed. (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1993).
NovT	NovumTestamentum
NTS	NewTestament Studies
SD	Studiesand Documents
SQE	Kurt Aland, ed., Synopsis Quattuor Evangeliorum, 13th rev. ed. (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 1985).
WTJ	Westminster Theological Journal
ZNW	Zeitschrift für die neutestamentliche Wissenschaft und die Kunde der älteren Kirche

Appendix converted to Unicode by David Robert Palmer

Provided by: <http://bibletranslation.ws/palmer-translation/>